www.burmeseclassic.com

ရေဥဒေါင်း

ရူတနှာဃိူက်

BURMESE CLASSIC .com

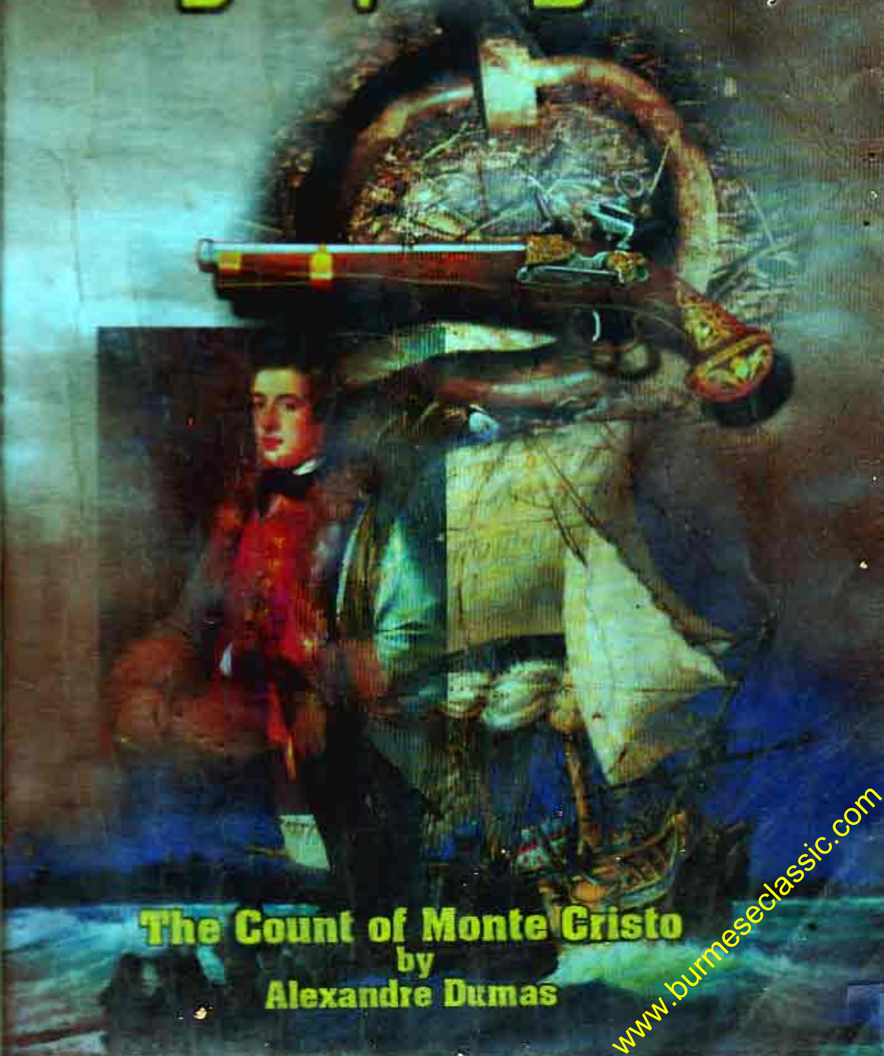

The Count of Monte Cristo
by
Alexandre Dumas

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေဥဒေါင်း (၁၈၈၉–၁၉၇၃)

မန္တလေးမြို့ ဝါးတန်းရပ်ကွက်တွင် အဖ ဦးရော၊ အမိ ဒေါ်ရွှေတို့မှ ၁၈၈၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၄ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ အမည် ရင်းမှာ ဦးဖေသိန်း ဖြစ်သည်။

လေးနှစ်သားအရွယ်တွင် မန္တလေးမြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ သီလရှင်ကျောင်းတွင် စတင် ပညာသင်ကြားသည်။ ထို့နောက် လူကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ အေဘီအမ်ကျောင်း တို့သို့ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းရွှေ့ ပညာသင်သည်။ ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ် အသိအမှတ်ပြု အင်းထရင့်စာမေးပွဲကို အောင်မြင်သည်။

မန္တလေး ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်း၊ အေဘီအမ်ကျောင်းနှင့် ကန္ဒီရှာ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းတို့တွင် ကျောင်းဆရာ၊ ရွှေဘိုအရေးပိုင်ရုံး သစ်တောစာရေး၊ မန္တလေး လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် သမဝါယမ မင်းကြီးရုံး၌ တောလိုက်စာရေး၊ 'သူရိယမဂ္ဂဇင်း' အယ်ဒီတာ၊ 'မြန်မာ့ဗျူဟာဂျာနယ်' တွဲဖက်ထုတ်ဝေသူ၊ 'နယူးဘားမား သတင်းစာ'တိုက် စက္ကရီတေရီ(၁၉၂၆)၊ ပဲခူးမြို့ ခရစ်ယာန်စာပေအသင်း ဘာသာပြန်ဆရာ(၁၉၃၀)၊ 'သူရိယသတင်းစာ' အယ်ဒီတာ(၁၉၃၆)၊ 'လူထုသတင်းစာ' အယ်ဒီတာချုပ်၊ 'လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ်သတင်းစာ' အယ်ဒီတာချုပ် စသည်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံ) ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

၁၉၁၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၈ ရက်နေ့ ညတွင် **ရန်ကြီးအောင်**ဝတ္ထုကို ပထမဆုံး ရေးသည်။ ဝတ္ထုရှည် (၅၀) ကျော်၊ ဝတ္ထုတို (၃၀၀)ကျော်ကို ဆီလျော်အောင် မှီငြမ်းပြု၍ လည်းကောင်း၊ တိုက်ရိုက်မြန်မာပြန်၍ လည်းကောင်း ရေးသားခဲ့သည်။ **စုံထောက်မောင်စံရှား**၊ **ဂျမေါကိုကိုကြီး**၊ **ရှုမနန္ဒီ**၊ **ရှုပကလျာဏီ**၊ **ပထမဆရာသိန်း**၊ **ဇော်ဟိတ်**၊ **သူတော်စိန်** စသည်တို့မှာ ထင်ရှားသော အမှီဝတ္ထုများ ဖြစ်သည်။ **ရတနာသိုက်**၊ **မျှော်တလင့်လင့်**၊ **သူရဲကောင်းသုံးယောက်**၊ **သွေးစုပ်မြေ** စသည်တို့မှာ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန် ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည်။ ပင်ကိုရေး ဝတ္ထုရှည် (၅)အုပ်တွင် **ရန်ကြီးအောင်**မှာ ထင်ရှား၏။ ဘာသာရေး၊ အထွေထွေ ဗဟုသုတ၊ ခရီးသွားမှတ်တမ်း၊ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ကြီးပွားရေး စာအုပ်များကိုလည်း ပြုစုခဲ့သည်။ **မျှော်တလင့်လင့်**ဖြင့် ၁၉၅၂ခု စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန်ဆု၊ **သွေးစုပ်မြေ**ဖြင့် ၁၉၅၅ ခု စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန်ဆု၊ **တစ်သက်တာမှတ်တမ်းနှင့် အတွေးအခေါ်များ**ဖြင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် သုတပဒေသာဆု ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက် သောကြာနေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သည်။

ပြင်သစ်လူမျိုး ဝတ္ထုနှင့် ပြဇာတ်ဆရာကြီး အယ်လက်ဇန္ဒား ဒူးမား(၁၈၀၂–၁၈၇၀)သည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နှင့် စွန့်စားခန်း ရောပြွမ်းသည့် သမိုင်းနောက်ခံ 'မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီး' ဝတ္ထုကို ၁၈၄၄ ခု၊ အသက် ၄၂ နှစ် အရွယ်တွင် ရေးခဲ့၏။

ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းသည် 'ရတနာသိုက်' အမည်ဖြင့် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊ အသက် ၅၁ နှစ် အရွယ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၉၈ ထုတ်
ရာပြည့်စာအုပ်များ

၅၉။ ခင်မောင်ညို၏ ကိုယ့်နောက်က လိုက်နေသည့်ငွေ
၆၀။ မောင်သာနိုး၏ ထင်းရှူးပင်ရိပ်
၆၁။ ဦးရွှေအောင်၏ အတ္တဝါဒမှ အနတ္တဝါဒသို့ ခရီးစဉ်
၆၂။ ကျော်အောင်၏ နေဝင်ဘုရင်များ
၆၃။ ပါရဂူ၏ အမွှပါလီ
၆၄။ ထွန်းသစ်၏ ခေါင်းဆောင်ကမ္ဘာ ရုပ်ပုံလွှာ
၆၅။ မောင်ပေါ်ထွန်း၏ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေး လျှို့ဝှက်ချက်များ
၆၆။ မာန်မြင့်၏ မြန်မာပြည်မှာ လုပ်သည်နှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ
၆၇။ တိုက်စိုး၏ မင်းတုန်းမင်း
၆၈။ အောင်နိုင်၏ လူတောသား၏ စကားအလင်္ကာပေါင်းချုပ်
၆၉။ ဇော်ဂျီ၏ လမ်းသစ်နှင့် နိဗ္ဗဲဆုရ ဝတ္ထုတိုများ
၇၀။ စာရေးဆရာ[illegible]၏ ရာပြည့် အတွေးဆောင်းပါးများ [၁၉၉၇]
၇၁။ တက်တိုး၏ အေဗရာဟင် လင်ကွန်း
၇၂။ ကြည်အေး၏ ဖူးငုံပွင့်သစ်
၇၃။ ပါရဂူ၏ ဗုဒ္ဓစကား
၇၄။ ချစ်ဝင်းညွန့်၏ အောင်မြင်ရေး အတွေးအမြင်၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု ကျင့်စဉ်
၇၅။ သိန်းဖေမြင့်၏ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်သစ်
၇၆။ ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း၏ လူ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ဒဿနရှုထောင့်
၇၇။ မြသန်းတင့်၏ မရဏ အိပ်မက်တစ်ခု၏ မှတ်တမ်း
၇၈။ ဇော်ဂျီ၏ နင်လားဟဲ့ ချစ်ဒုက္ခနှင့် နိဗ္ဗဲဆုရ ဝတ္ထုတိုများ
၇၉။ ခင်မောင်ညို(ဘောဂဗေဒ)၏ ဘဝတစ်လျှောက် အောင်မြင်ပျော်ရွှင်နည်း

၁၉၉၈ ဒီဇင်ဘာနှင့် ၁၉၉၉ ဇန်နဝါရီတွင် ထုတ်ဝေမည့် စာအုပ်များ

၈၂။ ဒေါက်တာနန်းဥမ္မာ၏ ဆယ်ကျော်သက် အမျိုးသမီးလမ်းညွှန်
၈၃။ ပါရဂူ၏ တမ္ဗပဏ္ဏိ
၈၄။ မဂ္ဂဇင်းကဗျာ လက်ရွေးစင် [၁၉၉၇]
၈၅။ တက်တိုး၏ အာဇာနည်စိတ်နှင့် အညွန့်တလူလူ
၈၆။ တိုက်စိုး၏ မင်္ဂလာပါ ဆရာမ
၈၇။ နတ်နွယ်၏ မိမိနှင့် စာရေးဆရာများ

BURMESE CLASSIC .com

ရာပြည့်စာအုပ် ၈၀

ရွှေဥဒေါင်း
(မြန်မာပြန်)

ရတနာသိုက်

The Count of Monte Cristo
by
Alexandre Dumas

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၃၈၊ ၁၀၉ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁၊ ၂၉၆၆၇၁

[၂၁၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၈]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၂၂၇ / ၉၈ (၅)]

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၄၃၁ / ၉၈ (၁၀)]

❑

စီစဉ်ထုတ်လုပ်မှု

ရာပြည့် ဦးစိုးညွန့်

❑

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် –(၁၉၄၀) ဒဂုန်ခင်ခင်လေး စာအုပ်တိုက်

ဒုတိယအကြိမ် –(၁၉၆၄) ကျုံပျော်စာပေ

တတိယအကြိမ်–(၁၉၇၈) မြဝတီစာစဉ်

စတုတ္ထအကြိမ် –(၁၉၉၈) ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

ထုတ်ဝေ [၁၀၀၀]

❑

မျက်နှာဖုံးရိုက်

ဦးမြသိန်း [၀၁၄၂၇]၊ သိန်းမြင့်ဝင်း အော့ဖ်ဆက်

အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

❑

ပုံနှိပ်သူ

ဦးတင်မောင်ဝင်း [၀၅၉၄၆]၊ သင်းလဲ့ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်

ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

❑

ထုတ်ဝေသူ

ဦးလှကြိုင် [၀၂၃၃]၊ လောကစာပေ

အမှတ် ၃၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

❑

စာအုပ်ချုပ်

ကိုမြင့်

❑

မျက်နှာဖုံး ဝန်းချီ

ဝင်းမြင့်ဦး

❑

တန်ဖိုး

၁၈၀၀ - ကျပ်

မာတိကာ

–	ဇော်ဂျီ၏ အမှာစာ	၈
–	ရတနာသိုက်တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားသူများ	၁၁
၁။	မာဆေး ဆိပ်ကမ်း	၁၃
၂။	သားနှင့် အဖ	၁၉
၃။	ကက်တလန် ရပ်ကွက်	၂၂
၄။	အကောက်ကြံကြပြီ	၂၇
၅။	လက်ထပ်ပွဲ	၃၀
၆။	ဒုတိယ တရားဝန်ကြီး	၃၅
၇။	စစ်ဆေးခြင်း	၃၇
၈။	နိုင်ငံရေး အကျဉ်းထောင်ကြီး	၄၁
၉။	လက်ထပ်သော ညနေ	၄၇
၁၀။	လူဝီဘုရင်နှင့် တွေ့ဆုံခန်း	၅၀
၁၁။	သားနှင့် အဖ	၅၂
၁၂။	ရက်ပေါင်းတစ်ရာ နန်းစံခြင်း	၅၃
၁၃။	အကျဉ်းသမားနှစ်ယောက်	၅၆
၁၄။	နံပါတ် ၃၄ နှင့် နံပါတ် ၂၇	၆၁
၁၅။	ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဖာရီယာ	၆၉
၁၆။	ဗဟုသုတ ရှာမှီးပြီ	၇၆
၁၇။	သိုက်ညွှန်း	၇၉
၁၈။	တတိယအကြိမ် ရောဂါဖောက်ပြီ	၈၃
၁၉။	အကျဉ်းထောင်၌ သင်္ချိုဟ်ပုံ	၈၆
၂၀။	ပုန်းအောင်းနေရခြင်း	၈၈
၂၁။	အကောက်ခွန် တိမ်းရှောင်သူများ	၉၂
၂၂။	မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း	၉၅
၂၃။	ဘဏ္ဍာများ	၉[illegible]
၂၄။	သူစိမ်းတစ်ယောက်	၁၀၁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၅။ ဘိုကဲယား ထမင်းဆိုင် ၁၀၄
၂၆။ ပြန်ပြောင်း ပြောပြပြီ ၁၀၈
၂၇။ ထောင်စာရင်း စာအုပ်များ ၁၁၄
၂၈။ မော်ရဲကုမ္ပဏီ ၁၁၆
၂၉။ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ ၁၂၁
၃၀။ သဘော်သား ဆင်းဒ ဘက် ၁၂၇
၃၁။ နိုးလာခြင်း ၁၃၅
၃၂။ ရောမ စားပြများ ၁၃၇
၃၃။ လှည့်လည် ကြည့်ရှုခြင်း ၁၄၂
၃၄။ ရာဇဝတ်ကောင်ကို ကွပ်မျက်ခြင်း ၁၄၇
၃၅။ ကာနီဗယ်လ် ပွဲတော် ၁၅၁
၃၆။ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများ ၁၅၆
၃၇။ တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုခြင်း ၁၆၃
၃၈။ ညှော်ခံခြင်း ၁၆၅
၃၉။ အနှစ်တစ်ရာ မမေ့သာ ၁၆၈
၄၀။ လက်စားချေခြင်း ၁၇၂
၄၁။ နယ်စားကြီးနှင့် ဒန်ဂလား ၁၇၇
၄၂။ မွန်တီခရစ္စတိုနှင့် ဗီလီဖို့ ၁၈၅
၄၃။ မော်ရဲတို့နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း ၁၈၇
၄၄။ သမီးရည်းစား တွေ့ဆုံခြင်း ၁၉၀
၄၅။ သားအဖ နှစ်ယောက် ၁၉၄
၄၆။ နော်တီယား ဗီလီဖို့ ၁၉၉
၄၇။ ညဦးစာ စားပွဲ ၂၀၃
၄၈။ အန္ဒြိယာနှင့် သူတောင်းစား ၂၀၉
၄၉။ လက်ထပ်ရေးအတွက် စီမံခြင်း ၂၁၂
၅၀။ ဗီလီဖို့နှင့် လေဒီဒန်ဂလား ၂၁၄
၅၁။ ကပွဲ ကျင်းပခြင်း ၂၁၆
၅၂။ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခြင်း ၂၂၀
၅၃။ မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင် ၂၂၃
၅၄။ နော်တီယား စီမံပုံ ၂၂၉
၅၅။ အန္ဒြိယာ ကာဗာကန်တီ ၂၃၃
၅၆။ ယောဒီ ၂၃၆
၅၇။ ဂျူနီနာ ၂၃၈
၅၈။ လင်မနစ် သောက်မိခြင်း ၂၄၂
၅၉။ မိတ်ဆွေဟောင်းများ ၂၄၅
၆၀။ အိမ်ကို ဖောက်ခြင်း ၂၄၈
၆၁။ မကောင်းကြံ မကောင်းဖြစ် ၂၅၂
၆၂။ ဘိုချမ်းနှင့် အဲလ်ဘတ် ၂၅၃
၆၃။ စစ်ဆေးခြင်း ၂၅၇
၆၄။ တစ်ယောက်ချင်း တိုက်ရန် ချဲလင်းလုပ်ခြင်း ၂၆၁
၆၅။ ရန်စခြင်း ၂၆၃
၆၆။ ညအခါ အဖြစ်အပျက်များ ၂၆၈
၆၇။ တွေ့ဆုံကြခြင်း ၂၇၃
၆၈။ မိခင်နှင့် သား ၂၇၈
၆၉။ အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာ ၂၈၁
၇၀။ ဗလင်တိုင် ၂၈၄
၇၁။ လက်ထပ်စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးခြင်း ၂၈၇
၇၂။ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခြင်း ၂၉၀
၇၃။ သန်းခေါင်ယံတွင် ပေါ်လာသူများ ၂၉၄
၇၄။ ဗလင်တိုင် ၂၉၇
၇၅။ ဒန်ဂလား၏ လက်မှတ် ၂၉၉
၇၆။ ဗလင်တိုင်၏ ဈာပန ၃၀၀
၇၇။ ပစ္စည်း ခွဲဝေကြခြင်း ၃၀၂
၇၈။ တရားသူကြီး ဗီလီဖို့ ၃၀၆
၇၉။ တရားရုံးတော် ၃၀၈
၈၀။ အပြစ်ဒဏ် ခံရခြင်း ၃၁၂
၈၁။ ထွက်ခွာကြခြင်း ၃၁၇
၈၂။ ရှေးဖြစ်ဟောင်း ၃၂၃
၈၃။ ပက်ပီနို ၃၂၈
၈၄။ လွီဂီဗမ္ပာ၏ ထမင်းခန္ဓာန်း ၃၃၄
၈၅။ ချမ်းသာပေးလိုက်ခြင်း ၃၃၉
၈၆။ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့ ၃၄၃

www.burmeseclassic.com

ဇော်ဂျီ၏ အမှာစာ

"ရတနာသိုက်" ဝတ္ထုသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ဖြစ်သော (THE COUNT OF MONTE CRISTO) (နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတို)ဝတ္ထုမှ တစ်ဆင့် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းက မြန်မာပြန်ဆိုသော ကမ္ဘာကျော်ပြင်သစ်ဝတ္ထု ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထု၏ ရှေ့ပိုင်း ဇာတ်လမ်းသဘောလောက်ကိုသာ ယူကာ ဂျိမ်းစ်လှကျော်က သူ့ဇာတ်လမ်းကို သူဖန်တီး၍ [illegible] ခုတွင် "မောင်ရင်မောင်၊ မမယ်မ" ဝတ္ထု ဖြစ်လာအောင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် အမှီပြုခဲ့ရာဖြစ်သော ပြင်သစ်ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုကို ပြင်သစ်ဝတ္ထုဆရာ အယ်လက်ဇန္ဒာဒျူးမား(ALEXANDRE DUMAS) သည် ၁၈၄၄-၄၅ ခုတွင် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ယနေ့တိုင် ဥရောပဒ္ဓသာမက တစ်ကမ္ဘာလုံး၌လည်း ထိုဝတ္ထုကို စုံစုံမက်မက် ဖတ်ရှုနေကြသည်မှာ အထင်အရှား ဖြစ်ပါသည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ဒျူးမား(၁၈၀၂-၁၈၇၀)၏ ခေတ်သည် အင်္ဂလန်တွင် ဝတ္ထုဆရာ ဆာဝေါ်လတာစကော့၏ခေတ်နှင့် ခေတ်ပြိုင် ဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်သည် ဥရောပ၌ "နော်ဗယ်" ခေါ် ဝတ္ထုအဖွဲ့ကို လူကြိုက်များလာသော ခေတ် ဖြစ်သည်။

စကော့၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ရာဇဝင်ဝတ္ထုအချို့ကို ဒျူးမား ဖတ်ရှုရသောအခါ ဒျူးမားသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌ ပြဇာတ်ရေး၍ ကျော်စောနေရာမှ ဝတ္ထုဘက်သို့ ကလောင်ဦး လှည့်၍ ပြင်သစ်ဝတ္ထု ရေးလာပါသည်။ ထိုအခါ ပို၍ ကျော်စောလာသည်ဟု အဆို ရှိသည်။ ယနေ့တိုင် ကျော်စော၍ အဖတ်အရှု ခံနေကြရသော ဒျူးမား၏ ဝတ္ထု နှစ်ပုဒ်သည် ဤ "ရတနာသိုက်" ဝတ္ထုနှင့် "သူရဲကောင်းသုံးယောက်" (THE THREE MUSKETEERS) ဝတ္ထုတို့ ဖြစ်သည်။ နှစ်ပုဒ်စလုံးသည် ပြင်သစ်ရာဇဝင် အဖြစ်အပျက်ကို နောက်ခံပြုကာ ဇာတ်လမ်းဆင်သော ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည်။

"ရတနာသိုက်" ဝတ္ထုတွင် ဥရောပကို ချောက်ချားနိုင်သော နပိုလီယွန်မင်းကြီးသည် စစ်ရေးနိမ့်၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ရာမှ ပြင်သစ်နိုင်ငံကို တစ်ဖန် ပြန်လည်

[illegible] အားထုတ်သော အရေးအခင်း ရာဇဝင်နောက်ခံကို တွေ့နိုင်သည်။ [illegible] နောက်ခံကို အကြောင်းပြုလျက် အကြံတူ ရန်သူ ဖြစ်ကြသော (နောင် [illegible] ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ် မော်ဆက် ဖြစ်လာသော) ရေလုပ်သား ဖာနင်ဒို၊ (နောင်အခါ [illegible]သစ်နိုင်ငံ ဘဏ်သူဌေးကြီး ဖြစ်လာသော) ဒန်ဂလား၊ ပြင်သစ်တရားဝန်ကြီး ဖြစ်လာ [illegible] ဗီလီဖို့။ ဤသုံးဦး၏ ကိုယ်ကျိုးရှာ မသမာမှုတို့ကြောင့် မာဆေးမြို့ မော်ရဲသင်္ဘော [illegible]မှ အပြစ်မဲ့သော သင်္ဘောသား ဒန်တီ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပုံ၊ ဒုက္ခတွင်းမှ လွတ်မြောက် [illegible] ခွဲသန်သန်ဖြင့် အားထုတ်၍ အောင်မြင်ခဲ့ပုံ၊ ဒုက္ခတွင်း၌ နေရစဉ် သူ့ရန်သူ [illegible] မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြသည်ကို သိလာပုံ၊ ဒုက္ခတွင်းမှ လွတ်မြောက်၍ ရတနာ သိုက်ရှင် နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတို ဖြစ်လာပုံ၊ ထို့နောက် ရန်သူသုံးဦးကို ရှာပုံ၊ ရှာရင်း ကိုယ်ကျိုးရှာ မသမာမှုအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြင်သစ်နေပြည်တော် ပါရီ၌ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ပြုခဲ့ကြသဖြင့် အထဲက နွားချေးခံ၊ အပေါ်ယံ ရွှေမှုန့်ကြဲ ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရပုံ၊ ထိုအခါ ထိုရန်သူသုံးဦး၏ မသမာမှုများကို ဖော်ထုတ်၍ ဆုံးမခဲ့ပုံတို့ကို ဒျူးမားက သရုပ်ဖော်ခဲ့ပါသည်။

သရုပ်ဖော်ရာတွင် နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုအကြောင်း၊ ဖာနင်ဒိုအကြောင်း၊ ဗီလီဖို့အကြောင်း၊ ဒန်ဂလားအကြောင်းတို့ အချင်းချင်း အချိတ်အဆက် ဖြစ်နေအောင် ဒန်တီးတတ်ခြင်းလည်း ရှိသည်။ စာဖတ်ပရိသတ်၏ စိတ်၌ သိလိုဇော အသစ် အသစ် အဆက်မပြတ် ဖြစ်နေအောင် ဇာတ်လမ်းဆင်တတ်ခြင်းလည်း ရှိသည်။ ဇာတ်လမ်းပါ အဖြစ်အပျက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဇာတ်ဆောင်တို့၏ အမူအရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့၏ လူ့သဘာဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုဏာဖြစ်စရာ ကောင်းအောင်၊ ထိတ်စရာ ကောင်းအောင်၊ စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းအောင်၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားစရာ ဖြစ်အောင် ဖွဲ့ခဲ့ခြင်းလည်း ရှိသည်။ ဆင်ခြင်စဉ်းစားစရာဖြစ်အောင် ဖွဲ့ခဲ့ခြင်းဟု ဆိုရာတွင် စာဖတ်ပရိသတ်၌ မကောင်းသူကို ပယ်၍ ကောင်းသူကို ကယ်ချင်စိတ် မွေးလာကြအောင်၊ မကောင်းမှုကိုပြုလျှင် ဒုက္ခနှင့် အဆုံးသတ်ရ၍ ကောင်းမှုကို ပြုလျှင် သုခ ခံစားရသည်ကို ထင်မြင် သဘောပေါက်လာကြအောင် ဖွဲ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ မသမာသူသုံးဦးသည် မကောင်းမှုတို့ကို လည်းကောင်း၊ မွန်တီခရစ္စတိုသည် ကံ ကံ၏ အကျိုးကို လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုနေကြသည်ဟု ဆိုချင်လျှင် ဆိုနိုင်လောက်ပါသည်။ ထိုအချက်ကြောင့်လည်း ဒျူးမား၏ ပြင်သစ်ဝတ္ထုသည် ကမ္ဘာစာပေသမိုင်းတွင် အဆင့်အတန်းကောင်း ရှိသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည် ထင်ပါသည်။ "ရတနာသိုက်ဝတ္ထုတွင် ဇာတ်လမ်း အဆင်ကောင်း၍ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်သည်" ဟူသော အချက်သည်ကား ထင်ရှားလှပါသည်။

မူလ ပြင်သစ်ဝတ္ထုတွင် အခန်းပေါင်း ၁၁၇ ခန်း ပါပါသည်။ ဆရာကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေဒေါင်း၏ "ရတနာသိုက်" တွင် အခန်း ၈၆ ခန်းသာ ပါသည် ဖြစ်ရာ အခန်းတိုင်းကို မြန်မာပြန်ခြင်း မရှိ ဟုလည်းကောင်း၊ အတိအကျ မြန်မာပြန်ခြင်းလည်း မရှိ ဟု လည်းကောင်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာကြီး၏ မြန်မာပြန်ပုံသည် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အတွက် သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မူလ ပြင်သစ်ဝတ္ထု၏အာဘော်ကို လည်းကောင်း၊ ဇာတ်လမ်းကို လည်းကောင်း၊ ရသ တို့ကိုလည်းကောင်း ထိရောက်အောင် ချုပ်၍ မြန်မာပြန်နိုင်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ချန်သင့်သည်ကို ချန်တတ်၍ ပေါင်းသင့်သည်ကို ပေါင်းတတ်၍ မြန်မာပြန်နိုင်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ဆရာကြီး၏ မြန်မာပြန်ပုံ သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အနောက်နိုင်ငံ ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်ကို ဆရာကြီး၏ကျေးဇူးကြောင့် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်သည် မြန်မာဘာသာဖြင့် ဖတ်ရှုခွင့် ရခဲ့ကြပြီဟု ဆိုနိုင်ပါသတည်း။

မောင်ဂျီ

၁၉၇၈ ခု မေလ

ရတနာသိုက်တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားသူများ

(အချိန်ကာလ ၁၁၉၄–၁၁၉၈)

၁။ **ဒန်တီ** (ဖာရွှန်းသဘော်၏ ပထမအရာရှိ)
နောင်အခါ မွန်တီခရစ္စတို ကုန်သည်ကြီး၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး လော့ဒ်ဝီလ်မိုး၊ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီ၊ သဘော်သား ဆင်းဒဘက် အမည်တို့ကို ခံယူသည်။

၂။ **မာဆေဒီ** (ဒန်တီ၏ ချစ်သူ)

၃။ **ဖာနင်ဒို** (ကက်တလန် တံငါရွာသား၊ မာဆေဒီ၏ဝမ်းကွဲ)
နောင်အခါ စစ်ဗိုလ်ကြီးနှင့် အထက်လွှတ်တော်အမတ် အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆက် ဖြစ်လာသူ။

၄။ **မိုင်းကောင့် အဲလ်ဘတ်** (အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆက်နှင့် မာဆေဒီတို့၏ သား)

၅။ **လူဝီဒန်တီ** (ဒန်တီ၏ဖခင်)

၆။ **မော်ရဲ** (ဖာရွှန်းသဘော်ပိုင်ရှင်)

၇။ **မက်ဆီမီလန် မော်ရဲ** (မော်ရဲ၏ သား)

၈။ **ဂျူလီမော်ရဲ** (မော်ရဲ၏ သမီး)

၉။ **မန်နူယယ်** (ဂျူလီ၏ ချစ်သူ)

၁၀။ **ဒန်ဂလား** (မော်ရဲ၏ ကိုယ်စားလှယ်)
နောင်အခါ ဘဏ်သူဌေးကြီး ဘေရွန် ဒန်ဂလား ဖြစ်လာသူ။

၁၁။ **လေဒီ ဒန်ဂလား** (ဒန်ဂလား၏ ဇနီး)

၁၂။ **ယူဂျီ ဒန်ဂလား** (ဒန်ဂလားနှင့် လေဒီ ဒန်ဂလားတို့၏ သမီး)

၁၃။ **ဒီဘရေး** (လေဒီဒန်ဂလား၏ တိတ်တိတ်ပုန်း လင်ငယ်)

၁၄။ **ဗီလီဖို့** (ဒုတိယ တရားဝန်ကြီး၊ လူဝီဘုရင်၏ ဘက်တော်သား)

၁၅။ **နော်တီယား** (ဗီလီဖို့၏ ဖခင်၊ နပိုလီယန်၏ ဘက်တော်သား)

၁၆။ **လေဒီ ဗီလီဖို့** (ဗီလီဖို့၏ ဇနီး)

၁၇။ **အက်ဒွပ်** (ဗီလီဖို့နှင့် လေဒီ ဗီလီဖို့တို့၏ သားငယ်)

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၈။ ဖလင်တိုင် (ဗီလီဖို့နှင့် ပထမမိန်းမမှ ရသည့်သမီး၊ မက်ဆီမီလန် မော်ရဲ၏ ချစ်သူ)

၁၉။ **မာကွစ်စိန်မီရန်** (ဗီလီဖို့၏ ယောက္ခမ)

၂၀။ ဘယ်နီဒက်ဘို (ဗီလီဖို့နှင့် လေဒီ ဒန်ဂလားတို့၏ တိတ်တိတ်ပုန်း သား)

၂၁။ အန္ဒြီယာ (နောင်အခါ မေရျာကာဗာကန်တီ၏သား"အန္ဒြီယာ"အဖြစ် ပါဝင်သူ)

၂၂။ ဟေဒီ (ဂျနီနာနယ်မှ အလီတီဘီလန် စော်ဘွားကြီး၏သမီး၊ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီး၏ မွေးစားသမီး)

၂၃။ **ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဖာရီယာ** (အကျဉ်းသားနံပါတ် ၂၇)

၂၄။ **ကာဒရောက်** (အပ်ချုပ်သည်)

၂၅။ **လွိုဂီဗမ္ဗာ** (ရောမမြို့မှ လူဆိုးကြီး)

၂၆။ **တော်ရဲ့ဆာ** (လူဆိုးကြီး၏ ဇနီး)

၂၇။ **ပက်ပီနို** (လူဆိုးကြီး၏ တပည့်)

၂၈။ [illegible]ဖရန့် (ဗိုင်းကောင့် အဲလ်ဘတ်၏ သူငယ်ချင်း)

၂၉။ **ဘာရွန် ဖလေဇီယန်** (ဖရန့်၏ ဖခင်)

၃၀။ **ဘိုရှမ်း** (သတင်းစာ အယ်ဒီတာ၊ အဲလ်ဘတ်၏ သူငယ်ချင်း)

၃၁။ **ဗာတက်စီယို** (နယ်စားကြီး၏ ဘဏ္ဍာစိုး)

၃၂။ **အလီ** (နယ်စားကြီး၏ လူယုံတော် အစေခံ)

အခန်း ၁

မာဆေး ဆိပ်ကမ်း

ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့၌ သုံးပင်တိုင် ရွက်သင်္ဘော "ဖာရွန်း"သည် ပြင်သစ်ပြည်၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးဖြစ်သော မာဆေးမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ရာ ကမ်းနားတစ်လျှောက်၌ ပရိသတ်တို့သည် ထုံးစံအတိုင်း စုရုံးကာ ငေးမျှော်ကြည့်ရှုနေကြလေ၏။ သင်္ဘောသည် ကျောက်ဆူးချရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိစဉ် ပရိသတ်များအနက်မှ လူတစ်ယောက်သည် လှေငယ်တစ်စင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ လှေသမားအား သင်္ဘောဆီသို့ လှော်တော်ရန် အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း လှေငယ်သည် ဖာရွန်းသင်္ဘောသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေ၏။

ထိုခဏ၌ ဖာရွန်းသင်္ဘောပေါ်တွင် ကြီးကြပ်စီမံလျက်ရှိသော သင်္ဘောသား လူငယ်တစ်ယောက်သည် သင်္ဘောအနီးသို့ လှေငယ်ဖြင့် နီးကပ်လာသော လူကို မြင်သည်နှင့် ဦးထုပ်ကို ချွတ်ကာ လက်တွင်ကိုင်လျက် ခရီးဦးကြို ပြုလေ၏။ သင်္ဘောသား လူငယ်မှာ အသက် ၂၀ အရွယ်ခန့်ရှိ၍ သေးသွယ်ဖျတ်လတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ၊ ချောမော ထင့်တယ် ရွှချင်ဖွယ်သော ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်တို့နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ ၎င်း၏ ကိုယ်ဟန် အမူအရာနှင့် မျက်နှာထားတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့်လည်း ထိုလူငယ်မှာ ကလေးအရွယ် သူငယ်ဘဝမှစ၍ ဆောင်းဥပါဒ် အန္တရာယ်တို့ကို မထီမဲ့မြင် သဘောထားဖြင့်ခရီးသွားလာ ခဲ့သည့် အထိမ်းအမှတ်များကို တွေ့မြင်နိုင်ပေ၏။

လှေငယ်ဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာသော လူသည် သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်၍ သင်္ဘောသားလူငယ်နှင့် တွေ့ဆုံမိရာတွင် 'ဘယ့်နှယ်လဲကွ ဒန်တီ၊ မင်းတို့သင်္ဘောမှာ ဝမ်းနည်းတဲ့ အထိမ်းအမှတ် ပြထားတာ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်လဲ'ဟု မေး၏။

ထိုအခါ သင်္ဘောသားကလေးက 'ဝမ်းနည်းဆို ဘာပြောစရာ ရှိမလဲ။ ကျွန်တော် တို့ ကက်ပတိန် "လီကလီးယား"ဟာ လမ်းခရီးမှာ အသက်ဆုံးရှာလို့မို့ ပင်လယ်[illegible]ထဲမှာ မြှုပ်ခဲ့ရပြီ ဆရာ'ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှေငယ်ဖြင့် ရောက်လာသူမှာ ဖာရွှန်းသင်္ဘောပိုင်ရှင် "မော်ရဲ"ဖြစ်၍ သင်္ဘောသား လူငယ်မှာ ၎င်းသင်္ဘော၏ပထမအရာရှိ ဒန်တီပင် ဖြစ်လေသည်။ ပထမအရာရှိဆိုသည်မှာ ကက်ပတိန်လက်အောက်တွင် အကြီးဆုံး အမှုထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်လေရကား ကက်ပတိန် မျက်နှာလွှဲသည့်အခါတွင် သင်္ဘောကို တာဝန်ခံ၍ စီမံ အုပ်ချုပ်ရသော ထုံးတမ်းအစဉ်အလာ ရှိခဲ့၏။

မော်ရဲ။ ။ 'ကုန်စည်များကောကွယ်။ အားလုံး စုံစုံလင်လင် ချောချောမောမော ရှိရဲ့နော်'

ဒန်တီ။ ။ 'ချောမောပါတယ် ဆရာ။ အားလုံး နေရာတကျပါပဲ'

၎င်းနောက် သင်္ဘောပိုင်ရှင် မော်ရဲက ကက်ပတိန် လီကလီးယား သေဆုံးပုံ အကြောင်းကို မေးမြန်းသဖြင့် ဒန်တီက ဦးနှောက်ဖျားရောဂါဖြင့် သေဆုံးရကြောင်း ပြောပြပြီးလျှင် သင်္ဘောသားများဘက်သို့ လှည့်ကာ ကျောက်ချခြင်းလုပ်ငန်းနှင့် ဆိုင်ရာကိစ္စများကို သင်္ဘောသားတို့ ထုံးစံအတိုင်း အော်ဟစ်ကာ အမိန့်ပေးနေလေ၏။ သင်္ဘောပိုင်ရှင်သည် ဒန်တီ အမိန့်ပေးပုံများကို ကြည့်လျက် အလွန် သွက်လက် အချက်ကျခြင်းတို့ကို စိတ်[illegible]မှန်းနေသည့် လက္ခဏာ ရှိလေ၏။

ထို့နောက်မှ ဒန်တီသည် မောရဲဘက်သို့ တစ်ဖန် လှည့်ပြန်၍ ကက်ပတိန် လီကလီးယားမှာ နေပလီမြို့ ဆိပ်ကမ်းအရာရှိနှင့် စကားပြောခဲ့ပြီးနောက် ထွက်လာကတည်းက စိတ်နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်နေပါန်တူကြောင်း၊ ၎င်းနောက် ၂၄ နာရီအတွင်း အပြင်းအထန်ဖျား၍ ၃ ရက်မြောက်သောနေ့၌ သေဆုံးသွားကြောင်း၊ အလောင်းကို ထုံးစံအတိုင်း ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချခဲ့ရကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

သင်္ဘောပိုင်ရှင် မော်ရဲသည် ဒန်တီ၏စကားများကို နားထောင်နေပြီးနောက် 'ဒီလိုပေါ့ကွယ် သေမျိုးချည်းဟာကပဲ။ ကြီးတဲ့လူတွေ သေဦးမှ ငယ်တဲ့လူတွေ ရာထူးများ တိုးတက်ဖို့ ရှိတော့မှာပေါ့။ ကုန်တွေတော့ အားလုံး ချောမောရဲ့နော်'ဟု ပြောရာ ဒန်တီက 'စိတ်ချပါဆရာ၊ ဒါထက် အကြောင်းခြင်းရာကို အစုံအလင် သိရအောင် ဒန်ဂလားနဲ့ စကားပြောပေဦးတော့ ဆရာ။ ကျွန်တော်တော့ အလုပ်ကိစ္စ ပြီးအောင် ဆောင်ရွက်လိုက်ဦးမယ်'ဟု ပြောလေ၏။ ထိုခဏ၌ ဒန်ဂလားဆိုသူသည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသဖြင့် ဒန်တီသည် မိမိ၏အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ထွက်သွားလေ၏။

ဒန်ဂလားဆိုသူမှာ အသက် ၂၅ နှစ်ခန့် ရှိ၍ လူချစ်လူခင်ပေါ်များသော မျက်နှာမျိုး မဟုတ်ချေ။ ထိုသူသည် အထက်လူများအပေါ်၌ ရှိသေခယခြင်း ရှိသလောက် အောက်လူများအပေါ်တွင် မခန့်လေးစား သဘောထား ရှိလေရကား သင်္ဘောသားများသည် ဒန်တီအား ချစ်ခင်ကြသလောက် ဒန်ဂလားကို မုန်းတီးတတ်ကြ၏။ ဒန်ဂလား၏ အလုပ်မှာလည်း သင်္ဘောရှင်၏ ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်နေရကား အလုပ်သဘောအား

ခြင်းလည်း လူမုန်းများသော အလုပ်မျိုး ဖြစ်နေ၏။ ထိုအတောအတွင်း အထက်ကို မျက်နှာလုပ်၍ အောက်ကို ညှဉ်းတတ်သော ဒန်ဂလား၏ နဂိုသဘောကို ဖြည့်စွက်လိုက်သောအခါ ၎င်းအား လူမုန်းများသည်မှာ အံ့ဖွယ်ရာ မဟုတ်ချေ။

ဒန်ဂလား။ ။ 'ကက်ပတိန် သေတဲ့အကြောင်းကို ဆရာ ကြားပြီရောပေါ့။ နှမြောဖို့ ကောင်းတယ်ဆရာ၊ လီကလီယားလို လူဟောင်း လူကောင်း လူကြီး လူလိမ္မာ တစ်ယောက်ကို ဆရာ ရဖို့ ခဲယဉ်းပါလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

မော်ရဲ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့၊ လူကောင်းပါပေပဲ။ သို့သော် လူကြီးဖြစ်မှ လူကောင်း ဖြစ်တာတော့ ဟုတ်မထင်ပါဘူး။ ဒန်တီ ကြည့်ပါလား၊ အသက်ကလေးငယ်ငယ်နဲ့ တယ်တော်တဲ့ လူကလေးပဲ။ ကြည့်စမ်း ဟိုမှာ စီမံနေလိုက်ပုံ' ဟု ပြောလျက် အမိန့်ပေးနေသော ဒန်တီကို မေးငေါ့၍ ပြလေ၏။

ဒန်ဂလားမှာ ဒန်တီနှင့် တစ်သင်္ဘောတည်းအတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း သောင့်မြတ်ခဲ့ရကား "အဆင်းတွန်းရန်"အချက်ကို ရှာနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍–

ဒန်ဂလား။ ။ (ဒန်တီရှိရာသို့ မျက်စောင်းထိုးကာ ကြည့်လျက်) 'တော်တော့ တော်ပါရဲ့ ဆရာ။ နို့ပေမဲ့ ကက်ပတိန်လည်း သေရော၊ သူက သူ့ကိုယ်သူ ကက်ပတိန် လုပ်တဲ့ပြီး အမိန့်တွေ ဘာတွေ ပေးလိုက်တာ တကယ့် ကက်ပတိန်ကြီး ကျနေတာပဲ။ ပြီးတော့လည်း ကက်ပတိန် သေပြီးပြီးချင်း မာဆေးမြို့ကို တိုက်ရိုက်မလာသေးဘဲ အဲလဘားကျွန်းမှာ တစ်နေ့နဲ့ တစ်ဝက်လုံးလုံး သင်္ဘောဆိုက်ပြီး ထားခဲ့တယ် ဆရာရဲ့'

မော်ရဲ။ ။ 'သင်္ဘောမှာ ပြင်ဆင်စရာ ရှိလို့လား'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဘာဟုတ်မှာလဲ ဆရာ၊ သင်္ဘောက အကောင်းကြီး၊ ဘာတစ်ခုမှ ပြင်စရာ မရှိပါဘူး'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် ဒန်တီကို ချက်ချင်းခေါ်ယူ မေးမြန်းလေရာ ဒန်ဂလားလည်း နောက်သို့ဆုတ်ကာ နားထောင်လျက် ရှိ၏။

မော်ရဲ။ ။ 'ဒန်တီ၊ အဲလဘားကျွန်းမှာ ဘာကြောင့် တစ်နေ့နဲ့ တစ်ဝက် သင်္ဘောဆိုက်ထားသလဲ'

ဒန်တီ။ ။ 'ကက်ပတိန် လီကလီးယား သေခါနီးမှာ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘာကြန်ကို ပေးဖို့ အထုပ်တစ်ထုပ် အပ်နှံထားခဲ့လို့ပါ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ဒါဖြင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘာကြန်ကို မင်းတွေ့ခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်စ'

ဒန်တီ။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် ဒန်တီကို နံဘေးသို့ ဆွဲခေါ်၍ တီးတိုးမေးမြန်းသည်မှာ–

မော်ရဲ။ ။ 'နပိုလီယန် ဘယ့်နှယ်လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒန်တီ။ ။ 'ကြည့်ရပုံတော့ မာမာချာချာပဲ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'နပိုလီယန်ကိုယ်တိုင် မင်း တွေ့ခဲ့သလား'

ဒန်တီ။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောနေတုန်းမှာ နပိုလီယန် ဝင်လာတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို သင်္ဘောအကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းသေးတယ်။ လက္ခဏာမှာတော့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ကုန်စည်လည်း မပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း သင်္ဘော ပိုင်ရှင် ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် သူ ဝယ်လိုက်ချင်ဟန် တူတယ်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော် မပိုင်ကြောင်း၊ မော်ရဲကုမ္ပဏီပိုင် သင်္ဘောဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့ နပိုလီယန်က မော်ရဲ များဟာ သင်္ဘောအလုပ်ကို ရိုးရာဆိုလောက်အောင် အစဉ်အဆက်နဲ့ လုပ်နေကြသကိုး တဲ့။ မော်ရဲတစ်ယောက်ဟာ သူနဲ့အတူ စစ်မှုထမ်းဖူးတာကို သတိရသေးကြောင်း ပြောသေးတယ် ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ (ဝမ်းသာသော အမူအရာနှင့်) 'ဟုတ်လား ဟေ့၊ ဒါတောင် မှတ်မိ သတဲ့ကိုး။ ငါတို့ဦးလေးတစ်ယောက်ပဲ။ ဦးလေးလည်း ပြောဖူးတယ်။ ဦးလေးကြားလျှင် သိပ်ဝမ်းသာမှာပဲ။ တွေ့တဲ့အခါ ပြောပြလိုက်စမ်းပါကွယ်။ နပိုလီယန်အရှင်မြတ်က မှတ်မိတယ်ဆိုလျှင် ဦးလေးက ဝမ်းသာလွန်းလို့ ထမင်း ၇ ရက်တောင် မစားဘဲနေနိုင် လိမ့်မယ်။ ဒါထက် ကက်ပတိန် ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရခြင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြောဖွယ်ရာ မရှိပေဘူး။ သို့သော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို စာပေးခဲ့တယ်။ နပိုလီယန်နဲ့ ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို အစိုးရ သိသွားရင် မင်းတော့ ဒုက္ခပဲဟေ့၊ တိတ်တိတ်နေနော် နားလည်လား'

ဒန်တီ။ ။ 'ကောင်းပါပြီ ဆရာ'

ထိုခဏ၌ အကောက်ရုံးမှ အရာရှိများ တက်လာကြလေရာ ဒန်တီသည် ဝတ္တရားအတိုင်း ၎င်းတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် ထွက်သွား၍ မော်ရဲနှင့် ဒန်ဂလားတို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဒန်ဂလား။ ။ 'အဲလဘားကျွန်းမှာ သင်္ဘောဆိုက်တဲ့ အကြောင်းကို ကျေနပ် လောက်အောင် ပြောနိုင်ရဲ့လား ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ကျေနပ်လောက်ပေသားကပဲ၊ ကက်ပတိန် လီကလီးယားရဲ့ အမိန့် အတိုင်း ဆိုက်ကပ်ရတယ် ဆိုကပဲ'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဒါထက် ကက်ပတိန် လီကလီးယားက ဆရာ့ဖို့ စာတစ်စောင် မပေးခဲ့ဘူးလား ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'မပေးပါကလား'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ပြောတတ်ပါဘူး။ အထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်အပြင် စာတစ်စောင် ပေးခဲ့တာကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်သလိုလို ထင်လို့ပါ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ဒီအကြောင်းတွေကို မင်း ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'

ဒန်ဂလား။ ။ (မျက်နှာပျက်လျက်) 'ကက်ပတိန်နဲ့ ဒန်တီနဲ့ စကားပြောကြ တော့ အခန်းတံခါးကို မစေ့တစေ့ ထားလို့ ကျွန်တော်က မြင်လိုက်ရပါတယ် ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'စာအကြောင်းတော့ ဒန်တီက ဘာမျှ မပြောဘူးဟေ့။ ပေးဖို့ရာ ရှိ လျှင်လည်း သူ ပေးမှာပေါ့'

ဒန်ဂလား။ ။ 'သို့သော် ဒီအကြောင်းကိုတော့ ဒန်တီကို မပြောလိုက်ပါနဲ့ ဆရာ။ ကျွန်တော် ပြောတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို မုန်းနေပါဦးမယ်။ ဆရာ့မို့သာ ကျွန်တော်က ပြောရတာပါ'

ထိုခဏ၌ ဒန်တီ ရောက်လာပြန်သဖြင့် ဒန်ဂလားသည် ထိုနေရာမှ ခွာသွား လေ၏။

မော်ရဲ။ ။ 'ကိစ္စ ပြီးခဲ့ပြီလား ဟေ့'

ဒန်တီ။ ။ 'ပြီးပါပြီ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ဒီကနေ့ည ဒီပြင်အလုပ်မရှိရင် ငါတို့အိမ်မှာ ထမင်း ညစာ စားလှည့် သတော့ကွယ်'

ဒန်တီ။ ။ 'သည်းခံပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်မှာ အဖေအိုကြီးကို သွားတွေ့ဖို့ ရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော် ရောက်တယ်ဆို မျှော်ရှာလှရော့မယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'မအားလပ်ရင်လည်း ဘယ်တတ်နိုင်ပေမလဲကွယ်။ သို့သော် အဖေကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးပြီးချင်း လာခဲ့ဦးနော်။ ငါတို့ မျှော်နေမယ်'

ဒန်တီ။ ။ 'အဖေကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်မှာလည်း ဒီပြင်ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေပါသေး တယ်ဆရာ သည်းခံပါ'

မော်ရဲ။ ။ 'ဪ ဟုတ်ပေသားကပဲ။ ကက်တလန်ရပ်ကွက်သူ မာဆဒီ ရှိပေ သေးတာကို'

ဒန်တီလည်း ပြုံးရယ်လျက် ရှိ၏။

မော်ရဲ။ ။ 'ကိုင်းလေ၊ တွေ့စရာရှိတဲ့ လူတွေကို တွေ့ချေပါဦးတော့။ တစ်ပြည် တစ်နယ်က ပြန်ရောက်လာတယ်ဆိုတာ တွေ့ချင်စရာ လူတွေ အမှုံပဲ ရှိပေမှာပေါ့။ ဒါထက် ငွေများ လိုသေးသလား ဒန်တီ'

ဒန်တီ။ ။ 'တော်ပါပြီဆရာ။ ကျွန်တော့်အိတ်ထဲမှာ သုံးလစာတွက် ရှိပါ သေးတယ်'

မော်ရဲ။ ။ 'တော်တဲ့ သူငယ်ပဲဟေ့။ ဒီပြင် ပြောစရာ ဘာများ ရှိသေးသလဲ'

ဒန်တီ။ ။ 'မရှိပါဘူး ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မော်ရဲ။ ။ 'ဒါထက် ကက်ပတိန် လီကလီးယားက ငါ့ဖို့ စာများ မပေးခဲ့ဘူးလား'

ဒန်တီ။ ။ 'မပေးခဲ့ပါလား ဆရာ၊ ဩော် ဒါထက် ကျွန်တော် အခွင့်နှစ်ပတ်လောက် ရပါရစေ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ (ပြုံးရယ်လျက်) 'လက်ထပ်ဖို့ မှတ်တယ်'

ဒန်တီ။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ လက်ထပ်ပြီး ပါရစ်မြို့သွားဖို့ ကိစ္စကလေး ရှိလို့ပါ'

မော်ရဲ။ ။ ''သွားလေ၊ သုံးလအတွင်းတော့ သင်္ဘော ပြန်ထွက်နိုင်ဦးမယ် မထင်ပါဘူး။ သုံးလအတွင်းသာ ပြန်ရောက်အောင် လာခဲ့ပေတော့။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကက်ပတိန်မပါဘဲ ဖာရွန်းကို ငါ မလွှတ်နိုင်ဘူးကွယ့်'

ဒန်တီ။ ။ (အံ့ဩစွာနှင့်) 'ဆရာ ကျွန်တော့်ကို ကက်ပတိန်အရာ ခန့်တော့ မလို့လား ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ငါတစ်ယောက်တည်း သဘောနဲ့ပြီးရင် ခုချက်ချင်း ခန့်လိုက်ပြီကွယ့်။ သို့သော် ငါ့ပါတ်နာကလည်း ငါပြောရင် ငြင်းမယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတော့ မင်းရဖို့ စိတ်ချ နေပါတော့'

ထိုအခါ ဒန်တီသည် ကျေးဇူးတင်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် မော်ရဲ၏လက်ကို ဆွဲလှုပ်လေ၏။

မော်ရဲ။ ။ 'မင်းနဲ့ ဒန်ဂလားနဲ့ ဘယ့်နှယ်နေကြသလဲ၊ သင့်မြတ်ကြရဲ့လား'

ဒန်တီ။ ။ 'သူငယ်ချင်းသဘောနဲ့တော့ မသင့်မြတ်လှဘူးဆရာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ သူနဲ့ တစ်ခါက စကားများကြလို့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ် ဆင်းပြီး သဘောတူ ရင်ဆိုင် သေနတ်နဲ့ ပစ်ကြဖို့ ကျွန်တော်က အကြံပေးတာ သူက ငြင်းတယ်ဆရာရဲ့။ ဒါလည်း ကျွန်တော် ရှေ့လောကြီးရာ ရောက်ပေတာပဲ။ ဒီပြင် အလုပ်သဘောနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ပြောစရာ မရှိပေပါဘူး ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'ဒါဖြင့် မင်းကက်ပတိန်ဖြစ်ရင် ဒန်ဂလားနဲ့ တွဲပြီး အလုပ် လုပ်နိုင်ပါ့မလား'

ဒန်တီ။ ။ 'အလုပ်ရှင်က ခန့်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်တွဲပြီး ဘာကြောင့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ ဆရာ'

မော်ရဲ။ ။ 'တော်ပါပေ့ကွယ် သဘောကြီးရင့်ပါပေ့၊ ကိုင်း ကိုင်း ကိုယ့်လူ သွားချင်လှပါပြီ။ သွားပါတော့ သွားပါတော့'

ငင်းနောက် ဒန်တီသည် မော်ရဲအား ကျေးဇူးတင်စကား ထပ်လောင်းပြောကြား၍ လှေငယ်တစ်စင်းဖြင့် ကမ်းဘက်သို့ သွားလေရာ မော်ရဲသည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနေသေး၏။ မော်ရဲ၏ နောက်နားမှ ရပ်လျက်ရှိသော ဒန်ဂလား

သည်လည်း ဒန်တီအား မျှော်ကြည့်လျက်ပင်ရှိရာ ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာမူ မော်ရဲ၏ မျက်နှာထားနှင့် ခြားနားခြင်း ရှိလှပေ၏။

အခန်း ၂

သားနှင့် အဖ

ဒန်တီသည် ကမ်းပေါ်သို့ တက်၍ ရူဒီလိုနီ လမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်လာသောအခါ ငါးထပ်တိုက်တစ်တိုက်သို့ ရောက်၍ အပေါ်ဆုံးအထပ်သို့ တက်သွားလေ၏။ ၎င်းအထပ်ရှိ အခန်းငယ်တစ်ခန်းမှာ ဒန်တီ၏ဖခင် နေထိုင်သော အခန်းဖြစ်၏။

အဘိုးကြီးသည် ဝါသနာအလျောက် ပြတင်းပေါက်၌ ဆွဲထားသော ပန်းအိုးများကို ရေလောင်းလျက်ရှိရာ သား၏အသံကို ကြားသောအခါ၌ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တံခါးဖွင့်ပေးလေ၏။ ၎င်းနောက် သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ပြင်သစ်လူမျိုးတို့ ထုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပွေ့ဖက်၍ နှုတ်ဆက်ကြလေ၏။

ဒန်တီသည် ရွှင်ပြုံးစွာ နားထောင်လျက်ရှိသော ဖခင်အား မိမိ၏ ခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောပြပြီးနောက် မိမိရာထူးတိုးတက်ဖို့ လမ်းပွင့်လာကြောင်းနှင့်တကွ အသက် ၂၀ မပြည့်သေးမီအရွယ်၌ ကက်ပတိန် တစ်ယောက် ဖြစ်ရခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်သော အခြင်းအရာများကို အားရပါးရ ပြောပြလေ၏။ ၎င်းနောက် မိမိ ထားခဲ့သော ဖရန့်ဒင်္ဂါး ၂၀၀ နှင့် နေလောက် ထိုင်လောက် စားသောက်လောက်ပါ၏လောဟု မေးရာ ဖခင်ကြီးလည်း ညှိုးငယ်သော မျက်နှာထားနှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေလေ၏။

ထိုအခါ ဒန်တီက ထပ်လောင်းမေးမြန်းပြန်ရာ အဘိုးကြီးက ၎င်းငွေ ၂၀၀ အနက် အပ်ချုပ်သည် ကေဒရောက်ထံမှ ချေးယူဖူးသော ငွေ ၁၅၀ ကို ပေးဆပ်လိုက်ရသည့်အတွက်ကြောင့် ချောင်ချိစွာ သုံးစွဲခွင့် မရကြောင်းကို ဖွင့်ဟ ပြောပြလေ၏။

သား။ ။ 'ဖြစ်ရပလေ အဖေရယ်၊ ငွေကလေး ၂၀၀ ထားခဲ့တဲ့အနက်က ၁၅၀ တောင် ကြွေးဆပ်လိုက်ရင် ဘာသုံးစရာ ရှိတော့မှာလဲ အဖေရယ်'

ဖခင်။ ။ 'အို အဖေ့အတွက် အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကေဒရောက်က ဒီငွေမရရင် မော်ရဲကို သွားတိုင်မယ်ဆိုလို့ ငါ့သားအလုပ်ကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဆပ်လိုက်ပါတယ် သားရယ်။ ချွေချွေတာတာစားပြီး အေးအေးနေရတာက ကောင်းပါတယ် သားရယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒန်တီမှာမူ မိမိမရှိသည့် ၃ လအချိန်အတွင်းတွင် ငွေ ၅၀ နှင့် လောက်ငအောင် သုံးစွဲရှာသော ဖခင်၏အဖြစ်ကို ရင်ထုမနာ ဖြစ်မိ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ဖခင်အားရှိစေခြင်းငှာ မိမိအိတ်ထဲ၌ ပါလာသော ငွေများကို စားပွဲပေါ်သို့ သွန်ချ၍ 'ကိုင်း အဖေ ချွေတာတုန်းက ချွေတာခဲ့ရပြီ။ ဒီကနေ့ကစပြီး ချွေတာဖို့ မလိုတော့ဘူး။ ဖောဖောသီသီ စားနိုင် သောက်နိုင်ပြီ။ ပြောနေကြာရော့ စားစရာ ဘာများ ရှိသလဲ၊ ခုချက်ချင်း သွားဝယ်ချေပါလား အဖေ'

ဖခင်။ ။ 'ဖြည်းဖြည်းပေါ့ သားရယ်၊ မင်း ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း သိပ်ပြီး ဝယ်ခြမ်းရင် မင်းမရှိခိုက်မှာ ငါ တော်ပြတ်နေတယ်လို့ လူတွေက ထင်ကုန်ကြတော့ မပေါ့ကွယ့်၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ သားရယ်'

ထိုခဏ၌ အခန်းတံခါးကို ခေါက်သံကြားသည်နှင့် 'ဝင်ခဲ့'ဟု ပြောလိုက်ရာတွင် အသက် ၂၆ နှစ်ခန့်ရှိ၍ မုတ်ဆိတ်မွေးထားသော လူတစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ဒန်တီ။ ။ 'အလို ကေဒရောက် ပါလား၊ ထိုင်ပါ ထိုင်ပါ'

ရောက်။ ။ 'မောင် ပြန်ရောက်လာတယ် ကြားလို့၊ ဝမ်းမြောက်တာနဲ့ လာပြီး နှုတ်ဆက်တာပါ'

ဒန်တီ။ ။ 'ဟိုတုန်းက ငွေ ၁၅၀ ခင်ဗျားချေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရအောင်ဟာ၊ ခင်ဗျားမှာ ငွေကြေးကျပ်တည်းလို့ ရှိရင် ပြောနော်'

ရောက်။ ။ 'ကျေးဇူးပါမောင်၊ ခုတော့ မကျပ်တည်းသေးပါဘူး၊ လိုတော့ ပြောပါ့မယ်။ ငွေ ၁၅၀ ကိုလည်း မောင့်ဖခင်က ပြန်ဆပ်ပြီးပါပြီ'

ဒန်တီ။ ။ 'ကျွန်တော် ပြန်ရောက်ကြောင်း ခင်ဗျား ဘယ်က ကြားခဲ့သလဲ'

ရောက်။ ။ 'အထည်စလေးတွေလိုလို့ ဈေးသွားဝယ်ရာမှာ ဒန်ဂလားနဲ့ တွေ့ခဲ့လို့ သိခဲ့ရာပေါ့, မောင်၊ အိမ်နီးချင်းကောင်း ရှားလေတော့ လူကောင်းသားအဖမို့လို့ ကြားကြားချင်း နှုတ်ဆက်ရအောင် ပြေးလာခဲ့တာပဲ'

ဒန်တီ။ ။ (ငွေ ၁၅၀ ကို အတင်း ပြန်တောင်းသည့် အတွက်ကြောင့် စိတ်ထဲ ခုနေသော်လည်း) 'ဒီလို အရေးလုပ်ဖော်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ'

ရောက်။ ။ 'အလို...ရွှေတွေ ငွေတွေ တယ်ပေါနေပါကလား။ ကြည့်စမ်းပ... စားပွဲပေါ်မှာ ဖြန့်ကြဲထားလိုက်တာ တစ်ပုံကြီးပါလား'

ဒန်တီ။ ။ 'ပေါလှတယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ သို့သော် ခင်ဗျားမှာ ကျပ်တည်းလို့ ရှိရင်တော့ လက်လှည့်သုံး ယူသွားဦးလေ'

ရောက်။ ။ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်၊ ခုတော့ မလိုသေးပါဘူး'

၎င်းနောက် လူသုံးယောက်တို့သည် အိမ်နီးချင်းတို့ ထုံးစံအတိုင်း အရပ် သတင်းများကို အနည်းငယ် ဆက်လက် ပြောဆိုနေကြသေး၏။ နောက်ဆုံး၌–

ဒန်တီ။ ။ 'ကိုင်း အဖေ၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုဦးနော်။ ကက်တလန်ရပ်ကွက်ကို ခဏ သွားလိုက်ဦးမယ်'

အဖေ။ ။ 'သွားချေ သားရေ့၊ သွားချေဦး၊ သူကလေးကလည်း မျှော်ရှာလှ ရော့မယ်'

ရောက်။ ။ 'ဘယ်သူလဲ မာဆဒီလား။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ မျှော်ချင်လည်း မျှော်မယ်။ မမျှော်ချင်လည်း နေမယ်။ မသိနိုင်ဘူး။ မိန်းကလေးက ရုပ်ကလေးချောချောမို့ ကြိုက်တဲ့ လူတွေ တယ်ပေါ ဆိုပါကလား'

ဒန်တီ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ'

ရောက်။ ။ 'ဟုတ်လှချေပေါ့မောင်၊ ဒီပြင် လူတွေတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ တစ်ယောက်ကတော့ဖြင့် သူ့နဲ့ သွားအတူ၊ လာအတူ တစ်တွဲတည်း တွဲနေတာ နေ့တိုင်းလို မြင်နေရတာပဲ'

ဒန်တီ။ ။ 'တွဲတိုင်းလည်း မဟုတ်တန်ကောင်းပေါင် ထင်ပါရဲ့ဗျာ'

ရောက်။ ။ 'အခုတော့ မောင်က ကပ္ပတိန်ဖြစ်မယ့်လူဆိုတော့ မောင့်ကို လက်လွှတ်မခံပါဘူးလေ။ စိတ်သာချပါ'

ဒန်တီ။ ။ 'မာဆဒီ သဘောက ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကပ္ပတိန်ဖြစ်ဖြစ်၊ သာမန် သင်္ဘောသားဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီလူဆို ဒီလူပဲ သဘောထားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးပါဗျ'

ရောက်။ ။ 'ကိုင်းလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မြန်ကိစ္စပြီးအောင် စီမံကြနော်၊ ကာလ က စိတ်မချရဘူး။ ကြားလား'

ဒန်တီ။ ။ 'ကြည့်လုပ်ရတာပေါ့လေ'

၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ဖခင်ကို နှုတ်ဆက်၍ တိုက်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။ ကေဒရောက်မှာ အတန်ကြာ ထိုင်နေရစ်ပြီးမှ အဘိုးကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ ဆင်းလာခဲ့ပြီးလျှင် အခြားလမ်းတစ်လမ်းမှ စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော ဒန်ဂလားထံသို့ သွားလေ၏။

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဘယ့်နှယ် တွေ့ခဲ့သလား'

ရောက်။ ။ 'တွေ့ခဲ့ပါ့ဗျာ၊ လူကဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ကက်ပတိန် ဖြစ်ပြီလောက် ပြောနေတော့တာပဲ'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဘာပြောပြော တကယ် ဖြစ်သေးတာ မဟုတ်ပါဘူးလေ'

ရောက်။ ။ 'မဖြစ်ပါမှပဲ၊ ကပ္ပတိန်ဖြစ်လျှင်တော့ ကျုပ်တို့ကို စကားတောင် အဖက်လုပ်ပြီး ပြောတော့မယ် မဟုတ်ဘူး'

ဒန်ဂလား။ ။ 'မဖြစ်ပါစေနဲ့ဗျာ၊ ဒါထက် သူ ဘယ်သွားသလဲ'

ရောက်။ ။ 'ကက်တလန် ရပ်ကွက်က မာဆဒီဆီ သွားလေရဲ့၊ ခင်ဗျားလူ စိတ်ပျက်စရာ တွေ့ခဲ့လိမ့်မယ်၊ ကျုပ် ထင်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဘာကြောင့်လဲဗျို့၊ ပြောစမ်း'

ရောက်။ ။ 'မိန်းကလေးနဲ့ အတူတွဲတွဲပြီး လမ်းလျှောက်တဲ့ လူကလေးတစ်ယောက် ကျုပ်မြင်တယ်။ လူပုံ သနားကမားနဲ့၊ အဲဒီ အရုပ်သားနဲ့ တူရဲ့။ မာဆဒီကို ကြည့်လိုက်တာလည်း စိုက်နေတာပဲ။ မာဆဒီက ခေါ်တော့ အစ်ကိုကြီးတဲ့'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ဒါဖြင့် ဆွေမျိုးပေါ့'

ရောက်။ 'ဆွေမျိုးပေမယ့် အရင်းလည်း မဟုတ်၊ ရွယ်လည်း ရွယ်တူ၊ လူကလည်း ချော။ ကြာကြာနေတော့ ကြိုးချင်းထား ကြိုးချင်းငြိ ဆိုတာလိုပေါ့ဗျ'

ဒန်ဂလား။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒီလို လုပ်ကြရအောင်၊ ဟိုရှေ့မှာ ဟိုတယ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိတယ်။ အဲဒီဝင်ပြီး ကျုပ်တို့ အရက်သောက်ရင်း စောင့်နေကြမယ်။ သူပြန်ရင် ဒီလမ်းကနေ ပြန်ရမှာပဲ။ သူ့မျက်နှာထားကြည့်ပြီး ဟန်တယ်၊ မဟန်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့ အကဲခတ်ကြစို့။ လာဗျာ'

ရောက်။ ။ 'ကောင်းသားပဲဗျာ။ လာ သွားကြစို့'

လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဟိုတယ်သို့ဝင်၍ ဝိုင်အရက်ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်များ မှာယူပြီးလျှင် သမ်းပိုင်ကောင်းကောင်းမှ အရက်သောက်ရင်း စောင့်မျှော်နေကြလေ၏။

အခန်း ၃

ကက်တလန် ရပ်ကွက်

ဒန်ဂလားနှင့် ကေဒရောက်တို့ အရက်သောက်လျက် ရှိသော ဟိုတယ်နှင့် ကိုက်ပေါင်း ၂၀၀ ခန့် ကွာဝေးသော နေရာတွင် ကက်တလန်ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ရွာဟူ၍ တည်ရှိပေ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(ရာကျော်)များစွာမှစ၍ စပိန်ပြည်သားတစ်စုတို့သည် ထိုအရပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြ၍ ရွာကလေးသဖွယ် တည်ထောင်နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ ၎င်းတို့သည် အခြားအရပ်သား၊ သို့မဟုတ် အခြားလူမျိုးများနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုဘဲ မိမိတို့အချင်းချင်းသာလျှင် လက်ဆက်ကာ ပေါက်ဖွား မွေးမြူလာခဲ့ကြရကား အပြောအဆို အနေအထိုင် ဓလေ့ထုံးစံမှစ၍ အခြားသော ပြင်သစ်နယ်များနှင့် ရောနှောထူးစပ်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိတို့ ဌာနရင်း စပိန်ပြည်မှ ထုံးစံများအတိုင်း သီးသန့် တည်နေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

၎င်းရွာကလေး၌ လမ်းတစ်လမ်းတည်းသာ ရှိလေရာ လမ်းကို မျက်နှာပြုလျက်

ရှိသော အိမ်ကလေးတစ်ဆောင်အတွင်း၌ အလွန်တရာ ချောမော လှပသော ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသည့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်သည် နံရံကိုမှီကာ ပန်းတစ်ခိုင်ကို ကိုင်လျက် ပန်းဝတ်ဆံများကို ဖြုတ်ချေကာ ကြမ်းပေါ်သို့ ကြဲဖြန့်လျက် ရှိလေ၏။ မိန်းမပျိုနှင့် ၃ တောင်ခန့် ကွာလှမ်းသောနေရာတွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်၍ ကုလားထိုင်ကို ယိမ်းနဲ့ရင်း မိန်းမပျိုအား စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေသူမှာ အသက် ၂၃ နှစ် အရွယ်ခန့်ရှိ၍ ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် သနားကမား မျက်နှာမျိုးရှိသည့် "ဖာနင်ဒို" အမည်ရှိ လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ဖာနင်ဒိုက မိန်းမပျိုအား ကြည့်လိုက်သော မျက်နှာထားတွင် ချစ်ခင်စုံမက်ခြင်းနှင့် အားလျော့ခြင်းတို့ ရောစပ်လျက် ရှိလေ၏။

ဒို။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ မာဆဒီရယ်၊ အီစတာပွဲတော်အခါ နီးလာပါပြီကွယ့်။ ဒီအခါမှာ အပျို လူပျိုတွေ လက်ထပ်ကြတဲ့ အခါမျိုးပဲ။ မေးတဲ့ စကားကို ဖြေစမ်းပါဦး'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မ ဖြေခဲ့တာပေါင်း အခါတစ်ရာ မကတော့ဘူး ထင်တယ်။ ဒါနဲ့တောင် အထပ်ထပ်မေးတုန်း ရှိသေးတာကိုး'

ဒို။ ။ 'ဖြေခဲ့ပေမယ့် ဒီတစ်ခါ ထပ်ပြီး ဖြေစမ်းပါဦး နမရယ်၊ လူလားမြောက်လာကတည်းကစပြီး ဒီဟာတစ်ခုကို အားကိုးပြီး လာခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးတစ်နေ့ကျတော့မှ အချည်းနှီး ဖြစ်ရမယ်ဆိုတော့ အခံရ ခက်လွန်းလှပါတယ် မာဆဒီ ရယ်'

ဒီ။ ။ 'ကိုယ့်ဟာကိုယ် စိတ်ကူးနဲ့ အားကိုးနေတာတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဖာနင်ဒို။ ဒီကတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မျှော်လင့်ဖို့ အားမပေးခဲ့ပါကလား။ ကျွန်မမှာ စုံမက်တဲ့လူ ရှိတယ်ဆိုတာ အစ်ကိုကြီးလည်း သိသားကပဲ။ ဒီတော့ကာ မောင်လို မလိုသာ သဘောထားပါတော့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ ကျွန်မကလည်း အစ်ကိုကြီးအရင်းလို သဘောထားခဲ့တဲ့ လက်စနဲ့ ဆက်လက်ပြီး သဘောထားပါမယ်'

ဒို။ ။ 'စုံမက်တဲ့လူ ရှိတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ထားပါဦး။ တို့ရွာထုံးစံမှာ အပြင်လူကို မယူရဘူးဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား'

ဒီ။ ။ 'ထုံးစံဆိုတာ လူကလုပ်တာပါ ဖာနင်ဒို။ ဥပဒေ မဟုတ်ပါဘူး။ လိုက်နာလိုရင် လိုက်နာရတာပေါ့။ မလိုက်နာနိုင်ရင် ထောင်ကျတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အပေါင်းအသင်း မလုပ်ကြရုံ ရှိတာပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင်လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဖာနင်ဒို'

ထိုအခါ ဖာနင်ဒိုသည် ထိုင်ရာမှ ထလာ၍ မာဆဒီ၏ ရှေ့တွင် ရပ်လျက်–

ဒို။ ။ 'ကိုင်း...ကိုင်း ရှည်ရှည်ကြီး မပြောနဲ့တော့။ နောက်ဆုံး စကားတစ်ခွန်း ပြောစမ်း'

ဒီ။ ။ 'နောက်ဆုံးစကား ပြောရရင် ဒန်တီကလွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်မ မယူနိုင်ဘူး'

ဒို။ ။ 'မတော်တဆ ဒန်တီသေလို့ ရှိရင်ကော'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီ။ ။ ‘ဒန်တီသေရင် ကျွန်မလည်း လိုက်သေဖို့ပဲ၊ ဒါပဲ ရှိတယ်’

ဒို။ ။ ‘ဒန်တီက မင်းကို မေ့ရင်ကော’

ထိုခဏ၌ ‘မာဆဒီ…မာဆဒီ’ဟု ခေါ်သံများကို ကြားရလေရာ မာဆဒီသည် အသံကို ကျက်မိသည်နှင့် ထိုင်ရာမှ ထ၍ ‘ဟော…ပြောတွင်းဆိုတွင်း ရောက်လာပြီ၊ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး မှတ်ထား’ဟု ပြောကာ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလေ၏။

ဒန်တီသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်တို့သည် ထုံးစံအတိုင်း ပွေ့ဖက်ကာ နှုတ်ဆက်ကြလေရာ ဖာနင်ဒိုမှာမူ မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် ထောင့်နားတွင် ရပ်နေလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီသည် ဖာနင်ဒိုကို မြင်သည်နှင့် အံ့အားသင့်ကာ ကြည့်နေရာ ဖာနင်ဒိုမှာမူ ခါး၌ ထိုးထားသော ဓားမြှောင်ရိုးပေါ်သို့ လက်တင်မိလေ၏။

တီ။ ။ ‘ကျုပ်တို့ချည်း မှတ်တယ်၊ ဒီပြင်လူ ရှိနေသကိုး။ သူက ဘယ်သူလဲ မာဆဒီ’

ဒီ။ ။ ‘ကျွန်မတို့ အစ်ကိုကြီး ဖာနင်ဒိုလေ။ ရှင် မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်မကို သိပ်ပြီး [illegible]ကတာပဲ၊ ရှင်ကလွဲရင် လောကကြီးမှာ အစ်ကိုကြီး ဖာနင်ဒိုကို ကျွန်မ အချစ်ဆုံးပဲရှင်။ နှုတ်ဆက်ကြလေ’

ထိုအခါ ဒန်တီသည် မာဆဒီကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ထားသော်လည်း အခြားလက်တစ်ဖက်ကို ဖာနင်ဒိုသို့ လှမ်းပေးလိုက်ရာ ဖာနင်ဒိုသည် လက်ကမ်းခြင်း မပြုဘဲ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ရပ်နေလေ၏။ ဒန်တီသည် တစ်ယောက်မျက်နှာမှ တစ်ယောက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အကြောင်းခြင်းရာ အလုံးစုံကို ရိပ်မိလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် စိတ်မာန်ထွက်သော မျက်နှာထားနှင့် မာဆဒီဘက်သို့ လှည့်လျက်–

တီ။ ။ ‘မိတ်ဆွေ တွေ့မလားလို့ အောက်မေ့လာပါတယ်၊ ရန်သူ တွေ့နေရပြီကော မာဆဒီ’

ဒီ။ ။ ‘မဟုတ်တာပဲရှင်၊ ဘယ်က ရန်သူ ဟုတ်ရမှာလဲ။ ကျွန်မမိတ်ဆွေဆိုရင် ရှင့်မိတ်ဆွေပေါ့။ ရှင့်ကိုယ်ကို တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတော့ တောင်ထိပ်ပေါ်တက်ပြီး ပင်လယ်ထဲ ခုန်ချပြီးသား မှတ်ပေတော့’

ထိုအခါ ဖာနင်ဒိုမှာ မျက်နှာပျက်သွားလေ၏။ ထို့နောက်မှ မာဆဒီက ဆက်လက်၍–

ဒီ။ ။ ‘ရှင်က အထင်လွဲလို့ပါ၊ ဒီမှာ ရန်သူ မရှိပါဘူး။ မိတ်ဆွေချည်းပါပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဖာနင်ဒို။ ကိုင်း…လက်ဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်ပြလိုက်စမ်းပါ’ဟု ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားနှင့် ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဖာနင်ဒိုမှာ မာဆဒီ၏ ချိုပြုံးသော မျက်နှာကို

ငြင်းပယ်ရန် မတတ်နိုင်သည်နှင့် လက်ကမ်းကာ နှုတ်ဆက်ရလေ၏။ သို့ရာတွင် နောက်တစ်ခဏ၌ ဖာနင်ဒိုမှာ ဒန်တီ၏ လက်ဖြင့် ထိတွေ့ခြင်းကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည့် လက္ခဏာနှင့် အိမ်ထဲမှထွက်၍ လမ်းတစ်လျှောက် ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားလေတော့၏။

ဟိုတယ်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဒန်ဂလားနှင့် ကေဒရောက်တို့က လှမ်းခေါ်လိုက်သည်နှင့် ဖာနင်ဒိုသည် ဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။ ၎င်းနောက် သစ်ပင်ရိပ်အောက်၌ အရက်သောက်လျက်ရှိသော လူနှစ်ယောက်တို့ကို မြင်သောအခါ ဖာနင်ဒိုမှာ အမ်းတမ်းတမ်း မျက်နှာထားနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။ ကေဒရောက်သည် အရက်အတန် မူးယစ်လျက်ရှိရာ အရက်မူးတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဖာနင်ဒိုအား ဖော်ရွေစွာ နှုတ်ခေါ်သည်နှင့် ဖာနင်ဒိုလည်း ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်၍ ထိုင်လေ၏။

ဒရောက် ။ ။ ‘ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုယ့်လူကြည့်ရတာ ပျာယီးပျာယာ ရှိလှချေကလား။ ဘာများ အလိုမပြည့်ခဲ့တာ ရှိလို့လဲ’ဟု ပြုံးရယ်ကာ မေးလိုက်ရာ ဖာနင်ဒိုမှာ ထိုသို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မေးထောက်ကာ ငိုင်လျက် ရှိလေ၏။

ဒရောက်။ ။ ‘မိတ်ဆွေချင်းဆိုတာ ကူညီစရာရှိရင် ကူညီရတာပေါ့ဗျ။ ဘာများ အလိုမပြည့်လို့လဲ၊ မေးတာ ပြောဦးလေ’

ဖာနင်ဒိုလည်း ဆိတ်ဆိတ်နေပြန်သဖြင့် ကေဒရောက်က ဆက်လက်၍–

ဒရောက်။ ။ ‘ဒီလိုဗျ ဒန်ဂလားရဲ့၊ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေက မိန်းမချောကလေး မာဆဒီနဲ့ ချစ်ကြိုက်လာခဲ့တယ်ဗျ။ အခုတော့ ဒန်တီ ပြန်ရောက်လာလို့မို့ သူ့ခမျာမှာ လူပို ဖြစ်နေရှာပြီ ထင်တယ်’

ဒို။ ။ ‘မဆိုင်ပါဘူးလေ၊ သူ့စိတ်သူ ပိုင်တာပေါ့။ သူကြိုက်ချင်တဲ့လူ ကြိုက်မှာပေါ့။ ကျုပ်က ဘာရှုပ်ဖို့ ရှိပေသလဲ’

ဒရောက်။ ။ ‘ဒီလို သဘောထားနိုင်ရင်လည်း ကောင်းပေတာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်တို့ ကြားဖူးတော့ ကက်တလန် ရွာသားများဟာ မိန်းမမှုနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘယ်တော့မှ အသဲ့ မခံတတ်ဘူး ဆိုပါကလား’

ဖာနင်ဒိုလည်း ဆိတ်ဆိတ်သာ နေပြန်၏။

ဒရောက်။ ။ ‘ကိုင်း…ဒါဖြင့် ကက်ပတိန်လောင်း ဒန်တီနဲ့ မိန်းမချောကလေး မာဆဒီတို့ ကုန်းမာ ချမ်းသာကြ၍ အသက်ရာကျော် ရှည်ပါစေဆိုတာ ဆုတောင်းမင်္ဂလာပို့ရင်း အရက်တစ်ခွက်စီ သောက်ကြစို့ မိတ်ဆွေများ၊ ကိုင်း…မာကြပါစေဗျား’

ကေဒရောက်သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် နဝမမြောက်ခွက်ကို သောက်လေရာ ဒန်ဂလားမှာမူ အဟုတ်တကယ် မသောက်ဘဲ သောက်ချင်ပြုလျက် ဟန်ဆောင်နေလေ၏။ ဖာနင်ဒိုမှာမူ အရက်ခွက်ကို နှုတ်ခမ်းသို့ တေ့မည်ပြုပြီးမှ မြေပေါ်သို့ သွန်ချလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအတောအတွင်း၌ ဒန်ဂလားသည် ဖာနင်ဒိုး၏ မျက်နှာကို သေချာစွာ အကဲခတ်လျက်ရှိရာ ကေဒရောက်မှာမူ ဖာနင်ဒိုး၏ အပြုအမူကို မမြင်ဟန်ဆောင်၍ အဝေးသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုရင်း 'ဟောဟိုက လာကြတာ ဘယ်သူတွေပါလိမ့်၊ ကြည့်ကြစမ်း ဗျို့'ဟု ပြော၏။

ဒိုး။ ။ 'ဒန်တီနဲ့ မာဆဒီတို့ပဲ'ဟု ပြောကာ အံကြိတ်လျက် ရှိ၏။

နောက်တစ်ခဏ၌ သမီးရည်းစား စုံတွဲသည် ဟိုတယ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြလေရာ ကေဒရောက်မှာ နှုတ်လျှာသွက်လက်သော အခြေသို့ ရောက်နေသည့်အလျောက် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်ကို ဆီးကြိုခေါ်ငင်လေ၏။ ဒန်ဂလားကမူ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ တားမြစ်သေး၏။ သို့သော်လည်း နောက်ကျခဲ့လေပြီ။ ဖာနင်ဒိုးမှာမူ ထိုင်ရာမှ ထပြေးမည် ပြုသေး၏။ သို့ရာတွင် မာဆဒီး၏ ပြုံးချိုသော မျက်နှာထားကို မြင်ရသဖြင့် ဖွတ်အတင်း ထသွားရန် မတတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ဒရောက်။ ။ 'ဒန်တီတို့များ ကျုပ်တို့ကိုတောင် မမြင်တော့ဘူး မှတ်တယ်၊ ဦးခေါင်းကို ထောင်နေတော့တာပဲ။ မိုးအောက်ကို ဘာမျှ မမြင်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ ဟုတ်ရဲ့လား'

တီ။ ။ ရှိရင်လည်း ခံရတော့မှာပဲ။ သို့သော်လည်း မာနကြီးလို့ မဟုတ်ဘူး မိတ်ဆွေတို့၊ အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံနေလို့ ဝမ်းမြှူးနေလို့ပါဗျ'

ဒရောက်။ ။ 'သြော်…ဒါကြောင့်လား၊ ဒီလိုဖြင့် ရှိစေဗျား၊ ခွင့်လွှတ်စေ ခွင့်လွှတ်စေ'

လား။ ။ 'ဒါထက် လက်ထပ်ဖို့ ရက်သတ်ပြီးပြီလားဗျ။ ဘယ်တော့လဲ'

တီ။ ။ 'သန်ဘက်ခါ၊ ဖိန်းနွှဲခါလောက် ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး လာကြနော်။ ခုတစ်ခါတည်း ဖိတ်လိုက်တာပဲ၊ ရီဇပ်ဟိုတယ်မှာ လက်ထပ်ဖို့ စီမံထားတယ်၊ လာကြနော်။ အားလုံး ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့ဗျာ'

ဒရောက်။ ။ 'ဖာနင်ဒိုကော ဖိတ်သေးသလား'

တီ။ ။ 'ဘယ့်နှယ် ပြောပါလိမ့်။ ဖိတ်တာပေါ့ဗျ၊ ကျုပ်မိန်းမရဲ့ အစ်ကိုဆိုတာ ကျုပ်အစ်ကိုပေါ့ဗျ။ သူ မလာရင် ကျုပ်တို့ ဝမ်းနည်းစရာကြီး ဖြစ်နေမှာပေါ့'

လား။ ။ 'ဒါထက် သန်ဘက်ခါဆိုတော့ မမြန်လွန်းလှပေဘူးလားဗျ'

တီ။ ။ 'သင်္ဘောသားဆိုတာ ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ အခွင့်သာချင်မှ သာတာမျိုးကိုးဗျ၊ ဒီပြင် အကြောင်းကလည်း ပါရစ်မြို့တော်ကို ကျုပ်သွားဖို့ ကိစ္စတစ်ခုက လည်း ရှိသေးတယ်'

လား။ ။ 'သြော်…ဒီလိုလား၊ ဘာအတွက်ပါလိမ့်ဗျ'

တီ။ ။ 'ကက်ပတိန်လီကလီယား မှာထားခဲ့တဲ့ ကိစ္စကလေးတစ်ခုအတွက်ပါပဲဗျ'

လား။ ။ 'ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်၊ ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်'

၎င်းနောက် သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်တို့သည် ဆက်လက်လျှောက်သွားကြလေရာ ဒန်ဂလားမှာမူကား ဒန်တီသည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပေးလိုက်သော စာကို ပါရစ်မြို့တော်သို့ သွားရောက်ပေးအပ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု တွေးတောရင်း 'ဟုတ်ပြီ ကွနော်…ဟုတ်ပြီ၊ ငါ အကြံရပြီဟေ့။ မင်း နေနှင့်ဦးကွာ၊ ကက်ပတိန် ဖြစ်ရသေးရိုးလား' သည်ဖြင့် ဝမ်းထဲ၌ စိတ်ကူးတွေးတော နေရစ်လေ၏။

အခန်း ၄

အကောက်ကြံကြပြီ

ဒန်ဂလားသည် သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်တို့ကို မျှော်ကြည့်ရာမှ ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် ဖြစ်နေသော ဖာနင်ဒိုကို လှမ်းကြည့်လျက် -

လား။ ။ 'ပျော်တဲ့လူကတော့ ပျော်လို့၊ မှိုင်တွေချတဲ့လူကတော့ ချလို့။ ဘယ်ခက်တဲ့ လောကပဲနော်'

ဒို။ ။ 'ကျုပ်တော့ ရူးချင်နှမ်းချင်သလို ဖြစ်နေပြီကော ဆရာ'

လား။ ။ 'ဒီလောက်တောင်ပဲ စွဲနေသလားဗျ'

ဒို။ ။ 'စွဲဆို ငယ်ငယ်ကလေးက စပြီး ချစ်ခင်လာခဲ့တာကိုးဗျ'

လား။ ။ 'ဒါနဲ့များတောင် ကုပ်ကုပ်ကလေး ထိုင်နေနိုင်ပါသေးဗျာ'

ဒို။ ။ 'ကျုပ်ကတော့ ပွဲချင်းပြီး စီရင်လိုက်ချင်တာပေါ့ဗျ။ နို့ပေမယ့် သူသေရင် မာဆဒီက မနေရစ်ဘူး၊ သူလည်း လိုက်သေမယ်ဆိုလို့ ခက်နေတာပေါ့ဗျ'

"ဘယ်သူသေသေ၊ ဒန်တီ ကက်ပတိန်မဖြစ်ဖို့ ငါ့မှာ အရေးကြီးတာပဲ"ဟု ဒန်ဂလား စိတ်ကူးမိ၏။

လား။ ။ 'ခင်ဗျား လိုချင်တာက ဒန်တီ သေဖို့ မဟုတ်ဘူး။ မာဆဒီနဲ့ ဒန်တီနဲ့ ရအောင် ခွဲပေးဖို့ လိုတယ် မဟုတ်လား'

ဒို။ ။ 'ဒီလို ဆိုပါတော့ဗျာ'

လား။ ။ 'ဒန်တီ မသေဘဲနဲ့ ကွဲသွားတဲ့နည်းကော ခင်ဗျား ကြိုက်မှာပေါ့'

ဒို။ ။ 'ကြိုက်လှပေါ့ဗျာ'

ဒရောက်။ ။ 'ဘယ်လို လုပ်မှာလဲဗျ'

လား။ ။ 'အသာနေစမ်းပါ၊ ခင်ဗျားဟာခင်ဗျား သောက်နေစမ်းပါ၊ ကျုပ်တို့အထင်မရှုပ်စမ်းပါနဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒရောက်။ ။ 'သေအောင်တော့ မလုပ်လိုက်ကြပါနဲ့ဗျာ၊ ပြောသာ ပြောတယ်။ လူကောင်းကလေး တစ်ယောက်ပါပေဗျ၊ ကျုပ်ကိုတောင်'

လား။ ။ (စိတ်တိုဟန်နှင့်) 'ဘယ်သူက သေအောင် လုပ်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျား ဝင်ဝင်မရှုပ်စမ်းပါနဲ့။ သောက်မှာ သောက်နေစမ်းပါ။ ဟော့…ဘွိုင်၊ အရက် တစ်ပုလင်း ယူခဲ့ဦး၊ ကိုင်းဗျာ…သောက် မောင်မင်းကြီးသား'

ဒို။ ။ 'ကွဲနည်းကလေး ပြောပြပါဦးဗျ'

လား။ ။ 'ထောင်ထဲရောက်တဲ့လူဟာ ကွဲရော မဟုတ်ဘူးလားဗျ'

ဒို။ ။ 'ထောင်ထဲ ရောက်အောင်ဟာ အပြစ် ရှိဦးမှကိုးဗျ'

လား။ ။ 'အပြစ်ဆိုတာ ရှာရင် တွေ့တာပေါ့ဗျာ'

ဒို။ ။ 'ခင်ဗျား ရှာတတ်လို့ ရှာပေးရင် ဆောင်ရွက်ဖို့ ကိစ္စကို ကျုပ်တာဝန် ထားလိုက်ဗျာ။ ကျုပ်တော့ မရှာတတ်ဘူး။ ရှာပေးမယ့်လူ ရှိရင်တော့ လုပ်စမ်းချင်တယ်'

ဒရောက်။ ။ 'ဟော့လူတွေ…မလုပ်ကြပါနဲ့နော်၊ ဒန်တီကို ကျုပ်သနားတယ်။ ပြောသာပြော၊ လူကောင်းကလေး တစ်ယောက်ပေဗျ'

[illegible]တယ်ရှုပ်တဲ့ လူပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေးသောက်နေစမ်းပါ'

ဒရောက်။ ။ 'ဒန်တီ ကျန်းမာပါစေဗျာ'ဟု ပြော၍ အရက်တစ်ခွက်ကို သောက်ပြန်၏။

ဒို။ ။ (သိလိုလှသော အမူအရာနှင့်) 'ကိုင်းဗျာ…နည်းလမ်းရှာနိုင်ရင် ရှာပေးစမ်းပါ၊ ကျုပ်လုပ်ပါ့မယ်'

လား။ ။ 'တကယ်နော်'

ဒို။ ။ 'တကယ်ပါဗျာ'

ထိုအခါ ဒန်ဂလားသည် အစေခံကို ခေါ်၍ မင်အိုး၊ စက္ကူနှင့် ကလောင်တံတို့ကို တောင်းလေရာ အစေခံလည်း ၎င်းပစ္စည်းများကို ယူလာခဲ့လေ၏။

လား။ ။ 'ဒန်တီဟာ သင်္ဘောနှင့် ခရီးသွားစဉ် အဲလဘားကျွန်းမှာဆင်းပြီး နပိုလီယန်အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ဆောင်ရွက်ပေးတယ်လို့ အစိုးရဆီမှာ သတင်းပေးရင် ခင်ဗျားလူ ကေန္တ ဒုက္ခရောက်မှာပေါ့ဗျ'

ဒို။ ။ 'စုံလင်အောင်သာ ပြောပါဗျာ၊ ကျုပ် သတင်းပေးပါမယ်'

လား။ ။ 'အကောင်းဆုံး သတင်းပေးနည်းကတော့ ကျုပ်ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ ရေးပြီး ပို့လိုက်ပေတော့ဗျာ'ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဒန်ဂလားသည် အောက်ပါအတိုင်း ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ရေးသားလေ၏။

"အစိုးရ ရှေ့နေချုပ်ကြီးထံ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သတင်းပေးပို့လိုသည်မှာ ဖာရွန်းသင်္ဘော၏ ဒုတိယအရာရှိ ဒန်တီဆိုသူသည် အဲလဘားကျွန်း၌ သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်

သည့်အခါက စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် နပိုလီယန်တို့ကို တွေ့ဆုံ၍ နပိုလီယန်က ပါရစ်မြို့တော်၌ရှိသော မိမိ၏ ဂိုဏ်းသားများထံသို့ စာတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်ပါကြောင်း၊ ၎င်းစာမှာ ဒန်တီ၏ ကိုယ်၌ ဖြစ်စေ၊ သူ၏ ဖခင်နေအိမ်တွင် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ဖာရွန်း သင်္ဘောပေါ်၌ ဖြစ်စေ ရှာဖွေပါက တွေ့လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း"

ဒန်ဂလားသည် အထက်ပါစာကို ရေးသား၍ ဖာနင်ဒိုလက်သို့ ပေးအပ်ပြီးနောက်–

လား။ ။ 'ကိုင်း…ဟောဒီအတိုင်း ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ကူးပြီး ရေးပေတော့၊ ရေးပြီး အစိုးရ ရှေ့နေချုပ်ကြီးဆီကို ပို့လိုက်ပေတော့။ ရှေ့ဆက်ပြီး ကိုယ် ဘာမျှ လုပ်ဖို့မရှိဘူး။ သူ့ဟာနဲ့သူ နည်းလမ်းအတိုင်း သွားလိမ့်မယ်'

ဒရောက်။ ။ 'မလုပ်ကြပါနဲ့ဗျာ၊ သူ့ခမျာကလေး ဒုက္ခရောက်သွားပါမယ်၊ ဆုံးပါ ဒီစာ ကျုပ်ကို'

ကေဒရောက်သည် အရက်မူးယစ်စွာနှင့် စာကို လက်လှမ်းယူမည် ပြုရာ ဒန်ဂလားက ဖယ်ရှားထားလိုက်လေ၏။

လား။ ။ 'ကျုပ်က အလကား ကျီစားနေတာပါဗျ။ တကယ် လုပ်ပါ့မလားလို့။ ကိုင်း မလုပ်ချင်ပါနဲ့ဗျာ။ သူ့ခမျာ ဒုက္ခ ရောက်သွားပါမယ်'ဟု ပြောလျက် မိမိရေးသားထားသော စာကို လုံးချေပြီးလျှင် စားပွဲအောက်သို့ ပစ်ချလိုက်လေ၏။

ဒရောက်။ ။ 'ဒီလိုမှပေါ့ဗျ၊ မလုပ်ချင်ကြပါနဲ့၊ မကောင်းပါဘူး၊ သနားပါတယ်'

လား။ ။ 'ကျုပ်တို့ကလည်း သနားတာပါပဲဗျ၊ မလုပ်ပါဘူး'

ထို့နောက် ဒန်ဂလားသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ဖာနင်ဒိုအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဖာနင်ဒိုမှာမူ စားပွဲအောက်၌ရှိသော စာရွက်လုံးကလေးကို စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဒရောက်။ ။ 'ကိုင်း…တစ်ခွက်လောက် သောက်ကြဦးစို့ဗျ'

လား။ ။ 'တော်ပြီဗျ ခင်ဗျား လွန်ကုန်တော့မယ်၊ လာ ကျုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ ခင်ဗျား'

ဒရောက်။ ။ 'လိုက်တော့ လိုက်တာပေါ့လေ။ လူကိုတော့ တွဲမခေါ်စမ်းပါနဲ့၊ လျှောက်နိုင်ပါတယ်'

လား။ ။ 'ဖာနင်ဒိုကော ကျုပ်တို့နဲ့ မာဆေးဘက်ကို မလိုက်တော့ဘူးလား'

ဒို။ ။ 'ကျုပ်က ကက်တလန်ရွာဘက် ပြန်ရမယ်။ သွားကြပေတော့ဗျာ'

၎င်းနောက် ဒန်ဂလားနှင့် ကေဒရောက်တို့သည် ဟိုတယ်မှ ထွက်လာကြလေရာ အသို့ ရောက်ခါနီးတွင် ဒန်ဂလားသည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ စက္ကူလုံးကလေးကို ကောက်ယူကာ အိတ်ထဲသို့ ထည့်နေသော ဖာနင်ဒိုကို မြင်လိုက်ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၅

လက်ထပ်ပွဲ

မာခေးမြို့ ရိဇပ် ဟိုတယ်အတွင်း အကျယ်ဝန်းဆုံးသော ခန်းမကြီးတွင် အလံများ၊ ပန်းစက္ကူများဖြင့် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ပြင်ဆင်ခြယ်လှယ်ထားလေရာ ၎င်းမှာ ဒန်တီနှင့် မာဆဒီတို့ မင်္ဂလာဆောင် အခမ်းအနားအတွက်ပင် ဖြစ်လေသည်။ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီ အချိန်၌ ပရိသတ်များအား ဖိတ်ကြားထားသော်လည်း အချို့မှာ စိတ်အားထက်သန်ခြင်း ရှိသည့်အလျောက် ၁၁ နာရီတွင် လာရောက်ကြ၍ အခန်းအလယ်၌ ခင်းကျင်းထားသော စားပွဲရှည်ကြီးတွင် စုရုံးကာ ထိုင်နေကြလေ၏။

ဧည့်ပရိသတ်များမှာ အများအားဖြင့် ဟာရွှန်းသင်္ဘောမှ သင်္ဘောသားများ ဖြစ်ကြလေရာ မြို့ပေါ်မှ ဒန်တီတို့ သားအဖ၏ အသိမိတ်ဆွေများလည်း ပါဝင်ကြ၏။ ဟာရွှန်းသ[illegible]ရှင် မော်ရဲသည်လည်း ကက်ပတိန်လောင်း ဒန်တီကို ချီးမြှင့်သည့် အနေဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနားသို့ လာရောက်လေရာ သင်္ဘောသား ဧည့်သည်များလည်း ၎င်းဝင်လာသောအခါတွင် ဆူညံစွာ ဩဘာပေးကြလေ၏။

၁၂ နာရီ ထိုးလုနီးလတ်သော် သတို့သားနှင့် သတို့သမီးတို့ လူစု လာရောက်ကြရာ ၎င်းလူစုအနက်တွင် ကက်တလန်ရွာမှ မိန်းမပျိုကလေး ၄ ယောက်၊ ဒန်တီဖခင်ကြီးနှင့် ဟာနင်ဒိုတို့ ပါဝင်ကြ၏။ ကေဒရောက်နှင့် ဒန်ဂလားတို့သည် လမ်းခရီးမှ ဆီးကြိုကြလေရာ ကေဒရောက်သည် ဒန်တီဖခင်ကြီးနှင့် တွဲသွား၍ ဒန်ဂလားမှာမူ ဟာနင်ဒိုနှင့် လက်တွဲကာ လျှောက်လာလေ၏။ သတို့သား မောင်နှံတို့မှာမူ ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ရှေ့ဆုံးမှ လျှောက်လာကြလေ၏။ ဒန်တီ ဖခင်ကြီးသည် မိမိ၌ ရှိသမျှ အကောင်းဆုံး အဝတ်တစ်စုံကို ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်လာခဲ့ရာ ဧည့်ပရိသတ်တို့သည် ၎င်း၏ တပြုံးပြုံးရှိသော မျက်နှာထားကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် "ပွဲကျ"လျက် ရှိ၏။

သတို့သားတို့လူစုသည် ရိဇပ်ဟိုတယ်အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ မော်ရဲသည် အပြင်သို့ထွက်၍ ခရီးဦးကြိုဆိုလေရာ ဒန်တီသည် သတို့သမီး မာဆဒီကို မော်ရဲ၏ လက်သို့ လွှဲအပ်လိုက်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မော်ရဲသည် မာဆဒီကို လက်တွဲလျက် ဟိုတယ်ထဲသို့ ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာလေရာ ဒန်တီတို့ သားအဖနှစ်ယောက်နှင့် ဟာနင်ဒိုတို့ လူစုလည်း နောက်မှ ဝင်လိုက်လာကြလေ၏။

စားပွဲကြီးအနီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ၌မူကား မာဆဒီသည် အလယ်မှ ထိုင်လျက် ဒန်တီ ဖခင်ကြီးကို လက်ယာဘက်၌ လည်းကောင်း၊ ဟာနင်ဒိုကို မိမိ၏ လက်ဝဲ

ဘက်၌ လည်းကောင်း နေရာချထားလေရာ ဟာနင်ဒိုမှာ မာဆဒီ၏ အရေးယူခြင်းကို ခံရသောအခါ၌ (မကောင်းသော အကြံအစည် ရှိသည့်အတွက်ကြောင့်) မျက်နှာပျက်သွားလေ၏။ ဒန်တီမှာမူ လက်ယာဘက်၌ မော်ရဲအားလည်းကောင်း၊ လက်ဝဲဘက်၌ ဒန်ဂလားအား လည်းကောင်း နေရာချထားလျက် စားပွဲတွင် ထိုင်လေ၏။ အခြားဧည့်သည်များမှာမူ မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ရွေးချယ်ကာ ထိုင်ကြပြီးနောက် ခင်းကျင်းထားသော စားသောက်ဖွယ်များကို မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်စ ပြုကြလေ၏။ စားသောက်ဖွယ်များမှာ ထိုခေတ်အခါက အကောင်းဆုံးဟူ၍ သတ်မှတ်ထားသော အာဟာရ အမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်လေသည်။

ပရိသတ်တို့သည် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အာဟာရများကို ရွေးချယ်စားသောက်၍ ဝိုင်အရက်များကိုလည်း ဖောဖောသီသီ သောက်စားလျက်ရှိစဉ် သုံးဆယ်မျှသော ပါးစပ်တို့မှ ပြောကြဆိုကြ ရယ်မောကြသော အသံများသည် တစ်ခန်းလုံး ဆူညံလျက် ရှိလေ၏။ ၎င်းတို့အနက်တွင် ဒန်ဂလားနှင့် ဟာနင်ဒို နှစ်ယောက်တည်းသာလျှင် ခပ်ဆိတ်ဆိတ် ရှိနေရာ ဟာနင်ဒိုမှာမူ တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ မကြာခဏ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ပြင်သစ်လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံမှာ တစ်နေရာ၌ မင်္ဂလာစားပွဲ ကျွေးမွေး၍ အခြားတစ်ရာ၌ လက်ထပ်ခြင်း အခမ်းအနားဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ရကား ရိဇပ် ဟိုတယ်၌ စားသောက်ကြပြီးနောက် ဒီ–ဗီလာဟိုတယ်၌ ဒန်တီနှင့် မာဆဒီတို့ လက်ထပ်ရန် အတွက် စီမံထားပြီး ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်၌ နာရီပြန် ၁ ချက်ခွဲပြီဖြစ်ရာ ၂ ချက်ခွဲအချိန်တွင် ဒီ–ဗီလာ ဟိုတယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လက်ထပ်ကြရဦးမည် ဖြစ်၏။

ပရိသတ်တို့သည် စားပွဲ၌ ထိုင်စအခါကပင် ဆူညံစွာ စကားပြောဆိုနေကြရာ အရက်နှင့် စားစရာများ ဝင်သွားသော အခါတွင်မူကား တိုး၍ ပျော်ရွှင်လာကြသည့် အလျောက် တိုး၍ ဆူညံလာကြလေ၏။ လူ ၃၀ ခန့် တစ်ပြိုင်တည်း စကားပြောကြသော အသံသည် အခန်းတစ်ခန်းတည်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါတွင် မည်မျှလောက် ပွက်ပွက်ရိုက် ဆူညံမည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပေ၏။ ၂ နာရီ ၁၅ မိနစ် ရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မာဆဒီသည် ဒီ–ဗီလာ ဟိုတယ်သို့ သွားရန် ရှိသေးသောကိစ္စကို ဒန်တီအား သတိပေးလိုက်ရာ ထိုခဏ၌ လှေကားမှ တက်လာသော ခြေသံများနှင့် သေနတ်လုံချွန်ချင်း တိုက်မိသောအသံများကို ကြားရသည်နှင့် ပရိသတ်တို့လည်း စကား ရပ်စဲကာ နားစွင့်ထောင်နေကြလေ၏။

'ဒုန်း…ဒုန်း…ဒုန်း'ဟု တံခါးကိုခေါက်သော အသံများ ကြားကြရပြီးနောက် 'ဘုရားဥပဒေ၏ အမိန့်ကို နာခံသဖြင့် တံခါးဖွင့်ပေးလော့'ဟု ခပ်မာမာ ဝေါက်၍ ပြောလိုက်သော အသံကို ကြားကြရသဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်ကြစဉ် ဒန်ဂလားလည်း ဟာနင်ဒို၏ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ခဏ၌ အရာရှိတစ်ယောက်နှင့် စစ်သားလေးယောက်တို့သည် လက်နက်အပြည့်အစုံ ကိုင်စွဲလျက် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြလေ၏။

မော်ရဲ။ ။ 'ဘာကိစ္စပါလဲ ခင်ဗျာ၊ လူမှားနေကြပြီ ထင်တယ်'

အရာရှိ။ ။ 'လူမှားရင် နောက်တော့ ရှင်းပြောကြတာပေါ့။ ကျုပ်တို့တော့ ဝတ္တရားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမယ်။ အက်ဒမန်ဒန်တီဆိုတာ ဘယ်သင်းလဲ'

ဒန်တီ။ ။ 'ကျွန်တော်ပါပဲ ခင်ဗျာ။ ဘာကိစ္စပါလဲ'

အရာရှိ။ ။ 'ဥပဒေ၏ အမိန့်အရ မောင်ကိုဖမ်းဖို့ ဝရမ်းပါလာတယ်'

တီ။ ။ 'ဘာအပြစ်ပါလဲ ခင်ဗျာ။ အမိန့် ရှိပါဦး'

အရာရှိ။ ။ 'ကျုပ်ပြောဖို့ အခွင့်မရှိဘူး၊ စစ်ဆေးတဲ့အခါကျတော့ သိရလိမ့်မယ်'

ထိုအခါ ဒန်တီဖခင်ကြီးသည် အရာရှိအား သနားညှာတာဖို့ တောင်းပန်လေရာ မော်ရဲက တောင်းပန်၍ အကျိုးမရှိသည့်အကြောင်းကို ပြောပြရ၏။ မာဆဒီမှာမူ မိန်းမသား ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရင်ဖိုလိုက်ခါနှင့် အကြောင်းသား ငေးလျက် ကြည့်နေမိ၏။ အပ်ချုပ်သည် ကာဒရောက်မှာမူ ယမန်နေ့က ဟိုတယ်၌ အဖြစ်အပျက်များကို ကွက်ခနဲ သတိရ[illegible]င် ဖာနင်ဒိုကို လှမ်းကြည့်လေရာ ဖာနင်ဒိုမှုကား မရှိတော့ချေ။ ၎င်းနောက် ဒန်ဂလားကို တွေ့သည်နှင့်—

ဒရောက်။ ။ 'ခင်ဗျားတို့ ကျီစားတယ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲလားဗျာ'

လား။ ။ 'ဘာဆိုင်လို့လဲဗျာ။ စာရွက်ကို ကျုပ် ဆုတ်ပစ်တာ ခင်ဗျား မြင်သား မဟုတ်လား'

ဒရောက်။ ။ 'ဆုတ်မပစ်ပါဘူး။ လွှင့်ပစ်ရုံ ပစ်တာပါ၊ ဖာနင်ဒိုကော'

လား။ ။ 'ဘယ် ပြောတတ်မလဲဗျ၊ နေစမ်းဦး။ ကျုပ်သွားပြီး အားပေးစကား ပြောစမ်းချေဦးမယ်'

ထိုအတောအတွင်း၌ ဒန်တီသည် မိတ်ဆွေများကို နှုတ်ဆက်၍ အရာရှိ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံလျက်ရှိရာ မာဆဒီအား 'မပူပါနဲ့ နမရယ်၊ မောင့်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်လိုက်မှာပါ'ဟု ပြောရှာသေး၏။ ထိုခဏ၌ပင် ဒန်ဂလားရောက်လာ၍ 'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ တော်တော်ကြာ လွှတ်မှာပါ။ ကျုပ်တို့လည်း ကူညီ ပြောပေးပါမယ်' ဟု ဝင်၍ ပြောသေး၏။

အရာရှိနှင့် စစ်သားများသည် ဒန်တီကို ဝိုင်းဝန်း ခြံရံလျက် လှေကားမှ ဆင်းလာကြ၍ ရထားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ကြလေရာ မာဆဒီသည် ပြတင်းပေါက်သို့ ပြေးထွက်လာ၍ 'စိတ်ချသွားနော်...ကိုကို၊ ကျွန်မ မျှော်ရစ်နေမယ်'ဟု လှမ်းအော်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်ရှာသေး၏။ ၎င်းနောက် မြင်းရထားလည်း ဟိုတယ်မှ မောင်းနှင်သွားလေတော့၏။

သဘောပိုင်ရှင် မော်ရဲသည် ဒန်တီဖခင်ကြီးနှင့် မာဆဒီတို့အား စောင့်နေရစ်ရန် မှာထားခဲ့၍ အကြောင်းခြင်းရာကို စုံစမ်းမေးမြန်းရန် မြို့ဘက်သို့ ရထားတစ်စီးနှင့် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ဒန်တီဖခင်ကြီးနှင့် မာဆဒီတို့မှာ တစ်ယောက်၏ လက်ကို တစ်ယောက် ကိုင်ဆုပ်လျက် မျက်လုံးအကြောင်းသားနှင့် ငေးကြည့် နေရစ်ကြရှာလေ၏။ ညေ့် ပရိသတ် တို့မှာမူ မိမိတို့၏ ထင်မြင်ချက်များကို တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေရစ်ကြလေ၏။

နာရီဝက်ခန့် ကြာလတ်သော် မော်ရဲ ပြန်ရောက်လာသဖြင့် ပရိသတ်တို့က ဝိုင်းဝန်း မေးမြန်းကြလေရာ မော်ရဲက ဦးခေါင်းယမ်းလျက်—

ရဲ။ ။ 'အမှုက ကျုပ်တို့ထင်သလောက် မကဘူး။ ကြီးကျယ်နေပြီကောဗျာတို့၊ စွပ်စွဲချက်က နပိုလီယန်ရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်မှုဆိုပါကလား'

ထိုခေတ်အခါက နပိုလီယန်မှာ တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးနေ၍ ပြင်သစ်ပြည်၏ ထီးနန်းကို လူဝီဘုရင် စိုးစံအုပ်ချုပ်လျက်ရှိရကား နပိုလီယန်၏ဘက်တော်သား ဆိုသည်မှာ ထီးနန်းကို လုပ်ကြံရန်၌ အပါအဝင်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်နေသည့် အတွက်ကြောင့် မည်မျှလောက် ကြီးကျယ်သော ပြစ်မှုဖြစ်သည်ကို စာဖတ်သူတို့ ရိပ်မိ သိရှိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ မာဆဒီသည် ရောင်ရမ်းကာ ဟစ်အော်၍ ဒန်တီဖ[illegible] ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုးလဲသွားလေတော့၏။

ထိုအခါ ကာဒရောက်သည် မာဆဒီနှင့် ဒန်တီဖခင်ကြီးတို့အား [illegible] ဖာနင်ဒိုတို့ အကောက်ကြံစည်ပုံ အကြောင်းကို အလုံးစုံ ဖွင့်ဟပြောဆိုမည်ဟု အ[illegible] ချဉ်းကပ်လေရာ ဒန်ဂလားက ကာဒရောက်၏လက်ကို ဆွဲခေါ်သွား၍—

လား။ ။ 'ခင်ဗျားက ဘာလုပ်မလို့လဲ'

ဒရောက်။ ။ 'ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ညစ်ပတ်တာတွေ ပြောပြမလို့ပေါ့'

လား။ ။ 'သွားမလုပ်နဲ့နော်၊ ဟင်း... ခင်ဗျားပါ ဒုက္ခရောက်သွားမယ်။ ဒန်တီ ဟာ အဲလဘားကျွန်းမှာ သင်္ဘောဆိုက်ပြီး ဘာတွေ လုပ်လာခဲ့မှန်း မသိဘူး။ မတော်လို့များ သူ့သစ္စာဖောက်တဲ့ သက်သေခံစာ တစ်စောင်တလေ တွေ့သွားလို့ရှိရင် သူ့ဘက်က လိုက်ပြောတဲ့ ခင်ဗျားလိုလူပါ အမှုပတ်ပြီး ထောင်ထဲ ရောက်သွားဦးမယ်။ နားလည်ရဲ့လား'

ကာဒရောက်မှာ အပ်ချုပ်သည်တစ်ယောက်မျှသာ ဖြစ်ရကား ဒန်ဂလား၏ စကားမှာ ယုတ္တိရှိသည်ဟု အောက်မေ့၍ နှုတ်ဆိတ်စွာ နေလိုက်လေတော့၏။

လား။ ။ (ဆက်လက်၍) 'ဒန်တီမှာ အပြစ်မရှိရိုးမှန်ရင် လွှတ်[illegible]မှာပေါ့ဗျ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်လို့ အပြစ်ရှိရင်လည်း အပြစ်အလျောက် သူ့လမ်း သူသွားရုံ ရှိတာပေါ့၊ ဟုတ်ဘူးလား ကျုပ်ပြောတာ'

ဒရောက်။ ။ 'ဟုတ်ပါ့ ထင်ပါရဲ့ဗျာ'

ထိုအခါ ပရိသတ်များလည်း ထွက်ခွာစ ပြုကြလေ၏။ ဖာနင်ဒိုမှာ မာဆဒီ၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သည့်အလျောက် မာဆဒီအား ကက်တလန်ရွာသို့ ခေါ်သွားလေရာ ဒန်တီဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဆွေများလည်း အဘိုးကြီးကို နေအိမ်သို့ ပို့လိုက်ကြလေ၏။

သင်္ဘောပိုင်ရှင် မော်ရဲသည် ဒန်ဂလား၊ ကောဒရောက်တို့နှင့် အတူ မြို့ဘက်သို့ လျှောက်လာစဉ် လမ်းခရီး၌-

ရဲ။ ။ 'စွပ်စွဲချက်ဟာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား ဒန်ဂလားရယ်'

လား။ ။ 'မပြောကတ်ဘူးဆရာ၊ အဲလဘားကျွန်းမှာ တစ်ရက်ခွဲလုံးလုံး သင်္ဘောဆိုက်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ'

ရဲ။ ။ "ဒီအကြောင်းကို ကျုပ်အပြင် ဘယ်သူ့ကို မင်းပြောသေးသလဲ'

လား။ ။ 'ကျွန်တော်လည်း သတိထားပါတယ် ဆရာ။ ဆရာရဲ့ ဦးလေးတစ်ယောက်[illegible]ဘိုနပါတ်နဲ့အတူ စစ်မှုထမ်းဖူးတယ်ဆိုတာ ကြားရလေတော့ ဆရာရဲ့ အကျိုးရော၊ ဒန်တီရဲ့ အကျိုးရော မျှော်ကိုးပြီး ကျွန်တော် နှုတ်ဆိတ်ခဲ့ပါတယ် ဆရာ'

ရဲ။ ။ 'တော်ပါပေ့ကွယ် ငါ့လူ'

လား။ ။ 'ဖာရွန်း သင်္ဘောမှာတော့ ကက်ပတိန် လိုနေပြန်ပြီကော ဆရာ'

ရဲ။ ။ 'သုံးလအတွင်း သင်္ဘောထွက်နိုင်ဖို့ လမ်းမမြင်သေးပါဘူး။ သုံးလမတိုင်မီ ဒန်တီ လွတ်လာကောင်းပါရဲ့ကွယ်'

လား။ ။ 'သူ မလွတ်သေးမီ အတွင်းကော ဆရာ'

ရဲ။ ။ 'ဒီအတွင်းတော့ မင်းပဲ ကြည့်ပြီး စီမံနှင့်ပေဦးတော့ကွယ်'

လား။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ ဆရာ'

ရဲ။ ။ 'ကိုင်း...မင်းတို့ သွားနှင့်ပေဦးတော့။ ငါတော့ ဒန်တီအတွက် ဒုတိယ တရားသူကြီး "ဗီလီဖို့"ဆီကို သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ၚင်းနောက် မော်ရဲသည် တရားရုံးဘက်သို့ ချိုးဝင်သွားလေရာ ဒန်ဂလားနှင့် ကောဒရောက်တို့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်လေတော့၏။

ဒရောက်။ ။ 'ခင်ဗျားတို့ ကြံစားတာက တစ်ဖက်သားတော့ ဒုက္ခရောက်ရှာတော့တာပဲဗျာ'

လား ။ ။ 'ဟုတ်မထင်ပေါင်ဗျာ။ စက္ကူကို ကျုပ် ဆုတ်ပစ်လိုက် မှတ်ပါတယ်'

ဒရောက်။ ။ 'မဆုတ်ပါဘူး။ လုံးပစ်လိုက်တာပါ။ မှူးပေမယ့် ကျုပ် သတိရပါသေးတယ်'

လား ။ ။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ခုမှတော့ ခင်ဗျားလည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ တရားလမ်းအတိုင်း သွားရုံ ရှိတော့တာပဲ'

ဒရောက်။ ။ 'ကျုပ်တော့ ခင်ဗျားတို့လုပ်ပုံတွေ စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ'

လား ။ ။ 'လုပ်လို့ရှိရင် ကျုပ် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဖာနင်ဒို လုပ်တာပါ'

ဒရောက်။ ။ 'ခင်ဗျားထွင်ပေးတဲ့ နည်းလမ်းပဲဗျာ'

လား ။ ။ 'တယ်ရှုပ်တဲ့လူ၊ ကျုပ် လာပြီး နားပူမကပ်လာနဲ့။ ကိုင်း-ဒီကပဲ ခွဲကြစို့ဗျာ'

ဒန်ဂလားသည် သမ္ဗန်တစ်စင်းကို ခေါ်၍ ဖာရွန်းသင်္ဘောဆီသို့ သွားလေရာ ကောဒရောက်မှာ နေအိမ်ဘက်သို့ လျှောက်သွားလေ၏။

အခန်း ၆

ဒုတိယ တရားဝန်ကြီး

ရီဇပ် ဟိုတယ်အတွင်း၌ အထက်ပါ အခြင်းအရာတို့ ဖြစ်ပျက်လျက် ရှိသည့်အခိုက်တွင် မာဆေးမြို့ လူကုံထံများ နေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်ရှိ အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်အတွင်း၌လည်း အခြားလက်ထပ်ပွဲ အခမ်းအနားတစ်ခု ကျင်းပလျက် ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ခြားနားခြင်း တစ်ခုမှာကား ဤလက်ထပ်ပွဲသည် အထက်တန်းစား သတို့သားနှင့် မှူးကြီးမတ်ရာ တစ်ယောက်၏ သမီးဖြစ်သော သတို့သမီးတို့ ထိမ်းမြားခြင်း ဖြစ်သည့်အလျောက် ပို၍ ခမ်းနား သိုက်မြိုက်စွာ ခင်းကျင်း ပြင်ဆင်ထားပေ၏။ သတို့သားမှာ ဒုတိယတရားဝန်ကြီး ဖြစ်၍ သတို့သမီးမှာ မနေ့ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသည့် အထက်တန်း အရာရှိတစ်ဦး၏ သမီး ဖြစ်လေသည်။

ဧည့်ပရိသတ်တို့မှာ အရာရှိ အရာခံများ၊ ဝတ်လုံတော်ရများ၊ တရားသူကြီးများ၊ သူဌေးသူကြွယ်များ ဖြစ်ကြလေရာ ၎င်းတို့သည် အင်ပါယာ ဘုရင်အဖြစ်မှ လျှောကျ၍ အဲလဘားကျွန်း၌ ခေတ္တ ပုန်းအောင်းနေရသော နပိုလီယန် အကြောင်းကို ဆွေးနွေးပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏။ မိန်းမ ပရိသတ်တို့ကမူ ဂုဏ်ထူးလိုင်ဧည့်သည်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နပိုလီယန်နှင့် ဂျိုးဇက်ဖိုင်တို့ ချစ်ကြိုက်ကြပုံနှင့် ကွာရှင်းပုံ အကြောင်းများကို အမျိုးမျိုး ဆင်မြင်ချက်ပေးကာ ဆွေးနွေးလျက် ရှိကြ၏။

သတို့သားမှာ ၁၈ ကြိမ်မြောက် လူဝီဘုရင် လက်အောက်တွင် ဒုတိယ တရားဝန်ကြီးရာထူးကို လက်ခံလုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည့် ဗီလီဖို့ ဖြစ်လေရာ ၎င်း၏ဖခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နော်တီယားမှာမူ နပိုလီယန်၏ ဘက်တော်သားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ထိုအချိန်အခါ၌ ခေတ်မှိန်နေသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ နပိုလီယန် ကောင်းစားစဉ်အခါက နော်တီယားမှာ အခြားသော နပိုလီယန် ဘက်တော်သားများနှင့်အတူ သူကောင်းပြုခြင်း ခံခဲ့ရပေရာ ယခုအခါ၌မူကား နပိုလီယန် တန်ခိုးမှိန်၍ လူဝီ နန်းရနေပြန်သောကြောင့် သားက ကောင်းစား၍ ဖခင်က နိမ့်ကျလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသားများသည် မိမိတို့၏ အရှင်သခင် ကောင်းစားမှုကို အခါခပ်သိမ်း မျှော်လင့်တောင့်တလျက် ထိုကိစ္စအတွက် အမျိုးမျိုး အကြံဉာဏ်ထုတ်လျက် ရှိကြ၏။ သတို့သား ဗီလီဖို့မှာ နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်၏သား ဖြစ်သော်လည်း လူဝီဘုရင်၏ ဘက်တော်သားအဖြစ်နှင့် ရာထူး လက်ခံလုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည့်အတွက်ကြောင့် မှူးကြီးမတ်ရာတစ်ယောက်၏ သမီးနှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဗီလီဖို့သည် ဖခင်၏ ဝါဒကိုသာမက နော်တီယားဟူသော အမည်ကိုပါ စွန့်ပယ်လိုက်ပေရကား လူဝီဂိုဏ်းသားများ အနက်တွင် အထူး ယုံကြည်စိတ်ချရခြင်း ခံရသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

ဗီလီဖို့မှာ ဒုတိယတရားဝန်ကြီးဖြစ်သည့်အလျောက် သစ္စာဖောက်မှုနှင့် စွပ်စွဲခြင်း ခံရသော နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသား တရားခံများ၏ အမှုတွင် စီရင်ဆုံးဖြတ်ရလေရာ ၎င်း အမှုများ၌ ဗီလီဖို့သည် နာမည်ကောင်းရစေခြင်းငှာ တရားခံများကို အပြစ်ပေးလေ့ရှိ၏။ ထိုသူ၏ရုံးတွင် အပြစ်မရသော တရားခံဟူ၍ ရှားပါးလှ၏။ မိမိ၏ ဖခင်နှင့် ဂိုဏ်းကွဲလွဲနေသည့်အတွက်ကြောင့် ဗီလီဖို့မှာ အထူးသတိပြု၍ အလုပ်လုပ်ရ၏။ ဖခင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် တရားခံအား ထောက်ထောက်ညာညာ ပြုမူသည်ဟု စွပ်စွဲ ပြောဆိုခြင်းကို အလျှင်းမခံနိုင်ချေ။

ဗီလီဖို့၏ ယောက္ခမလောင်းများသည် လူဝီဘုရင်၏ သစ္စာတော်ကို လေးနက်စွာ စောင့်ထိန်းသူများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် သစ္စာဖောက်သော တရားခံများကို ဘယ်သော အခါမျှ သနားညှာတာခြင်း မရှိရန် တိုက်တွန်းသတိပေးလေ့ ရှိ၏။ သတို့သမီး ရီနီမှာမူ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ကြင်နာသနားတတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ တရားခံများကို တတ်နိုင်သမျှ ညှာတာရန် တောင်းပန်လေ့ရှိ၏။ ရီနီ၏စိတ်၌ မိမိ၏ ခင်ပွန်းသည်သည် လက်ရှိအလုပ်ထက် ဆရာဝန် စသော အလုပ်မျိုးဖြင့် အသက်မွေးသည်ကိုပင် မြင်လို၏။ ဗီလီဖို့မှာမူ ယောက္ခမများ၏ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့် ရီနီ၏ တောင်းပန်ခြင်းတို့ အကြားတွင် အထိုက်အလျောက် ပြောဆို၍ ပုံတော်သလို ဆောင်ရွက်ဖို့ စိတ်ကူးထား၏။

ဧည့်သည်များသည် သစ္စာဖောက်သော တရားခံတစ်ယောက်ကို ညှာတာထိုက် မထိုက်အကြောင်း ငြင်းခုံ ပြောဆိုလျက် ရှိကြစဉ် အစေခံတစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ ဗီလီဖို့ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် စကားတီးတိုး ပြောလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် အပြင်ခန်းသို့ ထွက်သွား၍ မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်း တစ်ဖန်ပြန်ဝင်လာပြီးလျှင် အလွန်

တရာ အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုအတွက်ကြောင့် အပြင်သို့ လိုက်သွားရန် ရှိကြောင်းနှင့် ဧည့်ပရိသတ်တို့အား ပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ ရီနီသည် မည်သည့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်သည်ဟု သိလိုသဖြင့် မေးမြန်းရာ ဗီလီဖို့သည် အောက်ပါစာကို ဖတ်ပြလေ၏။

'တရားဝန်ကြီးချုပ်ထံ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သတင်းပေးပို့လိုက်သည်မှာ။ ။ ဖာရွန်းသင်္ဘော၏ ဒုတိယအရာရှိ ဒန်တီဆိုသူသည် အဲလဘားကျွန်း၌ သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်စဉ်အခါက စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် နပိုလီယန်တို့ကို တွေ့ဆုံ၍ နပိုလီယန်က ပါရစ်မြို့တော်၌ရှိသော မိမိ၏ဂိုဏ်းသားများထံသို့ စာတစ်စောင်ပေးပို့လိုက်ပါကြောင်း၊ ၎င်းစာမှာ ဒန်တီ၏ ကိုယ်၌ဖြစ်စေ၊ သူ၏ဖခင် နေအိမ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ဖာရွန်းသင်္ဘောပေါ်၌ ဖြစ်စေ ရှာဖွေပါက တွေ့လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း'

ရီနီ။ ။ 'စာက တရားဝန်ကြီးချုပ် ဆိုပါကလား'

ဖို့။ ။ 'မှန်တယ်၊ သို့သော် တရားဝန်ကြီးချုပ် တောထွက်နေခိုက် ဖြစ်လို့မို့ သူ့စက္ကရီတေရီက စာကို ဖွင့်ဖောက်ပြီး ကျုပ်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ တရားခံကိုလည်း သူ့တာဝန်နဲ့ ဖမ်းထားလိုက်ပြီ ဆိုကပဲ'

ရီနီ။ ။ 'တရားခံ ဘယ်မှာလဲ'

ဖို့။ ။ 'ကျုပ်အိမ်ကို ပို့ထားလိုက်ပြီတဲ့'

ယောက္ခမကြီး။ ။ 'ကိုင်း...ကိုင်း ဒါဖြင့် အရေးကြီးတဲ့အမှု ဖြစ်ပေတယ်၊ မြန်မြန် သွားပေတော့'

ရီနီ။ ။ 'ကျွန်မတို့ လက်ထပ်တဲ့နေ့ ဖြစ်လို့ ညှာညှာတာတာ လုပ်ခဲ့ပါနော်'

ဖို့ ။ ။ 'ကောင်းပါပြီလေ'

အခန်း ၇

ဝင်ဆေးခြင်း

ဗီလီဖို့သည် နေအိမ်သို့ ရောက်ခါနီးတွင် လက်ထပ်ခါနီး သတို့သား၏ ကြည်ရွှင်သော မျက်နှာထားကို ဖျောက်၍ တရားသူကြီးပီပီ မျက်နှာပိုးသတ်လျက် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေ၏။ ဒန်တီကို ဖမ်းဆီးခဲ့သော ပုလိပ်အရာရှိသည် ဒန်တီထံ၌ တွေ့ရှိသမျှသော စာရွက်များနှင့် စာများကို စာတစ်အိတ်တွင် ထည့်၍ ချိပ်တံဆိပ် ခတ်ကာ တရားသူကြီး၏ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားပြီးကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗီလီဖို့သည် စစ်ဆေးမည့် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီးနောက် တရားခံကို သွင်းခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ဒန့်တီသည် တရားသူကြီးဗီလီဖို့ ရှေ့၌ ရပ်နေစဉ် ဗီလီဖို့က လူကဲကို ရှေးဦးစွာ ခတ်လိုက်သေး၏။ ဒန့်တီမှာ လူချောလူလှကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်စေကာမူ ၎င်း၏ ကြည်လင် ပွင့်လင်းသောမျက်နှာနှင့် တည်ငြိမ်သော မျက်လုံးတို့ကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော သဘောရှိသည့် လူစားမျိုး မဟုတ်ကြောင်းကိုမူကား ချက်ချင်းပင် သိမြင်နိုင်လောက်ပေ၏။ သို့ရာတွင် အပြင်၌ ဖြောင့်ပုံရ၍ အတွင်း၌ ကောက်သော လူများလည်း ရှိတတ်သည်ဟု ဗီလီဖို့ ကြားရဖူးရကား ဒန့်တီအပေါ်၌ ကောင်းသောထင်မြင်ချက် ရှိထားခြင်းကို လူမမြင်စေမူ၍ မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် ထိုင်နေလေ၏။

ဒန့်တီမှာ အမှုအခင်း မဖြစ်ဖူးသေးသော လူတို့၏ထုံးစံအတိုင်း တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော်လည်း မျက်နှာထားပြုံးပြုံးနှင့် ရပ်နေနိုင်၍ တရားသူကြီးအားလည်း ရှိသေကိုင်းရှိုင်းသော အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေလေ၏။

ဗီလီဖို့သည် အမည်နှင့် အလုပ်အကိုင်တို့ကို မေးပြီးနောက်–

ဖို။ ။ 'မင်းတုန်းက ဘယ်မှာ ဖမ်းခဲ့သလဲ'

တီ။ ။ 'ရိုပ်ဟိုတယ်မှာ လက်ထပ်နေစဉ် အဖမ်းခံရပါတယ်'

ထိုအခါ ဗီလီဖို့သည် မိမိနှင့် တစ်နေ့တည်း လက်ထပ်သည့် အဖြစ်ကို သတိရ၍ ကိုယ်ချင်းစာနာသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဖို။ ။ 'နပိုလီယန် လက်အောက်မှာ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသလား'

တီ။ ။ 'ရေကြောင်းစစ်တပ်မှာ စစ်မှုထမ်းမည် ကြံစည်ခိုက်မှာ နပိုလီယန် နန်းကျသွားပါတယ်'

ဖို။ ။ 'နိုင်ငံရေးဘက်မှာ တော်တော် စိတ်အား ထက်သန်တယ်ဆို'

တီ။ ။ 'အမှန် ပြောရမှာဖြင့် နိုင်ငံရေးအကြောင်းကို ကျွန်တော် ဘာတစ်ခုမှ နားမလည်လို့မို့ နားမလည်သလောက် ဝန်ခံရမှာတောင် ရှက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ အဖေကို ချစ်ဖို့၊ ရည်းစားကို စုံမက်ဖို့၊ ဆရာမော်ရဲလ်ထံ အမှုထမ်းဖို့ ဒီလောက်သာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်'

ဗီလီဖို့သည် ဒန့်တီ၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်ရခြင်း၊ ၎င်း၏ စကားကို ကြားရခြင်းအားဖြင့် တရားခံသည်ကား လုံးဝ အပြစ်မရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဗီလီဖို့သည် ရိုးရိုးမှာထားလိုက်သည့်အတိုင်း တရားခံအပေါ်၌ ညာညာတာတာ စီရင်နိုင်ခွင့် ရှိပေတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိသည်နှင့် ဝမ်းထဲ၌ ပြုံးမိသေး၏။

ဖို။ ။ 'မောင်မင်းမှာ မနာလိုတဲ့ ရန်သူများ ရှိသလား'

တီ။ ။ 'ကျွန်တော် သိရသလောက်ဖြင့် တစ်ယောက်မှ မရှိပါ'

ဖို။ ။ 'ဒီလက်ရေးကို မောင်မင်း သိသလား'

ဤနေရာ၌ ဗီလီဖို့သည် ယခင်က ရထားသော ပစ်စာကို ထုတ်ပြလေ၏။

ဖို။ ။ 'ယခုလို ပြဖို့ ဝတ္တရားတော့ဖြင့် မရှိဘူး၊ သို့သော် မောင်မင်းကို ကျွန်ုပ်အားသဖြင့် ပြရခြင်း ဖြစ်တယ်'

တီ။ ။ (စာကို ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက်) 'ဒီလက်ရေးကို ကျွန်တော် မမြင်ဖူးပါ။ သို့သော် ဖျက်ပြီး ရေးထားတဲ့ လက်ရေးမျိုး ဖြစ်ကြောင်းတော့ သိနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က မသိသော်လည်း ဒီလူဟာ ကျွန်တော့်ကို မနာလိုတဲ့ ရန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။ အရှင်ကဲ့သို့ ထောက်ဉာဏ်တတ်တဲ့ တရားသူကြီးမျိုးလက်ထဲ ရောက်ရခြင်းဟာ ကျွန်တော် အမှန် ကံကောင်းပါတယ်'

ဖို။ ။ 'ကျွန်ုပ်မေးတာ မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ပစ်စာထဲမှာ ပါတဲ့အတိုင်း မှန်သလား'

တီ။ ။ 'ဟုတ်မှန်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် ပြောရမှာဖြင့် ပစ်စာထဲမှာ ပါတဲ့အတိုင်း တစ်ဝက်သလောက် မှန်ပါတယ်၊ မမှန်တာလည်း ပါပါတယ်'

ဖို။ ။ 'မှန်ပုံ...မမှန်ပုံကို ရှင်းပြောစမ်း'

တီ။ ။ 'ကျွန်တော့်ဆရာ ကက်ပတိန်လီကလီးယား သေခါနီးမှာ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီး စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုပေးဖို့ စာတစ်စောင် ပေးအပ်သွားပါတယ်။ သူမှာခဲ့တဲ့ အတိုင်း အဲလဘာကျွန်းမှာ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ပြီး စာကို ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကက်ပတိန်က စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် စာများ ပေးအပ်ခဲ့လို့ ရှိလျှင်လည်း သူခိုင်းစေတဲ့ အတိုင်း ပေးအပ်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို မှာသွားပါတယ်'

ဖို။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက စာပေးလိုက်သလား'

တီ။ ။ 'ပေးလိုက်ပါတယ်'

ဖို။ ။ 'ဘယ်သူ့ကို ပေးဖို့လဲ'

တီ။ ။ 'ပါရစ်မြို့က လူကို ပေးဖို့ပါ'

ဖို။ ။ 'ကိုင်း ဒါဖြင့်၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပေးအပ်လိုက်တဲ့စာကို ကျွန်ုပ်အား ပေးထားခဲ့။ နောက်တစ်ကြိမ် စစ်ဆေးဖို့ ဆင့်ခေါ်တဲ့အခါမှာ ရောက်အောင် လာခဲ့နော်။ ကြားလား။ ကိုင်း...ဒါပါပဲ၊ သွားချင်ရာ သွားနိုင်ပါပြီ'

တီ။ ။ 'စာကို သူတို့ သိမ်းယူသွားပါပြီ။ အရှင့်ရှေ့က အထုပ်ထဲမှာ ပါပါလိမ့်မယ် မှတ်တယ်။ ကျွန်တော့်ထံမှာတော့ မရှိတော့ပါ'

ဒန့်တီလည်း ဦးထုပ်ကိုယူ၍ သွားတော့မည် ပြုလေ၏။

ဖို။ ။ 'နေဦးဟေ့၊ ခဏ ဆိုင်းဦး။ ဘယ်စာလဲ၊ ဘယ်သူ့ဆီကို လိပ်စာတပ်ထားသလဲ'

ဗီလီဖို့သည် အထုပ်ကိုဖြေ၍ စာများကို မွှေနှောက်ရှာဖွေလေရာ ပါရစ်မြို့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကော်ဟီရုံလမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၁၃၊ မစ္စတာ နော်တီယား’ဟူ၍ လိပ်စာတပ်ထားသော စာတစ်အိတ်ကို တွေ့ရလေ၏။ နော်တီယားမှာ ဗီလီဖို့ ဖခင်၏ အမည် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ မှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။ သူပုန်တစ်ယောက်က ဖခင်ထံသို့ လိပ်စာတပ်ပေးပို့ထားသောစာသည် ဗီလီဖို့အတွက် မည်မျှလောက် အရေးကြီးသည်ကိုလည်း တွေးတောနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဗီလီဖို့မှာ ထိုစာအိတ်ကို တွေ့မြင်သောအခါ ကြက်သေသေလျက် ငေးနေမိ၏။

ဖို့ ။ ။ “နော်တီယားဆိုတဲ့ လူကို မောင်မင်း သိသလား’

တီ။ ။ ‘မသိရပါခင်ဗျာ၊ စာထဲမှာ ပါတဲ့ အကြောင်းအရာကိုလည်း ကျွန်တော် မသိရပါ’

ဖို့။ ။ (ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သော အမူအရာနှင့်) ‘ဒီစာအကြောင်းကို ဒီပြင်လူ ဘယ်သူများ သိသလဲ’

တီ။ ။ ‘ဘယ်သူမှ မသိပါခင်ဗျာ’

ဗီလီဖို့သည် ထိုစာကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်၍ ဖတ်လေ၏။

တီ။ ။ ‘ဘာဖြစ်သလဲ...အရှင်၊ နေမကောင်းလို့ပါလား’

ဖို့။ ။ ‘မဟုတ်ပါ၊ ကိစ္စမရှိပါ၊ ခေါင်းမူးတတ်လို့ပါ’

ဗီလီဖို့ စဉ်းစားမိသည်ကား...တရားခံ ဒန်တီသည် စာထဲ၌ ပါရှိသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ရိပ်မိ၍ နော်တီးယားမှာ မိမိ၏ ဖခင်ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိခဲ့ပါက မိမိအဖို့ အကျိုးနည်းလေပြီတကားဟု စဉ်းစားမိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဗီလီဖို့သည် ဘယ်မျှလောက်အထိ ဒန်တီ ရိပ်မိ သိရှိမည်ကို အကဲခတ်လျက် ရှိရာ နောက်ဆုံး၌ “ဤသူငယ်ဘာမျှ ရိပ်မိဟန် လက္ခဏာမရှိ”ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက်–

ဖို့။ ။ (ဣန္ဒြေကြီးသော မျက်နှာထားနှင့်)‘ဒီအမှုက ကျုပ်ထင်သလောက် မကာဘူး၊ အရေးကြီးနေပြီ။ လွယ်လွယ်ကူကူ လွှတ်လိုက်မယ်လို့ ကြံစည်မိတာ ခုတော့ဖြင့် ရုတ်တရက် မလွှတ်နိုင်သေးအောင် ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်ုပ်အထက်က တရားဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ အမိန့်ကို ခံယူရလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ မောင်မင်းကို အချုပ်နှင့် ထားရလိမ့်ဦးမယ်။ သို့သော် မောင်မင်းကို ကျွန်ုပ်က ထောက်ထောက်ညာညာ ပြုမူလိုကြောင်း ထင်ရှားစေခြင်းငှာ မောင်မင်းကို ဒုက္ခပေးမည့် ဒီစာကြီးကို ကျွန်ုပ်က ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်။ ကြားလား’

ထို့နောက် ဗီလီဖို့သည် နော်တီယားအမည်နှင့် လိပ်တပ်ပါရှိသော စာအိတ်ကို မီးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်လေ၏။ ဗီလီဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိမိ၏ ဖခင်နှင့်တကွ မိမိကိုပါ အမှုပတ်စေမည့် သက်သေခံ စာကို ဖျောက်ဖျက်ရန်မျှ ဖြစ်သော်လည်း ဒန်တီအပေါ်၌မူ အသားယူ ပြောဆို၍ ပြောဆိုသည့်အတိုင်း ယုံကြည်ရှာသော ဒန်တီမှာလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အထပ်ထပ် ပြောဆိုရှာ၏။

ဖို့။ ။ ‘ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်ရဲ့ မဟုတ်လား’

တီ။ ။ ‘ယုံကြည်ပါသည် အရှင်၊ ပြောသမျှ စကားကိုလည်း နာယူပါမည်။ အမိန့်ရှိပါ’

ဖို့။ ။ ‘ကျွန်ုပ် အကြံတစ်ခု ပေးမည်၊ မောင်မင်းကို အချုပ်ထောင်မှာ ထားသည့် အတောအတွင်း ဒီစာအကြောင်းကို ဘယ်သူ့မှ မပြောနှင့်နော်’

တီ။ ။ ‘စိတ်ချပါ အရှင်’

ဖို့။ ။ ‘ဒီစာအကြောင်းကို မောင်မင်းနဲ့ ကျွန်ုပ် နှစ်ယောက်တည်း သိတယ်။ အကြောင့် သူတို့က မေးလား မြန်းလား လုပ်ကြလျှင် ဘူးကွယ်လိုက်နော် ကြားလား’

တီ။ ။ ‘ကောင်းပါပြီ အရှင်’

ဖို့။ ။ ‘ဒီစာအပြင် တခြားစာများ ရှိသေးသလား’

တီ။ ။ ‘မရှိပါ အရှင်’

၎င်းနောက် ဗီလီဖို့သည် ခေါင်းလောင်းကို တီးလိုက်၍ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ယောက် ဝင်လာသောအခါ ဒန်တီအား အရာရှိနောက်သို့ ထည့်လိုက်လေ၏။ ဒန်တီလည်း ကျေးဇူးတင်သော မျက်နှာဖြင့် လှည့်ကြည့်ခဲ့ရှာသေး၏။ ၎င်းတို့ ထွက်သွားသည်နောက် ဗီလီဖို့သည် မသာယာသောမျက်နှာဖြင့် အတန်ကြာအောင် စိတ်ကူးနေသေးရာ နောက်ဆုံးတွင်မှ အကြံတစ်ခု ရလာ၍ ‘ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။ နေရာကျပြီ။ ကိုယ်ပျက်စီးဖို့ မဖြစ်စေတဲ့အပြင်၊ အကျိုးရှိအောင်ကြံပြီး အသုံးချလိုက်ဦးမှ တော်ပေတော့မကိုး။ ဟုတ်လှပြီ...ဟုတ်လှပြီ’ဟု ရေရွတ်ကာ ရွှင်ပြုံးသောမျက်နှာထား ဖြစ်ပေါ်လာလျက် ယောက္ခမ နေအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

အခန်း ၈

နိုင်ငံရေး အကျဉ်းထောင်ကြီး

ပုလိပ်အရာရှိသည် ဒန်တီအား အချုပ်ထောင်သို့ ခေါ်သွား၍ အချုပ်ခန်း တစ်ခန်းထဲသို့ သွင်းထားခဲ့လေရာ ဒန်တီမှာ တရားသူကြီး၏ မျှော်လင့်ဖွယ် စကားများအတွက်ကြောင့် မကြာမီအတွင်း လွှတ်မြောက်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချလျက် ရှိ၏။ အပြင်မှ ခြေသံများ ကြားရသည့်အခါတိုင်း မိမိအား လွှတ်မည့်သူ ရောက်လာချေပြီဟူသော စိတ်ဖြင့် တံခါးမြောက်အားတက်မိ၏။ သို့ရာတွင် ကြားရသော ခြေသံများ ကွယ်ပျောက်သွားသော်လည်း လွှတ်မည့်လူမှုကား မပေါ်လာခဲ့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုရာသီမှာ မတ်လရာသီဖြစ်၍ ပူအိုက်သောလ ဖြစ်လေရာ အချုပ်ခန်းသို့ ဒန်တီအား သွင်းထားခဲ့သော အချိန်မှာ ၄ နာရီခွဲခန့် ရှိလေပြီ။ မကြာမီ နေဝင်သွားသဖြင့် အချုပ်ခန်းတွင်း၌ မှောင်စပြုလေရာ ဒန်တီမှာမူ မှောင်မိုက်ခြင်းကို ပမာနမပြုဘဲ လွတ်မြောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မာဆဒီနှင့် တွေ့ဖို့ အရေးလောက်ကိုသာ မျှော်တွေးစိတ်ကူးလျက် ရှိလေ၏။

၁၀ နာရီ ထိုးသဖြင့် ဒန်တီမှာ ထိုနေ့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စိတ်ပျက်အားလျော့စ ပြုနေဆဲတွင် အခန်းပြင်မှ မင်းတုပ်များ ဖွင့်သံကြား၍ တံခါးပွင့်လာပြီး ထိန်ထိန်လင်းသော မီးရှူးတိုင်ကြီးနှစ်ခု ဝင်လာ၍ ဓား၊ သေနတ်စသော လက်နက်များကိုင်ဆွဲသည့် စစ်သားလေးယောက်တို့သည် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်လာကြလေ၏။

တီ။ ။ 'ဒုတိယ တရားဝန်ကြီးက ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့လား'

စစ်သား။ ။ 'မှန်တယ်'

တီ။ ။ 'လိုက်ပါမယ်ဗျာ'

ဒန်တီမှာ လွတ်မြောက်ချိန် နီးချေပြီဟု အောက်မေ့လျက် ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် လိုက်ပါ[illegible]အပြင်သို့ ရောက်သောအခါ မြင်းရထားတစ်စီး ဆိုက်ရပ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဒရိုင်ဘာနှင့်အတူ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ယောက်လည်း ထိုင်လျက်ရှိ၏။

စစ်သားများသည် ဒန်တီအား ရထားပေါ်သို့ တက်စေပြီးနောက် စစ်သားနှစ်ယောက်သည် ဒန်တီအား ဝဲ ယာ ညှပ်လျက်လည်းကောင်း၊ အခြားနှစ်ယောက်သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံပေါ်၌လည်းကောင်း ထိုင်မိကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြင်းရထားလည်း ထွက်လာလေ၏။ ဒန်တီသည် ၎င်းတို့၏ အမူအရာ မျက်နှာထားကို မကြိုက်သည်နှင့် မေးမြန်းမည်ပြုရာ အကြီးအမှူးလုပ်သူက လက်ပြလိုက်သဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်ရလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ မြင်းရထားသည် စစ်တန်းလျားရှေ့၌ ရပ်တန့်လေရာ ၁၂ ယောက်မျှသော စစ်သားများသည် တန်းလျားမှ လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ထွက်လာကြ၍ ဒန်တီ ဆင်းရမည့်လမ်း၌ ဝဲ ယာ ညှပ်ကာ စီတန်းလျက် ရပ်နေကြလေ၏။ ၎င်းတို့၏ အမူအရာများသည် လွတ်ခါနီး အကျဉ်းသမားတစ်ယောက်နှင့် မဆီဆိုင်လှဟု ဒန်တီ အောက်မေ့၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မိသေး၏။

၎င်းနောက် ဒန်တီနှင့် စစ်သားများသည် မြင်းရထားပေါ်မှ ဆင်းသက်ကြ၍ စစ်သားများသည် ဒန်တီကို ဝိုင်းရံလျက် သင်္ဘောဆိပ်သို့ ဆင်းကြလေရာ အဆင်သင့် ဆိုက်ကပ်လျက်ရှိသော လှေငယ်တစ်စင်းပေါ်သို့ တက်ကြလေ၏။ စစ်သားများသည် ဒန်တီအား လှေငယ်၏ ပဲ့ပိုင်းတွင် ထိုင်စေလျက် ၎င်းအနီးမှ ခြံရံကာ ထိုင်နေကြရာ ပုလိပ်အရာရှိမှာမူ လှေဦးမှာ ထိုင်နေလေ၏။ ၎င်းနောက် ချည်ထားသော ကြိုးကိုဖြုတ်၍

ပေါ်၌ရှိသော ရေကြောင်းဘက် စစ်သား ၄ ယောက်တို့သည် တက်ကိုယ်စီဖြင့် လှော်ခတ်ကြလေရာ မကြာမီ ဆိပ်ကမ်းအပြင်သို့ ရောက်လာကြလေ၏။ မကြာမီအတွင်း လှေငယ်သည် ရီဇပ်ဟိုတယ်ကို ကျော်လွန်သွားလေရာ ဒန်တီသည် မာဆဒီနှင့် လက်ထပ်သော အခြင်းအရာကို သတိရသည်နှင့် သက်ပြင်းချမိသေး၏။

အတန်ကြာ ခရီးသွားမိလတ်သော်–

တီ။ ။ 'နေပါဦးဗျ၊ ကျုပ်ကို ဘယ်ထိအောင် ခေါ်သွားကြမလို့လဲ'

စစ်သား။ ။ 'ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောဖို့ အခွင့်မရဘူး'

ဒန်တီမှာ အနည်းငယ် စစ်မှုထမ်းဖူးရကား စစ်သားတစ်ယောက်အား အမိန့်ကို ဖောက်ဖျက်ဖို့ သွေးဆောင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရိပ်မိသည်နှင့် ဆိတ်ဆိတ်နေတော့၏။ ထိုအချိန်အခါ၌ ဒန်တီမှာ အတော်ပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဗီလီဖို့၏ စကားများကြောင့် လုံးလုံး စိတ်အားမလျှော့သေးချေ။ မကြာမီ ကက်တလန် ရွာကလေးသို့ ရောက်လာသည်နှင့် ဒန်တီသည် မာဆဒီ၏နေအိမ်ကို မှန်းမျှော်ကြည့်ရှုရင်း မိမိအတွက်ကြောင့် ပူပန်စွာ လူးလိမ့်နေရှာမည့် မာဆဒီကို စိတ်ထဲတွင် မြင်ယောင်မိသေး၏။

လှေငယ်သည် ရွာကလေးကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ပင်လယ်ဘက်သို့ ဖြောင့်ထွက်သွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ ဒန်တီမှာ သိလိုလှသော စိတ်ဇော ထက်သန်လှသည်နှင့် စစ်သားများကို သနားစဖွယ် တောင်းပန် မေးမြန်းရှာ၏။

တီ။ ။ 'မိတ်ဆွေတို့ရယ်၊ ကျွန်တော် ထွက်ပြေးဖို့လည်း စိတ်မကူးပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို သနားသဖြင့် ဘယ်အရပ် ဘယ်ဌာနကို ခေါ်ဆောင်သွားကြမယ်ဆိုတာ ကောင်းဆိတ်လောက် သိပါရစေဗျာ'

အနီးဆုံး စစ်သားသည် ကရုဏာဖြစ်ဟန်နှင့် ဦးခေါင်းကို ကုတ်လေ၏။

သား။ ။ 'တယ်ခက်တယ်ဗျာ၊ မပြောရဘူးလို့ အမိန့်ပေးထားတယ်ဗျ'

တီ။ ။ 'ခင်ဗျားတို့ မပြောပေမယ့် တော်တော်ကြာတော့ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် သိတော့မှာပါပဲဗျာ။ ဒီအတူတူ တစ်ခဏကလေး စိတ်အေးရအောင်တာ ကျွန်တော့်ကို သနားသဖြင့် ပြောကြပါဗျာ။ ရှိကြီးခိုးပါရဲ့'

သား။ ။ 'လှည့်ကြည့်လိုက်စမ်း။ ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ'

ဒန်တီသည် လှေဦးလှည့်ရာအရပ်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ မင်းအစဉ်အဆက်မှစ၍ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများ သို့လှောင်ထားသဖြင့် ပြင်သစ်လူမျိုးတိုင်း ကြားဖူးသဖြင့် ကြောက်လန့်သည့် "ရှက်တိုးဒီအစ်" ခေါ် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းထောင်ကြီး၏ မှောင်နှင့်မည်းမည်း တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဒန်တီသည် ရာဇဝတ်ကောင်များ သတ်ဖြတ်သော စင်ကို မြင်ရလျှင်လည်း ယခုထက်ပို၍ ထိတ်လန့်နိုင်ဖွယ် မရှိတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တီ။ ။ 'အလိုလေးဗျာတို့။ ဒီဟာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းထောင်ပါကလား ကျုပ်ကို ဒီပို့ကြမလို့လား'

စစ်သားလည်း ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

တီ။ ။ 'ကျုပ်ကို စစ်ဆေးဖို့တောင် မလိုတော့ဘူးလားဗျ'

သား။ ။ 'အားလုံး စီစဉ်ပြီးကုန်ပြီ'

တီ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဗိုလ်ဗိုလ်ဆိုတဲ့ တရားသူကြီး ပြောတာတွေ...'

သား။ ။ 'ဗိုလ်ဗိုလ်တွေ ဘာတွေ ကျုပ်တို့ နားမလည်ဘူး၊ ခေါ်သွားဆို ခေါ်သွားဖို့အလုပ်ပဲ ကျုပ်တို့ နားလည်တယ်၊ အလို...ဟော့လူ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဟော့...လုပ်ကြပါဦးဟော့...လုပ်ကြပါဦး'

ဒန်တီသည် လှေပဲ့ပေါ်မှ ရေထဲသို့ ထိုးဆင်းလိုက်ရာ စစ်သားမှာ ထိုသို့သော အပြုအမူမျိုးအတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်သည့်အလျောက် ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲထားလိုက်မိလေ၏။ ထို့နောက် အခြားစစ်သားများ၏ အကူအညီဖြင့် ဒန်တီကို လှေပေါ်သို့ ဆွဲတင်ကြလေရာ နောက်ဆုံး၌ စစ်သားများသည် ဒန်တီကို လှေဝမ်းထဲတွင် ပက်လက်လှန်၍ ချထားလိုက်ကြလေ၏။

စကားပြောမိသော စစ်သားက 'ထွက်ပြေးဖို့ မကြံစည်ဘူးဆိုလို့ သနားလို့ ပြောမိတယ်။ သူက ငါတို့ကို ဒုက္ခရောက်ကုန်အောင် လုပ်သေးတယ်၊ ဟော့...ကိုင်း ဒီတစ်ခါ လုပ်စမ်း၊ ဦးနှောက်ထဲ ခဲသွင်းလိုက်မယ် ကြားလား' စသည်ဖြင့် ကြုံးဝါးနေလေ၏။ ဒန်တီမှာ ထောင်ကျခံရခြင်းထက် ချက်ချင်း လက်ငင်း သေရခြင်းက သက်သာလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့သည်နှင့် သေနတ်ပစ်ခံရအောင် တမင် ခုန်ဆင်းဦးမည် ဟူ၍ပင် ကြံစည်မိသေး၏။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ဗိုလ်၏ စကားကို ရုတ်တရက် သတိရပြန်သည်နှင့် မကြာမီ လွတ်မြောက်ဖို့ မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလိုက်လေ၏။ နောက်ခဏ၌ လှေငယ်သည် ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်လေ၏။

ပုလိပ်အရာရှိနှင့် စစ်သားများသည် ကုန်းပေါ်သို့ တက်ကြ၍ ဒန်တီကို မိမိတို့ အလယ်၌ ထားကာ လှေကားထစ်များကို တက်ကြလေရာ ဒန်တီမှာ လွတ်မြောက်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း အချည်းနှီးရှိတော့မည့်အရေးကို မြင်သည်နှင့် ခပ်အေးအေးပင် လိုက်ပါသွားလေ၏။ အနည်းငယ် သွားမိကြသောအခါ ဝင်းတံခါးကြီးတစ်ခုသို့ ရောက်ကြ၍ တံခါးမှူးသည် တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်တွင် ဒန်တီတို့ လူစုလည်း ဝင်းထဲသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။ ကျယ်ပြန့်သော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုသို့ ရောက်ကြလေသောအခါ စစ်သားများသည် အတန်ငယ် ရပ်တန့်နေကြသည်နှင့် ဒန်တီသည် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ကို စောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုလိုက်ရာ အလွန်မြင့်မားသော တံတိုင်းကြီး ခြံရံလျက်ရှိသည့် ကွက်လပ်ကြီးတွင် စန်ဒရီများသည် သေနတ်ကိုထမ်းကာ ခြေလမ်းမှန်မှန်နှင့် လမ်းလျှောက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

အသံတစ်သံ။ ။ 'အကျဉ်းသမား ဘယ်မှာလဲ'

စစ်သား။ ။ 'ဒီမှာပါ'

အသံ။ ။ 'ကိုင်း–ကျွန်ုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါစေ'

ဒန်တီသည် ထိုလူ၏နောက်သို့ လိုက်သွားလေရာ နောက်ဆုံး၌ မြေတိုက်တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။ မြေတိုက်၏ နံရံတို့မှာ ရေပေါက်များဖြင့် စိုစွတ်နေသည်နှင့်စွာ ရှိနေရာ ဆီဖြင့် ထွန်းညှိသော မီးခွက်တစ်ခွက်သည် မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ်နှင့် မှိန်မှိန်စွာ တောက်လောင်လျက် ရှိ၏။ ဒန်တီသည် မိမိအား လိုက်ပို့သော ထောင်မှူးကို ကြည့်လိုက်ရာ တော်စွာ လျော်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အောက်တန်းစားလူမျိုး၊ အရုပ်ဆိုးဆိုး ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ အားတက်ဖွယ် မဟုတ်လှချေ။

မှူး။ ။ 'ထောင်ပိုင်ကြီး အိပ်ပြီ၊ ဒီကနေ့ည ဒီအခန်းမှာပဲ အိပ်တော့။ မနက်ဖြန်ကျတော့ အခန်းပြောင်းဖို့ အမိန့်ပေးရင်လည်း ပြောင်းရတာပေါ့။ ဟောဒီမှာ ပေါင်မုန့်၊ ဟောဒါက ရေချိုင့်၊ ဟောဒါက အိပ်ဖို့ ကောက်ရိုး၊ တော်အောင်ကြည့်ပြီး နေရစ်ပေတော့။ ကိုင်း... ကျုပ် သွားဦးမယ်'

ဒန်တီက မည်သို့မျှ ပြန်မပြောရသေးမီ ထောင်မှူးသည် မီးခွက်ကို ကောက်ယူ၍ တံခါးကို သော့ခတ်ကာ ထွက်သွားလေရာ ဒန်တီမှာ မှောင်မိုက်ကြီးထဲတွင် ကျန်ရစ်လေ၏။ နံနက်လင်းသဖြင့် မြေတိုက်တွင်းသို့ အလင်းရောင် အနည်းငယ် ဖွင့်ဖောက်ဝင်လာသောအခါ ယမန်ညဥ့်က ထောင်မှူးသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ ထောင်ပိုင်ကြီးက ဤအခန်း၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။ ဒန်တီမှာမူ ယမန်နေ့ ညဥ့်က ထားခဲ့သော နေရာ၌ပင် ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက် ရှိရာ တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး ကြိုးတို့ဖြင့် တုပ်နှောင်ထားဘိသကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ၊ အစာပြင့်ခြင်းမျှလည်း မရှိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ကြောင်တောင် ငေးလျက်သာ ထိုင်နေရှာလေတော့၏။ ၎င်း၏ မျက်လုံးများမှာ ငိုရဖန်များသဖြင့် နီရဲဖောင်းမို့လျက် ရှိလေ၏။

မှူး။ ။ 'ကိုယ့်လူ တစ်ညဥ့်လုံး မအိပ်ဘူးလား'

တီ။ ။ 'မသိပါ'

မှူး။ ။ 'ဆာကော မဆာဘူးလား'

တီ။ ။ 'မသိပါ'

မှူး ။ ။ 'ဘာများ အလိုရှိသလဲ'

တီ။ ။ 'ထောင်ပိုင်အရာရှိကို တွေ့လိုပါတယ်'

ထောင်မှူးသည် "မတတ်နိုင်ဘူး" ဆိုလိုသော အမူအရာမျိုးဖြင့် ပခုံးတွန့်ကာ အခန်းပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီသည် စိတ်အလွန်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျက်ရာလှသည်နှင့် ကြမ်းပေါ်သို့ ပစ်လှဲကာ ရေရွတ်မြည်တမ်း ရာလေ၏။ 'ဤမျှလောက် သော အပြစ်ဒဏ် ခံလိုက်ရအောင်၊ ငါသည် ဘယ်သို့သော ပြစ်မှုမျိုးကို ကျူးလွန်ခဲ့မိလေ သနည်း' ဟူသော မေးခွန်းကို အထပ်ထပ် မေးမြန်းရှာ၏။

ထိုကဲ့သို့ ရေရွတ်မြည်တမ်းလျက်ပင် ၄င်းနေ့ ကုန်လွန်ခဲ့ရာ ဒန်တီသည် ထိုအတောအတွင်း၌ ရေနှင့် ပေါင်မုန့်အနည်းငယ်ကိုသာ စားသောက်မိ၏။ တစ်ခါတစ် ကြမ်းပေါ်တွင် စင်းလျက် လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက် လည် ကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ အခန်းပတ်ပတ်လည် လှည့်လျက် လည်းကောင်း အချိန် ကုန်လွ စေခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ ထောင်မှူးလည်း ထုံးစံအတိုင်း ရောက်လာပြန်လေ၏

မှူး။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုယ့်လူ၊ တော်တော် နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပြီလား ပြောပါလေ၊ ကျုပ် တတ်နိုင်တာထဲကဆိုရင် လုပ်ပေးပါ့မယ်'

တီ။ ။ 'ထောင်ပိုင်အရာရှိနဲ့ တွေ့ချင်တယ်'

မှူး။ ။ 'ဒါတော့မလုပ်နဲ့လေ။ ထုံးစံမရှိဘူးဗျ။ ကျုပ် မတတ်နိုင်ဘူး'

တီ။ ။ 'ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်သလဲ'

မှူး။ ။ ငိုက်ဆံပေးလျှင် စားစရာရအောင် တတ်နိုင်တယ်။ လမ်းလျှောက်ခွင့် ရနိုင်တယ်။ စာအုပ် ရနိုင်တယ်'

တီ။ ။ 'ကျုပ်အဖို့တော့ စာအုပ်လည်း မဖတ်ချင်ဘူး၊ လမ်းလည်း မလျှောက် ချင်ဘူး၊ အစာလည်း မလိုချင်ဘူး။ ထောင်ပိုင်ကိုပဲ တွေ့ချင်တယ်'

မှူး။ ။ 'ကျုပ် မတတ်နိုင်တာကို ထပ်တလဲလဲ တောင်းနေရင် စားစရာ လာမပို့ နေလိမ့်မယ်'

တီ။ ။ 'လာမပို့လို့ အစာငတ်ပြီး သေရင်လည်း အေးတာပဲ'

အကျဉ်းသမားတစ်ယောက်အတွက် တစ်နေ့လျှင် ၁၀ ပဲခန့် ရရှိသော ထောင်မှူး မှာ ဒန်တီသေမည့် အခြင်းအရာကို အလိုမရှိချေ။

မှူး။ ။ 'ဒီလိုဗျ၊ ထောင်ပိုင်က အကျဉ်းသားကို လာကြည့်တဲ့ထုံးစံ မရှိဘူးဗျ သို့သော် ခင်ဗျား ကောင်းကောင်း နေလို့ လမ်းလျှောက်ခွင့်ရလျှင် ထောင်ပိုင်နဲ့ မတော် တဆ တွေ့ချင်တွေ့လိမ့်မယ်။ ဒီအခါမှာ ခင်ဗျား ပြောစရာ ရှိတာကို ပြောနိုင်လိမ့်မယ်'

တီ။ ။ 'ဒီလို အခွင့်မျိုး ကြုံကြိုက်အောင်ဟာ ဘယ်လောက် ကြာကြာ စောင့်ရမလဲ'

မှူး။ ။ 'တစ်လ၊ နှစ်လ၊ လေးငါးခြောက်လ၊ မသကာ တစ်နှစ်ပေါ့ဗျာ'

တီ။ ။ 'ကျုပ် ဒီလောက် မစောင့်နိုင်ဘူး၊ ချက်ချင်း တွေ့ချင်တယ်'

မှူး။ ။ 'ဒီလို မဖြစ်နိုင်တာချည်း တောင်းနေရင် တော်တော်ကြာ ရူးသွားလိမ့်

မယ်။ ဒီအခန်းမှာနေတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဟာ ဒီလိုပဲ ထောင်ပိုင်ကို တစ်သန်းပေးမယ်လို့ ခဏခဏ ပြောနေပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ ရူးသွားလို့ ဒီထက်နက်တဲ့ မြေတိုက်ခန်းထဲ ပြောင်းထားလိုက်ရပြီကော။ ခင်ဗျားလည်း ဒီလို ဖြစ်လိမ့်ဦးမယ်၊ သတိထား'

တီ။ ။ 'ကျုပ် တစ်ခုပြောမယ်၊ ငွေတစ်သန်းတော့ ကျုပ် မပေးနိုင်ဘူး၊ သို့သော် အက်တလန်ရွာက မာဆေဒီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးလက်ကို စာကလေးတစ်စောင် ပို့ပေးရင် ငွေ ၁၀၀ ကျုပ် ပေးမယ်'

မှူး။ ။ 'မလုပ်နဲ့ ဆရာ။ ငွေ ၁၀၀ အတွက်နဲ့ တစ်နှစ် တစ်ထောင်ရနေတဲ့ အလုပ်ကို အပြုတ်မခံနိုင်ဘူး။ တော်ပါတော့'

တီ။ ။ 'ကျုပ်ခိုင်းတာ ခင်ဗျား မလုပ်ဘူးလား။ ဒါကလေး လုပ်မပေးရင် တစ်နေ့နေ့မှာ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ချောင်းနေပြီး ခင်ဗျားခေါင်းကို ဟောဒီထိုင်ခုံနဲ့ ရိုက်ခွဲမယ် ယုံရဲ့လား'

မှူး။ ။ 'အလို ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်သလား၊ ဒီလိုဆိုရင် တစ်နေ့နေ့မှာ ခင်ဗျားရူးပြီး သံကြိုးနဲ့ ချည်ထားရလိမ့်မယ်'

ထိုအခါ ဒန်တီသည် ထိုင်ခုံကို ကောက်ယူ၍ မြှောက်ရမ်းလေရာ ထောင်မှူး လည်း ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခွာသွားလေ၏။

တစ်ခဏမျှ ကြာသောအခါ ထောင်မှူးသည် စစ်ဒလီ လေးယောက်နှင့်အတူ ဒန်တီ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာပြီးလျှင် ထောင်ပိုင်ကြီးအမိန့်အရဆို၍ ဒန်တီကို ခေါ်ထုတ်သွား၍ လူရူးများထားသော မြေတိုက်နက် အခန်းထဲသို့ သွတ်သွင်းထားခဲ့လေ တော့သတည်း။

အခန်း ၉

လက်ထပ်သော ညနေ

လက်ထောက်တရားဝန်ကြီး ဗီလီဖို့သည် ဒန်တီနှင့် ခွဲခွာပြီးနောက် ယောက္ခမလောင်း၏ နေအိမ်သို့ သွား၍ ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဧည့်ပရိသတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြလေ၏။ ပရိသတ်တို့သည် မည်သည့်ကိစ္စနှင့် ထွက်သွားရ ကြောင်း သိလိုကြသည်နှင့် တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဆူညံစွာ မေးမြန်းကြလေရာ ဗီလီဖို့ကမူ ဇာတ်ခွေကြီးရင့်သော မျက်နှာထားနှင့် ယောက္ခမ (ယောကျ်ားသူ)ကို တိုင်ပင်ရန် ရှိကြောင်း ပြောဆို၍ အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။ ယောက္ခမ၏ ဘွဲ့အမည်မှာ မာကွစ် ဒီနံမီရန် ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်။ ။ 'ဘာကိစ္စ အရေးကြီးပြန်လို့လဲ မောင်'

ဖိုး။ ။ 'အစိုးရကိစ္စနဲ့ ပါရစ်မြို့တော်ကို ကျွန်တော် ချက်ချင်း သွားရပါလိမ့်မယ်။ ဒါထက် အစိုးရ ရှယ်ယာများ လက်ဝယ်မှာ ရှိပါသေးသလား'

ယောက်။ ။'လေး ငါး ခြောက်ထောင်ဖိုးလောက် ရှိတယ်။ မှတ်တယ်'

ဖိုး။ ။ 'ဒါဖြင့် ချက်ချင်း ရောင်းပစ်ပေတော့။ ခင်ဗျားပွဲစားဆီကို စာရေးပေးလိုက်။ ကျွန်တော် ရောင်းခဲ့မယ်။ မရောင်းရင် အားလုံး ဆုံးကုန်လိမ့်မယ်'

ယောက်။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့လား၊ ဒါဖြင့် ရောင်းခဲ့ပါ မောင်ရယ်။ ကျုပ် စာရေးပေးလိုက်ပါမယ်'

ယောက္ခမကြီးလည်း ပါရစ်မြို့က ပွဲစားထံ စာတစ်စောင် ရေးလိုက်လေ၏။

ၾငင်းနောက် ဗီလီဖို့သည် လူဝီဘုရင်ထံ စာတစ်စောင် ရေးပေးဖို့ တောင်းခံလေရာ ယောက္ခမကြီးမှာ အထက်တန်းစား အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း လူဝီဘုရင်ထံသို့ အနှောင့်အယှက် အဆီးအတားမရှိဘဲ တိုက်ရိုက် ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံနိုင်ခွင့် ရှိသော စာတစ်စောင်ကို ရေးပေးလိုက်လေ၏။ ဗီလီဖို့ကိစ္စမှာ အလွန်တရာ အရေးကြီးလေရကား ဘုရင်ထံသို့ ဝင်[illegible]များ တွေ့ကြုံရတတ်သည့် စစ်ကြောမေးမြန်းခြင်းတို့မှ လွတ်ကင်း၍ ချက်ချင်းတွေ့ဆုံခွင့် ရစေရန်အတွက် ထိုစာကို အလိုရှိခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ၎င်းနောက် ဗီလီဖို့သည် သတို့သမီးရီနီနှင့် ယောက္ခမ(မိန်းမသူ)တို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ပါရစ်မြို့တော်သို့ ခရီးထွက်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ရန် နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

အိမ်တံခါးသို့ ဝင်ခါနီးတွင် ဗီလီဖို့သည် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်မျှော်လျက် ရှိသော မာဆေဒီနှင့် တွေ့၍ မာဆေဒီက ဒန်တီအကြောင်းကို မေးမြန်းလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ စိုးရိမ်သောက ရောက်နေရှာသော မာဆေဒီကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီအပေါ်၌ မိမိ မတရား ပြုကျင့်ခဲ့မိသော အဖြစ်ကို သတိရကာ တုန်လှုပ်မိ၏။ သို့ရာတွင် တရားသူကြီးပီပီ ဣန္ဒြေဆည်တတ်သော အလေ့အကျင့်အတိုင်း မျက်နှာထား ခပ်တင်းတင်းနှင့် ဒန်တီ၌ အပြစ်ရှိကြောင်း၊ အပြစ်ရှိသော လူတစ်ယောက်အတွက် မိမိ ဘာမျှ မတတ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မာဆေဒီသည် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလျက် အပြစ်ရှိ မရှိ အပထား၍ အဘယ်အရပ်၌ ရှိသည်ကို ပြောဖို့ တောင်းပန်လေရာ ဗီလီဖို့က မိမိလက်ဝယ်မှ လွတ်သွားသော လူတစ်ယောက် အကြောင်းကို မိမိ ဘာမျှ မပြောနိုင်ကြောင်း၊ ဒန်တီမှာ ယခုအခါ၌ အခြားအရာရှိများ၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြော၍ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ဗီလီဖို့သည် အိမ်တွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ကျူးလွန်မိခြင်း မရှိဘဲလျက် မိမိ ကြီးပွားလိုမှုအတွက်ကြောင့် စပ်ကြားမှ အပြစ်ဒဏ်ခံနေရရှာသော

ဒန်တီ၏ ပွင့်လင်းသော မျက်နှာကလေးကိုလည်းကောင်း၊ ရည်းစားသည် မာဆေဒီ၏ မျက်ရည်စိုရွှဲ ငိုပွဲဆင်ရှာသော မျက်နှာကိုလည်းကောင်း စိတ်ထဲတွင် တွေးထင်လာသည့်အတွက်ကြောင့် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ပစ်လှဲကာ မချမ်းမသာ ဖြစ်နေသေး၏။ သို့ရာတွင် လောက၌ ကြီးပွားလိုသော လူတို့မည်သည် ဤကဲ့သို့ သေးနုပ်သိမ်ဖျင်းသော စိတ်သဘောမျိုး မရှိသင့်ဟူ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ထားလျက် ထိုင်ရာမှ ထလာလေ၏။ ၎င်းနောက် အဝတ်အစား အနည်းငယ်ကို သားရေအိတ်တွင် ထည့်၍ အိတ်ကို ကိုင်လျက် မြင်းရထားပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ရီနီတို့ နေအိမ်သို့ မောင်းနှင်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။

မာဆေဒီမှာမူ ဗီလီဖို့၏နေအိမ်မှ ပြန်လာ၍ မိမိနေအိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ရာပေါ်သို့ ပစ်လှဲကာ ဖြေဆည်၍ မရနိုင်အောင် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလျက်ရှိရာ ဖာနင်ဒိုလည်း အနီးတွင် ထိုင်လျက် လက်ကလေးကို ကိုင်ကာ အားပေးစကား ပြောကြားလေ၏။ မာဆေဒီမှာမူ အားပေးသော စကားကိုလည်း မကြား၊ မိမိ၏လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း မသိ၊ ခွဲခွာသွားသူ ဒန်တီ၏ မျက်နှာကိုသာလျှင် ဘရေးရေး တွေးမိ ထင်မိလေတော့၏။

သဘော်ပိုင်ရှင် မော်ရဲမှာမူ ဒန်တီအတွက် များစွာ ကြိုးပမ်းရှာသေး၏။ ၎င်းနှင့် သိကျွမ်းသမျှသော ဩဇာရှိ လူကြီးများထံသို့ တိုးလျှိုးခယလျက် ဒန်တီ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် နှားပူနားဆာ တောင်းပန်သေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ကား ဒန်တီသည် နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်ဟူ၍ နာမည်ထွက်နေသည့်ပြင် နပိုလီယန်မှာလည်း ထိုအခါတွင် ခေတ်ကုန်ပြီးသော လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အမှတ်ထားနေကြရကား လူကြီးများသည် မော်ရဲကို ခပ်ရှောင်ရှောင် ပြုလုပ်နေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မော်ရဲမှာ နောက်ဆုံးတစ်နေ့၌ ဒန်တီအတွက် စိတ်အား လျှော့လိုက်ရလေတော့၏။

အပ်ချုပ်သည် ကေဒရောက်မှာမူ ဒန်တီ ဒုက္ခရောက်ရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်ကင်းသကဲ့သို့ မှတ်ထင်နေသည့်ပြင် ကူညီရန်လည်း နည်းလမ်းမမြင်ရလေရကား အရက်များကို ဗိုက်ကားအောင် သောက်၍ အိမ်ထဲ၌သာ ကုပ်လျက်နေလေတော့၏။

ဒန်ဂလားမှုကား မိမိ၏ ရန်သူအပေါ်၌ လက်စားချေလိုက်ရပြီဟု ယူဆသည့်ပြင် ကက်ပတိန်ရာထူးကိုလည်း လက်ခံရရှိနေရကား အိပ်ကောင်း စားကောင်း ဖြစ်၍ နေလေ၏။

ဗီလီဖို့သည် ယောက္ခမနေအိမ်သို့ ရောက်၍ ရီနီနှင့်တကွ မိတ်ဆွေများ၊ ယောက္ခမကြီးများကို နှုတ်ခွန်းဆက်သပြီးနောက် ပါရစ်မြို့တော်သို့ မြင်းရထားနှင့် ဆက်လက် သွားရောက်လေတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၀

လူဝီဘုရင်နှင့် တွေ့ဆုံခန်း

ပါရစ်မြို့ နန်းတော်ကြီးအတွင်း ပြင်သစ်ဘုရင် အဆက်ဆက်တို့ ပျော်မွေ့ခဲ့ကြသည့် အခန်းတစ်ခန်းတွင် ၁၈ ကြိမ်မြောက် လူဝီဘုရင်သည် အပါးတော်မြဲအရာရှိတစ်ယောက်နှင့် တိုင်းရေးပြည်ရေးကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက် ရှိကြ၏။ လူဝီဘုရင်မှာ နပိုလီယန် တန်ခိုးမှိန်သည့် အခါတွင်မှ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စံစားရသူ ဖြစ်လေရာ ထိုအချိန်ကာလ၌ နပိုလီယန် ပြန်လာမည့် အရေးကိုလည်း တွေးနွေး ပူပန်စိုးရိမ်လျက် ရှိရ၏။ အပါးတော်မြဲ အရာရှိသည် မိမိ၏ တပည့်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် မာဆေးမြို့မှ အရာရှိတစ်ယောက် အရေးကြီးသော ကိစ္စနှင့် ဆိုက်ရောက်လာကြောင်းကို လူဝီဘုရင်အား လျှောက်ထားလေရာ လူဝီဘုရင်လည်း ရှေ့တော်သို့ ချက်ချင်းသွင်းခဲ့ရန် အမိန့်ပေးသည်နှင့် အမိန့်အတိုင်း နာခံရလေ[illegible]တော်သို့ သွင်းခဲ့သော လူမှာ ဗီလီဖို့ပင် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ ရိပ်မိကြပေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ−

ဘုရင်။ ။'အဖြစ်အပျက်ကို အစဉ်လိုက် တင်လျှောက်စမ်း'

ဗို။ ။'မာဆေးမြို့သား သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်မျိုး မသင်္ကာသည်နှင့် စောင့်ကြည့်လာခဲ့ရာ ၎င်းသင်္ဘောသားမှာ အဲလဘားကျွန်းသို့ ကိုယ်တိုင် ရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် တွေ့ခဲ့ကြောင်း၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက နပိုလီယန် ဝိုက်ာသားများအား အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြဖို့ မှာထားလိုက်ကြောင်း၊ မကြာမီ အတော အတွင်း နပိုလီယန်ကိုယ်တိုင် ချီတက်လာမည် အကြောင်းများ သိရှိရကြောင်းပါ'

ဘုရင်။ ။'ဒီလူ ဘယ်မှာလဲ'

ဗို။ ။ 'အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ ချထားခဲ့ကြောင်းပါ'

ဘုရင်။ ။'ဒီလောက်ပဲ အရေးကြီးမယ် ထင်သလား'

ဗို။ ။'မှန်လှပါ၊ အရေးကြီးမည် ထင်သည့်အလျောက် လက်ထပ်ပွဲ တန်းလန်း ပစ်ထားခဲ့ပြီး ခြေတော်ဦးခိုက် လာရောက် လျှောက်ထားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ထိုခဏ၌ ပုလိပ်မင်းကြီးသည် ရှေ့တော်သို့ ဝင်လာရာ ၎င်း၏ မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်သကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ရှိနေရကား မည်မျှလောက် အရေးကြီးကြောင်း သိသာနိုင်ပေ၏။ ဗီလီဖို့သည် ရှေ့တော်မှ ဆုတ်ခွာမည်ပြုရာ လူဝီဘုရင်က တားဆီးထားသောကြောင့် တန့်ရပ်နေရလေ၏။

ဘုရင်။ ။'ဘာများလဲ မောင်မင်း၊ အရေးကြီးပုံ ရလှချေကလား'

လိပ်။ ။'မှန်လှပါ နပိုလီယန်ဟာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့မှာ အဲလဘားကျွန်းမှ ထွက်ခွာ၍ မတ်လ ၁ ရက်နေ့က ပြင်သစ်ပြည်ထဲ ဝင်မိကြောင်းပါ'

ဘုရင်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ မောင်မင်း၊ ၁ ရက်နေ့က နပိုလီယန်ရောက်တာကို ယနေ့ ၃ ရက်နေ့မှ သိကြသလား'

ထိုအခါ လူဝီဘုရင်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း စသော အခြင်းအရာတို့ ရောပြွမ်းသော မျက်နှာထားဖြင့် ပုလိပ်မင်းကြီးအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ပုလိပ်မင်းကြီးမှာ ထိုခဏ၌ မြေမျိုသွားခဲ့သော် ဝမ်းမနည်းသည့်ပြင် တော်လေစွဟု အောက်မေ့ဦးမည် ဖြစ်၏။

လူဝီဘုရင်သည် ပုလိပ်မင်းကြီးကို ရွတ်ချသလောက် ဗီလီဖို့ကို ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေရာ မိမိအတွက် မိုင်ပေါင်း ၆၀၀ ကျော် ကွာလှမ်းသော ခရီးကို ၃ ရက်နှင့် ပေါက်ရောက်အောင် အပင်ပန်းခံ၍ လာရခြင်းကိုလည်း အထူး ချီးကျူး ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ မျက်နှာကောင်းမရသော ပုလိပ်မင်းကြီးသည် ဗီလီဖို့အား မနာလိုသော မျက်နှာထားနှင့် စောင်းမြောင်းငြူစူကာ လှမ်းကြည့်နေသေး၏။ တစ်ဖက်၌ အချီးမွမ်းခံရတိုင်း တစ်ဖက်၌ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း ခံရခြင်းမှာ မင်းမှုထမ်းယောက်ျားတို့ တွေ့ကြုံတတ်သော ဓမ္မတာသဘော ပေတည်း။

ထို့နောက် ဘုရင်သည် ဗီလီဖို့၏ ကြိုးပမ်းခြင်းအတွက် ရွှေတံဆိပ်တစ်ခု ချီးမြှင့်လိုက်ရာ လူဝီဘုရင် အသက်ရှင်၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်၌ မြဲနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မိမိ ကြီးပွားဖို့မှာ သေချာနေပြီဟု ဗီလီဖို့ မှတ်ယူသည့်အလျောက် ဒန်တီအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ လှော်ခတ်ရသမျှမှာ လျှင်မြန်စွာ ကျေးဇူးခံစားရပေပြီ ဟူ၍လည်း ကျေနပ်ခြင်း ဖြစ်မိ၏။ ၎င်းနောက် လူဝီဘုရင်က ဗီလီဖို့မှာ ပါရစ်မြို့တွင် ရှိနေခြင်းထက် မာဆေးမြို့၌ ရှိနေပါက သာ၍ အရာရောက်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောဆိုပြီးလျှင် အမောအပန်း ဖြေပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မာဆေးမြို့သို့ ပြန်သွားရန် မှာထားလိုက်လေ၏။ ဗီလီဖို့ ထွက်သွားသည့်နောက် လူဝီဘုရင်သည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ကို ခေါ်ယူ၍ နပိုလီယန်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရေးအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး နေကြလေ၏။

ဗီလီဖို့သည် မိမိတည်းခိုသော ဟိုတယ်သို့ပြန်၍ ၂ နာရီထိုးလျှင် ထိုးချင်း မြင်းရထားတစ်စီး ပြင်ဆင်ထားဖို့ အမိန့်ပေးပြီးနောက် နံနက်စာ စားမည်ဟု စားပွဲတွင် ထိုင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသက် ၅၀ အရွယ်ခန့်ရှိ၍ မျက်ခုံးကုပ်ကုပ် မျက်လုံးနက်နက် နှုတ်ခမ်းမွေးထူသော လူတစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ဗို။ ။ (ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထ လျက်)'အဖေ၊ ကျွန်တော်ရောက်ကြောင်း ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'ဟု မေး၍ အစေခံကို အပြင်သို့ ထွက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၁

သားနှင့် အဖ

ဖေ။ ။'ငါ့ကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာရဲ့လားဟေ့ ငါ့သား'

သား။ ။'ဝမ်းသာပြီလား အဖေ'

ဖေ။ ။(ပြုံးရယ်လျက်)'ဟုတ်မှ လုပ်ပါကွယ်။ ဒါထက် ၂၈ ရက်မြောက်နေ့ လက်ထပ်ပြီး လဆန်း ၃ ရက်နေ့မှာ ဒီရောက်နေတာဟာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိတယ် မှတ်တယ်'

သား။ ။'အဖေ့ကို ကယ်ဆယ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် လာခဲ့ရတာပေါ့'

ဖေ။ ။'တယ် ဆိုပါကလားဟေ့'

သား။ ။'နပိုလီယန် ချီတက်လာမည့် အကြောင်းကို အဖေ့နာမည်နဲ့ သတင်းပို့လိုက်တဲ့စာကို ကျွန်တော် တွေ့ပေလို့ပေါ့။ နို့မို့ဖြင့် ခုလောက်ရှိ အဖေ သေနတ်ပစ်ခံရပြီ'

ဖေ။ ။ ...သဲ...နပိုလီယန် ချီတက်လာမည့် အကြောင်းကို မင်း သိပြီးပြီကိုး'

သား။ ။'သိပြီးလို့ ဘုရင်ထံ လျှောက်ထားဖို့ ကျွန်တော် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်'

ဖေ။ ။'သတင်းပို့လိုက်တဲ့ စာကော'

သား။ ။'မီးရှို့ပစ်လိုက်ပါပြီ အဖေ'

ဖေ။ ။'တော်ပါသေးရဲ့ကွယ်'

သား။ ။'သို့သော် အဖေ့ကို မသင်္ကာမှုရှိလို့ ပုလိပ်က စုံစမ်းနေကြောင်း ကျွန်တော် ကြားခဲ့တယ်'

ဖေ။ ။'ငါလည်း ရိပ်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် သတိနဲ့ ငါလာခဲ့တာပေါ့'

သား။ ။'အဖေ သတိထားနော်။ အဖေ့လူ နပိုလီယန် ချီတက်လာပေမယ့် တိုင်းပြည်က လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ တော်တော်ကြာတော့ အဖေ ဒုက္ခရောက်နေလိမ့်မယ်'

ဖေ။ ။'ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွယ်။ မင်းက ငါ့ကို ယခု ကယ်လိုက်တဲ့အတွက် တော်တော်ကြာတော့ ငါက တစ်လှည့် ကယ်ဆယ်ရဦးမှာပေါ့။ နပိုလီယန် ချီတက်လာလို့ လမ်းရောက်နေပြီကွယ့်။ ၂၅ ရက်နေ့လောက်မှာ ပါရစ်မြို့တော်ကို မရောက်ရင် ပြောချင်တိုင်း ပြောတော့'

သား။ ။'ဒီဟာ ထားလိုက်ပါဦး။ အဖေ့နောက်ကို ပုလိပ်လိုက်နေတာ အဖေ သိရဲ့လား'

ဖေ။ ။'သိပါတယ်ကွယ့်၊ ငါလည်း ပြင်ဆင်ပြီးသားပါ'

ငင်းနောက် နော်တီယားသည် မိမိမျက်နှာမှ နှုတ်ခမ်းမွေးကို လျင်မြန်စွာ ရိတ်၍ ...ထုပ်ငယ်တစ်ခု၌ ပါလာသော အဝတ်အစားများကို ထုတ်ယူ ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် ...င်တုန်းကုန်း ရှိနေသော ခါးကို ဆန့်ဆန့်ထားကာ မတ်မတ်ရပ်လိုက်ရာတွင် ၅၀ ...နှစ်အရွယ်မှ ၄၀ ခန့်အရွယ်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားလေတော့၏။ ငင်းနောက် ...ော်တီယားသည် ဆံပင်ကို တစ်မျိုးပြင်ဆင်၍ ဗီလီဖို့ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် 'ဘယ့်နှယ် ...ဲဟေ့'ဟု မေးလိုက်ရာ သားအရင်းကိုယ်တိုင် အံ့အားသင့်ကာ ငေးကြည့်နေရလေ၏။

သား။ ။'တော်ပါပေ့အဖေ၊ သိပ်မြန်တာပဲ'

ဖေ။ ။'ပုလိပ်ကို ရှောင်ရတဲ့လူမျိုးဟာ ဒါမျိုးတွေတော့ မှတ်နေတာပေါ့ကွယ်'

ငင်းနောက် နော်တီယားက နပိုလီယန် ဘုရင်ဖြစ်ဖို့မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ...ကဲ့သို့ သေချာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ လူဝီဘုရင်ကို သနားခဲ့လျှင် တိတ်တဆိတ် တိမ်းရှောင် ...ဖို့ အကြံပေးရန်အကြောင်း၊ ဗီလီဖို့ အဖို့မှာမူ မာဆေးမြို့သို့ ပြန်သွား၍ မိမိအလုပ်၌ ...ပ်ကုပ်လုပ်နေသင့်ကြောင်း၊ ငင်းရာထူးနှင့် တည်မြဲဖို့ကိုမူ နပိုလီယန်အား မိမိ ...ပြောပေးမည် ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် ပြောဆိုသွန်သင်ပြီးနောက် သားကို နှုတ်ဆက်၍ ...ိုတယ်မှ ထွက်သွားလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် ဖခင်၏စကားများ ဟုတ်နိုင်မည်၊ မဟုတ် ...နိုင်မည်ကို အတန်ကြာ စဉ်းစားတွေးတောနေပြီးနောက် မိမိမှာထားသော မြင်းရထား ...ည်း ဆိုက်ရောက်လာသည်နှင့် ပစ္စည်းများကို လျင်မြန်စွာ သိမ်းဆည်း၍ ရထား ...ပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ လမ်းခရီးတွင် နပိုလီယန် ချီတက်လာသည့် အထိမ်းအမှတ် ...များ တွေ့ရသည်နှင့် ဗီလီဖို့သည် ဖခင်၏ ဩဝါဒအတိုင်း လိုက်နာအံ့ဟု အောက်မေ့ကာ ...ဆက်လက် ခရီးသွားလေ၏။

အခန်း ၁၂

ရက်ပေါင်းတစ်ရာ နန်းစံခြင်း

...ပိုလီယန်သည် ပါရစ်မြို့တော်သို့ နော်တီယား ခန့်မှန်းသည့်အတိုင်း ဆိုက်ရောက်လာ၍ ...ရှင်ဘုရင်၏ ဓနရာတွင် ပြင်သစ်ပြည်ကြီးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရပြန်လေရာ ဗီလီဖို့၏ဖခင် ...နော်တီယားမှာ တန်ခိုးဩဇာကြီးသော အရာရှိကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာလေ၏။ ...ပိုလီယန်သည် ဗီလီဖို့အား တရားသူကြီးရာထူးမှ လျှောချလိုက်သော်လည်း နော်တီယား၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ခွင့် ရခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့သ၌ သဆော်ပိုင်ရှင် မော်ရဲသည် ဗီလီဖို့၏ ရုံးသို့လာ၍ ဒန်တီကို လွှတ်ဖို့ စီမံပေးထိုက်ကြောင်း၊ လူဝီဘုရင်လက်ထက်က နပိုလီယန်ဂိုဏ်းသား ဖြစ်ခြင်းသည် ရာဇဝတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း ယခု နပိုလီယန် နန်းတက်သောအခါတွင် ရာဇဝတ်မှု မဟုတ်တော့သည့်ပြင် ချီးကျူးထိုက်သော သူကောင်းပြုခြင်းပင် ခံထိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍ အမြန်ဆုံးလွှတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရန် တိုက်တွန်းလေ၏။

ဗီလီဖို့မှာ ဒန်တီအပေါ် မတရားပြုကျင့်ထားသည့်အတွက်ကြောင့် မော်ရဲကို မြင်သောအခါ၌ တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ပရိယာယ်ဟန်ဆောင်ကာ ခပ်အေးအေး အမူအရာနှင့် လက်ခံလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် စာရင်းစာအုပ်ကြီးတစ်ခုကို ယူကြည့်ပြီးနောက် ဒန်တီ လွှတ်ထိုက်သည်မှာ မှန်ကြောင်း၊ ဒန်တီမှာ ယခုအချိန်အခါတွင် မည်သည့်ထောင်၌ ရှိနေသည်ကို စုံစမ်းမေးမြန်းရဦးမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိအထင်မှာ တစ်ကျွန်း တစ်နယ်သို့ ပို့လိုက်ပြီးဟု မှတ်ထင်ကြောင်း၊ အစိုးရကိစ္စဆိုသည်မှာ တရားဥပဒေအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ကိစ္စကဲ့သို့ လောလောဆယ်ဆယ် ပြုလုပ်ပေးဖို့ ခဲယဉ်းကြောင်း၊ ထုံးစံမှာ ဤသို့သော ကိစ္စမျိုးတွင် တရားဝန်ကြီးချုပ်ထံ လျှောက်လွှာတင်သွင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။ မော်ရဲက လျှောက်လွှာတင် နေရလျှင် အချိန်ကြန့်ကြာနေမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသောအခါ ဗီလီဖို့က မိမိကိုယ်တိုင် ထောက်ခံရေးသားပေးလိုက်လျှင် တရားဝန်ကြီးချုပ်က ချက်ချင်း အရေးယူလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒန်တီကို အပြစ်ရှိသောနေ့က မိမိပင် ထောင်ချလိုက်သည့်အတွက် ယခု အပြစ်မရှိသောအခါတွင် လျင်မြန်စွာ လွှတ်မြောက်စေဖို့ ကူညီပေးရန် ဝတ္တရားများ ရှိပေကြောင်းများနှင့် ဝန်ခံပြောဆိုလေရကား မော်ရဲမှာ ဗီလီဖို့၏ ကောက်ကျစ်သော စိတ်ထားကို မရိပ်မိဘဲ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားရလေသေး၏။

၎င်းနောက် မော်ရဲသည် ဗီလီဖို့က နှုတ်တိုက်ချပေးသည့် လျှောက်လွှာ တစ်စောင်ကို ရေးသား၍ ဗီလီဖို့ထံ ပေးအပ်လေ၏။ ၎င်းလျှောက်လွှာတွင် ဒန်တီသည် နပိုလီယန်ကို အထူးသဖြင့် အားပေးကူညီခဲ့သည့် လက်ရုံးတစ်ဖက်သဖွယ် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ချီးကျူးရေးသား ပါရှိလေရာ သို့မှသာ ဆောလျင်စွာ အရေးယူလိမ့်မည်ဟူ၍ ဗီလီဖို့က ပြောပြလေ၏။ ၎င်းနောက် ဗီလီဖို့က လျှောက်လွှာကို ထောက်ခံလက်မှတ်ထိုး၍ တင်ပို့ လိုက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံကာ သိမ်းယူထားလိုက်သည်နှင့် မော်ရဲသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စိတ်ချစွာနှင့် ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ဗီလီဖို့သည် လျှောက်လွှာကို တရားဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့ မပို့ဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် သိမ်းဆည်းထားလိုက်လေ၏။ ၎င်း၏ အကြံမှာ အကယ်၍ နပိုလီယန် နန်းကျပြန်သဖြင့် လူဝီဘုရင် ပြန်လာခဲ့ရသည်ရှိသော် လျှောက်လွှာပါ အကြောင်းအရာများသည် ဒန်တီ အပေါ်၌ သာ၍ အပြစ်ကြီးလေးစေဖို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အကြောင်းကား ဒန်တီသည် နပိုလီယန်၏ လက်ရုံးတစ်ဖက် ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိသော

ကြောင့်ပေတည်း။ ဗီလီဖို့သည် မိမိကြီးပွားမှုအတွက် ဒန်တီကို ဒုက္ခပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်အခါတွင်မှ နောက်ဆုတ်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ စင်စစ်မှာ ထိုကဲ့သို့ နောက်ဆုတ်ရန်လည်း ကြံရွယ်ချက် မရှိချေ။

ထောင်ထဲ၌ အကျဉ်းခံလျက်ရှိသော ဒန်တီမှာမူ လူဝီဘုရင် နန်းကျ၍ နပိုလီယန် နန်းတက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မိမိအတွက် မော်ရဲက ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းများကို လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ရာမျှ မသိရှာချေ။

မော်ရဲမှာမူ ဒန်တီကို လွှတ်ရန် ဗီလီဖို့ထံ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လာရောက် တောင်းခံခဲ့၏။ ထိုကဲ့သို့ လာရောက်တိုင်း ဗီလီဖို့သည် တော်စွာလျော်စွာ ကတိထား ထိုက်ခြင်းအားဖြင့် မော်ရဲအား နှစ်သိမ့်ကျေနပ်စေ၏။ အရာရှိတစ်ယောက်၏ လှည့်ပတ် ခြင်း ခံရသည့်အတွက်လည်း မော်ရဲအား အပြစ်မဆိုသာပေ။ နောက်ဆုံး၌ နပိုလီယန်သည် ဝါတာလူးစစ်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်သဖြင့် ထီးနန်းကို စွန့်လွှတ်ရ၍ လူဝီဘုရင်ပင် နန်းတက်ရ ပြန်လေရာ ထိုအခါ၌ကား မော်ရဲမှာ ဒန်တီအတွက် ကြိုးစားရန် နည်းလမ်း မရှိတော့ သည်ဖြစ်၍ ဗီလီဖို့ထံ မလာရောက်တော့ချေ။

လူဝီဘုရင် နန်းတက်ပြန်သောအခါ ဗီလီဖို့သည် တူလောက်မြို့တွင် ပထမ တရားသူကြီး ရာထူးသို့ ချီးမြှင့်ခန့်ထားခြင်း ခံရသည်နှင့် မာဆေးမြို့မှ တူလောက်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရလေတော့၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီမှာ နပိုလီယန် နန်းတက်ခြင်းကြောင့် လွှတ်လပ်ခြင်း ရထိုက်ပါလျက်နှင့် မရခဲ့ဘဲ ထောင်ထဲ၌ နေမြဲတိုင်း နေခဲ့ရရှာလေ၏။

ဒန်ဂလားမှာမူ နပိုလီယန် ပြန်လာပြီဟု ကြားသိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စွာ တုန်လှုပ်စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ၎င်း၏ စိတ်၌ တစ်နေ့နေ့တွင် ဒန်တီ လွှတ်မြောက် လာ၍ မိမိ ယုတ်မာခဲ့သော အပြုအမူကို ရိပ်မိသိရှိပြီးလျှင် မိမိအပေါ်၌ လက်စားချေ လာမည်ဟု ပူပန်သောက ဖြစ်စေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်ဂလားသည် နပိုလီယန် နန်းတက် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မော်ရဲ၏အလုပ်မှ နုတ်ထွက်၍ မော်ရဲ၏ ထောက်ခံချက်အရ စပိန်ပြည်သား ကုန်သည်ကြီးတစ်ယောက်၏ လက်အောက်တွင် စာရေးအလုပ်ကို လက်ခံ၍ သွားလေတော့၏။

ဖာနင်ဒိုမှာမူ ဒန်ဂလားကဲ့သို့ အမြင်ကျယ်သူတစ်ယောက် မဟုတ်လေရကား ဒန်တီ ထောင်ကျလျှင် မိမိအဖို့ လမ်းရှင်းပြီဟု စိတ်ချလက်ချ နေလိုက်၏။ ထိုအတော အတွင်း ဖာနင်ဒိုသည် ဒန်တီကွယ်ပျောက်သွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မာဆဒီအား အထင် မြင်လွဲအောင် ကြိုးစား လှည့်ပတ် ပြောဆိုခဲ့၏။ မည်မျှ စွဲမြဲစွာ ချစ်ခင်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ဖြစ်စေကာမူ နေ့စဉ်အမျှ ကပ်ရပ်ချော့မြှူးခြင်း ခံရ၍ ပြောသည့်အတိုင်း လည်း ဒန်တီမပေါ်လာဘဲ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ပြောတိုင်း မယုံကြည်စေကာမူ နည်း အနည်းနှင့်အများ ဇဝေဇဝါ ရှိလာရတော့မည် ဖြစ်၏။ အားကိုးရန် အရင်းအချာ ရှိ၍လည်း ဖာနင်ဒိုမှတစ်ပါး မရှိရှာချေ။ ဖာနင်ဒိုသည် မာဆဒီ၏ ဒွိဟသံသယ ဖြစ်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင်းများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ မာဆဒီကို တစ်တိုင်းတစ်ပြည်သို့ ခိုးပြေးရန် အကြံများ ထုတ်လေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ ပြင်သစ်အစိုးရသည် အရွယ်ရောက်သူတိုင်း စစ်မှုထမ်းရမည် ဟူသော ဥပဒေတစ်ခု ထုတ်ပြန်လိုက်ရာ ဖာနင်ဒိုမှာ စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ရ၍ ၎င်းစစ်တပ်ကို ပြင်သစ်ပြည်၏ အပြင်သို့ ပို့လိုက်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖာနင်ဒိုမှာ မျှော်လင့်ချက်များ နီးကပ်လာပြီဟု မှတ်ထင်နေရာမှ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်သို့ နောက်ဆံတငင်ငင်နှင့် လိုက်ပါသွားရလေတော့၏။ အမှန်ဆိုသော် မာဆဒီသည် ဖာနင်ဒို ထွက်ခွာရသည့်အခါ၌ သူပြင်မရှိ အားကိုးနေရသော မောင်ဖွားအရင်းအချာတစ်ယောက် ထွက်ခွာသွားခြင်းကဲ့သို့ ယူကျုံးမရ ကျန်ရစ်ခဲ့ရရှာလေ၏။ 'အစ်ကိုကြီးမရှိလျှင် ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နေရစ်ခဲ့ရမလဲ'ဟု မာဆဒီက ပြောလိုက်သော စကားကို ဖာနင်ဒိုသည် များစွာ အားကိုးအားထား ပြုလျက် မျှော်လင့်ချက်နှင့်ပင် ထွက်သွားရလေတော့၏။ ဒန်တီ ပြန်မလာခဲ့လျှင် မာဆဒီသည် မိမိကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု စိတ်ချသွား၏။

[illegible]ပ်ချုပ်သည် ရကဒရောက်မှာမူ ဖာနင်ဒိုနည်းတူ စစ်ထဲသို့ ဝင်ရသော်လည်း အနည်းငယ် [illegible]ယ်ရင့်သည်က တစ်ကြောင်း၊ သားမယား ရှိသည်က တစ်ကြောင်း ကြောင့် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်သို့ မလိုက်ရဘဲ နယ်စပ်တွင်သာ အမှုထမ်းသော စစ်တပ်၌ ပါဝင်ရလေ၏။

ဒန်တီ၏ ဖခင်ကြီးမှာ နပိုလီယန် ပြန်ရောက်စဉ်က မိမိသားအတွက် အားတက်ခဲ့၍ တစ်နေ့၌ လွတ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် နပိုလီယန် နန်းကျပြန်၍ လူဝီဘုရင် နန်းတက်ပြန်သောအခါတွင်မူကား သားအတွက် လုံးလုံးကြီး အားလျော့လိုက်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘိုးကြီးသည် တပိန်ပိန် တညော်ညော် အိပ်မပျော် စားမဝင် ဖြစ်နေရာမှ ရောဂါစွဲကပ်ခဲ့၍ ၅ လမြောက်သောနေ့တွင် မာဆဒီ၏ ရင်ခွင်၌ပင် အသက် ကုန်ဆုံးရရှာလေတော့သတည်း။

အခန်း ၁၃

အကျဉ်းသမား နှစ်ယောက်

လူဝီဘုရင် နန်းတက်ပြီးသည်နောက် တစ်နှစ်ခန့် ကြာရှိသောအခါ အကျဉ်းထောင်များ[illegible] လှည့်လည် စစ်ဆေးရသော အင်စပိတ်တော်အရာရှိသည် ဒန်တီရှိနေသော ထောင်ကြီးသ[illegible] ရောက်လာလေ၏။ အင်စပိတ်တော်သည် အကျဉ်းသမားများ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်[illegible]

တစ်ယောက်စီ စစ်ဆေးမေးမြန်းလေရာ အားလုံးကလိုပင် မကောင်းသော အစာအာဟာရကို ကျေးမွေးလျက်ရှိကြောင်း၊ မိမိတို့၌ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိကြောင်း၊ ထောင်မှ လွတ်လပ်ခွင့် ရလိုကြောင်းနှင့် ညည်းတွားပြောဆိုကြလေ၏။ ထိုစကားမျိုးမှာ အကျဉ်းသမားတိုင်း ပြောမြဲဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည့်အတိုင်း အင်စပိတ်တော်သည် ဘာစုံတစ်ရာ အမှတ်မထားဘဲ ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် သဘောဖြင့်သာ တစ်ခန်းပြီး ဝင်ရောက် စစ်ဆေးသွားလေ၏။ အထပ်ထပ် အခန်းများကို စစ်ဆေးပြီးလတ်သော် အင်စပိတ်တော်နှင့် ထောင်ပိုင်အရာရှိတို့သည် မြေတိုက်ထဲတွင်ရှိသော အကျဉ်းသမား များကို စစ်ဆေးရန် ဆင်းလာကြလေရာ ထိုအခါက မြေတိုက်အကျဉ်းသမားများမှာ နှစ်ယောက်မျှသာ ရှိကြ၏။ တစ်ယောက်မှာ ဒန်တီဖြစ်၍ အခြားတစ်ယောက်မှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး တစ်ပါးဖြစ်၏။ ဒန်တီမှာ ထောင်မှူးကို လုပ်ကြံမှုနှင့် မြေတိုက်သို့ ချထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဘုန်းကြီးမှာ ရူးသွပ်သည်ဆို၍ အန္တရာယ်ပြုမည် စိုးရိမ်ရသောကြောင့် မြေတိုက်သို့ ချထားခြင်းခံရသူ ဖြစ်လေသည်။

အင်စပိတ်တော်နှင့် ထောင်ပိုင်တို့သည် မြေတိုက်သို့ ဆင်းလာသောအခါ မိမိတို့အသက်ကို လုပ်ကြံမည် စိုးရိမ်ရသည်ဆို၍ လက်နက်စွဲကိုင်သူ အစောင့်အကြပ် [illegible]စ်ယောက်တို့ကိုပါ ခေါ်လာခဲ့လေ၏။ ထိုလူစုသည် ဒန်တီ၏ အခန်းသို့ ဝင်လာကြသော အခါ ဒန်တီမှာ လာရောက်ခြင်းကိစ္စကို ရိပ်မိ၍ အထက်အရာရှိများထံ မိမိတိုင်တန်း လိုသမျှကို တိုင်တန်းရန် အခွင့်ရပေတော့မည်ဟု အောက်မေ့လျက် ရှေ့သို့ တက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ အစောင့်အကြပ် နှစ်ယောက်တို့က သေနတ်လှံစွပ်များဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသည်နှင့် တန့်ရပ်နေရလေ၏။

၎င်းနောက် အင်စပိတ်တော်က စစ်ဆေးမေးမြန်းရာတွင် ဒန်တီသည် အလွန် နိမ့်ချ၍ သနားဖွယ် ကောင်းလှသော မျက်နှာထားဖြင့် မိမိ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောပြလေ၏။ အင်စပိတ်တော်သည် ဒန်တီ၏ နိမ့်ချသော အမူအရာကို တွေ့မြင်ရသောအခါ ၎င်း၏စကားအတိုင်း မှန် မမှန် အပထား၍ ထောင်မှူး၏ အသက်ကို လုပ်ကြံမည့်သူတစ်ယောက် မဟုတ်နိုင် ဟူ၍ကား စဉ်းစားမိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီ၏စကားကိုလည်း ထုံးစံထက် ပို၍ ဂရုစိုက်ကာ နားထောင်လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ အင်စပိတ်တော်က လိုရင်းအချုပ်စကားကို ပြောပြရန် အမိန့်ပေးရာ ဒန်တီက မိမိအား တရားသူကြီးရှေ့သို့ တင်၍ စစ်ဆေးစေလိုပါကြောင်း၊ အကယ်၍ အပြစ်ရှိသည် ဆိုပါက အ[illegible]သက်ဆုံးရှုံးအောင် စီရင်ခြင်း ခံဝံ့၍ အပြစ်မရှိပါလျှင်လည်း လွတ်လပ်ခွင့် ပေးဖို့အကြောင်းနှင့် တောင်းပန် ပြောဆိုရှာလေ၏။

တော်။ ။'စားစရာကောင်းကောင်း ရသလား'

တီ။ ။'စားစရာ ကောင်း မကောင်း အရေးမကြီးပါ။ ထောင်မှ လွတ်[illegible]သာ အရေးကြီးပါသည်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်။ ။'ထောင်ထဲရောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာသွားပြီလဲ'

တီ။ ။'၁၈၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့က ရောက်လာပါတယ်'

တော်။ ။'ယနေ့ ၁၈၁၆ ခု ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်ဆိုတာ ၁၇ လ ကြာသေးတာပေါ့၊ ဒါပဲလား'

တီ။ ။'အပြင်မှာနေရတဲ့ လူများအဖို့မှာ ၁၇ လအချိန်ဟာ မကြာပါ။ ထောင်ထဲမှာ နေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့အဖို့မှာ ၁၇ လဟာ ၁၇ နှစ်လောက် မကပါဘူး ကြာပါတယ်။ ချစ်လှတဲ့ ရည်းစားဟာလည်း ဘယ်ရောက်သည်မသိ၊ အဖေအိုကြီးလည်း သေသည် ရှင်သည် မသိ၊ ကျွန်တော့်တစ်သက် ကြီးပွားဖို့အရေးလည်း တစ်ခါတည်း ပျက်စီးပြီး အချုပ်ခံနေရခြင်းဟာ ဘယ်လောက်ကြီးတဲ့ ဒုက္ခဖြစ်သည်ကို အပြင်က လူများ မသိနိုင်ပါ။ သို့မို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို တရားသူကြီးထံ တင်ပို့ပြီး အပြစ် ရှိ မရှိ စစ်ဆေးခံဖို့ ကျွန်တော် ဦးခိုက်တောင်းပန်ပါတယ်'

တော်။ ။'ကောင်းပြီလေ။ မောင်မင်းအကြောင်း မှတ်သားထားတဲ့ စာအုပ်ကြီးကို ကျွန်ုပ် ကြည့်လိုက်မယ်'

တီ။ ။'လူကြီးမင်းရဲ့ အသံကို ကြားရတာ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ကရုဏာထားပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ဒါဖြင့် ကျွန်တော် မျှော်လင့်ရတော့မှာလားခင်ဗျာ'

တော်။ ။'မျှော်လင့်တော့လို့ အာမ မခံနိုင်ဘူး။ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ကြည့်ပြီး အလုပ်လုပ်ရမှာပဲ။ မောင်မင်းကို ဘယ်သူဖမ်းသလဲ'

တီ။ ။'ဗီလီဖို့ ဖမ်းပါတယ်ခင်ဗျား။ သူ့ကို တိုင်ပင်ပြီး အလုပ်လုပ်တော်မူပါ'

တော်။ ။'ဗီလီဖို့က တူလောက်မြို့ ပြောင်းသွားပြီ'

တီ။ ။'ဩော်...သူ မရှိလို့ ကျွန်တော် ဒီလောက် ကြာနေတာကိုး'

တော်။ ။'ဗီလီဖို့က မောင်မင်းကို မုန်းတီးဖို့ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ ရှိသလား'

တီ။ ။'မရှိပါခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်ကို အလွန်ကြင်နာပါတယ်'

တော်။ ။'ဒါဖြင့် သူပြောတဲ့ စကားကို ယုံတော့လား'

တီ။ ။'ယုံပါတော့ ခင်ဗျာ'

တော်။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် တော်ပြီ'

ဒန်တီမှာ မိမိအား ကယ်ဆယ်မည့် လူတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာပေပြီဟု မှတ်ထင်လျက် ကြမ်းပေါ်၌ ဒူးထောက်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်၍ အင်စပိတ်တော်အား ကောင်းချီးပေးကာ ဆုမွန်တောင်းလိုက်ရှာသေး၏။

၎င်းနောက် အင်စပိတ်တော်နှင့် ထောင်ပိုင်အရာရှိတို့သည် ဒန်တီ၏ အခန်းမှ ထွက်လာ၍ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးအခန်းသို့ သွားကြလေ၏။ လမ်းခရီးတွင် ထောင်ပိုင်က ၎င်းဘုန်းကြီးမှာ မိမိကိုယ်ကို သူဌေးကြီးတစ်ယောက် မှတ်ထင်နေ၍ မိမိအား ငွေ

သန်းပေးမည် ဟူ၍ပင် ပြောဖူးကြောင်းနှင့် ကြိုတင်ပြော၍ ယခုလည်း ထိုနည်းအတူ ပေးလိမ့်ဦးမည် ထင်ကြောင်း ရယ်ကာမောကာ ပြောဆိုသွားလေ၏။ ဘုန်းကြီး၏ အသည်မှာ ဖာရီယာဖြစ်၍ ထောင်ထဲ၌ နံပါတ် ၂၇ ဟူသော အမှတ်အသားဖြင့် ခြားနားစွာ ရှိလေ၏။

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ ဖာရီယာ သို့မဟုတ် နံပါတ် ၂၇ သည် အခန်း၏ အလယ်ရှိ ကြမ်းပေါ်တွင် အင်္ဂတေဖြင့် ရေးခြစ်ထားသော စက်ဝိုင်းတစ်ခု၏ အလယ်၌ ထိုင်ကာ မျဉ်းကြောင်းများ ခြစ်မှတ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ကြရလေ၏။ အင်စပိတ်တော်တို့ ဝင်လာသောအခါ ၂၇ သည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက်ထ၍ ခုတင်ပေါ်၌ ခင်ထားသော ကိုယ်ရုံအဝတ်ကို ဆွဲယူကာ ကိုယ်၌ ခြုံလိုက်လေ၏။

တော်။ ။'ဘာများ အလိုရှိပါလဲ'

၂၇။ ။'ဘာမျှ အလိုမရှိပါ'

တော်။ ။'ကျွန်ုပ်ကား အကျဉ်းသမားများကို လှည့်လည် ကြည့်ရှုရသော အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဘာများပြောရန် ရှိပါသလဲ'

၂၇။ ။'ဩော်...ဒီလိုလား၊ ဒါဖြင့် ပြောပြရပေမည်။ ကျွန်ုပ်ကား ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သည်။ ၁၈၁၁ ခုနှစ်ကတည်းက ဘာအပြစ်မှန်း မသိရဘဲ ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းထားကြသည်။ ကျွန်ုပ်က လွှတ်ဖို့ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောသော်လည်း မလွှတ်ဘဲ ထားကြပါသည်'

တော်။ ။'ဒီဟာတွေကို ကျွန်ုပ် မသိလိုပါ။ စားစရာကောင်းကောင်း ရပါသလား'

၂၇။ ။'မကောင်းပါ။ သို့သော် အရေးမကြီးပါ။ အရေးကြီးသောအချက်က ကျွန်ုပ်ကို လွှတ်လျှင် အစိုးရမှာ ငွေ ၅ သန်း ရဖို့ ရှိပါသည်'

အင်စပိတ်တော်သည် ထောင်ပိုင်၏ မျက်နှာကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်၏။

၂၇။ ။'ကျွန်ုပ် ပြောတာကို မယုံလျှင် ရှိစေဦး။ သို့သော် ကျွန်ုပ် တစ်ခု ပြောမည်။ စစ်သား အစောင့်အကြပ်များနှင့် အတူတကွ ကျွန်ုပ် ပြောသောနေရာသို့ သွား၍ ကျွန်ုပ်ပြောသော ဘဏ္ဍာကို တွေ့သောအခါမှ ကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါ။ ဘဏ္ဍာအနက် ၃ သန်းကို အစိုးရ ယူပါ။ ကျန်သမျှကိုသာ ကျွန်ုပ် ယူပါမည်'

တော်။ ။'စားစရာကောင်းကောင်း ရပါရဲ့လား'

၂၇။ ။(အမျက်ထွက်လာသော မျက်နှာထားနှင့်)'ဩော် ခင်ဗျားလည်း ဒီလူတွေလိုပဲ မထူးပဲကိုး။ ကျုပ်ကို လူရူးတစ်ယောက် ထင်နေတယ် ဟုတ်စ။ တော်ပြီး သွားကြ။ မထိုက်တဲ့ လူတွေမို့ ကျုပ်ပစ္စည်းကို ခင်ဗျားတို့ မရဘူးပေါ့။ တော်ပြီး တော်ပြီ။ မေးလည်း မမေးနဲ့၊ သွားကြတော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဎင်းနောက် အင်စပိတ်တော်နှင့် ထောင်ပိုင်တို့သည် အခန်းမှ ထွက်သွားကြ လေရာ ၂၇ မှာမူ အဖက်လုပ်၍မျှ လှည့်မကြည့်။ ကြမ်းပေါ်၌ ရေးခြစ်မြဲတိုင်း ရေးခြစ် နေရစ်လေ၏။

အင်စပိတ်တော်သည် ရုံးခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ဒန်တီအား ကတိပေးထား ခဲ့သည့်အတိုင်း အကျဉ်းသမားများ၏ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ထောင်းယူကြည့်ရှုသည်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ကို တွေ့ရလေ၏။

"အက်ဒမန်ဒန်တီ–နပိုလီယန်ဂိုဏ်း၏ လက်ရုံးတစ်ဖက် ဖြစ်သည်။ အဲလဘား ကျွန်းမှ နပိုလီယန်ပြန်လာသည့်အရေးတွင် နက်နက်နဲနဲ ကူညီဆောင်ရွက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ကြပ်တည်းစွာ ချုပ်နှောင်၍ သတိဝီရိယနှင့် စောင့်ကြပ် ထိန်းသိမ်းရမည်"

အင်စပိတ်တော်သည် အထက်ပါ မှတ်ချက်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ ဎင်း မှတ်ချက်၏ အောက်နား၌ "ဘာမျှ လုပ်စရာမရှိ" ဟူသော မှတ်ချက်တစ်ခု ဖြည့်စွက် ရေးသားထားနှင့်လေ၏။

ဒန်တီမှာမူ မျှော်လင့်ခြင်း လုံးလုံးမရှိဘဲ နေလာခဲ့ရာမှ အင်စပိတ်တော်နှင့် တွေ့ရာတ[illegible]တ်အားတက်လာ၍ နေ့ရက်များကို မှတ်သား တွက်ချက်နေခဲ့ပြန်၏။ (၁၈၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်)ဟူသော ရက်စွဲကို နံရံ၌ ရေးမှတ်၍ စောင့်မျှော် လာခဲ့ရာ တစ်ရက်–နှစ်ရက်၊ တစ်ပတ်–နှစ်ပတ်၊ တစ်လ–နှစ်လ စသည်ဖြင့် ကြာလာ ခဲ့သော်လည်း လုံးလုံး စိတ်အားမလျှော့သေးချေ။ ၃ လကြာလျှင် တစ်စုံတစ်ခု သတင်း ကြားရမည်ဟု ခန့်မှန်းရာမှ ၆ လအထိ တိုးတက်သတ်မှတ်ပြန်လေ၏။ ၆ လကုန်ပြန်၍ ၇ လ ဝင်ပြန်သော် ၈ လ၊ ၉ လ၊ ၁၀ လ စသည်တို့ဖြင့် တိုး၍ တိုး၍ အချိန်ပို ပေးခဲ့ပြန်၏။ သို့ရာတွင် တစ်နှစ်စေ့ ကုန်၍ ဘာသတင်းမျှလည်း မကြားရ။ ထောင်မှူး ကိုလည်း မေး၍ မရသောအခါတွင်မူကား ဒန်တီမှာ အင်စပိတ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ လုံးလုံး မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘဲ စိတ်အား လျှော့လိုက်ရရှာလေတော့၏။ ထိုအတော အတွင်း ထောင်ပိုင်အရာရှိ ပြောင်းလဲ၍ အကျဉ်းသမားများကို စေ့စေ့အောင် လှည့်လည် ကြည့်ရှုလေရာ ဒန်တီမှာ နံပါတ် ၃၄ ဟူသော အမှတ်အသားဖြင့် သတ်မှတ်ခြင်း ခံရသည်မှတစ်ပါး ထူးခြားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

အခန်း ၁၄

နံပါတ် ၃၄ နှင့် နံပါတ် ၂၇

ဒန်တီသည် ထောင်ထဲ နေရသောအချိန် ကြာရှည်လေလေ ငြီးငွေ့လေလေ ဖြစ်လာခဲ့ လေ၏။ လွတ်မြောက်ဖို့ မျှော်လင့်ခြင်းမှုကား အလျဉ်းပင် မရှိတော့ချေ။ ထိုအတော အတွင်း၌ အပြစ်မရှိဘဲလျက်နှင့် ခံနေရသည်ဟု ယူဆသည့်အလျောက် လူများ၏ မတရားခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကြင်နာသော်သဘော နည်းပါးခြင်းတို့ကို တစ်လှည့်စီ အပြစ်တင်ကာ မတော်တဆ လွတ်လပ်ခြင်း ရခဲ့ပါမူ မိမိအား မတရားပြုကျင့်သူများ အပေါ်၌ မည်ကဲ့သို့ လက်စားချေလိုက်မည်ဟူ၍လည်း ကြုံးဝါးစိတ်ကူးထားသေး၏။

ဒန်တီသည် တစ်ယောက်တည်း နေရခြင်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့လှပြီဖြစ်၍ မိမိနှင့် အတူ အကျဉ်းသမား အဖော်တစ်ယောက် ထားပေးပါမည့်အကြောင်းနှင့် ထောင်မှူးမှ တစ်ဆင့် ထောင်ပိုင်အရာရှိထံ တောင်းခံလေ၏။ ထောင်ပိုင်သည် ထောင်မှူးမှတစ်ဆင့် ဒန်တီ၏ တောင်းခံချက်ကို ကြားရသောအခါ ဤသူကား အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက် ရန်အတွက် အခြားအကျဉ်းသမားများနှင့် အဖော်ညှိလိုသည်ဟု သဘောရရှိသည်နှင့် ဒန်တီ၏ တောင်းခံချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ၌ကား ဒန်တီသည် လူ့ပြည်၌ အသက်ရှင်နေရခြင်းကိုပင် ငြီးငွေ့လာ ရကား မိမိအသက်ကို တစ်ဆုံးတစ်စ စီရင်လိုက်ရန် အကြံပြုလေတော့၏။ ဒန်တီအဖို့၌ မိမိကိုယ်ကို သတ်ရန် နည်းလမ်းနှစ်ခုတည်းသာ ရှိ၏။ တစ်နည်းမှာ မိမိ၏ အဝတ်များကို ကြိုးကျစ်၍ ပြတင်းပေါက် သံတိုင်တွင် ချည်ပြီးလျှင် ကြိုးဆွဲချသေရန်ဖြစ်၏။ ဒုတိယ တစ်နည်းမှာ မိမိအတွက် ပေးသော အစာကို တိတ်တဆိတ် စွန့်ပစ်၍ တဖြည်းဖြည်း အစာငတ်ခံသတ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ဎင်းနှစ်နည်းအနက် ပထမနည်းလမ်းမှာ လျင်မြန်သည် မှန်သော်လည်း ယုတ်ညံ့ သော သေနည်းမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဒန်တီ ယူဆခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ ဎင်းအကြံအတိုင်း ထမြောက် အောင် စီရင်လိုခဲ့လျှင် ဒုတိယနည်းလမ်းသာလျှင် ရှိပေတော့၏။ ဒန်တီသည် လွတ် မြောက်ရန် နည်းလမ်း မပေါ်လာခဲ့လျှင် မိမိကိုယ်ကို အစာငတ်ခံ၍ သတ်ပါတော့မည့် အကြောင်းကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျမ်းသစ္စာကိုန်ဆိုကာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ကား ထောင်ထဲသို့ ဒန်တီရောက်နေသည်မှာ ၄ နှစ်ခန့် ကြာရှိခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်မှူးသည် ဒန်တီအတွက် စားစရာများကို ထုံးစံအတိုင်း အခန်းထဲသို့ သွင်း၍ ချထားခဲ့ရာ ဒန်တီသည် ထောင်မှူးကွယ်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စားစရာများကို ပြတင်းပေါက်မှ လွှင့်ပစ်၍ ပန်းကန်ကို ဆေးကြောထားလိုက်လေ၏။ အချိန်တန်သောအခါ ထောင်မှူးသည် သိမ်းဆည်းရန် ရှိသမျှကို သိမ်းဆည်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ မရိပ်မိဘဲ ပြန်ထွက်သွားလေ၏။

ထိုကဲ့သို့ လေးငါးရက်မျှ ပြုလုပ်ခဲ့သော် ဒန်တီမှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိအောင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခဲ့လေပြီ။ အားအင်ကုန်ခန်းလိုက်သည်မှာလည်း ပြောဖွယ်ရာမရှိ။ မိမိ၏ အိပ်ရာမှပင် မထနိုင်တော့ချေ။ ထောင်မှူးသည် ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အမှန်အတိုင်း မတွေးမိဘဲ ဤအကျဉ်းသမားကား လွမ်းဖျား လွမ်းနာရ၍ မကျန်းမမာ ရှိလေပြီဟု အောက်မေ့မိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဒန်တီသည် ထောင်မှူးထွက်သွားသောအခါတွင် ထုံးစံအတိုင်း ရိက္ခာများကို ပြတင်းပေါက်မှ လွှင့်ပစ်အံ့ဟု အိပ်ရာမှ ထလိုက်ရာ အလွန်ခဲယဉ်းစွာ ထလာခဲ့ရ၏။ အစာထည့်သော ပန်းကန်ပြားကို ကောက်ယူလိုက်သောအခါ ယခင်က အလွန်ကြမ်းတမ်းသည်ဟု မှတ်ထင်လာခဲ့သော စားစရာများသည် စားသချင့်[illegible]င်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မွှေးကြိုင်လှသော ဟင်းလျာနံ့သည် ဒန်တီ၏နှာခေါင်းသို့ တိုးဝင်သွားသည်နှင့် သွားရည်များ ထွက်လာမိ၏။ တစ်လုပ်လောက် စားလိုက်ရသော် အလွန်မြိန်ရှက်ချေတော့မည်တကားဟု စဉ်းစားမိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစာများ ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်သည် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လှမ်းရာမှ ပါးစပ်ဆီသို့ ရောက်လာလေ၏။ သို့ရာတွင် ဒန်တီသည် မိမိကျိန်ဆိုထားခဲ့သည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော ကျမ်းသစ္စာကို ရုတ်တရက် သတိရလေရကား အစားအစာကို ပြတင်းပေါက်မှ ကမျာကယာ လွှင့်ပစ်ပြီးလျှင် အိပ်ရာပေါ်သို့ ပစ်လှဲလိုက်လေ၏။

ထောင်မှူးသည် ဒန်တီ၏ ကြုံလှီသော အသားအရေကို မြင်ရသည့်အခါ ကြင်နာသနားဟန် လက္ခဏာနှင့် မေးမြန်းစုံစမ်းလေရာ ဒန်တီကမူ မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ နံရံဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ကာ အိပ်ရာပေါ်တွင် ခွေလျက်သာ နေလိုက်လေ၏။ ဒန်တီမှာ အစာငတ်ခံသော လူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မဟားတရား ဆာလောင်မွတ်သိပ်သော စိတ်သည် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် ပျောက်သွား၍ ထိုရက်မှ ကျော်လွန်သောအခါ အလွန်နုံးချိပျော့ခွေခြင်းဖြင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲနေလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား အာရုံကြောများသည် အားနည်းကုန်ကြပြီဖြစ်၍ တစ်ကိုယ်လုံး ထုံတုံတုံ ဖိန်းတိန်းတိန်းဖြင့် မူးဝေသလိုမျှသာ ခံစားရလေတော့၏။ အသက်နေ နည်းလာခဲ့ပေပြီ။

ယင်းကဲ့သို့ ခုတင်ပေါ်၌ မှိန်းလျက်ရှိစဉ် နံရံ၏ အခြားဘက်မှ အသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရသည်တွင် ဒန်တီသည် မျက်စိကို ရုတ်တရက် ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ မြေတိုက်ခန်း ဖြစ်သည့်အခဲလျောက် ကြွက် စသော တိရစ္ဆာန်မျိုးတို့မှာ အလွန်တရာ ပေါများလေ

ရကား တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို ကြွက်ကိုက်နေခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု ဒန်တီအောက်မေ့၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းအသံမျိုးကို ယခင်က မကြားဖူးသောကြောင့် ထူးဆန်းသည်ဟူ၍ကား မှတ်ထင်မိ၏။

အသံသည် ရပ်စဲခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိရာ ဒန်တီသည် မျက်စိမှိတ်ရင်းပင် နားထောင်လျက် စဉ်းစားနေ၏။ ဒန်တီ၏ ခုတင်မှာ နံရံနှင့်ကပ်လျက် ခင်းထားလေရာ အသံမှာ ခုတင်အနီးမှ ကပ်လျက်ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဆင်းသို့ နားထောင်ရင်း စဉ်းစားစိတ်ကူးလျက်ရှိစဉ် မိမိလွတ်လပ်ရေးအတွက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အသံပင် ဖြစ်သလောဟူသော စိတ်ကူးဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ရာမှ ခေါင်းခနဲ ထထိုင်လိုက်လေသည်။ အကြောင်းမူကား မိမိ၏ မိတ်ဆွေများသည် မိမိအား ကယ်ဆယ်ရန် ထောင်ကို ဖောက်ထွင်းနေကြခြင်း ဖြစ်လေသလောဟူသော စိတ်ကူးတစ်ခု ဝင်လာသောကြောင့် ပေတည်း။

၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ခုတင်ပေါ်သို့ ပြန်လှဲ၍ နံရံ၌ နားကပ်ကာ နားထောင်နေခဲ့ရာ တဂျုတ်ဂျုတ် တဂျစ်ဂျစ် မြည်သောအသံများသည် ၃ နာရီခန့်ကြာသည့်တိုင်အောင် ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်နေလေ၏။ ထိုအခါ ဒုတ်ခနဲ မြည်သော အသံတစ်သံ ကြားရပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ယခင်က အသံသည် ရပ်စဲသွားလေတော့၏။ နာရီအနည်းငယ် ကြာပြန်သောအခါ တဂျုတ်ဂျုတ် မြည်သော အသံသည် ထပ်မံ ပေါ်ထွက်လာပြန်ရာ ထိုအခါ၌ကား ယခင်ကထက် နီးကပ်လာ၍ ကျယ်လည်း ကျယ်လောင်လာသည်ဟု မှတ်ထင်ရ၏။

ထိုတစ်ခဏ၌ ထောင်မှူးသည် ဒန်တီ၏အခန်းသို့ ဝင်လာ၍ နံနက်စာ ယူလာခဲ့၏။ ဒန်တီမှာ သေပါတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော နေ့မှစ၍ ထောင်မှူးနှင့် စကားပြောသည်မရှိဘဲ တစ်ခါတည်း ဆိတ်ဆိတ်နေလာခဲ့ရာ ထိုနေ့၌မူ နံရံတစ်ဖက်မှ အသံကို ထောင်မှူး ကြားရမည်စိုးသောကြောင့် ဒန်တီသည် အိပ်ရာမှ လူးလဲကာ ထ၍ ဤအကြောင်း ထိုအကြောင်း စသည်တို့ကို အမျှင်မပြတ်အောင် ကျယ်လောင်စွာ စကားပြောနေလေ၏။ ထောင်မှူးကမူ သေခါနီးသောကြောင့် ကယောင်ကတမ်း ပြောနေသည်ဟု မှတ်ထင်သည်နှင့် စားစရာကို ချထားခဲ့ပြီးလျှင် ဆောလျင်စွာ ထွက်သွားလေ၏။ ဒန်တီစဉ်းစားမိသည်ကား အခြားသော အကျဉ်းသမားတစ်ယောက်သည် အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်ခုသော နံရံကို ဖောက်ထွင်းနေခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု အောက်မေ့မိ၏။ နှစ်ယောက်တွဲ၍ အလုပ်လုပ်ရလျှင် အဘယ်မျှ ကောင်းချေမည်နည်းဟူ၍လည်း စိတ်ကူးမိ၏။

ဒန်တီမှာ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေရကား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်ရန် အကြံအစည်ကို ခေတ္တဆိုင်းငံ့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်၍ ထောင်မှူးထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖွပ်ပြုတ်ပန်းကန်ကို ကောက်ယူကာ တစ်ခါတည်း မော့ချလိုက်လေရာ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သည့်အလျောက် ချက်ချင်းပင် အင်အားပြည့်တင်းကာ အတော်အတန် လှုပ်ရှားနိုင်သောအခြေသို့ ရောက်လာလေ၏။

ဒန်တီသည် အခြားသော စားစရာများကို စားရင်း အကြံအမျိုးမျိုးထုတ်လျက် ရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိစဉ် စိတ်ကူးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် အသက်ရှူပင် မှား၍သွားသေး၏။ ထိုစိတ်ကူးမှာ ၎င်းအသံသည် မိမိမျှော်လင့်သည့်အတိုင်း အခြား အကျဉ်းသမား တစ်ယောက်၏ လက်ချက် မဟုတ်ဘဲ ထောင်အလုပ်သမားများက တစ်စုံတစ်ခု ပြင်ဆင်ရန် ရှိသည့်အတွက်ကြောင့် နံရံတစ်ဖက်တွင် အလုပ်လုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်ချေမည်လော ဟူသော စိတ်ကူးပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် ဤအခြင်းအရာနှစ်ခုကို အသေအချာ သိရအောင် ကြိုးစားအံ့ဟု အကြံဖြစ်၏။ ဒန်တီ စဉ်းစားမိသည်မှာ ကြားရသော နေရာတွင် မိမိက တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ခေါက်၍ အသံပေးလိုက်ရသော် အလုပ်သမားဖြစ်ခဲ့လျှင် အနည်းငယ် ရပ်တန့်စုံစမ်း၍ ဘာမျှ မဟုတ်ကြောင်း သိရသောအခါ ဆက်လက်၍ လုပ်မြဲတိုင်း လုပ်ကိုင်လိမ့်[illegible]တိတ်တဆိတ် နိုးဖောက်နေသော အကျဉ်းသမား ဖြစ်ပါမူကား အတော် ထိတ်လန့်၍ အတန်ကြာအောင် ရပ်တန့်သွားပေလိမ့်မည်။ ဤနှစ်ချက်ကို အမှန်သိရအောင် ငါ စုံစမ်းအံ့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် ခုတင်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် အသံကြားရသော နေရာ၌ နံရံကို ခြေထောက်ဖြင့် သုံးလေးချက်မျှ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်ကန်လိုက်ရာ အသံသည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် တိတ်သွားလေ၏။ ၎င်းနောက် ဆက်လက်နားထောင်ပါသော်လည်း အသံသည် ထိုနေ့တစ်နေ့ပတ်လုံး ဘိတ်ဆိတ်နေရကား ဒန်တီ၏ စိတ်၌ "ဧကန္တ အကျဉ်းသမား တစ်ယောက်ပဲ"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စဉ်းစားမိလေ၏။

ထိုညဉ့်ပတ်သုံး ဒန်တီသည် မအိပ်ဘဲ နားထောင်ခဲ့သော်လည်း အသံ မကြားရတော့ချေ။ နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း တစ်နေ့လုံးပင် တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသေး၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ၇၂ နာရီတိုင်အောင် တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေခဲ့ရာ ဒန်တီမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စပင် ပြုလာခဲ့လေပြီ။ စတုတ္ထနေ့ ညနေ၌ကား ဒန်တီသည် နံရံသို့ နားကပ်၍ အကြိမ် ၁၀၀ မြောက် နားထောင်လိုက်ရာတွင် အခြားဘက်၌ တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်နေကြောင်း ထင်ရှားစွာ ကြားသိရလေ၏။

နံရံတစ်ဖက်၌ ရှိသော အကျဉ်းသမားသည် ဒန်တီ၏သတိပေးချက်ကြောင့် ယခင်ကကဲ့သို့ အသံကျယ်လောင်စွာ မထွက်စေရန် အထူးသတိပြု၍ အလုပ်လုပ်နေသည့် လက္ခဏာ ရှိ၏။

ဒန်တီသည် တစ်ဖက်ခန်း၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူက ဖောက်ထွင်းရန်

ကြိုးစားလျက် ရှိကြောင်းကို စိတ်ချ လက်ချ သိရှိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိဘက်ကလည်း အလုပ်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် ခုတင်ကို နံရံမှ ရွှေ့ခွာ၍လျှင် နံရံမှ အင်္ဂတေကို ခွာထုတ်ရန်အတွက် လက်နက် တစ်စုံတစ်ခုကို ရှာဖွေရာ၌ သုံးနိုင်သည့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရချေ။ မိမိ၌ မောင်းချဓားလည်း မရှိ၊ အသွားရှိသော လက်နက်ကိရိယာဟူ၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိချေ။ ပြတင်းပေါက်၌ သံတိုင်များရှိကြသည် မှန်သော်လည်း ၎င်းတို့ကို ချွတ်ဖြုတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ဖူးလေပြီ။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် အကြံတစ်ခုရသည်နှင့် မြေစေးဖြင့်လုပ်သော ရေချိုင့်ကိုခွဲလိုက်ရာ ရေချိုင့်သည် အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ကွဲသွားလေ၏။ ၎င်း အပိုင်းအစများအနက်မှ အဖျားချွန်ထက်သော အိုးခြမ်းပဲ့ သုံး လေးခုကို ရွေးယူ၍ အချို့ကို အိပ်ရာအောက်၌ ဝှက်ထားပြီးလျှင် တစ်ခုသော အိုးခြမ်းပဲ့ဖြင့် အလုပ်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ ကျန်သော အိုးခြမ်းပဲ့များကိုမူ ဒန်တီသည် ကြမ်းပေါ်၌ ဖရိုဖရဲ ကြဲဖြန့်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုညဉ့်တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး ဒန်တီသည် နံရံမှ အင်္ဂတေများကို အိုးခြမ်းပဲ့ဖြင့် ခြစ်ခွာလေရာ မှောင်မိုက်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်ရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် များစွာ မတွင်ကျယ်လှချေ။ ထိုအိုးခြမ်းပဲ့သည် မာကြောသော အရာဝတ္ထုနှင့် ထိတွေ့ရသည့် အတွက်ကြောင့် ထက်မြက်သော အစွန်းများသည် မကြာမီ တုံးသွားလေ၏။ တတ်နိုင်သမျှ အလုပ်လုပ်ပြီးနောက် ဒန်တီသည် နံရံမှ ကြွေကျသော အင်္ဂတေပဲ့များကို အခန်းထောင့်တွင် မြေဖြင့် ဖုံးထားလိုက်၍ ခုတင်ကို မူလနေရာအတိုင်း ပြန်ထားပြီးမှ အလင်းရောင်လာအောင် စောင့်ဆိုင်းဦးအံ့ဟု ခုတင်ပေါ်၌ အိပ်နေလေ၏။

နံနက်လင်း၍ ထောင်မှူးသည် စားစရာများနှင့် ရောက်လာရာ ဒန်တီက ရေချိုင့်မှာ မတော်တဆ လက်မှ လွတ်ကျသဖြင့် ကွဲသွားကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ထောင်မှူးသည် အိုးခြမ်းပဲ့များကို ဖယ်ရှားခြင်း မပြုဘဲ ဆဲဆိုရေရွတ်ကာဖြင့် ရေချိုင့်အသစ်တစ်လုံး ဆောင်ယူရန် ထွက်သွားလေ၏။ ၎င်းနောက် ထောင်မှူးသည် ရေချိုင့်တစ်ခုနှင့် ပြန်လာ၍ သတိနှင့် ကိုင်တွယ်ရန် ပြောဆိုပြီးလျှင် ထုံးစံအတိုင်း ပြန်ထွက်သွားလေ၏။

ထိုအခါ ဒန်တီသည် မိမိအလုပ်ကို ဆက်လက်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်လေရာ ယခင်ညက ကျောက်တုံး၏ နံဘေးမှ အင်္ဂတေများကို ခြစ်ခွာရမည့်အစား ကျောက်တုံးကြီးကိုယ်တိုင်ကို ထိုးခြစ်နေခဲ့မိကြောင်းကို တွေ့ရှိရလေ၏။ နံရံမှာ ကျောက်တုံးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော်လည်း နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်ကြာလှသော ထောင်ကြီးဖြစ်သောကြောင့် အင်္ဂတေများမှာ အတော်ပင် ဆွေးမြေ့လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် အလင်းရောင်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ရသောအခါ အတော်ပင် တွင်ကျယ်အောင် အလုပ်လုပ်နိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ မကြာမီအတွင်း အင်္ဂတေများ တပုံတခေါင်းကြီး စုပုံမိလေရာ ဒန်တီသည် ၎င်းတို့ကို အခန်းထောင့် မြေကြီးအောက်တွင် မြှုပ်ထားလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

၃ ရက်တိတိ အလုပ်လုပ်မိသောအခါ ဒန်တီသည် တစ်ပေခန့်ရှိသော ကျောက် လုံးကြီးတစ်လုံး၏ ပတ်ပတ်လည်မှ အင်္ဂတေများကို ခြစ်ခွာပြီးစီးသည်နှင့် ကျောက်လုံး တစ်လုံးသည် ငေါငေါကြီး ပေါ်ထွက်လျက် ရှိလေ၏။ ဒန်တီသည် ၎င်းကျောက်တုံးကို လက်ဖြင့်ကုတ်၍ ထုတ်သော်လည်း မရချေ။ အိုးခြမ်းပဲ့ဖြင့် ကလန့်သော်လည်း ကြွကြေ၍သာ သွားလေတော့၏။ အခက်တွေ့ရလေပြီ။

ထိုအခါ ဒန်တီမှာ ချွေးတလုံးလုံးကျလျက် ခုတင်ပေါ်၌ ထိုင်ကာ အကြံထုတ် လေရာ ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု ရသည်နှင့် ရွှင်ပြုံးစွာ ထလာ၍ ခုတင်ကို မူလနေရာ အတိုင်း ပြန်ရွှေ့ထားလိုက်လေ၏။

ထိုနေ့ညနေ၌ ဒန်တီသည် စားစရာထည့်သော ကြွေပန်းကန်ပြားကို တံခါး အနီးတွင် ချထားလိုက်ရာ ထောင်မှူးသည် ဟင်းလျာထည့်သော သံဒယ်အိုးကို လက်ကိုင် ဖြင့် ကိုင်လျက် အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပန်းကန်ပြားကို ခြေဖြင့် နင်းမိသည်နှင့် ကွဲသွားလေ၏။ ထိုအခါ ထောင်မှူးသည် ပန်းကန်ပြားကို နေရာတကျ မထားမှုနှင့် ဒန်တီကို ကြိမ်းမောင်းရေရွတ်၍ ပန်းကန်ပြား အသစ်တစ်ချပ် ယူရန် [illegible]မည်အပြုတွင် ဒန်တီက 'နေပါစေတော့လားဗျာ၊ ဒယ်အိုးကိုသာ ထားခဲ့ပါတော့၊ ကျုပ် နှိုက်စားပါတော့မယ်။ မနက်ဖြန်ကျတော့မှ ဒယ်အိုးနဲ့ ပန်းကန်ပြား နဲ့ လဲတာပေါ့'ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ထောင်မှူးမှာ ပန်းကန်ပြားအတွက် တစ်ခေါက်သွားရမည်ကို ပျင်းသည် နှင့် ဒန်တီပြောသည့်အတိုင်း ဒယ်အိုးကို ထားခဲ့လေရာ ဒန်တီမှာ မည်မျှလောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်ကို ထုတ်ဖော်ရေးသားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ချေ။

ထောင်မှူး ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် ဒယ်အိုး၌ ပါသော ဟင်းလျာကို စားသောက်၍ အလုပ်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ ဒယ်အိုးမှာ သံရိုးဖြ လက်ကိုင်တပ်ထားရကား ဒန်တီသည် လက်ကိုင်ရိုးကို ကျောက်လုံး၏ အကြားတွင် သွင်းပြီးနောက် ဖိနှိပ်ကာ ချလိုက်ရာတွင် ကျောက်လုံးသည် ကြွတက်လာလေ၏ ယင်းကဲ့သို့ ဤနေရာ ထိုနေရာ စသည်တို့၌ လက်ကိုင်ရိုးကို လျှို၍ ဖိချည်နှိပ်ချည် ပြုလုပ်ပေးသောအခါ ကျောက်လုံးသည် အဆက်အသွယ်များ လုံးလုံးပြတ်စဲ ကျွတ်ထွ မတတ် ရှိနေလေသည်။ ထိုအခါ ဒန်တီသည် ကျောက်လုံးကို လက်ဖြင့် ဆွဲနုတ်လိုက်ရာ တစ်ပေခန့် ကျယ်ဝန်းသော ကလိုင်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ အလွန်ဝမ်းမြော လှသော အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားပေတည်း။

ထို့နောက် ဒန်တီသည် ဒုတိယ ကျောက်လုံး တူးဖော်ရေးအတွက် ဆက်လ အလုပ်လုပ်ပြန်လေ၏။ မိုးသောက်လတ်သော် ဒန်တီသည် အင်္ဂတေမှုန့်များ ဖုံးဝှက် ကျောက်လုံးကို နေရာအတိုင်း ပြန်ထည့်ပြီးလျှင် ခုတင်ကို ရွှေ့၍ အနားယူလေ၏။

နံနက်လင်းသောအခါ ထောင်မှူးသည် စားစရာများနှင့် ဝင်လာလေရာ ပန်းကန်ပြားအသစ်မူကား မပါခဲ့ချေ။ ထောင်မှူးက 'ရေချိုင့်ကိုလည်း ခွဲပစ်ပြီ။ ပန်းကန် ပြားလည်း ကွဲသွားပြီ။ မောင်မင်းကို ဒဏ်ပေးရမည်။ ဒီကရှေ့ကို ပန်းကန်ပြားနဲ့ မထိုက်တန်တဲ့အတွက် ဒယ်အိုးနဲ့ပဲ စားပေတော့။ ခံ၊ ကျုပ် လောင်းထည့်ပေးမည်' ဟု ပြော၍ ယူခဲ့သော စားစရာများကို ဒယ်အိုးထဲသို့ လောင်းထည့်သွားလေ၏။ ဒန်တီမှာမူ ထိုအပြုအမူအတွက် ထောင်မှူးအား ဖက်၍ နမ်းလိုသော စိတ်ပင် ဖြစ်ပေါ်လေသေး၏။

ဒန်တီသည် ယခင်ကထက်ပင် ကြိုးစား၍ အလုပ်လုပ်သေး၏။ ထိုအတော အတွင်း၌ နံရံတစ်ဖက်မှ အကျဉ်းသမားသည် အလုပ်ရပ်စဲသွားကြောင်း ဒန်တီတွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ဒန်တီက 'သူရပ်သော်လည်း ငါမရပ်'ဟု အောက်မေ့၍ လုပ်မြဲတိုင်းပင် လုပ်လေ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့၍ အင်္ဂတေမှုန့်များ အတော်အတန် ရားခြစ်ပြီးလတ်သော် ဒန်တီသည် နံရံထဲ၌ ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံကာ ဆောက်လုပ်ထားသော သစ်သားတိုင်ကြီးတစ်တိုင်ကို တွေ့ရလေ၏။ သစ်သားတိုင်ကို ဖောက်ထွင်းရန် မတတ် နိုင်ရကား ဆက်လက်၍ အလုပ်လုပ်လိုခဲ့လျှင် တိုင်ကြီး၏ နံဘေးမှ ကွင်းရှောင်ကာ ဖောက်ထွင်းရမည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ တူးဖော်ခဲ့သမျှသော အလုပ်များမှာ အချည်းနှီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော့၏။

ဒန်တီသည် ပထမအကြိမ် အနှောင့်အယှက် အကြီးအကျယ် တွေ့ရသည်နှင့် စိတ်ပျက်ကာ ကျိန်ဆဲလျက် ခဲလေသမျှ သံရေကျ ဖြစ်ရအောင် "ရက်စက်ပါပေရဲ့ ဘုရားသခင်"စသည်ဖြင့် ညည်းတွားလိုက်ရာတွင် 'ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်နေတာ ဘယ်သူလဲ'ဟု မြေကြီးထဲမှ ပြောလိုက်သလို အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဦးခေါင်းများ ကြီးသွားလေ၏။

တီ။ ။'လူသံလိုလို ကြားလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်ဆီကလဲ၊ ဘယ်သူလဲ'

အသံ။ ။'သင် ဘယ်သူလဲ'

တီ။ ။'အကျဉ်းသမားတစ်ယောက်ပါ။ ဒန်တိုတဲ့'

အသံ။ ။'သင် ရောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

တီ။ ။'၁၈၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့ကတည်းကပါ'

အသံ။ ။'ဘာအပြစ်လဲ'

တီ။ ။'နပိုလီယန် ထီးနန်းပြန်ရအောင် ကူညီမှုပါ တဲ့'

အသံ။ ။'ဩော်...ဒါဖြင့် နပိုလီယန် နန်းကျသွားပြီလား...'

တီ။ ။'၁၈၁၄ ခုနှစ်က နန်းကျသွားပါပြီ။ သင် ရောက်တာ ဘယ်တုန်းကလဲ'

အသံ။ ။'၁၈၁၁ ခုနှစ်ကတည်းက ရောက်နေရတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တီ။ ။'ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်ထက် အရင် ရောက်တာပေါ့'

အသံ။ ။'ဒီဟာ ထားလိုက်ဦး။ ကျုပ်မေးတာကို ပြောစမ်း။ သင့်ဘက်က ဖောက်နေတယ် မဟုတ်လား'

တီ။ ။'မှန်ပါတယ်'

အသံ။ ။'သင့်အပေါက်ဟာ မြေကြီးနဲ့ ဘယ်လောက် ကွာသလဲ၊ ဘယ်လောက် မြင့်သလဲ'

တီ။ ။'မြေကြီးနဲ့ တစ်ညီတည်း ရှိနေပါတယ်'

အသံ။ ။'သင့်အခန်းက ထွက်ရင် ဘယ်ရောက်သလဲ'

တီ။ ။'ဆောင်တော်ကူးကို ရောက်ပါတယ်'

အသံ။ ။'ဆောင်တော်ကူးက သွားရင် ဘယ်ရောက်သလဲ'

တီ။ ။'စစ်သားတွေ စောင့်နေတဲ့ ဝင်းကြီးထဲ ရောက်ပါတယ်'

အသံ။ ။ဟိုက်..အထွက် မှားကုန်ပြီကိုး။ ကျုပ်တွက်နေတဲ့ ဖယားကွက်မှာ မျဉ်းကြောင်းကလေးတစ်ကြောင်း ကောက်သွားလိုက်လျှင် ၁၅ ပေလောက် ခြားနား သွားတော့ [illegible]။ ကျုပ်ထင်တာက ခင်ဗျား ယခုဖောက်တဲ့ နံရံကို ထောင်တံတိုင်း မှတ်နေတာကိုး။ ခလေ့သမျှ သဲရေကျ ဖြစ်ကုန်ပြီကောလေ'

တီ။ ။'ထောင်ပြင်ဘက် ရောက်ရင်ကော ပင်လယ်ကြီး ခံနေသေးခင်ဗျ'

အသံ။ ။ရောက်ရင် ဘာဖက်သလဲ။ ပင်လယ်ထဲ ခုန်ချပြီး ကမ်းရောက်အောင် ကူးနိုင်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် သင်္ဘောတစ်စင်းစင်းနဲ့ တွေ့နိုင်တယ်။ ခုတော့ အလကား ဖြစ်နေတော့တာပေါ့'

တီ။ ။'ဒါထက် ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ'

အသံ။ ။နံပါတ် ၂၇ တဲ့။ နာမည်ရင်းက ဖာရီယာတဲ့။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးလေ'

တီ။ ။'ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်ပေမယ့် အကြံကို လက်မလျှော့ပါနဲ့။ ကျွန်တော် သစ္စာရှိပါတယ်။ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် နှစ်ယောက်တွဲပြီး ကြံစည်နိုင်ပါတယ်'

ယာ။ ။'အသံကတော့ လူငယ်အသံပဲ။ အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ'

တီ။ ။'၂၆ နှစ်လောက် ရှိပါပြီ'

ယာ။ ။'တော်ပါသေးရဲ့၊ လူငယ်ဆိုတော့ သစ္စာရှိလောက်ပါရဲ့။ ကိုင်း...ဒါဖြင့် ငါ့အကြံကို ပြောင်းပြီး နှစ်ယောက်ပေါင်း ကြံကြဦးစို့နော်'

တီ။ ။'ကြံစည်ပါခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ကတော့ သစ္စာရှိရှိနဲ့ ထားရာမှာ နေပါမယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပစ်မထားခဲ့ပါနဲ့ ခင်ဗျား။ သားရင်းလို အောက်မေ့တော်မူပါ'

ယာ။ ။'ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် မနက်ဖြန်မှ ဆက်ကြံဦးစို့ရဲ့'

၎င်းနောက် အသံလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေရာ ဒန်တီသည် ခုတင်ကို

နေရာတကျ ရွှေ့ထားပြီးနောက် ထောင်မှ လွတ်လပ်မှုစခန်းကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရေးရေးမျှ မြင်ရချေပြီဟု အောက်မေ့ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စိတ်ကူးနေလေ၏။ အကယ်၍ မိမိတို့၏အကြံကို မတော်တဆ ရိပ်မိသွားပါက ဒန်တီသည် ထောင်မှူး၏ ဦးခေါင်းကို ကျောက်တုံးကြီးတစ်လုံးနှင့် ရိုက်ခွဲလိုက်ခြင်းအားဖြင့် လူသတ်မှု ကျူးလွန်၍လျှင် ကြိုးပေးခံလိုက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ ဒန်တီသည် ထောင်မှူး ထွက်သွားသည်နှင့် မိမိ ခုတင်ကို နံရံမှ ရွှေ့ရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိစဉ် ၃ ကြိမ် ခေါက်သံ ကြားသည်နှင့်–

တီ။ ။'ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ရှိတယ်လေ'

ယာ။ ။'ထောင်မှူး သွားပြီလား'

တီ။ ။'သွားပြီခင်ဗျ'

ယာ။ ။'ငါ လာခဲ့မယ်နော်'

တီ။ ။'လာပါခင်ဗျား၊ ရှိကြီးခိုးပါရဲ့၊ မျက်နှာကို မြင်စမ်းပါရစေ'

နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီဖောက်ထားသော အပေါက်၏ အောက်မှ အင်္ဂတေများ ကွာကျလာ၍ အပေါက်တစ်ခု ပွင့်လာပြီးလျှင် လူတစ်ယောက်သည် ကိုးလို့ကာ ထွက်လာလေ၏။

အခန်း ၁၅

ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဖာရီယာ

ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏လက်ကို မြဲမြဲစွာ ကိုင်ဆုပ် နှုတ်ဆက်လိုက်ရသောအခါ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟဟူ၍ မတွေ့ခဲ့ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ ခင်အရင်းနှင့် တွေ့လိုက်ရဘိသကဲ့သို့ နှစ်သိမ့်အားရခြင်း ဖြစ်မိလေ၏။ ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီး ဖာရီယာမှာ ကြံလိုသေးတွေး "လူမှင်သေး" လှသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ ၎င်း၏ ကြည်လင်တောက်ပ နက်နဲလှသော မျက်လုံးများသည် အမွေးထူ၍ ဖွေးဖွေး ဖြူလျက်ရှိသော မျက်ခုံးများအောက်၌ ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်ဟု မှတ်ထင်ရပေ၏။ ဆံပင်နှင့်အတူ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလျက်ရှိသော မုတ်ဆိတ်မွေးတို့သည် ၎င်း၏ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ဝဲလျက်ရှိဘိ၏။ ၎င်း၏ အသက်မှာ ၆၅ နှစ်ခန့်ရှိသော်လည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော အမွေးအမင်တို့၏ သက်သေခံချက် မရှိခဲ့လျှင် မည်သူကမျှ ၅၀ ထက်ကျော်၍ ခန့်မှန်းမည် မဟုတ်ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနှစ်ယောက်တို့သည် လက်ဆွဲကာ နှုတ်ဆက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကွာကျသော အင်္ဂတေများကို မြေကြီးအောက်တွင် သို၀ှက်၍ ကြွထွက်လျက်ရှိသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို နေရာတကျ ပြန်ထည့်ထားလိုက်လေ၏။

ယာ။ ။'မင်းမှာ ဘာလက်နက်ကိရိယာများ ရှိသလဲ'

တီ။ ။'မရှိပါ ခင်ဗျားကော'

ယာ။ ။'တံစဉ်းကလွဲလို့ ဆောက်၊ ညှပ်၊ ကုပ် အားလုံးရှိတယ် . . .'

ငှင်းနောက် ဖာရီယာသည် သစ်သားလက်ကိုင် တပ်ထားသည့် သံချွန်ကြီးတစ်ခုကို ထုတ်ပြလေ၏။

တီ။ ။(အံ့သြစွာနှင့်)'ဒီဟာ ဘယ်ကရသလဲ . . .'

ယာ။ ။'သံခုတင်က ဖြုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူတာပေါ့ကွယ်။ ဘာမှတ်လို့လဲ ဒီလက်နက်နဲ့ ပေ ၅၀ ထက် မနည်း ငါ ဖောက်လာခဲ့တယ်'

တီ။ ။(မျက်လုံးပြူးလျက်)'ပေ ၅၀ ဖောက်ပြီးမှ ဒီကို ရောက်တယ်လား'

ယာ။ ။'အေး . . .မင်းအခန်းနဲ့ ငါ့အခန်းဟာ ပေ ၅၀ လောက် ဝေးလိမ့်မယ်။ မြေကြီးကို [illegible] ဖောက်ပြီးမှ ဒီနေရာရောက်တာ မောင်ရေ့'

တီ။ ။'တော်ပါပေ့ ခင်ဗျာ'

ယာ။ ။'တော်တော့ တော်ပါရဲ့။ နို့ပေမယ့် တွက်ကိန်းလွဲနေလို့ ဘယ်မှ မရောက်တော့ဘူး'

ငှင်းနောက် အကျဉ်းသမား နှစ်ယောက်တို့သည် ဒန်တီ၏ နံရံလေးမျက်နှာတို့ကို စုံစမ်းကြလေရာ တစ်ဖက်မှာ ကျောက်ဆောင်ပေါ်၌ ကျောက်မြစ်ချထားသောကြောင့် လက်နက်အပြည့်အစုံနှင့် တွင်းတူးသမားများကိုယ်တိုင် ၁၀ နှစ်လောက် ဖောက်ထွင်းရမည့် အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်မှာ ထောင်ပိုင်၏ အခန်းအောက်သို့ ရောက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ငှင်း၏ ဝိုင်အရက်များထားသော မြေတိုက်ခန်းသို့ ရောက်ရမည့် အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ တတိယဘက်မှာ စစ်သားများ လမ်းလျှောက်နေသည့် ဆောင်တော်ကူးသို့ ရောက်ကြရမည့်အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဘက်မှာ စန်ဒလီများ သေနတ်ထမ်းကာ နေ့ညဥ့်မပြတ် စောင့်ကြပ်နေသည့် နေရာသို့ ရောက်မည့်အကြောင်းကို လည်းကောင်း သိရှိကြရလေ၏။

ယာ။ ။'ကိုင်း . . .ငါ့လူရေ့။ မင်းအခန်းကတော့ဖြင့် ထွက်လမ်း မရှိဘူးဟေ့'

တီ။ ။'ဒီတော့ . . .ဘယ့်နှယ် လုပ်ပါ့မယ်'

ယာ။ ။'ဘုရားသခင် အလိုတော်အတိုင်းပေါ့ကွယ်'

(အဓိပ္ပာယ်မှာ ကံပစ်ချသည့်အတိုင်း ခံကြရုံသာ ရှိတော့သည်ဟု ဆိုလိုရာရောက်၏။)

ဒန်တီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ တဖြည်းဖြည်း ကြိုးစားလာခဲ့ရပြီးမှ မိမိစိတ်ကို ထိုကဲ့သို့ ဖြေဆည်နိုင်သော ဖာရီယာ၏ သည်းခံခြင်းကို စိတ်ထဲ၌ ချီးမွမ်းမိ၏။

ဖာရီယာသည် လက်နက်ကိရိယာများ ရရှိမှုအတွက် ၄ နှစ်မျှလည်းကောင်း၊ ပေ ၅၀ ရှည်လျားသော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း ဖောက်ထွင်းရေးအတွက် ၃ နှစ်မျှကို လည်းကောင်း အချိန်ကုန်ခဲ့သည့်အပြင် တူးဆွပြီးသော မြေစာများကို သို၀ှက်ရန်အတွက် လှေကားအောက်၌ရှိသော လိုဏ်ဂူကြီးကို ဖောက်ထွင်းရခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ကျောက်တုံးကောက်ကဲ့သို့ မာကျောသော အင်္ဂတေများကို ခြစ်ဖဲ့ရခြင်း၊ မှောင်မိုက်ကြီးထဲ၌ ကိုယ်ကိုမျှ ဆန့်တန်းရန် မတတ်နိုင်ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ကွေးညွှတ်ကာ အလုပ်လုပ်ရခြင်း အစရှိသော ငြင်ပန်းဆင်းရဲမှုများ ခံခဲ့ကြောင်းကို ဒန်တီ ကြားသိလေရကား သူ၏ အသက်အရွယ်နှင့် ပေ ၅၀ ဖောက်နိုင်လျှင် ငါက ပေ ၁၀၀ ဖောက်နိုင်ရမည်။ သူက သုံးနှစ် အလုပ်လုပ်နိုင်လျှင် ငါက ခြောက်နှစ် အလုပ်လုပ်နိုင်ရမည်။ သူက ပင်လယ်ထဲသို့ ခုန်ဆင်းဝံ့လျှင် ငါက သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ခုန်ဆင်းဝံ့ရမည် စသည်ဖြင့် စိတ်ထဲ၌ များစွာ အားကျလျက် ရှိလေ၏။

ငှင်းနောက် ဒန်တီသည် အကြံတစ်ခု ရလာ၍ ဆောင်တော်ကူးအောက်မှ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း တူးပြီးလျှင် စန်ဒလီစောင့်သော နေရာသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ရောက်သော စန်ဒလီ တိုက်၍ ထွက်ပြေးနိုင်သော နည်းလမ်းတစ်ခု ရှိကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ဖာရီယာက မိမိမှာ ကျောက်တောင်ကို ဖောက်ရန် အသင့်ရှိသော်လည်း စန်ဒလီတစ်ယောက်၏ ရင်ဘတ်ကို ဖောက်ရန် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အခြားသူတစ်ယောက်၏ အသက်ကို သတ်ရန် စိတ်မကူးနိုင်ကြောင်းနှင့် ငြင်းဆန်လေ၏။

ထို့နောက် ဖာရီတာက မိမိအားလပ်သော အချိန်များတွင် မည်သည့်နည်းဖြင့် အပျင်းဖြေသည်ကို သိလိုပါသလောဟု မေးရာ ဒန်တီက အလွန်သိလိုကြောင်း ပြောသည်နှင့် ဖာရီယာသည် ဒန်တီအား ငှင်း၏ အခန်းသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

အကျဉ်းသမားနှစ်ယောက်တို့သည် ပေ ၅၀ ခန့် ရှည်လျားသော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတစ်လျှောက် လေးဘက်တွားကာ 'လျှောက်လာကြ၍ နောက်ဆုံးတွင် ဖာရီယာ၏အခန်းသို့ ရောက်ကြလေ၏။ ဖာရီယာသည် အလင်းရောင်ဝင်သော နေရာ၌ ရေးခြစ်ထားသော အမှတ်အသားများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် '၁၂ နာရီ ၁၅ မိနစ်ခန့် ရှိပြီ'ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒန်တီမှာ များစွာအံ့သြလျက် ငေးကြည့်နေလေ၏။ ဖာရီယာမှာမူ အင်္ဂတေ ခုသော နံရံ၌ ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုကို ဆောက်ဖြင့် ထိုးခွာ၍ လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခု ပေါ်လာရာတွင် ကိရိယာ တန်ဆာများကို ထုတ်ပြလေ၏။

ဖာရီသည် အနံ ၄ လက်မ၊ အလျား ၁၈ လက်မခန့်ရှိသည့် ပိတ်စခေါင်း ဒါဇ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုတို့ကို ထုတ်၍ ပြလေရာ ၎င်းပိတ်စများပေါ်တွင် အလွန်သေးငယ်သော လက်ရေးဖြင့် အီတာလီယန်ဘာသာနှင့် အီတလီပြည်၏ နိုင်ငံရေး ရာဇဝင်အကြောင်း ရေးသားပါရှိလေ၏။ ပိတ်စများမှာ ဖာရီယာ၏ ရုပ်အင်္ကျီများ၊ လက်ကိုင်ပဝါများကို ဆုတ်ခြင်းအားဖြင့် ရရှိလေရာ ကလောင်သွားမှာ ငါးရိုးဖြင့် ပြုလုပ်၍ မင်မှာ ကျပ်ခိုးနှင့် ဝိုင်အရက်တို့ကို ရောစပ်ခြင်းအားဖြင့် ရရှိလေ၏။ မင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကလောင်သွားကို လည်းကောင်း၊ လောင်တံကိုလည်းကောင်း၊ ရေးရန် ပိတ်စကိုလည်းကောင်း လူမသိစေရအောင် ကြံဖန် လုပ်ကိုင်ပြီးမှ စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ် ရိုက်နှိပ်လောက်သည့် အကြောင်းအရာများကို ရေးသားနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော စိတ်ရှည်ခြင်းမှာ လူသာမန်တို့ စိတ်ကူးထည့်ရန်ပင် ကြံစည်ဝံ့မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုပြင် မှောင်မိုက်နေသော မြေတိုက်ကြီးအတွင်း၌ စာရေးဖို့ အလင်းရောင် ရစေခြင်းငှာ ဖယောင်းတိုင်ဖြစ်အောင် လုပ်ရသည့် အလုပ်တစ်ခုတည်းနှင့်ပင်လျှင် လူသာမန်တို့ စိတ်ပျက် လက်လျှော့ကြရအောင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ဖာရီယာသည် မိမိ၏ လက်စွမ်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း စိတ်ရှည်စွာ ပြုလုပ်ထားသည့် ကြိုး၊ ဓား၊ ဆောက်၊ သံချွန်၊ ကုပ် စသည့် တူးဖော်ရာ၌ အသုံးဝင်သော လက်န[illegible]များကိုလည်း ပြသသေး၏။ ဒန်တီသည် ဤမျှလောက် အိုမင်းသော အရွယ်တွင် ကျန်သောနှစ်များအတွက် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်မှုကို ဤမျှလောက် စိတ်ရှည်လက်ရှည် အပင်ပန်းခံ၍ ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ပေ၏တကားဟု စိတ်ထဲ၌ ချီးမွမ်းမကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေ၏။

ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏ စိတ်ရှည်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်ထက်မြက်ခြင်းတို့ကို စဉ်းစားစိတ်ကူးလျက် ရှိစဉ် ဤမျှလောက် ဉာဏ်ပညာ ကြီးရင့်သော လူတစ်ယောက်သည် မိမိ အကျဉ်းခံနေရခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့်အကြောင်းခြင်းရာတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ တွေးဆ ပြောဆိုနိုင်လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့မိလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် မိမိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြမည့်အကြံဖြင့် နောက်ဆုံးအခေါက် မာဆေးမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာပုံအကြောင်း၊ ဖခင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းအကြောင်း၊ မာဆဒီနှင့် ချစ်ကြိုက်၍ လက်ထပ်ခြင်းအကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးခြင်း၊ စစ်ဆေးခြင်း၊ အချုပ်ထောင်၌ ချထားခြင်း အကြောင်း၊ နောက်ဆုံး၌ ယခုလက်ရှိထောင်ကြီးသို့ ပို့လိုက်ခြင်း အကြောင်းတို့ကို ဖာရီယာအား အလုံးစုံ ပြောပြလေ၏။

ယာ။ ။'မင်း ထောင်ကျတဲ့အတွက် ဘယ်သူ အကျိုးခံစားရသလဲ'

တီ။ ။'ကျွန်တော်ဖြင့် မမြင်ဘူးခင်ဗျ'

ယာ။ ။'ဒီလိုမပြောနဲ့လေ မဟုတ်သေးဘူး။ မင်းပြောတဲ့အတိုင်းဆိုလျှင် မင်းမှာ ကက်ပတိန်ဖြစ်လုဆဲဆဲ၊ မိန်းမချောကလေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်လုဆဲဆဲဆို'

တီ။ ။'မှန်ပါတယ်'

ယာ။ ။'မင်းကို ကက်ပတိန် မဖြစ်စေလိုတဲ့လူများ မရှိဘူးလား။ မာဆဒီနဲ့ ရစေလိုတဲ့လူများ မရှိပေဘူးလား''

တီ။ ။'သင်္ဘောမှာ ကျွန်တော့်ကို မခင်တဲ့လူ မရှိပါဘူးခင်ဗျ။ ရှိခဲ့လို့ရှိရင် ကျွန်တော်နဲ့ ရန်ဖြစ်ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ ရှိမယ်'

ယာ။ ။'နာမည် ဘယ်သူတဲ့လဲ'

တီ။ ။'ကျွန်တော့်လက်ထောက် ဒန်ဂလားတဲ့ ခင်ဗျ'

ယာ။ ။'မင်း ကက်ပတိန်ဖြစ်လျှင် သူတို့ သူ့နေရာအတိုင်း ထားမလား'

တီ။ ။'ကျွန်တော့်သဘောအတိုင်းဆိုရင် မထားဘူး ခင်ဗျ။ ငွေစာရင်းများတာ ကျွန်တော် တွေ့ဖူးတယ်'

ယာ။ ။'ကက်ပတိန် လီကလီယားနဲ့ မင်းနဲ့ စကားပြောနေစဉ် ကြားလော်က်တဲ့လူ ရှိသလား'

တီ။ ။'တံခါးဖွင့်ထားလို့ ဒန်ဂလား လျှောက်သွားတာကိုတော့ ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရတယ် ခင်ဗျ'

ယာ။ ။'ဟုတ်လှပြီ၊ ခြေရာခံမိပြီ။ အဲလဘားကျွန်းတက်တော့ အဖော်ပါသေးသလား'

တီ။ ။ 'မပါဘူးခင်ဗျ'

ယာ။ ။'စစ်မိုလ်ချုပ်ကြီး ပေးလိုက်တဲ့စာကို ဘယ်မှာထားသလဲ'

တီ။ ။'မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ ညှပ်ထားတယ်'

ယာ။ ။'စာအုပ်ကို ဘယ်မှာထားသလဲ'

တီ။ ။'သင်္ဘောပေါ်မှာ ထားပါတယ်'

ယာ။ ။'ဒါဖြင့် သင်္ဘောမရောက်ခင် စာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယူလာခဲ့သလဲ'

တီ။ ။'လက်ထဲမှာ ကိုင်လာခဲ့ပါတယ်'

ယာ။ ။'စာကို လူတိုင်း မြင်နိုင်လောက်သလား'

တီ။ ။'မြင်နိုင်လောက်ပါတယ်'

ယာ။ ။'အစိုးရဆီ ပို့လိုက်တဲ့ ပစ်စာကို မင်းမှတ်မိသလောက် ပြောပြစမ်း'

ဒန်တီသည် ပစ်စာထဲတွင် ပါရှိသော အကြောင်းအရာကို နှုတ်တိုက်ရလုမတတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် အနည်းငယ် စဉ်းစားခါမျှနှင့် ရွတ်ဆိုပြနိုင်လေ၏။

ယာ။ ။'ဟုတ်ကပြီ၊ ဟုတ်ကပြီ ရှင်းရှင်းကြီးကပဲ။ ဒါထက် ဒန်ဂလားရဲ့ လက်ရေးကို မင်း မှတ်မိသလား'

တီ။ ။'လက်ရေးကောင်းထဲကပဲ ခင်ဗျ'

ယာ။ ။'ပစ်စာထဲက လက်ရေးကတော့ ဖျက်ရေးတဲ့ လက်ရေးပေါ့ ဟုတ်စ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တီ။ ။'တူပါတယ် ခင်ဗျ'

ထိုအခါ ဖာရီယာသည် ကလောင်တံကို ကောက်ယူ၍ ဒန်တီရွတ်ပြသော စာကြောင်းအနည်းငယ်ကို လက်ဝဲလက်ဖြင့် ပိတ်စတစ်စပေါ်တွင် ရေးလေ၏။ ရေးပြီးနောက်–

ယာ။ ။'ကြည့်စမ်း ဒီလက်ရေး ဘယ့်နှယ်လဲ'

ထိုအခါ ဒန်တီမှာ ဖာရီယာအား မျက်လုံးများပြူးကာ ငေးကြည့်နေလေ၏။

တီ။ ။'ဒီအတိုင်းပဲခင်ဗျ၊ ဒီအတိုင်း တကိုက်တည်းပဲ'

ယာ။ ။'တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူးကွယ့်။ လက်ယာလက်နဲ့ ရေးတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်ရေးချင်း မတူသော်လည်း လက်ဝဲလက်နဲ့ ရေးတဲ့အခါ ကျရင် အများအားဖြင့် တူတတ်တယ်။ ဒါထက် နေဦး၊ မာဆဒီနဲ့ လက်ထပ်ရေးမှာ နှောင့်ယှက်ချင်တဲ့လူများ ရှိသလား'

တီ။ ။'ဟုတ်ကဲ့၊ ဖာနင်ဒိုဆိုတဲ့လူကလည်း ကြိုက်နေပါတယ်'

ယာ။ ။'ဒီစာကို သူ ရေးနိုင်မလား'

တီ။ ။'ဒီလူက ကျွန်တော့်ကို ဓားနဲ့ထိုးသတ်ရင် သတ်မယ်။ ဒီလိုစာမျိုး ရေးမယ် မထင်ပါ'

ယာ။ ။'ဒါဖြင့် ဒန်ဂလား ဖြစ်ရမှာပဲ'

တီ။ ။'ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားမိပါပြီ။ သူပဲ ဖြစ်မှာပါပဲ'

ယာ။ ။'နေဦးဟေ့၊ ဒန်ဂလားနဲ့ ဖာနင်ဒိုနဲ့ သိကျွမ်းသလား'

တီ။ ။'ဟိုတယ်မှာ သူတို့နှစ်ယောက် အတူထိုင်နေတာကို တွေ့ရဖူးပါတယ်'

ယာ။ ။'ဒီပြင်ကော ဘယ်သူများ ရှိသေးသလဲ'

တီ။ ။'ကေဒရောက်ဆိုတဲ့ အပ်ချုပ်သည်တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သြော်... ကျွန်တော် သတိရပြီ။ ဟိုနေ့က သူတို့အနားမှာ မင်အိုးနဲ့ ကလောင်တံ ရှိတယ်ခင်ဗျ။ ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ လူယုတ်မာတွေပဲ'

ယာ။ ။'ဒီပြင် သိချင်တဲ့အချက်များ ရှိသေးသလား'

တီ။ ။'ရှိပါသေးတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ကြိမ်တည်း စစ်ဆေးပြီး ဘာကြောင့် စီရင်ချက်မရေးဘဲ ထောင်ချထားပါသလဲ ခင်ဗျ'

ယာ။ ။'မင်းကို ဘယ်သူ စစ်ဆေးသလဲ'

တီ။ ။'ဒုတိယ တရားသူကြီး စစ်ဆေးပါတယ်'

ယာ။ ။'လူငယ်လား၊ လူကြီးလား'

တီ။ ။'လူခပ်ငယ်ငယ်ပါ'

ယာ။ ။'သူ့အမူအရာ ပြောစမ်း'

တီ။ ။'ခပ်တင်းတင်းပါပဲ။ တော်တော်တော့ ဖော်ရွေပါတယ်'

ယာ။ ။'သူ့ကို အလုံးစုံ ပြောပြသလား'

တီ။ ။'ပြောပြပါတယ်'

ယာ။ ။'စစ်ဆေးနေတုန်းမှာ အမူအရာပြောင်းလဲခြင်း တွေ့ရသလား'

တီ။ ။'စာကို ဖတ်နေစဉ် ပြောင်းလဲတာ တွေ့ရပါတယ်'

ယာ။ ။'ဘယ်ပုံ ပြောင်းလဲသလဲ'

တီ။ ။'ကျွန်တော့်ကို ကရုဏာဖြစ်လို့ ပြောင်းလဲဟန် တူပါတယ်'

ယာ။ ။'ကရုဏာဖြစ်ကြောင်း ဘယ်လို သိရသလဲ'

တီ။ ။'ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အပြစ်ကြီးလေးမည့် သက်သေခံစာကို သူကိုယ်တိုင် မီးရှို့ပစ်လိုက်ပါတယ်'

ယာ။ ။'ဒီလောက်ထိအောင် သဘောထားကြီးလိမ့်မယ်လို့ ယုံဖို့ခပ်ကျပ်ကျပ်ပါ။ ဘယ်သူ့ဆီကို လိပ်တပ်ထားတဲ့ စာလဲ'

တီ။ ။'နော်တီယားဆိုတဲ့ လူ့ဆီကို လိပ်တပ်ထားပါတယ်'

ယာ။ ။'ဒီစာကို မီးရှို့ပစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူ့မှာ ကိုယ်ကျိုး မျှော်လင့်ရန် ရှိသလား'

တီ။ ။'ဒီအကြောင်းကို ဘယ်သူ့မှ မပြောဖို့ အထပ်ထပ်မှာခြင်းကို ထောက်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကျိုးရှိလေမလားလို့ တွေးစရာ ရှိပါတယ်'

ယာ။ ။'နပိုလီယန်ဂိုဏ်းသားထဲက နော်တီယားတစ်ယောက်တော့ ငါကြားဖူးတယ်။ တရားသူကြီးနာမည်က ဗီလီဖို့ တဲ့ ဟုတ်စ'

တီ။ ။'မှန်ပါတယ်'

ယာ။ ။'ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။ ကန်းလိုက်တဲ့ လူကွယ်၊ နော်တီယားအမည်ကို ဘယ်သူ့မှ မပြောပါနဲ့လို့ မှာမှာပေါ့ကွယ့်။ သူတို့နှစ်ယောက်က သားအဖကိုး'

ထိုအခါ၌ကား ဒန်တီ၏ စိတ်ထဲ၌ ယခင်က ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော အခြင်းအရာများသည် ဆီးဖြူသီးကို လက်ဝါးပေါ်တွင် တင်၍ ကြည့်ရသကဲ့သို့ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်လာလေတော့၏။ ဗီလီဖို့၏ စိုးရိမ်သော မျက်နှာထားသည် လည်းကောင်း၊ စာကို မီးရှို့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မည်သူ့ကိုမျှမပြောရန် ပဋိညာဉ် တောင်းခံခြင်းသည်လည်းကောင်း ဒန်တီ၏ စိတ်ထဲတွင် အဓိပ္ပာယ် ထင်လင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာလေ၏။

ဒန်တီသည် မိမိ ဒုက္ခရောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအစစ်ကို ရိပ်မိသိရှိရသောအခါတွင် ရူးချင်နှမ်းချင်သလို ဖြစ်လာသည်နှင့် တစ်ယောက်တည်း စိတ်ကူးလိုသေးသည့်အတိုင်း မိမိ၏အခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ အခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် ခုတင်ပေါ်၌ ပစ်လှဲကာ နာရီပေါင်းများစွာ ကြာသည့်တိုင်အောင် စိတ်ကူးနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ မိမိအား မတရားသဖြင့် အကျဉ်းခံရအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သူ[illegible] များအပေါ်တွင် လေးလေးနက်နက် လက်စားချေဖို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သန္နိဋ္ဌာန်[illegible] ချထား၍ ၎င်းအဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း ထမြောက် အောင်မြင်စေကြောင်းကိုလည်း ဆုတောင်းခဲ့[illegible] လေ၏။ ထောင်မှူးသည် စားစရာများနှင့် ဝင်လာသောအခါ အိပ်ရာပေါ်တွင် မတုန်[illegible] မလှုပ်ရှိနေသော ဒန်တီကို မြင်သဖြင့် ဦးခေါင်းကို ယမ်းကာ စားစရာများကို ချထားခဲ့၍ ထွက်သွားလေ၏။

အခန်း ၁၆

ဗဟုသုတ ရှာမှီးပြီ

ဒန်တီမှာ[illegible]သဘော်သားတစ်ယောက်မျှသာ ဖြစ်၍ ဗဟုသုတ နည်းပါးသူ[illegible] တစ်ယောက် ဖြစ်[illegible]လေရာ ထိုခေတ်အခါက အထက်တန်းစားလူများ တတ်ကျွမ်းသင့်သော[illegible] ပညာရပ်အမျိုးမျိုးတို့၌ ကျွမ်းကျင်နားလည်လှသော ဖာရီယာထံတွင် ပညာသင်ကြားလေ[illegible] ၏။ ဖာရီယာမှာ ဂဏန်းသင်္ချာ၊ ပထဝီဝင်၊ လောကဓာတ်ပညာ၊ စိတ်အတတ်ပညာ[illegible] စသော ပညာရပ်များအပြင် အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ၊ ဂျာမန်၊ စပိန် စသော[illegible] ဘာသာစကားများကိုလည်း မွတ်မွတ်ကြီး ပြောဆိုနိုင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍[illegible] ဒန်တီသည် အားလပ်သော အချိန်အားလုံးကို ဖာရီယာထံတွင် ကုန်လွန်စေ၍ မှတ်ဉာဏ်[illegible] ကောင်းသလောက် လိုချင်စိတ်ရှိသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေရကား ၆ လခန့် အချိန်[illegible] အတွင်းတွင် အတော်အတန်စုံလင်အောင် တတ်ကျွမ်းလာခဲ့၏။ တစ်နှစ်ကုန်လွန်သော[illegible] အခါ၌ကား ဒန်တီမှာ ယခင်က ဒန်တီ မဟုတ်တော့ဘဲ လူသစ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့[illegible] ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။

ဖာရီယာမှာမူ ထိုအချိန်ကာလ အတောအတွင်း၌ နေ့ရှိသမျှ လွတ်မြောက်မှု[illegible] လောက်ကိုသာ စိတ်ကူးနေဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဖာရီယာသည် ဒန်တီနှင့်[illegible] အတူ ထိုင်လျက်ရှိစဉ် 'စန်ဒလီ မရှိလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ'ဟု လွတ်ခနဲ[illegible] ပြောလိုက်မိ၏။ ထိုအခါ ဒန်တီက စန်ဒလီ ရှိနေသော်လည်း မရှိအောင် မိမိတတ်နိုင်[illegible] ကြောင်းနှင့် ပြောသောအခါ ဖာရီယာက 'မတော်ပါဘူးကွယ်။ ကိုယ့်လွတ်လပ်ရေး[illegible] အတွက် သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ကောင်းပါဘူး'ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ဒန်တီက[illegible] စန်ဒလီကို မသတ်ဘဲ ပါးစပ်ကို အဝတ်ဆို့ပြီး ချည်တုပ်ထားလျှင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့်[illegible]

[illegible]လောင်း ပြောဆိုပြန်ရာတွင် ဖာရီယာသည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြီးမှ 'ကိုင်း... [illegible]ခြင့် ငါ့မှာ အကြံတစ်ခု ရှိတယ်'ဟု ပြောလေ၏။

'ဘယ်လောက်ကြာကြာ လုပ်ရမှာလဲ'

'တစ်နှစ်လောက်ပေါ့ကွယ်'

ဖာရီယာ၏ အကြံမှာကား ဒန်တီ၏အခန်းနှင့် ၎င်း၏ အခန်းတို့ ဆက်သွယ်[illegible]ထားသည့် လိုဏ်ခေါင်းမှ "ဆောင်တော်ကူး"သို့ ရောက်အောင် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခု [illegible]တူးရလိမ့်မည်။ "ဆောင်တော်ကူး"ဆီသို့ ရောက်သောအခါ ကြမ်းခင်းထားသော [illegible]ကျောက်ပြားကို ရုတ်တရက် မခွာသေးဘဲ အခွင့်ကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းနေရမည်။ [illegible]တစ်ညသ၌ ထိုကျောက်ပြားအောက်မှ အင်္ဂတေများကို တတ်နိုင်သမျှ ပါးလွှာအောင် [illegible]ခြစ်ခွာထားရမည်။ အခန်းစောင့်သော စန်ဒလီသည် "ဆောင်တော်ကူး"တွင် စကြံ [illegible]လျှောက်နေစဉ် ကျောက်ပြားပေါ်သို့ ခြေချမိသဖြင့် ကျောက်ပြားကွာကျ၍ စန်ဒလီလည်း [illegible]လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ ကျလာလိမ့်မည်။ စန်ဒလီသည် ကျလာသော အရှိန်ကြောင့် မူးမေ့[illegible] လျက်ရှိစဉ် ဒန်တီက ထိုသူ၏ ခြေလက်များကို တုပ်နှောင်၍ ပါးစပ်တွင် အဝတ်များ [illegible]ဆို့ထားရမည်။ ၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် စန်ဒလီကျသော အပေါက်မှ [illegible]ထွက်လာ၍ ဆောင်တော်ကူး ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချပြီးလျှင် ဖာရီယာ၌ ရှိသော ကြိုးဖြင့် [illegible]ထောင်တံတိုင်းကို ကျော်တက်ကာ ထွက်ပြေးကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

ဒန်တီမှာ ၎င်းအကြံအစည်ကို ကြားရသောအခါ အလွန်လွယ်ကူလှသည်ဟု [illegible]အောက်မေ့လျက် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာ ရှိနေလေ၏။

အကျဉ်းသမားနှစ်ယောက်တို့သည် လိုဏ်ခေါင်းတူးသော အလုပ်ကို ထိုနေ့၌ပင် [illegible]တင်လုပ်ကိုင်ကြလေရာ ထောင်မှူးဝင်လာချိန်များတွင်သာ မိမိတို့အခန်းသို့ ပြန်ဝင်ကြ[illegible]လေ၏။ တူးဖော်ရရှိသော မြေစာများကိုမူ ပြတင်းပေါက်မှာ အနည်းငယ်မျှစီ ကြဲဖြန့် [illegible]လွှင့်ပစ်လေရာ လေဆောင်ကြဉ်းသည့်အတွက်ကြောင့် တစ်နေရာ၌ စုပုံနေခြင်း မရှိဘဲ [illegible]ဖြန့်ကြကာဖြင့် တဖြည်းဖြည်း လွင့်ပျောက်သွားလေကုန်၏။

တစ်နှစ်ဖွေကုန်လတ်သော် အတော်ပင် ခရီးရောက်ခဲ့လေပြီ။ နားနေသော အချိန်အတွင်း၌မူကား ဖာရီယာသည် အခြားတိုင်းပြည်များ၏ ရာဇဝင်များ၊ ကမ္ဘာ၌ [illegible]သင်ပေါ်ကျော်စောသော လူကြီးများ၊ နက္ခတ်တာရာများ အကြောင်းကို ပြောပြရှင်း[illegible] [illegible]သင်ကြားပေးခဲ့၏။

တစ်နှစ်မှ သုံးလစွန်းလတ်သော် ဆောင်တော်ကူးဆီသို့ လိုဏ်ခေါင်းတူးပြီးပြီ [illegible]ဖြစ်၍ စန်ဒလီ၏ လမ်းလျှောက်သံများကို ကျောက်ဖျာထက်မှ ကြားကြရ၏။ သို့ရာတွင် [illegible]ကျောက်ဖျာ ခွာချဖို့ အရေးကိုမူ မှောင်မိုက်သော ညဉ့်တစ်ညဉ့်တွင်မှ ပြုလုပ်အံ့ဟု [illegible]စောင့်ဆိုင်းထားကြသေး၏။ မတော်တဆ ကျောက်ဖျာ ကွာကျမည်ကို စိုးရိမ်ရသေး[illegible] [illegible]ရကား ဖာရီယာသည် ကျောက်ဖျာကို သစ်သားစတစ်ခုဖြင့် "ကျားကန်"ထားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့သည်၌ ဒန်တီသည် ဖာရီယာကို ၎င်း၏ အခန်းထဲ၌ သပ်တစ်ခု ချုန်၍ အလုပ်ပေးထားခဲ့၍ ကျားကန်သော သစ်သားစကို ခိုင်မြဲအောင် မြုလုပ်လျက် ရှိစဉ် ဖာရီယာရှိရာ အခန်းမှ ခေါ်သံလိုလို တစ်ချက် ကြားရသည်နှင့် ပြန်ပြေးလာခဲ့ရာတွင် ခုတင်ပေါ်၌ ချွေးစေးများ ပြန်ကာ လဲကျနေသော ဖာရီယာကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏ ဖြူဆွတ်သော နှုတ်ခမ်းများနှင့် ညိုမည်းသော မျက်ကွင်းများကို မြင်ရသောအခါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာနှင့် အဖြစ်အပျက်ကို မေးမြန်းရာ ဖာရီယာက 'ငါတော့ ခက်ပြီဟေ့။ နေဖို့ရာ မမြင်တော့ဘူး။ ငါ ရောဂါဟောင်း ပြန်ပေါ်လာပြီ။ ခုတင်ခြေရင်းက တိုင်ခေါင်းထဲမှာ ဆေးတစ်ပုလင်း ရှိလေရဲ့။ ငါ သတိလစ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်နေတဲ့အခါမှာ ပါးစပ်ကို ဖြဲပြီး ဆေးရည် ၈ စက်လောက် လောင်းထည့်လိုက် ကြားလား။ သို့သော် အရင်မလိုနဲ့နော်။ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်လာအောင် စောင့်နေဦး။ ဒီတော့မှ လောင်းထည့်'ဟု ပြောရင်းဆိုရင်းပင် သတိလစ်သွား၍ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များ တစီစီ ထွက်လာလေ၏။

ဒန်တီမှာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုဖော်ကြံဖက်ဖြစ်သည့်ပြင် အဘိုးကြီး ကိုယ်တိုင်ကိုပင် အလွန်နှစ်သက်ခင်မင်လာခဲ့ရာ တာတွယ်ချစ်ခင်နေပြီ ဖြစ်ရကား အသက်ရှုမှားသည့် တိုင်အောင် ငေးကြည့်၍ ထိုင်မထိ ငေးကြည့်နေမိလေ၏။ ထိုအတောအတွင်း ဖာရီယာသည် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းလာစ ပြုလေရာ ဒန်တီသည် ခုတင်ခြေရင်းမှ ဆေးပုလင်းကို ယူ၍ ပါးစပ်ကို မောင်းချဓားဖြင့် ကလန့်ဖွင့်ပြီးလျှင် ဆေးရည် ၈ စက်မျှ လောင်းချလေ၏။ အဘိုးကြီးသည် တစ်နာရီခန့်မျှ ကြာအောင် မလှုပ်မရှားဘဲ ငြိမ်နေသဖြင့် ဒန်တီက ဆေးထည့်နောက်ကျသွားသောကြောင့် "လည်"လာတော့မည် မဟုတ်ဟု နိုးရိမ်ပူပန်စ ပြုရာတွင်မှ ဖြူဆွတ်သော အသားများသည် နီမြန်းစ ပြုလာ၍ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချပြီးလျှင် မျက်လုံးများ ဖွင့်ကြည့်လာလေ၏။

စကားပြောနိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်သောအခါ ဖာရီယာက ၎င်းရောဂါမှာ မိမိတို့၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် နှိပ်စက်လာခဲ့သော ရောဂါ ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ၏ ဖခင်လည်း ၎င်းရောဂါနှင့် သေဆုံးသွားကြောင်း၊ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်က မိမိမှာလည်း ဤရောဂါဖြင့် သေဖို့ မြင်၍ တတိယအကြိမ်တွင် အသက်ပါသွားဖို့ ရှိကြောင်း၊ ဤတစ်ကြိမ်မှာ ဒုတိယအကြိမ် ဖြစ်၍ နောက်တစ်ကြိမ် ၎င်းရောဂါ ပေါ်လာခဲ့လျှင် အသက်ပါ ထွက်သွားဖို့ ရှိကြောင်းနှင့် ပြောဆိုလေရာ ဒန်တီမှာ မျက်ရည်တရွှဲရွှဲနှင့် နားထောင်နေလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ အဘိုးကြီးက မိမိမှာ ထွက်ပြေးဖို့အကြံကို လက်လျှော့လိုက်ရပြီ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောရာ ဒန်တီက အဘိုးကြီး မလိုက်လျှင် မိမိ မသွားကြောင်း ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ဖာရီယာသည် ဒန်တီအား မိမိလက်ကိုမြှောက်၍ လွှတ်ချစေရာ လက်သည် ခဲကဲ့သို့ တစ်ခါတည်း ကျသွားလေ၏။

ယာ။ ။'မြင်ပြီလား။ ငါ့လက်တစ်ဖက် သေသွားပြီကွယ့်။ ထောင်ကလွတ်အောင် ထွက်နိုင်တယ် ဆိုပါဦး။ ရေကူးဖို့ ငါ မတတ်နိုင်တော့ဘူးကွယ့်'

တီ။ ။'ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် ရေကူးသန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ထမ်းပြီး ကူးပါမယ်'

ယာ။ ။(ဦးခေါင်းယမ်းလျက်)'မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်။ ငါ့အတွက် မင်းမှာသာ ဝန်လေးနေတော့မယ်။ ငါ့မှာတော့ တကယ်လို့ လွတ်ဦးတော့ ကြာကြာနေရဖို့ ထမ်းမရှိပါဘူး။ ဒီအတွက် ငါ့ကို ထားခဲ့ပြီး မင်းတစ်ယောက်တည်း ကိုယ်လွတ်ရုန်း ပေါ့တော့ သွားရယ်'

ထိုအခါ စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်သော ဒန်တီသည် မျက်ရည်ယိုရွှဲဖြင့် အဘိုးကြီး၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ဖာရီယာ မပါလျှင် မိမိ မသွားနိုင်ကြောင်း၊ မိမိတစ်ယောက်တည်း သွားရမည်ဖြစ်လျှင် ဖာရီယာ သေသည်ထိအောင် စောင့်နေဦးမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ကာ ပြောဆိုလေ၏။

ဖာရီယာသည် ဒန်တီ၏ သစ္စာရှိခြင်းကို တွေ့မြင်ရသောအခါ များစွာ တုန်လှုပ်ချောက် လောက၌ ဤမျှလောက် သစ္စာစောင့်စည်းခြင်းသည် အချည်းနှီး မဖြစ်စေသင့်ဟု ထီးတိုးရေရွတ်လျက် ဒန်တီအားမှ မနက်ဖြန်တွင် အလွန်အရေးကြီးသော စကားတစ်ခု မှာထားရန် ရှိသည်ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

အခန်း ၁၇

သိုက်ညွှန်း

နောက်တစ်နေ့၌ ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏ အခန်းသို့ ဝင်သွားသောခါ ဖာရီယာသည် သေသော လက်တစ်ဖက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် လိပ်ထားသော စာတစ်ရွက်ကို ဒန်တီအား ပေးအပ်လျက် 'ဒီစာရွက်တွင် ဘဏ္ဍာ ထားရာသို့ အညွှန်းများ ပါရှိသည်။ ယနေ့ကစပြီး ဒီပစ္စည်းတွေကို မင်း တစ်ဝက်ပိုင်စေ'ဟု ပြောလေ၏။ ဒန်တီမှာ ထောင်မူးပြောသော စကားများကို သတိရ၍ မယုံတယုံနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

ယာ။ ။'ငါ မရူးပါဘူးကွယ့်၊ အကုန် သိပါတယ်။ ဒီဘဏ္ဍာတွေ ရှိနေတာ အမှန်ပါ။ ငါပြောပြမယ် နားထောင်'

တီ။ ။'ရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံပါပြီ။ သို့သော် အားနည်းနေတဲ့အခါမှာ စောင့်ပါဦး။ ဖြည်းဖြည်းတော့ ပြောပြတာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယာ။ ။ 'မဟုတ်ဘူးကွယ့် စိတ်မချရဘူး။ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ငါသေသွားရင် ဒီပစ္စည်းတွေ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်'

ဒန်တီမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိရှိသမျှသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ စုစုပေါင်းထက် အဘိုးကြီး၏ အသက်ကို မြတ်နိုးတွယ်တာ လာလေရကား စောင့်ဆိုင်းဖို့ အတန်တန် တောင်းပန်သေး၏။ သို့သော်လည်း မရချေ။

ယာ။ ။ 'စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်စမ်း'

ဒန်တီသည် ငြင်းဆန်ရန် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိသည်နှင့် စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

၁၄၉၈ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် သာသနာပိုင်က
စားပွဲသို့ ဖိတ်ကြားရာ ၎င်း၏အကြံကို မသင်္ကာသောကြောင့်ဤ
ကြောင်း။ ကျွန်ုပ်ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း
များတွင် မြှုပ်နှံထားကြောင်းကို တူတော်မောင် စပါဒါ ကိုယ်တိုင်ရောက်
တန်ဖိုးမှာ ရောမဒင်္ဂါး ၂ သန်းဖိုးခန့် ရှိလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းထား
[illegible]ရှိ ဝက်သစ်ချပင်ကြီးမှ အရှေ့ရှူးရှူးသို့ မျက်နှာမူလျက်
အခါ ကျောက်ဆောင်တွင် ဂူကြီးများ တွေ့လိမ့်မည်။ တတိယကျောက်
ကျောက်ဖျာကြီးများ စီခင်းထားသည့် တတိယကျောက်ဖျာကို ခွာ၍
၎င်းပစ္စည်းများအားလုံးကို တူတော်မောင် စပါဒါသို့ ကျွန်ုပ် အမွေ
"ဆီဇာား စပါဒါ"

စာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ

ယာ။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ ဟေ့'

တီ။ ။ 'တစ်ပိုင်းကို မီးလောင်ထားလို့ အဓိပ္ပာယ် ကောက်မရဘူး ခင်ဗျ'

ယာ။ ။ 'မင်းအဖို့တော့ ဟုတ်မှာပေါ့။ ငါ့မှာတော့ စဉ်းစားရဖန် များလွန်းလို့ ရိပ်မိနေပြီ'

တီ။ ။ 'ကြားပါရစေ ခင်ဗျ'

ယာ။ ။ 'နေဦး၊ ဒီစာကို အဓိပ္ပာယ်မဖော်မီ အဖြစ်အပျက်ကို ရှေးဦးစွာ ပြောပြဦးမယ်'

တီ။ ။ 'ပြောပါခင်ဗျာ'

ထိုအခါ ဖာရီယာက မိမိမှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆော်စပီဂလိုစီ၏ အပါးတော်မြဲ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရကြောင်း၊ အထက်ပါစာ၌ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသူမှာ မိမိဆရာ၏ ဦးလေးဖြစ်၍ သာသနာပိုင် အယ်လီဇန်ဒါ လက်ထက်တွင် ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ စာထဲတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း စပါဒါသည် သာသနာပိုင်၏ ညစာစားပွဲသို့ သွားရောက်

သောက်ရာတွင် အဆိပ်ကို စားမိ၍ သေဆုံးသွားကြောင်း၊ ၎င်း၏ တူတော်မောင် ဒေါ်ဒါမှာလည်း ၎င်းစားပွဲ၌ပင် အဆိပ်စားမိ၍ သေဆုံးကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမွေခံမည့်သူနှင့်တကွ ပစ္စည်းထားသောနေရာကို ကိုယ်တိုင်ရောက်ဖူးသူဖြစ်သော စပါဒါလည်း သေဆုံးသွားသည့်အတွက်ကြောင့် ပစ္စည်းများမှာ လက်စငုတ်နေခဲ့ကြောင်း၊ သေဆုံးသူ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စပါဒါမှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြောင်းနှင့် လူတိုင်း ပြောကြသောကြောင့် ဖာရီယာ၏ ဆရာသည် အမွေရသော ပစ္စည်းများကို မွှေနှောက် ရှာဖွေခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သို့ရာတွင် စာအုပ်များနှင့် ငွေသားအနည်းငယ်မှတစ်ပါး ဘာမျှ မတွေ့ရကြောင်း၊ ဖာရီယာ၏ဆရာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သေဆုံးပြန်သောအခါ မိမိ၏ တပည့် ဖာရီယာအား စာအုပ်များကို အမွေပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဖာရီယာသည် တစ်ညသ၌ မိမိ၏ဆရာ အထူးသဖြင့် မြတ်နိုးခဲ့သော ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန်လှောဖတ်ရှုလျက် ရှိစဉ် ဆေးတန် သောက်လိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ အနီး၌ မီးခြစ်လည်း မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဖာရီယာသည် ကျမ်းစာအုပ်အလယ်တွင် "စာမှတ်" သဖွယ် ညှပ်ထားသော စာရွက်ငယ်တစ်ခုကို ယူ၍ မီးအိမ်တွင် ရှို့ညှိလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗလာသက်သက်ထင်ရသော ထိုစာရွက်ငယ်ပေါ်တွင် ထိန်ထိန်ဝါသော စာလုံးများ ပေါ်ထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရကြောင်း၊ ထိုအခါ ဖာရီယာသည် မီးကိုသတ်ငြိမ်း၍ စာရွက်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အထက်ပါ စာလုံးများကို တွေ့မြင်ရကြောင်း၊ ဖြစ်တန်ရာသည်မှာ ၎င်းစာရွက်တွင် မျို့ဝှက်သော မင်တစ်မျိုးဖြင့် ရေးသားထားသောကြောင့် မီးပူသောအခါမှ စာလုံးများ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တစ်ပိုင်းမှာ မီးလောင်ကျွမ်းသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ပိုင်းမျှသာ ကျန်နေခဲ့ကြောင်း၊ ကျန်သောအပိုင်းတွင် ပါရှိမည့် စကားများကို မိမိ တွေးနိုင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်က မတွေးတောနိုင်သေးဘဲ ရှိဆဲတွင် နိုင်ငံရေးမှုနှင့် အကျဉ်းချထားခြင်းခံရ၍ တွေးတောနိုင်သော ယခုအခါတွင် ပြင်သစ် ဒင်္ဂါးတစ်သန်း ပေးပါမည်ဟု ပြောသော်လည်း လူရူးတစ်ယောက် အထင်ခံရ၍ ယုံကြည်ကြဘဲ ရှိနေကြောင်းများနှင့် ဖာရီယာက ပြောပြလေ၏။

၎င်းနောက် ဖာရီယာသည် မိမိ ရေးမှတ်ထားသော အခြားစက္ကူတစ်ပိုင်းကို ထုတ်ပြလေရာ ဒန်တီသည် စက္ကူနှစ်ရွက်ကို ဆက်စပ်ကာ ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

၁၄၉၈ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် သာသနာပိုင်က
ကျွန်ုပ်အား ညစာ စားပွဲသို့ ဖိတ်ကြားထားရာ ၎င်း၏အကြံကို
မသင်္ကာသောကြောင့် ဤစာကို ရေးသားထားခဲ့ကြောင်း။
ကျွန်ုပ်ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းမှ
ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများတွင် မြှုပ်နှံထားကြောင်းကို တူတော်မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စပါဒါ ကိုယ်တိုင် ရောက်ဖူး၍ သိကြောင်း။ ပစ္စည်းကန်ဖိုးမှာ ရောမဒင်္ဂါး ၂ သန်းဖိုးခန့် ရှိလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းထားသော နေရာမှာ ချောင်းကမ်းပါးရှိ ဝက်သစ်ချပင်ကြီးမှ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာမူ လျှက် ကိုက်(မည်မျှ) သွားသောအခါ ကျောက်ဆောင်တွင် ဂူကြီး များ တွေ့လိမ့်မည်။ တတိယကျောက်ဂူ၏ လက် (ဝဲယာ) ဘက်၌ ကျောက်ဖျာကြီးများ စီခင်းထားသည်။ တတိယကျောက်ဖျာကို ခွာ၍ အတွင်းသို့ ဝင်သွားလော့။ ၎င်းပစ္စည်း အားလုံးကို တူတော်မောင် စပါဒါသို့ ကျွန်ုပ် အမွေပေးခဲ့ကြောင်း။

"ဆီဇား စပါဒါ"

ယာ။ ။ 'ကိုင်း... နားလည်ပြီလား'

တီ။ ။ 'နားလည်ပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ဘယ့်နှယ် လုပ်ရမှာလဲ'

ယာ။ ။ 'မင်းနဲ့ငါနဲ့ နှစ်ယောက် အတူတူ လွတ်နိုင်ခဲ့လို့ ရှိရင် မင်းတစ်ဝက် ငါတစ်ဝက်၊ ငါသေလို့ မင်းတစ်ယောက်တည်း လွတ်သွားရင် မင်းချည်း အားလုံး ယူပေတော့'

တီ။ ။'ရောမဒင်္ဂါး ၂ သန်းဆိုတော့ ဘယ်လောက်တန်သလဲ'

ယာ။ ။ 'ပြင်သစ်ငွေနဲ့ တစ်ကုဋေ သုံးသန်းလောက် တန်လိမ့်မယ်'

တီ။ ။ 'ကိုက်(မည်မျှ) ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ'

ယာ။ ။ 'ကိုက်ပေါင်း ဘယ်လောက်ဆိုတာတော့ ငါ မတွေးနိုင်ဘူး။ ဟိုရောက် တော့ မင်းကြည့်ပြီး မှန်းပေတော့'

တီ။ ။ '(ဝဲယာ) ဘက်၌ ဆိုတာကော'

ယာ။ ။ 'ဒါလည်း လက်ဝဲလက်ယာကို ငါ မတွေးနိုင်ဘူး။ ဟိုရောက်တော့ နှစ်ဖက်လုံးကို မင်း စုံစမ်းကြည့်ပေတော့။ နားလည်ပြီလား'

တီ။ ။ 'နားလည်ပါပြီ။ ဒါထက် ဘကြီးမှာ အမွေခံ အမွေစားများ မရှိတော့ ဘူးလား'

ယာ။ ။ 'တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ မင်းပဲ ငါ့သားပဲ။ မင်းနဲ့ပဲ ထိုက်တန်တယ်။ မင်းချည်းပဲ ယူပေတော့'

အခန်း ၁၈

တတိယအကြိမ် ရောဂါဖောက်ပြီ

ဒန်တီမှာ ပြင်သစ်ဒင်္ဂါး တစ်ထောင်ပြည့်အောင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကိုင်ခဲ့ရဖူးသူ ဖြစ်ရကား တစ်ကုဋေကျော်ဆိုသော ငွေ၏ များမြောင်သောအဖြစ်ကိုသာ ရိပ်မိ၍ သည်၍မည်မျှ များပြားသည် ဟူ၍မူကား စိတ်ကူးရန်ပင် မတတ်နိုင်ခဲ့ချေ။ ဖာရီယာက စိတ်ကောင်းရှိသော လူတစ်ယောက်သည် ငွေတစ်ကုဋေ ပိုင်ဆိုင်ရရှိသည့်အခါ လောကကြီးအဖို့ ဘယ်မျှလောက် ကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ကြောင်းများကို တွက်ချက်ပြောပြလေရာ ဒန်တီကမူ ထိုငွေကို လက်ကိုင်ပြု၍ မိမိ၏ ရန်သူများကို လက်စားချေဖို့ ကြံစည်လိုက်ရသော ဘယ်မျှလောက် ခရီးပေါက်ရောက်ချေမည်ကိုသာ တွေးတောကာ ဝမ်းသာလျက် ရှိ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ အကျဉ်းသမားနှစ်ယောက်တို့အဖို့ စိတ်ပျက် အားလျော့ ဖွယ် အခြင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ ဒန်တီတို့ လိုဏ်တူးထားသော "ဆောင်တော် ဘူး" အတော်ပင် ပရိယွင်း ဟောင်းမြင်းလျက်ရှိရာ အစိုးရက ၎င်း "ဆောင်တော်ကူး"ကို ပြင်ဆင်ရန် အမိန့်ပေးရာတွင် အောင်ခြေ၌ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲကြီးများ ဖို့သိပ် ခထားလိုက်လေရကား ပင်ပန်းကြီးစွာ တူးဖော်ထားကြရသည့် လိုဏ်ခေါင်းမှာ ကျောက်တုံး အသစ်များဖြင့် ကြပ်တည်းစွာ ဖို့သိပ် ပိတ်ဆို့ပြီး ဖြစ်သွားလေ၏။ ဒန်တီမှာမူ ထိုအခြင်းအရာအတွက် များစွာ စိတ်ပျက် အားလျော့ခဲ့သော်လည်း အဘိုးကြီး ညွှန်ခဲ့ သော ဘဏ္ဍာများကို ရကောင်းစေဟူ၍ သဘောမထားကြောင်း၊ စင်စစ်သော်ကား ဖာရီယာ သင်ပြခဲ့သော ပညာအရပ်ရပ်တို့သည် တစ်ကုဋေကျော်မျှသော ဘဏ္ဍာထက်ပင် မိမိအဖို့ အဖိုးထိုက်တန်လှ၍ ရလမ်းမရှိသော ဘဏ္ဍာများ ဆုံးရှုံးသွားသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းထက် ရပြီးသော ပညာ ဘဏ္ဍာအတွက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းက အဆများစွာ ပိုမိုကြောင်းဖြင့် ဖာရီယာအား ပြောပြလေ၏။ ဖာရီယာကမူ တစ်နေ့နေ့၌ ဧကန်မုချ ဒန်တီ လွတ်မြောက်ရမည်ဟု ယုံကြည် စိတ်ချထားသည် ဖြစ်၍ ပစ္စည်းညွှန်းပါသော စာရွက် မတော်တဆ ပျောက်ဆုံးသည် ဖြစ်စေ၊ အခြားသူတို့ တွေ့၍ ဖော်ယူသည်ဖြစ်စေ ဖြစ်ခဲ့ရိပ်မိလေရကား စာရွက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဒန်တီအား အာဂုံဆောင်နိုင်သည် အထိအောင် ကျက်မှတ်ထားစေပြီးမှ စာရွက်ကို ဖျက်ဆီးလိုက်လေ၏။

တစ်ညသ၌ ဒန်တီသည် အိပ်ရာမှ ရုတ်တရက်လန့်နိုး၍ နားထောင်လိုက်ရာ ထောင် မိမိ၏အမည်ကို တ သ ညည်းတွားနေသော အသံများ ကြားရသည့်နှင့် ပျာယီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျာယာ ဖာရီယာ၏ အခန်းသို့ ပြေးသွားလေ၏။ ဖာရီယာမှာမူ ခုတင်ပေါ်၌ ပက်လက် လန်ကာ ခက်ခဲစွာနှင့် အသက် ရှူရှိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မိမိ စိုးရိမ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်နေချေပြီဟု ဒန်တီ ပူပန်မိ၏။ ထိုအခါ ဒန်တီသည် ခုတင်ခြေရင်း၌ ဝှက်ထားသော ဆေးပုလင်းကို ထုတ်ယူ၍ 'ပြောပါခင်ဗျာ၊ ဘယ်နှစ်စက် လောင်းထည့်ရမလဲ၊ ပြောပါဦး' ဟု တုန်တုန်ယင်ယင် မေးမြန်းလေရာ ဖာရီယာက 'အရင်ကလို ဆယ်စက်လောက် လောင်းထည့်တာပေါ့။ သို့သော်လည်း ထူးလှမယ်လို့ ငါ မထင်ဘူး သားရယ်။ ငါ နေ့ရောက်ပြီ ဆင်တယ်' ဟု ပြော၏။ ဒန်တီလည်း ဆေးပုလင်းကို ကိုင်လျက် မျက်ရည် ဝိုင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

ယာ။ ။ 'အားမငယ်ပါနဲ့ သားရယ်။ ငါ မရှိရင် မင့်အဖို့ ဝန်ထုပ်ကြီး ကျသွားသလို ဖြစ်မှာပေါ့၊ လွတ်အောင် ကြိုးစားပြီး ကျန်ရစ်၊ ကြားလား'

တီ။ ။ 'ဘကြီးမပါဘဲ လွတ်ရမယ်ဆိုရင် အရသာတစ်ဝက် လျော့သွားပြီပေါ့ ဘကြီး'

ယာ။ ။ 'ဟုတ်ရိုးလားကွယ်၊ ငါ့မှာတော့ ကြီးဝါပြီ။ မင်းအဖို့တော့ ရှေ့မှာ လုလုပ်ဖို့ [illegible] အများကြီး ရှိသေးတယ်။ ဒါထက် လွတ်လွတ်ချင်း ဘဏ္ဍာတွေကို ရှေးဦးစွာ သွားယူနော်၊ ကြားလား'

ဒန်တီသည် အလုံးဆို့လာသဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်၍သာ ပြနိုင်တော့၏။

ယာ။ ။ 'ဘဏ္ဍာတွေအားလုံး သူ့နေရာမှာ ရှိတယ်။ စိတ်သာချ၊ ငါ့မျက်စိထဲမှာ မြင်နေတယ်။ အလို...အလို...အလို'

ထိုခဏ၌ ဖာရီယာသည် မီးယဲ၌ ဖုတ်လိုက်သော အမဲခြောက်ကဲ့သို့ ခြေလက်များ လိန်တွန့်ကာ တက်လာ၍ ပါးစပ်မှလည်း အမြှုပ်များ တစီစီ ထွက်လာလေ၏။ ဒန်တီလည်း ဆေးပုလင်းကို ကိုင်လျက် အဆင်သင့် စောင့်နေရာ ဖာရီယာသည် ဖြည်းဖြည်း ငြိမ်လာ၍ လူသေကောင်ကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါးစပ်ကို ဓားဖြင့် ကလန့်ဖွင့်ပြီးနောက် ဆေးရည် ဆယ်စက် လောင်းထည့်လိုက်လေ၏။ ဆေးရည်မှာ ပုလင်းထဲတွင် အစက် ၂၀ ခန့် ကျန်ရှိသေး၏။

၁၀ မိနစ်ခန့် စောင့်နေသော်လည်း ဖာရီယာမှာ ငြိမ်သက်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ နောက်ထပ် ၅ မိနစ်ခန့် စောင့်နေသော်လည်း ထူးခြားခြင်း မရှိချေ။ ထိုအခါ ဒန်တီသည် ရဲလိုရငြားသဘောမျိုးဖြင့် ဆေးရည်ပုလင်းကို ပါးစပ်ထဲသို့ အားလုံး လောင်းထည့်လိုက်လေ၏။ ၎င်းဆေးရည်မှာ အလွန်ပြင်းထန်သည့် တန်ခိုးသတ္တိရှိပေရကား ဖာရီယာမှာ လူသေကဲ့သို့ ငြိမ်သက်လျက် ရှိရာမှ အသားများ ဆတ်ဆတ်ခါအောင် တုန်လာပြီးလျှင် မျက်လုံးများ ပွင့်လာ၍ ခုတင်ပေါ်တွင် ရုတ်ခနဲ ထ၍ ထိုင်လိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုအခြင်းအရာမှာ ဆေးတန်ခိုးပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေရကား နောက်တစ်ခါ၌ ဖာရီယာ

သည် ပက်လက်လန်၍ လဲကျသွားပြီးလျှင် ပါးစပ်ကို တစ်ချက်ဟည်း ဟ လိုက်ခါမျှနှင့် အသက် ကုန်သွားလေတော့၏။

ဒန်တီမှာမူ နာရီဝက်ခန့်မျှ စောင့်ကြည့်နေသေး၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် အသက်ကုန်ပြီဟု သိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တားမနိုင် ဆီးမရ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ် လာသည်နှင့် မိမိ၏ အခန်းဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်ကူးလာခဲ့လေသည်။

နောက်နေ့နံနက်၌ ထောင်မှူးသည် ထုံးစံအတိုင်း ဒန်တီထံသို့ စားစရာများ ပို့ထားခဲ့ပြီးနောက် ဖာရီယာ၏ အခန်းသို့ ဆက်လက် ထွက်သွားလေ၏။ ဒန်တီမှာ ဖာရီယာ၏ အလောင်းကို ထောင်မှူး တွေ့သောအခါတွင် အဘယ်ကဲ့သို့ ရှိနေမည်ဟု ကြည့်လိုသည်နှင့် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတစ်လျှောက် လျှောက်ကာ ကူးသွားလေ၏။ ဒန်တီသည် အလံများအောက်တွင်ရှိသော အပေါက်ဆီမှ ချောင်းမြောင်းနားထောင်လျက် နေစဉ် ထောင်မှူးဝင်လာ၍ ထိတ်လန့်သော အမူအရာနှင့် အော်သံကြားလိုက်ရပြီးနောက် ထောင်မှူး ထွက်သွားလေ၏။ တစ်ခဏမျှ ကြာလတ်သော် ထောင်ပိုင်အရာရှိနှင့် အစောင့်အကြပ်များ လိုက်လာသံကို ဒန်တီကြားရလေရာ ထောင်ပိုင်က ဆရာဝန်ကို အမြန်ချင်းခေါ်ခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ တစ်ခဏ ကြာပြန်သော် ဆရာဝန် ရောက်လာ၍ စမ်းသပ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် အသက်မရှိကြောင်း ပြော၏။ သို့ရာတွင် ထောင်ပိုင်က သေချာအောင် စမ်းသပ်ဖို့ တိုက်တွန်းရာတွင် ဆရာဝန်သည် စန်ဒလီတစ်ယောက်အား သံချောင်းတစ်ချောင်းကို မီးဖုတ်ယူခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ အတန်ငယ် ကြာလတ်သော် စန်ဒလီ ရောက်လာ၍ ရှဲခနဲ မြည်သံနှင့် အလွန် ညှော်နံသော အနံ့ကို ဒန်တီ ရအားလိုက်ရ၏။ အကြောင်းမှုကား ဆရာဝန်သည် အလောင်း၏ ခြေဖဝါးကို သံပူရဲရဲ ကြီးဖြင့် ကပ်ကြည့်သောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

ဝန်။ ။ 'ဟန်ဆောင်တာ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး ထောင်ပိုင်ရဲ့၊ တကယ်သေတာပါပဲ'

ပိုင်။ ။ 'ဒီလိုသေချာတာ တာဝန် ကင်းတာပေါ့ဗျာ'

ဝန်။ ။ 'ဘယ်တော့ သင်္ဂြိုဟ်မလဲ'

ပိုင်။ ။ 'ဒီကနေ့ညပေါ့'

ဝန်။ ။ 'ဘယ်အချိန်လောက်လဲ'

ပိုင်။ ။ '၁၀ နာရီ၊ ၁၁ နာရီ လောက်ပေါ့'

ထိုအတောအတွင်း ဖာရီယာ၏ အလောင်းကို အစေခံများက ဂုန်အိတ်ဖြင့် ချုပ်ပေးနေကြသံများကိုလည်း ဒန်တီ ကြားရ၏။

ပိုင်။ ။ 'ကိုင်း ကိစ္စပြီးပြီ၊ သွားကြစို့'

ဝန်။ ။ 'လူစောင့် ထားဦးမလား'

ပိုင်။ ။ 'မလိုပါဘူးဗျား၊ တံခါး ပိတ်ထားလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငှင်းနောက် လူများ အားလုံး ထွက်သွားကြ၍ တံခါးပိတ်သံ ကြားလိုက်ရလေ၏။ ၎င်းတို့ ထွက်သွားကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် အလံများအောက်မှ အပေါက်မှ ထွက်လာ၍ ဖာရီယာ၏ အလောင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

အခန်း ၁၉

အကျဉ်းထောင်၌ သင်္ချိုင်းပုံ

ဖာရီယာ၏ အလောင်းမှာ ခုတင်ပေါ်တွင် ဂုန်အိတ်အတွင်း၌ စင်းစင်းကြီး ရှိနေလေ၏။ ဒန်တီသည် ခုတင်စွန်းတွင် ထိုင်လျက် ဖာရီယာ၏ အလောင်းကို စိုက်ကာ ကြည့်နေစဉ် မိမိကိုယ်ကို သတ်၍သေရန် ကြံစည်ခဲ့ဖူးသော အကြံဟောင်းများသည် အသစ်ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်လာပြန်လေ၏။ စကားပြောရန်လည်း လူမရှိ တိုင်ပင်ရန်လည်း အဖော်မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်း ပျင်းရိစွာ အသက်ရှင်နေခြင်းထက် တစ်ခဏကလေးမျှ ဝေဒနာခံ၍ သေလိုက်ရခြင်းသည် သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်မိ၏။ ဒန်တီမှာ ဖာရီယာနှင့် နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာ အတူတကွ နေထိုင်လာခဲ့ရရာတွင် အဘိုးကြီးအပေါ်၌ အတော်ပင် စွဲလမ်း ချစ်ခင်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်ရကား ယခု သေလိုက်ရလျှင် ဖာရီယာနှင့် တစ်နေရာရာ၌ တွေ့ဆုံရလိမ့်မည် ဟူ၍လည်း မှတ်ထင်ရှာ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် လက်ပေါ်တွင် မေ့ထောက်လျက် တစ်ယောက်ယောက်ကို သတ်ခြင်းအားဖြင့် သေဒဏ်အပြစ်ခံရခြင်းက ကောင်းမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြိုးဆွဲချ၍ သတ်ခြင်းက ကောင်းမည်လောဟု စဉ်းစားစိတ်ကူးလျက် ဂိစဉ့် မတရားသဖြင့် အချုပ်ခံနေရခြင်းတည်းဟူသော အခြင်းအရာသည် စိတ်ထဲ၌ ကွက်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ထိုအခါ ဒန်တီက "သေသည်၊ ရှင်သည်ဆိုခြင်းမှာ ငါ့အဖို့ အရေးမကြီးလျှင် ထားဘိဦး။ ငါ့ကို မကောင်းကြံစည်ထားသော လူများ ရှိသေးသည်။ ငါသေခဲ့လျှင် ထိုလူများ အပြစ်ဒဏ် မခံစားရဘဲ လွတ်သွားကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ မဖြစ်ထိုက်၊ ငါ့ကို မတရား ကျင့်ကြံသော လူများအား ငါခံစားရသလို ခံစားရအောင် လက်စားချေဖို့ အရေးကြီး ရှိသေးသည်။ သို့သော် ဖာရီယာလို မသေမချင်း ဤထောင်မှ ငါလွတ်ဖို့ ရှိပါဦးမည်လော"ဟု စဉ်းစား စိတ်ကူးရင်း ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု ပေါ်လာသည်နှင့် ဖြုတ်ခနဲ မတ်တတ်ရပ်လိုက်လေ၏။ ဖာရီယာလို သေမှ ထောင်မှ လွတ်မည် ဆိုခြင်းအားဖြင့် ဖာရီယာနှင့် နေရာချင်း လဲလိုက်ရလျှင် ထောင်မှ လွတ်ဖို့ ရှိသည်ဆိုသော စိတ်ကူး ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

၎င်းစိတ်ကူး ဝင်လာသောအခါ၌မူကား ဒန်တီမှာ နေမထိ ထိုင်မထိ ဖြစ်လာ၍ အခန်းထဲတွင် စကြံလျှောက်ရင်း အကြံထုတ်လေတော့၏။ နောက်ဆုံး ဒန်တီသည် ၎င်း၏ အကြံအတိုင်း ဆောင်ရွက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၍ အလောင်းကို ထုပ်ထားသော ဂုန်အိတ်မှ ချုပ်ရိုးများကို ဓားဖြင့် ဖြတ်ဖွင့်လေ၏။ ၎င်းနောက် အလောင်းကို မိမိ၏ အခန်းသို့ ထမ်းယူသွား၍ ခုတင်ပေါ်တွင် နံရံဘက်သို့ စောင်းလျက် အိပ်ပျော်နေဟန် ထင်ထားပြီးလျှင် စောင်ဖြင့် ဖုံးထားလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏ အခန်းသို့ ပြန်သွား၍ အဘိုးကြီးဝှက်ထားသော အပ်ချည်နှင့် အပ်တို့ကို ထုတ်ယူပြီးနောက် ဂုန်အိတ်ထဲသို့ ဝင်၍ ခုတင်ပေါ်၌ ပက်လက်လှန်ကာ အိပ်နေလိုက်လေ၏။

ဒန်တီ စိတ်ကူးမိသည်မှာ အလောင်းကို သုသာန်သို့ ထမ်းဆောင်သွားသော လူများသည် လမ်းခရီး၌ မိမိအကြောင်းကို ရိပ်မိသွားခဲ့လျှင် ဂုန်အိတ်ကို ဓားနှင့် ဖြတ်ဖွင့်၍ ခြေထောက်အားကိုး ထွက်ပြေးမည်။ လူများက လိုက်၍ဖမ်းခဲ့လျှင် ဓားနှင့် ခုခံမည်။ သုသာန်သို့ ရောက်၍ မြေအောက်၌ မြှုပ်ထားခဲ့လျှင် လူများ ပြန်သွားသောအခါတွင် လက်ဖြင့်ယက်၍ ထွက်လာမည်။ အကယ်၍ မထွက်နိုင်လောက်အောင် နက်စွာ မြှုပ်ထားကြပါလျှင်လည်း အကယ် သေရုံအပြင် မရှိနိုင် စသည်ဖြင့် စိတ်ကူးနေ၏။

ဒန်တီ မှုပန်မိသော အခြင်းအရာတစ်ခုမှာ ထောင်မှူးသည် မိမိအခန်းသို့ ညစာ မှီရန် ဝင်လာ၍ အိပ်ပျော်နေသော ဒန်တီဟန်ဆောင်ထားသော ဖာရီယာ၏ အလောင်းကို မြင်သောအခါ ထုံးစံအတိုင်း ညစာကို ချမထားဘဲ အလောင်းကို လှုပ်နှိုးခဲ့လျှင် အားလုံး ပေါ်ကုန်ချေတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိသည်နှင့် ရင်ထဲ၌ တဒိန်းဒိန်း ခုန်လှုပ်လျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ၇ နာရီ ထိုးပြီးသဖြင့် ညစာပို့ချိန် ကျော်လွန်သော်လည်း ဆူသံညံသံ ကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဒန်တီမှာ မိမိ စိုးရိမ်နေသော ဘေးရန်တစ်ခု လွတ်သွားချေပြီဟု ဝမ်းမြောက်မိ၏။

ဒန်တီသည် ဂုန်အိတ်ထဲတွင် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် စောင့်နေရ၍ ၁၀ နာရီ ကျော်လတ်သော် လူနှစ်ယောက်တို့သည် အခန်းတွင်းသို့ မီးအိမ်တစ်လုံးနှင့် ဝင်လာ၍ ထမ်းစင်တစ်ခုကို အိပ်ရာအနီး၌ ချထားသံ ကြားလိုက်ရ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်တီကို မြှောက်ချီ၍ ထမ်းစင်ပေါ်သို့ တင်ကြသောအခါ–

တစ်ယောက်က။ ။ 'လူကတော့ ပိန်သလိုနဲ့ တော်တော် လေးပါကလားဟေ့'

တစ်ယောက်။ ။ 'အရိုးဟာ အသားထက် လေးတယ်လို့ ပြောကြတာပဲ'

ပထမလူ။ ။ 'ခဲ ထည့်ဦးမလားဟေ့'

ဒုတိယလူ။ ။ 'အလေးခံလို့ကွယ်၊ ဟိုကျတော့မှ ထည့်တာပေါ့'

ဒန်တီမှာ မည်သည့်အတွက် ခဲထည့်ရမည်ဟု တွေးတောနေမိ၏။

နောက်ဆုံး၌ လူတစ်ယောက်သည် ရှေ့မှ လက်ဆွဲမှန်အိမ်ဖြင့် လမ်းပြလျက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထမ်းစင်ကိုထမ်း၍ သုသာန်သို့ ထုတ်လာကြ၏။ ထောင်တံခါးသို့ ရောက်သောအခါ လူတစ်ယောက်သည် ဒန်တီ၏ခြေထောက်များကို ကြိုးဖြင့်ချည်တုပ်၍ လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကိုလည်း ခြေထောက်အနီးတွင် ချထားလိုက်လေသည်။

အတန်ငယ် သွားမိကြသောအခါ ပင်လယ်မှ လှိုင်းသံများကို ဒန်တီကြားရလေရာ တစ်ယောက်သောလူက 'လေတွေက ထန်သနဲ့ဟေ့၊ အဘိုးကြီးတော့ အေးရှာလိမ့်မယ်နော်' ဟု ပြောရာ ဒုတိယလူက 'စွတ်စွတ်စိုစိုနဲ့ ခများတော့ ဒုက္ခပဲဟေ့'ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

'ကိုင်း တော်လောက်ပြီ ထင်ပါရဲ့ကွယ်'

'နည်းနည်းသွားဦးလေကွယ်။ ဟိုတုန်းက အလောင်းတစ်လောင်းဟာ ကျောက်ဆောင်နဲ့ ရိုက်ပြီး ကြေမွကုန်တာ တွေ့ရလေတော့ ငါတို့ကို ထောင်ပိုင်ကြီးက ကြိမ်းတာမင်း မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား'

လူနှစ်ယောက်တို့သည် အနည်းငယ် ဆက်လက်သွားကြ၍ ထမ်းစင်ကို ချပြီးလျှင် ဒ[illegible]ခြေမှ တစ်ယောက်၊ ဦးခေါင်းမှ တစ်ယောက် ကိုင်မြှောက်ကာ ယမ်းနေကြရာ ဒန်တီလည်း တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်လျက် ထားရ၏။ 'တစ်–နှစ်–သုံး' ဟု တစ်ပြိုင်တည်း ရွတ်ဆိုကာ အချက်ပေးကြပြီးသည့်နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီမှာ လေထဲသို့ လွတ်ထွက်သွားသဖြင့် ဟာခနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို ခံစားလိုက်ရ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ပြင်းထန်စွာ ထိတွေ့မိသည်ကို သိလိုက်ရပြီးနောက် ကျဉ်တက်လုမတတ် အေးမြသော ရေနှင့် ထိတွေ့သည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်နှင့် လွှတ်ခနဲ အသံထွက်အောင် ယောင်အော် အော်လိုက်မိသေး၏။ သို့ရာတွင် ခြေထောက်၌ ချည်တုပ်ထားသော အမြောက်လုံးသည် ရေအောက်သို့ ဆွဲသွားလေရကား ပီသအောင် အသံမထွက်နိုင်မီ ဒန်တီမှာ ပင်လယ်ရေပြင်အောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားလေတော့၏။

အခန်း ၂၀

ပုန်းအောင်းနေရခြင်း

ဒန်တီသည် ရေပြင်နှင့် ပြင်းထန်စွာ ထိတွေ့သည်အတွက်ကြောင့် အတန်ငယ် မူးဝေသွားသော်လည်း သတိလစ်လောက်အောင် မရှိသည်ဖြစ်၍ လက်တွင် ဆုပ်ကိုင် ထားသောဓားဖြင့် ဂုန်အိတ်ကို ဖြတ်ခွဲလေရာ ဦးခေါင်းနှင့်လက်များသည် အိတ်ပြင်သို့ ပေါ်ထွက်

လာလေ၏။ သို့ရာတွင် အမြောက်လုံးသည် ဒန်တီတစ်ကိုယ်လုံးကို ရေအောက်သို့ ဆွဲခေါ်လျက်ရှိရကား လျင်မြန်စွာ နစ်မြဲတိုင်း နစ်မြုပ်လျက် ရှိ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီသည် အမြောက်လုံးချည်ထားသော ကြိုးများကို ဖြတ်တောက်၍ ဂုံအိတ်မှ တစ်ကိုယ်လုံး လွတ်ကျွတ်အောင် ထွက်ပြီးလျှင် ရေလျှင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အလျောက် ခြေလက်တို့ဖြင့် ကူးယက်ရာတွင် ရေပြင်ပေါ်သို့ ထိုးတက်ပေါ်လာလေ၏။

ပင်လယ်ဘက်၌ကား လှိုင်းလုံးကြီးများသည် ပြင်းထန်သော လေအဟုန်ကြောင့် ဆွေးဖွေးဖြူသော ဦးထိပ်များဖြင့် တအိအိ လူးလိမ့် ရိုက်ပုတ်လျက်ရှိရာ ကမ်းဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်မူကား ကျောက်ဆောင်၏ ထိပ်၌ လူ ၃ ယောက် တို့သည် မီးအိမ်ကို ထိုမှ ဤမှ ယမ်းခါ ရပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုလူများသည် ဒန်တီ လန့်၍ အော်လိုက်သော အသံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် မသင်္ကာသော အမူအရာနှင့် ရေပြင်သို့ မျှော်ကြည့်နေကြသည့် လက္ခဏာ ရှိလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် အသက်ကို ဝအောင် ရှူရှိုက်ပြီးနောက် ရေအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးကာ ထိုးကူးသွားခြင်းအားဖြင့် ကမ်းမှ ကိုက် ၅၀ ခန့် ကွာဝေးခဲ့၏။ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငုပ်လျှိုးပြီး၍ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာတွင် မီးအိမ်မှာ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ။

ဒန်တီသည် ကမ်းဘက်သို့ ပြန်ကူးသည်ရှိသော် ထောင်မှ အရာရှိများ ပြန်တွေ့သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၃ မိုင်ခန့်၌ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်း တည်ရှိခြင်းကို သိရှိသည့်အတိုင်း ဒန်တီသည် ၎င်းကျွန်းဆီသို့ ရော်ရမ်းကာ ကူးယက်လေရာ အရွယ်လည်း ကောင်း၊ ဗလလည်း ကောင်း၊ ရေကူးလည်း ကျင်လည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် အတော်ပင် ခရီးတွင်အောင် ကူးယက်နိုင်ခဲ့၏။ မှောင်မိုက်ထဲ၌ မည်းမည်းမြင်ရသော လှိုင်းလုံးတိုင်းကို မိမိအား လိုက်ဖမ်းသော လှေဖြစ်သည်ဟု မှတ်ထင်မိသဖြင့် ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ကူးယက်သည့်အတွက် သာ၍ ခရီးတွင်ခဲ့၏။

တစ်နာရီကျော်ခန့် ကူးယက်လတ်သော် ဒန်တီသည် ကျွန်းနှင့်နီးကပ်လာလောက်ပြီဟု ခန့်မှန်းမိ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်း၏ အစအနကိုမျှ မမြင်ရသေးချေ။ ထိုအခါ ဒန်တီသည် မိမိခန့်မှန်းချက် လွဲချော်လေပြီလောဟု တွေးတောမိ၏။ ယင်းသို့ တွေးမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အေးမြသော ရေထဲ၌ပင် ချွေးပြန်၍ ထွက်လာသေး၏။ အကြောင်းမူကား ခန့်မှန်းချက် မှားခဲ့လျှင် ကျွန်းသို့ မရောက်မီ လက်ပန်းကျ၍ သေဖွယ်ရာ ရှိနေသောကြောင့်တည်း။

ဒန်တီသည် ဖော့ချည်တစ်ခါ ကူးချည်တစ်လှည့်ဖြင့် ပြုလုပ်လာခဲ့၍ လက်ပန်းကျစ ပြုလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ၎င်း၏ ဒူးသည် တစ်စုံတစ်ခုကို တိုက်မိသည်နှင့် မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ ထောက်မိသော နေရာသို့ ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းမြောက်လိုက်သည်မှာ ပြောဖွယ်ရာ မရှိချေ။ ထိုနေရာမှ ဆက်လက်၍ လျှောက်လာသောအခါ ကမ်းခြေ၌ရှိသော ကျောက်ဆောင်များကို တွေ့ရလေရာ ဒန်တီမှာ ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်၌ ဦးခေါင်းမှိကာ အပန်းဖြေရာမှ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သွားလေ၏။

နားထဲ၌ ဒိန်းခနဲ မြည်ဟိန်းသွားသော အသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဒန်တီသည် အိပ်ရာမှ လန့်နိုး၍ မျက်လုံးများ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လျှပ်စစ်များ တဝင်းဝင်း တလက်လက်ဖြင့် မိုးကြိုးများ ထစ်ချုန်းလျက် မိုးရွာလေပါ သည်းထန်စွာ ရွာသည်းနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ပင်လယ်ပြင်၌ကား လှိုင်းလုံးကြီးများသည် အိမ်လုံးကြီးများသဖွယ် တဝုန်းဝုန်း တအိအိ ရှိနေကြလေ၏။

ဒန်တီသည် ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ပင်လယ်ဘက်ဆီသို့ ငေးကြည့်နေစဉ် လှေငယ်တစ်စင်းသည် စုတ်ပြတ်သော ရွက်များနှင့် ကဆုန်စိုင်းသော မြင်း၏အဟုန်ဖြင့် ရှေးပြင်ပေါ်၌ လွင့်ပါလျက်ရှိရာ လူလေးငါးယောက်တို့လည်း ကြောက်အားကြီးစွာနှင့် ကုပ်လျက် လိုက်ပါသွားသည်ကို လျှပ်စစ်ရောင်တွင် တစ်ချက် တစ်ချက် တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဒန်တီလည်း ထိုသူတို့မှာ အသက်ဘေးအတွက် စိုးရိမ်လျက် ငေးကြည့်နေစဉ် [illegible] မြည်သံကြားရ၍ 'ကယ်တော်မူပါ'ဟူသော အော်သံများ ကြားရပြီးနောက် ရေပေါ်၌ [illegible]ယက်ကူးသော ခြေလက်စသည်တို့ကို ကလန် ကလန်နှင့် မြင်လိုက်ရ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ကား လှေရော လူပါ အစအန မကျန်ရစ်ဘဲ လှိုင်းတဖွေးဖွေး လျှပ်တလက်လက် ရှိသည်ကိုသာ မြင်ရလေတော့၏။

နောက်ဆုံး၌ လေသည် တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်၍ မည်းမှောင်သော မိုးတိမ်များ၏ နေရာတွင် ပန်းရောင်နရှိသော တိမ်များ ရောက်လာကြလေရာ ဒန်တီသည် ထိုအခြင်းအရာကို အံ့သြစွာ ငေးကြည့်နေစဉ် အရုဏ်တက်၍ နေထွက်လုနီးလာကြောင်း သိရှိရလေ၏။

ဒန်တီသည် အကျဉ်းထောင်ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်ဆောင်များ၏ထိပ်၌ မည်းမည်းကြီး ရှိနေသော အဆောက်အအုံကြီးကို မြင်ရသဖြင့် ကြက်သီးထမိ၏။ မိမိ ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြောင်းကို မသိကြသေးလျှင် သိကြဖို့ အချိန်နီးလာလေပြီဟု စဉ်းစားမိ၏။ ဒန်တီသည် ထိုင်ရာမှထ၍ မည်သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်းဟု အကြံထုတ်လျက်ရှိစဉ် မာဆေးမြို့ဘက်မှ ရွက်လွှင့်ထွက်လာသော သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းကို မြင်လိုက်ရ၏။ သင်္ဘော၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်း အီတလီသင်္ဘောဖြစ်၍ ၎င်းပြည်သို့ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလေ၏။ သင်္ဘောသည် ဒန်တီရှိရာကျွန်းအနီးမှ ကပ်၍ သွားမည့်အကြောင်းကိုလည်း သိရှိ၏။

ဒန်တီသည် ကျွန်းပေါ်တွင် စကြံလျှောက်ရင်း ယမန်ညဦးက လှေပျက်သော နေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာတွင် ကမ်းပေါ်၌ တင်နေသော ဦးထုပ်ကလေးတစ်လုံးနှင့် ပျဉ်ပြားနှစ်ချပ် သုံးချပ်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုခဏ၌ ဒန်တီသည် အကြံတစ်ခု

ရ၍ ဦးထုပ်ကို ကောက်ယူကာ ဦးခေါင်းတွင် ဆောင်းပြီးမှ ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်ကိုယူ၍ ထဲသို့ ခုန်ဆင်းပြီးလျှင် သင်္ဘောရောက်လာမည့် လမ်းကြောင်းဆီသို့ ကူးသွားလေသည်။

သင်္ဘောသည် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာ၍ ဒန်တီမှာ ဝမ်းမြောက်စွာ ကူးယက်သ၏။ သို့ရာတွင် နောက်တစ်ခဏ၌ သင်္ဘောသည် လမ်းကြောင်းပြောင်းလဲ၍ ဒန်တီသို့ တည့်တည့်မလာဘဲ နံဘေးသို့ ဖဲ့ထွက်သွားလေရာ ဒန်တီမှာ သေလုမတတ် လျော့သွား၍ ပျဉ်ပြားပေါ်၌ တတ်နိုင်သမျှ မြင့်အောင် ကိုယ်ကို ဆန့်တန်းပြီးလျှင် ထုပ်ကို မြှောက်ယမ်းပြလေ၏။

သင်္ဘောသည် ဒန်တီကို မြင်ဟန်လက္ခဏာနှင့် ရုတ်တရက် အရှိန်သတ်လိုက်နောက် လှေငယ်တစ်စင်း လွှတ်ချလာလေ၏။ ဒန်တီမှာ ကယ်ဆယ်မည့်လှသည်ကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်အားတက်သလောက် ကိုယ်အား ဆုတ်ယုတ်လေရကား လှေငယ် ချဉ်းကပ်လာသောအခါတွင် ကူးယက်နိုင်မည် ဝေးစွ၊ ပျဉ်ပြားင် ခက်ခဲစွာ တွယ်ဖက်ထားရသဖြင့် လှေငယ်မှ လူများ ဆွဲယူမှသာ လှေပေါ်သို့ က်သွားလေတော့၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဒန်တီမှာ သတိလစ်၍ မျောနစ်သွားလေ၏။

သတိရသဖြင့် မျက်လုံးများ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက်သည် တီ၏ ခံတွင်းသို့ အရက်များ လောင်းထည့်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ သူသည် သင်္ဘောကက်ပတိန်ကို သွားခေါ်၍ ကက်ပတိန်က ဒန်တီအား မေးခွန်းများ တ်လေ၏။

ဒန်တီက မိမိမှာ ယမန်ညဦးက မုန်တိုင်းထဲတွင် လှေမှောက်သော သင်္ဘောသား စ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ မုတ်ဆိတ်နှင့် ဆံပင်များ အရှည်ထားရခြင်းမှာ ၁၀ နှစ် င်တိုင် သင်တုန်းဓား မကိုင်ပါဟု ကျမ်းသစ္စာတစ်ခု ပြုခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ သော် ထိုနေ့တွင် ၁၀ နှစ်စေ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရိတ်ဖြတ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ာ သင်္ဘောအလုပ်ကို နားလည်သောကြောင့် သင်္ဘောသားအဖြစ်နှင့် ခိုင်းစေလိုပါက လုပ်လုပ်ရန် အသင့်ရှိကြောင်း၊ အကယ်၍ အလိုမရှိပါလျှင်လည်း ပထမ ဆိုက်ကပ်သာ သင်္ဘောဆိပ်တွင် ချထားခဲ့နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကက်ပတိန်သည် ဒန်တီအား ပညာ စမ်းလိုသည်နှင့် ပဲ့ကိုင် ခိုင်းလေရာ တီမှာ ၎င်းတို့ သွားမည်ဖြစ်သော ဆိပ်ကမ်း၏ တည်ရာအရပ်ကို ကောင်းစွာ သိလည်သည့်အလျောက် သင်္ဘောသားများအား ဆိုင်ရာအမိန့်များပေး၍ သင်္ဘောက်ကိုလည်း ၎င်း၏သဘောအတိုင်း ကိုင်တွယ် ပြုပြင်လေ၏။ ကက်ပတိန်သည် ဆိုင်တစ်ယောက် လိုနေခိုက်တွင် ဒန်တီ၏ ကျင်လည်သော ကိုင်တွယ်ပုံကို တွေ့မြင်ရည်နှင့် အလွန်တရာ နှစ်သိမ့် ကျေနပ်လျက် ရှိလေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ ဒန်တီအား ရေထဲမှ ဆွဲတင်သော သင်္ဘောသား [illegible]ကိုပိုမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒန်တီနှင့် လုံးတူ ရုပ်တူဖြစ်၍ ဒန်တီသည် ဂျေကိုပို၏ အဝတ်အစားများကို ခေတ္တ ငှားရမ်းဝတ်ဆင် ထားရလေ၏။ ဒန်တီသည် ပုံကို ကိုင်လျက် ပေါင်မုန့်တစ်ဖဲ့ကို ဝါးရင်း ရေကြောင်းကို ကြည့်နေစဉ် အမြောက်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်သည်နှင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အကျဉ်းထောင်မှ ပစ်သော အမြောက်သံဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေ၏။

ကက်ပတိန်။ ။ 'ဘာအမြောက်ပါလိမ့်၊ သိသလားဟေ့'

ဒန်တီ။ ။ 'အကျဉ်းသမားများ ထွက်ပြေးလေရော့သလား ခင်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် အမြောက်ပစ်ပြီး အချက်ပေးနေ ထင်ပါရဲ့'

ထိုစကားကို ပြောရင်း ဒန်တီသည် အလွန်အေးချမ်း ဆိတ်ငြိမ်သော အမူအရာနှင့် ပေါင်မုန့်ကို ဝါးလျက် ရှိရကား ကက်ပတိန်သည် ဒန်တီအပေါ်၌ မသင်္ကာသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ဖို့ပင် သတိမရချေ။

ကက်ပတိန် ထွက်သွားသောအခါ–

ဒန်တီ။ ။ 'ဒီနေ့ ဘယ်နှစ်ရက်နေ့လဲ'

ဂျက်ကိုပို။ ။ '၂၈ ရက်လေ'

ဒန်တီ။ ။ 'လ-ကော'

ပို။ ။ '[illegible]ဖော်ဝါရီလပေါ့'

တီ။ ။ 'နှစ်ကကော ဗျ'

ပို။ ။ '၁၈၂၉ ခုနှစ်ပေါ့ ဗျ'

ထိုအခါမှ ဒန်တီမှာ အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ ၁၄ နှစ်တိတိ အချိန် ကုန်လွန်ခဲ့ရသည် အဖြစ်ကို တိတိကျကျ သိရှိလေတော့၏။ ထောင်ကျစက ဒန်တီမှာ အသက် ၂၀ ရှိသေးရာ ယခုအခါ၌ကား ၃၄ နှစ်အရွယ် ရှိလာခဲ့လေပြီ။ ဒန်တီသည် ပေါင်မုန့်ကို ဝါးလျက် ရှိစဉ် ဒန်ဂလား၊ ဖာနင်ဒို၊ ဗီလီဖို့တို့ အပေါ်၌ လက်စားချေဖို့ အလုပ်ကြီးကို တစိမ့်စိမ့် တရေးရေး တွေးတော စိတ်ကူးလျက် ရှိလေတော့သတည်း။

အခန်း ၂၁

အကောက်ခွန် တိမ်းရှောင်သူများ

ဒန်တီ လိုက်ပါလာခဲ့သော သင်္ဘောမှာ "အမီလီ" အမည်ရှိ၍ အစိုးရ အကောက်ခွန် မဆောင်သော ကုန်စည်များ တိတ်တဆိတ် တင်ဆောင်ကူးသန်းခြင်း အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်လျက် ရှိ၏။ ကက်ပတိန်သည် အကောက်ဘက် အရာရှိများ၏ ဥာဏ်များ

သောအဖြစ်ကို ရိပ်မိသည့်အလျောက် ပထမ၌ ဒန်တီအား အကောက်ဘက်မှ သူလျှို တစ်ယောက် ဖြစ်လေသလောဟု ယုံမှား သံသယ ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဒန်တီ၏ ဖွဲကိုင်ကျင်လည်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရသည်တွင် ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်တန်ရာဟု ယုံကြည်စိတ်ချ သည်နှင့် လိတ်ဟွန်းဆိပ်ကမ်း၌ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်သောအခါတွင် ၎င်းသင်္ဘော၌ အမြဲလုပ်ကိုင်ရန် ဒန်တီအား တိုက်တွန်းလေ၏။ ဒန်တီမှာ အကြံရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေရကား အမြဲတမ်းဟူ၍ လက်မခံဘဲ သုံးလအတွက်မျှ လက်ခံလိုက်လေ၏။

ဒန်တီသည် ကက်ပတိန်ထံမှ စရန်ငွေ အနည်းငယ် ရသည်နှင့် ကမ်းသို့တက်၍ အဝတ်တစ်စုံကို ဝယ်ယူပြီးလျှင် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သို့ ဝင်၍ မိမိ၏ ရှည်လျားသော မုတ်ဆိတ်နှင့် ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ညှပ်လေ၏။ ၎င်းနောက် အဝတ်သစ်ကို လဲလှယ် ဝတ်ဆင်၍ မိမိကိုယ်ကို မှန်ထဲတွင် ကြည့်လိုက်သောအခါ ဒန်တီမှာ ၁၄ နှစ် အချိန်အတွင်း ပြောင်းလဲခြင်းကို ပထမအကြိမ် တွေ့မြင်ရလေ၏။

အကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်စအခါက ဒန်တီမှာ မျက်နှာခပ်ဝိုင်းဝိုင်း၊ ခပ်ပြည့်ပြည့်နှင့် ကြည်ရွှင် ပွင့်လင်းသော မျက်နှာထား ရှိလေရာ ထိုအခါ၌မူကား မျက်နှာခပ်သွယ်သွယ်၊ မျက်နှာထား ခပ်တင်းတင်း ရှိနေသည့်ပြင် ဖျတ်လတ် သွက်ပျောင်းသော ကိုယ်ကာယမှာလည်း ခပ်တုတ်တုတ်ဖြစ်လာ၍ ခပ်တိုတို မှတ်ထင်နေရလေပြီ။ မနက်ဖြန်အဖို့ ပူပန်စိုးရိမ်ရန် မရှိသဖြင့် လွတ်လပ်ရွှင်ပြုံးစွာ ရှိခဲ့ဖူးသော မျက်နှာထားမှာလည်း ဖာရီယာထံမှ ရလိုက်သော ပညာများအစွမ်းကြောင့် ခပ်ထည်ထည် ခပ်ခန့်ခန့်နှင့် ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေ ရှိလာခဲ့လေပြီ။ ဒန်တီမှာ မိမိကိုယ်ကိုပင် မိမိ မမှတ်မိအောင် ဖြစ်နေရကား ချာအခါက မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသော လူများသည် မိမိအား မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ မှတ်မိနိုင်မည် မဟုတ်ဟု စိတ်ချမိလေ၏။

ဒန်တီသည် ဂျက်ကိုပို၏ အဝတ်ထုပ်ကလေးကို ချိုင်းတွင် ပိုက်လျက် အမီလီ သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်တက်သွားသောအခါ ကက်ပတိန်သည် ၎င်းအား ရုတ်တရက် မမှတ်မိသည်နှင့် ငေးကြည့်နေသေး၏။ မုတ်ဆိတ်မွေး တဖွားဖွား၊ ရှည်လျားသော ဆံပင်များနှင့် ကိုယ်တုံးလုံး ကောက်ယူခဲ့ကြသော လူတစ်ယောက်သည် ဤမျှလောက် ရုပ်သွက်သည့် လူချောကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်မလာနိုင်ဟု ကက်ပတိန် အောက်မေ့သောကြောင့် အဖြစ်အပျက်ကို သိရှိသောအခါ၌ အံ့သြစွာနှင့် ရယ်မောနေလေ၏။

အမီလီသင်္ဘောသည် လိတ်ဟွန်းဆိပ်ကမ်းတွင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်ခန့် ဆိုက်ကပ်ပြီးနောက် ကုန်စည်များ တင်ဆောင်၍ ကော်ဆီကာကျွန်းသို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။ လမ်းခရီး၌ သင်္ဘောသည် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းအနီးမှ ကပ်၍ လွင့်သွားလေရာ ဒန်တီသည် ဖာရီယာ၏ ဘဏ္ဍာငွေများ မြှုပ်နှံထားရှိသော ၎င်းကျွန်းကို သင်္ဘောပေါ်မှ ငေးမျှော်ကာ ကြည့်နေလေ၏။ ၎င်းကျွန်းကလေးမှာ ကျောက်ဆောင်များ အတိပြီးလျက် လူနေအိမ်ခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလှုင်းပင် မရှိချေ။ အကယ်၍ သင်္ဘောပေါ်မှ ခုန်ချကာ ကူးသွားသည်ရှိသော် ၎င်းကျွန်း သို့ အလွယ်တကူ ရောက်နိုင်မည်ဟု ဒန်တီ စိတ်ကူးမိလေ၏။ သို့ရာတွင် တူးဖော်ရန် လက်နက်လည်း မရှိ။ စားသောက်ရန် ရိက္ခာလည်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ သင့်လျော်သော အခါအခွင့်ကို စောင့်ဆိုင်းဦးမည်ဟု ဒန်တီ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေရာ ၁၄ နှစ်တိတိ ထောင်ထဲ၌ နေလာခဲ့ရသော ဒန်တီအဖို့မှာ ၆ လ၊ တစ်နှစ်တန်သည် ဆိုင်းငံ့ရခြင်းအတွက် အခက်အခဲ မရှိချေ။

သင်္ဘောသည် ကော်ဆီကာကျွန်း၌ ဆိုက်ကပ်ပြီးနောက် မူလနေရာသို့ မပြန်သေးဘဲ အခြားဆိပ်ကမ်းများသို့ လှည့်လည်ကူးသန်းနေခဲ့သေးရာ တစ်နေ့သ၌ အကောက်ဘက်အရာရှိများ၏ လှေနှင့် ပက်ပင်းပါ တွေ့ဆုံမိသည်နှင့် တိုက်ပွဲကလေး တစ်ခု ဖြစ်သွားသေး၏။ ၎င်းတိုက်ပွဲတွင် ဒန်တီမှာ ပခုံးစွန်းတွင် သေနတ် ထိမှန်သော ဒဏ်ရာ ရခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အရိုးကိုမထိဘဲ အသားဒဏ်ရာမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် ပြောပလောက်အောင် မရှိခဲ့ချေ။

ဤနည်းအားဖြင့် ၂ လခွဲခန့် အလုပ် လုပ်မိလတ်သော် ဒန်တီမှာ လခအနက်မှ ငွေ ၁၀[illegible]ဆောင်းမိလေပြီ။ ထိုအတောအတွင်း၌ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းကလေး အနီးမှ ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြတ်သန်းသွားလာခဲ့ဖူး၏။ ဒန်တီ၏ အကြံမှာ ၃ လ ကတိစေ့ ကုန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လှေကလေးတစ်စင်း ဝယ်ယူ၍ လက်နက်ကရိယာနှင့် ရိက္ခာများ တင်ဆောင်ကာ ၎င်းကျွန်းသို့ သွားမည်ဟု စိတ်ကူးထားခဲ့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကက်ပတိန်သည် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်၍ ဖွန့်ဖွန့် စားစား တစ်ခေါက်သွားဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လေရာ ထိုအခေါက်မှာမူ အထူး အရေးကြီး သောကြောင့် ပစ္စည်းများကို မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းစခန်းမှ သင်္ဘောပြောင်းရန် အကြံပြု လေ၏။ ကက်ပတိန်သည် ဒန်တီ၏ အရည်အချင်းကို သိရှိသည့်အလျောက် ၎င်းနှင့် တိုင်ပင်လေရာ ဒန်တီသည် "မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း"ဟူသော အမည်ကို ကြားလိုက်ရသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေမိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ၎င်းတို့သည် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းကိုပင် စခန်းအဖြစ်နှင့် ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ကြ၍ နောက်တစ်နေ့ညဉ့်ပင် သင်္ဘောလွှင့်လာခဲ့ကြလေ၏။

အခန်း ၂၂

မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း

ညဉ့် ၇ နာရီအချိန်တွင် "အမီလီ" သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်လာခဲ့၍ တစ်ညဉ့် ပတ်လုံး ရွက်တိုက်လာကြ၏။ ဒန်တီမှာ ၁၄ နှစ်တိုင်တိုင် အကျဉ်းခံရအောင် ကံဆိုးခဲ့ သော်လည်း ယခုမှာမူ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းသို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရောက်အောင် သွား မည်ဟု ကြံရွယ်လာခဲ့သည့်အတိုင်း အဆင်သင့် ရောက်စေဖို့ ဖန်တီးပေးသောကြောင့် ကံကောင်းစ ပြုလာပြီဟု မှတ်ယူမိ၏။

ထိုညဉ့်တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး ဒန်တီမှာ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိ၏။ ဖာရီယာ၏ စာကို နှုတ်တိုက် အထပ်ထပ် ရွတ်ဆိုကြည့်၍ မေးခနဲ အိပ်ပျော်မယောင် ဖြစ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရွှေတုံးရွှေခဲများ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားများ၊ စိန်တုံးကြီးများသည် အိပ်မက် ထဲ၌ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်ထွက်လာကြ၏။ အမှန်ကို ပြောရသော် ထိုညဉ့်သည် ဒန်တီအဖို့၌ စိတ်ဂနာ မငြိမ်ဆုံးသော ညဉ့်တစ်ညဉ့် ဖြစ်ချေ၏။ ဒန်တီမှာ အိပ်ရာပေါ်၌ လူးလိမ့်ရျည်တစ်ခါ၊ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်၍ လျှောက်သည်တစ်လှည့်နှင့်ပင် မိုးလင်း သွားလေတော့၏။

ညနေ ၅ နာရီ ထိုးလတ်သော် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းကို အဝေး၌ ရေးရေး မြင်ရ လေရာ ၈ နာရီကျော် အချိန်ခန့်တွင် ၎င်းကျွန်း၌ ဆိုက်ကပ်လေ၏။ နာရီ တစ်ဝက်ခန့် ကြာလတ်သော် အတော်ဝေးလံသော အရပ်မှ မီးရောင်ဖြင့် အချက်ပြပေးသည်ကို တွေ့မြင်ရလေရာ ၎င်းမှာ "အမီလီ"နှင့်တွေ့ရန် ချိန်းထားသော သင်္ဘော ဖြစ်သောကြောင့် "အမီလီ"ကလည်း မီးရောင်ဖြင့် ပြန်၍ အချက်ပေးလေ၏။ တစ်နာရီကျော်ကျော် ကြာရှိသောအခါ ရွက်သင်္ဘောကလေးတစ်စင်း ဆိုက်ကပ်လာလေရာ သင်္ဘောသားများ သည် သင်္ဘောတစ်စင်းမှ ကုန်စည်များကို တစ်စင်းသို့ သယ်ယူ ရွှေ့ပြောင်းနေကြလေ၏။

အလုပ်ပြီးစီး၍ ၁၁ နာရီ ထိုးလတ်သော် ဒန်တီသည် ကုန်းပေါ်သို့ တက်၍ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများကို ရှာဖွေလို၏။ သို့ရာတွင် အခြား သင်္ဘောသားများက မသက်ာ မည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် အောင့်အည်းစောင့်ဆိုင်း နေရလေ၏။ မိုးလင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် သေနတ်တစ်လက်ကို ယူ၍ အပဲပစ် ထွက်ရန်ဟူသော ဥပါယ်တံမျဉ်နှင့် သင်္ဘောမှ ဆင်းလာခဲ့ရာ ဂျက်ကိုပိုကလည်း အတူလိုက်မည်ဟု ဇွယ်ကပ်နေသောကြောင့် ငြင်းဆန်ရန် မတတ်နိုင်သဖြင့် ခေါ်လာခဲ့ရ၏။ အတန်ငယ် သွားမိလတ်သော် ကံအားလျော်စွာ တောင်ဆိတ်တစ်ကောင်ကို တွေ့သည်နှင့် ဒန်တီသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိတ်ကိုပစ်ချ၍ ဂျက်ကိုပိုအား ဆိတ်သားဟင်း ချက်ပြုတ်ထားရန် ဆိတ်ကိုထမ်းလျက် ပြန်သွားစေ၏။ ဆိတ်သား ကျက်သောအခါ သေနတ်တစ်ချက် ပစ်ဖောက်၍ အချက် ပေးရန်လည်း မှာထားလိုက်၏။

ငင်းနောက် ဒန်တီသည် သေနတ်ကိုထမ်းလျက် တစ်ယောက်တည်း လျှောက် သွား၍ ကျောက်ဆောင်များရှိရာသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ရာ ဤမှ ထိုမှ ကြည့်ရှုရင်း ကျောက်ကြို ကျောက်ကြားတို့မှ လျှောက်သွားစဉ် အချို့နေရာများ၌ ကျောက်ဆောင်တွင် လူ၏လက်ဖြင့် ရေးခြစ်ထားဟန်တူသော အမှတ်အသားများကို တွေ့ရလေ၏။ ဒန်တီက ငင်းအမှတ်အသားများသည် လမ်းညွှန်သည့်သဘောနှင့် ရေးမှတ်ထားခြင်း ဖြစ်လေ သလောဟု တွေးတောရင်း ဆက်လက် လျှောက်သွားပြန်ရာ အမှတ်အသားများသည် ရံဖန်ရံခါ ပေါ်ထွက်လာ၍ ရံဖန်ရံခါ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ငင်းနည်းအတိုင်း တစ်နာရီခန့်မျှ တဖြည်းဖြည်း ကြည့်ရှုရင်း လမ်းလျှောက် သွားရာတွင် ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်ခုသို့ ဆိုက်ရောက် လာလေ၏။

ထိုနေရာမှ ပင်လယ်ကမ်းဘက်သို့ မျှော်ကြည့်သည်ရှိသော် ဒန်တီသည် ကမ်းပါး အနီး... ဆိတ်သားများ ချက်ပြုတ်လျက်ရှိသော မိမိ၏ အဖော်တစ်စုကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ အနိမ့်နှင့်အမြင့် ဖြစ်သည့်အပြင် တဖြည်းဖြည်း လှည့်ပတ်တက်လာ ရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အချိန်အားဖြင့် အတန်ကြာသွားသော်လည်း ခရီးအားဖြင့် မဝေးကွာလှချေ။ ဒန်တီသည် အဖော်တစ်စုကို တောင်ပေါ်မှ မျှော်ကြည့်နေစဉ် အဖော် များကလည်း ဒန်တီကို မြင်လိုက်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂျက်ကိုပိုသည် သေနတ်တစ်ချက် ပစ်ဖောက် အချက်ပေးလိုက်ရာ ဒန်တီလည်း နံနက်ခင်းအဖို့ တော်လောက်ပြီဟု အောက်မေ့၍ သေနတ်ကို ထမ်းကာ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

အပြန်ခရီးတွင်မူကား ဒန်တီသည် လမ်းရိုးအတိုင်း မလျှောက်မူ၍ ကျောက်တုံး တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ခုန်ချကာ ဖြတ်လမ်းမှ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ သင်္ဘောသားများလည်း ဒန်တီအား ငေးကြည့်နေကြရာ ဒန်တီသည် တောင်ဆင်းကျင်လည်ကြောင်းကို ပြလိုဟန် လက္ခဏာနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း တည်နေသော ကျောက်တုံးများကို ခုန်ကူးလေ၏။ ယင်း လေးငါးကြိမ် ခုန်ချမိရာတွင် ဒန်တီသည် ကျောက်တစ်လုံး၏ အစွန်းတွင် ခြေချော်က သွားသဖြင့် သင်္ဘောသားများလည်း ဒန်တီဆီသို့ ပြေးလာကြလေ၏။

အနီးသို့ ရောက်လာကြသောအခါ ဒန်တီက ခါးနာသွားသည်ဟု ပြော ထမ်းဆောင် သယ်ယူခြင်းကို မခံဘဲ ငြင်းနေ၏။ ငင်းနောက် ဒန်တီက ဆိတ်သားဟင်း ပြန်စားကြရန် တိုက်တွန်းလေရာ သင်္ဘောသားများလည်း ဆာလောင် မွတ်သိပ်လျက် ဖြစ်သောကြောင့် ကမ်းသို့ ဆင်း၍ နံနက်စာ စားကြ၏။ စားပြီးသောအခါ ကက်ပတိန် နှင့်တကွ ပြန်တက်လာကြလေရာ ငင်းတို့က ထမ်းစင်နှင့် သယ်ယူရန် ပြောကြသော်

...သည်း ငင်းဝေဒနာကို ခံစားမည့်အစား ဤနေရာတွင် အသေခံတော့မည်ဟု ဒန်တီက ...ပြော၏။ ကက်ပတိန်နှင့် သင်္ဘောသားများက အနည်းနည်း ဖျောင်းဖျကြသော်လည်း ...န်တီကမူ ရိက္ခာအနည်းငယ်နှင့် (တဲဆောက်ရန်အတွက်) ပုဆိန်တစ်လက်ကိုသာ ...ပေးထားခဲ့ကြ၍ မိမိအတွက်တာနှင့် အချိန်မကုန်စေဘဲ ခရီးသွားမြဲအတိုင်း သွားကြဖို့ ...အတင်းအကြပ် ပြောနေလေ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဂျက်ကိုပိုက မိမိတစ်ယောက် နေရစ် ...မည်ဟု ပြောရာ ငင်းအကြံကိုလည်း ဒန်တီက လက်မခံချေ။ နောက်ဆုံး၌ ကက်ပတိန် ...သည် ဒန်တီတောင်းသည့်အတိုင်း ဘီစကွတ်များနှင့် အခြားစားစရာများအပြင် သေနတ် ...နှင့် ယမ်းတောင့်များကိုပါ ထားခဲ့ရန် သဘောတူညီရလေ၏။ ငင်းနောက် ကက်ပတိန်က ...ငါ လှေတစ်စင်း တွေ့ခဲ့လျှင် ဒန်တီကို သွားရောက် တင်ဆောင်ခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက် ...မည်ဟု ပြောပြီးနောက် ဒန်တီအား နှုတ်ဆက်၍ သင်္ဘောလွှင့်သွားကြလေရာ ဒန်တီမှာ ...ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာလျက်ရှိသော သင်္ဘောကို မျှော်ကြည့်ရင်း ရယ်မောမိသေး၏။

သင်္ဘော ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် ခါးနာပျောက်၍ ...ကွပ်နှင့် သေနတ်တို့ကို ကောက်ယူကာ ကျောက်ဆောင်ဝိုင်းဝိုင်း တည်ရှိရာ နေရာသို့ ...တောင်ဆိတ်တို့၏ ဖျတ်လတ်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ တက်သွားလေ၏။

အခန်း ၂၃

ဘဏ္ဍာများ

...ကျောက်ဆောင်ဝိုင်းကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ဒန်တီသည် အမြင့်ဆုံးသော နေရာသို့ ...တက်၍ ငင်းအနီးအပါးတွင် လူသူလေးပါးတို့ ရှိလေသလောဟု သေချာစွာ မျှော်ကြည့် ...လိုက်သေး၏။ အနီးအနားတွင် နံ့ကောင်များနှင့် ဝေးလံသော အရပ်တွင် ကျက်စားလျက် ...ရှိသော တောင်ဆိတ်တစ်ကောင်မှတစ်ပါး လူသားဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မမြင်ရပေ။

ငင်းနောက် ဒန်တီသည် ကျောက်ဆောင်ထိပ်မှ ဆင်းခဲ့၍ အာရုံဆောင်ထားသော "သိုက်ညွှန်း"ကို ရွတ်ဆိုလျက် နောက်ဆုံး တွေ့ရသော အမှတ်အသားမှ နောက်ပြန်ခြေရာ ...ကောက်သွားရာတွင် အညွှန်းတွင်ပါသော ချောင်းနှင့် ဝက်သစ်ချပင်ကြီးကိုပါ တွေ့ရ ...လေ၏။ 'ဟုတ်ပြီ၊ နေရာကျပြီ'ဟု အောက်မေ့လျက် ဒန်တီသည် ကျောက်ဆောင်ဝိုင်း ...ကြီးဆီသို့ ပြန်တက်လာလေ၏။ အညွှန်းတွင် (မည်မျှ)ဟူ၍ ရေးသားထားသော နေရာ၌ "တိုက် ၃၀၀"ဟု ဆိုလိုကြောင်းကိုလည်း ရိပ်မိလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ဆောင်ဝိုင်းကြီးသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဒန်တီသည် အညွှန်းတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း ကျောက်ဆောင်တွင် ဂူများကို ရှာဖွေရာ တစ်ခုမျှ မတွေ့ရချေ။ ထိုအခါ ဒန်တီက ဤကျောက်ဆောင်ပင် ဟုတ်ပါ၏လောဟု ယုံမှားသံသယ ဖြစ်လာ၏။ သို့ရာတွင် အနီးအပါး၌ အခြားကျောက်ဆောင်ဟူ၍လည်း တစ်ခုမျှ မရှိချေ။ ဒန်တီသည် သိုက်ညွှန်းကို အထပ်ထပ် ရွတ်ဆို၍ 'ကျောက်ဆောင်တွင် ဂူကြီးများ တွေ့လိမ့်မည်' ဟူသော စကားကို အဖန်ဖန် တွေးတောနေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ချုံများ ဖုံးအုပ်နေသော ကျောက်ဆောင်ဝိုင်းကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုရာတွင် ကျောက်နံရံသည် ကျောက်သား တစ်ပြင်တည်း မနေဘဲ ကျောက်ခဲများ စုပုံတပ်ဆင်ထားသည့် အဖြစ်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဤသည်တွင်မှ ၎င်းနေရာသည် ရှေးက ဂူဖြစ်ဖူး၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျောက်ခဲများဖြင့် ဆို့ပိတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားမိလေ၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် အကြင်သူသည် ဘဏ္ဍာများကို ထုတ်ယူသွားနှင့်ချေပြီလောဟု တွေးတောမိသည်နှင့် ဒန်တီမှာ ချွေးများ ပြန်ထွက်လာလေ၏။ သို့ရာတွင် ဘဏ္ဍာကို ထုတ်ယူသောလူသည် ဂူကို ပြန်ပိတ်ခဲ့ရန် နည်းလမ်းမရှိဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့် စိတ်သက်သာရာ ရပြန်လေ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ငါသည် ဘဏ္ဍာများ တည်ရှိသည်ဆိုသော နေရာသို့ ရောက်အောင် မစုံစမ်းရဘဲ မပြန်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ဒန်တီသည် "တတိယ ကျောက်ဂူ"ဆိုသော စကားအတိုင်း အခြားဂူများကို ရှာဖွေလေ၏။ လမ်းအတိုင်း တက်လာ၍ ပထမဦးစွာ တွေ့ရသောဂူကို ၁ နံပါတ်ဂူ ဟူ၍ အမှတ်ပြုကြားအုံ။ ချုံပိတ်နေသော ဂူသည် ပထမဂူ ဖြစ်ရမည်ဟု ဒန်တီ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် ကျောက်ဆောင်၏ နံရံတွင် အခြားအပေါက်များကို ရှာဖွေလေရာ ၁၀ ပေ ကွာလောက်တွင် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ဆို့ပိတ် ပေါက်ရောက်နေသည့် ဂူတစ်ခုကို တွေ့ရပြန်၏။ ၎င်းကား ဂူနံပါတ် ၂ ဖြစ်ရမည်ဟု ဒန်တီ အမှတ်ပြုထားလိုက်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ဆက်လက်၍ ရှာပြန်ရာတွင် နွယ်ပင်များဖြင့် လုံခြုံစွာ ဖုံးပိတ်လျက်ရှိသော ဂူတစ်ခုကို တွေ့ရပြန်၏။ ဤသည်ကား စာတွင် ပါရှိသော တတိယဂူပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ဒန်တီ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

၎င်းနောက် ဒန်တီသည် နွယ်ပင်များကို ပုဆိန်ဖြင့် ခုတ်ထွင်၍ လူဝင်သာလောက်ရုံမျှ လမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာရာတွင် ၎င်းလမ်းကြောင်းမှ တိုးလျှိုးကာ ဝင်သွားသဖြင့် ဂူဝသို့ ရောက်လာလေ၏။ အတွင်းသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ မှောင်မည်းနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် မြေတိုက်ထဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရသော ဒန်တီမှာ သူတစ်ပါးတို့ထက် မျက်စိကောင်းရမည်ဟု မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်သည့်အလျောက် ဂူပေါက်မှ ငုံ့လျှိုးကာ ဝင်သွား၍ ဂူနံရံ၏ ဝဲ ယာ နှစ်ဖက်လုံးကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ၏။ လက်ယာဘက် နံရံ၌မူ ကျောက်ဖျာကြီးများ စီခင်းထားသည်ကို မတွေ့ရဘဲ ပကတိ ကျောက်သားအတိုင်း ရှိနေ၍ လက်ဝဲဘက်၌သာလျှင် ကျောက်ဖျာ

များ တွေ့ရှိရသဖြင့် ဒန်တီသည် "တတိယ"ကျောက်ဖျာကို ရှာဖွေလေ၏။ ကျောက်ဖျာကြီး တစ်ချပ်လျှင် အနံ ၃ ပေခန့် ရှိနေရကား တတိယ ကျောက်ဖျာသို့ ရောက်အောင် ဝင်လိုက်သွားသောအခါ၌ အလင်းရောင်နှင့် ဝေးကွာသွားသောကြောင့် မှောင်မည်းလှလေပြီ။

ဒန်တီသည် တတိယကျောက်ဖျာစွန်းမှ အင်္ဂတေများကို ပုဆိန်ဖြင့် ခြစ်ခွာ၍ သေးမျက်နှာ ပတ်လည်စေသည့်တိုင်အောင် တဖြည်းဖြည်း အလုပ် လုပ်လေ၏။ အင်္ဂတေများကုန်၍ ကျောက်ဖျာသားချည်း ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်ထွက်လာလတ်သော် ဒန်တီသည် ပုဆိန်သွားကို ကျောက်ဖျာအကြားတွင် ဖိသွင်း၍ တဖြည်းဖြည်း ကလန့်ကာ ကော်ထုတ်လေ၏။ ဤနေရာ၌ တစ်ချက်၊ ထိုနေရာ၌ တစ်ချက် စသည်ဖြင့် ဆက်လက်ကော်ထုတ်ခဲ့၍ ကျောက်ဖျာကြီးသည် တရွေ့ရွေ့ တဖြည်းဖြည်း ကြွတက်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် ပုဆိန်ရိုးကိုပါ တစ်နေရာ၌ သွတ်သွင်းပြီးနောက် ကုပ်သဖွယ် တစ်ချက်တည်း ကော်ထုတ်လိုက်လေ၏။

ထိုခဏ၌ ဂူဝကို တစ်စုံတစ်ခု ပိတ်ဖုံးသွားသည့်အလား ရိပ်ခနဲ မှောင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ဒန်တီသည် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၍ သေနတ်ကို ကောက်ယူကာ ဂူပြင်သို့ ပြေးထွက်လာခဲ့ရာ တောင်ဆိတ်တစ်ကောင်သည် ဂူဝမှ ပြူကြည့်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် လန့်ထွက်ပြေးသည်ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။ ထိုအခါ ဒန်တီက မိမိအား ထိတ်လန့်အောင် ချောက်လှန့်သော ဆိတ်သားကို စားရမည်ဟု အောက်မေ့ကာ သေနတ်နှင့် ပစ်တော့မည် ချိန်ရွယ်ပြီးမှ ၎င်းကျွန်း၌ အခြားလူများ ဆိုက်ရောက်နေပါလျှင် သေနတ်သံကြားသွား၍ လာရောက်စုံစမ်းမည့်အရေးကို တွေးမိသည်နှင့် ဆိတ်ကို ချမ်းသာ ပေးလိုက်လေ၏။

ဂူတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားသောအခါ ကျောက်ဖျာကြီး ကွာကျ၍ ၎င်းနောက်မှ အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက် ဟင်းလင်းကြီး ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။ ဒန်တီသည် ၎င်းအပေါက်မှ ငုံ့လျှိုးကာ ဝင်သွား၍ လက်ဖြင့် စမ်းသပ်ကာ ရှေ့သို့ တိုးသွားသည်တွင် သံကွင်းကြီး တစ်ကွင်းကို လက်ဖြင့် စမ်းသပ်မိလေ၏။ ဆက်လက်စမ်းသပ်ပြန်သောအခါ ၎င်းသံကွင်းသည် ၃ နှစ်သားအရွယ် သူငယ်တစ်ယောက်၏ ခေါင်းပမာခန့် ရှိသော သေတ္တာရှည်ကြီး တစ်လုံးနှင့် ပူးတွဲလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဒန်တီသည် သံကွင်းကို လက်ဖြင့် ဆွဲကြည့်သောအခါ သေတ္တာရှည်ကြီးသည်လည်း ရွေ့လျက် ပါလာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီသည် အပေါက်မှ နောက်ပြန် ဆုတ်ထွက်ရင်း၊ သေတ္တာကိုလည်း သံကွင်းမှ ဒရွတ်ဆွဲထုတ်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ကျောက်ဖျာခွာထားသော အပေါက်သို့ ရောက်၍ ပထမဂူထဲသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့လေ၏။

ဒန်တီသည် သေတ္တာရှည်ကို ဂူဝအနီးသို့ ဆွဲထုတ်လာခဲ့၍ သေချာစွာ ကြည့်ရှု

www.burmeseclassic.com

သောအခါ သေတ္တာမှာ ခိုင်ခံ့သော သစ်ချသားဖြင့် လုပ်ထားကြောင်း တွေ့ရ လေ၏။ ထိုအခါ၌ကား ဒန်တီမှာ သေတ္တာတွင်း၌ရှိသော အရာများကို မြင်လိုလှပြီဖြစ်၍ ချွေးဒီးဒီး ယိုစီးလျက် ရင်ထဲ၌ ဖိုလှိုက်လှလေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်တီမှာ မည်သည့်နေရာ၌ သော့ချက် ရှိသည်ကို ရှာဖွေရန် မတတ်နိုင်တော့ဘဲ သေတ္တာ၏ လက်ယှက်ကို ပုဆိန်နှင့် ကုတ်ခွာ၍ အပုံးကို ပုဆိန်သွားဖြင့် ကလန့်ကာ အတင်း ဖွင့်လိုက်လေ၏။ အတွင်း၌ တွေ့မြင့်ရသော ဝတ္ထုပစ္စည်းများမှာ လောဘ မကြီးလှသော ဒန်တီအဖို့ပင်လျှင် မျက်လုံးများ ဝေသွား အောင် ရှိနေလေ၏။

ရှည်လျားသော သေတ္တာ၌ အကန့်သုံးကန့် ပါရှိရာ ပထမအကန့်၌ ရွှေဒင်္ဂါး အမျိုးမျိုးတို့သည် အရောင်တဝင်းဝင်း ရှိကြကုန်၏။ ဒုတိယအကန့်၌ကား ဝါတာတာ အချောင်းကြီးများ စီလျက် ထည့်ထားရာ ၎င်းတို့မှာ ရွှေဒင်္ဂါးများကဲ့သို့ အရောင် မရှိ သော်လည်း ရွှေသားစင်စစ် ဖြစ်ကြောင်းကိုမူကား ယုံမှားဖွယ်ရာ မရှိချေ။ တတိယ အကန့်မှာမူ အပြည့်မဟုတ်ဘဲ တစ်ဝက်မျှသာ ရှိသော်လည်း ၎င်းအတွင်း၌ စိန်များ ပုလဲများ၊ ပတ္တမြားများ၊ မြနှင့်နီလာများ ရောပြွမ်းလျက် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပြောင်[illegible]ကား အဖိုးအထိုက်တန်ဆုံးသော အကန့်ဖြစ်သည်ဟု ဒန်တီ သိရှိရ၏။ ဒန်တီသည် ဤမျှလောက် မြောက်မြားသော ကျောက်သံပတ္တမြားများကို စိတ်ကူး မထည့်ဖူးသည်ဖြစ်၍ ကစားစရာ အဆန်းအသစ်များကို တွေ့ရသော ကလေးသူငယ် ကဲ့သို့ အူယားဖားယားနှင့် လက်ဖြင့် မြှောက်ကာ၊ ဖြန့်ကာ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငေးကြည့် နေမိသေး၏။ ဒန်တီမှာ ၎င်းပစ္စည်းများကို မိမိ တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သိပြီး ဖြစ်သော်လည်း လူသတ္တဝါတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်လိုက်ရမှသာ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းကို သဘောပေါက်နိုင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ကိုင်တွယ်၍ မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်ချေ။

၎င်းနောက် ဒန်တီသည် သေတ္တာကို ပိတ်ထားခဲ့၍ ကျောက်ဆောင်ထိပ်သို့ တက်ပြီးလျှင် လူသူ လေးပါးတို့ ရှိလေသလောဟု ကြည့်ရှုပြန်ရာ မည်သူ့ကိုမျှ မမြင်ရ သည်နှင့် 'ငါ ပိုင်ပြီ၊ တစ်ယောက်တည်းပိုင်ပြီ'ဟု ရေရွတ်ကာ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။ ထိုနောက် ဒန်တီသည် ရပ်တည်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ သေနတ်ကို ထမ်းလျက် လူရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘဲ ထိုမှ ဤမှ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် စကြံ လျှောက် နေသေး၏။

ထိုအချိန်၌ကား နေဝင်ဖို့ နီးလာခဲ့လေပြီ။ ဒန်တီသည် သဘောသားများ ထား သော ဘီစကွတ်မုန့် အနည်းငယ်နှင့် ရေကို သောက်ပြီးနောက် ထိုညဉ့်အတွက် ဂူပေါက ၌ပင် စောင့်အိပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။

အခန်း ၂၄

သူဌေးတစ်ယောက်

[illegible]င်ခြည် ပေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် ယခင်က နည်းတူ ကျောက်ဆောင် [illegible]သို့တက်၍ တောင့်မြောက် လေးပါးတို့ကို မျှော်ကြည့်လိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် [illegible]ည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့မြင်ရချေ။ ၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ဂူထဲသို့ ဝင်၍ အင်္ကျီအိတ်တစ်ဖက် [illegible]ွင် ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်ဖက်တွင် ရွှေဒင်္ဂါးများဖြင့် [illegible]ည်းကောင်း ပြည့်အောင်ထည့်ပြီးမှ သေတ္တာကို လိုဏ်ခေါင်းအတွင်းသို့ ပြန်သွင်းထား [illegible]က်၏။ လိုဏ်ခေါင်းပေါက်ကိုမူ ကျောက်များဖြင့် ပြန်ပိတ်၍ အင်္ဂတေအစား ကျောက်ခဲ [illegible]ဖြင့် သတ်ရိုက်ထား၏။ ဂူဝရှိ နွယ်ပင်များကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ အခြေမပျက်စေရ [illegible]အောင် ပြုပြင်ပေး၏။ ထို့နောက် ဆိပ်ကမ်းကို မြင်နိုင်လောက်သည့် နေရာတွင် စတည်းချ [illegible]ာ စောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။

၆ ရက်မြောက်သောနေ့၌ အမိလီ သင်္ဘောသည် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းသို့ [illegible]က်ကပ်၍ ဒန်တီကို တင်ဆောင်သွားခဲ့ရာ လိုတ်ဟွန်းဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ [illegible]ွင် ဒန်တီသည် ရဟူဒီလူမျိုးတစ်ယောက်ထံသို့ သွား၍ ရွှေဒင်္ဂါးများကို ခေတ်ကာလ [illegible]း များနှင့် လဲလှယ်လေ၏။ ထို့ပြင် မိမိတွေ့ထားသော စိန်များအကြောင်းကိုလည်း [illegible]လိုသည်နှင့် အသေးဆုံးသော စိန်နှစ်လုံးကို ပြကြည့်ရာ တစ်လုံးလျှင် ပြင်သစ် ဒင်္ဂါး [illegible] ထောင်စီနှင့် ရောင်းချရ၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ဒန်တီသည် လှေကလေးတစ်စင်းကို ဝယ်ယူ၍ ရိက္ခာနှင့် [illegible]ခြားစရိတ်များအတွက် ဒင်္ဂါးတစ်ရာမျှကို ဂျက်ကိုပိုအား ပေးအပ်ပြီးလျှင် မာဆေးမြို့သို့ [illegible]း၍ လူဝိဒန်တီအမည်ရှိ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို လည်းကောင်း၊ မာဆဒီအမည်ရှိ [illegible]သတစ်ယောက်ကို လည်းကောင်း စုံစမ်းရှာဖွေရန် နေရပ်နှင့်တကွ ညွှန်ကြားစေလွှတ် [illegible]က်၏။ ဂျက်ကိုပိုသည် ဒန်တီ၏ ငွေဖောခြင်းကို အံ့ဩစွာ ငေးကြည့်နေသည်နှင့် [illegible]ဒါက ဤမြို့ရှိ ဦးလေးတစ်ယောက်ထံမှ အမွေရသည်ဟု ပြောပြီးလျှင် မိမိ စေခိုင်း [illegible]ာကိစ္စ ပြီးမြောက်သည့်အခါ လှေကို အပိုင်ယူဖို့ ပြောလိုက်ရကား ဂျက်ကိုပိုသည် [illegible]က်တစ်နေ့တွင် မာဆေးမြို့သို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။ ၎င်းပြန်လာသောအခါ ဒန်တီ [illegible] မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းတွင် တွေ့ဆုံဖို့လည်း ချိန်းဆိုလိုက်၏။

ဒန်တီသည် သင်္ဘောသားအဖော်များအား ရက်ရောစွာ ကျွေးမွေးပြုစု၍ ၎င်းတို့ [illegible]း မည်သည့်ဒေသသို့ သွားမည်ဟု မပြောဘဲ နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့ရာ [illegible]ဝါပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ရောက်သောအခါတွင် သင်္ဘောကျင်း၌ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်အဖို့ ဆောက်လုပ်နေသော ရွက်သင်္ဘောငယ်တစ်စင်းကို တွေ့လေ၏။ ၎င်းသင်္ဘောမှာ အဖိုးငွေ ၄ သောင်းနှင့် ဆောက်လုပ်နေခြင်း ဖြစ်ရာ ဒန်တီက မိမိအား ချက်ချင်းပေးလျှင် ခြောက်သောင်းပေးမည်ဟု ပြောသည်နှင့် ဈေးတည့်၍ ဝယ်ယူလေ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်တီသည် သင်္ဘောပေါ်၌ မိမိ နေထိုင်မည့် အခန်းတွင် ခုတင်အနီး၌ လျှို့ဝှက်သော ဗီရိုတစ်ခု တပ်ဆင်ပေးရန်မှာထား၍ အကန့် ၃ ကန့် ထည့်ထားစေ၏။ ၎င်းဗီရိုမှာ အခန်းနံရံတွင် လျှို့ဝှက်စွာမြှုပ်ထားရကား ခုတင်ခေါင်းရင်းရှိ ခလုပ်နှိပ်ခြင်းအားဖြင့်သာ ပွင့်စေနိုင်၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဒန်တီသည် ဂျီနိုဝါဆိပ်ကမ်းမှ သင်္ဘောလွှင့်လာခဲ့ရာ ကမ်းပေါ်မှ လူများသည် တစ်ယောက်တည်း ခရီးသွားသော လူဆန်းတစ်ယောက်ဟူ၍ ငေးကြည့်နေရစ်ကြလေ၏။ နောက်နေ့ နေဝင်ရီသရော အချိန်တွင် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းကလေး၏ စမ်းချောင်းဝ၌ ကျောက်ချပြီးနောက် ဒန်တီသည် မိမိဘဏ္ဍာများရှိရာသို့ တက်၍သွားလေရာ ခြေရာလက်ရာမပျက် အလုံးစုံ နေရာတကျ တွေ့ရလေ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ဒန်တီသည် ဘဏ္ဍာများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ သယ်ယူ၍ လျှို့ဝှက်သော ဗီရိုထဲ၌ အကန့်လိုက် ထည့်သွင်းထားလိုက်လေ၏။

၎င်းကျွန်း၌ ၇ ရက်မျှ အချိန်ကုန်ပြီးနောက် ၈ ရက်မြောက်သော နေ့တွင် ဂျက်ကိုပိုသည် လှေကလေးနှင့် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ရာ ၎င်းဆောင်ကြဉ်းခဲ့သော သတင်းများမှာ နှလုံးသာယာဖွယ် မရှိလှချေ။ အကြောင်းကား ဒန်တီ၏ ဖခင် အဘိုးကြီးမှာ သေဆုံး၍ မာဆဒီးမှာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

ဒန်တီသည် များစွာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းသတင်းကို ကြားနာပြီးနောက် ကျွန်းပေါ်သို့ တစ်ယောက်တည်း တက်သွားလေ၏။ ၂ နာရီခန့် ကြာသောအခါ ဒန်တီပြန်လာ၍ ကျောက်နုတ်ရန် အမိန့်ပေးလေရာ ဂျက်ကိုပို၏လှေမှ သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်တို့သည် ဒန်တီ၏ သင်္ဘောကလေးပေါ်သို့ တက်၍ ကျောက်ဆွဲ နုတ်ကြလေ၏။ ၎င်းနောက် သင်္ဘောငယ်နှင့် လှေငယ်တို့သည် ၎င်းကျွန်းမှ ထွက်ခွာလာကြ၍ မာဆေးမြို့သို့ ရွက်လွှင့်လာကြလေ၏။ ဒန်တီသည် ဖခင်သေဆုံးခြင်းကို မအံ့သြသော်လည်း မာဆဒီး ပျောက်သွားသည့် အဖြစ်ကိုမူကား မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်မိ၏။ တစ်နေ့သော နံနက်စောစော၌ သင်္ဘောကလေးနှင့် လှေကလေးသည် မာဆေးမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်သွားကြရာ ၎င်းတို့ ဆိုက်ကပ်သော နေရာမှာ လွန်ခဲ့သော ၁၄ နှစ်ကျော် ညဉ့်က ဒန်တီအား ထောင်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားသည့် နေရာပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဒန်တီမှာ ကြက်သီးများ ထ မိသေး၏။

၎င်းနောက် ကျန်းမာရေးဘက် အရာရှိများသည် သင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးကြလေရာ ဒန်တီသည် လီဗော်နွန်မြို့မှ ဝယ်ယူခဲ့သော ပတ်(စ်)ပို့

လက်မှတ်ကို ထုတ်ပြ၍ ၎င်းလက်မှတ်တွင် ဒန်တီသည် မိမိကိုယ်ကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်ဟူ၍ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားရကား ပြင်သစ်အစိုးရသည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများကို အထင်အမြင် ကြီးနေသော ခေတ်ဖြစ်သည့်အလျောက် ဒန်တီမှာ အနှောင့်အယှက်တွေ့ရဘဲ လွယ်ကူစွာ သင်္ဘောမှ ဆင်းသက်ခွင့် ရခဲ့လေ၏။

ဆိပ်ကမ်းသို့ တက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒန်တီသည် ရှေးအခါက ဖာရွန်းသင်္ဘော၌ မိမိလက်အောက်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည့် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ရလေရာ ဒန်တီသည် မိမိအား အသိအကျွမ်းဟောင်းများက မှတ်မိသည်၊ မမှတ်မိသည်ကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်လိုသည်နှင့် ၎င်းသင်္ဘောသားဆီသို့ တည့်တည့်သွား၍ မေးခွန်းများ မေးမြန်းလေ၏။ သင်္ဘောသားသည် ဒန်တီအား ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်ဟူ၍ ထင်မှတ်ကာ ရိုသေစွာ ဖြေကြားပြောဆိုလေရကား ဒန်တီမှာ မိမိ၏ လုံခြုံရေးအတွက် များစွာ စိတ်ချ ကျေနပ်မိလေ၏။

ထို့နောက် ဒန်တီသည် သင်္ဘောသားအား အရက်ဖိုးအတွက် ရွှေဒင်္ဂါး တစ်ပြားပေးခဲ့၍ ၎င်းနှင့် ခွဲခွာလာပြီးလျှင် ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်ကြည့်နေခဲ့ရာ ငယ်ရွယ်စဉ်က တွေ့မြင်ရဖူးသော အဆောက်အအုံများ၊ လမ်းများ၊ မှတ်တိုင်များကို တွေ့မြင်ရခြင်းအားဖြင့် ရှေးက အဖြစ်အပျက်များသည် ဒန်တီ၏ စိတ်ထဲ၌ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်ထွက်လာကြသေး၏။ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွား၍ ဒန်တီသည် ဖခင်အိုကြီး နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော နှစ်ထပ်တိုက်ကလေးသို့ ရောက်သွားလေရာ လမ်းနံဘေးရှိ သစ်ပင်ကိုမှီလျက် အထက်ထပ်ကို အတန်ကြာအောင် ငေးစိုက်ကာ ကြည့်နေမိသေး၏။

နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် ဖခင်နေခဲ့ဖူးသော အထက်ထပ်သို့ တက်သွား၍၊ ယခု နေထိုင်လျက်ရှိသူ လင်မယား နှစ်ယောက်တို့၏ အခွင့်ဖြင့် အိမ်ခန်းကို ကြည့်ရှုလေရာ အခန်းထဲတွင် ဖခင်ကြီး၏ ခြေရာလက်ရာများ လုံးလုံးမရှိတော့သော်လည်း ဖခင်၏ခုတင် ထားဖူးသော အခန်းထောင့်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မျက်ရည် တရွှဲရွှဲကျလာမိသေး၏။ ဖခင်အိုကြီးသည် မိမိ၏ အမည်ကို တ သ ရင်း ၎င်းနေရာတွင် အသက်ကုန်သွားရှာလိမ့်မည်ဟု စိတ်ကူးမိ၏။ အိမ်ရှင်လင်မယားတို့သည် ဒန်တီ၏ ငိုနည်းသော အမူအရာကို မြင်ကြသောအခါ အားနာသဖြင့် အဖြစ်အပျက်ကို မမေးဘဲ ဘယ်အခါမဆို ထိုအခန်းကို ကြည့်လိုက လာရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောကြပေ၏။

ဒန်တီသည် ၎င်းတိုက်မှ ဆင်းလာခဲ့၍ အိမ်နီးချင်း ကေဒရောက်အခန်းကို ခေါက်လေရာ ကေဒရောက်မှာ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲနှင့် တွေ့သည်နှင့် ၎င်းနေအိမ်မှ ပြောင်းရွှေ့သွား၍ ဘိုကဲယားမြို့ အနီး တောလမ်းနံဘေးတွင် ထမင်းဆိုင် တည်းခိုဆိုင် ဖွင့်လှစ် ရောင်းချနေကြောင်း သိရှိရလေ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ဖခင်နေဖူးသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက်ရှင်ထံသို့ သွား၍ ၎င်းတိုက်ကို ပြင်သစ်ဒင်္ဂါး ၂၅၀၀၀ နှင့် ရောင်းပါမည်လော မေးရာ ၎င်းငွေမှာ တိုက်၏ တန်ဖိုးထက် အနည်းဆုံး တစ်သောင်းခန့် ပိုမိုနေရကား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရောင်းချလိုက်လေ၏။ ငွေချေပြီးလတ်သော် ဒန်တီသည် ဖခင် တိုက်ခန်းတွင် နေထိုင်သော လင်မယားနှစ်ယောက်ထံသို့ သွား၍ ၎င်းတိုက်အတွင် အခြား မည်သည့်အခန်းကိုမဆို ကြိုက်ရာရွေးယူ၍ ၎င်းတိုက်လခနှင့်ပင် နေနိုင်ကြော ပြောပြရာ လင်မယား နှစ်ယောက်တို့လည်း ၎င်းအခန်းထက် နှစ်ဆခန့် ကျယ်ဝန်းသေ အခန်းသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောင်းရွှေ့သွားကြလေ၏။

ထိုနေ့ညနေ၌ ဒန်တီသည် တံငါသည်များ နေထိုင်သော တဲကလေးတစ်တဲ ဝင်၍ လွန်ခဲ့သော ဆယ့်လေးငါးနှစ်က လူများအကြောင်းကို မေးမြန်း စုံစမ်းလေ တံငါသည်များလည်း သေသူအချို့၊ ပြောင်းသွားသူ အချို့တို့ အကြောင်းကို မိမိ သိသလောက် ပြောပြကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် လှေသစ်တစ်စင်းနှင့် ပိုက်ကွ နှစ်ခုတို့ကို ဝယ်ယူ၍ တံငါသည်စုအား လက်ဆောင်ပေးပြီးနောက် သင်္ဘောသာ တစ်[ink blot]ယောက်အား မှာထားရန် ရှိသမျှကို မှာထားခဲ့၍ ဘိုကဲယားရွာဆီသို့ သွားသေ လမ်းအတိုင်[ink blot]ြင်းတစ်စီးနှင့် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

အခန်း ၂၅

ဘိုကဲယား ထမင်းဆိုင်

ဘဲလ်ဂါဒီမြို့နှင့် ဘိုကဲယားမြို့သို့ အသွား၊ ဘိုကဲယားမြို့သို့ ရောက်ခါနီး လမ်းနံဘေးတွ ထမင်းဆိုင်ကလေး တစ်ဆိုင်ရှိရာ ဆိုင်ရှင်မှာ အသက် ၄၅ နှစ် အရွယ်ခန့်ရှိ ပိန်ပိ ရှည်ရှည် ဣန္ဒြေကောင်းကောင်း လူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေဟော ကေဒရောက်ပင် ဖြစ်၏။ ကေဒရောက်၏ ကြုံလှီခြင်းမှာ ရောဂါကြောင့် မဟုတ် နဂို အသားပါးရှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရာ ၎င်း၏ဇနီးသည်မှာမူ မီးယပ်ပိန် မီးယပ်ခြော စွဲကပ်သည့်အတွက်ကြောင့် ကြုံလှီရခြင်း ဖြစ်ရကား ၎င်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အသ တစ်ပိဿာပြည့်အောင် လိုးယူ ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ဇနီးသည် (မဒမ်)ကေဒရော သည် အလွန် ချူချာသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ဆိုင်အလုပ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ ကူ လုပ်ကိုင်ရန် မတတ်နိုင်သော်လည်း အိပ်ခန်းဝတွင် ပက်လက် ကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်လျှ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စဟူသမျှတွင် ဩဇာပေးလေ့ ရှိ၏။ ကေဒရောက်သ

ကြီးတွင် ဆိုင်ကြီး တည်ဖွင့်ခဲ့သောအခြေမှ မြို့ကလေးအစွန်တွင် ဆိုင်ကလေး ရသော အခြေသို့ လျှောကျလာခဲ့ရခြင်းမှာ မိမိ၏ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း မကောင်းမှု ကြောင့် ဟူ၍ ဝန်ခံထားရကား အိမ်ရှင်မ၏ ဩဇာပေးခြင်းများကို မခံလိုဘဲလျက်နှင့် ရတော့၏။ တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းအခုံ ဖြစ်တိုင်း မဒမ်ကေဒရောက်က တုန်းက ဒါတွေကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာပဲ'ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒရောက်မှာ နှုတ်ဆိတ်သွားရလေတော့၏။

'တစ်နေ့သ၌ ကေဒရောက်သည် ဆိုင်ရှေ့တွင် ထိုင်လျက် လမ်းဘက်မှ ခရီးသည် သွားအလာတို့ကို မျှော်ကြည့်နေစဉ် ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးသည် တစ်ကိုယ်လုံး က်ဝတ်လျက် သုံးထောင့်ပုံ သဏ္ဍာန်ရှိသော ဦးထုပ်ကို ဆောင်းကာ မြင်းတစ်စီးဖြင့် ဘက်ဆီသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း စီးလာသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သော ါ ဘုန်းကြီးသည် မြင်းပေါ်မှဆင်း၍ မြင်းဇက်ကို တံခါးတိုင်၌ ချိတ်ထားခဲ့ပြီးလျှင် ဒရောက်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ရာ ကေဒရောက်လည်း ဖောက်သည်အလွန်နည်းသော င်ရှင်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ပျာယီးပျာယာ ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။ ဘုန်းကြီးသည် ဒရောက်ရှေ့၌ ရပ်လျက် ၎င်းမျက်နှာကို စေ့စပ်စွာ ကြည့်ပြီးနောက် 'ကေ ရောက် ဟုတ်ကဲ့နော်'ဟု မေးရာ ဟုတ်ပါသည်ဟု ပြောသဖြင့် ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လာ သ၏။

ဘုန်း။ ။ 'အရင်က မာဆေးမြို့မှာ အပ်ချုပ်ဆိုင် ဖွင့်ခဲ့တယ် ဟုတ်စ'

ရောက်။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ အခုတော့ မြို့က ပူလွန်းလို့ လူတွေ အဝတ်မကပ် င်အောင် ဖြစ်ကုန်ကြပါပြီ။ ဒါထက် ဘာများ စားသောက်လိုပါသလဲ'

ဘုန်း။ ။ 'စပျစ်ရည် အကောင်းဆုံး တစ်ပုလင်း ဖွင့်စမ်း။ ပြီးတော့ စကား ပြောကြရအောင်'

ကေဒရောက်လည်း ပုလင်းနှင့်ဖန်ခွက်ကို ယူခဲ့၍ ရှေ့၌ တည်ခင်းချထား ၏။

ဘုန်း။ ။ 'မင်းတစ်ယောက်တည်း နေသလား'

ရောက်။ ။ 'မဟုတ်ပါ။ မကျန်းမာတဲ့ မယားတစ်ယောက် ရှိပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'သြော်...အိမ်ထောင်နဲ့ကိုး၊ ဒါထက် ဟိုတုန်းကထက် အခြေအနေ ကျလာခဲ့တယ်ဆို။ ဟုတ်လား'

ရောက်။ ။ 'လျှောကျတာတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ မှန်ဗီရိုတွေနဲ့ ဆိုင်ကြီး၊ းကြီး ဖွင့်လာရာကနေပြီး ကြက်ကလေး၊ ဝက်ကလေး မွေးနေရတဲ့အခြေ ရောက် ပြီကော။ နို့ပေမယ့် အံ့ဩဖို့တော့ မရှိပါဘူး။ လောကမှာ လူရိုးလူကောင်းများ သွားတယ်လို့မှ မရှိဘဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်း။ ။ 'ဟုတ်ပါ့မလား၊ ရေရှည်ကျတော့ လူရိုးလူကောင်းက ကြီးပွားပြီး လူပွေလူရှုပ်တွေ ထောင်ထဲ ရောက်ရတယ် ဟုတ်လား'

ရောက်။ ။ 'သာသနာဘက်က လူတွေတော့ ဒီလိုပြောတာပေါ့၊ လောကကြီး ကတော့ ဒီလို မဟုတ်မှါဘူး'

ဘုန်း။ ။ 'ဒီစကား မမှန်ပါဘူး။ မမှန်ကြောင်းကို နောက်တော့ ရှင်းပြပါဦးမယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ် ရှာနေတဲ့လူ ဟုတ်လား၊ မဟုတ်လား စစ်ကြည့်ပါဦးမယ်။ ၁၈၁ ခုနှစ်လောက်ဆီက ဒန်တီဆိုတဲ့ သင်္ဘောသားကလေးတစ်ယောက်ကို သိသလား'

ရောက်။ 'သိရုံ ဘယ်ကမလဲ ကိုယ်တော်၊ အလွန်ချစ်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ပေါ့။ ဒါထက် သူ့အကြောင်းကို ကိုယ်တော် ဘာများ ကြားခဲ့လို့လဲ။ တွေ့ဖူးသလား'

ဘုန်း။ ။ 'အင်မတန် စိတ်ညစ်ပြီး ထောင်ထဲမှာပဲ သေရှာတယ်'

ရောက်။ ။ 'အို…ဖြစ်ရပလေ ကိုယ်တော်၊ ဒါကြောင့် လောကကြီးဟာ မတရား ပါဘူးလို့ ပြောတယ် မဟုတ်လား၊ ကျွတ်…ကျွတ်…ကျွတ်'

ကေဒရောက်မှာ စုတ်တသတ်သတ်နှင့် မျက်ရည်များ လည်လာခဲ့၏။

ဘုန်း။ ။ 'ဒန်တီကို မောင်မင်းက တော်တော် ကြင်နာဟန်တူတယ်'

ရောက်။ ။ 'ကြင်နာပြီလား ကိုယ်တော်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော် သိသလား'

ဘုန်း။ ။ 'သေခါနီးမှာ ကောင်းချီးပေးဖို့ ကျွန်ုပ်ကို ပင့်ခေါ်လို့ သွားကြည့် ရဖူးတယ်'

ရောက်။ ။ 'ဘာရောဂါနဲ့ သေရှာသလဲ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ထောင်ထဲမှာ ငယ်ငယ်ကလေး သေတယ်ဆိုတာ ဘာရောဂါ ရှိရ လဲကွယ်။ လွမ်းဆွတ်တဲ့ ရောဂါပေါ့'

ရောက်။ ။ 'ဟုတ်ရှာမှာပဲ၊ သနားစရာ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဒါထက် ဒန်တီက သူ့ကိုယ်သူ ဘာအပြစ်နဲ့ ထောင်ကျရတယ်ဆိုတာ သေခါနီးတောင် သိမသွားရှာဘူး'

ရောက်။ ။ 'ဟုတ်ရှာမှာပဲ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဒန်တီက သူ့ကိုယ်သူ တစ်နေ့သော်လည်း လွတ်နိုးနိုးနဲ့ မျှော်လင့် ရှာတယ်။ ထောင်ထဲမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အကျဉ်းသမားတစ်ယောက်က သူ့ပေးသွား စိန်ကြီးတစ်လုံးကို လွတ်တဲ့နေ့ကျမှ သုံးလိုက်မယ်ဟဲ့ဆိုပြီး တစ်သိမ်းတည်း သိမ်း တယ်'

ရောက်။ ။ (လောဘထွက်သော မျက်နှာထားနှင့်) 'ဟုတ်လား ကိုယ်တော် တော်တော်ကြီးတဲ့ စိန်ကြီးလား'

ဘုန်း။ ။ 'တော်တော် ကြီးတာပေါ့။ မင်းကြည့်စမ်းပါလား'

ဘုန်းကြီးသည် ကတ္တီပါ သေတ္တာလေးကိုဖွင့်၍ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက် နေသော စိန်ကြီးတစ်လုံးကို ပြလေ၏။ ကေဒရောက်မှာ လောဘတပ်မက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား သွားရည်ကျများများနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

ရောက်။ ။ 'ဒီဟာ ဘယ်လောက်တန်ပါမလဲ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဖရန့်ဒင်္ဂါး ၅ သောင်းထက် မနည်း အဖိုးဖြတ်ကြတယ်'

ရောက်။ ။ 'ကိုယ်တော်ကို ဘယ်လိုသဘောနဲ့ အပ်ထားခဲ့တာလဲ'

ဘုန်း။ ။ 'ဒန်တီက ပြောတယ်။ သူ့မှာ မာဆေဒီ ဆိုတဲ့ ရည်းစားအပြင် မိတ်ဆွေ ၃ ယောက် ရှိပါတယ်တဲ့။ ကေဒရောက်ရယ်၊ ဒန်ဂလားရယ်၊ ဖာနင်ဒိုရယ်တဲ့။ ဒီတော့ကာ အကယ်၍ သူတို့အားလုံး (၄ ယောက်) အသက်ရှင်လျက် ရှိကြသေးရင် ဒီစိန်ကြီးကို ရောင်းပြီး အညီအမျှ ဝေပေးရစ်ပါလို့ ကျွန်ုပ်ကို မှာထားခဲ့တယ်'

ထိုအတောအတွင်း၌ ကေဒရောက်သည် စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသော စိန်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း အကြံထုတ်လျက် ရှိလေ၏။

ရောက်။ ။ 'ဒန်တီက ဒီလူတွေကို မိတ်ဆွေမှတ်လို့ အမွေပေးရစ်တာလား'

ဘုန်း။ ။ 'မိတ်ဆွေတွေပေါ့၊ ဘာကြောင့် မေးတာလဲ'

ရောက်။ ။ 'မိတ်ဆွေ မဟုတ်မှန်းသိလျှင် မဟုတ်တဲ့လူကို မပေးဘဲ ဟုတ်တဲ့လူကို ပေးဖို့ပေါ့'

ရောက် ။ ။ 'ဒန်ဂလားဟာ'

'ဂက်စပါ-ဂက်စပါ၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တာတွေ လျှောက်မပြောနဲ့နော်။ ဒုက္ခ ရောက်သွားမယ်'ဟု ရူးရှသောအသံဖြင့် ပြောသံကြားသည်နှင့် လှည့်၍ ကြည့်လိုက်ကြ သောအခါ အခန်းဝ၌ ပြူလျက် ရပ်နေသော ဇနီးသည် မဒမ်ကေဒရောက်ကို တွေ့ကြ ရလေ၏။ ကေဒရောက်၏အမည်မှာ ဂက်စပါကေဒရောက် ဖြစ်သောကြောင့် 'ဂက်စပါ' ဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ရောက်။ ။ 'မဆိုင်-ဆိုင်ဆိုင် ဟုတ်ဘာ ငါပြောတာ ဘာဖြစ်သလဲ'

ဇနီး။ ။ 'အေးနော်…သတိပေးလိုက်ပါရဲ့။ သူတို့ ဘုန်းကြီးနေတဲ့အခါ သွား မလုပ်လေနဲ့၊ ဒုက္ခတွေ့ကုန်မယ်…ဒါပဲ'

ဘုန်း။ ။ 'မင့်မိန်းမလား'

ရောက်။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ လူမမာပါ။ ဂရုမစိုက်ပါနဲ့ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဒန်ဂလား ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုစမ်း'

ဇနီး။ ။ 'အေးနော် ဒါပဲ ပြောလိုက်မယ်'

ရောက်။ 'ဟော့မိန်းမ၊ စိန်ကြီး လာကြည့်လှည့်စမ်း'

ဇနီးသည်လည်း အနီးသို့လာ၍ စိန်ကြီးကို ကြည့်ပြီးလျှင် 'တော်တော် မီးကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ စိန်ကြီးပဲ'ဟု ပြော၍ 'ဒီဟာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ'ဟု မေး၏။ ကေဒရောက်က အကြောင်းခြင်းရာကို ပြန်ပြောပြလေ၏။

ဇနီး။ ။ 'ဟုတ်သားပဲ၊ ဒန်တီကို ဒုက္ခရောက်အောင် တွန်းပေးတဲ့ လူတွေဟာ မိတ်ဆွေစာရင်းမှာ မထည့်သင့်ဘူး'

ရောက်။ ။ 'ငါကလည်း ဒီလိုပဲ ပြောနေတာပါ ရှင်မရဲ့'

ဘုန်း။ ။ 'သူတို့မှာ ဘာအပြစ်ရှိသလဲ ပြောစမ်း'

ရောက်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ ရှင်မ'

ဇနီး။ ။ 'ဒါတော့ ကိုယ့်သဘောပေါ့လေ'

မဒမ်ကေဒရောက်သည် စိန်ကြီးကို နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ် လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေရာ ကေဒရောက်လည်း 'နေဦးကိုယ်တော်၊ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြရအောင်'ဟု ပြော၍ အိမ်ရှေ့တံခါးကို ထ၍ ပိတ်ထားလိုက်လေ၏။

အခန်း ၂၆

ပြန်ပြောင်း ပြောပြပြီ

ရောက်။ ။ 'တစ်ခုတော့ ကတိထားစေချင်တယ် ကိုယ်တော်။ ယခု ကျွန်တော်ပြောပြမည့် အကြောင်းအရာတွေကို ကျွန်တော်က ပြောပြတယ်လို့ မပြောပါလေနဲ့။ သူတို့က ယခု သိပ်တန်ခိုးကြီးနေတယ်။ ကျွန်တော် ဒုက္ခ ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်'

ဘုန်း။ ။ 'စိတ်ချပါ၊ ကျွန်ုပ်က နှုတ်လုံပါတယ်'

ရောက်။ ။ 'ဒီလိုပါ ကိုယ်တော်၊ ဖာနင်ဒိုက ရည်းစားလုမှု၊ ဒန်ဂလားက ရာထူးလုမှုကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ဒန်တီကို ပျက်စီးအောင် ကြံကြပါတယ်'

ဘုန်း။ 'ပျက်စီးအောင် ဘယ်လို ကြံသလဲ'

ရောက်။ ။ 'ဒန်တီဟာ နပိုလီယန်ရဲ့သူလျှို ဖြစ်တယ်လို့ သတင်းပေးကြပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'ဘယ်ပုံ ပေးကြသလဲ'

ရောက်။ ။ 'ဒန်ဂလားက ပစ်စာတစ်စောင်ကို လက်ဝဲဘက်လက်နဲ့ ရေးပါတယ်။ ဖာနင်ဒိုက ဒီစာကို ယူပြီး ပို့လိုက်ပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'မောင်မင်းကိုယ်တိုင် မြင်သလား'

ရောက်။ ။ 'ကိုယ့်တိုင် မျက်စိနဲ့ မြင်ရပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'မောင်မင်း မြင်လို့ရှိလျှင် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ဘာကြောင့် ဖော်မပြောဘဲ မြုံနေရသလဲ'

ရောက်။ ။ ကျွန်တော်က ဒီအခါမှာ အရက်သိပ်မူးနေပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း သူတို့က တကယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောင်တာပါလို့ ပြောကြလို့ပါ'

ဘုန်း။ ။ 'နောက်တစ်နေ့မှာ ဒန်တီကို ဖမ်းတော့ မောင်မင်း အရက်မမူးပါဘူး။ ဘာကြောင့် မပြောဘဲ နေပြန်သလဲ'

ရောက်။ ။ 'ကျွန်တော်က ပြောချင်သော်လည်းဒန်ဂလားက ပိတ်ထားပါတယ်၊ ခုတော်လို့ ဒန်တီရဲ့ ကိုယ်မှာ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပေးလိုက်တယ်ဆိုတဲ့စာကို တွေ့သွားလို့ရှိရင် ဒန်တီဘက်က လိုက်ပြောတဲ့လူတွေပါ ဒုက္ခရောက်ကုန်မယ်လို့ ဒန်ဂလားက ပြောလေတော့ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်တာနဲ့ မြုံနေလိုက်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်သည့်တာတော့ မှန်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း ကြံရာပါတော့ မဟုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာတော့ အပြစ်ရှိရင် ကြောက်ပြစ်သက်သက်လောက်သာ ရှိပါတယ်။ သူတို့လို ယုတ်မာတာ မဟုတ်ရပါဘူး'

ဘုန်း။ ။ 'နားလည်ပါပြီ'

ရောက်။ ။ 'အမှန်ပြောရမှာဖြင့် ကိုယ်တော်၊ ကျွန်တော်မှာလည်း ဟိုတစ်နေ့ကစပြီး တစ်ကွက်မှ အပေါက်အလမ်း တည့်ခဲ့တယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ကြံသမျှလျှော်၊ လုပ်သမျှလွဲ၊ တစ်နေ့တခြား မွဲသည်ထက်မွဲပြီး ယခု ဒီချောင်ထဲကို ရောက်ရတဲ့ အခြေကျအောင် လျှောလာခဲ့ရပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်သိလျှင်လည်း တော်ပေပြီကောလေ၊ တော်တော်ကြီး ယုတ်မာတဲ့ လူနှစ်ယောက်ပဲနော်။ ဒါထက် ဒန်တီရဲ့ အဖေကြီး သေပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

ရောက်။ ။ 'မပြောချင်ပါဘူး ကိုယ်တော်။ သိပ် သနားဖို့ ကောင်းတာပဲ။ သူ့ခမျာမှာ သားကလေးက လုပ်ကိုင်ပြီး ကျွေးလာခဲ့တာ။ သားကလေးကို အဖိုးရကမ်းသွားတော့ အဘိုးကြီးမှာ စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ ငတ်ပြီး သေရှာရတယ် ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'အို...ဖြစ်ရလေ'

ထိုအခါ ဘုန်းကြီးသည် အတန်ကြာအောင် စကားမပြောဘဲ အခန်းထဲတွင် ကြွလျှောက်လျှက် ရှိလေ၏။

ဘုန်း။ ။ 'ဒါထက် ဒန်တီပြောတဲ့အထဲမှာ မော်ရဲဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်လည်း ပါပါတယ်။ သူကော ဘယ်လိုလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်။ ။ 'သိပ်တော်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပေ ကိုယ်တော်။ ဒန်တီကို အစိုးရက ဖမ်းသွားတော့ အရာရှိထဲက သူ သိတာတွေရော၊ မသိတာတွေရော ဟိုပြေးဒီကပ်နဲ့ သူ့ခမျာ ဖတ်ဖတ်မောနေရှာတာပဲ။ နောက်ဆုံးတော့ နပိုလီယန် ပြန်ကျပြီး သူပါ နပိုလီယန်ဂိုဏ်းသားလိုလို အစိုးရက မသင်္ကာအောင် ဖြစ်လာတော့မှ ခမျာမှာ ဒန်တီ အတွက် လက်လျှော့လိုက်ရရှာတာကိုး။ ဒန်တီဟာ သူ့သားအရင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ရင် တောင် ဒီထက်ပိုပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်စရာ မရှိပါပေဘူး ကိုယ်တော်။ သိပ်တော်တဲ့ လူပါပဲ၊ အဘိုးကြီးကိစ္စတုန်းကကော သူပဲ ဆောင်ရွက်ဖော်ရတယ်၊ ငွေထောက်ပံ့လည်း သူ၊ ဆရာဝန်ခေါ်ပေးလည်း သူ၊ မသာချတော့လည်း သူ နေရာတကာတိုင်း သူချည်းပေပဲ။ အဘိုးကြီးကို ငွေထည့်ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်နီကြီးတောင် ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရှိရစ်သေး တယ်'

ဘုန်း။ ။ 'အဲဒီမော်ရဲကော ကြီးပွားရဲ့လား'

ရောက်။ ။ 'ကြီးပွားရုံမှာထားလို့ ကြွေးတွေ လည်ပင်းဆိုက်နေပြီ ဆိုကပဲ။ ဒါကြောင့် လောကကြီးဟာ မကောင်းပါဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောနေတယ် မဟုတ်လား။ လိုလိမ်[illegible]တွေမှ ရွှေပြီး ကြီးပွားတယ်။ လူရိုးလူကောင်းတွေ မှန်သမျှ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းပြီး တစ်နေ့တခြား ခါးချည့်ကုန်ကြပြီကော ကိုယ်တော်။ မဆင်းရဲ ဘာခံနိုင်မလဲ။ ခမျာမှာ ၂ နှစ်အတွင်း သင်္ဘော ၅ စင်း ပျက်တယ် ဆိုပါလား။ အခုလည်း ဒန်တီ ဟိုတုန်းက အလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ "ဖာရွန်း"သင်္ဘောဆိုက်ဖို့ကို မျှော်နေရှာသတဲ့။ ဒီသင်္ဘောက အိန္ဒိယပြည်က ကုန်တွေ တင်ပြီး လာဖို့ဟာ ခုတောင် မရောက်သေးဘူးတဲ့။ ဒီသင်္ဘော တစ်စင်း မရောက်လာလျှင်တော့ မော်ရဲမှာ ဒေဝါလီခံပြီး လူမွဲအဖြစ်နဲ့ နံငယ် ဝတ်နေဖို့ ရှိတော့တယ် ဆိုပါကလား ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဒုက္ခပဲ၊ သူ့မှာ သားမယားများ ရှိသလား'

ရောက်။ ။ 'ရှိတယ် ကိုယ်တော်၊ သမီးတစ်ယောက်နဲ့ သားတစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်။ သမီးက လက်ထပ်မလို့ဆဲဆဲမှာ လူမွဲသမီးကို ယူရမလားလို့ ယောက်ျားကလေး ရဲ့ မိဘများက ဆိုင်းထားဆိုကပဲ။ သားတစ်ယောက်ကတော့ စစ်ထဲမှာ စစ်ဗိုလ်ကလေး တဲ့။ ဒီဟာတွေ မရှိရင် မော်ရဲက သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတာ ကြာလှပြီတဲ့'

ဘုန်း။ ။ 'သနားဖို့ပဲနော်'

ရောက်။ ။ 'ဒါကြောင့် လောကကြီးက မတရားပါဘူးလို့ ပြောတယ် မဟုတ် လား။ ဘာအံပြစ်မှ မရှိတဲ့ မော်ရဲတို့၊ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းရဲနေရတယ်။ ဒန်ဂလားတို့၊ ဖာနင်ဒီတို့ လူညစ်တွေကတော့ ကြီးပွားနေကြတယ်။ ဒါ ဘာတရားသလဲ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ပြောစရာပေပလေ၊ ဒါထက် ဒန်ဂလားကော ဘယ်ရောက်နေသတဲ့လဲ'

ရောက်။ ။ 'ဒန်ဂလားက ရှေးဦးစွာ မော်ရဲအလုပ်က ထွက်ပြီး မော်ရဲရဲ့ ထောက်ခံ

နဲ့ ဘဏ်တိုက်တစ်တိုက်မှာ စာရေးအလုပ် ရပါတယ်။ စစ်အတွင်းမှာ ရိက္ခာသွင်းတဲ့ က အလုပ်ရပြီး တော်တော်ချမ်းသာသွားပါတယ်။ ဒီနောက်မှ ဟိုကုမ္ပဏီ၊ ကီမှာ အစုရှယ်ယာတွေ ဝယ်ပြီး သူ ဝယ်တိုင်း အကြံတည့်သွားလေတော့ မှုလ င်းထက် သုံးလေးဆ ကြွတက်သွားပြန်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ သူ့မိန်းမသေပြီး ဘုရင်ရဲ့ အဆောင်ကိုင်ကတော် မုဆိုးမတစ်ယောက်နဲ့ ရပါတယ်။ မိန်းမကလည်း ည်းတွေ အပုံကြီး ပါလာလို့ တစ်ထစ်တိုးပြီး ကြွယ်ဝသွားပြန်ပါတယ်။ ဒီနောက်မှ ဘုဒ်ဘွဲ့ကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ဝယ်လေတော့ ယခုအခါမှာ လော့ဒ်ဒန်ဂလား (ဘေရွန် ဂလား)ရယ်လို့ အိမ်ကြီးရခိုင်နဲ့ မြင်းတွေ၊ ရထားတွေနဲ့ သားသားနားနားကြီး နိုင်သွားပြီကော ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဟော်ပါပေ့ဗျာ၊ ဒါထက် ဖာနင်ဒီကော'

ရောက်။ ။ 'နပိုလီယန် နန်းပြန်တက်စဉ်က ဖာနင်ဒီဟာ သာမန်စစ်မှုထမ်း ငါ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ပွဲတစ်ခုမှာ တစ်ညတော့ ဖာနင်ဒီက စစ်ဗိုလ်ကြီးရဲ့တဲ ဘာ စန်ဒလီ စောင့်နေစဉ် စစ်ဗိုလ်ကြီးက နပိုလီယန်ကို သစ္စာဖောက်ပြီး အင်္ဂလိပ်ဘက် ကိုဖို့ စီမံပါတယ်။ စီမံနေတုန်းမှာ ဖာနင်ဒီကို သူနဲ့အတူ လိုက်မလား မေးတော့ နင်ဒီက လိုက်ဖို့ သဘောတူပြီး စစ်ဗိုလ်ကြီးနဲ့ အတူ အင်္ဂလိပ်ဘက် ကူးသွားပါတယ်။ ငဲဒီယန်သာ ထီးနန်းမှာ မြဲနေရင် သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ဒုက္ခပေါ့။ သူတို့ ကံကောင်း င်တော့ နပိုလီယန်မှာ နန်းပြန်ကျပြီး ဖာနင်ဒီတို့ ကြီးပွားသွားတာပေါ့။ ဖာနင်ဒီမှာ က်ပဟိန်စစ်ဗိုလ်အရာ ရသွားသတဲ့။ စစ်ဗိုလ်အဖြစ်နဲ့ စပိန်ပြည်မှာ စစ်တိုက်စဉ် က စပိန်ပြည်သား ဖြစ်လေတော့ တောလမ်းတွေ ဘာတွေ သိပြီး သူ့တပ်က နိုင်သတဲ့။ ကြောင့် ဖာနင်ဒီကို ကာနယ်ရာထူးအထိ တိုးပေးလိုက်ပြီး "ကောင့်"ဘွဲ့ကိုလည်း ပေးလိုက်သတဲ့။ ဒီတော့ကာ သာမန်ဖာနင်ဒီ မဟုတ်တော့ဘဲ ကောင့်ဖာနင်ဒီ ဖြစ်လာရော ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ကံချွန်ပါပေ့ဗျာ'

ရောက်။ ။ 'နေဦးကိုယ်တော် မဆုံးသေးဘူး။ ဒါနဲ့ စစ်ပြီးတော့ ဖာနင်ဒီက ကိုက်အခိုက် ဝါသနာပါတဲ့အတိုင်း အငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ ဂရိတ်ပြည် အလီပါရှား ဗိုလ်ကြီးလက်အောက် ဝင်ပြီး အမှုထမ်းတော့ အမှုထမ်းကောင်းတဲ့အတွက် က်ဖတင်နင် ဂျင်နရယ်ဆိုတဲ့ စစ်ဗိုလ်ရာထူးအထိ ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရသတဲ့။ မကြာမီ ငါပါရှား စစ်ပွဲမှာ ကျဆုံးတော့ ဖာနင်ဒီကို အမွေတွေ တော်တော်များများ ပေးခဲ့သတဲ့။ ောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ ဖာနင်ဒီက စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဘွဲ့နဲ့ ပြင်သစ်ပြည် ပြန်လာပြီး ည်းတွေလည်း တော်တော်ပါခဲ့တယ် ဆိုကပဲ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဒါနဲ့ အခု'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်။ ။ 'အခုတော့ မင်းစိုးရာဇာတွေ နေတဲ့လမ်းမှာ။ သူကလည် အိမ်ကြီးရခိုင်နဲ့၊ မြင်းတွေ ရထားတွေနဲ့ပေါ့ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'နို့–မာဆဒိကော ဘယ်လိုများ ကြားသလဲ'

ရောက်။ ။ 'သူလည်းပဲ ပါရစ်မြို့တော်မှာ ကတော်အကြီးစားထဲက တစ်ယော ပေါ့ ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ဘယ်ပုံလဲ ပြောပါဦး'

ရောက်။ ။ 'မာဆဒိက ဒန်တီကို ကြိုက်နေတာကိုး။ ဖာနင်ဒိုက အတင်းလည် တယ် မရဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ခမျာမှာ ဒန်တီရဲ့ အဖေကြီးကို အားကိုးပြီး နေရှာရာ အဘိုးကြီးသေသွားတော့ ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်သွားရှာပါရော။ အဘိုးကြီးကိုယ်တိုင်ကလည် ဒန်တီသေလောက်ရောပေါ့။ နို့မို့လျှင် ပြန်လာမှာပေါ့။ ငါ့သား မရှိတော့ပါဘူး ခဏခဏ ပြောဖူးသတဲ့။ နို့ပေမယ့် အဘိုးကြီးသာ အသက်ရှင်နေရင် ဘယ်နည်းနဲ့ သူ့ လင်ယူမှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုတော့ အဘိုးကြီးလည်း သေရော။ ဖာနင်ဒိုက ချက်ကော ပေါ်ပြီဆိုပြီး ပြန်လာပြီး အတင်းပြောတော့တာပေါ့လေ။ ဒါတောင် တစ်နှစ် ခြောက်လလုံးလုံး ကြာအောင် မာဆဒိက တဖြည်းဖြည်း ရက်ဆွဲနေရှာသေးတယ် နောက်ဆုံး[illegible]မှ လုံးလုံး လက်လျှော့ပြီး ခမျာမှာ ဖာနင်ဒိုကို ယူလိုက်ရရှာတာကို ဒီလို သစ္စာရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး ရှားပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'တော်ပါပေ့ဗျာ'

ရောက်။ ။ 'ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ်။ ဖာနင်ဒိုနဲ့ လက်ထပ်တဲ့နေ့မှာ ရှေးတုန်း ဒန်တီနဲ့ စကားကြောင်းလမ်းဖူးတဲ့ ရီဇပ်ဟိုတယ်ရှေ့ ရောက်တော့ မာဆဒိခမျာ ဒန်တီကို သတိရလာလို့ ထင်ပါရဲ့။ မူးပြီး လဲသွားရှာသေးသတဲ့'

ဘုန်း။ ။ 'ဖြစ်ရပလေဗျာ'

ရောက်။ ။ 'ဖာနင်ဒိုက ဒီအကြောင်းတွေကို ရိပ်မိလို့ ထင်ပါရဲ့၊ လက်ထပ် မကြာခင် မာဆေးမြို့မှာ မနေတော့ဘဲ ပါရစ်မြို့ ပြောင်းသွားရောဆိုကပဲ ကိုယ်တော'

ဘုန်း။ ။ 'မာဆဒိကို တွေ့ဖူးသေးသလား'

ရောက်။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့၊ ဖာနင်ဒို စစ်ထဲလိုက်သွားတုန်း ပါပီနန်မြို့မှာ သူ့သာ ကလေးကို ပညာသင်ပေးနေတာ တွေ့ရဖူးပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'ဩော်...သားတောင် ရနေပြီလား'

ရောက်။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တွေ့တော့ သားကလေး ၇ နှစ်သားလော ရှိနေပြီ'

ဘုန်း။ ။ 'ဒါထက် ဗီလီဖို့ တစ်ယောက်ကော'

ရောက်။ ။ 'သူလည်း အမတ်ကြီးသမီးနဲ့ ရပြီး ကြီးပွားမှာပါပဲ။ လူညစ်မှန် ကြီးပွားတာချည်းပဲ။ ကျွန်တော်တို့ လူရိုးတွေသာ သိပ်ဆင်းရဲနေပါတယ်'

ဘုန်း။ ။ 'မဆင်းရဲရတော့ပါဘူးလေ၊ ရော့ ဒီစိန်ကြီးကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ပါတော့'

ရောက်။ ။ 'ဘယ့်နှယ် ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'ယူဆိုရင် ယူသာယူပါ၊ ဒန်တီက မိတ်ဆွေများကို ပေးရစ်ပါလို့ ခဲ့တာ။ အမှန်အတိုင်းတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်းသာ မိတ်ဆွေအစစ် ဖြစ်ပေတာပေါ့။ ကြီးကိုရောင်းလျှင် ငါးသောင်းထက်မနည်း ရပါလိမ့်မယ်။ ဒီငွေနဲ့ ရင်းနှီးရရင်တော့ င်းရဲနိုင်ပါဘူး။ လောကကြီး မတရားဘူးဆိုပေမယ့် ရေရှည်ကျတော့ ထရား င်းအတိုင်း လက်စသပ်တာကို တွေ့ရတတ်ပါတယ်'

ရောက်။ ။ 'တကယ်လား ကိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'အို...တကယ်ပေါ့၊ ဒီနေရာမျိုးမှာ ကျီစားနေပါ့မလား။ ဒါထက် ာ်ရဲက ဒန်တီဖခင်ကြီးကို ပေးဖူးတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်တစ်လုံးဟာ မင်းဆီမှာ ရှိတယ်ဆို။ န်ပ်ကို ပေးပါလား'

ကေဒရောက်သည် ဗီရိုတစ်လုံးထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်နီတစ်လုံးကို ထုတ်ယူခဲ့၍ န်းကြီးအား ပေးရာ ဘုန်းကြီးလည်း စိန်ကြီးကို ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

ဘုန်း။ ။ (နေရာမှ ထ၍)'မင်းပြောတာတွေ အမှန်ချည်းပဲနော်'

ရောက်။ ။ 'ဟောဟိုမှာ ကျမ်းစာအုပ် ရှိပါတယ်၊ ကျမ်းကိုင်ပြီး ပြောပါ့မယ် ိုယ်တော်'

ဘုန်း။ ။ 'တော်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါပြီ၊ ကိုင်း...သွားလိုက်ဦးမယ်'

ဘုန်းကြီးသည် လာခဲ့သည့် လမ်းအတိုင်း မြင်းနှင့် ပြန်သွားသောအခါ ာဒရောက်လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် ဇနီးရှိရာ အခန်းသို့ ဝင်ပြေးလေ၏။

နီး။ ။ 'စိန်တစ်လုံးလုံး ရလိုက်တယ်ဆို၊ ဟုတ်ကဲ့လား'

လင်။ ။ 'ဟုတ်တာပေါ့ ရှင်မ၊ ဟောဒီမှာ'

နီး။ ။ 'မောင်မင်း စိန်က အစစ်မှ ဟုတ်ပါလေလား'

လင်။ ။ 'မဟုတ်တာ ရှင်မရယ်။ ဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်ဖို့ လိမ်ရမှာလဲ'

နီး။ ။ 'သူ သိချင်တာတွေ သိရအောင် စိန်တုနဲ့ လာလိမ်တော့ ဘယ့်နှယ်လဲ'

လင်။ ။ (မျက်နှာများ ပျက်လျက်) 'ဟုတ်သပေါ့ ရှင်မ၊ ပန်းထိမ်သည်ကို သွားပြချေဦးမယ်။ ဆိုင်ကို ကြည့်နေရစ်နော်'

လင် ထွက်သွားသောအခါ မဒမ်ကေဒရောက်က 'ဟုတ်လျှင်တော့ ၅ သောင်းပဲ၊ သောင်းဆိုတဲ့ ငွေဟာ မနည်းပေဘူး။ သို့သော်လည်း သူ့ငွေကတော်လို့တော့ မခေါ် ာက်သေးပါဘူး'ဟု တစ်ယောက်တည်း စိတ်ကူးနေရစ်လေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၂၇

ထောင်စာရင်း စာအုပ်များ

အထက်ပါ အခြင်းအရာတို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့၌ အင်္ဂလိပ် လူ
တစ်ယောက်၏ ကိုယ်ဟန်အမူအရာနှင့်တကွ အဝတ်အစားတို့ပါ ဝတ်ဆင်ထားသေ
လူတစ်ယောက်သည် မာဆေးမြို့၏ မြို့တော်ဝန်ထံ လာ၍ မိမိမှာ ရောမမြို့၌ရှိသေ
သော်မဆင်နှင့်ဖရန့် အမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီမှ စာရေးချုပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ မော်
ကုမ္ပဏီနှင့် မိမိတို့၏ ကုမ္ပဏီမှာ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ကျော်ကတည်းက ဆက်သွ
လာခဲ့ကြကြောင်း၊ မိမိတို့၏ ကုမ္ပဏီသည် မော်ရဲထံမှ ငွေတစ်သိန်းခန့် ရရန် ရှိသေ
ကြောင့် မော်ရဲ၏ အခြေအနေ ဆုတ်ယုတ်သည်ဆိုသော သတင်းများ ဟုတ် မဟုတ်
စုံစမ်းရန်အတွက် လာရောက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ မြို့တော်ဝန်က မိမိကိုယ်တိုင် မော်ရဲထံမှ ငွေတစ်သောင်းခန့် ရရ
ရှိကြောင်း၊ [illegible]တွင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ငွေရေးကြေးရေး အခြေအနေအကြောင်းက
မိမိက ပြောပြရန် ဝတ္တရားမရှိကြောင်း၊ မော်ရဲအကြောင်းကို သိလိုခဲ့လျှင် နိုလီလမ်
နံပါတ် ၁၅ ၌ နေထိုင်လျက်ရှိသော အကျဉ်းထောင်အင်စပိတ်တော် ဘိုဗီလ်ထံသ
သွားရောက် စုံစမ်းနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်း အင်စပိတ်တော်မှာ မော်ရဲထံ၌ ငွေမြောက်မြား
အပ်နှံထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် မော်ရဲအကြောင်းကို သိလိမ့်မည် ဖြစ်ကြော
နှင့် ပြောပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးသည် မြို့တော်ဝန်ထံမှ ထွက်လာခဲ့၍ အင်စပိတ်တေ
ဘိုဗီလ်ထံသို့ သွားရောက်လေရာ ၎င်း၏အခန်းသို့ ဝင်၍ ဘိုဗီလ်၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက
ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ယခင်က မြင်တွေ့ဖူးသည်ဟု မှတ်ထင်ဟန် လက္ခဏာန
ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ၎င်းနောက် ထိုလူသည် မြို့တော်ဝန်အား မေးခဲ့သည့်နည်းတ
ဘိုဗီလ်အား မေးမြန်းလေရာ ဘိုဗီလ်က မော်ရဲမှာ ငွေရေးကြေးရေး အမှန် ကြပ်တည်း
နေကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် မော်ရဲကုမ္ပဏီတွင် ငွေ ၂ သိန်း အပ်နှံထားခဲ့ဖူးရာ သမီ
လက်ထပ်ရေးအတွက် ပြန်တောင်းသော်လည်း မပေးနိုင်ဘဲ ရှိနေကြောင်း၊ အိန္ဒိယပြည်
ဆိုက်ရောက်မည့် ဖာရွန်းသင်္ဘော မပေါ်လာခဲ့လျှင် မိမိ၏ ငွေ ၂ သိန်းမှာ ဆုံးရှုံး
လမ်းများနေကြောင်းနှင့် ညည်းတွား ပြောပြလေ၏။

'ဒါဖြင့် မိတ်ဆွေရဲ့ ကြွေးနှစ်သိန်းကို ကျွန်တော် ရောင်းမလား'

'ဘယ်လောက် လျှော့ရမလဲ'

'တစ်ပြားမှ မလျှော့ရပါဘူး၊ တိတိကျကျ ပြည့်အောင် ပေးပါမယ်'

'ရောင်းတော့ ရောင်းချင်တာပေါ့ဗျာ။ သို့သော် နှပ်ချရာ ကျမှာပေါ့'

'ဘာနှပ်လို့လဲ။ ကျွန်တော် သိလျက်နဲ့ ဝယ်ခြင်းကပဲ'

''ဒီလိုဆိုရင်တော့ ပျော်ပျော်ကြီး ရောင်းတာပေါ့ဗျာ'

ထိုအင်္ဂလိပ်လည်း အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူထုပ်ကြီးကို ထုတ်ကာ ရေတွက်ရင်း–

'သို့သော် ပွဲခတစ်ခုတော့ ကျွန်တော် တောင်းချင်တယ်'

'ယူပါဗျာ။ တစ်ရာမှာ ၅ ကျပ် ယူမလား၊ ၁၀ ယူမလား'

'ငွေမလိုချင်ဘူး။ ကျွန်တော် လိုချင်တာက တခြားပဲ'

'ဆိုစမ်းဗျာ၊ ကျုပ်တတ်နိုင်လျှင် စိတ်သာချ'

'နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသမားများ ထားတဲ့ ထောင်ထဲမှာ ဖာရီယာဆိုတဲ့ ဘုရင်ကျီ
[illegible]ကြီးတစ်ပါး ကွယ်လွန်တယ်ဆို။ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် ကြားချင်တယ်'

'သြော် ပန္နည်းတွေ မြုပ်ထားတာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးထင်ပါရဲ့'

'အစစ်ပဲ၊ သူ တကယ်ပဲ သေဆုံးသလား'

'လွန်ခဲ့တဲ့ ၆ လလောက်က သေဆုံးပါတယ်။ သူ့အကြောင်းကို မမှတ်မိဘဲ
[illegible]လားဗျ။ သူ့ကို အကြောင်းပြုပြီး ဒန်တီဆိုတဲ့ နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်
[illegible]ထွက်ပြေးသေးတာကို။ တော်တော် ဆူပွက်သွားတာပဲ။ တော်တော်လာတဲ့လူဗျာ၊
[illegible]ငါးဆယ်လောက် ဝေးတဲ့ အခန်းနှစ်ခန်းကို ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတူးပြီး ဖောက်ထား
[illegible]တာကိုးဗျ'

'ဒါနဲ့ ဒန်တီ လွတ်သွားရောလား'

'လွတ်တော့ လွတ်ပါရဲ့။ နို့ပေမယ့် မထူးပါဘူး။ ပင်လယ်ထဲကို အမြောက်လုံး
[illegible] အိတ်နဲ့ပစ်ချလိုက်လို့ သေရှာတာပါပဲ။ တော်တော်ဉာဏ်သွားတဲ့ လူ ဗျာ။
[illegible]ကြီးအလောင်းယောင်ဆောင်ပြီး အိတ်ထဲ ဝင်နေလိုက်လိုက်တာ။ နောက်ဆုံးကျတော့
[illegible]လင့်သလို အလောင်းကို မြေမမြှုပ်ဘဲ ပင်လယ်ထဲကို အမြောက်လုံးဆွဲပြီး
[illegible]လိုက်လေတော့ ထောင်က လွတ်ပြီး ရေနစ်သေရှာတာပါပဲ။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ'

'ဒါနဲ့ အစိုးရက ဘယ်ပုံ အရေးယူရသေးသလဲ'

'ဘာအရေးယူစရာ ရှိတော့သလဲ။ ဒန်တီ သေဆုံးကြောင်းကိုပါ သက်သေခံ
[illegible]က်မှတ်တစ်ခု ရေးထားရှ် ရှိတာပေါ့။ ဒန်တီမှာ ဆွေမျိုးများ ရှိခဲ့လျှင် ဒီလက်မှတ်ကို
[illegible]င်းယူနိုင်တာပေါ့။ ဒါပါပဲ'

'အကျဉ်းသမား စာရင်းစာအုပ် ထားရတယ် ဟုတ်လား'

'ထားတာပေါ့ဗျ၊ ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ'

'ကျွန်တော် တဆိတ်ကြည့်ချင်လို့ပါ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လာလာ ခင်ဗျားတော့ ပြုရပေမပေါ့။ ရက်ရောတဲ့ လူတစ်ယောက်ပေကိုး

၎င်းနောက် အင်စပိတ်တော်သည် စာရင်းစာအုပ်ကြီးကို ဗီရိုမှ ထုတ်၍ ဒန် သဘောရှိ ကြည့်နိုင်စေခြင်းငှာ ရှေ့၌ ခင်းထားလေ၏။

အင်္ဂလိပ်သည် ဖာရီယာနှင့်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကို ကြည့်ရှုနေရာ ဒန်တီနှင့်ဆိုင်သော စာမျက်နှာသို့ လှန်လှောကြည့်ရှုလေရာ ဒန်တီအား ဖွပ်စွဲခြ အကြောင်း၊ စစ်ဆေးခြင်းအကြောင်း၊ မော်ရဲက လျှောက်ထားခြင်းအကြောင်း၊ ဗီလီဖို ထောက်ခံထားခြင်း အကြောင်းများပါ တွေ့ရှိရလေ၏။ ဘိုဗီလ်သည် စာအုပ် တစ်ခါတည်း လွဲအပ်ထားရကား အင်္ဂလိပ်သည် ဒန်တီအား ဖွပ်စွဲထားသော ပစ်စာ ထုတ်ယူ၍ အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ၎င်းစာအုပ်ကြီးထဲတွင် မော်ရဲ၏ လျှောက်လွှာ ဗီလီဖို့၏ မှတ်ချက်များပါ စုံလင်စွာ ပါရှိလေရကား မည်သူ၏ အကြံ၊ မည်သို့ ဖြစ်သ အကြောင်းများကို ထင်ရှားစွာ ရိပ်မိနိုင်လောက်ပေ၏။

နောက်ဆုံး၌ အင်္ဂလိပ်သည် စာအုပ်ကို ပြန်အပ်၍ ငွေ ၂ သိန်းအတွက် ဖြေ လက်မှတ်တစ်ခုကို ဘိုဗီလ်ထံမှ တောင်းယူခဲ့ပြီးလျှင် နေအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့လေ၏

အခန်း ၂၈

မော်ရဲ ကုမ္ပဏီ

သဘောသားများ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ အလုပ်သမားများ ခြေချင်းရိုက်မတတ် ရှုပ်ယှ ခတ်အောင် ဝင်ထွက်သွားလာ၍ ငွေသံ တချွင်ချွင်၊ လူသံ မရပ်မစဲ၊ တသဲသဲ တအုတ် ရှိခဲ့ဖူးသော မော်ရဲကုမ္ပဏီမှာ ထိုအချိန်အခါ၌ "ကျီးနှင့်ဖုတ်ဖုတ်" ဖြစ်နေခဲ့လေ ပြောင်လက်သော စားပွဲရှည်ကြီးတွင် တသီတတန်းကြီး ရှိခဲ့ဖူးသော စာရေးများအ မော်ရဲ၏ သမက်လောင်း စာရေးတစ်ယောက်နှင့် မျက်စိ တစ်ဖက်လပ် "ကရိ ငွေကိုင်စာရေးတစ်ယောက်မျှသာ ကျန်လေတော့၏။ သမက်လောင်း စာရေ သမက်လောင်းဖြစ်သောကြောင့်သာ ကျန်နေရစ်ခြင်းဖြစ်၍ ကရိယာမှာလည်း အ တပည့်အရင်း ဖြစ်သဖြင့် "မစားရလျှင်လည်း အတူ ငတ်တော့မည်"ဆိုသော သ မျိုးကြောင့်သာ ဆက်လက် အမှုထမ်းနေခြင်း ဖြစ်လေ၏၊

မော်ရဲကုမ္ပဏီမှာ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းအပြင် ဘဏ်တိုက်သဖွယ် ငွေ အပ်နှံခြင်းကိုလည်း လက်ခံလုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာ ထိုကဲ့သို့ နာမည်ပျက်နေသော အခါ

ငွင်မှုကား ငွေအပ်နှံသူဟူ၍ မရှိတော့ဘဲ ယခင်က အပ်နှံထားသော ငွေများကို ရောက် ထုတ်ယူသူများသာလျှင် ပေါများလေတော့၏။ သောင်းလုံး သိန်းလုံး ငွေများ ရက်လွှဲရန် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဆယ် ရာ စသော ငွေမျိုး ထုတ်လာသောအခါတွင် ပေးနိုင်ဘဲ ရှိမည်ကို အလွန်စိုးရိမ်ရ၏။ ကရိယာသည် မီးခံသေတ္တာထဲတွင် ထောင့်ပေါင်း နည်းငယ် စုပုံနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၌ အသက်ရှုနိုင်သော်လည်း တဖြည်း ည်း ထုတ်ယူသွားကြ၍ ရာလောက်မျှ ကြွင်းကျန်နေသည့်အခါ 'ဘုရား–ဘုရား'နှင့် သ နေရ၏။ တစ်ခါက ငွေ ၁ဝ လောက်သာ လက်ကျန် ရှိတော့သဖြင့် ယခုနေ ခါတွင် ၁၅ လောက် ထုတ်သူပေါ်လာခဲ့လျှင် တိုက်ပိတ်ရတော့မည်ဟု အောက်မေ့နေဆဲ ငွင် ကြွေးကောက်ခံသော စာရေးက ငွေ ၅ဝဝ ရလာသဖြင့် ဖြည့်လိုက်ရသောကြောင့် ရိယာမှာ အသက်ရှုချောင်သွားပြန်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ရက်မှ တစ်ရက်သို့ လာခဲ့ရာ ထိုအတောအတွင်း ဖာရွန်းသင်္ဘော ကယ်ပါမှ ချမ်းသာရတော့မည်ဟု မျှော်လင့်နေကြရလေ၏။

ဤသို့သော အခြေအနေ၌ ရှိစဉ် သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီမှ စာရေးချုပ် သည် အလုပ်တိုက်ထဲသို့ ဝင်လာ၍ မော်ရဲနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ပြောလေ၏။ ထိုအခါ သမက်လောင်းက ယောက္ခမလောင်း နားအေးတန်သလောက် အေးပါစေတော့ဟု အောက်မေ့ကာ မိမိနှင့် ကိစ္စပြီးနိုင်ကြောင်း ပြောပြလေရာ အင်္ဂလိပ်စာရေးကြီးက မော်ရဲ ကိုယ်တိုင် တွေ့ရမှ ဖြစ်မည်ဆိုသောကြောင့် ကရိယာအား လိုက်၍ ပို့စေ၏။

အင်္ဂလိပ်စာရေးကြီးသည် ကရိယာနှင့်အတူ အထက်ထပ်သို့ လိုက်သွားရာ လှေကားပေါ်တွင် ရပ်ရည် အလွန်ချောမောလှပသော ၁၇ နှစ်သမီးအရွယ် မိန်းမပျို ကလေးတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့၍ မိန်းကလေးက ဧည့်သည်အား စိတ်မသက်သာ သော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လေ၏။ ဧည့်သည်လည်း မိန်းကလေး၏ မျက်နှာထားကို သတိပြုမိသည်နှင့် အားတုံ့အားနာ ဖြစ်မိသေး၏။ မိန်းကလေးမှာ မော်ရဲ၏ သမီးပင် ဖြစ်ရာ ကြွေးရှင်တစ်ယောက် လာပြန်ပြီ ဟု မှတ်ထင်သဖြင့် မသာယာသော မျက်နှာထား ဖြင့်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်သည့်အတိုင်း အောက်ထပ်ရှိ မိမိရည်းစားထံ အဖြစ်အပျက်ကို ဆင်းသက် ပြောကြားလေ၏။

ဧည့်သည်လည်း မော်ရဲ၏အခန်းသို့ ကရိယာနှင့်အတူ ဝင်သွားသောအခါ မော်ရဲမှာ လယ်ဂျာစာရင်း စာအုပ်များတွင် ပေးရန်ကြွေးနှင့် ရရန်ငွေတို့ကို ခုနှိမ် တွက်ချက်ရင်း စိတ်ပျက်သော မျက်နှာထား ရှိနေလေ၏။ မော်ရဲမှာ ရှေးကကဲ့သို့ တက်လတ်လျှင်မြန်သော အမူအရာမျိုး မရှိတော့ဘဲ အသက် ၅ဝ ရွယ်တွင် တွေ ထိုင်းမှိုင်းစွာ ရှိနေလေ၏။

ရဲ။ ။ 'ကိစ္စကို အမိန့် ရှိပါဦး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒည္ ။ ။ 'ကျွန်တော်က သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီက စာရေးကြီးပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက မော်ရဲကုမ္ပဏီကို ယုံကြည်စိတ်ချသည့်အလျောက် ကျွန်တော်တို့ မြို့မှာ မော်ရဲကုမ္ပဏီက ပေးရန်ရှိတဲ့ (ဘီလ်)ကြွေး ၄ သိန်းဖိုးကို စိုက်ထုတ်ပြီး ဆေးဆပ်ထားပါတယ်။ ယခု ဘီလ်တွေ အချိန်စေ့နေလေတော့ မော်ရဲကုမ္ပဏီမှ ဒီငွေများကို ထုတ်ယူဖို့ ကျွန်တော် လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ရဲ။ ။ 'အားလုံးပေါင်း ဘယ်လောက်တဲ့'

ဒည္။ ။ 'ဟောဒါက ဘိုဗီလ်ထဲက ၂ သိန်းဖိုး ခင်ဗျ။ ခင်ဗျားလက်မှတ် မှန်ရဲ့နော်'

ရဲ။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ ဒီပြင်ကော'

ဒည္။ ။ 'ဟောဒါက တိုလီမိုလီ စုစုပေါင်း ၁၉၅,၀၀၀ ဖိုး ခင်ဗျ၊ နှစ်ရပ်ပေါင်း လိုက်တော့ ၃၉၅, ၀၀၀ ရှိတယ် ခင်ဗျ'

ရဲ။ ။ (မျက်နှာပျက်လျက်) 'သုံးသိန်းကျော် လေးသိန်းဖိုးပေါ့'

ဒည္။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါထက် မာဆေးမြို့ ရောက်လာတော့ မော်ရဲကုမ္ပဏီ အကြောင်း သတင်းကြားရပုံက တယ်မဟန်ပါကလား ခင်ဗျ'

ရဲ။ ။ 'ယနေ့အထိမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ မဆပ်နိုင်တဲ့ ကြွေးရယ်လို့ မရှိသေး ပါဘူးဗျ'

ဒည္။ ။ 'ဒါတော့ ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ သို့သော် ဒီငွေကိုကော ဆပ်နိုင်ပါ့မလား'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော့်သင်္ဘော ရောက်လာလျှင်တော့ ဆပ်နိုင်ပါတယ်'

ဒည္။ ။ 'ဒီအတောအတွင်းမှာ စိုက်ဆပ်မည့် မိတ်ဆွေကော မရှိဘူးလား'

ရဲ။ ။ (မချိသွားဖြဲ ပြုံးရယ်လျက်) 'ဒီလိုအခါမှာ မိတ်ဆွေ ဘယ်မှာ ရှိမလဲဗျ'

ဒည္။ ။ 'ဒီကနေ့ သင်္ဘောတစ်စင်း ဝင်လာတယ်။ ခင်ဗျား ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး လား'

ရဲ။ ။ 'မဟုတ်ပါ ဘိုဒိုပါတဲ့၊ ကျွန်တော့်သင်္ဘောက ဖာရွှန်းပါတဲ့'

ဒည္။ ။ 'ဖာရွှန်းမဟုတ်ပေမယ့် ဖာရွှန်းအကြောင်း သတင်းကြားချင် ကြား ရမှာပေါ့'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော်လည်း ဒါ မျှော်လင့်နေတာပဲ'

ထိုခဏ၌ လှေကားမှ တက်လာသော ခြေသံများ ကြားရလေရာ လှေကားဘက် မှ တံခါးမပွင့်သေးမီ အတွင်းဘက်မှ တံခါးကလေး ပွင့်လာ၍ သမီးပျိုကလေးသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

'ဖေဖေ၊ မကောင်းသတင်း ကြားဖို့ ပြင်ထားနော်'

'ဘာလဲ သမီး၊ ဖာရွှန်း ပျက်ပြန်ပြီတဲ့လား'

ဦးခေါင်းညိတ်၍ ပြရုံ ပြနိုင်တော့၏။

'လူတွေတော့ ဘိုဒိုသင်္ဘောက ကယ်ဆယ်ခဲ့လို့ အသက်ချမ်းသာကြသတဲ့ ဖေဖေ'

'တော်ပါသေးရဲ့ကွယ်။ ပစ္စည်းဆုံးပေမယ့် အသက်ချမ်းသာရာရလို့ တော်ပါ သေးရဲ့ သမီးရယ်'

ထိုခဏ၌ လှေကားဘက်၌ရှိသော တံခါးပွင့်လာ၍ သင်္ဘောသားတစ်စု ဝင်လာ ကြလေ၏။ မော်ရဲက ခေါင်းဆောင်လာသော သင်္ဘောသားအား အဖြစ်အပျက်ကို ပြောရန် အမိန့်ပေးလေရာ သင်္ဘောသားက ဖာရွှန်းသင်္ဘောမှာ လေမုန်တိုင်းမိ၍ ရေယို သာကြောင်း၊ လူများသည် မရပ်မနား ရေများကို ဘုံဘိုင်ဖြင့် စုပ်ထုတ်သော်လည်း တဖြည်းဖြည်း များသည်ထက် များလာ၍ မနိုင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြောင်း၊ နောက်ဆုံး၌ နစ်လုဆဲဆဲ ရှိနေရာတွင်မှ လှေကလေးကိုချ၍ သင်္ဘောပေါ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရကြောင်း၊ သင်္ဘောသားများသည် လှေကလေးပေါ်သို့ ဆင်း၍ တက်ဖြင့် သုံးချက်မျှ မလှော်ခတ်ရ သေးမီ ဖာရွှန်းသင်္ဘောမှာ မိမိတို့ မျက်စိအောက်တွင် နစ်မြုပ်သွားကြောင်း၊ မိမိတို့သည် မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်ရာသို့ ၃ ရက်တိုင်တိုင် လွင့်ပါကြပြီးနောက် ဘိုဒိုသင်္ဘောနှင့် ကံအား လျော်စွာ တွေ့သဖြင့် ဆယ်ယူကြသောကြောင့် အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာ ရခဲ့ကြ ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

ရဲ။ ။ 'တော်ပါပေ့ကွယ်။ မင်းတို့အပြစ် မဟုတ်ပါပေဘူး၊ ငါ ကံဆိုးလို့ ဖြစ်ရတာပေပေါ့။ ဒါထက် မင်းတို့လခ ဘယ်နှစ်လအတွက် စူးနေသလဲ'

သင်္ဘောသား။ ။ '၃ လအတွက်ပေါ့ ဆရာ'

ရဲ။ ။ 'တစ်လ ၆ဝ ဆိုတော့ ၃ လအတွက် ၁၈ဝ ပေါ့။ ဟော့ ကရီယာ၊ လူတစ်ယောက်ကို ငွေ ၁၈ဝ စီ ထုတ်ပေးလိုက်ကွယ်။ ဟိုတုန်းကလို အခါကောင်း ဆိုလျှင်တော့ ဒုက္ခအတွက် ငွေ ၁၀၀ စီလောက် ဆုပေးချင်သေးတာပေါ့။ အခုတော့ ငွေရေးကြေးရေး ခပ်ကြပ်ကြပ်မို့လို့ အပိုတော့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ မောင်တို့လခကိုပဲ တိတိကျကျ ယူကြပေတော့'

ဒည္ဒ်သည် အင်္ဂလိပ်သည် ဤသို့သော အခြေအနေမျိုး၌ ဤမျှလောက် ရက်ရော နိုင်သော မော်ရဲအား စိတ်ထဲက ချီးမွမ်းဟန်နှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။ သင်္ဘောသားများမှာ မူ အချင်းချင်း တိုင်ပင်နေကြပြီးနောက် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက –

'ဒီလိုပါဆရာ၊ ဆရာမှာလည်း ငွေကြပ်တယ်လို့ ကြားပါတယ်။ ဒီတော့ တစ်ယောက်ကို ၃၀ စီလောက်သာ ယခု ပေးထားပါ၊ ကျန်ငွေကို နောက်တော့မှ ဖြည်းဖြည်း ပေးတာပေါ့ ဆရာ'

မော်ရဲသည် အလုပ်သမား သင်္ဘောသားများ၏ ညှာတာခြင်းအတွက် စိတ်ထဲ၌ ထိခိုက် တုန်လှုပ်ဟန် လက္ခဏာနှင့် မျက်ရည်များ လည်လာခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ ။ 'တော်ကြပါပေကွယ်၊ တော်ကြပါပေ။ သို့သော်လည်း မင်းတို့ ညာတာခြင်းကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့။ ငါ့မှာတော့ နှမ်းတစ်လုံးနဲ့ ဆီမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ပြေအောင်ရှင်းသာ ပေးလိုက်ပေ့ ကရီယာ။ ကိုင်း...ဒါထက် မင်းတို့ကို ငါ့အလုပ် မပေးနိုင်သေးတော့ဘူး၊ ဒီတော့ အလုပ်များ တွေ့ကြရင် လက်ခံပြီး လုပ်သာ လုပ်ကြပေဦးတော့။ ကာလ ကောင်းပြန်တော့မှပဲ ဆရာတပည့်တစ်စု ပြန်တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွယ်...နော်'

သင်္ဘောသားများသည် ငွေအတွက် အရေးမကြီးလှသော်လည်း ဆရာကောင်းနှင့် ခွဲခွာရတော့မည်ဟု ကြားသိကြရသောအခါ၌မူကား ဆွေးဆွေးညည်း ဖြစ်လာကြ၍ ယခုအလုပ်မရှိလျှင် အလုပ်ရှိသောနေ့ထိအောင် စောင့်နေကြမည်ဟု ပြောကြလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ မော်ရဲက ၎င်းတို့၏ သစ္စာရှိသော စိတ်ထားကို ကျေးဇူးတင်သော်လည်း မိမိအား စောင့်နေကြဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိသေးကြောင်းနှင့် ချော့မော့ပြောဆို၍ ကရီယာနောက်သို့ ထည့်လိုက်လေ၏။ အားလုံး ထွက်သွားကြသောအခါ–

ရဲ။ ။'ကိုင်း...ကျွန်တော်တို့ကိစ္စကို ဆက်ပြောကြဦးစို့'

ညို့။ ။ 'မိတ်ဆွေမှာ ကံဆိုးပြီးရင်း ဆိုးရင်း ဖြစ်နေပြီကော။ ယခုမှ တွေ့ရဖူးသော်လည်း မိတ်ဆွေရဲ့ စိတ်သဘောထားပုံကို မြင်ရလို့ ကျွန်တော် အများကြီး ကျေနပ်ပြီး ကူညီချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ကြွေးရှင်ထဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် အရေးအကြီးဆုံးပဲ မဟုတ်လား'

ရဲ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့၊ ရက်အနီးဆုံး ပေးဆပ်ဖို့ ရှိတာတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါပဲ'

ညို့။ ။ 'ဒါဖြင့် အချိန်တောင်းစမ်းပျာ။ ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ'

ရဲ။ ။ 'နှစ်လလောက် ဆိုင်းနိုင်ရင်တော့'

ညို့။ ။ 'ကောင်းပြီ၊ ၃ လ ယူပျာ။ ၃ လ ကျွန်တော် ဆိုင်းမယ်'

ရဲ။ ။ 'ကျေးဇူးပါပဲ မိတ်ဆွေ'

ညို့။ ။ 'နေဦး၊ ၃ လဆိုတော့ ဘယ်တော့စေသလဲ။ သြော် သြော်...ဟုတ်ပြီ။ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့မှာ စေတယ်။ ကောင်းပြီ။ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ ၁၁ နာရီ အချိန်မှာ ကျွန်တော် လာတောင်းမယ်၊ ကြိုက်ပြီလား'

ရဲ။ ။ 'ကြိုက်ပါပြီ။ ဒီနေ့မှာ ပေးနိုင်လျှင်ပေး၊ မပေးနိုင်လျှင် ဓာတ်သိမ်းလိုက်ရုံရှိတော့တာပေါ့'ဟု တီးတိုး ဆက်၍ ပြောလိုက်သေး၏။

သို့ဖြစ်၍ ညို့သည်အင်္ဂလိပ်သည် ဘီလ်ဟောင်းများကို ဆုတ်ပစ်၍ ရက်ခွဲသစ်နှင့် ဘီလ်အသစ်များ ပြင်ဆင်ရေးသားကာ မော်ရဲ၏လက်မှတ်ကို ယူလေ၏။

ညို့သည်အင်္ဂလိပ်သည် မော်ရဲ၏ အခန်းမှ ဆင်းလာသောအခါ လှေကားမှ စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော အပျိုကလေးနှင့်တွေ့၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြမည် အပြုတွင် ညို့သည်က–

ညို့။ ။ 'ဒါတွေ မပြောပါနဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သို့သော် ကျွန်ုပ် မှာခဲ့ချင်တာ ...ယ်။ နားထောင်မလား'

'နားထောင်ပါမယ်'

'တစ်နေ့နေ့မှာ သင်္ဘောသား ဆင်းဒဘက်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ စာတစ်စောင် ...ပို့မယ်။ စာထဲမှာ ပါတဲ့အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာဖို့ ကတိထားနိုင်မလား'

'ကတိ ထားပါမယ်'

'ဘယ်လိုပဲ ထူးဆန်းသည်ဖြစ်စေ၊ လိုက်နာရမယ်နော်'

'ကောင်းပါပြီ'

တိုက်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ငွေစက္ကူတစ်ချပ်ကို လက်တွင်ကိုင်လျက် ...းတီးယားတား ဖြစ်နေသော သင်္ဘောသားခေါင်းဆောင်နှင့် တွေ့သဖြင့် ညို့သည် ...ဂ်လိပ်က–

'ဟော့ ကိုယ့်လူ လာစမ်း'ဟု ခေါ်သွားရာ သင်္ဘောသားလည်း လိုက်ပါသွား...လေ၏။

အခန်း ၂၉

စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့

...ဆေး မြို့သူမြို့သားများသည် မော်ရဲကုမ္ပဏီ၏ အခြေအနေအကြောင်းကို ကြားသိကြ... ဖြစ်သည်အလျောက် တစ်နေ့နေ့၌ တိုက်ပိတ်ရတော့မည်ဟု စောင့်ဆိုင်း ကြည့်ရှုနေ...၏။ ဤကဲ့သို့ ပိတ်လိမ့်နိုးနိုးဖြင့် စောင့်ကြည့်လာခဲ့ရာ ဇွန်လနှင့် ဇူလိုင်လတို့ ကုန်ခဲ့၍ ...ဂုတ်လ ရောက်လာသော်လည်း ဖွင့်မြဲတိုင်း ဖွင့်နေသေးသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ...အချိန်ကာလ အတောအတွင်း၌ ရရန်ရှိသော ငွေကလေးများသည် ပေးရန်ရှိသော ...ကြွေးများကို အလျဉ်မီအောင် အဆင်သင့် ဆိုက်ရောက်လာကြသောကြောင့် မော်ရဲ ...မ္ပဏီမှာ တစ်ရက်မှတစ်ရက်၊ တစ်လမှတစ်လသို့ မပိတ်ရသေးဘဲ အချိန်ဆွဲ လာ...ခဲ့လေ၏။

ဩဂုတ်လ ကုန်ခါနီးလတ်သော် မော်ရဲသည် ဒန်ဂလားအား အလုပ်ရုံအောင် ...ကထောက်ခံချက် ရေးပေးခဲ့ဖူးသည့်အဖြစ်ကို သတိရ၍ လူရည်တတ်ကြီးတစ်ယောက် ...ဖြစ်နေသော ဒန်ဂလားထံတွင် အကူအညီ တောင်းရသော် သင့်တော်လိမ့်မည်ဟု စဉ်းစား...၏။ သို့ဖြစ်၍ မော်ရဲသည် ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဒန်ဂလားရှိရာ ပါရစ်မြို့တော်သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်းရထားတစ်စီးဖြင့် ခရီးထွက်ခွာကာ ဒန်ဂလားထံမှ ငွေချေးရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည် ဧရိုဘ်ကုန်၊ လူပန်းဖြစ်ကာ ပြန်လာခဲ့ရလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ရှေးပဝေဏီ ကောူးစူးရှင်တစ်ယောက်အား မိမိ၏ငွေကို အဆုံးခံ၍ ကူညီရန် အလိုမရှိခဲ့ချေ။

စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့၌ မော်ရဲသည် ပါရစ်မြို့မှ ပြန်လာသောအ အလုပ်တိုက်အခြေအနေမှာ ထူးခြားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ပေးရန် ကြွေးများသည် တစစ် ပေါ်လာ၍ တဖျောက်ဖျောက် ဝင်လာသော ငွေကလေးဖြင့် ပေးချေကာ အလျှဉ်မိအော ကြိုးစားနေကြရ၏။ အရေးကြီးသော အချက်တစ်ခုမှာ သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီ ချိန်းဆိုလိုက်သော စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့သည် သန်ဘက်ခါပင် ရောက်ချေတော မည်။ ၄ သိန်းမျှသော ငွေကို မည်သည့်နည်းဖြင့် ရှာကြံနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထိုအတောအတွင်း၌ မော်ရဲ၏ ဇနီးနှင့် သမီးတို့သည် မော်ရဲ၏ ညှိုးငယ်သော အမူအရာကို မြင်ရသဖြင့် ထိတ်လန့်စိုးရိမ်သည်နှင့် စစ်မှုထမ်းလျက်ရှိသော သာ စစ်ဗိုလ်ကလေးထံ စာရေးမှာကြားလိုက်ရာ သားလည်း နောက်တစ်နေ့တွင် ဆိုက်ရောဂ လာလေ၏။ သားအမိ သုံးယောက်တို့သည် လက်ရှိအခြေအနေအကြောင်းကို တိုင်ပ ကြပြီ[illegible]သမီးကလေးဂျူလီအား ဖခင်၏အနီးမှ ဘယ်အခါမှ မခွာဘဲ အ စောင့်ကြပ်နေရန် မှာထားကြလေ၏။

စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့ ညနေတွင် မော်ရဲသည် တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး ၎င်း အခန်းတွင်း၌ စကြံလျှောက်လျက်ရှိရာ ဇနီးနှင့် သမီးတို့သည် ၎င်း၏အခန်း သေ ပေါက်မှ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုကြ၏။ သန်းခေါင်ကျော်လတ်သော် မော်ရဲသည် စားပွဲတ ထိုင်ကာ စာတစ်စောင် ရေးသားနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေရာ ၎င်းမှာ သေတမ်းစာ ဖြစ်သည်ဟု သားအမိ နှစ်ယောက်တို့ တွေးတောမိကြ၏။ ၎င်းနောက် မော်ရဲသ ဆက်လက်၍ စကြံလျှောက်နေပြန်ရာ ၃ နာရီကျော်ခါမှ အိပ်ရာသို့ ဝင်သည်နှင့် ဇနီး သမီးတို့လည်း မိမိတို့ အိပ်ရာသို့ ပင်ကြရ၏။

စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီ အချိန်ခန့်တွင် မော်ရဲသ မိမိ၏သားကို အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြစဉ် ဂျူလီသည် လှေကာ ဆင်း၍အလာ လူတစ်ယောက် စာတစ်စောင်ပေးသည်နှင့် ဖောက်ဖတ်ကြည့်လေ စာမှာ–

"အလီမီလန်လမ်း၊ နံပါတ် ၁၅ သို့ ချက်ချင်းသွား၍ တံခါးမှူးထံမှ အထက်ထပ် သော့ကို တောင်းယူလေ။ ၎င်းအထပ် လက်ယာဘက်အခန်းတွင် မှန်တင်ခုံတစ်ခု၏ အစွန်း၌ ပိုက်ဆံ အိတ်တစ်လုံး တွေ့လိမ့်မည်။ ၎င်းအိတ်ကို ယူ၍ သင်၏ဖခင်အား ပေးလေလော့။ ၁၁ နာရီ မထိုးမီ ပေးဖို့ အရေးကြီးသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်ပါမည်ဟု ကတိထားဖူးသည့် အတိုင်း တိတိကျကျ နားထောင်ပါလော့"

"သဘော်သား ဆင်းဒဘက်"

မှတ်ချက်။ ။ အညွှန်းအတိုင်း တစ်ယောက်တည်း ဆောင်ရွက် ပါလေ။ အဖော် မခေါ်လေနှင့်။ အဖော်ပါခဲ့လျှင် တံခါးမှူးက သော့မပေးဘဲ နေလိမ့်မည်။

ဂျူလီသည် စာကို ယူ၍ ရည်းစားမန်နူယယ်နှင့် တိုင်ပင်လေရာ မန်နူယယ်က ထိပ်သို့ ရောက်အောင် မိမိလိုက်ပို့မည်အကြောင်း၊ အချိန်တန်လောက်၍ ဂျူလီ လာခဲ့လျှင် မိမိပါ နံပါတ် ၁၅ သို့ လိုက်လာမည့်အကြောင်းနှင့် အကြံပေးလေ၏။ က်ဆုံး၌ သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်တို့သည် အညွှန်းအတိုင်း သွားခြင်းအားဖြင့် ကျိုးယုတ်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိဟု အောက်မေ့သည်နှင့် နှစ်ယောက်အတူတကွ ထွက်လာခဲ့ လေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ မော်ရဲတို့ သားအဖနှစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်း၌ စကား လျက် ရှိကြစဉ် သားသည် ဖခင်၏ မျက်နှာထားကို မသင်္ကာသည်နှင့် ဘောင်းဘီ က်ကို စမ်းလိုက်ရာ သေနတ်တစ်လက်ကို တွေ့ရလေ၏။

သား။ ။ 'သေနတ်တွေ ဘာတွေနဲ့၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ အဖေ'

ဖ။ ။ 'ငါ့သားက အသက်ထက် အရှက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ နားလည်လို့ ကိုတော့ ငါပြောပြမယ်။ နားထောင်'

၎င်းနောက် မော်ရဲသည် စာရင်းစာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို ယူ၍ လှန်လှောပြီးမှ–

ဖ။ ။ 'ဒီဟာ ဖတ်စမ်း'

သား။ ။ '၃၉၅, ၀၀၀'

ဖ။ ။ 'အဲဒါက ပေးရန်ရှိတဲ့ ကြွေး၊ ဒီဘက်က ဖတ်စမ်း'

သား။ ။ '၁၅, ၂၅၇'

ဖ။ ။ 'အဲဒါက ရရန်ရှိတဲ့ ငွေ၊ ဒီတော့ ဘယ်နှယ် နေသလဲ'

သား။ ။ '၃ သိန်း ၇ သောင်းကျော် လိုနေတာပေါ့ အဖေ'

ဖ။ ။ 'အေး ဒီငွေကို ဒီကနေ့ ၁၁ နာရီထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မပေးနိုင် ရင် ငါတော့ ဒေဝါလီ ခံရတော့မယ်'

သား။ ။ 'ဟိုက်၊ ဒါဖြင့် ဘယ့်နှယ်လုပ်ပါ့'

ဖ။ ။ 'ငါတို့လူမျိုးမှာ အကြွေးကို ငွေနဲ့ မရှင်းနိုင်ရင် သွေးနဲ့ဆေးမှ စင်နိုင်တယ် ပြောသံကြားဖူးတယ် ဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သား။ ။ 'ကြားဖူးတယ် အဖေ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်လည်း ဘာနေလိမ့်မလဲ အဖေ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့မှာပေါ့'

ဖ။ ။ 'မင်းတင်တဲ့ကြွေး မဟုတ်ဘူးကွယ့်။ အဖေမှာ တင်တာ။ အဖေနဲ့သာ ဆိုင်တယ်။ တစ်ကြောင်းကလည်း မင်းအမေနဲ့ မင်းနှမကလေး ရှိကြပေသေးတယ် ငါ မရှိရင် မင်း တာဝန် ထမ်းရလိမ့်မယ် ငါ့သား'

သားသည် အတန်ကြာအောင် စဉ်းစား စိတ်ကူးနေပြီးနောက်–

သား။ ။ 'ကိုင်း ဒါဖြင့် ရှိစေ၊ အဖေ စိတ်ဖြောင့် နှလုံးဖြောင့် သွားပေတော့ ကျွန်တော် စောင့်ရှောက်ရစ်မယ်၊ စိတ်ချ'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် သားကို ပွေ့ဖက် ခါယမ်းလေ၏။

ဖ။ ။ 'ယခုလို ဖြစ်ရခြင်းဟာ အဖေ့အပြစ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သားသိတယ်

သား။ ။ 'ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖေ လူရိုး လူဖြောင့်ကြီး ကံမကောင်းလို ဖြစ်ရတာ။ အဖေ့အပြစ် ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မလဲ'

ဖ။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် အဖေကျေနပ်ပြီ၊ စိတ်ချ နှလုံးချ သေနိုင်ပြီ။ သို့သော် တစ်ခု မှာခဲ့ သားရေ'

သား။ ။ 'မှာခဲ့ပါ အဖေ'

ဖ။ ။ 'ငါမရှိတဲ့နောက် ဒီကြွေးများကို ငါ့သား ကြိုးစားပြီး ဆပ်ရစ်ပါ ကြွေးမပြေမချင်း ဝါဖိုကြားဖို့ မကြံစည်ဘဲ ကုပ်ကုပ်နေ၊ ကုပ်ကုပ်စားသွား တစ်နေ့မှာ အဖေ့နာမည်ကို ငါ့သား ဆယ်နိုင်ကောင်းပါတယ်၊ အားကိုးပါရစေ သားရေ'

သား။ ။ 'စိတ်ချသွား အဖေ။ အကြွေး မပြေမချင်း အင်္ကျီတစ်ထည်အပြင် နှစ်ထည် မဝတ်ဘူး။ တစ်ကျပ်နဲ့ ပြီးနိုင်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ကျပ် မသုံးဘူး။ အား ကျွန်တော် ဆပ်ရစ်မယ်၊ စိတ်ချသွား အဖေ'

၎င်းနောက် သားသည် ဖခင်ကို နှုတ်ဆက်၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားတော့ ပြုရာ မော်ရဲက ရုတ်တရက် တားဆီးထား၍–

ဖ ။ ။ 'နေဦး သားရယ်၊ ငါတစ်ခု မှာပါရစေဦး။ သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီ စာရေးကြီးဟာ တော်တော်ကြာတော့ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီကုမ္ပဏီဟာ ငါ့ကို ညှာတာပေတယ်။ အချိန် ၃ လတောင် ထပ်ပြီး ပေးထားပေတယ်။ ဒါကြောင့် ကြွေး စရာ ရှိတဲ့အနက်က သူတို့ ကြွေးကို ရှေးဦးစွာ ဆပ်ရစ်ပါ သားရယ်။ အဲဒီစာရေး ကိုလည်း ရိုရိုသေသေ လုပ်လိုက်ပါ။ လူကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ တူပါတယ် ကြား

သား။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ အဖေ၊ စိတ်ချပါ'

ထို့နောက် သားသည် ဖခင်အား နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ဆ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။ မော်ရဲသည် နာရီကြီးကို ကြည့်ကာ ဒေးစိုက်

င်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သည်နှင့် ကရိုယာ ဝင်လာလေ၏။ ထိုအခါ မော်ရဲက သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီမှ စာရေးကြီး ရောက်လာသောအခါ မိမိထံ ခေါ်ခဲ့ဖို့ ထားပြီးလျှင် အပြင်ခန်းကလေးမှာ စောင့်မျှော်နေရန် ပြောသဖြင့် ကရိုယာလည်း ထွက်သွားလေ၏။

ထိုအခါ၌ မော်ရဲလည်း နာရီကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ၁၁ နာရီထိုးဖို့ ၇ မျှသာ လိုတော့သည်ကို တွေ့ရ၏။ မော်ရဲမှာ တာဝန်ကြီးလေးလှစွာသော အလုပ်ကို ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ချွေးများပြန်လျက် ရှိသော်လည်း အလွန်အမင်း အပြင်းအထန် လုပ်ခြင်း မရှိဘဲ အားခဲ၍ စိတ်ကို တင်းထားဟန် လက္ခဏာ ရှိ၏။

နာရီကြီးမှ မိနစ်တံသည် တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျက်ရှိ၏။ မော်ရဲသည် သေနတ် ထုတ်၍ သေချာစွာ ကြည့်နေ၏။ ထိုအခိုက်၌ ချစ်လှသော သမီးကလေးကို သတိရ သို့ လက္ခဏာနှင့် 'ဂျူလီ'ဟု တီးတိုးရေရွတ်၍ သေနတ်ကို ချထားပြီးလျှင် စာတစ်ရွက် တွင် စာအနည်းငယ် ရေးသေး၏။ ထို့နောက်မှ သေနတ်ကို တစ်ဖန် ကောက်ယူ၍ လက်တံကို ကြည့်လိုက်ရာ မိနစ်မျှပင် မလိုတော့ဘဲ စက္ကန့် အပိုင်းအခြားလောက်သာ ချေတော့၏။ မိနစ်လက်တံသည် နံပါတ် ၁၂ အကွက်သို့ ရောက်၍ နာရီကြီးသည် တော့မည်ဟု 'ရှိခနဲ' မြည်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မော်ရဲသည် မောင်းတင်ပြီး သော သေနတ်၏ ပြောင်းဝကို နဖူးတွင်တေ့လျက် ခလုတ်ကို လက်ချောင်းဖြင့် တော့မည်ဆဲဆဲတွင် အတွင်းဆောင်တံခါးသည် ရုတ်တရက် ပွင့်လာ၍ ဂျူလီ၏ သံဖြင့် 'ကော်တာပဲ အဖေ၊ ကော်တာပဲ'ဟု ပြောလိုက်သည်ကို ကြားရလေ၏။

စိတ်သည် အလွန် လျင်မြန်လှ၏။ တံခါးပွင့်သံ ကြားလိုက်ရသည့် တစ်ခဏ၌ က မည်သူ ဝင်လာသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏အကြံဦးအောင် မောင်းဖြုတ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ၏။ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း ဖြုတ်ဆဲ၊ ဖြုတ်လတ္တံ့ ရှိနေသော အချိန်တွင် ကော်တာပဲ'ဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် မျှော်လင့်စရာ အခြင်းအရာ လာဟု စဉ်းစားမိ၍ လက်တွန့်သွား၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ သမီး ဂျူလီ၏ နှုတ်မှ သောအသံ ဖြစ်သည်ကို သိရသည့်အတွက်ကြောင့် အကယ် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တ်ကိုင်ထားသော လက်သည် အောက်သို့ကျလာ၏။ ထို့နောက်၌ကား ဂျူလီသည် ကို ဖက်လျက် ပိုက်ဆံအိတ်နီတစ်လုံးကို ယမ်းကာ 'ကျွတ်ပြီ–လွတ်ပြီ။ အားလုံး ကုန်ပြီ အဖေ'ဟု ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောပြနေလေပြီ။ ထိုအခိုက်၌ နာရီကြီးသည် ချက် ထိုးတုန်းပင် ရှိသေး၏။

ဂျူလီသည် အိတ်နီကို ဖွင့်ပြရာ သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီမှ အကြွေး ဝ ပေးဆပ်ပြီးသည့် ပြေစာလက်မှတ် တစ်ခုနှင့် ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိသော စိန်ကြီး ပေါ်ထွက်လာလေ၏။ ပိုက်ဆံအိတ်နီမှာ ဒန်တီဖခင် အဘိုးကြီးအား မိမိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငွေထည့်၍ ပေးခဲ့ဖူးသည့် အိတ်နီပင် ဖြစ်ကြောင်း မော်ရဲ သိရှိရသည့်အပြင် စိန်ကြ မှာလည်း "ဂျူလီအတွက် လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း" ဟူသော စာရွက်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဂျူလီသည် ၎င်းပစ္စည်းများကို မည်သည့်လမ်း၊ မည်သည့်နေအိမ် ရလာခဲ့ကြောင်း ပြောပြလျက်ရှိစဉ် ဂျူလီ၏ ရည်းစားသည် အခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာ 'ဖာရွန်းသင်္ဘော ဆိုက်ရောက်လာပြီ။ ဖာရွန်း ပြန်ရောက်လာပြီ' ဟူ၍ ဝမ်းမြောက် ဟစ်အော်ကြွေးကြော်လေ၏။

'ဒီသူငယ် ရူးသလား၊ ဖာရွန်းသင်္ဘော နစ်သွားပြီဆိုမှ ဘယ်က ပြန်ရော လာနိုင်ဦးမှာလဲ'

'နစ်တာ မနစ်တာတော့ မပြောတတ်ဘူး ခင်ဗျာ။ ဆိပ်ကမ်းမှာ ရောက်နေတာ တော့ အမှန်ပဲ'

မော်ရဲမှာ ဝမ်းသာဖွယ်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ် နေသည်နှင့် မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်၍ နဖူးကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်လျက်ရှိစဉ် မော်ရဲ၏ သား ဝင်လာပြန်၍ 'ဖာရွန်းသင်္ဘော နစ်တယ်ဆို၊ ဘယ်မှာဟုတ်လို့လဲ အဖေရဲ့၊ ဆိပ်ကမ်း ဆိုက်နေတာ ...န်တော့်မျက်စိနဲ့ မြင်ခဲ့ရတယ်' ဟု ဖြည့်စွက်ပြောဆိုလေ၏။

'မဟုတ်နိုင်တာပဲကွယ်၊ ဘယ်က ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ'

'ကိုင်း...ဟုတ် မဟုတ် သွားကြည့်ကြစို့ အဖေ'

အိမ်သားတစ်စုတို့သည် မြင်းရထားတစ်စီးနှင့် သင်္ဘောဆိပ်သို့ သွားကြလေ ပရိသတ်များသည် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် စုရုံးကာ ရပ်နေကြ၍ 'ဖာရွန်းသင် ပြန်ရောက်လာပြီဟေ့၊ ဖာရွန်း-ဖာရွန်း' စသည်ဖြင့် ဆူညံစွာ ဟစ်အော်ကြွေးကြော် နေ လေ၏။ ၎င်းတို့သည် မြင်းရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသော မော်ရဲအား ဖာရွန်းပိုင်ရှင် ကြောင်း သိကြသည်နှင့် တိမ်းရှောင်ဖယ်ရှား ပေးကြလေရာ မော်ရဲတို့လူစုလည်း ဆိပ်ကမ်း တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသည့် "မော်ရဲကုမ္ပဏီပိုင် ဖာရွန်း" ဟူသော စာလုံးများနှင့် ထင်ရှား စွာ ရေးမှတ်ထားသော သင်္ဘောတစ်စင်းကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။ ၎င်းသင်္ဘော ဖာရွန်းသင်္ဘောနှင့် အရွယ် အရောင် အချိုးအစားမှစ၍ အလုံးစုံတူညီသည် တင်ဆောင်လာသော ကုန်ပစ္စည်းများမှာလည်း ဖာရွန်း တင်ဆောင်ခဲ့သော ပစ္စည်းစာ အတိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရလေ၏။ ထို့ထက် ထူးဆန်းသော အခြင်းအရာတစ် သင်္ဘောအမှုထမ်းများသည် ကြမ်းတိုက်သော သူငယ်မှစ၍ မာလိန်၊ ကက်ပတိန် တိုင်အောင် ယခင်က လူများအတိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြော ၎င်းတို့အား လခများ ရှင်းလင်း လွှတ်လိုက်ခဲ့ဖူးသော အဖြစ်အပျက် အခြင်းအ များသည် မော်ရဲ၏ စိတ်ထဲတွင် အိပ်မက်မက်ခြင်း ဖြစ်လေသလောဟု ယီးတီးယာ ရှိနေလေတော့၏။

မော်ရဲတို့ သားအဖတစ်စုသည် ရွှင်မြူးအံ့သြလှသော အမူအရာနှင့် ဖာရွန်း သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ကာ သင်္ဘောသားများနှင့် နှုတ်ဆက်လျက် ရှိကြစဉ် မျက်နှာကို ခပ်ကွယ်ကွယ် ပြုလုပ်ကာ ကြည့်ရှုနေသော လူတစ်ယောက်သည် မော်ရဲတို့၏ ရွှင်မြူး ခြင်းကို အလွန်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သော အမူအရာနှင့် စောင့်ကြည့်နေရာမှ 'ပျော်ကြ၊ ရွှင်ကြ၊ ကြည်နူးကြပါဘိ။ ပျော်လည်း ပျော်ထိုက်၊ မြူးလည်း မြူးထိုက်ပါပေတယ်။ ကိုင်း... တစ်ခါဖြင့် လူကောင်းကို လူကောင်းအလိုက် ချီးမြှင့်တဲ့ အလုပ်တာဝန်ကတော့ ပြီးပေပြီ။ သို့သော် လူဆိုးကို လူဆိုးအလိုက် အပြစ်ဒဏ်ပေးဖို့ တာဝန်ဝတ္တရားဘက်က ကျန်ပေသေး တယ်။ ရယ်တဲ့လူများက ရယ်သလို ငိုတဲ့လူများ ငိုကြပေဦးတော့၊ ဟော့ ဂျက်ကိုပို' ဟု တစ်ကာ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ထိုသူသည် လှေငယ်တစ်စင်းပေါ်သို့ ဆက်ပြီးလျှင် ၎င်းမှတစ်ဖန် ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်သို့ တက်သွားလေတော့သတည်း။

အခန်း ၃၀

သင်္ဘောသား ဆင်ဒဘက်

၁၈၃၈ ခု နှစ်ဦးတွင် ပါရစ်မြို့တော်မှာ လူကုံထံနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဗိုင်းကောင့် အဲလ်ဘတ်နှင့် ဘောရွန်ဖရန့် တို့သည် အီတလီပြည် ဖလော်ရင့်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လျက် ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့၏အကြံမှာ ရောမမြို့တော်၌ ကျင်းပမည့်ဆဲဆဲရှိနေသော ကန္တာကျော် ပြပွဲကြီးသို့ သွားရောက်ကြရန် ဖြစ်လေရာ အဲလ်ဘတ်သည် ကြွင်းကျန်သေးသော အချိန်ကို နေပီလ်မြို့သို့ သွား၍ ဖြုန်းရန် ကြံရွယ်ရင်း ရှိသည့်အလျောက် ဖရန့်ကို ဖလော်ရင့်မြို့တွင် ထားခဲ့၍ မြင်းရထားနှင့် ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ဖရန့်သည် ပြပွဲကြီးမတိုင်ရောက်မီ အချိန်အတွင်း နပိုလီယန် နေခဲ့ဖူးသော အဲလဘားကျွန်းသို့ သွားရောက်၍ ကြည့်ရှုဖွယ် ရှုခင်းများကို ကြည့်ရှုခြင်း၊ ငှက်ပစ် ခြင်း စသော ပျော်ရွှင်မှုတို့ဖြင့် ဖျော်ဖြေပါသော်လည်း အချိန်မစေ့ မကုန်နိုင်ဘဲ ရှိသည်နှင့် အကြံအိုက်လျက် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖရန့်သည် မိမိ ငှားရမ်းလာခဲ့သော ရွက်လှေသို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့၍ အပျင်းဖြေရန် နည်းလမ်းများ အကြံပေးနိုင်ပါသလောဟု ကက်ပတိန် အား မေးမြန်းရာ ကက်ပတိန်က မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းတွင် တောင်ဆိတ်များ အလွန် ပေါများသောကြောင့် သေနတ်ပစ်ထွက်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြော လေ၏။ ဖရန့်သည် ၎င်းအကြံကို သဘောကျသည်နှင့် ထိုလှေနှင့်ပင် မွန်တီ ခရစ္စတိုကျွန်း သို့ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

လှေပေါ်တွင် ကက်ပတိန်ပါ သင်္ဘောသား ၅ ယောက်မျှ ပါရှိလေရာ ဖရန့်တို့လူစုသည် ည ၈ နာရီအချိန်တွင် မွန်တီခရစ္စတို ကမ်းခြေသို့ ချဉ်းကပ်လာကြလေ၏။ တစ်ခုသော ကျွန်းဆွယ်ကို ကျော်လွန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အလင်းရောင်တစ်ခုသည် ဘွားခနဲ ပေါ်ထွက်လာလေရာ ကက်ပတိန်သည် လှေကို ရပ်တန့်ရန် အမိန့်ပေး၍ ရေထဲသို့ ဆင်းကူးသွားလေ၏။

အတန်ငယ် ကြာလတ်သော် ကက်ပတိန်ပြန်လာ၍ မီးပုံတစ်ခုအနီးတွင် လူ ၆ ယောက်တို့သည် ဆိတ်တစ်ကောင်ကို ကင်လျက် ရှိကြောင်း၊ လူများမှာ အစိုးရကို အကောက်ခွန် မပေးဘဲ တိတ်တဆိတ် ကုန်စည်ထင်ပို့ ရောင်းချသူများ ဖြစ်ဟန်တူကြောင်း၊ ဤသို့သော လူများသည် အကောက်ဘက် အရာရှိများမှတစ်ပါး အခြားသူများကို ရန်မူလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်ရန် မရှိကြောင်းများနှင့် ဖရန့်အား ပြောပြလေ၏။ ဖရန့်က အကယ်၍ ရန်မူလျှင်လည်း ခြောက်ယောက်ချင်း ဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်လောက်အောင် မရှိပြီဟု ပြောသည်နှင့် ကက်ပတိန်သည် လှေပေါ်သို့ ပြန်တက်၍ မီးပုံရှိရာသို့ တိုက်ရိုက် လှော်ခတ်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။

လှေလှော်သားများသည် ကက်ပတိန်၏ အမိန့်အတိုင်း တက်သံ မကြားစေရအောင် တိတ်ဆိတ်စွာ လှော်ခတ်လာကြ၍ မီးပုံ၏ အလင်းရောင် နယ်နိမိတ် အတွင်းသို့ ဝင်တော့မည် ပြုသည်တွင်မူ ကက်ပတိန်က လှေလှော်သံ တေးတစ်ပုဒ်ကို အသံတိုင် ပေးလိုက်ရာ လှေသားများလည်း ဝိုင်း၍ လိုက်ဆိုကြလေ၏။

ထိုအခါ မီးပုံအနီး၌ ထိုင်နေသူများသည် ရုတ်တရက်ထ၍ ကမ်းခြေသို့ ဆင်းလာကြလေရာ ကက်ပတိန်က 'ကိစ္စမရှိပါ။ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ပါသည်'ဟု ပြောလိုက်သောအခါတွင် လူများသည် လှေပေါ်မှလူများကို အကဲခတ်ကာ ရပ်ကြည့်နေကြလေ၏။ ကက်ပတိန်က 'ပြင်သစ်ပြည်သား လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် အပျော်ခရီးထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်'ဟု ပြောလိုက်ပြန်သောအခါ ကမ်းမှလူများသည် အတန်ငယ် စိတ်ချသည့် အမူအရာနှင့် ဦးခေါင်းညိတ်ကာ ခရီးဦးကြို ပြုကြလေ၏။ ၎င်းနောက် လူများသည် မိမိတို့မီးပုံသို့ ပြန်သွားကြလေရာ ဖရန့်တို့လူစုသည် လှေကိုဆိုက်ထား၍ စားစရာများကို လှေပေါ်မှ ယူခဲ့ပြီးလျှင် စခန်းကောင်းမည် ထင်ရသော နေရာတစ်ခုသို့ ရှေးရှုသွားကြလေ၏။ ရိက္ခာများ မှာ အရက် ၂ ပုလင်း၊ ပေါင်မုန့်နှင့် ခါကင် ခြောက်ကောင် ဖြစ်သည်။

အတန်ငယ် လျှောက်သွားမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မီးပုံမှ လူတစ်ယောက်က 'ဟေ့ ဆရာကြီးတွေ အဲဒီဘက် မသွားရဘူး'ဟု ဟစ်အော် ပြောလိုက်သည်နှင့် အခြားဘက်သို့ လှည့်ကာ လျှောက်သွားကြလေ၏။ ကိုက် ၃၀ ခန့် သွားမိသောအခါ စခန်းကောင်းမည်ထင်သော နေရာသို့ ဆိုက်ရောက်သည်နှင့် ဖရန့်တို့လူစုသည် ရပ်တန့်၍

နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်ကြလေ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ သင်္ဘောသား နှစ်ယောက်တို့ထံမီးပုံမှ မီးရှူးတိုင်နှစ်ခု ထွန်းညှိကာ ဆောင်ယူလာခဲ့လေ၏။

ကက်ပတိန်သည် စားစရာများနှင့် အရက်ပုလင်းများကို ပြင်ဆင်လျက်ရှိစဉ်—

တိန်။ ။ 'ကျွန်တော် အကြံတစ်ခု ပေးချင်တယ် ဆရာ'

ရန့်။ ။ 'ဆိုစမ်းဗျာ'

တိန်။ ။ 'လူချင်းလည်း မိတ်ဆွေဖြစ်လေအောင်၊ ဗိုက်တောင့်တောင့်လည်း စားရအောင် ခါနစ်ကောင်လောက် လက်ဆောင်သွားပေးရရင် မကောင်းဘူးလား။ သူတို့က ကျေနပ်တွေ့ ဆိတ်သားကင် လက်ဆောင် ပြန်ပေးရမှာပဲ'

ရန့်။ ။ 'ကောင်းသားပဲ၊ ယူသွားဗျ'

ကက်ပတိန်သည် ခါနစ်ကောင်ကို ယူသွားလေရာ အတန်ငယ် ကြာသောအခါ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ရန့်။ ။ 'ဘာတဲ့လဲ၊ မလိုချင်ဘူးတဲ့လား'

တိန်။ ။ 'ဒီလို မဟုတ်ဘူးဆရာ။ သူတို့ထဲမှာ အကြီးအကဲ လုပ်တဲ့လူက ဆရာဟာ ပြင်သစ်လူမျိုး လူကုံထံတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ သိသိချင်း သူနဲ့အတူ ညစာ သိုက်စားဖို့ ဖိတ်လိုက်တယ်ဆရာ'

ရန့်။ ။ 'ဖော်ရွေပေသားကပဲ။ လိုက်မှ ထင်ပါရဲ့'

တိန်။ ။ 'ဒါက ကိစ္စမရှိဘူး၊ သူ့နေရာကို လိုက်ချင်ရင် ဆရာ့မျက်စိကို လက်ကိုင်ပဝါနဲ့ အစည်းခံရမယ်တဲ့ ဆရာရဲ့'

ရန့်။ ။ 'အလို–ဒါက ကျပ်တပ်တပ်ပဲ၊ ဘယ့်နှယ်လဲ ကက်ပတိန်'

တိန်။ ။ 'ဘေးအန္တရာယ်တော့ စိုးရိမ်ဖို့ ရှိမယ် မထင်ပါဘူး ဆရာ။ လိုက်ချင် လိုက်တာပေါ့'

ရန့်။ ။ 'သူ့နံမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ'

တိန်။ ။ 'သင်္ဘောသား ဆင်းဒဘက်တဲ့ ဆရာ'

ထိုခဏ၌ မီးပုံအနီးမှ လူနှစ်ယောက်တို့ လိုက်လာကြလေရာ ဖရန့်သည် လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်တွင် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖရန့်၏ မျက်လုံးများကို ၎င်းပဝါဖြင့် ပိတ်ချည်ပေးလေ၏။ ထို့နောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖရန့်၏ လက်မောင်းများကို တစ်ဖက်စီကိုင်ကာ ခေါ်သွားကြလေ၏။

အတန်ကြာ သွားမိကြသောအခါ ဖရန့်သည် အသက်ရှူရှိုက်ရသော လေပြောင်းလဲလာပုံကို သတိပြုမိသည်နှင့် လဟာပြင်မှ ဂူကဲ့သို့သော နေရာတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်လာကြောင်း ရိပ်မိလေ၏။ ခြေအောက်၌လည်း အလွန်နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းသော ကော်ဇောကြီးကို နင်းမိလေ၏။ ထိုခဏ၌ လူနှစ်ယောက်တို့ ရပ်တန့်သဖြင့် ဖရန့်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပ်တန့်ရလေရာ သာယာ နာပျော်ဖွယ် ရှိသော အသံတစ်သံက 'ကြွတော်မူပါ ကြွတော်မူပါ။ လက်ကိုင်ပဝါကို ဖြုတ်နိုင်ပါပြီ'ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ဖရန့်လည်း ဖြုတ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ အသက် ၄၀ အရွယ်ခန့်ရှိ၍ ရွှေချည် ငွေချည်တို့ သွတ်သွင်း ယက်လုပ်ထားသည့် ပိုးထည်များဖြင့် တူရကီ လူမျိုးတစ်ယောက်သဖွယ် ဘောင်းဘီပွကြီး နှင့် အမြိတ်တန်းလန်းကျလျက်ရှိသော ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည့် လူတစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ဖရန့် တွေ့ရလေ၏။ ထိုလူသည် ကြည့်ရှုဖွယ် ကောင်းသော မျက်နှာမျိုး ရှိသော်လည်း ၎င်း၏ အသားအရေမှာ အလင်းရောင်နှင့် မတွေ့ရဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရသည့် လက္ခဏာဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်း ရှိနေ၏။ ထို့ပြင် စူးစိုက်ကြည်လင်သော မျက်လုံး၊ ဖြောင့်တန်းသော နှာတံ၊ ပြန့်ပြူး ကျယ်ဝန်းသော နဖူးပြင်၊ ခံ့ညားသော ကိုယ်ဟန်အမူအရာတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံလေရကား ဖရန့်က လူသာမန်တစ်ယောက် မဟုတ်နိုင်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကဲဖြတ်လိုက်လေ၏။

ဖရန့်၏စိတ်ကို အများဆုံး ထိခိုက် တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်စေသော အခြင်းအရာမှာ ထိုလူ၏ မျက်နှာကား မဟုတ်။ မိမိရပ်လျက်ရှိသော အခန်း၏ သိုက်မြိုက် ခမ်းနားစွာ ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းထားပုံပင် ဖြစ်၏။ ရွှေနားကွပ်လျက်ရှိသည့် ကတ္တီပါ ကော်ဇောကြီးများ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် မွမ်းမံ ခြယ်လှယ်ထားသည့် ရွှေဓားအိမ်များ၊ ဖမ်မီးအုံးကြီး များဖြင့် တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည့် ဆိုဖာကြီးများ၊ ဖန်သီး ဖန်လုံးတို့ဖြင့် တလက်လက် ပြောင်နေသော ဆွဲမီးအိမ်ကြီးများ၊ ရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ရက်ဖောက်ထားသည့် ကတ္တီပါ ခန်းဆီးကြီးများ စသော အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင် ပရိဘောဂတို့ကို မြင်ရခြင်း အားဖြင့် ဖရန့်မှာ ပသီပုံပြင် ဝတ္ထုထဲ၌ ငယ်စဉ်က ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် အရှေ့တိုင်းသား မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့၏ အဆောင်တော်များကို သတိရမိလေ၏။

'လျှို့ဝှက်စွာ ခေါ်လာခဲ့ရခြင်းအတွက် သည်းခံပါ။ ကျွန်တော့်နေရာကို လူသူ လေးပါး သိသွားလျှင် နောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးမည်ကို စိုးရိမ်ရသည့်အတွက် ကာကွယ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်'ဟု အိမ်ရှင်က ပြောသောအခါ ဖရန့်က တောင်းပန်ဖို့ မလိုကြောင်း၊ ဤမျှလောက် ခမ်းနားသော နေရာကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လျှင် မည်သူမဆို သတိနှင့် ကာကွယ် လျှို့ဝှက်ထားမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။

ထိုခဏ၌ တစ်ကိုယ်လုံး သပိတ်ရောင် ထ အောင် မည်းနက်သော်လည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော အဝတ်များဖြင့် ဝတ်ဆင်ထားသည့် ကပ္ပလီကျွန်တစ်ယောက်သည် တစ်ဖက်သော အခန်းမှ ထွက်လာ၍ ညစာစားပွဲ ပြင်ဆင်ပြီးပါကြောင်းနှင့် လက်ခြေ ဖြင့် ပြကာ သိစေရာတွင် အိမ်ရှင်သည် ဖရန့်အား အခြားဘက်ခန်းသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ထမင်းစားခန်းမှာ ဧည့်ခန်းကဲ့သို့ အဆန်းတကြယ် မရှိသော်လည်း အိမ်ထောင်

ပစ္စည်းများ၏ အဖိုးထိုက်တန်ခြင်းမှာမူ ခြားနားခြင်း မရှိလှချေ။ ကျောက်ဖြူ ဖြင့် လုပ်ထားသော စားပွဲကြီး၊ ကိုယ်လုံးပေါ် ကျောက်ဖြူရုပ်များ၊ ခန်းဆီးများ၊ မီးအိမ်များမှာ အားတူ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ပြင်ဆင်ထားလေ၏။ ကျောက်ရုပ်များသည် ခြင်း တောင်းများ ကိုယ်စီ ကိုင်လျက်ရှိရာ ၎င်းတို့အထဲတွင် သစ်တော်သီး၊ ပန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ နာနတ်သီး စသော အသီးအနှံတို့ဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိလေ၏။ ၎င်းအသီး အနှံများမှာ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးလံသော တိုင်းပြည်များမှ တင်ဆောင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ် သောကြောင့် မည်မျှလောက် အဖိုးထိုက်တန်သည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိ၏။ စားပွဲပေါ် တွင် ရွှေပန်းကန်၊ ငွေခွက်တို့ဖြင့် ထည့်ထားသည့် သား၊ ငါး စသော စားစရာများမှာကား ကောင်လိုက် ကင်ထားသည့် ယစ်တစ်ကောင်၊ ဆနိုက်နှင့်တူသော ငှက်ကလေးများ၊ ကင်းပေါင်ကြီးတစ်ခု၊ သိုးကလေး၏ နောက်ပိုင်း၊ ပုဇွန်တုပ်ကြီးနှစ်ကောင်နှင့် အခြား ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ဖြစ်၏။

ဖရန့်သည် ဤမျှလောက် စုံလင်များပြားသော စားစရာများကို လူသူမနေသော ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းတွင် တွေ့မြင်ရသောအခါ အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်းပေလောဟု မျက်လုံးများကို ပွတ်လျက် ကြည့်နေလေ၏။

'အမည် အမှန်အတိုင်းကိုတော့ ပြောချင်မှ ပြောကြတာပေါ့။ သို့သော် တစ်ယောက် တစ်ယောက် ဘယ်လို ခေါ်ကြမယ်ဆိုတာ ပြောထားဦးမှ စကားပြောလို့ ကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဆင်းဒဘက်လို့ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေကိုကော'

'ကျွန်တော့်ကိုလည်း ခင်ဗျားအမည်နဲ့ လိုက်အောင် အလယ်ဒင်လို့ ခေါ်ပါတော့'

၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် စားစရာများကို တဖြည်းဖြည်း စားသောက် ရင်း ထွေရာလေးပါး စကားတို့ကို ပြောဆိုနေကြရာ ဆင်းဒဘက်ဆိုသူ အိမ်ရှင်က မိမိမှာ အရှေ့တိုင်းသားတို့၏ နေပုံထိုင်ပုံကို များစွာ နှစ်သက်သည့်အတိုင်း တတ်နိုင်သမျှ အတုယူ နေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ ကပ္ပလီကျွန် ထားနည်းပါ မကျန် နည်းခံယူလိုသည့် အလျောက် အလီအမည်ရှိ ကပ္ပလီကို ရာဇဝတ်ကောင်အဖြစ်မှ ငွေဖြင့် ရွေးနုတ် ယူလာခဲ့ကြောင်း၊ မိမိ ကြီးပြင်းသည့်အခါ အလုပ်ကိစ္စဟူသမျှ ပြီးစီးသည့်နောက် အရှေ့တိုင်း အရပ်ဒေသများသို့ သွားရောက် နေထိုင်ရန်ကိုပင် ကြံရွယ်ထားကြောင်း များနှင့် ပြောပြလေ၏။

အလုပ်ကိစ္စဆိုသည်မှာ မည်သည့်အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပါသနည်း၊ လက်စားချေရန် အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပါသလောဟု ဖရန့်က လွတ်ခနဲ မေးလိုက်မိသောအခါ ဆင်းဒဘက်က အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ တွေးသနည်းဟု ပြန်မေးမြန်း၏။ ဖရန့်က အနေအထိုင်၊ အပြော အဆိုနှင့် အမူအရာ ခပ်သိမ်းတို့ကို အကဲခတ်ခြင်းအားဖြင့် လောကကြီးအပေါ်တွင် မကျေနပ်သော အခြင်းအရာများ ရှိလိမ့်မည်ဟု တွေးထင်မိကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ဆင်းဒဘက်က မိမိအဖို့မှာမူ အလိုဆန္ဒ အလုံးစုံ ပြည့်ဝလျက် နေလိုရာ
စားချင်တာ စား၊ သွားလိုရာ သွားနိုင်သောကြောင့် အလွန်တရာ စိတ်ကျေနပ်နေကြော
နှင့် ပြန်ပြောလေ၏။ သို့ရာတွင် လက်စားချေဖို့အလုပ် ရှိ မရှိကြောင်းကိုကား တိုက်ရိုက်
နည်းအားဖြင့် ဖြေကြားခြင်း မပြုချေ။

စားသောက်ပြီးလတ်သော် အလီခေါ် ကပ္ပလီသည် ရွှေထုံးဘူးတစ်လုံးနှင့်
ရွှန်းနှစ်ချောင်းကို စားပွဲပေါ်၌ တည်ခင်းပေးလေ၏။ ရွှေထုံးဘူးကို အလီ ကိုင်တွယ်
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်မြတ်နိုးလောက်သော အရာဝတ္ထု တစ်စုံတစ်ခု ပါရှိသည်
ဖရန့် အကဲခတ်မိ၏။ ဆင်းဒဘက်က ပြုံးစိစိ မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်နေသည်
ဖရန့်သည် ရွှေထုံးဘူးကို ကောက်ယူကာ အဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ စိမ်းလဲ့လဲ့ အရောင်
များဖယောင်းကဲ့သို့ ပျော့စိစိရှိသော အရာဝတ္ထုများ ပြည့်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ
သို့ရာတွင် မည်သို့ ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်၍ မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုရမည်ကိုကား မရိပ်မိချေ။

'ဒီဟာ ဘာလဲမိတ်ဆွေ'

'စားကြည့်လေ'

'အမျိုးအကြောင်း ပြောပြပါဦး'

'သူ့ဟာတဲ့ အကျိုးကတော့ လောကမှာ စည်းစိမ်တကာ စည်းစိမ်တွေထဲ
အထွတ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ ရသာတကာ့ ဘုရင်၊ ရွှေနန်းရှင် အဆီတုံး
လို့ ခေါ်ကြပါစို့ဗျာ'

'တယ် ဆိုပါကလား ဗျာ'

'ကျွန်တော် ပြောတာ နည်းသေးတယ်။ ရှိတ်စပီးယား* ဟာ ဒီဟာစား
ဒီအစာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြီး ရေးလိုက်ရရင် ဖတ်တဲ့လူတွေဟာ သွား
တများများ နေမည့်အပြင် ဒီပြင် ဘာအလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ ဒီအစာကို မတွေ့ တွေ့အော
ကမ္ဘာကို ခြေကျင်လှည့် လိုက်ရှာပြီးသားပဲ။ မောင်မင်းကြီးသားတွေ မြည်းမသွားရ
လူတွေ ကံကောင်းတယ်။ နို့မို့လျှင် ကြီးပွားမှုတွေ၊ ဘာတွေ ဘာမျှ သတိမရဘဲ ဒီအ
နောက်ချည်းပဲ လိုက်နေကြပြီးသားပဲ'

'ကြာလေ ဆိုလေ ပါကလားဗျာ'

'မဆိုနဲ့လေ စားကြည့်။ မှန်း ကျွန်တော် စားပြမယ်'

ဆင်းဒဘက်သည် ဘူးကိုဖွင့်၍ ရွှန်းအဖျား၌ ပါသမျှ ကော်စားလိုက်ပြီးနော
ဖရန့်သို့ ကမ်းလိုက်ရာ ဖရန့်လည်း ရွှန်းနှင့် တစ်ကော် စားလိုက်လေ၏။

'ဘယ်နဲ့လဲဗျာ၊ စိမ်းရွှေရွှေနဲ့ ပါလား'

---

* အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ၊ အရက်တို့ လက်ဖက်တို့ ဆိုတာတွေဟာ သင်ယူရတဲ့ စည်းစိမ်
တွေကိုး။ မတတ်ခင်တော့ ပြင်းသလိုလို ခါးသလိုလိုနဲ့၊ တော်တော်ကြာတော့မှ
တဲ့အရသာကို ခံတတ်တယ်ဟုတ်လား။ ဒီဟာမှာလည်း ဒီလိုပေါ့။ တော်တော်ကြာတော့
မှ အရသာကို ခင်ဗျား သိပါလိမ့်ဗျာ'

ဖရန့်မှာ ဆင်းဒဘက် ပြောနေသော စကားများကိုပင် ပီသအောင် မကြားရ
တော့ဘဲ ဦးခေါင်းထဲ၌ ရီတီတီ ဝေတေတေ ဖြစ်လာ၍ မျက်တောင်များ လေးပြီး
က်လုံးများ မဖွင့်တဖွင့် ဖြစ်လာလေတော့၏။ ထိုခဏ၌ ဆင်းဒဘက်က ဖရန့်အတွက်
င်ဆင်ထားသော အခန်းသို့ သွားကြရန် ပြောသည်နှင့် ဖရန့်သည် ဆင်းဒဘက်၏
က်ကို ကိုင်လျက် အိပ်ခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်သွားရာ ငှက်မွေးမွေ့ရာကြီးပေါ်သို့ ပစ်လှဲ
က်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်လုံးများသည် တိုး၍ လေးလာလေတော့၏။ ဖရန့်၏
ယ်ကာယသည် လှုပ်ရှားခြင်းကို အလိုမရှိဘဲ၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသလောက် ၎င်း၏
တ်အာရုံမှာမူကား အလွန် ဖျတ်လတ် လျင်မြန်စွာ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ
လေ၏။ အိပ်ရာ နံဘေး၌ အဝတ်အစား အလျှင်းမပါဘဲ ကိုယ်လုံးပေါ် ထုလုပ်ထား၍
တ်သမီးတို့၏ ချောမောလှပသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့် ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ် ရှိလေရာ
ရန့်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် လှဲရင်း ခပ်မှေးမှေးရှိသော မျက်လုံးများဖြင့် ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်
တို့ကို မည်သူက ပို၍ လှပလေသနည်းဟု နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ယင်းသို့ရှိစဉ်
ကျောက်ရုပ်များသည် ရုတ်တရက် အသက် ဝင်လာသည့်လက္ခဏာနှင့် မျက်တောင်
တ်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းညိတ်ခြင်း၊ ပြုံးရယ်ခြင်းမှစ၍ တဖြည်းဖြည်း လှုပ်ရှားသည်ထက်
လှုပ်ရှားလာကြပြီးလျှင် ဖရန့်ခုတင် တစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ ချဉ်းကပ်လာကြလေ၏။
၎င်းတို့၏ ကိုယ်ကာယသည် အလွန် မွှေးကြိုင်လှ၏။ ဖရန့်အနီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ
၎င်းတို့သည် ယောက်ျားတို့၏ အသည်းနှလုံးကို အပြတ်လိုက် အနိုင်လိုက် လှုပ်ခါလိုက်တိ
သကဲ့သို့ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်စေလောက်သော ကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် ဖရန့်အားကြည့်၍ ၎င်းတို့၏
ဦးခေါင်းများသည် တရွေ့ရွေ့ တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းငုံ့ ယိမ်းညွှတ်လာကြပြီးလျှင် ဥရောပ
တိုက်သားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ခမ်းချင်း ထိတွေ့ စုပ်ယူကာ တစ်လှည့်စီ ကစ်(စ်)
ပေးကြလေ၏။ တစ်ယောက်၏နှုတ်ခမ်း ခွာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ယောက်
နှုတ်ခမ်း ရောက်လာပြန်လေ၏။ ၎င်းတို့က ဖရန့်၏လည်ပင်းကို ဖက်ကိုင်သဖြင့်
ဖရန့်ကလည်း တုံ့ပြန်ဖက်ကိုင်လိုက်ရာ ၎င်းတို့၏အသားသည် ဖရန့်၏စိတ်ကို ယား
ကို ဖြစ်အောင် ကလိဘိသည့်အလား အလွန်တရာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းခြင်း ရှိလှပေ၏။
၎င်းတို့၏ကိုယ်ကာယသည် ကတိုး၊ ကရမက် စသော သစ်မြစ် သစ်ခေါက်တို့
ဖြင့် ထုံလျက်ရှိစဉ် ဆံပင်များသည် ပန်းပေါင်းစုံတို့၏ ရနံ့ဖြင့် သင်းလျက် ရှိ၏။
၎င်းတို့၏ ချောမောတင့်တယ် ရှုချင်သဖွယ် ကောင်းလှသော ရုပ်အဆင်းထက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖရန့်၏ စိတ်ဓာတ်ကို အထူးထိခိုက်စေသော အခြင်းအရာမှာ ၎င်းတို့ ကြည့်ကြ
မှုကျက်မှုထားပင် ဖြစ်၏။ တစ်ယောက်သောမိန်းမ၏ ပြုံးစိစိနှင့် ကြည့်လိုက်သေ
မျက်နှာထားကြောင့် ကာမဂုဏ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ လှုပ်ရှားထကြွလာသော လှိုင်းတံ
များသည် အခြား တစ်ယောက်သော မိန်းမ၏ ညွတ်နူးသိမ်မွေ့လှသော ကြည့်ခြင်
အတွက်ကြောင့် ဆီထိသော ဝါဂွမ်းပမာကဲ့သို့ တအိအိ တရှမ်းရှမ်း ကြေချမ်းနှစ်သိမ့်သော
အဖြစ်သို့ ရောက်သွားလေတော့၏။ တစ်ယောက်၏ နိုးဆွခြင်းသည် တစ်ယောက်၏
ဖျောင်းဖျနှစ်သိမ့်မှုတွင် အဆုံးသတ်လေ၏။ "လှူ၍ အတွေ့၊ နတ်၌ အငွေ့"ဟူသော
စကားကို ကြားရသည့်အခါ အငွေ့သမားများသည် ကျေနပ်နိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပါ၏လော
တွေးတောတတ်ကြပေရာ ပင်ပန်းအားကုန်ခြင်း မရှိသည်အတွက်ကြောင့် အဖန်တလဲလဲ
ခံစားနိုင်ခြင်းကိုမူကား သတိမပြုမိတတ်ကြပေ။ ဖရန့်မှာမူ လူစင်စစ်ဖြစ်လျက်နှ
နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားနေရကား ထိုအခိုက် ထိုခဏ၌ လူတို့၏ ကြမ်းတမ်
ဝင်ပန်းသော စည်းစိမ်ကို လိုလားတောင့်တ နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

နောက်ဆုံး၌ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် ဖရန့်အား ပန်းကုံး ပန်းနွယ်များဖြ
ခြယ်လှ...ည် ပန်းစကြာ ရထားပေါ်သို့ တွဲတင်ကြလေရာ ဖရန့်သည် မိန်း
နှစ်ယောက်တို့၏ အလယ်တွင် ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ပင့်ပေးလိုက်ရုံမျှနှင့် ရထားပေါ်သ
ရောက်သွားလေ၏။ ရထားသည် အခန်း၏ အမိုးသို့ ဖောက်ထွက်၍ တိမ်နီ တိမ်
တိမ်ပြာ တိမ်ဖြူတို့၏ အလယ်တွင် တသုတ်သုတ် တညင်းညင်း တဖြင်းဖြင်း တဖြူးဖြူ
တိုက်ခတ်လျက် ရှိသော လေပြည်ကလေး ပင့်ခတ်သည့်အတိုင်း ဇာငြိမ့်ငြိမ့် လွင့်ပါလျှ
ရှိရာ ဖရန့်သည် မိန်းမနှစ်ယောက်တို့က တယုယု တယယ ပွတ်သပ် ကိုင်တွယ်ခြင်းက
ခံလျက် မျက်စိမှေးစွာဖြင့် လိုက်ပါသွားလေ၏။ ထိုခဏ၌ မိန်းမ တစ်ယောက်က
တောင်းကို ကောက်၍ တစ်ယောက်က ဖြည်းညင်းစွာ တေးသီချင်း သီဆိုလိုက်ရာ ဖရ
သည် ရွှေခွက်ဖြင့် ထည့်ထားသည့် ချိုမွှေး အေးဆိမ့်လှသော အဖျော်ရည်ကို တစ်ကျိုက်
ချင်း ကျိုက်၍ သောက်နေလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား ဖရန့်မှာ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊
မွှေးခြင်း၊ မြည်းလျက်ခြင်း၊ ထိတွေ့ခြင်း အစရှိသော အာရုံငါးပါးတို့နှင့်ဆိုင်ရာ ကာမဂုဏ်
ငါးခုတို့၏ အထွတ်အထိပ်ဆုံးသော အရသာကို ခံစားလျက် ရှိလေတော့၏။

အခန်း ၃၁

နိုးလာခြင်း

...န့်သည် ထူးဆန်းလှသော အိပ်မက်၏ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို မည်မျှလောက် ကြာ
...ောင် ခံစားရသည် မသိ။ သတိရလာ၍ မျက်စိများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်
...ရှ အရပ်မှ နေထွက်လျက် မိမိကိုယ်တိုင် မြက်ခင်းပေါ်၌ ရောက်နေသည့်အဖြစ်ကို
...မြင်ရလေ၏။

ထိုအခါ ဖရန့်သည် မြက်ပေါ်တွင် ထထိုင်၍ လွန်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များကို
...ပြောင်း စဉ်းစားရာတွင် ကျွန်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာပုံ၊ လျှို့ဝှက်သော ကုန်သည်တစ်စု
...၏ အကြီးအမှူးနှင့် တွေ့ရပုံ၊ အလွန် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ပြင်ဆင်ထားသော
...ကြီးထဲသို့ ဆိုက်ရောက်ရပုံ၊ ညဉ့်စာ ထမင်းစားကြပုံနှင့် စိမ်းလဲ့လဲ့ အရောင်ရှိသော
...န့်ပျော့ကို ရွှေဘူးထဲမှ ကော်စားရပုံ စသည်တို့သည် အစဉ်လိုက် ပေါ်လာလေ၏။
...နောက် ကမ်းဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိ စီးနင်းလာခဲ့သော လှေကလေး
...နီးတွင် စုရုံးကာ ထိုင်နေကြသော သင်္ဘောသားတစ်စုကို မြင်သည်နှင့် ဖရန့်သည်
...းကိုလက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ ကမ်းခြေသို့ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။

အနီးသို့ ချဉ်းကပ်မိသောအခါ ကက်ပတိန်က လျှို့ဝှက်သော ကုန်သည်စု၏
...ကြီးအကဲဖြစ်သူက ဖရန့်အား ကိုယ်တိုင် နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်သွားရသည့်အတွက်
...းနည်းပါသည်ဟု ပြောသွားကြောင်း၊ အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခု ရုတ်တရက်
...ပေါက်လာသောကြောင့် ထွက်ခွာသွားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

ရန့်။ ။ 'ဒါဖြင့် တချို့ဟာတွေ အိပ်မက်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ပဲကိုး'

တိန်။ ။ 'တကယ်ပါဆရာ၊ ဆရာ့ကို သူတို့က ဖိတ်ခေါ်သွားခြင်းဟာ တကယ့်
...ဖြစ်အပျက်ပါ။ ဟောဟိုမှာ ကြည့်ပါလား။ သူတို့ ရွက်သင်္ဘောကလေးကိုတောင်
...မြင်နိုင်ပါသေးတယ်'

ထိုအခါ ဖရန့်သည် ကက်ပတိန်လက်မှ မှန်ပြောင်းကို လှမ်းယူ၍ ပင်လယ်ပြင်သို့
...မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ ရွက် အစုံအလင်နှင့် ပင်လယ်ပြင်တွင် တိုက်လွင့်လျက်ရှိသော
...သင်္ဘောငယ်ကို အဝေး၌ မြင်ရသေး၏။ သင်္ဘောငယ်၏ ပဲ့ပိုင်းတွင် လူတစ်ယောက်သည်
...မှန်ပြောင်းဖြင့် ကမ်းဘက်သို့ ကြည့်နေသည်ကိုလည်း ဖရန့် မြင်ရလေ၏။ ထိုသူသည်
...ရန့်က မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ လက်ကိုမြှောက်ကာ နှုတ်ဆက်
...လိုက်သေး၏။ ထိုသူမှာ ယမန်ညဉ့်က ဖရန့်ကို ဧည့်ခံသောလူပင်ဖြစ်၍ ထိုညဉ့်က
...ဝတ်အစားအတိုင်း ဝတ်ဆင်ထားသည်ကိုလည်း ဖရန့် တွေ့မြင်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖရန့်သည် ယမန်ညဉ့်က မိမိအား မည်သည့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြ
သည်ကို သိလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖရန့်သည် ကက်ပတိန်နှင့်တ
သဘော်သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်သွားပြီးလျှင်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တွင် မွှေနှော
ရှာဖွေလေ၏။ သို့ရာတွင် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများကို တောင်ကမ်းပါးယံကြား၌ အနှံ့အပြ
တွေ့ရသော်လည်း ဖရန့်ကိုယ်တိုင် ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် လိုဏ်ခေါင်းကိုမူကား အစအနကို
မတွေ့ကြရချေ။ နောက်ဆုံး၌ ဖရန့်သည် လက်လျှော့၍ ကမ်းနားသို့ ဆင်းလာခဲ့ရလေ၏

ကက်ပတိန်သည် တောင်ဆိတ်များ ပစ်ရန်အတွက် ဤကျွန်းသို့ လာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်ကို ပြောပြသည်နှင့် ဖရန့်သည် သေနတ်တစ်လက်နှင့် တောလည်ထွက်သွား၏
ဆိတ်မကြီးတစ်ကောင်နှင့် ဆိတ်ကလေးနှစ်ကောင် ပစ်ခတ်ရရှိပြီးနောက် ဖရန့်သ
သေးရန်မပြုသော တိရစ္ဆာန်များအား ပစ်ခတ်ရသောအလုပ်ကို မမြိန်ရှက်သည်နှ
သင်္ဘောသားများအား ဆိတ်သားများ ကင်ထားရန် မှာထားခဲ့ပြီးလျှင် လိုဏ်ခေါင်းမျ
ရှာဖွေခြင်းအလုပ်ကို စိတ်မကျေနပ်သေးသည်နှင့် ဆက်လက် ရှာဖွေပြန်လေ၏
သို့ရာတွင် ဒုတိယအကြိမ် ရှာဖွေခြင်းသည် ပထမ အကြိမ် ရှာဖွေခြင်းထက် ထူးခြ
လှခြင်း မရှိပေ။ ဖရန့်သည် ကျောက်ဆောင်၌ တွေ့ရသမျှသော ကျောက်စွန်း ကျော
တက်များကို လက်ဖြင့် ဖိနှိပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကွဲအအက်များ ကြားတွ
မောင်းချအားဖြင့် ထိုးသွင်း ဖိနှိပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အလီဘာဘာ၏ ဂူတံခါ
ကဲ့သို့ ကျောက်တံခါးကြီးများ ပွင့်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် စမ်းသပ် ရှာဖွေခဲ့၏
သို့ရာတွင် အချည်းနှီးပင် ရှိခဲ့၏။ နောက်ဆုံး၌ ဆိတ်သားကင် ကျက်သည်နှင့် ဖရ
သည် နံနက်စာ စားသောက်၍ ပြန်ရန်အတွက် လှေကို ပြင်ဆင်စေ၏။

ဖရန့်သည် မိမိ၏ လူများနှင့်အတူ လှေပေါ်သို့တက်၍ ဆင်းဒဘက်တို့
ရွက်သင်္ဘောငယ်ကို မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်းသင်္ဘောငယ်မှာ ပိုတိုဗက်ချီ ဆိပ်ကမ်းဆိ
ချိုးဝင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် ဖရန့်သည် ရွက်များထူစေ၍ ကျွန်း
ခွာရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ တစ်နေ့နှင့် တစ်ညဉ့် ရွက်တိုက်ခဲ့ကြ၍ ဖလော်ရင်မြို့
ဆိုက်ရောက် လာကြသောအခါ ဖရန့်သည် မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသေ
အဖြစ်အပျက်များကို စိတ်တွင် သတိမရတော့ဘဲ အပျော်အပါးနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပြ
နောက် ရောမမြို့၌ သူငယ်ချင်းနှင့် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းထားသည့်အတိုင်း ထွက်ခွာရ
ပြင်ဆင်လေ၏။

စနေနေ့ညနေ၌ ဖရန့်သည် ရောမမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်သွားရာ ပြပွဲကြီး
တစ်နှစ်လေးကြိမ် ကျင်းပသော ပွဲများ အနက်တွင် အကြီးအကျယ် အစည်ကား
ဖြစ်သည့်အလျောက် လမ်းများတွင် ခရီးသည်များ ပြည့်ကျပ်လျက် ရှိ၏။ ဟိုတယ်တို
မှာလည်း အဝေးမြို့များမှ လာရောက်ကြသော ခရီးသည်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်

သောကြောင့် ဖရန့်မှာ ရတ်တရက် နေရာမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။ နောက်ဆုံး၌
န့်သည် အတန်ငယ်ချောင်ကျသော ဟိုတယ်တစ်ခု၌ တည်းခိုရန် နေရာရသည်နှင့်
ငယ်ချင်း ဗိုင်းကောင့်အဲလ်ဘတ်အတွက်ပါ အခန်းငှားရမ်း ပြင်ဆင်ထားလေ၏။
လ်ဘတ်လည်း အဆင်သင့် ဆိုက်ရောက်လာလေရာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်
ိုတယ်အထပ်တစ်ခုလုံးတွင် အခန်းလွတ်နှစ်ခန်းမျှသာ ကျန်ရှိသဖြင့် ၎င်းတို့ကိုပင်
ငှားရမ်းတည်းခိုရန် ပြင်ဆင်ကြရလေ၏။ ၎င်းအထပ်၌ ကြွင်းကျန်သော အခြားအခန်း
မှာ လူကုံထံတစ်ယောက်က ခြုံ၍ ငှားရမ်းထားသည်ဟူ၍လည်း သိရှိရ၏။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ဟိုတယ် မန်နေဂျာကို ခေါ်၍ ထိုနေ့ ညဉ့်စာ
် မနက်ဖြန်အတွက် မြင်းရထားတစ်စီး ငှားရမ်းထားဖို့ အမိန့်ပေးလေရာ မန်နေဂျာက
ဉ့်စာအတွက် မခက်ခဲသော်လည်း မြင်းရထားရဖို့ ခဲယဉ်းကြောင်း၊ အားလုံးသော
င်းရထားများကို တနင်္ဂနွေ နှစ်ပတ်ကတည်းက ကြိုတင်ငှားရမ်းထားကြပြီး ဖြစ်နေ
ကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။ သို့ရာတွင် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့မှာ ငွေကို ရက်ရောစွာ
နိုင်လျှင် ဘာမဆို ရနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည့်အတိုင်း ၎င်းသတင်းအတွက်
ပျက် အားလျော့ခြင်း မရှိဘဲ စိတ်ချလက်ချ အိပ်စက်ကြလေကုန်၏။

အခန်း ၃၂

ရောမ တပွဲများ

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် နံနက်စာ စားသောက်ရင်း
နေဂျာကိုခေါ်၍ မြင်းရထားအတွက် စုံစမ်းကြရာ ထိုနေ့မှစ၍ ၃ ရက်အတွင်း
ရထားများ ရနိုင်သော်လည်း ၃ ရက် ကျော်လွန်သည့်အခါ ပြပွဲအစပြုမည် ဖြစ်သော
ကြောင့် ယခင်က ကြိုတင် စရန် ပေးထားသူများအတွက် သီးသန့်ထားရမည် ဖြစ်သဖြင့်
နိုင်ကြောင်းနှင့် မန်နေဂျာက ပြောပြလေ၏။ ထိုနေ့၌ မရလျှင် ယခုရသည့်အခိုက်တွင်
ဉ့်လည် ကြည့်ရှုကြမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်နှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်
သော မြင်းရထားကို ချက်ချင်း စေလွှတ်လိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

မြင်းရထားရောက်လာသောအခါ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် "ငှားရထား"
မှ "ကိုယ်ပိုင်ရထား" အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲထားသည့် အတော်နံ့ချာသော ရထား
ထက်ကြ၍ စိန်ပီတာ အဆောက်အအုံသို့ မောင်းနှင်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ပတ်လုံး ၎င်းအဆောက်အအုံကြီး၏ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်ခြင်းကို ကြည့်ရှု ချီးမွမ်း
ညနေ ၄ နာရီခွဲအချိန်တွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာကြ
လေ၏။ သို့ရာတွင် "ကက်ပီတော်လ်"ခေါ် အဆောက်အအုံကြီးကို လရောင်တွင်
ကြည့်ဦးမည်ဟု ကြံရွယ်သည်နှင့် ဖရန့်က မြင်ရထားသမားအား ညဉ့် ၈ နာရီ
အချိန်တွင် လာခဲ့ရန် မှာထားလိုက်လေသည်။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ညဉ့်စာ စားလျက်ရှိကြစဉ် ဟိုတယ်မန်နေဂျာ
ဝင်လာ၍ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် "ကက်ပီတော်လ်"အဆောက်အအုံကို ကြည့်ရှုကြရန် ကြံရွယ်
ကြပါသလောဟု မေးမြန်း၏။ ကြံရွယ်ကြောင်း ပြန်ပြောသောအခါ မန်နေဂျာက ယ
ညဉ့်အဖို့၌ လူဆိုးကြီး လွီဂီဗမ္ဘာသည် ထိုလမ်းတွင် ကျက်စားလိမ့်မည်ဟု သတင်း
ထားသောကြောင့် မသွားရန် တားမြစ်လေ၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ကလည်
လူဆိုးများရှိလျှင် လက်နက်များ ဆောင်၍ သွားရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အလျှင်းမသွား
မနေနိုင်သည့် အကြောင်းများနှင့် ပြန်ပြောကြ၏။ မန်နေဂျာက လွီဂီဗမ္ဘာသည် နောက်
တပည့် တစ်ကျိပ်ခန့်နှင့် လက်နက်စွဲကိုင်ကာ သောင်းကျန်းလေ့ ရှိသောကြောင့်
နှစ်ယောက်[illegible]ယောက်က လက်နက်ဆောင်သွားသော်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်လိမ့်မ
ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ဖရန့်က–

ရန့်။ ။ 'ဩော်...ဩော်...ဒီလိုလား၊ နို့ ...နေစမ်းပါဦး။ လူဆိုးကြီး လွီဂီဗ
ဆိုတာ လူပုံပန်းက ဘယ်လိုနေသလဲ။ သိရအောင် ပြောပြစမ်းပါဦး။ ပုပုလာ
ရှည်ရှည်လား'

ဂျာ။ ။ (အဲလ်ဘတ်ကို လက်ညှိုးညွှန်လျက်)'မပုမရှည်ပဲ။ ဟောဟို ဆ
လောက် ရှိလိမ့်မယ်။ နားထောင်ကြ၊ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် ပြောပြမယ်'
ပြော၍ မန်နေဂျာသည် အောက်ပါ အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြလေ

လွီဂီဗမ္ဘာဆိုသူမှာ မထင်ရှားသော တောသား မိဘများမှ ဆင်းသက် ပေါက်
ခဲ့၍ မြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ယောက်ထံတွင် သိုးကျောင်းသားအဖြစ်နှင့် အလုပ် လုပ်
ခဲ့၏။ တောသား ဖြစ်သော်လည်း ပညာလိုလားသည်နှင့် ဘုရင်ကျောင်းဘုန်းကြီးတစ်ပါး
စာဖတ်ခြင်း၊ စာရေးခြင်း အတတ်များ သင်ကြားပေးဖူး၏။ သေနတ်ပစ်ခြင်းကို ဝါသ
ပါသည့်အလျောက် ရသမျှ လခကလေးကို သေနတ်နှင့် ယမ်းတောင့်များ ဝယ်
လေ့ကျင့်လာခဲ့ရာ အလွန် လက်ဖြောင့်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာလေ၏။

၎င်းနယ်ပယ်၌ တာရဲ့ဆာအမည်ရှိ မိန်းမချော တောသူကလေးတစ်ယောက်
ဗမ္ဘာနှင့် တာရဲ့ဆာတို့သည် သူငယ်ဘဝမှ ၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြင်နာချ
အကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြ၏။ အပျိုလူပျိုအရွယ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ ၎င်းတို့နှစ်ဦးမှာ
ရည်းစား ဖြစ်ကြသည်ဟု လူတိုင်းက ထင်မှတ်နေကြ၏။ အမှန်မှာမူကား ဗမ္ဘာ

[illegible] ချစ်ခြင်းကို ဖွင့်ဟပြောဆိုဖူးခြင်း မရှိသေးဘဲ အားလပ်သော အချိန်ရှိသမျှကို
[illegible]ရဲ့ဆာ၏ နေအိမ်၌ ကုန်လွန်စေရုံမျှသာ ရှိကြသေး၏။

တစ်နေ့သ၌ ဗမ္ဘာနှင့် တာရဲ့ဆာတို့သည် တောလမ်းတွင် အတူလမ်းလျှောက်
[illegible] ရှိကြစဉ် လူတစ်ယောက်သည် မောကြီးပန်းကြီးနှင့် တောထဲမှ ပြေးထွက်လာ၍
"ပုလိပ်များ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ဖမ်းနေပါသည်။ ကယ်ကြပါ'ဟု ပြော၏။ တောသားတို့
[illegible]သည် ပုလိပ်ကို ရန်သူဟု၍ မှတ်ထင်တတ်ကြရကား ဗမ္ဘာသည် မိမိတို့ ငယ်စဉ်က
[illegible]တူပုန်းတမ်း ကစားလေ့ရှိသော သစ်ပင်ခေါင်းထဲသို့ ထိုလူကို သွင်းပေးလိုက်လေ၏။

မကြာမီ ပုလိပ် ၃ ယောက်တို့သည် မြင်းများနှင့် ရောက်လာကြ၍ ဗမ္ဘာအား
[illegible]းလေ၏။ ထွက်ပြေးသောလူမှာ ဓားပြဗိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ အစိုးရက ဆုငွေ ၅၀၀၀
[illegible]ထားကြောင်းလည်း ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် ဗမ္ဘာသည် ငွေကိုမမက်မောဘဲ ထိုလူ
အပေါ်၌ သစ္စာစောင့်ကာ နှုတ်လုံခဲ့ရာ ပုလိပ်များလည်း ထွက်ပြေးသွားကြလေ၏။

ထိုအခါ ဓားပြဗိုလ်သည် သစ်ပင်ခေါင်းထဲမှ ထွက်လာ၍ မိမိ၌ပါလာသော
ငွေအိတ်ကို ကျေးဇူးဆပ်သော အနေဖြင့် တာရဲ့ဆာအား လက်ဆောင် ပေးသွား၏။
သို့ရာတွင် တာရဲ့ဆာ၏ လက်ထဲသို့ ငွေအိတ်ကို ထည့်ပေးနေစဉ် ဓားပြဗိုလ်သည်
တာရဲ့ဆာ၏ ချောမောလှပသော ရုပ်အဆင်းကို မြင်သွားသည်နှင့် တပ်မက်သောစိတ်
ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့၏။

တစ်နေ့သ၌ ၎င်းနယ် မြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ဦးအိမ်တွင် ကပွဲကြီးတစ်ခု ကျင်းပရာ
တစ်နယ်လုံးမှ လာရောက် ကခုန်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားများသည် ဆင်းရဲသမီးများနှင့်
သည်းကောင်း၊ မြေပိုင်ရှင်များသည် ၎င်းတို့ အချင်းချင်းလည်းကောင်း တွဲဖက်ကာ
က ခုန် ပျော်ပါးကြလေရာ မြေပိုင်ရှင်တစ်ယောက်၏သားသည် တာရဲ့ဆာ၏ ရုပ်ဆင်း
လှပခြင်းကို မြင်သည်နှင့် အတန်းတူလူချင်း မဟုတ်သော်လည်း တွဲဖက် ကခုန်ခြင်း
ပြုလေ၏။ ဗမ္ဘာသည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်ရသောအခါ ဒေါပွလျက် ရှိ၏။ တာရဲ့ဆာ
မှာမူ ဗမ္ဘာ၏ စိတ်မချမ်းသာခြင်းကို သတိမမူနိုင်ဘဲ မြေပိုင်ရှင်၏ သမီး ဝတ်ဆင်ထား
သည့် အလွန်အဖိုးထိုက်၍ လှပသော အဝတ်စုံကို လိုချင်တပ်မက်သော မျက်စိဖြင့်
ဘစ်ကြည့်တည်း ကြည့်လျက် ရှိ၏။ ဗမ္ဘာသည် တာရဲ့ဆာကြည့်ပုံကို မြင်သဖြင့် အဘယ်
မျှလောက် တပ်မက်မောနေသည်ကို ရိပ်မိလေ၏။

ကပွဲပြီးသဖြင့် နေအိမ်သို့ အသီးသီး ပြန်သွားကြလေရာ ထိုညဉ့်၌ ကပွဲကျင်းပ
သော မြေပိုင်ရှင်၏ နေအိမ်ကို မီးလောင်လေ၏။ အိမ်သူအိမ်သားများသည် မီးလောင်
သော အိမ်ကြီးမှ ကတိုက်ကရိုက် ခုန်ဆင်းချကြသဖြင့် လွတ်သွားကြသော်လည်း အိမ်ရှင်
၏သမီးမှာမူ မီးလောင်သော အိမ်ကြီးပေါ်၌ တစ်ယောက်တည်း ကျန်နေရစ်[illegible]
မီးတောက်မီးလျှံများသည် တစ်အိမ်လုံးကို ဝိုင်းရံ တောက်လောင်လျက်[illegible]စဉ် လူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်မှ ရုတ်တရက် ခုန်ဝင်၍ သတိမေ့လုဆဲဆဲ ရှိနေသော မိန်းမပျိုကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့ချီပြီးလျှင် မီးဘေးမှ လွတ်ရာသို့ ဆောင်ကြဉ်း၍ ချထားခဲ့လေ၏။ မြေပိုင်ရှင်ကြီးသည် သမီးအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်၍ မည်သူမည်ဝါ ကယ်ဆယ်သည်ဟု စုံစမ်းမေးမြန်းသော်လည်း မည်သူကမျှ မပြောနိုင်ချေ။

နောက်တစ်နေ့၌ ဗမ္မာနှင့် တာရဲ့ဆာတို့သည် ထုံးစံအတိုင်း တောစပ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဗမ္မာက မြေပိုင်ရှင်သမီး ဝတ်သော အဝတ်မျိုးစုံကို လိုချင်သလောဟု မေး၏။ တာရဲ့ဆာက လိုချင်ကြောင်း ပြန်ပြောရာတွင် ဗမ္မာသည် ချုံတစ်ခုတွင် ဝှက်ထားသော သေတ္တာတစ်လုံးနှင့် မှန်ကြီးတစ်ချပ်ကို ယူခဲ့၍ သေတ္တာကို တာရဲ့ဆာအား ပေးလေ၏။ သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ယမန်ညဦးက မြေပိုင်ရှင်၏သမီး ဝတ်ဆင်သော အဝတ်အစား အစုံအလင်ကို တွေ့ရှိရသည်နှင့် ဝမ်းသာကြည်နူးလျက် ရှိ၏။ ဗမ္မာသည် မှန်ကြီးကို တည်ခင်းပေး၍ တာရဲ့ဆာအား ၎င်းအဝတ်များကို ချက်ချင်း ဝတ်ဆင်ကြည့်ရန် ပြောခဲ့ပြီးနောက် ရှောင်ထွက်လာခဲ့၏။

ထိုခဏ၌ ခပ်လှမ်းလှမ်းအရပ်တွင် မြင်းစီးခရီးသည်တစ်ယောက် ရပ်တန့်လျက် ရှိသည်ကို [illegible]နှင့် ဗမ္မာလည်း သွားရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရာ လမ်းမှားနေသော ခရီးသည်ဖြစ်သည်နှင့် သွားလိုသောလမ်းကို ညွှန်ကြားပြသလိုက်၏။ ထိုအခါ ခရီးသည်က ကျေးဇူးတင်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ငွေအနည်းငယ်ပေးရာ ဗမ္မာက ကြေးတန်းစား လမ်းညွှန်တစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်းပြော၍ ငြင်းပယ်လိုက်၏။ ခရီးသည်က အဖိုးအခ ပေးခြင်းမဟုတ်၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အမှတ်အသား ပြုလိုခြင်းမျှ ဖြစ်ပါသည်ဆို၍ လက်စွပ်ကွင်းရန် ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြား ထုတ်ပေးပြန်ရာ ဗမ္မာက လက်ဆောင်ချင်း လဲမှသာ လက်ခံနိုင်မည်ဟု ပြော၍ မိမိ၏ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ပေးလေ၏။ ခရီးသည်က ဓားမြှောင် မှာ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားမကတန်ကြောင်း ပြောပြန်ရာ ဗမ္မာက ကိုယ်တိုင်လုပ်ခြင်း ဖြစ် သောကြောင့် အဖိုးမထိုက်ကြောင်း ပြော၍ လဲလှယ်ကြလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ ခရီးသည်က ဗမ္မာ၏အမည်ကို မေးသဖြင့် လွီဂီဗမ္မာ ဖြစ်သည်ဟု ပြော၍ သူ၏အမည်မှာ သဘော်သား ဆင်းဒဘက်ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လမ်းညွှန်ချက် အတိုင်း မြင်းနှင့် စိုင်းသွားလေ၏။

ဗမ္မာသည် ခရီးသည်အား အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်ခဲ့ပြီးနောက် တာရဲ့ဆာ အဝတ်လဲနေသော နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့ရာ တာရဲ့ဆာ မရှိတော့ချေ။ အံ့သြစွာနှင့် အဝေးသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက်သည် မိန်းကလေးကို မြင်းပေါ်တွင် ပွေ့လျက် ကဆုန်စိုင်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ မြင်းကို ခြေကျင်လိုက်ရန်ကား မဖြစ်နိုင်ချေ။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဗမ္မာသည် မိမိ၌ အမြဲ ဆောင်ထားသော ရိုင်ဖယ် သေနတ်ကို ပခုံးတွင် ထောက်လျက် သေချာစွာ ချိန်ပြီးမှ ခလုတ်ကို ဖြုတ်လိုက်ရာ ယောကျ်ားရော၊ မိန်းမပါ

သွားလေ၏။ လေ၏လျင်မြန်ခြင်းဖြင့် ကဆုန်ပြေး၍ ဗမ္မာသည် တာရဲ့ဆာကို ချရာ ကံအားလျော်စွာ ပွန်းပဲ့သော ဒဏ်ရာမှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ရာ အနာတရ ချေ။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဗမ္မာသည် မှောက်လျက် လဲကျနေသော လူကို ခြေဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာတွင် ယခင်က မိမိကယ်ဆယ်ခဲ့ဖူးသည့် ဝရမ်းပြေးဓားပြဗိုလ် နေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ကျည်ဆန်မှာ ၎င်း၏နှလုံးသားကို ဖောက်ထွင်းထားသော ကြောင့် အသက်မရှိတော့ချေ။

ထိုလူသည် ဓားပြပင် ဖြစ်သော်လည်း ကပွဲသွားသော ယောကျ်ားတစ်ယောက် သို့ သိုက်မြိုက်တင့်တယ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားလေရာ ဗမ္မာသည် ထိုလူ၏ အဝတ်အစား ကို ခွာချွတ်ယူ၍ မိမိကိုယ်တိုင် ဝတ်ဆင်လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဗမ္မာနှင့် တာရဲ့ဆာ မှာ လှပတင့်တယ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် စုံတွဲအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပေတော့၏။ အခါ ဗမ္မာသည် တာရဲ့ဆာ၏ လက်ကိုကိုင်လျက်–

'ကိုင်း…တစ်ခါဖြင့် ပြင်ပြီးကြပြီ။ လိုက်မလား'

'တတ်နိုင်ရင် ကမ္ဘာအဆုံး ရောက်အောင်သွား၊ လိုက်မယ်'

နှစ်ယောက်သားတို့သည် နှုတ်ဆက်သော သဘောနှင့် ရွာဘက်သို့ နောက်ဆုံး ကြိမ် မျှော်ကြည့်ကြပြီးနောက် တောဘက်သို့ ရှေးရှုထွက်လာခဲ့ကြ၏။ တစ်နာရီကျော် သွားမိသောအခါ သစ်တစ်ပင်၏ နောက်မှ လူတစ်ယောက်သည် ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာ၍ 'တစ်လှမ်းတိုးလျှင် ပစ်လိုက်မယ်၊ နားလည်လား'ဟု ပြောပြီး သေနတ် ချိန်ထားလေ၏။

'သယ်…ဓာတ်တူသား စားတော့မလို့လား'

'မင်း ဘယ်သူလဲ'

'လွီဂီဗမ္မာလေ။ မင်းတို့နဲ့ တွေ့ရအောင် ထွက်လာခဲ့တာပဲ'

'ဒါဖြင့် လိုက်ခဲ့'

ထိုသူသည် ၎င်းတို့ မောင်နှံကို ရှေ့မှထား၍ သေနတ်ကို ထမ်းကာ နောက်မှ ကပ်ပါလာခဲ့ရာ မကြာမကြာ ရပ်တန့်၍ ကြက်တွန်သံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥသြငှက် သံဖြင့် လည်းကောင်း အချက်ပေးသေး၏။ တောထဲမှ တုံ့ပြန် အချက်ပေးသော ခါမှ ဆက်လက် လျှောက်လာပြန်လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဂူတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ကြ၍ ရာ ၂၀ ခန့်တို့ စုရုံးနေသည်ကို တွေ့ရလေရာ လူဆိုးက 'ဟေ့…လူတစ်ယောက် တိုးလာ ' ဟု ပြောလိုက်၏။ ခေတ္တ ဗိုလ်လုပ်သူက 'ဘယ်ကလူလဲ'ဟု မေးလိုက်ရာ ဗမ္မာက မေးမနေပါနဲ့။ မင်းတို့အပေါ်မှာ ဗိုလ်လုပ်မည့် လူပါကွယ့်'ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ငေးကြည့် ကြ၏။

'ငါတို့အပေါ်မှာ ဗိုလ်လုပ်ရအောင် မင်းမှာ ဘာအရည်အချင်းများ ရှိသလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါ့အရည်အချင်းက မင်းတို့ဗိုလ်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။ ပြီးတော့ ယောဒီ အဝတ်
လိုချင်လို့ မြေပိုင်ရှင်အိမ်ကို မီးရှို့ခဲ့ပြီ။ အခုမှာ ဒီလောက်ဆိုရင် မတော်သေးဘူးလား
ကြည့်လေ၊ ဒီမှာ မင်းတို့ ဗိုလ်ရဲ့အဝတ် မဟုတ်လား'

နောက်တစ်နာရီ အတွင်း၌ လွိဂီဗမ္ဘာသည် တောပုန်းဓားပြအသင်း၏ ဗိုလ်အဖြ
သို့ အများသဘောတူ ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်း ခံခဲ့ရလေ၏။

မန်နေဂျာသည် အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြပြီးသောအခါ–

ဂျာ။ ။ လွိဂီဗမ္ဘာက သူ့လူစုနဲ့တကွ ဒီလမ်းမှာ ကျက်စားနေတယ်တဲ့ ဆရာတို့ရဲ့

ရန်။ ။ 'ခု ပြောပြတာ ဝတ္ထုမဟုတ်ဘူးလား၊ တကယ့်အဖြစ်အပျက်လား'

ဂျာ။ ။ 'ဝတ္ထုလား၊ တကယ်လား သိချင်ရင် သွားစမ်းကြလေ'

ရန်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ အဲလ်ဘတ်'

ထိုခဏ၌ မြင်းရထားသမား ဝင်လာ၍ ရထား အဆင်သင့် စောင့်နေကြောင်း
ပြောလေရာ–

ရန်။ ။ 'စမ်းကြည့်ရရင် မကောင်းဘူးလား အဲလ်ဘတ်'

ဘတ်။ ။ 'လုပ်လေ'

ရန်။ ။ 'လာ...ဒါဖြင့် စိန်လိုက်'

အခန်း ၃၃

လှည့်လည် ကြည့်ရှုခြင်း

ဖရန့်နှင့် အဲလ်ဘတ်တို့သည် မြင်းရထားနှင့် ထွက်လာကြ၍ အီတလီပြည်တွ
အကျော်စောဆုံး ဖြစ်သော ရောမဇာတ်ရုံ အဆောက်အအုံပျက်ကြီးသို့ အနှောင့်အယှ
မတွေ့ရဘဲ ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ ၎င်းအဆောက်အအုံကြီးမှာ အလွန်တ
ကြီးမား ကျယ်ဝန်းလှသည့်အလျောက် လမ်းပြမည့် "ဂိုက်(ဒ်)"တစ်ယောက် ငှားရ
လှည့်လည်ရသော ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်း အဆင်သင့် စောင့်နေသော လမ်းပြတစ်ယော
ကို ခေါ်ယူ ငှားရမ်းကြလေ၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် လမ်းပြနှင့်အ
အဆောက်အအုံကြီး၏ နက်နဲ ဆန်းကြယ်လှသော အခြင်းအရာများကို အတန်
လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြပြီးနောက် ဖရန့်သည် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ခရီးတွင်အော
လျှောက်ရခြင်းအလုပ်ထက် ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာတစ်ခုတွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်
စဉ်းစားစိတ်ကူးခြင်းအလုပ်ကို နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ အဲလ်ဘတ်ကို လမ်းပြနှင့် ထ
လိုက်ပြီးလျှင် ချောင်ကောင်းသော နေရာရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ဝင်၍ ထိုင်နေလေ

ဖရန့် ထိုင်နေရာမှာ မှောင်ရိပ်ကျသည့်ပြင် ချောင်ကောင်းလှသောကြောင့်
ဆောက်အအုံကြီးကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုသူ ပရိသတ်တို့က ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်သော
ရာဖြစ်လေရာ ဖရန့်သည် ထိုင်ခုံတွင်ထိုင်၍ ရောမလူမျိုးတို့ ကြီးကျယ်လွှမ်းမိုးခဲ့ဖူးသော
တ်ကို ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားလျက် ရှိသည်။ အဆောက်အအုံကြီးအတွင်း တစ်ခုသော
ရာ၌ အင်္ကျီရှည်ကြီးကို ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက် စင်္ကြံလျှောက်နေသည်ကို
မြင်ရလေ၏။ ဖရန့်လည်း မည်သို့သော လူမျိုးတစ်ယောက်က မည်သည့် အကြံ
ည်နှင့် လမ်းလျှောက်နေဘိသနည်းဟု စဉ်းစားနေဆဲတွင် ဦးထုပ်ကို ခပ်အုပ်အုပ်
င်းထားသော လူတစ်ယောက် ပေါ်လာ၍ အင်္ကျီရှည်နှင့် လူကို နှုတ်ဆက်လေ၏။

ဒုတိယလူ။ ။ 'တော်တော် ကြာသွားပြီလား၊ ရောက်နေတာ'

ပထမလူ။ ။ 'မကြာလှသေးပါဘူး အရှင်'

ဒု။ ။ 'မင့်တပည့် ပက်ပီနိုကို သန်ဘက်ခါမှ ပရိသတ်ရှေ့မှာ ခေါင်းဖြတ်ပြီး
သတ်ဖို့ အမိန့်ချလိုက်ပြီပေါ့'

ပ။ ။ 'ဟိုက်–သစ္စာရှိတဲ့ တပည့်တစ်ယောက် သွားရှာတော့မယ်။ သို့သော်
ဒီလိုငြိမ်ခံနေလို့ တော်ပေရိုးလားလေ။ ကျွန်တော်မျိုး ကြိုးပမ်း ကောင်းမှာပဲ'

ဒု။ ။ 'မင်း ဘယ့်နှယ် ကြံမလဲ'

ပ။ ။ 'ကျွန်တော်မျိုးတော့ ငယ်သား ၂၀ နဲ့ အတင်းဝင်ပြီး အစောင့်အကြပ်တွေ
က်ထဲက လိုက်လုရမှာပဲ ကိုယ်တော်'

ဒု။ ။ 'မင်းတို့က လူကြမ်းဆိုတော့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကြံစည်မှာပေါ့လေ။ ငါ
ဘဖြင့် ဒီလို မလုပ်ဘူး'

ပ။ ။ 'နည်းရှိလျှင် သိပါရစေ ကိုယ်တော်'

ဒု။ ။ 'နည်းတော့ ရှိတယ်။ သို့သော် ငါကိုယ်တိုင် လုပ်မှ ဖြစ်မယ်'

ပ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးပါ ကိုယ်တော်။ အရှင့်မှာ အရေးအကြောင်းရှိရင်
န်တော်မျိုး ကျေးဇူးဆပ်ပါမယ်'

ဒု။ ။ 'ငါ့နည်းက ဒီလိုကွယ့်။ ဆိုင်ရာလူကို ရွှေဒင်္ဂါး ၂၀၀၀ လောက်
ဘ်ထိုးပြီး ပက်ပီနို သတ်ဖို့ ကိစ္စကို တစ်နှစ်လောက် အချိန် ရွှေ့ဆိုင်းဖို့ ရှေးဦးစွာ
းစားမယ်။ အချိန်ရွှေ့ဆိုင်းရပြီ ဆိုတော့မှ နောက်ထပ် ရွှေဒင်္ဂါး ၁၀၀၀ လောက်
င်ရာလူကို လာဘ်ထိုးပြီး လက်လွတ်ထွက်ပြေးဖို့ စီမံမယ်။ မကောင်းဘူးလား'

ပ။ ။ 'ကောင်းတာပေါ့ ကိုယ်တော်။ သို့သော် ကိုယ်တော် လုပ်ပေးမလား'

ဒု။ ။ 'လုပ်ပေးရတာပကွယ်။ ဖြစ် မဖြစ်တော့ အမှန်မပြောနိုင်ဘူး'

ပ။ ။ 'ကျေးဇူး မမေ့ပါဘူး ကိုယ်တော်။ လုပ်သာ လုပ်ပေးပါ။ သို့သော်
တ်ဖို့ရက်က သန်ဘက်ခါဆိုတော့ အချိန် နီးကပ်လှချေကလား ကိုယ်တော်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒု။ ။ 'သန်ဘက်ခါဆိုတော့ နာရီတွေ ၃၀ ကျော် ရှိသေးတာကပဲကွယ့်။ နေရာ တကျ အလုပ်လုပ်တတ်ရင် တစ်နာရီအတွင်းမှာ အလုပ်တွေ အများကြီး ပြီးစီးနိုင်တယ် ဟုတ်လား'

ပ။ ။ 'မှန်ပါတယ် ကိုယ်တော်၊ သို့သော် ကိုယ်တော်က တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အလုပ်လုပ်လေ။ တကယ်လို့ အထ မမြောက်ရင် ကျွန်တော်မျိုးရဲ့နည်းနဲ့ အလုပ်လုပ် ရှိသေးတာပေါ့။ ဒါထက် နေပါဦး ကိုယ်တော်။ အထ မြောက် မမြောက် သိရအောင် ကျွန်တော်မျိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အချက်ပေးမလဲ သိပါရစေ'

ဒု။ ။ 'မခက်ပါဘူးကွယ်။ ငါတည်းတဲ့ ဟိုတယ်မှာ ပွဲလှည့်တာကို ကြည့် ပြတင်းပေါက်သုံးပေါက် ငါ ငှားထားတယ်။ နေရာကျလို့ ရှိရင် နံဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက် က ပြတင်းပေါက်တွေမှာ ခန်းဆီးအဝါရောင်တပ်ပြီး အလယ် ပြတင်းပေါက်မှာ ခန်းဆီး အဖြူ၊ အလယ်ခေါင်မှာ ကြက်ခြေအနီကြီး ပြထားမယ်'

ပ။ ။ 'နေရာမကျရင်ကော ကိုယ်တော်'

ဒု။ ။ 'နေရာမကျရင် သုံးပေါက်လုံး အဝါရောင် ခန်းဆီးချည်း တပ်ထားမယ် ...နေရာကျလှပြီ။ ဒါထက် အချိန် ရွှေ့ဆိုင်းတဲ့ အမိန့်ကို ဘယ်သ လွှတ်ပြီး ပို့မလဲ ကိုယ်တော်'

ဒု။ ။ 'မင်းတပည့်တစ်ယောက်ကို ဘုန်းကြီးလိုဝတ်ပြီး လွှတ်လိုက်ကွယ်၊ သူ့ လက်မှာ အမိန့်စာ ငါ ပေးလိုက်မယ်။ သူက အရာရှိလက်ထဲကို စာသွားပေး၊ အရာရှိက အာဏာသား(ပါးကွက်)လက်ထဲကို တစ်ဆင့် ထည့်ပေးလိမ့်မယ်'

ပ။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ ကိုယ်တော်။ စိတ်ချ၊ ကျွန်တော်မျိုး လွှတ်လိုက်ပါ့မယ် ဒီဟာကို နေရာကျအောင် စီမံပေးရင် ကိုယ်တော့်ကျေးဇူး'

ဒု။ ။ 'ရှူး–ဟိုဘက်က လူသံတွေ ကြားတယ်ဟေ့။ မင်းနဲ့ သိကျွမ်းရတ ဒါ့မှာ အကျိုးရှိတဲ့ နေရာမှာ ရှိသော်လည်း ငါတို့နှစ်ယောက် အတူတူတွဲနေတာ လူတွေ မြင်သွားရင် ငါ့နာမည် ပျက်တော့မယ်ကွယ့်။ ကိုင်း...ကိုင်း တော်လောက်ပါပြီ ငါ့အကြံ နေရာမကျရင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းနည်းနဲ့ မင်းတို့သဘောအတိုင်း စီမံကြတာပေါ့ ငါလည်း စောင့်ကြည့်နေပါ့မယ်'

၎င်းနောက် ထိုလူနှစ်ယောက်တို့ ခွာသွားကြလေရာ ၎င်းတို့ တိုင်ပင်သ စကားများကို အလုံးစုံ ကြားလိုက်ရသော ဖရန့်မှာ အံ့ဩစွာနှင့် တွေးတော စိတ်ကူးနေစဉ် 'ဖရန့်–ဟေ့ ဖရန့်၊ ဘယ်ကလဲဟေ့'ဟု ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော် ခေါ်ငင်လျက်ရှိသော အဲလ်ဘတ်၏ အသံကို ကြားရလေ၏။ ဖရန့်သည် ယခင်က လူနှစ်ယောက် အပြင်သ ရောက်သွားသည့်တိုင်အောင် မြဲ၍နေပြီးမှ သူငယ်ချင်းရှိရာသို့ ထွက်ပေါ်လာလေ၏

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည် မြင်းရထားနှင့် ပြန်လာကြစဉ် အဲလ်ဘတ်က

မိမိ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော အဆန်းအပြားများ ပြောပြသည်ကို နားမထောင်နိုင်ဘဲ ထိုလူ နှစ်ယောက်တို့ အကြောင်းကိုသာလျှင် စိတ်ကူးတွေးတောကာ လိုက်ပါလာလေ၏။ ဖရန့်သည် ထိုလူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ကို အလျှင်းမသိသော်လည်း ကိုယ်တော် သို့မဟုတ် အရှင်ဟု ခေါ်ခြင်းခံရသူ၏ အသံကိုမူကား ကြားဖူးသည်ဟု မှတ်ထင်သဖြင့် ဆစ်တွေးတည်း တွေးလျက် ရှိလေ၏။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ထိုလူမှာ အခြားမဟုတ်၊ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းတွင် မိမိအား ဧည့်ဝတ်ပြုဖူးသော ဆင်းဒဘက်ဆိုသူပင် ဖြစ်ကြောင်း အားခန့် ပေါ်၍ လာလေ၏။

နောက်တစ်နေ့၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် မိတ်ဆွေများထံ စာများ ရေးခြင်း စသော အလုပ်မျိုးတို့ဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်၍ ညဥ့်အချိန်တွင်မှ ဇာတ်ပွဲသို့ သွားရောက် ရှုစားကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ""ဘောက်ဆိ"ခေါ် ရှေ့ဆုံးတန်းမှ ထိုင်၍ ကြည့်နေကြစဉ် ဖရန့်သည် ပွဲကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ပရိသတ်အနက်တွင် အသိမိတ်ဆွေ များ ပါလေသလောဟု ထိုင်ခုံများကို တစ်ပတ်ရစ်ပတ်၍ ကြည့်လိုက်၏။ ၎င်းတို့ ထိုင်နေသော "ဘောက်ဆိ"နှင့် အခန်းကလေး ၅ ခန်းခန့် ခြားသော ထိုင်ခုံကို ကြည့်မိ သောအခါ ဖရန့်၏ မှန်ပြောင်းမှာ ရုတ်တရက် တန့်ရပ်သွားလေ၏။ အကြောင်းကား အလွန်တရာ ချောမောလှပသော နိုင်ငံခြားမိန်းမတစ်ယောက်သည် "ဘောက်ဆိ" အခန်း တွင် ရှေ့တန်းမှ ထိုင်၍ ၎င်း၏ နောက်၌ ဆင်းဒဘက်ဆိုသော လူကို တွေ့မြင်ရသော ကြောင့် ပေတည်း။ ဖရန့်သည် ထိုလူကို မြင်ရသောအခါ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း၌ ရှိစဉ်က အဖြစ်အပျက်ကို သာမက ယမန်ညဥ့်က ဇာတ်ရုံပျက်ကြီးတွင် လူနှစ်ယောက်တို့ တိုင်ပင်ကြခြင်း အကြောင်းများကိုပါ စိတ်ထဲ၌ မကြာခဏ ပေါ်လာလေတော့၏။

ဇာတ်ပွဲပြီး၍ ဟိုတယ်သို့ ပြန်ကြသောအခါ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် မနက်ဖြန်ပွဲနေ့၌ လှည့်လည်ရန်အတွက် မြင်းရထား မရနိုင်သဖြင့် နွားလှည်းဖြင့် လှည့်ရန် စီမံလျက် ရှိကြစဉ် ဟိုတယ်မန်နေဂျာ ဝင်လာ၍ ၎င်းအထပ်၌ တည်းခိုလျက် ရှိသော မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စား လူကုံထံကြီးက သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့အား မိမိ၏ မြင်း ရထားတွင် နေရာနှစ်ခု လစ်လပ်နေသောကြောင့် ပွဲလှည့်ရာတွင် လိုက်ပါနိုင်ကြောင်း ပင့်ဖိတ်လိုက်သည်ဟု ပြောလေ၏။ ထိုမျှ မကသေးဘဲ အခမ်းအနား ရှုစားရန်အတွက် လည်း ဟိုတယ် ပြတင်းပေါက်၌ ၎င်းတို့အတွက် နှစ်နေရာ သတ်မှတ်ထားပါသည်ဟု မှာထားလိုက်ကြောင်းနှင့် မန်နေဂျာက ပြောပြ၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့မှာ မြင်းရထား အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်သဖြင့် ကျေးဇူးတင်ကြသည့်ပြင် ဖရန့်တို့မှာမူ ဇာတ်ရုံပျက်ကြီးအတွင်း၌ ကြားခဲ့သည့် ရာဇဝတ်ကောင်နှစ်ယောက် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ပြတင်းပေါက်မှ ရှုစားရမည့် အဖြစ်ကိုလည်း သတိရသည်နှင့် နေရာကျလှပြီဟု အားရ နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်နေလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ မန်နေဂျာက မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့နှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ရန် နက်ဖြန် နံနက်စောစော တွေ့ဆုံကြဖို့ ပင့်ဖိတ်လိုက်ကြောင်း ပြောပြ ပြန်သောအခါ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် သည် ဖိတ်ကြားချက်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံပါကြောင်းနှင့် ပြန်ကြားလိုက် လေ၏။ ၎င်းတို့သည် မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားဆိုသည်မှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည် မသိကြရသေးသော်လည်း မိမိတို့ နေရာရစေမှုအတွက် ဆွယ်ပေးသော မန်နေဂျာအ ကျေးဇူးတင်လျက် ရှိကြလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ (ပွဲနေ့)နံနက်၌ မန်နေဂျာသည် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးထံ ခေါ်ဆောင်သွားရန် ရောက်လာသောအခါ သူငယ်ချ နှစ်ယောက်တို့သည် အဝတ်အစားများ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ကာ လိုက်ပါသွားကြလေ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ၎င်းဟိုတ အထပ်၌ပင် တည်းခိုလျက် ရှိရကား ခန်းဆီးများကို ကျော်ခါမျှဖြင့် ခရီးအဆုံး ရောက်လာကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်း တံခါးကိုခေါက်၍ အစေခံအား ကားချပ်များ ပေးအပ်လိုက်ကြပြီးနောက် မန်နေဂျာနှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ဧည့်ခန်းတွ ထိုင်က[illegible]နေကြရာ ထူထပ်သော ကော်ဇောကြီးများ၊ စပရိန် ဆိုဖာကြီးမျာ တောက်ပြောင်သက်မြိုက်လှသော ခန်းဆီးများကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် "ရုပ်ဖျောက် လှည့်လည်လာသော မင်းညီမင်းသားတစ်ပါး ဖြစ်လေသလောဟူ၍ပင် သူငယ်ချင် နှစ်ယောက်တို့ အောက်မေ့မိကြ၏။

အတန်ငယ် စောင့်ဆိုင်းပြီးနောက် တစ်ခုသောအခန်းမှ ထွက်လာသော မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကို တွေ့မြင်ကြရသောအခါ အဲလ်ဘတ်မှာ လူချောလူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ချီးမွမ်းလျက်ရှိရာ ဖရန့်မှာမူကား မျက်တော မခတ်ဘဲ စိုက်ငေးလျက် ကြည့်နေမိလေတော့၏။ အကြောင်းသော်ကား မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားဆိုသူမှာ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းတွင် မိမိအား ဧည့်ခံ ပြုစုလိုက်သည့် ဆင်းဒဘာ သော်လည်းကောင်း၊ ဇာတ်ရုံမျက်ကြီးထဲတွင် တိုင်ပင်ကြသည့် လူနှစ်ယောက် အနက် "အရှင်"ဟု ခေါ်ခြင်းခံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နေသည့် အကြောင်းကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပေသတည်း။

အခန်း ၃၄

ရာဇဝတ်ကောင်ကို ကွပ်မျက်ခြင်း

[illegible]တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် ဧည့်ခန်းသို့ ထွက်လာ၍ မိမိကိုယ်တိုင်က စတင်၍ [illegible]ည်လာရမည့်အစား မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့အား မိမိထံသို့ ဖိတ်ကြားရသည့် အတွက် [illegible]နည်းကြောင်းနှင့် ပြောဆိုလေရာ အဲလ်ဘတ်တို့ကလည်း ပွဲလှည့်ရန်အတွက် [illegible]ရထားရဖို့ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရစဉ် မိမိတို့အား မြင်းရထားနှင့် ဟိုတယ် [illegible]ဆင်းပေါက်တို့တွင် နှစ်နေရာ ပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးကြီးလှပါကြောင်းနှင့် ပြောဆို [illegible]လေ၏။

ဖရန့်မှာမူ ဤလူသည် ယမန်ညဉ့်က ဇာတ်ပွဲ၌ တွေ့ခဲ့သော လူသော်လည်း [illegible]ကောင်း၊ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်း၌ တွေ့သော လူသော်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်ဟု အမှန် [illegible]နိုင်သော်လည်း ဇာတ်ရုံပျက်ကြီးထဲ၌ တွေ့လိုက်သောလူ ဟုတ်ပါ၏လော ဟူ၍မူ [illegible]ချက်ပြောနိုင်လောက်အောင် မသေချာချေ။ ထို့ပြင် မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားသည် [illegible]တီခရစ္စတိုကျွန်းတွင် မိမိအား ဧည့်ခံခဲ့ဖူးသည့် အကြောင်းကို ဇကန် မှတ်မိမည် [illegible]သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ တွေ့ဖူး မြင်ဖူးကြကြောင်းကို အသိအမှတ်ပြုလိုမည် မလိုမည် [illegible] မသိနိုင်သေးသည့် အတွက်ကြောင့် ဖရန့်က သိယောင်း ကျွမ်းယောင်းတစ်ယောက် [illegible]သို့ နှုတ်ဆက်ရန် မဝံ့သေးဘဲ ၎င်း၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရသေး၏။

ဧည့်သည်များနှင့် အိမ်ရှင်တို့သည် ထိုနေ့အဖို့ ပျော်ရွှင်စရာများအကြောင်းကို [illegible]ဆွေးနွေးနေကြရာမှ အသက် ဆုံးရှုံးအောင် စီရင်ခြင်း ခံကြရမည့် တရားခံ နှစ်ယောက်တို့ [illegible]ကြောင်းသို့ ရောက်သွားကြရာ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားက ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက် [illegible]ကို တစ်ယောက်မှာ ထိုနေ့၌ မသတ်သေးဘဲ အချိန်ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်သည်ဟု ကြားရ [illegible]ကြောင်းနှင့် ပြောပြ၍ မျှော်လင့်သည့် ပရိသတ်တို့ အတော် စိတ်ပျက် ဝမ်းနည်းကြမည့် [illegible]ကြောင်းများကို ခပ်အေးအေး အမူအရာနှင့် ထင်မြင်ချက် ပေးလေ၏။ သူငယ်ချင်း [illegible]ယောက်တို့ကမူ လူတစ်ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးရမည့်အရေးကို အေးအေးစက်စက် [illegible]ရက်ပါပေသည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မေ့နေကြရာ နယ်စားသည် ၎င်းတို့၏ မျက်နှာ [illegible]းကို မြင်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်အကြံကို ရိပ်မိဟန် လက္ခဏာနှင့် 'သေတာကို တစ်ခါ [illegible]လေမှ မြင်ရတဲ့ လူများကတော့ လူတစ်ယောက် အသက်ထွက်တဲ့ကိစ္စကို ရေးကြီး [illegible]ကျယ် သဘောထားကြမှာပေါ့လေ။ ကျုပ်တို့မှာတော့ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ကို [illegible]ည့်လာခဲ့ပြီး ခေါင်းဖြတ်သတ်တဲ့ ဥရောပနည်းကစပြီး ရင်ခွဲသတ်နည်း၊ လက်[illegible] [illegible]တိုင် တင်သတ်နည်း၊ အူအသည်းထုတ်သတ်နည်း၊ ဆံပင်ကို မြင်းမြီးမှာ[illegible]ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒရွတ်ဆွဲသတ်နည်း၊ မြေကြီးမှာ ဦးခေါင်းဖော်မြှုပ်ပြီး ထွန်တုံးနဲ့ တိုက်သတ်နည်း ဦးခေါင်းပေါ်ကို ရေတစ်စက် တစ်စက်ချသတ်နည်း တိုင်အောင် အမျိုးစုံ မြင်လာခဲ့ရတော့ တယ်ပြီး တုန်လှုပ်လှအောင် အရေးလုပ်လောက်အောင် မရှိတော့ဘူးဗျ'ဟု ပြောလေရာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့လည်း ထိုသူ၏ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ စုံလင်ခြင်းကို စိတ်ထဲ အံ့သြချီးမွမ်းနေကြရလေ၏။

နယ်စားက ဆက်လက်၍ 'တရားခံကို သတ်တယ်ဆိုတာ သူ့အပြစ်နဲ့ လိုက် အောင် ဝေဒနာခံစေပြီးမှ၊ ဓိဝိန်ချွေချမှ တရားနည်းလမ်းကျတယ်လို့ ကျုပ်တော့ အယူ ရှိတယ်။ ဆိုပါတော့ဗျာ–ဥပမာ လူတစ်ယောက်ဟာ ခင်ပွန်းရဲ့ အမိ အဖ သားမယား များကို မခံချိ မခံသာ မချိမဆံ့ နာကြည်းအောင် နေ့ရက်ရှိသမျှ ညှဉ်းပန်းပြီး နောက်ဆုံး တစ်နေ့မှာ ရင်ကွဲနာနဲ့ သေကုန်ကြတယ် ဆိုပါတော့။ ဒီလို လူတစ်ယောက်ကို သေနတ် တစ်ချက်တည်း ဒိုင်းခနဲ၊ ဓားနဲ့တစ်ချက်တည်း ခွပ်ခနဲ ထိုးသတ်ရရုံနဲ့ ကျေနပ်နိုင်မလား ဗျာ၊ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ် သဘောက ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ နိယာမ ဓမ္မတာ တရား ကြီးက စီရင်တဲ့အတိုင်း တူသောအကျိုးကို ပေးစေရမယ်။ မျက်စိတစ်လုံး ဖောက်ရ ထောင်ရတာ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ မျက်စိတစ်လုံး ပြန်ဖောက်ရမယ်။ သွားတစ်ချောင်း ချိုး လျှင် ကြိမ်ဒဏ်ပေးရုံနဲ့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ သွားတစ်ချောင်း ပြန်ချိုးရမယ်။ သူတစ်ပါး ရက်ရက်စက်စက် သတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ရက်ရက်စက်စက်နဲ့ တဖြည်းဖြည်း အချိန်ဆွဲပြီး တစ်ဖက်သား ခံသွားရသလို မချိမဆံ့ ခံရပြီး သေစေမှ တရားနည်းလမ်း ကျတယ် မဟုတ်ဘူးလားဗျာ'

ရန်။ ။ 'တရားနည်းလမ်းကျတာကိုတော့ ကျွန်တော် မငြင်းလိုပါဘူး။ သို့သော် ကိုယ့်တရားကို ကိုယ်စီရင်မယ်ဆိုရင် အစိုးရ ဥပဒေနယ်က မလွတ်ပေဘူး မှတ်တယ်

နယ်စား။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့...ကြိရည်ဖန်ရည်လည်း မရှိဘူး၊ ပိုက်ဆံလည်း မရှိဘူး ဆိုရင်တော့ အစိုးရဥပဒေက ကိုယ့်ကို ပတ်ဦးမှာပေါ့လေ။ သို့သော် တကယ်လို့ ကြိရည် ဖန်ရည်နဲ့ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့အတွက် လက်စားချေတဲ့နေရာမှာ အစိုးရ မိသွားတယ် ဆိုပါဦးတော့၊ လက်စားချေလိုက်ရရင် တော်ပြီ။ အပြစ်ခံရရင် ဘာဖြစ်သလဲ။ အစိုးရ ပေးတဲ့ အပြစ်မျိုးက လက်ဖျစ်တစ်တွက်အတွင်း အသက် ကုန်သွားတယ် ဟုတ်လား ကိုယ်သေရတော့ ဖြုတ်ခနဲ၊ သူ့ကိုတော့ မချိမဆံ့ ခံသွားရအောင် လက်စားချေလိုက်ရ ဒါလောက်ဆို တော်ရောပေါ့ဗျ၊ မိသွားရင်ကော ဘာအရေးလဲ။ ကိုင်း...ကိုင်း...နံနက် ပြင်ပြီးပြီတဲ့။ စားပြီးတော့ သွားကြည့်ကြရအောင်၊ လာကြဗျာ...စားကြစို့'

နယ်စား ကျွေးမွေးသော နံနက်စာမှာ ပြင်ပုံဆင်ပုံ သားနားသလော စားသောက်ရာ၌လည်း ကောင်းပါပေသည်ဟု သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ အောက်မေ့ ၏။ နယ်စားကိုယ်တိုင်မှာမူ မြိန်ရှက်ဖွယ် ကောင်းလှသော စားစရာများကို တို့ကာပင့်ကာ မျှသာ စားသောက်၍ ညှော်သည်များကိုသာ ဝတ်ကျေအောင် ပြုစုလေ၏။

စားသောက်ပြီးစီးကြသောအခါ ရောမမြို့ "ကာနီဗယ်လ်"ပွဲတော်၏ ထုံးစံမှာ လူတိုင်းနေ့စဉ်ဝတ်နေကျ အဝတ်မျိုးကို မဝတ်ကြဘဲ "ရုပ်ဖျက်"သည့် အဝတ်မျိုးတို့ မျက်နှာဖုံးများ တပ်ဆင်ကာ ဝတ်ကြရကား နယ်စားသည် မိမိအဖို့သာမက သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့ အတွက်ပါ "အဝတ်ဆန်း"သုံးစုံကို ယူခဲ့စေ၏။ ထိုနေ့၌ ယောက်ျားရော မိန်းမပါ၊ တရုတ်၊ ကုလား၊ အမေရိကန်လူရိုင်း၊ အာဖရိကလူရိုင်းမှ စ၍ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ အဝတ်အစားများကို မိမိတို့ စိတ်ကူးရှိသလို ရွေးချယ် ဝတ်ဆင်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် လမ်းများမှာ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်ဟု မှတ်ထင်ကြရပေ၏။

နယ်စားကြီးနှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့မှာမူ တောသားလယ်သမားတို့၏ အဝတ်စုံ ကိုယ်စီဖြင့် မျက်နှာဖုံးများ တပ်ဆင်ကာ ဝတ်ဆင်ကြလေ၏။

ထိုနေ့အဖို့ အစီအစဉ်မှာ ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက် ကွပ်မျက်ခြင်း အခမ်း အနားကို ရှေးဦးစွာ ကြည့်ရှုကြရန် ဖြစ်ရကား နယ်စားကြီးသည် ဖရန့်နှင့် အဲလ်ဘတ် တို့ကို လမ်းဘက်သို့ မျှော်ကြည့်နိုင်သော ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့လေ၏။ လမ်းပေါ်၌ကား ပရိသတ်တို့သည် ကြိတ်ကြိတ်တိုးမျှ စည်ကားလျက် ၎င်းလမ်း တစ်လျှောက်လုံးရှိ နေအိမ်ပြတင်းပေါက်တို့မှာလည်း လှပဆန်းကြယ်စွာ ဝတ်စား ဆင်ယင် ထားသော မိန်းမတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိလေ၏။ လမ်းမကြီး၏ အလယ်၌ ကား ရာဇဝတ်ကောင်နှစ်ယောက်ကို သတ်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ထားသည့် ကိရိယာကြီး သည် လူများ၏ ဦးခေါင်းပေါ်၌ မိုးလျက်ရှိလေ၏။ ၎င်း ကိရိယာမှာ မည်းနက်သော တိုင်ကြီးနှစ်တိုင် စိုက်ထူထားသည့် ထိပ်၌ ကန့်လန့်တိုင်ကြီးတစ်တိုင် ဆက်သွယ်ထားရာ ၎င်းကန့်လန့်တိုင်ကြီးတွင် တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပြောင်လက်နေသော ဓားကောက်ကြီး တစ်စင်း ထည့်သွင်းထားလေ၏။ ပရိသတ်တို့သည် တိုင်ကြီးများကို မော့ကြည့်ရင်း နယ်မောစရာ စကားရွှန်းများပင် ပြောလျက်ရှိကြရာ အချို့မိန်းမများသည် မိမိတို့၏ ကလေးများ မြင်နိုင်စေခြင်းငှာ ပခုံးပေါ်သို့ မြှောက်တင်ပြသနေကြလေ၏။ ၎င်းတို့အနက် တွင် ရာဇဝတ်ကောင်များအပေါ်၌ သနားကရုဏာဖြစ်သော မျက်နှာထားမျိုးရှိသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပါရှိချေ။

ဖရန့်သည် ဓာတ်ရုံပျက်ကြီးတွင် ကြားခဲ့ရသော စကားကို သတိရသည်နှင့် နယ်စားကြီး၏ ပြတင်းပေါက်သုံးပေါက်ကို ကြည့်လိုက်ရာ နံဘေး နှစ်ပေါက်တွင် ခန်းဆီးအဝါရောင်၊ အလယ်အပေါက်တွင် ခန်းဆီးအဝတ် အဖြူရောင်နှင့် အနီရောင် ကြက်ခြေတို့ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက် လွတ်မည့်အကြောင်းကို သိရှိရလေ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ရသော အခါတွင် ဓာတ်ရုံပျက်ကြီးအတွင်း၌ မိမိမြင်ခဲ့ရသူ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ နယ်စားကြီးပင် ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားခြင်းအလျှင်း ကင်းရှင်းသွားလေတော့၏။ သို့ရာတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွပ်မျက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားပုံမှာ နှစ်ယောက်အတွက်ပင် ဖြစ်နေရကား ဖရန့်သည် ၎င်း အကြောင်းကို နယ်စားကြီးအားလည်း မေးရန် မဝံ့ချေ။

အချိန်တန်လတ်သော် ဟိုတယ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အဆောက်အအုံအတွင်း လူတစ်စု ထွက်လာကြရာ ၎င်းတို့အနက်တွင် ရာဇဝတ်ကောင်နှစ်ယောက်နှင့် ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးများ ပါလာကြလေ၏။ ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ယောက်လျှင် ဘုန်းကြီးနှစ်ပါး ခြံရံလျက် ဘုန်းကြီးများသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးများကို ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ မျက်နှာအနီးသို့ ထိုးပေးရာ ၎င်းတို့လည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးကို အရိုအသေ ပြု သောအားဖြင့် နှုတ်ခမ်းဖြင့် စုပ်ကြ၏။ ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ နောက်မှ ကပ်လျက် လိုက်ပါလာသူကား အာဏာသား "ပါးကွက်"ပင် ဖြစ်လေရာ ၎င်းသည် အလွန်တရာ သန်မာ ထွားကျိုင်းလှသော ကိုယ်ကာယကြီးကို တုံးလုံးချွတ်လျက် ပြထားလေရကား ဖောင်းကြွသော ရင်သား၊ ဖုထစ်သော ကြွက်သားကြီးများသည် ကြောက်ခမန်းလိလိ ရှိပါပေ၏။ ထိုသူသည် တင်းပုတ်ကြီးကို ထမ်းလျက် ခကျဲ့ထန် ကြမ်းကြုတ်သော မျက်နှာထားသည်း ရှိပေရာ ရာဇဝတ်ကောင်များကို မလန့်သော ပရိသတ်များပင်လျှင် ထိုသူ့ကို ...မည်စိုးသဖြင့် တွန့်ဆုတ် ဖယ်ရှား ပေးကြလေကုန်၏။

ထိုလူစုသည် စင်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ အာဏာသားသည် ရာဇဝတ် ကောင်တစ်ယောက်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပခုံးကို တို့လိုက်ရာတွင် ရာဇဝတ်ကောင်လည်း မျက်လုံးများ ပြူးသွားလေ၏။ ထိုခဏ၌ ပရိသတ်အုပ် အစွန်း အဖျားဆီမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၍ ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးသည် စင်ကြီးဆီသို့ တိုးဝှေ့ ဝင်လာလေ၏။ ကြီးကြပ်သော အရာရှိအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးသည် စာတစ်စောင်ကို ပေးအပ်လိုက်ရာ အရာရှိက ၎င်းစာကို အာဏာသားလက်သို့ တစ်ဆင့် ပေး၍ အတူ ဖတ်နေကြလေ၏။ ပရိသတ်တို့လည်း ရုတ်ရုတ်ရက်ရက် ဖြစ်လာလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ အရာရှိက ရာဇဝတ်ကောင် နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ကို ယနေ့ မသတ်ရသေးဟု အမိန့်ဆိုက်ရောက်လာကြောင်းနှင့် ပြောလေရာ အချို့မှာ ပွဲကောင်းတစ်ခု လွတ်သွားသည်ဟု မှတ်ယူဟန်နှင့် ညည်းတွားကြသေး၏။ ရာဇဝတ် ကောင် နှစ်ယောက်တို့မှာ အန္ဒြေယာဆိုသူနှင့် ပက်ပီနိုဆိုသူတို့ ဖြစ်ရာ ပက်ပီနိုမှာ လူဆိုးကြီး လွိုဂီဗမ္ပာ၏ တပည့်ဖြစ်ကြောင်းကို ဖတ်ရှုသူတို့ သိရှိပြီးလေပြီ။

ထိုအခါ အန္ဒြေယာ အမည်ရှိ ရာဇဝတ်ကောင်က 'တစ်ယောက်ကို မသတ်သေး ဘူး။ တစ်ယောက်တည်း သတ်မယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။ ပြောစမ်းပါ။ ဘယ်သူ့ကို သတ် ဘယ်သူ့ကို ချန်ထားမှာလဲ၊ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ'ဟု တုန်ယင်စွာနှင့် မေးလေ၏။

အရာရှိက 'အန္ဒြေယာကို သတ်ရမယ်၊ ပက်ပီနိုကို မသတ်ရသေးဘူးတဲ့' ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အန္ဒြေယာသည် ကျားဟိန်းသောအသံဖြင့် ကြောက်မက် ဖွယ် ဟစ်အော် ညည်းညူလျက် ပုလိပ်များလက်မှ အတင်း ရုန်းကန် ဖယ်ထွက်ရန်

ကြိုးစားလေ၏။ အသက်ဘေးအတွက် ကြောက်အားလန့်အား ရုန်းကန်သော လူ တစ်ယောက်မှာ တစ်ခဏတာအဖို့ လူတစ်ကျိပ်တို့၏ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံတတ်ရကား တစ်ကျိပ်မျှသော ပုလိပ်အမှုထမ်းတို့မှာ ထိုသူ၏ တွန်းဖယ် ကန်ကျောက်ချက်ကြောင့် မြေပေါ်တွင် တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ တုံးခနဲ တုံးခနဲ လဲပြိုကျသွားကြလေ၏။ သို့ရာတွင် တာရှည်စွာ ခွန်အားကြီးနေရန်မူကား မတတ်နိုင်ချေ။ နောက်ဆုံး၌ ထွားကျိုင်းသော အာဏာသားကြီးနှင့်တကွ ပွဲမကြည့်ရမည်ကို စိုးရိမ်ဟန်တူသော အရပ်သားများ၏ ဝိုင်းဝန်းကူညီမှုကြောင့် အန္ဒြေယာကို ချုပ်နှောင်ပြီး ဖြစ်ကြလေ၏။

အာဏာသားသည် ရာဇဝတ်ကောင်ကို စင်ကြီးအောက်သို့ ခေါ်သွား၍ ပုလိပ်များ ၏ အကူအညီဖြင့် ဒူးထောက်စေပြီးလျှင် ဦးခေါင်းကို ရှေးဦးစွာ တင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ တစ်ချက်ရိုက်နှက်လိုက်ရာ ဒုံးခနဲ မြည်သောအသံသည် တစ်လမ်းလုံး ပဲ့တင်ထပ်မျှ ဟိန်းထွက်သွားလေ၏။ ရာဇဝတ်ကောင်မှာမူ မြေပေါ်တွင် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ရှိနေရာ ပုလိပ်များသည် ဓားလမ်းဖြောင့်အောင် ကိုင်ထားစဉ် အာဏာသားက ဓားကောက်ကြီးကို ခလုတ်ဖြုတ်ချလိုက်လေ၏။ ဓားကြီးသည် ထိုသူ၏ လည်ပင်းသို့ ပြင်းထန်သော အရှိန်ဖြင့် တည့်တည့်ကြီး ကျဆင်းလာလေရကား ဦးခေါင်းသည် ကိုယ်မှ နှစ်တောင်ခန့် ကွာအောင် စဉ်ထွက်သွားလေ၏။ သွေးများသည် လည်ပင်းမှ ပန်းထွက် နေစဉ် အာဏာသားသည် ထိုသူ၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်သို့ ခြေဖနောင့်ဖြင့် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ဆောင့်၍ဆောင့်၍ ပေါက်ချနေရကား သွေးများသည် ဝေါက်ခနဲ ဝေါက်ခနဲ တိုး၍ ထွက်လာလေ၏။

ဖရန့်နှင့် အဲလ်ဘတ်တို့သည် ထိုအခြင်းအရာကို ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့် နေစဉ် ပျို့၍ တက်ကြတော့မတတ် မခံမရပ်နိုင်အောင် ရှိနေကြရာ နယ်စားကြီး တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် တည်ငြိမ်သော အမူအရာဖြင့် လက်ပိုက်ကာ ကြည့်နေ နိုင်လေ၏။

အခန်း ၃၅

ကာနီဗယ်လ် ပွဲတော်

ပြီးစီးကြသောအခါ ပုလိပ်အမှုထမ်းတို့သည် ဒုတိယရာဇဝတ်ကောင် ပက်ပီနို တော့သည်အဖြစ်ကို သိရှိကြလေ၏။ ပက်ပီနိုမှာ အန္ဒြေယာ ရုန်းကန် တွန်းဖယ်နေသည် ကတွင် အခွင့်ကောင်း တွေ့သည်နှင့် သုတ်ခြေတင် ပြေးခဲ့ရာ ပရိသတ်နှင့် တကွ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုလိပ်တို့ပါ အန္တရာယ်သတ်ခြင်းကို စိတ်အားရုံ စူးစိုက်နေကြသည့်အတွက်ကြော
အလုံးစုံကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါတွင်မှ ပက်ပီနို မရှိကြောင်း သိကြလေတော့၏။

ပရိသတ်တို့သည် ကွပ်မျက်သောနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြ၍ "ကာနီဗယ်လ်"
ကြီး အစပြုခဲ့ပြီ ဖြစ်သည့်အလျောက် အဝတ်အစား အဆန်းအပြားများဖြင့် တစ်မြို့လုံး
လှည့်လည်နေကြရာ လမ်းများအားလုံးမှာ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ စည်ကားလှပါပေ၏
နယ်စားကြီးသည် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့အတွက် အဝတ်အစားများ အသင့် ပြင်ဆ
ထားသည့်အလျောက် ဖရန့်နှင့် အဲလ်ဘတ်တို့သည် ၎င်းတို့ကို ဝတ်ဆင်ကြ၍ မျက်
၌လည်း ထုံးစံအတိုင်း မျက်နှာဖုံးများ တပ်ဆင်ကြလေ၏။

၎င်းနောက် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည် တိုက်အောက်သို့ ဆင်းလာကြ
တံခါးဝ၌ အသင့် စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသော မြင်းရထားပေါ်သို့ တက်ကြပြီးလျှင် မြို့
လှည့်လည်ကြလေ၏။ လမ်းများပေါ်၌ကား မြင်းလှည်း၊ နွားလှည်း၊ မြင်းရထာ
နွားရထား၊ ၂ ကောင်တပ်၊ ၄ ကောင်တပ် ရထားလုံး၊ ဘတ်ဂီ၊ ပက်လက်မှစ၍ အထူးထူ
အပြားပြားသော ယာဉ်အမျိုးမျိုးတို့ပေါ်တွင် အမတ်ကြီးများ၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးများ၊ သူ
ကောင်း ... သားများ၊ လူပြက်လူပြောင်များ အသွင်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ဝတ်ဆင်ထာ
သည့် ပျော်ပွဲသမားများသည် ပျော်ရွှင်စွာ စီးနင်းလိုက်ပါလာကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည်
ကြီးသည် ငယ်သည် မရွေး၊ အစိမ်းအကျက် မရွေး၊ ယောကျ်ား မိန်းမ ခြားနားခြင်
မရှိဘဲ တစ်ဦးကို တစ်ဦး အော်ဟစ်ကာ ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင် ပြုလုပ်ကြရုံမျှမက
မိမိတို့၌ ပါလာသော ပန်းစည်းများ၊ မုန့်ပဲသားရေစာများ၊ ဂျုံမှုန့်များ ထည့်ထားသည်
ကြက်ဥများဖြင့် ပစ်ကြ၊ ခတ်ကြ၊ ပေါက်ကြ၊ ကြိကြလေကုန်၏။ ပစ်ခတ်လိုက်သော
အရာများသည် ဦးခေါင်း မျက်နှာတို့ကို ထိမှန်ရုံမျှမက မျက်လုံးထဲသို့ တည့်တည့်
မတ်မတ်ကြီး ဝင်သွားစေကာမူ ခံရသူများက စိတ်ဆိုးမည် ဝေးစွ၊ ပစ်ခတ်သူ၏
"လက်တည့်"ခြင်းကို ချီးကျူးသည့် လက္ခဏာနှင့် တိုး၍ ကျယ်လောင်စွာ ဟက်ဟက်
ပက်ပက် ရယ်မောကြလေ၏။ လမ်းပေါ်၌ တွေ့ကြသူ အချင်းချင်း ပြောချင်ရာပြော
လုပ်ချင်ရာ လုပ်ကြသော်လည်း အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိ။ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ခြင်း မရှိ
ခံရသူကိုယ်တိုင်က သူတစ်ပါးတို့ထက် ကျယ်လောင်ရွှင်မြူးစွာ ရယ်မောခြင်းဖြင့် နှလုံး
ကောင်းကြောင်းကို ဖော်ပြတတ်ကြလေ၏။ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့မှာ ၎င်းပွဲတော်ကို
ပထမအကြိမ် ကြုံကြရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ထွက်လာစ၌ ယောင်တောင်တောင်
ဖြစ်နေကြသော်လည်း မြင်းရထားဖြင့် အတန်ငယ် လှည့်လည်မိကြသောအခါတွင်
သူတစ်ပါးနည်းတူ ပျော်ရွှင်တတ်၍ ပန်းစည်းများ၊ မုန့်ပဲသားရေစာများကို မိန်းမများ
ပါသော ရထားများအထဲသို့ တွင်တွင်ကြီး ပစ်သွင်းလျက် ရှိကြလေ၏။ ထိုအတော
အတွင်း၌ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ နေအိမ်များ၏ ဝရန်တာများမှလည်း လှ

၁၅၃

ဆန်းကြယ်စွာ ဝတ်စားဆင်ပြင်ထားသော မိန်းမများသည် လမ်းပေါ်ရှိ ခရီးသည်များသို့
ပန်းများနှင့် ချိုချဉ်သားရေစာများ ပစ်ချကြသေးရာ ခရီးသည်များကလည်း အလားတူ
ပစ္စည်းမျိုးတို့နှင့် ပြန်လှန်ပစ်ခတ်ကြလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ခရီးသည်အချင်းချင်းသာမက
နေအိမ်များပေါ်မှ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကလည်း ပစ်ခတ် ပေါက်ကြဲခြင်း၊ လှောင်ပြောင်
ရယ်မောခြင်း၊ ပြက်ရယ်ကျီစယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် မြို့အတွင်းရှိ
လမ်းများတစ်လျှောက်လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် တစ်ခဲနက်သောအသံဖြင့် ဆူညံလျက်
ရှိနေလေ၏။ အချို့သော လူငယ်များသည် သာမန် မျက်နှာဖုံးကို မသုံးဘဲ ခွေးခေါင်း၊
မြင်းခေါင်း၊ ခြသေ့ခေါင်း၊ ဆင်ခေါင်း အစရှိသည့် တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့၏ ဦးခေါင်း
များကို တပ်ဆင်ထားကြရကား လမ်းများပေါ်တွင် နောက်ခြေနှစ်ဖက်ထောက်လျက်
လျှောက်သော ဆင်များ၊ မဟောက်တတ်သော ခြသေ့ များ၊ လေးဖက်မသွားတတ်သော
မြင်းများ၊ သခင် မရှိသော ခွေးများ၊ အဆီခန်းခြောက်သော ဝက်များ၊ ဘို့မပါသော
နွားများဖြင့် ပြည့်နက်လျက် ရှိသောကြောင့် ရယ်မော၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေတော့၏။

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့အနက် အဲလ်ဘတ်သည် လူကုံထံတို့၏ သားများ
ထုံးစံအတိုင်း မိန်းမပိုးပန်းခြင်း အလုပ်၌ အတော်ဝါသနာပါသည့်အလျောက် မိန်းမ
ခရီးသည်များကို ကျီစယ်ဖို့ အပေါက်အလမ်း စုံစမ်းရှာဖွေလျက် ရှိ၏။ တစ်ခုသော
လမ်းထောင့်၌ မိန်းမတစ်သင်းသည် အဲလ်ဘတ်တို့၏ ရထားကို ပန်းစည်းဖြင့် ပစ်ပေါက်
ရာတွင် တစ်ယောက်သော မိန်းမမှာ မတော်တဆ မျက်နှာဖုံး ကျွတ်ကျသွားသည်နှင့်
၎င်း၏ ချောလှကြည်ရွှင် ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းလှသော မျက်နှာကို အဲလ်ဘတ်က ရိပ်ခနဲ
မြင်လိုက်ရ၏။ ဝါသနာအိုးဖြစ်သော အဲလ်ဘတ်မှာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ မတ်တတ်ကြီး
ငေး၍ ကြည့်နေမိလေ၏။ အဲလ်ဘတ်သည် ၎င်းမိန်းမ တစ်သင်းပါသော မြင်းရထား
နောက်သို့ လိုက်လိုသော်လည်း မြင်းရထားကို လမ်းပေါ်၌ လှည့်ရန်မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်
သက်ပြင်းချကာ ပြန်တိုင်လိုက်ရလေ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ အဲလ်ဘတ်အဖို့မှာ ပွဲတော်၌
စိတ်ပါဝင်စားခြင်း မရှိတော့ဘဲ ထိုမိန်းမတစ်သင်းပါသော မြင်းရထားနှင့် နောက်တစ်ကြိမ်
ရင်ဆိုင်တွေ့ဖို့လောက်ကိုသာ မျှော်လင့်နေလေတော့၏။

ကံအားလျော်စွာ များမကြာမီ မိန်းမတစ်သင်းပါသော မြင်းရထားနှင့် ဒုတိယ
အကြိမ် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြပြန်လေရာ အဲလ်ဘတ်သည် မျက်နှာဖုံးကို မတော်တဆ
ပြုတ်ကျလေဟန်နှင့် လှစ်တည့်၍ အကြီးဆုံးသော ပန်းစည်းကို ယခင်က မိန်းမဆီသို့
တည့်တည့်ကြီး ရွေးချယ် ပစ်သွင်းလိုက်လေ၏။ ထိုမိန်းမကလည်း အားကျမခံ သဘော
ရှိုးနှင့် မိမိ၌ရှိသော ပန်းစည်းကို အဲလ်ဘတ် တစ်ဦးတည်းသက်သက် ထိမှန်အောင်
ဘုံပြန်ပစ်ခတ်လေ၏။ အဲလ်ဘတ်သည် ထိုမိန်းမ ပစ်ပေးသောပန်းစည်းမှ ပန်းတစ်ခိုင်ကို
ဆွတ်နုတ်ချိုးယူ၍ ရင်ဘတ်မှ ကြယ်သီးပေါက်တွင် ထိုးထည့်ထားလိုက်လေ၏။ တတိယ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြိမ် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြပြန်ရာဝယ် အဲလ်ဘတ်သည် ရင်ဘတ်၌ ထိုးထားသော ပန်းခိုင်ကို မြင်လောက်အောင် ပြလိုက်ရာ မိန်းမကလည်း မြင်သွားသည့်လက္ခဏာ ရှိသည်ဖြစ်၍ "စလုံးရေ ၈"အခြေအနေသို့ ရောက်သွားကြလေတော့၏။ ထိုနေ့အဖို့မှာ ထပ်လောင်း တွေ့ဆုံခြင်း မရှိတော့သည်ဖြစ်၍ အဲလ်ဘတ်မှာ မနက်ဖြန်ပွဲတော်လှည့်မည် အရေးကိုသာ စိတ်ကူးမျှော်လင့် နေရလေတော့၏။

နောက်တစ်နေ့၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ယခင်နေ့ကနည်းတူ မြင်းရထားနှင့် လှည့်ပတ်ကြပြန်လေရာ အဲလ်ဘတ် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ယမန်နေ့က သူငယ်မတစ်စုတို့နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြပြန်လေ၏။ အဲလ်ဘတ်သည် ရင်ဘတ်၌ ထိုးထားသော ပန်းခြောက်ကလေးကို သူငယ်မ မြင်လောက်အောင် ရင်ကို ကော့၍ပြလေရာ သူမငယ်မသည် မိမိပစ်ပေးလိုက်သော ပန်းခိုင်ကလေးကို ယခုတိုင် မြတ်နိုးစွာနှင့် ရင်ဘတ်တွင် ထိုးထားသေးကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်နှင့် ရွှင်ပြုံးအားရ ဝမ်းမြောက်လှသော မျက်နှာထားကို ပြလေ၏။ အဲလ်ဘတ်ကမူ ထိုနေ့အဖို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ကြရသော အခြင်းအရာအတွက်ပင်လျှင် ရွှင်မြူးအားရ ရှိနေသည့်အတွင်း သူငယ်မ၏ နှစ်သက်ကြည်နူးသော မျက်နှာထားကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၌ကား မိုးမမြင် လေမမြင် ဖြစ်အောင် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်မျှ အူရွှင်လှဘိ၏။

နောက်တစ်ကြိမ် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြပြန်သောအခါဝယ် အဲလ်ဘတ်သည် တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး စီကုံးနှုန်းဖွဲ့ကာ ရေးသားလာခဲ့သော စာကလေးတစ်စောင်ကို ပန်းစည်းထဲတွင် ထည့်၍ သူငယ်မဆီသို့ ပစ်သွင်းပေးလိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် သုံးလေးကြိမ် တွေ့ဆုံမိကြသော အခါများတွင် အဲလ်ဘတ်သည် သူငယ်မ၏ မျက်နှာကို ကြည့်ရှု အကဲခတ်ရခြင်းအားဖြင့် မိမိ ပေးလိုက်သော စာသည် သူငယ်မ၏ ရင်ဘတ်၌ရှိသော အဝတ်များထဲသို့ လုံခြုံစွာ ရောက်နေသည့်အကြောင်းကို ခန့်မှန်းတွေးဆ နိုင်လေတော့၏။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့အဖို့၌ ထူးခြားသော အခြင်းအရာဟူ၍ ဖော်ပြရန် မရှိတော့ဘဲ အချိန်ကုန်သဖြင့် သူစု ကွဲသွားကြလေတော့၏။

တတိယနေ့၌မူကား အလိုက်သိသော သူငယ်ချင်းဖရန့်သည် စာများရေးရန်ရှိသည်ဆို၍ အိမ်တွင် နေရစ်ခဲ့သဖြင့် အဲလ်ဘတ်တစ်ယောက်တည်း မြင်းရထားနှင့် လှည့်လည်လေ၏။ အချိန်ကုန်သဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ အဲလ်ဘတ်သည် မှို့ရသော မျက်နှာမျိုးနှင့် ဖရန့်ရှိရာ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၍ 'ဖတ်ကြည့်စမ်း သူငယ်ချင်းရေ့' ဟု ပြောကာ စာတစ်စောင်ကို ပစ်ပေးလိုက်ရာ ဖရန့်လည်း အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရလေ၏။

"အင်္ဂါနေ့ ညနေ ၇ နာရီအချိန်တွင် ပွန်တီဗိစီ ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းရှေ့တွင် မြင်းရထားရပ်ပြီး ရောမလယ်သမား

တစ်ယောက် နောက်သို့ လိုက်ပါလေ။ ထိုသူက ရှင်၏ ဖယောင်းတိုင်ကို လှမ်းယူပါလိမ့်မည်။ သို့သော် မစိုးရိမ်ပါနှင့်၊ လိုက်မြဲတိုင်း လိုက်သွားပါလေ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း လှေကားရင်းသို့ ရောက်သောအခါ ရှင့်ကို မှတ်မိစေရန် ပခုံးတစ်ဖက်တွင် ပန်းရောင်ဖဲကြိုး တပ်ထားပါလေ။ အဲဟိုကျတော့မှ တွေ့ကြပါစို့"

မရဲတရဲနှင့် စွဲစွဲမြဲမြဲ ချစ်သူကလေး

စာကိုဖတ်ပြီးသောအခါ–

ဘတ်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ ဆရာ'

ရန့်။ ။ 'နေရာတကာမှာ ကံကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲဗျာ'

ဘတ်။ ။ 'ခင်ဗျား ဘာပြောပြော၊ ကျုပ်တော့ စွဲနေပြီ သူငယ်ချင်း'

ရန့်။ ။ 'လာတုန်းကတော့ နှစ်ယောက်။ ပြန်တော့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ပြန်ရပုံ ပေါ်နေပြီ'

ဘတ်။ ။ 'မျက်နှာလှသလောက် စိတ်သဘော လှရင်တော့ ကျုပ်ဖြင့် ဒီမြို့သား ဖြစ်ရတော့မယ် ထင်တယ်'

ထိုခဏ၌ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာရာ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည် မိန်းမအကြောင်းကို ရယ်မောရင်း ပြောဆိုနေကြရာမှ မျက်နှာပိုးသတ်၍ ထိုင်နေကြလေ၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့မှာ ထိုညဉ့်အဖို့ ပွဲကြည့်ရန် ကြံရွယ်ထားကြသော်လည်း ပထမအခန်းများတွင် နေရာအားလုံး ပြည့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် အခက်အခဲတွေ့နေကြရာ နယ်စားကြီးသည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရသည်နှင့် မိမိ၏ အခန်းကို ပေးရန် ဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့က နယ်စားကြီး၏ ပျော်ရွှင်မှုကို လုမယူလိုကြောင်းနှင့် ဖြင်းပယ်ကြသော်လည်း နယ်စားကြီးအာ မိမိမှာ အခြားဇာတ်ပွဲတစ်ခု၌ ကြည့်ဖို့ စီမံထားသောကြောင့် ထိုအခန်းမှာ အပိုသက်သက် ဖြစ်နေကြောင်းပြော၍ လက်မှတ်ကို အတင်းပေးအပ်လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အတွက် မြင်းရထားရမှု၊ နေရာထိုင်ခင်းရမှု၊ တည်းခိုမှု၊ ပွဲကြည့်မှုမှစ၍ နေရာတကာ ကျေးဇူးပြုနေသည့်အတွက်ကြောင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့က ဤလူကြီးကား လောကတွင် အကောင်းဆုံးလူကြီး၊ အလိုက်သိဆုံးသော လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်ဟု ကျေးဇူးတင်၍မဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေကြလေ၏။

အင်္ဂါနေ့တိုင် ရောက်လတ်သော် ထိုနေ့သည်ကား ပွဲတော်နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်၍ အစည်ကားဆုံးနေ့လည်း ဖြစ်ချေ၏။ အခြားနေ့များက အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် မပါဝင်နိုင်ကြသော လူများသည် နောက်ဆုံးနေ့တွင်ကား အားခဲ၍ ပါဝင်ကြဘုန်၏။ လမ်းများပေါ်တွင် ခြေကျင်လျှောက်သောလူများ၊ မြင်းရထားဖြင့် စည်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူများ၊ ဝရန်တာမှ ကြည့်သော လူများအနက် မလှုပ်ရှားသော လက်ဟူ၍လည်း မရှိ မအော်ဟစ်သော ပါးစပ်ဟူ၍လည်း မရှိလေရကား တစ်မြို့လုံးမှာ ဆူညံလျက်ရှိ၊ ခုပ်သံ၊ ဗြောသံ တေးသီချင်းဆိုသံ၊ ဩဘာပေးသံတို့ဖြင့် ဆူညံစွာ ရှိနေလေတော့၏။

နေဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိန်းမ ယောကျ်ား အသီးသီးတို့သည် ဖယောင်း တိုင် ကိုယ်စီ ကိုင်လျက် လမ်းလျှောက်ကြပြန်လေရာ ထောင်သောင်းမကသော မီးရောင် ကလေးများသည် လမ်းများပေါ်၌ တလက်လက် တဝင်းဝင်း ဆင်းချည် တက်ချည် ရှိနေကြရကား နေ့ခင်းအချိန်ကထက်ပင် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေ၏။ အိမ်ဝရန်တာ ၌ ရပ်လျက်ရှိသော လူများ၊ မြင်းရထားအမျိုးမျိုးဖြင့် လှည့်လည်သော လူများ၏ လှပသော အဝတ်အစားများသည် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဖယောင်းတိုင် မီးတို့၏ အရောင်တွင် သာ၍ လှပဆန်းကြယ် ရှုချင်ဖွယ်ရာ ရှိနေလေတော့၏။ နေရောင်ဖြင့် တလက်လက် တောက်ပြောင်သော အဝတ်တန်ဆာများသည် မီးရောင်ဖြင့် ဝိုးဝိုးဝင်းဝင်း တလင်းလင်း တလက်လက် ရှိနေလေတော့၏။ လူများသည် နေ့ခင်းကထက်ပင် တိုး၍ ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော် ပျော်မြူးကြလေရာ ညဉ့်အချိန် ဖြစ်သည့် အတွက်ကြောင့် အဆများစွာ ဆူညံ မြည်ဟိန်းသွားလေတော့၏။ ခရီးသည်များသည် မြင်းရထားများကို တိုး၍ လျင်မြန်စွာ အဟုန်ဖြင့် ထိုမှ ဤမှ လှည့်လည်ကာ တိုးဝှေ့ မောင်းနှင်လျက် ရှိကြစဉ် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများမှ ခေါင်းလောင်းသံများဖြင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ကျယ် လောင်စွာ အချက်ပေးလိုက်ရာ ထောင်သောင်းမကသော ဖယောင်းတိုင်များမှ မီးများ သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ငြိမ်းသွားသည်ဖြစ်၍ တစ်မြို့လုံး မှောင်အတိ ဖုံးလွှမ်းသွား လေတော့၏။ အကြောင်းသော်ကား ခေါင်းလောင်းသံများသည် ပွဲပြီးကြောင်း အချက် ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် လူတိုင်းသည် မိမိ၏ မီးတိုင်ကို ချက်ချင်း ငြိမ်း သတ်လိုက် ကြခြင်း ဖြစ်ပေသောကြောင့်တည်း။

အခန်း ၃၆

ဥမင် လိုဏ်ခေါင်းများ

ဖရန့်သည် သူငယ်ချင်းအဲလ်ဘတ် ထွက်သွားပြီးသည့်နောက် ဟိုတယ် ပြတင်းပေါက်တွင် ထိုင်လျက် ပျော်ရွှင်စွာ လူးလာခတ်သွားလျက်ရှိသော ခရီးသည်များကို မျှော်ကြည့်နေစဉ် မီးတိုင်များ ရုတ်တရက် ငြိမ်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် စိတ်၌ လေးခြင်းကြီးမက လေးလံထိုင်းမှိုင်းသွားလေ၏။ မီးရောင်တလက်လက်နှင့် တစ်လမ်းလုံး ထိန်ထိန်လင်း

နေရာက် ပျော်ရွှင်စွာ ဟစ်အော် ရယ်မောကြရာမှ ရုတ်တရက် မှောင်ကြီးကျသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး အသံအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားခြင်းကို တွေ့မြင်ရသည့်အခါ အဘယ်သူမျှ စိတ်မလေးဘဲ ရှိနေနိုင်အံ့နည်း။

ပွဲတော်ပြီးစီးသောကြောင့် မီးငြိမ်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဟိုတယ် မန်နေဂျာထံမှ သိရှိရပြီးနောက် ဖရန့်သည် အိပ်ခန်းသို့ မတက်သေးဘဲ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်လျက် စောင့်မျှော်နေလေ၏။ ၁၁ နာရီထိုးသော်လည်း အဲလ်ဘတ် ပြန်မရောက်သေးချေ။ သို့ရာတွင် သစ္စာရှိသော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ဖရန့်သည် အိပ်ရာသို့ ဝင်ရန် စိတ်မကူးသေးဘဲ စောင့်မြဲတိုင်း ထိုင်၍စောင့်နေရာ ၁၂ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ဟိုတယ်အစေခံတစ်ယောက် ဝင်လာ၍ လမ်းပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် စောင့်နေ ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

ဖရန့်သည် အဲလ်ဘတ်ထံမှ စေလွှတ်လိုက်သော လူပင်ဖြစ်မည်ဟု စိတ်ချ ယုံကြည်လျက် ထွက်လာခဲ့ရာ လောင်းကွတ်အင်္ကျီကြီး ဝတ်ထားသော လူတစ်ယောက်ကို လမ်းမီးတိုင်အောက်တွင် တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုလူက နာမည်ကို မေးသဖြင့် ဖရန့်က ပြောပြရာတွင် ထိုလူက 'ဟုတ်ပြီ ခင်ဗျား။ ရော့ ဟောဒီမှာ စာတစ်စောင် ဖတ်ကြည့်ချေ။ ကျွန်တော် စောင့်နေမယ်'ဟု ပြောလေ၏။ ဖရန့်သည် စာကိုယူ၍ ဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင်လာပြီးမှ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

သူငယ်ချင်း ဖရန့်

ဤစာကိုရလျှင်ရချင်း ကျွန်ုပ်၏ မှန်တင်စားပွဲအံဆွဲထဲ၌ ရှိသော မှတ်စုံ စာအုပ်ထဲမှ ကျွန်ုပ်၏သက်သေခံစာကို ယူပါလေ။ မလုံလောက်ခဲ့လျှင် သင်၏သက်သေခံစာကို ဖြည့်စွက်၍ ထည့် ပါလေ။ ၎င်းနောက် တော်လိုနီယားထံသို့ ပြေးသွား၍ ရွှေဒင်္ဂါး လေးထောင် (၄၀၀၀) တောင်းယူပြီး ဤစာပေးလာသူ၏ လက် သို့ ထည့်လိုက်ပါလေ။ ၎င်းငွေကို ချက်ချင်းရမှ တော်မည်။ ကျွန်ုပ်ကို သင်စိတ်ချနိုင်သလောက် သင့်ကို ကျွန်ုပ် စိတ်ချပါရစေ။

အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆက်

၎င်းစာ၏ အောက်၌ အီတာလီယန်ဘာသာဖြင့် ဖြည့်စွက်ရေးသားထားသော မှတ်ချက် တစ်ခုကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ၏။

ရွှေဒင်္ဂါးလေးထောင် (၄၀၀၀)ကို နက်ဖြန် ၆ နာရီမတိုင်မီ ကျွန်ုပ်လက်သို့ ရောက်အောင် မပို့နိုင်ခဲ့လျှင် ၇ နာရီအချိန်တွင် သင်၏သူငယ်ချင်း ကိစ္စတုံးတော့မည်။

လွီဂီဗမ္ပာ

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်ရကား အဲလ်ဘတ်မှာ နာမည်ကျော် လူဆိုးကြီး လွီဂီဇမ္ဗာလက်ဝယ်သို့ ကျရောက်နေကြောင်း ဖရန့်သိရလေ၏။

ဖရန့်သည် မှန်ဟင်စားပွဲ အံဆွဲတွင် အဲလ်ဘတ်၏ **သက်သေခံစာ** * ကို တွေ့ရှိ နေ၏။

ဖရန့်သည် အဲလ်ဘတ်နှင့် မိမိ၏ သက်သေခံစာများကို ယူ၍ ကော်လိုနီယာ ဟိုတယ်သို့ သွားမည်ပြုဆဲတွင် ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု ရလေ၏။ ထိုကြောင့် မန်နေဂျာ ဝင်လာသည်နှင့် မှန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီး ရှိပါလေ၏လောဟု ဖရန့်က မေးမြန်းရာ ယခုပင် အပြင်မှ ပြန်ရောက်လာကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။ ထို့နောက် မိမိက တွေ့လို သဖြင့် ၎င်းထံသို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါရန် မန်နေဂျာအား စေလွှတ်ပြောခိုင်းလေရာ နယ်စားကြီးက ချက်ချင်း ပင် ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။

ဖရန့်သည် နယ်စားကြီး၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စကား ရှည်စွာ ပြောဆိုမနေဘဲ အဲလ်ဘတ်၏ စာကို ပြသလေ၏။

တို။ ။'ဒီငွေ ခင်ဗျားလက်မှာ ရှိသလား'

ရန့်။ ။'မရှိပါ။ တစ်ထောင်လောက်သာ ရှိပါသည်'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် အံဆွဲတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်၍ ရွှေဒင်္ဂါးနှင့် ငွေစက္ကူများကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် 'ရော့...ခင်ဗျား လိုသလောက် ယူပေတော့'

ရန့်။ ။'နေပါဦး ခင်ဗျား၊ ဒီငွေဟာ ပေးမှပဲ ကိစ္စပြီးတော့မှာလား ခင်ဗျာ'

တို။ ။'သူ့စာထဲမှာ ဒီလို ရေးထားတယ် မဟုတ်လား'

ရန့်။ ။'နယ်စားကြီးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုယ်တိုင် သွားကြရရင် ဇမ္ဗာက ဒီလောက်တော့ နယ်စားကြီးကို ကျေးဇူးပြုလိမ့်မယ် ကျွန်တော် ထင်မိလို့ပါ'

တို။ ။'ဇမ္ဗာနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ရန့်။ ။'နယ်စားကြီးက ပက်ပီနိုကို ကယ်ဆယ်ခြင်းအားဖြင့် ဇမ္ဗာကို ကျေးဇူး ပြုခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက ပြောသလဲ'

ရန့်။ ။'ဘယ်သူက ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော် သိပါတယ် ခင်ဗျား'

နယ်စားကြီးသည် မျက်မှောင်ကုတ်လျက် အတန်ငယ် စဉ်းစားနေသေး၏။

တို။ ။'ကျွန်ုပ်သွားရင် ခင်ဗျားလိုက်မလား'

ရန့်။ ။'လိုက်ပါမယ် ခင်ဗျား'

(* ဥရောပတိုက်၌ တစ်ပြည်မှ တစ်ပြည်သို့ လှည့်လည်ကြသော ခရီးသည်များသည် အကျဉ်းအကျပ် ကျနေသောအခါများ၌ အသုံးပြုနိုင်စေခြင်းငှာ မိမိ မည်သူ မည်ဝါ ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို နံလင်စွာ ရေးသား ဖော်ပြပါရှိသော သက်သေခံစာများ ဆောင်ယူသွားကြသော ထုံးစံရှိ၏။)

တို။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် လာ။ သွားကြမယ်'

ရန့်။ ။'စာပေးလာတဲ့လူကော ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

နယ်စားကြီးသည် ပြတင်းပေါက်သို့ သွား၍ ထူးဆန်းသောနည်းဖြင့် လေချွန် လိုက်ရာ ထိုလူသည် လမ်းလယ်သို့ ထွက်ပေါ်လာလေ၏။ ထိုအခါ နယ်စားကြီးက 'ဘက်လာခဲ့စမ်း'ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ထိုလူလည်း သွက်လက်စွာ ပြေးတက်လာ လေ၏။ အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးက 'ပက်ပီနိုပါတကားဟေ့'ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူကမူ ကြမ်းပေါ်တွင် ဒူးထောက်လျက် နယ်စားကြီး၏ လက်ကို နမ်းရှုပ်လေ၏။

တို။ ။'လွီဂီရဲ့လက်ထဲကို အဲလ်ဘတ်က ဘယ်လိုရောက်သွားသလဲ'

နို။ ။'တာရဲ့ဆာနဲ့ တွေ့ကြပြီး အချိန်းအချက်ပေးခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

တို။ ။'လွီဂီရဲ့မယား တာရဲ့ဆာလား'

နို။ ။'မှန်ပါတယ်။ ပန်းစည်းတွေ ပစ်ပေးကြတာကို လွီဂီက အား... ခိုင်းပါတယ်။ ရထားမောင်းသူဟာ လွီဂီပါပဲ'

တို။ ။'ဆိုပါဦး'

နို။ ။'နောက်ဆုံးမှာ အဲလ်ဘတ်က တွေ့ပါရစေလို့ စာနဲ့ရေးပြီး ချိန်းလို့ တာရဲ့ဆာက လွီဂီရဲ့ အမိန့်အတိုင်း ပြန်စာပေးပြီး ချိန်းခေါ်ယူပါတယ်'

တို။ ။'ဩော်...လက်စသပ်တော့ ခင်ဗျားလူက သူ့ဒုက္ခ သူရှာတာကိုး။ ဆိုပါဦးကွာ'

နို။ ။'ချိန်းတဲ့အတိုင်း သူလာတော့ သူ့ရည်းစားဟာ အိမ်တစ်အိမ်မှာ စောင့်နေတယ်ဆိုပြီး မြင်းရထားနဲ့ တင်ခေါ်ပါတယ်။ လူပြတ်တဲ့နေရာ ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ လူစုက အဆင်သင့် ထွက်ပေါ်လာပြီး ဖမ်း...ပြီး ဆရာကြီး ဆီ ခေါ်သွား ကြပါတယ်'

တို။ ။'မင်းဆရာကြီး ဘယ်မှာလဲ'

နို။ ။'ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းစခန်းမှာ တည်းခိုနေပါတယ်'

နို။ ။'ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းစခန်းဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ'

တို။ ။'ဟိုတုန်းက ရှေးရှင်ဘုရင်တွေ မြှုပ်နှံတဲ့ သင်္ချိုင်းဟောင်းပေါ့ဗျာ၊ လာ...လာ ကြည့်လောက်ပါတယ်လေ။ အဆန်းတစ်ခုပဲ။ ရထားပြင်ထားလိုက်စမ်း ပက်ပီနို'

နယ်စားကြီးနှင့် ဖရန့်တို့သည် ဟိုတယ်မှ ထွက်လာကြသောအခါ နာရီ တစ်ချက် ထိုးနေလေပြီ။ ပက်ပီနိုမှာ ရထားနောက်မှ ထိုင်လျက် လိုက်လာ၏။ မြင်းရထား သည် မြို့မှ ထွက်ပြီးလတ်သော် တောလမ်းတစ်လျှောက် မောင်းနှင်လာခဲ့၏။ အချို့သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရာများ၌ လမ်းစောင့်နှင့်တူသော လူတစ်ယောက်သည် မှောင်ရိပ်မှ ထွက်လာလေရာ ပက်ပီနီက လက်ပြလိုက်သောအခါမှ ပျောက်မြဲတိုင်း ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် လူလေးငါးယောက်ပေါ်လာ၍ ပျောက်မြဲတိုင်း ကွယ်ပျောက်သွားကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ မြင်းရထားရပ်တန့်၍ ပက်ပီနီက တံခါးကို ဖွင့်ပေးလေ၏။

ရထားပေါ်မှ ဆင်းကြသောအခါ နယ်စားကြီးသည် ပက်ပီနီအား စကားတီးတိုး ပြောလိုက်ရာ ပက်ပီနီသည် ရထားပေါ်၌ ပါလာသော မီးရှူးတိုင်တစ်ခုကို ယူ၍ ကုန်းနှင့် ချိုင့်များ ပေါများလှသော လမ်းကျဉ်းကလေးတစ်လျှောက် တစ်ယောက်တည်း လျှောက်သွားလေ၏။ ၅ မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ နယ်စားကြီးသည် ဖရန့်ကိုခေါ်၍ ၎င်းလမ်းအတိုင်း လျှောက်လိုက်သွားကြရာ မှောင်ရိပ်ထဲ၌ စကားပြောနေကြသော လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ကြရလေ၏။ ၎င်းတို့အနက် တစ်ယောက်မှာ ပက်ပီနီပင်ဖြစ်၍ 'ကျွန်တော့်နောက်မှ လိုက်တော်မူပါ အရှင်'ဟု ပြောလျက် ရှေ့မှ လျှောက်သွားလေ၏။

ချုံတစ်ခု၏နောက်သို့ ရောက်ကြသောအခါ လူတစ်ယောက် ဝင်သာရုံမျှ ရှိသော ကျောက်နံရံတောင်ကြားတစ်ခုကို တွေ့၍ ပက်ပီနီက ရှေ့မှ ဝင်သွားလေ၏။ အတန်ငယ်သွားမိသော [illegible] လမ်းသည် ကျယ်ဝန်းလာလေရာ ပက်ပီနီ၏လက်မှ မီးရှူးတိုင်၏ အလင်းရောင်သည် သေနတ်ပြောင်းတစ်ခုပေါ်သို့ ကျရောက်သဖြင့် လက်ခနဲ ဖြစ်သွားလေ၏။ ထိုအခါ သေနတ်ထမ်းလျက်ရှိသော အစောင့်က 'ဟေ့ ဘယ်သူလဲ'ဟု မေးလိုက်ရာ ပက်ပီနီက 'မိတ်ဆွေပါ'ဟု ပြောပြလိုက်သဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသော သေနတ်ကို ဖယ်ရှားထားလိုက်၏။

အစောင့်၏ နောက်၌ကား [illegible]စ်ပေါင်း ၂၀ ခန့်ရှိသော လှေကားတစ်ခုကို တွေ့ရလေရာ ၎င်းလှေကားမှ ဆင်းမိကြသောအခါ၌ လမ်းငါးမြွာ သွယ်ဖြာလျက်ရှိသော နေရာတစ်ခုသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေ၏။ နံရံ၌ကား ဂူကလေးများ ထွင်းလုပ်ထား၍ ဂူကလေးများထဲတွင် ခေါင်းများ တစ်ခုပေါ် တစ်ခုဆင့် တင်ထားသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ဤကား ရှေးဘုရင်များ၏ လိုဏ်သင်္ချိုင်းကြီးပေတည်း။

လမ်းငါးမြွာရှိသည့်အနက် တစ်ခုသော လမ်းကို လိုက်ကြပြီးနောက်–

တို။ ။'တောပုန်းဓားပြတွေ နေပုံထိုင်ပုံကို ခင်ဗျားကြည့်လိုသလား'

ရန့်။ ။'ကြည့်ချင်ပြီလား ခင်ဗျား'

တို။ ။'ပက်ပီနီ မင့်မီးတိုင်ကို ငြိမ်းလိုက်စမ်းကွာ'

မီးငြိမ်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အလင်းရောင်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာလေရာ နယ်စားကြီးတို့သည် ကုန်းပြောင်သော လမ်းတစ်လျှောက် ပက်ပီနီ နောက်မှ လျှောက်လာကြလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ပေ ၅၀ ပတ်လည်ရှိသည့် စတုရန်းလေးထောင့် အခန်း တစ်ခန်းသို့ ချဉ်းကပ်လာကြရာတွင် အဝမှ ရပ်လျက် အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်

ကြ၏။ အခန်း၏ အလယ်တွင် ယစ်ပလ္လင်တစ်ခုရှိရာ ပလ္လင်ထက်၌ကား လူတစ်ယောက်သည် အလျားမှောက်ကာ စာတစ်အုပ် ဖတ်လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင်ပတ်လည်၌ကား ၂၀ ခန့်သော တောပုန်းဓားပြတို့သည် သေနတ်ကိုယ်စီ နံဘေးချလျက် အိပ်သူကအိပ်၊ စာဖတ်သည်ကို နားထောင်သူက နားထောင်လျက်ရှိကြ၏။ တစ်ယောက်သောလူကမူ တစ်ဖက်သောနံရံ အနီးတွင် ထိုမှ ဤမှ စကြံလျှောက်ရင်း စန်ဒလီ စောင့်လျက် ရှိ၏။ ပလ္လင်ပေါ်၌ စာဖတ်နေသူကား လွီဂီဗမ္ပာပင် ဖြစ်ပေ၏။

အနည်းငယ် ရပ်တန့်ကြည့်ရှုပြီးသော် နယ်စားကြီးသည် လွီဂီရှိရာ ပလ္လင်သို့ တည့်တည့် ဝင်သွားလေရာ စန်ဒလီစောင့်သူက 'ဟေ့–ဘယ်သူလဲ'ဟုမေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လွီဂီကိုယ်တိုင် ခါးမှ ခြောက်လုံးပြူးကို ကိုင်လျက် ထစဉ် ၂၀ သော တောပုန်းတို့ကလည်း နယ်စားကြီးအား သေနတ်ဖြင့် အသီးသီး ချိန်ရွယ်ကြလေကုန်၏။

တို။ ။'ဘယ့်နှယ်လဲ လွီဂီရဲ့။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ဒီလိုပဲ ဧည့်ခံရသလား'ဟု မေးလိုက်သည်နှင့် လွီဂီက 'သေနတ်သိမ်းလိုက်'ဟု အမိန့်ပေးရင်း ဦးညွှတ်ကာ အရိုအသေ ပြုလေ၏။

ဂီ။ ။'သည်းခံပါ နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် မမှတ်မိလို့ပါ'

တို။ ။'မင့်ဟာက နေရာတကာမှာ မမှတ်မိဘဲဟာကိုးကွယ့်။ ငါနှင့်တကွ ငါ့မိတ်ဆွေများကိုပါ အနှောင့်အယှက် မပြုပါဘူးလို့ မင်း ကတိထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒီကတိကိုလည်း မင်း မမှတ်မိတော့ဘူး ဟုတ်စ'

ဂီ။ ။'ဘယ်နည်း မမှတ်မိပုံပါလိမ့် နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ငါနဲ့ ဟိုတယ်တစ်ခုတည်းမှာ တည်းခိုပြီး ငါ့ထမင်းကို စား၊ ငါ့ရထားနဲ့ လျှောက်လည်နေတဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကိုတောင် မင်းက ဒီစာမျိုး ရေးပြီး ငွေညှစ်တောင်းနေတယ် ဟုတ်စ'

ဤနေရာ၌ စာကို ထုတ်၍ ပြ၏။

ဂီ။ ။(တပည့်များဘက် လှည့်၍) 'မင်းတို့ ဘာကြောင့် ဒီအကြောင်းတို ငါ့မပြောဘဲ နေကြသလဲ။ မင်းတို့လုပ်ပုံ ကောင်းကြရဲ့လား။ ကျေးဇူးရှင် နယ်စားကြီး တစ်ယောက်လုံးကို ငါ ကတိပျက်ရာ ရောက်နေပြီ။ ဒီအကြောင်းကို သိလျက်နဲ့ မပြောဘဲနေတဲ့လူရှိရင် သေရအောင် ပြင်ထားကြ'

တို။ ။'ဒါ ရှိပါစေ။ မင်းတို့ ဖမ်းထားတဲ့လူကော'

ထိုအခါ ဗမ္ပာသည် နယ်စားကြီးနှင့် ဖရန့်တို့ကို ဂူကလေးတစ်ခုတွင်းသို့ ခေါ်သွား၍ ပြသလေရာ အဲလ်ဘတ်မှာ တစ်ခုသော ထောင့်တွင် စောင်ကြီးတစ်ထည်ကို ခြုံလျက် ကွေးကွေးကလေး အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ လွီဂီသည် အိပ်ပျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျက် ရှိသော အဲလ်ဘတ်ကိုနှိုးရင်း 'မနက်ဖြန် ၇ နာရီမှာ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခံရတော့မယ်ဆိုတာ သိလျက်နဲ့ ပျော်အောင် အိပ်နိုင်တဲ့ သတ္တိကို ချီးမွမ်းထိုက်ပါပေတယ်' ဟု ပြောလေ၏။

အဲလ်ဘတ်သည် အိပ်ရာ၌ တွန့်လိမ်ရင်း နာရီကို ကြည့်လျက် 'ခုမှ တစ်နာရီခွဲ ရှိသေးတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလောက် စောစောစီးစီးလာပြီး နှိုးရတာလဲ' ဟု ပြောပြီးနောက် ပြန်အိပ်မည်ဟု ပြင်ဆင်လေ၏။

ထိုအခါ လွီဂီက 'ထပါဦးခင်ဗျ။ ခင်ဗျား လွတ်ပါပြီ' ဟု ပြောရာ အဲလ်ဘတ်က–

'သတင်းဆိုး မရမချင်း ကျုပ်ကို ဘယ်တော့မှ မနှိုးပါနဲ့လို့ နပိုလီယန် ပြောသလိုသာ ပြောလိုက်ချင်တော့တယ်။ ငွေတောင်းတာ ပို့လိုက်ကြပြီလား' ဟု မေးသေး၏။

ဂီ။ ။'ငွေရလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် နားထောင်ရမည့်လူက အမိန့်ပေးလို့ ခင်ဗျားကို လွှတ်တာပါ'

ထိုအခါ အဲလ်ဘတ်သည် အိပ်ရာမှ လှမ်းကြည့်လိုက်သဖြင့် ဖရန့်နှင့် နယ်စားကြီးတို့ကိုမြင်၍ လူးလဲကာ ထ လာလေ၏။

ဘတ်။ ။'ကျေးဇူးပါပဲ နယ်စားကြီး။ မြင်းရထား ပေးထားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်နေရတုန်းမှာ ဒီလို ကယ်ဆယ်လိုက်ပြန်တော့ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော် မေ့နိုင်ဖို့ မရှိပါဘူး' ဟု ပြောလျက် နယ်စားကြီး၏လက်ကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ယမ်းလေရာ နယ်စားကြီးကမူ လက်ကို မရုန်းဖယ်သော်လည်း ခပ်တွန့်တွန့်အမူအရာ ရှိနေလေ၏။ ဓားပြဗိုလ်ကြီး လွီဂီကမူ ထိုအခြင်းအရာကို အံ့ဩသော အမူအရာနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

ဘတ်။ ။'ကိုင်း…ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ဖို့ ရှိသေးသလဲ။ လက်မှတ်များ ဘာများ ထိုးရဦးမှာလား'

ဂီ။ ။'ဘာမှ လုပ်ဖို့ မရှိပါဘူး။ အလိုရှိရာ သွားနိုင်ပါတယ်'

ငင်းနောက် လွီဂီသည် ပက်ပီနိုလက်မှ မီးတိုင်ကို ယူ၍ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးက ဧည့်သည် သံအမတ်ကြီးများအား ဧည့်ဝတ်ပြုဘိသကဲ့သို့ ခန့်ညားသော အမူအရာဖြင့် နယ်စားကြီးတို့ လူစုကို ငင်းကိုယ်တိုင် လိုက်၍ လမ်းပြပေးလေ၏။

နယ်စားကြီးနှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် မြင်းရထားပေါ်သို့ တက်ကြ၍ ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက် တစ်စုံတရာ မတွေ့ကြုံကြရဘဲ မြို့သို့ ချောမောစွာ ဆိုက်ရောက်လာကြလေရာ အဲလ်ဘတ်မှာ ထိုည၌ ကပွဲသွားဖို့ ယခင်က စီမံထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အချိန်ပုပ်ခဲ့သမျှကို ရှိစေတော့ဟု သဘောထားလျက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကပွဲရုံသို့ တည့်တည့်ကြီး ဝင်သွားကြလေ၏။ နယ်စားကြီးပင်လျှင် အဲလ်ဘတ် မထီတရီရှိသော အမူအရာကို စိတ်ထဲက ချီးမွမ်းမိသေး၏။ အဲလ်ဘတ်မှာမူ မိမိနှင့် တွဲ၍ကမည့် မိန်းမအား မလွဲမရှောင်သာသော အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်

ရောက်ကျရပါသည်ဟု အကြောင်းပြ ပြောဆို၍ ထိုမိန်းမ၏ ခါးကို ဖက်ကာ ကနေသော ဂီတ အလယ်သို့ ဝင်ရောက်ကခုန်လေရာ ဖရန့်လည်း သူငယ်ချင်း၏ အမူအရာကို ခေါင်းညိတ်ကာ ချီးမွမ်းနေရစ်ရလေ၏။

အခန်း ၃၇

တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုခြင်း

နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ အဲလ်ဘတ်နှင့် ဖရန့်တို့သည် နယ်စားကြီး၏အခန်းသို့ ဝင်၍ အဲလ်ဘတ်က မိမိအား လူဆိုးများ၏လက်မှ ကယ်ဆယ်ခြင်းအကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားလေ၏။ နယ်စားကြီးကမူ ရွှေဒင်္ဂါး လေးထောင် မကုန်စေရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရသော အလုပ်မျှသာ ဖြစ်၍ အရေးမကြီးလှကြောင်း ပြောဆိုပြီး သေရအံ့ဆဲဆဲ ရှိနေသောအဖြစ်တွင် ပျော်အောင်အိပ်နိုင်သော အဲလ်ဘတ်၏ သတ္တိကို ချီးကျူးပြောဆိုလေ၏။

ဘတ်။ ။'ဒါကတော့ ဒီလောက် မဟုတ်လှပါဘူး နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော်တို့ ပြင်သစ်လူမျိုးဟာ သေးမနည်းတဲ့အကြောင်းကို အီတာလီယန် တောပုန်းတွေ သိပါစေလို့ သဘောထားတာက တစ်ကြောင်း၊ တစ်နေ့လုံး လျှောက်လည်နေခဲ့လို့ ပင်ပန်းပြီး တကယ် အိပ်ချင်တာက တစ်ကြောင်း ဒါကြောင့် ကျောနဲ့ ကြမ်းနဲ့ ထိထိချင်း အိပ်ပျော်သွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ဒို။ ။'ကိုယ့်လူမျိုးရဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်ကို တခြားလူမျိုးများရှေ့မှာ ထင်ရှားအောင် ဆော်ပြဖို့ သတိရတတ်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ကို တော်တယ်လို့ ဆိုထိုက်ပေမယ်'

ဘတ်။ ။'ဒါကတော့ နယ်စားကြီးက နဂိုမေတ္တာထားပြီးလေတော့ ကြံဖန်ပြီး ချီးမွမ်းနေတာကိုး ခင်ဗျ။ ဒါထက် ပါရစ်မြို့ကိုများ ရောက်လျှင် ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ တည်းပါ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'မရောက်ဖူးလို့ သွားစမ်းမယ် အောက်မေ့တယ်။ တည်းတော့ မတည်းသိုပါဘူး။ သို့သော် အိမ်ကို ရောက်အောင်တော့ ဝင်ခဲ့ပါ့မယ်'

ဘတ်။ ။'နေရာကျပြီ။ ဘယ်တော့ဆိုလောက် လာမလဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ကျုပ်က ဘယ်နေ့ရာမဆို သေချာတတ်တဲ့ ဝါသနာ ရှိတယ်။ သေသေချာချာ ရက်ချိန်းပေးလိုက်မယ်နော်'

ဘတ်။ ။'ကျွန်တော်ကလည်း ဒါမျိုးကြိုက်တာပဲ။ ဆိုပါတော့ ခင်ဗျား ဘယ်တော့လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂို။ ။ ဒီကနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်။ အချိန်က ၁၀ နာရီခွဲ ဟုတ်... နောက် သုံးလတိတိဆိုတော့ မေလ ၂၁ ရက် ညနက် ၁၀ နာရီခွဲတိတိမှာ ကျုပ် ရော... အောင် လာခဲ့မယ်'

ဘတ်။ ။'ရွှေ ...နေရာကျပြီ။ ကျွန်တော်က အဲဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာ နယ်စားကြီး... အဆွက် ညနက်စာကို အငွေ့ထောင်းထောင်းနဲ့ ပြင်ဆင်ပြီး စောင့်နေပါမယ် ခင်ဗျား'

ဥရောပတိုက်သားများသည် ထူးကဲသော အရည်အချင်းရှိသည့် ညှော်သည်... တစ်ယောက်ကို လက်ခံ၍ မိမိတို့၏ မိတ်ဆွေများနှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ပေးရခြင်းတည်... ဟူသော အလုပ်ကို အသားယူတတ်ပေရာ နယ်စားကြီးကဲ့သို့ ခနဥစ္စာလည်း ကြွယ်ဝ... သိကျွမ်းလိုသူ ပေါ်များမည့် ညှော်သည်တစ်ယောက်ကို လက်ခံပြီး မိမိ၏မိတ်ဆွေ... သူငယ်ချင်းများအပေါ်၌ အသားယူလိုက်ဦးမည်အဖြစ်ကို တွေးမိတိုင်း အဲလ်ဘတ်မှ... ရှင်မြူးဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်မိလေ၏။ ပါရစ်မြို့သူများသည် "လူပေါ်"များကို မလိုလာ... သော်လည်း နယ်စားကြီးကဲ့သို့ ဥစ္စာလည်း ပေါ၊ အသိရံခက်အောင် နက်လည်း နက်... သော လူစားမျိုး နောက်သို့မူကား ပြူး၍ လိုက်ကြမတတ် ဖြစ်ဦးတော့မည် ဟူ၍လည်း... အဲလ်ဘတ်[illegible]တောမိ၏။

၎င်းနောက် အဲလ်ဘတ်က မိမိ၏ လိပ်စာကိုပေး၍ နယ်စားကြီးက ရေးမှတ်... ယူထားလိုက်၏။

ဖို။ ။'ဒီက မိတ်ဆွေကော ဒီအခါမှာ ပါရစ်မြို့မှာ ရှိမလား'

ရန်။ ။'ကျွန်တော်က အီတလီမှာ တစ်နှစ်လောက် နေရဦးမည်ဖြစ်လို့... ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ'

ဖို။ ။'ဒီက ဘယ်တော့ပြန်ကြမလဲ'

ဘတ်။ ။'နက်ဖြန် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြပါတော့မယ်'

ဖို။ ။'ဒါဖြင့် ကျုပ်နဲ့ နောက်ထပ်တွေ့ဖို့ မရှိတော့ဘူး မှတ်တယ်။ ကျုပ်က... နေပါလ်ကို ဒီကနေ့သွားပြီး စနေနေ့မှ ပြန်ရောက်တော့မယ်။ ဒီလိုဖြင့် ယခု နှုတ်ဆက်ကြ... ရှိတော့တာပဲ'

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် နယ်စားကြီး၏ အခန်းမှ ထွက်လာကြသော... အခါ—

ဘတ်။ ။'ဟေ့ လူ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ တွေဝေလှချေကလား'

ရန်။ ။'တွေဝေဆို ဒီနယ်စားကို ကျုပ်နားမလည်ဘူး သူငယ်ချင်း။ သူ့ကို... မကြိုက်စရာ ဘာမျှလည်း မရှိဘူး။ နို့ပေမယ် သူနဲ့ တွေ့ရတာ သူငယ်ချင်းအတွက်... ကောင်းပါ့မလား မဆိုနိုင်ဘူး။ ဟိုနေ့ကျ သူနဲ့ တွေ့ကြပြီး အားလုံး ချောမောပါစေလို့... ကျုပ် ဆုတောင်းပါရဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်'

ဘတ်။ ။'ဒီလူကလည်းဗျာ။ ဒီလောက်တောင် ကိုယ့်ကျေးဇူးပြုထားတဲ့ လူ... ...ယောက်လုံးကို တောင်တောင်မြောက်မြောက် တွေးပဲ တွေးတတ်ပေတယ်ဗျာ'

ရန်။ ။'တွေးတာ မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ချင်း။ စိတ်လေးလို့ ပြောတာပါ'

ဘတ်။ ။'ကျုပ် တစ်ခု မေးစမ်းပါရစေ။ ဒီလူကို အရင်က တွေ့ဖူးသလား'

ထိုအခါ ဖရန့်သည် မည်သူ့မျှ မပြောရန် ကတိထားစေပြီးနောက် မွန်တီခရစ္စတို... ...ကျွန်းကလေး၌ တွေ့ခဲ့ရပုံ၊ ဂူထဲသို့ ခေါ်သွားပုံ၊ ရွှေထုံးဘူးကလေးထဲမှ "ဟာရှီ"ခေါ်သော... ...ကို ထုတ်ကျွေးပုံ၊ မိမိ မေ့သွားပုံ၊ ဂူထဲမှ မသိစေဘဲ ထုတ်ယူလာပုံ၊ သင်္ဘော... ...သွားခြင်းကို အဝေးမှ မြင်လိုက်ရပုံ အကြောင်းအရာများကို သူငယ်ချင်းအား စုံလင်စွာ... ...ပြောပြလေ၏။ ၎င်း၏ စကားအဆုံး၌—

ဘတ်။ ။'ဒါ ...ဘာဖြစ်သလဲ သူငယ်ချင်း။ သူ့ပိုက်ဆံရှိလို့ ဒီကျွန်းကို ဝယ်ထား... သူ ကြိုက်သလိုနည်းနဲ့ ပျော်ပါးဖို့ စီမံထားတာကို ခင်ဗျား ဘာပြောဖို့ ရှိပေသလဲ'

ရန်။ ။'လွှိုက်လို ဘေးပုန်းစားပြဗိုလ်တစ်ယောက်အပေါ်မှာ သြဇာရှိနိုင်တာ... ...ယ်လိုကြောင့်လို့ ခင်ဗျား ဆိုမလဲဗျာ'

ဘတ်။ ။'ကိုယ့်ကယ်ဆယ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အရိုးများသော ချေးခါးသော... ...ပြောနေစရာရှိသလဲဗျ။ သူ့ကျေးဇူးကြောင့် လူဆိုးလက်က လွတ်လာရင် တော်ပေရော... သူငယ်ချင်းရယ်'

ရန်။ ။'ဒါမတော့ ခင်ဗျာ့ သဘောပေါ့ဗျာ'

အခန်း ၃၈

ညှော်ခံခြင်း

...လ ၂၁ ရက်နေ့ ညနက်၌ ပါရစ်မြို့ ဟဲလ်ဒါလမ်းရှိ အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆက်၏... ...အိမ်ကြီးတွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြင်ဆင်လျက် ရှိကြလေ၏။ ကျယ်ဝန်းသော ဝင်းကြီး၏... ...ယ်ဖက်၌ သိုက်မြိုက်ခံ့ညား ကြီးမားလှသော တိုက်ကြီးတစ်တိုက် တည်ရှိလေရာ... ...တိုက်ကြီးထဲတွင် အဲလ်ဘတ်၏ မိဘများ နေထိုင်ကြ၍ သားလူပျို အဲလ်ဘတ်အတွက်... ...မှ တစ်ခုသောထောင့်၌ အလွန်သပ်ရပ်၍ အချိုးအစား ကျလှသော ဘိုက်ငယ်... ...ခုံကို သီးသန့် တည်ဆောက်ပေးထားလေ၏။ တိုက်ငယ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရသော်လည်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇဟိုတိုက်ကြီးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအားဖြင့်သာလျှင် ငယ်သည်ဟု ခေါ်ဆိုရပေရာ စင်စ
အားဖြင့် လူသာမန် သုံးလေးအိမ်ထောင်မျှ ချောင်ချိစွာ နေထိုင်လောက်သော အဆော
အအုံ ဖြစ်ပေ၏။

ဌင်းတိုက်ငယ်မှာ အပြင်မှ သပ်ရပ် သိပ်သည်းခြင်း ရှိသည့်နည်းတူ အတွင်း
လည်း အလွန် အဆင်ပြေ၍ အမျိုးအစားကျနသော အိမ်ထောင်ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ခင်းကျ
ပြင်ဆင် ထားရှိလေ၏။ ဌင်းတိုက်အတွင်း၌ ဧည့်ခန်း၊ စာကြည့်ခန်း၊ စားပွဲစားခန်း
အဆန်းအပြား ပစ္စည်းများ စုဆောင်းသော အခန်း၊ အဝတ်လဲခန်း စသည်တို့အပြ
သူငယ်ချင်း သုံးလေးယောက်အတွက် တစ်ခန်းစီအိပ်ရာ နေရာပေးနိုင်လောက်အော
ပြင်ဆင်ထားသည့် အိပ်ခန်းများလည်း ရှိချေသေး၏။ ထို့ပြင် ဧည့်ခန်း၊ ထမင်းစားခ
စသည်တို့၌ ခင်းကျင်း ပြင်ဆင်ထားသော ကော်ဇောကြီးများ၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်
ဗီရို စသော ပစ္စည်းများမှာလည်း မင်းညီမင်းသားတစ်ယောက် နေထိုင်လောက်အော
သားနားသိုက်မြိုက်စွာ ရှိကြပေ၏။

ထိုနေ့ နံနက်၌ အဲလ်ဘတ်သည် စားပွဲပေါ်၌ လှပစွာ တည်ခင်း ပြင်ဆင်ထာ
သော အသီးအနှံ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျေနပ်သောစိတ်ဖြင့် ကြည့်ရင်း အစေခံအား နောက်
အမိန့်ပေးရန် ရှိသည်တို့ကို မှာထား သွန်သင်လျက် ရှိစဉ် ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သ
များသည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝင်လာကြလေ၏။ ဌင်းတို့မှာ များသောအား
လူငယ်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း "လူပေါ်ကျော့"များ မဟုတ်ဘဲ တာဝန်ကြီးသော အလ
အကိုင် ရာထူးများ၌ လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဌင်းတို့အနက်တွင် ဘဏ်တို
ဒုတိယမန်နေဂျာ တစ်ယောက်၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးချုပ်၏ ပါလီမန်အတွင်းဝ
တစ်ယောက်၊ သြဇာရှိသော နေ့စဉ်သတင်းစာကြီးတစ်စောင်မှ လက်ထောက် အယ်ဒီ
တစ်ယောက်၊ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်၊ စစ်ဗိုလ်ကလေး တစ်ယောက်တို့ ပါဝင်
လေသည်။ စစ်ဗိုလ်ကလေးမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်
ဖြစ်သော သဘော်ပိုင်ရှင် မော်ရဲ၏သား ကက်ပတိန် မော်ရဲပင် ဖြစ်လေသည်။

အဲလ်ဘတ်သည် ဧည့်သည်များအား ဧည့်ခန်းတွင် နေရာထိုင်ခင်းပေး၍ လူ
တို့ဘာဝ အလျောက် စကားရွှန်းများ ပြောဆိုလျက်ရှိကြရာ တစ်ယောက်သေ
ဧည့်သည်က–

'ကျွေးမှာဖြင့် ကျွေးတော့ဗျာ။ ဆာလှပါပြီ'ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ အဲလ်ဘတ်က နာရီကို လှမ်းကြည့်၍ 'နေဦးလေ၊ ၁၀ နာရီခွဲ ဖိတ်ထ
တာ အချိန်နစ်အောင် စောင့်ပါဦး။ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ကျန်ပါသေးတယ်'ဟု ‌
သဖြင့် ဧည့်သည်များက မည်သူကျန်သေးသနည်းဟု မေးကြ၏။ ထိုအခါ အဲလ်ဘတ
မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးအား ဖိတ်ကြားထားကြောင်းနှင့်တကွ ထိုသူ၏ ကြွယ

ကျေးဇူးပြုတတ်ပုံ၊ ထူးဆန်းသော အမူအရာရှိပုံတို့ကို သူငယ်ချင်းများအား ပြောပြလေ
၏။ သူငယ်ချင်း လူငယ်များသည် အဲလ်ဘတ်၏ စိတ်အား ထက်သန်သော စကားများကို
ကြားကြရသဖြင့် ထိုလူကို မြင်လို သိလိုသောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြစဉ် "ဒင်"ခနဲ
တစ်ချက်တည်း နာရီထိုးသံကို ကြားကြရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဝင်းပေါက်၌ မြင်းရထား
တစ်စီး ဆိုက်သံ ကြားကြပြီးလျှင် အစေခံက 'မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီး'ဟု ကြေညာ
လျက် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် နယ်စားကြီးကိုယ်တိုင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

နယ်စားကြီးမှာ ခပ်ရိုးရိုးပင် ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း ဦးထုပ်၊ အင်္ကျီ၊
ဘောင်းဘီ၊ လက်အိတ်၊ ဖိနပ်မှစ၍ အကောင်းဆုံး အမျိုးအစား ဖြစ်ပေရကား အဝတ်
အစားနှင့် ပတ်သက်၍ အတော် ဇီဇာကြောင်သော အဲလ်ဘတ်၏ သူငယ်ချင်းများပင်လျှင်
အပြစ်ဆိုစရာ ရှာ၍ မရနိုင်ကြပေ။ အဲလ်ဘတ်သည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့်
ထိုင်ရာမှ ထကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ရောက်ရှိနေသော ဧည့်သည်များကို
နယ်စားကြီးအား တစ်ယောက်စီ အသီးအကျွမ်း ဖွဲ့ပေးထားလေ၏။ နယ်စားကြီးသည်
အားလုံးသော ဧည့်သည်များကို ယဉ်ကျေးသော အမူအရာဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်ရာ
မှ မော်ရဲအလှည့် ရောက်သောအခါတွင် အသံနှင့်တကွ အမူအရာ ပြောင်းလဲခြင်းရှိသည်
ဟု သတိပြုမိကြ၏။ ကက်ပတိန်မော်ရဲအားမူ နယ်စားကြီး အထူး အရေးယူ၍ အထူး
ဖော်ရွေခြင်း ရှိသည်ဟု မှတ်ထင်မိကြ၏။

ထို့နောက် အဲလ်ဘတ်သည် ဧည့်သည်များကို ထမင်းစားခန်းသို့ ခေါ်သွား၍
အသီးအသီးအား ထိုက်သင့်သော နေရာ၌ ချထားလေ၏။ နံနက်စာ စားသောက်ကြသော
အခါ ဥရောပတိုက်သားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဧည့်သည်များသည် မိမိတို့ တွေ့ဖူးကြုံဖူး
ကြားဖူးသော အခြင်းအရာများ အနက်မှ စိတ်နှလုံးရွှင်ပြုံး ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော
အဖြစ်အပျက်များကို ရွေးချယ်ထုတ်နုတ်ကာ စကားစပ်ရာ ပြောဆိုကြလေရာ နယ်စား
ကြီးမှာ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ အပြည့်ဝဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့်အလျောက် အဆန်းကြယ်
ဆုံးသော အကြောင်းအရာများကို နားထောင်ဖွယ် အကောင်းဆုံးသော စကားတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်၍ ပြောဆိုနိုင်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သတင်းစာအယ်ဒီတာသည် လည်းကောင်း၊
စာရေးဆရာသည် လည်းကောင်း မှတ်သားစရာ များစွာတို့ကို ကြားနာကြရလေ၏။

စကားစပ်မိကြသဖြင့် နယ်စားကြီးက ရွှေထုံးဘူးနှင့် ထည့်ထားသော "ဟာရှိ"
အကြောင်းကို ပြောပြ၍ နမူနာ ကြည့်လိုကြသည် ဆိုသောကြောင့် ရွှေထုံးဘူးကိုပင်
ထုတ်၍ ပြသေး၏။ ထို့နောက် စကားစပ်မိပြန်သဖြင့် တောပုန်းဓားပြကြီး လွီဂီဗမ္ပာ
လက်တွင်းမှ အဲလ်ဘတ်အား ကယ်ဆယ်ရပုံကို ပြောပြလေရာ အဲလ်ဘတ်ကလည်း
လွီဂီ၏ မယားကို အပျို ထင်မှတ်ပြီး ပိုးပန်းမိသဖြင့် ဒုက္ခတွေ့ရပုံများကို ပြောပြသေး၏။
ထို့နောက် တစ်ဖန် လူအများ၏ တောင်းပန်ချက်အရ နယ်စားကြီးနှင့် လွီဂီတို့ ရှေ့ဦးစွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့ဆုံပုံ အဖြစ်အပျက်များ၊ လွီဂီက နယ်စားကြီးကို ထောင်ဖမ်းသော်လည်း နယ်စားကြီးက လွီဂီနှင့် ၎င်း၏တပည့် ၁၂ ယောက်ကို ဖမ်းမိထားပုံများ၊ ၎င်းတို့ကို လွှတ်ပစ်လိုက်သဖြင့် လွီဂီက နယ်စားကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပုံများ အကြောင်းတို့ကို ပြောပြသေး၏။

၎င်းနောက် တွေရာလေးပါး စကားများကို ပြောဆိုကြရာမှ စကားစပ်မိပြန်သည်နှင့် အဲလ်ဘတ်က မိမိ လက်ထပ်တော့မည့်အကြောင်း ပြောပြလေ၏။ သတို့သမီးမှာ အခြားမဟုတ်။ ဒန်ဂလား၏ တစ်ယောက်တည်းသော သမီး ဖြစ်လေရာ (ဒန်ဂလားမှာ ဤဝတ္ထုအစတွင် ဒန်တီအား အကောက်ကြံဖူးသော သင်္ဘောသားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သတိပြုမိကြ ပေလိမ့်မည်။) ယခုအခါ၌ကား ဒန်ဂလားသည် ကိုယ်တိုင် ဥစ္စာကြွယ်ဝနေသည့်ပြင် နာမည်ကြီး မုဆိုးမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပြီးသည့်နောက် ဘေရွန်ဒန်ဂလား (လော့ဒ် ဒန်ဂလား)ဟူသော ဘွဲ့ဖြင့် ပါရစ်မြို့ပေါ်တွင် ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။

နယ်စားကြီးသည် ကက်ပတိန်မော်ရဲ၏ အိမ်သူအိမ်သားများအကြောင်းကို မေးမြန်းသဖြင့် မော်ရဲကလည်း မိမိမှာ နှမနှင့် ယောက်ဖများအိမ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်ကြောင်း၊ မိမိတို့ နေအိမ်သို့ တစ်နေ့နေ့တွင် အလည်အပတ် လာဖို့အကြောင်း ဖိတ်ကြားလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ စကားပေါင်းလည်း စုံ၍ စားသောက်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးလတ်သော် ဧည့်သည်များသည် နယ်စားကြီး၏ ဗဟုသုတကို ချီးမွမ်းပြောဆိုကြ၍ ဤကဲ့သို့ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရကြသည့်အတွက် အဲလ်ဘတ်အားလည်း ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြသေး၏။ ဧည့်သည်အားလုံး ပြန်ကြလတ်သော် အဲလ်ဘတ်နှင့် နယ်စားကြီးတို့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်လေတော့၏။

BURMESE CLASSIC .com

အခန်း ၃၉

အနှစ်တစ်ရာ မမေ့သာ

ဧည့်သည်များ ပြန်ကြလတ်သော် အဲလ်ဘတ်သည် မြတ်နိုးသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အား ပြုရာသော ဝတ္တရားအတိုင်း မိမိ၏အိမ်ကို နယ်စားကြီးအား တစ်ခန်းစီ လိုက်၍ ပြသလေ၏။ နောက်ဆုံး အဲလ်ဘတ်၏ အိပ်ခန်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ ခုတင်၏ ခေါင်းရင်း၌ ရွှေပေါင်သွင်း၍ ပန်းချီဆရာကိုယ်တိုင် ရုပ်တူ ရေးဆွဲထားသော မိန်းမရုပ်ပုံ ကားကြီးတစ်ခု ဆွဲချိတ်ထားလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းရုပ်ပုံကားကြီးကို မြင်သည်နှင့်

တစ်ပြိုင်နက် ရုတ်တရက် တန့်ရပ်ကာ ငေးကြည့်နေလေ၏။ ၎င်းအရုပ်ကားမှာ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ရုပ်ပုံဖြစ်၍ ဝတ်ထားသော အဝတ်မှာ ကတ်တလန် ရွာသူ တံငါသည် မိန်းမတို့ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် အနီနှင့် အနက် ရောပြွမ်းနေသည့် အဝတ်မျိုး ဖြစ်လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် အရုပ်ကားရှေ့၌ ရပ်တန့်ကာ စိုက်ငေးလျက် ကြည့်နေစဉ် ၎င်း၏ မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် သွေးဆုတ်သွားဘိသကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွား၍ ရင်ဘတ်မှာလည်း လှိုင်းတံပိုး ထကြွသကဲ့သို့ နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ဖြစ်နေလေ၏။

ဘတ်။ ။'ဒီပုံက ကျွန်တော့်အမေ ခပ်ငယ်ငယ်က ပုံပဲ။ သူတို့ရွာက ထုံးစံအတိုင်း ဝတ်ပြီး ပန်းချီကျော် ဆရာကြီးတစ်ယောက် ခေါ်ပြီး တစ်လကျော် ရေးဆွဲရတဲ့ ပုံပဲ။ ဒီပုံကို ရေးတော့ ကျွန်တော့်ဖေဖေက စစ်ထဲ လိုက်နေတယ်။ သူ ပြန်လာလို့ မေမေက ဒီပုံကို အားရဝမ်းသာနဲ့ လက်ဆောင်ပေးတော့ ဖေဖေက ဘာ့ကြောင့်လဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဒီပုံကို သူ တယ်မကြိုက်ဘူး။ ဒါနဲ့ မေမေက ကျွန်တော့် လက်ဆောင်ပေးလို့ ခေါင်းရင်းမှာ ကျွန်တော် ကိုးကွယ်ထားတယ်'

နယ်စားကြီးမှာမူ မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ သက်ပြင်းချလျက်သာ နားထောင်နေလေ၏။ ၎င်း၏မျက်နှာထားကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များ ပေါ်နေဟန် တူ၏။

၎င်း ... ာက် စာဖတ်ခန်းသို့ ရောက်ကြပြန်သောအခါ အဲလ်ဘတ်သည် ဖခင်၏ ပုံကို နယ်စားကြီးအား ပြလေ၏။ အဲလ်ဘတ်၏ ဖခင်မှာ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အလျောက် ရင်ဘတ်တွင် ရွှေတံဆိပ်များဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိ၏။ ၎င်းပုံကို မြင်ရသောအခါတွင်လည်း နယ်စားကြီးမှာ ကြည်ရွှင်လှဟန် သဏ္ဌာန် မရှိချေ။

နယ်စားကြီးသည် ၎င်းရုပ်ပုံကို ကြည့်လျက်ရှိစဉ် ရုပ်ပုံရှင်ကိုယ်တိုင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။ အဲလ်ဘတ်၏ဖခင် ကောင့်ဒီမော်ဆက်မှာ အသက် ၄၅ နှစ် အရွယ်မျှ ရှိပြီဖြစ်ရာ စစ်သားတို့ ဓမ္မအရာအတိုင်း ရင်ကော့ကော့ ဦးခေါင်းမော့မော့ ရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် ငယ်ဟန် ပေါက်နေသေး၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏ ဖွေးဖွေးဖြူသော ဆံပင်များသည် နုပျိုသော ကိုယ်နှင့် မလိုက်လျောအောင် ဖြစ်နေလေ၏။ ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာလည်း ခပ်သုန်သုန်မှုန်မှုန် ရှိနေသောကြောင့် မယားချော တစ်ယောက်၏ လင်၊ ရာထူး ကြီးမွားတိုးတက်သော အမှုထမ်းတစ်ယောက်ပီပီ ကြည်ရွှင် ချမ်းမြေ့လှဟန် မတူချေ။

ကောင့်ဒီမော်ဆက်က သား၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြသည့်အခါ နယ်စားကြီးသည် မျက်နှာကို မှောင်ရိပ်ထဲ ရောက်နေအောင် သတိနှင့် နေဟန် တူ၏။ သို့ရာတွင် လောကဝတ်အရာ၌ နားလည်သူ ဖြစ်သည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလေ့အကျက် မှတ်မဆိတ်စေမှု၍ စစ်ဗိုလ်ကြီး၏ သတ္တိ ဇွဲတို့ကြောင့် သတင်း မွေးလှခြင်း အကြောင်းများကို အလိုက်သင့် ချီးကျူးပြောဆိုလေ၏။ မည်သူမဆို မိမိအား မြှောက် ပင့်သော စကားများကို ကြားလိုသည့် ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် နယ်စားကြီး၏ စကားများကို နားဝင်ချိုလျက် ရှိနေ၏။ စစ်ဗိုလ်ကြီးကမူ ယခုအခါ၌ မိမိမှာ တားနှင့် တိုက်ခိုက်ရသော စစ်တလင်းကို စွန့်လွှတ်၍ စကားနှင့် တိုက်ရသော နိုင်ငံရေး စစ်တလင်း သို့ ဝင်နေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

ထိုခဏ၌ အဲလ်ဘာတ်က 'ဟော...မေမေ လာပြီ'ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် နယ်စား ကြီးနှင့် စစ်ဗိုလ်ကြီးတို့သည် တံခါးပေါက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်ကြလေရာ ဒီမော်ဆက် ကတော်နှင့် နယ်စားကြီးတို့သည် ပထမဆုံးအကြိမ် မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြလေ၏။ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်သည် မည်သူမျှ မမြင်မီ နယ်စားကြီး၏ စကားသံကို ကြားသည်နှင့် အခန်းဝ၌ ရပ်တန့်ကာ နားထောင်လျက်ရှိရာ ယင်းသို့ နားထောင်ရင်းပင် မိမိကိုယ်ကို မိမိ မပဟန်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်နှင့် တံခါးတိုင်ကို လက်ဖြင့် ကိုင်၍ ရပ်တန့်နေခဲ့ရ သေး၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲလ်ဘာတ်က 'မေမေ လာပြီ'ဟု ပြောလိုက်သောအခါတွင် ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းရာ၌ ... ယိုင်သွားသောကြောင့် 'မေမေ နေမကောင်းလို့လား'ဟု အဲလ်ဘာတ် က မေးလိုက်ရသေး၏။ သို့ရာတွင် စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်သည် စိတ်ကို တင်းပြီး ခြေလှမ်း မှန်မှန်နှင့် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ကတော်။ ။'ကိုယ့်သားအသက်ကို ကယ်ဆယ်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကို မြင်ရတော့ မိခင်ဆိုတာ တုန်လှုပ်တတ်တာမျိုးပဲ'ဟု ပြောလေ၏။

နယ်စားကြီးကလည်း 'ယခုလို ဖြွင်နွဲတတ်တဲ့ မိခင် ဖခင်မျိုးရဲ့ သား တစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်ကလေးနဲ့ ကယ်ဆယ်ခွင့် ရခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်လှပါ သည်' ဟု ပြန်ပြောရသော်လည်း နယ်စားကြီး ကိုယ်တိုင်ကပင် စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော် ထက် တုန်လှုပ်နေဟန် တူသေး၏။

ထိုခဏ၌ စစ်ဗိုလ်ကြီးက နိုင်ငံရေး အစည်းအဝေးတစ်ခုသို့ သွားရန် ရှိသည်ဟု အခွင့်တောင်းပြီးလျှင် ညှိသည်ကို သားနှင့်မယားတို့အား ညှိခံကြဖို့ လွှဲထားခဲ့လေ၏။ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်သည် ထိုနေ့အဖို့၌ မိမိတို့နေအိမ်တွင် အချိန်ကုန်လွန်စေ ပါမည့် အကြောင်းနှင့် နယ်စားကြီးအား ဖိတ်ကြားလေရာ နယ်စားကြီးကမူ ခရီးရောက် မဆိုက် ဖြစ်နေသော်ကြောင့် နောက်မှ အေးအေးသာသာ အလည်လာပါဦးမည်ဟု ပြော ထိုင်ရာမှ ထ လေ၏။

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် သားအမိ နှစ်ယောက်တို့ကို နှုတ်ဆက်၍ အဲလ်ဘာတ်အား မိမိနေအိမ်၌ နေသားတကျ ရှိသောအခါတွင် အလည်အပတ် ဖိတ်ခေါ် ရဦးမည်ဟု ကတိထားပြီးနောက် ရထားပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ မြင်းရထားပေါ်သို့

ရောက်ပြီးနောက် နယ်စားကြီးသည် စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်ရှိရာ အခန်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ မော့၍မျှော် ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ပြတင်းပေါက် ခန်းစီးအဝတ်မှာ လှုပ်ရှားသွားသည် ကို မှတ်ထင်လိုက်မိ၏။

(စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်မှာ ဒန်တီ၏ ငယ်ရည်းစား မာဆေဒီ ဖြစ်၍ စစ်ဗိုလ်ကြီးမှာ ဖားနင်ဒိုပင် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ ရိပ်မိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ သား အဲလ်ဘာတ်နှင့် ဒန်ဂလား၏ သမီးတို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် စီစဉ်ထားခြင်းမှာ ဒွန်နပ်တို့၏ မိတ်ဆွေဟောင်း အချင်းချင်းပင် ဖြစ်နေကြောင်းကိုလည်း သတိပြုမိကြ ပေလိမ့်မည်။)

အဲလ်ဘာတ်သည် နယ်စားကြီးကို မြင်းရထားသို့ လိုက်ပို့ပြီးနောက် မိခင်ထံ ပြန်လာသောအခါ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်မှာ မအီမသာ အမူအရာနှင့် ဆိုဖာကြီးပေါ်တွင် ငိုင်တွေတွေ ရှိနေလေ၏။

မိခင်။ ။'နေပါဦးသားရယ်၊ မွန်တီခရစ္စတိုဆိုတဲ့ နာမည်က ဘယ်လို နာမည် လဲ'

သား။ ။'မွန်တီခရစ္စတိုခေါ်တဲ့ ကျွန်းကလေးကို အစိုးရဆီက ဝယ်ယူထားပြီး ဒီနာမည်ကို ယူထားတာပါပဲ မေမေ။ တကယ့် မူးကြီးမတ်ရာထဲက မဟုတ်ပါဘူး'

မိခင်။ ။'လူဟန် အမူအရာကတော့ ခံ့ညားပေသားကပဲ'

သား။ ။'ခံ့ညားတာတော့ မပြောနဲ့တော့ မေမေ။ တကယ့် မူးမတ်အစစ်တွေ ထဲကတောင် သူ့ကို မီတာ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေ့ဖူးသေးဘူး'

မိခင်။ ။'ဒီလူက ဘယ်လိုလူထဲကလဲ သားရဲ့။ မေမေ့ ပြောပြစမ်းပါ'

သား။ ။'ကျွန်တော်လည်း ကောင်းကောင်း မသိဘူး။ ကျွန်တော့်အထင်တော့ ဒီလူဟာ သူ့တစ်သက်မှာ အကြီးအကျယ် ဝမ်းနည်းစရာ တစ်ခုခုနဲ့ ကြုံခဲ့ရဖူးဟန် ရှာတယ်။'

မိခင်။ ။'အသက်ကော ဘယ်လောက်ရှိပြီတဲ့လဲ သားရယ်'

သား။ ။'၃၅ နှစ် ၃၆ နှစ်လောက် ရှိလိမ့်မယ် မေမေ'

မိခင်။ ။'ဒီလောက် ကနိုင်မယ် မထင်ပါဘူး သားရယ်'

သား။ ။'ဟုတ်တယ် မေမေရဲ့။ ဘယ်နှစ်ခုနှစ်က သူ ဘယ်ပြည် ရောက်တုန်း က သူ ဘယ်အရွယ်ရှိပြီ ဆိုတဲ့ စကားတွေကို ကျွန်တော် အားလုံးမှတ်မိလို့ ချိန်ထိုး ကြည့်တော့ ဒီလောက်ပဲ ကျွန်တော် တွက်လို့ရတယ် မေမေ'

မိခင်။ ။'ငါ့သားက သူ့ကို စိတ်ထဲ ဘယ့်နှယ်နေသလဲ။ သဘောကျရဲ့လား'

သား။ ။'ကျွန်တော်တော့ ကြိုက်တာပဲ။ ဖရန့်ကတော့ သတိထားပေါင်းလို့ သွားတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိခင်။ ။'မှန်တယ် သားရယ်။ သတိဆိုတာ ပိုနိုင်တယ် မရှိဘူး'

သား။ ။'ဘာသတိထားဖို့ လိုသလဲ မေမေ။ ဒီလူက သောက်လည်း မသော
တတ်ဘူး။ လောင်းကစားခြင်းလည်း မရှိဘူး။ အပျော်အပါးလည်း မလိုက်တတ်ဘူ
ဘာစိုးရိမ်ဖို့ ရှိလို့လဲ'

မိခင်။ ။'ဟုတ်ပါရဲ့လေ။ ဒါထက် မင့်ဖေဖေကကော ကျေနပ်ပုံ ပေါ်ရဲ့လား

သား။ ။'ဖေဖေကတော့ သူကြိုက်လုံး ပြောလွှတ်လိုက်လေတော့ သဘော
သွားလေရဲ့ မေမေ'

မိခင်သည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ စဉ်းစားစိတ်ကူးလျက်ရှိရာမှ အသ
မှန်မှန် ရှူရှိုက်ပြီး အိပ်ပျော်သွားဟန် တူလေရာ သားလည်း ခြေဖျားထောက်ကာ အခန်း
မှ ထွက်သွားရင်း 'ဒါကြောင့် ငါထင်သားပဲ။ ဒီလူဟာ လူထူး တစ်ယောက်ပါလို့
ငါ့မေမေလို မိန်းမတစ်ယောက်က ဂရုတစိုက် မေးမြန်းဖော်ရလျှင် ဒီပြင်က မိန်းမတေ
ဆိုရင် သိချင်ကျွမ်းချင်ကြလွန်းလို့ သူ့နောက် တကောက်ကောက် လိုက်ကြဦးမ
မြင်ချေသေးရဲ့ကွယ်' စသည်ဖြင့် ပြောဆို ထွက်သွားလေ၏။

(...ရှင့် အဲလ်ဘတ်၏ စကားကို အထင်မလွဲသင့်ပေ။ မိန်းမများသ
နယ်စားကြီးကို ...ကြိုက်ကြတော့မည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ သိကျွမ်းသင့်သော
တစ်ယောက်ကို သိလိုသော ဝါသနာအတိုင်း သူ-ငါက အစ အသိဖွဲ့ကြမည် အကြော
ကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

:

BURMESE CLASSIC .com

အခန်း ၄၀

လက်စား ချေခြင်း

မှန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် အဲလ်ဘတ်၏ နေအိမ်မှ ထွက်သွား၍ မိမိ၏ နေအိမ်
ရောက်သောအခါ ဘာတက်စီယိုအမည်ရှိ ဘဏ္ဍာစိုးကို ခေါ်လေ၏။ ဘာတက်စီယို
ပါရစ်မြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါမှ ငှားရမ်းသော ဘဏ္ဍာစိုးသစ် ဖြစ်လေ
ယခုနေထိုင်သော နေအိမ်မှာလည်း ခေတ္တငှားရမ်းထားသော နေအိမ်မျှသာ ဖြစ်လေသ
နယ်စားကြီးသည် ပါရစ်မြို့တော်တွင် အိမ်ပိုင်တစ်လုံး ဝယ်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ထားသ
အလျောက် အိမ်ပွဲစားများ လာရောက် စပ်ဟပ်ကြလေရာ အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်
တစ်ဆောင်ကို ဝယ်ယူရန် နယ်စားကြီး စိတ်ကူးထား၏။ သို့ဖြစ်၍ နယ်စားကြီးသ
စာအနည်းငယ်ရေးရန် ရှိသည်ကို ရေးသားပြီးနောက် ဘဏ္ဍာစိုး ဘာတက်စီယိုနှင့်အ
အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်ကြီးကို ကြည့်ရှုရန် သွားရောက်မည်ဟု မြင်းရထား ပြင်ဆင်စေ

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ဘဏ္ဍာစိုးကိုခေါ်၍ အတူလီလမ်းသို့ မြင်းရထား
နှင့် သွားရောက်လေရာ မြင်းရထားမှ မြင်းများမှာ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ထောင်စီပေး၍ ဝယ်ထား
ရသော မြင်းများ ဖြစ်လေရကား လက်များကို အာဘောင်အာရင်းသို့ တိုင်အောင်
မြှောက်ပြီးမှ မြေပေါ်သို့ တဖြောင်းဖြောင်း မြည်အောင် ခုတ်ချသွားကြသည် ဖြစ်သော
ကြောင့် လမ်း၌ တွေ့သော ခြေလျင်ခရီးသည်၊ မြင်းစီးခရီးသည်တို့မှစ၍ အားလုံးကပင်
ငေးမာကာ ကြည့်နေရစ်ကြရလေ၏။ ရထားမြင်းနှစ်ကောင်တို့က "အသားကျ"
သွားနည်းမျိုးဖြင့် လေးဖက်မှန်မှန်ကြီး ပြေးကြခြင်းကိုပင်လျှင် မြင်းစီးခရီးသည်များက
ထဆုန်ချလိုက်မှ မီနိုင်ကြလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် မြင်း၊ မြင်းရထား၊ နေအိမ်မှစ၍
ပါရစ်မြို့တော်တွင် သားသားနားနား နေထိုင်လိုသည့် လက္ခဏာဖြင့် ငွေကို မမြင်ဘဲ
ထမတန်းချည်း ဝယ်ယူလေ့ရှိ၏။

အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်သို့ ရောက်ကြသောခါ နယ်စားကြီးသည် ဘဏ္ဍာစိုးအား
အိမ်တံခါးကို ဖွင့်စေပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား အတူတကွ ဝင်ရောက် ကြည့်ရှုကြ
လေ၏။ ဘဏ္ဍာစိုးမှာ ၎င်းနေအိမ်သို့ ရောက်ကတည်းက အပြင်းအထန် တုန်လှုပ်လျက်
ရှိသည်ကို နယ်စားကြီးက သတိပြုမိ၏။ အိမ်ခန်းများကို တစ်ခန်းစီ ကြည့်ရှုပြီးနောက်
အိမ်နောက်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်၍ နယ်စားကြီးက တစ်ခုသော တည်ပင်ကြီး
အောက်၌ ရပ်လျက် ရှိသောအခါတွင်မူကား ဘဏ္ဍာစိုးက 'ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ခင်ဗျား။
ဒီနေရာမှာ မရပ်ပါနဲ့။ တူလွန်း အားကြီးလွန်းလို့ ကျွန်တော် မကြည့်နိုင်လို့ပါ'ဟု
တုန်ယင်သော အသံနှင့် တောင်းပန်ပြောဆိုလေ၏။

နယ်စားကြီးမှာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာကြကတည်းက ဘဏ္ဍာစိုး၏ ထူးခြားသော
အမူအရာကို စဉ်းစားအံ့သြနေခဲ့မိရာ ထိုကဲ့သို့ ဘဏ္ဍာစိုးက ဖွင့်ဟ တောင်းပန်ခြင်းကို
ကြားရသောအခါတွင်မူကား အကျိုးအကြောင်းကို မည်သို့ ရှိနေသည်ကို သိလိုသော
စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် မေးမြန်းလေ၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကမူ ဘာမျှ မဖြစ်ရကြောင်း
ပြော၍ ငြင်းကွယ်နေပြန်၏။ ထိုအခါ နယ်စားကြီးက 'မင့်အမူအရာ အင်မတန်
ထူးဆန်းတယ်။ ငါ့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဖွင့်ပြောရင်ပြော၊ မပြောရင် မင့်နေရာ ဒီပြင်လူ
တစ်ယောက် ထားရမယ်။ မင်းကို ငါ မလိုချင်ဘူး'ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဘဏ္ဍာစိုး
သည် လခ ၂၀၀ ကျော်မျှ ရမည့် ၎င်းအလုပ်ကို နှမြောသည်နှင့် 'ကျွန်တော် ပြောပါတော့
မယ်။ နားထောင်ပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော့်ကို ဒီအလုပ်မှာ ဆက်လက်ပြီး ထားလိုက်
ထားထိုက် နယ်စားကြီးသာလျှင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါတော့'ဟု ပြောပြီးနောက် မိမိ၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်းပြောပြလေရာ အကျဉ်းချုပ် အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်လေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၈၁၅ ခုနှစ်တွင် ဘာတက်စီယိုတွင် အလွန်ချစ်ခင်သော အစ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက် ရှိ၏။ အစ်ကိုမှာ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်၍ အဆန်တာအမည်ရှိ မယားရှိ၏။ အစ်ကိုသည် နပိုလီယန် ဘုရင်အောက်တွင် စစ်မှုထမ်းလျက် ရှိရာ နပိုလီယန် နန်းကျ သောအခါတွင် စစ်တပ်လည်း ဖျက်သိမ်းရ၍ အစ်ကိုက ညီထံသို့ စာတစ်စောင် ရေးလိုက်၏။ ၎င်းစာတွင် ရှိသမျှငွေကို ယူလာခဲ့၍ နိုင်မာမြို့ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုသို့ လာခဲ့ရန် မှာထားလိုက်၏။ ညီဖြစ်သူ ဘာတက်စီယိုသည် ငွေ ၁၀၀၀ ဝိ ရှိသည့်အနက် ၅၀ဝိ ကို မရီးထံ အပ်နှံထားခဲ့၍ ကျန်ငွေ ၅၀ဝိ နှင့် နိုင်မာမြို့သို့ လာရောက်ခဲ့၏။ ချိန်းထားသော ဟိုတယ်သို့ ရောက်၍ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ ယမန်နေ့ကပင် လူဝီဘုရင်ဘက်က စစ်သားတစ်ဦးနှင့် လမ်းပေါ်တွင် ခိုက်ရန်ဖြစ်၍ အသတ်ခံရကြောင်း ကြားသိရလေ၏။

ညီဖြစ်သူ ဘာတက်စီယိုမှာ ကြံရာမရသည်နှင့် တရားသူကြီး ဗီလီဖို့ထံသို့ သွား၍ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြပြီး တရားခံများအပေါ်၌ အရေးယူရန် တိုင်တန်းလေ၏။ ဗီလီဖို့မှာ လူဝီဘုရင် ဘက်တော်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား တရားခံများအပေါ်၌ အရေးယူ... ကူတိုမှုထားသည့်ပြင် 'လူမိုက်ဘက်က လူမိုက်တွေ သေတာပဲ ကောင်းတယ်' ဟု ပြောကာ ... ထုတ်လိုက်၏။ တစ်ယာက်တည်းသော အစ်ကိုအပေါ်၌ ကြင်နာ လှစွာသော ဘာတက်စီယိုမှာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်အောင် နာကြည်းလှသည်နှင့် 'မတရားတဲ့ တရားသူကြီး။ ခင်ဗျားကို တွေ့ရာသင်္ချိုင်း ဖြစ်စေမယ်။ သတိထားနေ' ဟု ခြိမ်းခြောက် ကာ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ထိုနေ့၌ ဘာတက်စီယိုသည် ဓားမြှောင်တစ်လက်ကို ထက်လှအောင် သွေးပြီး နောက် ဗီလီဖို့ကို ချောင်းနေခဲ့လေ၏။ ဗီလီဖို့ကလည်း စိုးရိမ်ဟန် လက္ခဏာနှင့် အဖော် မပါဘဲ ခရီးမသွားချေ။ ညီဖြစ်သူသည် ဗီလီဖို့ကို အမြဲချောင်းနေသည့်ပြင် ၎င်း၏အသွား အလာကိုလည်း ထောက်လှမ်းစုံစမ်းထား၏။ ဗီလီဖို့မှာ အတွလီလမ်းရှိ အိမ်ကြီးတစ်အိမ် သို့ သွားတတ်ကြောင်း သတင်းရထားသည်နှင့် ညီက အိမ်ကြီးအနီးမှ စောင့်လေ့ရှိ၏။ ... ဟစ်ညဦးသန်း၌ ၎င်းအိမ်ကြီး၏ ဝင်းကြီးအတွင်းတွင် ဗီလီဖို့သည် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောလျက်ရှိသည်ကို ညီက တွေ့မြင်ရ၏။ သို့ရာတွင် သတ်ရန်မှုကား အခွင့်မရ ချေ။ ညီသည် ထိုအိမ်ကြီးအနီးမှ ညဉ့်တိုင်း စောင့်နေခဲ့၏။

တစ်ညဉ့်သန်း၌ ညီသည် လမ်းပေါ်မှ ခေါင်းကြည့်နေစဉ် အစေခံတစ်ယောက် မြင်းစိုင်းထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ အတန်ကြာသောအခါ အစေခံပြန်ရောက် လာပြီး ဗီလီဖို့ ဝင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ညီသည် ဝင်းထရံကိုကျော်၍ ဓားမြှောင်ကို လက်တွင် ကိုင်လျက် သစ်ပင်အောက်မှ စောင့်နေ၏။ တစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ ဗီလီဖို့သည် အကျီရှည်ကြီးကို ဝတ်လျက် တူးရွင်းတစ်ချောင်းကို လက်တစ်ဖက်တွင် ကိုင်၍ အခြားလက်တစ်ဖက်၌ သေတ္တာတစ်လုံး ပိုက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

သစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်သောအခါ တောင်မြောက်လေးပါးကို ကြည့်ပြီးနောက် ဗီလီဖို့သည် သေတ္တာကို ချထား၍ မြေကြီးကို တူးလေ၏။ ညီ၏စိတ်၌ စဉ်းစားမိ သည်ကား ဤလူသည် ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများကို တိတ်တဆိတ် မြှုပ်နှံနေသည်ဟု မှတ်ထင် မိ၏။ တွင်းတူး၍ မြှုပ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ညီသည် မှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာ၍ 'ငါက ဘာတက်စီယို။ အစ်ကိုကြီးအတွက် လက်စားချေလိုက်ပြီကွ' ဟု ပြောပြော ဆိုဆိုနှင့် ရင်ဘတ်ကို ဓားမြှောင်နှင့် တစ်ချက်တည်း ထိုးနှစ်လိုက်လေ၏။ ဗီလီဖို့မှာ တစ်ခွန်းမျှပင် မအော်နိုင်ဘဲ ပွဲချင်းပြီး လဲသေသွားလေ၏။ ၎င်းနောက် မြှုပ်ထားသော သေတ္တာကို လျင်မြန်စွာ တူးဖော် ယူငင်ပြီးလျှင် မြစ်ကမ်းဆီသို့ ပြေးသွားလေ၏။

မြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်၍ သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို တွေ့ရဘဲ မွေးခါစ ကလေးကလေးကို အံ့သြစွာနှင့် တွေ့ရလေ၏။ ညီသည် ကလေးကို မြစ်ထဲသို့ ပစ်ချတော့မည် ပြုပြီးမှ မပစ်ရက်သည်နှင့် အိမ်သို့ ယူလာ၍ မရီးအား ပြသလေရာ မရီးကလည်း မွေးမြူရန် သဘောတူလေ၏။ စင်စစ်သော်ကား ဗီလီဖို့သည် ... တိတ်ပုန်း မွေးမိသော သားကလေးကို အရှင်လတ်လတ် မြေကြီးထဲ၌ မြှုပ်သတ် ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မရီးနှင့် မတ်တို့သည် ဗီလီဖို့၏ သားကလေးကို မွေးမြူခဲ့ကြရာ အဆန်တာ၏ အလိုလိုက်မှုကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ဉာဉ်ဆိုးကလေး ပါလာသော သူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း အလွန်ဟော့ရမ်း သော့သွမ်းသော သူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာလေ၏။ အိမ်နီးချင်းများ၏ ပစ္စည်းကို မကြာမကြာ ခိုးယူမှုနှင့် အတိုင်အတော ခံရ၏။ မတ်က ရိုက်နှက် ဆုံးမမည် ပြုသော်လည်း မရီးက ဖျန်ထား၏။

မတ်နှင့် မရီးတို့သည် သူငယ်ကို "ဘယ်နီဒက်တို"ဟူသော အမည်နှင့် မွေးမြူ လာခဲ့ကြရာ ဘယ်နီဒက်တိုသည် အရပ်ထဲတွင် အဆိုးဆုံးသော ကာလသားများနှင့် ပေါင်းသင်းတတ်၏။ "အန်တီ" ထံမှ အတင်းအကျပ် ပိုက်ဆံတောင်း၍ မပေးလောက်သော အခါ ခိုးယူတတ်သေး၏။ သော့ခတ်ထားလျှင် သော့တူနှင့် ဖွင့်ယူ၏။ ဝှက်ထားလျှင် ရှာရအောင် ရှာယူ၏။ မရလျှင် ချော့တောင်း၏။ ချော့မရလျှင် ပူတောင်း၏။ ပူမရလျှင် ... ယူ၏။ အတော်ပျက်စီးသော သူငယ်ကလေးပေတည်း။

တစ်နေ့သ၌ ဘာတက်စီယိုသည် သင်္ဘောသားအဖြစ်နှင့် သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ် ၌ လိုက်ပါသွားခိုက်တွင် ဘယ်နီဒက်တိုသည် အဆန်တာထံမှ ငွေညှစ်၍ တောင်းလေ၏။ အဆန်တာက ထုတ်ပေးသော ငွေမျှနှင့် မကျေနပ်ချေ။ တောင်းသော ငွေမှာ အလွန်အမင်း များလှသည်နှင့် အဆန်တာက မပေးနိုင်ကြောင်းနှင့် ငြင်းဆန်ရာတွင် သူငယ်သည် တစ်နေ့ပတ်လုံး ပျောက်သွားတော့၏။ ထိုညဉ့် ၁၁ နာရီ ထိုးလတ်သော် သူငယ် ပြန်ရောက်လာ၍ အဆန်တာက အားရဝမ်းသာနှင့် ဖက်ရမ်း နမ်းရှုပ်မည် ပြုသည်တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူဆိုး ၃ ယောက်တို့က အဆန်တာကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လေ၏။ ထိုအတောအတွင်း
ဘယ်နီဒက်တို့က 'သူ့မှာ ငွေတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ရအောင် တောင်းကြရအော
မရရင် ရတဲ့နည်းနဲ့ ညှဉ်းတောင်းကြမယ် မဟုတ်ဘူးလား၊ သူငယ်ချင်းတို့'ဟု မေးသေ
၏။

အဆန်တာကမူ မိမိမွေးကျေး သုတ်သင်လာခဲ့သဖြင့် သားအရင်းတမျှ ချစ်
ကြင်နာလှသော ဤသူငယ်က မိမိအား ကျီစယ်နေသည်ဟူ၍သာ မှတ်ထင်သည်
ပြုံးရယ်ကာ ရှိနေသေး၏။ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော လူဆိုးသည် ထိုင်ရာမှ ထ
အိမ်တံခါးကို ပိတ်လိုက်၏။ ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အဆန်တာ
တုန်လှုပ်စ ပြုလာ၏။ ၎င်းနောက် လူဆိုးများသည် အဆန်တာကို မီးဖိုဆီသို့ ဆွဲခေါ်
ခြေထောက်ကို မီးမြှိုက်ရင်း ပစ္စည်းထားသော နေရာကို အတင်းမေးကြ၏။ အစန်တာ
ပေးရန်ပစ္စည်း မရှိသောကြောင့် မပြောဘဲ ရှိ၏။ ထိုအခါ လူဆိုးများသည် ခေါင်းမာ
သည် ထင်မှတ်၍ အဆန်တာ၏ ခြေထောက်ကို မီးတောက်များထဲသို့ အတင်းထိုးသွ
ထည့်ကြရာ အဆန်တာက မှုပြင်းလှသော ဝေဒနာကြောင့် ရုန်းဖယ် ကန်ကျောက်ရာတ
အဝတ်များ [illegible] မီးစွဲလောင်လေ၏။ လူဆိုးများလည်း မိမိကိုယ်ကို မီးကူးမည်စိုး
လွှတ်လိုက်ကြရ၏။ အဆန်တာသည် မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်လျက် တံခါးဆီ
ပြေးသွားလေရာ တံခါးမှာ ပိတ်လျက် ရှိ၏။ ထိုအတောအတွင်း အဆန်တာလည
ငယ်သံပါအောင် ဟစ်အော်လျက် ထိုမှ ဤမှ ပြေးလွှားရင်း ထွက်ပေါက်ရှာလေ
ဘယ်နေရာ၌မျှ ထွက်လမ်း မရှိချေ။ နောက်ဆုံး၌ အော်သံများ တဖြည်းဖြည်း တိတ်ဆိ
၍ သချိုင်းသဖွယ် ဆိတ်ငြိမ်လျက် ရှိလေတော့၏။

နံနက်လင်းသောအခါ အိမ်နီးချင်းများသည် ပုလိပ်အရာရှိများကို ခေါ်
အဆန်တာ၏ အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ကြလေရာ မိန်းမမှာ ရစရာ မရှိအောင် တစ်ကိုယ်
လောင်ကျွမ်းထားသော်လည်း အသက်ရှူရှိ[illegible]လျက်ပင် ရှိနေသေး၏။ အိမ်တွင်း၌က
ယသတ္တာ ဗီရို အံဆွဲ စသည်တို့ကို တွေ့ရ၏။ ဘယ်နီဒက်တို့မှာမူ ထိုနေ့မှစ၍ ပျောက်ကွ
သွားတော့သည် ဖြစ်သောကြောင့် ဘာတက်စီယို ပြန်လာသောအခါ၌လည်း မတွေ့
တော့ချေ။

ဘာတက်စီယိုသည် အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို နယ်စားကြီးအ
ပြောပြပြီးသည့်အဆုံး၌–

တို။ ။'အဆန်တာကော ယခု ရှိသေးသလား'

ယို။ ။'မရှိတော့ပါဘူး။ သေရှာပါပြီ'

တို။ ။'ဘယ်နီဒက်တို့နဲ့ကော တွေ့သေးသလား'

ယို။ ။'မတွေ့တော့ဘူး ခင်ဗျ'

တို။ ။'ထောက်လှမ်း စုံစမ်းကြည့်သေးသလား'

ယို။ ။'မထောက်လှမ်းပါဘူး။ တွေ့လည်း မတွေ့ချင်ပါဘူး။ ဒါထက် ဗီလီဖို့ကို
[illegible]တော် သတ်မိတဲ့အတွက် နယ်စားကြီးက ဘာပြောစရာ ရှိပါသလဲ'

တို။ ။'မပြောလိုတော့ပါဘူး။ မင်းပြောပုံတော့ ဗီလီဖို့ဟာ သူ့အပြစ်နဲ့သူ ခံသွား
[illegible]တာနဲ့ တူပါရဲ့။ ကိုင်း...ကိုင်း...မင်း ရှောင်နေစမ်း။ ငါ စိတ်ကူးစရာ ရှိသေးတယ်'
[illegible] ပြောသည်နှင့် ဘာတက်စီယို ထွက်သွားသောအခါ နယ်စားကြီးသည် သစ်ပင်အောက်
[illegible]င်ထိုင်လျက် ဤနေရာကား သူငယ်ကို တူးဖော်သော နေရာဖြစ်ရမည်။ ထိုနေရာကား
ဗီလီဖို့ကို ဓားနှင့်ထိုးသောနေရာ ဖြစ်ရမည် စသည်ဖြင့် စဉ်းစား စိတ်ကူးနေလေ၏။
[illegible]ောက်ဆုံး၌ နယ်စားကြီးသည် ဥယျာဉ်တွင်း တစ်ပတ်နှစ်ပတ် လှည့်လည် ကြည့်ရှုပြီး
[illegible]ောက် ဘာတက်စီယိုကိုခေါ်၍ မြင်းရထားဖြင့် နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

အခန်း ၄၁

နယ်စားကြီးနှင့် ဒန်ဂလား

[illegible]ောက်တစ်နေ့ နေ့လယ် ၂ နာရီအချိန်တွင် အလွန်တရာ ဖျတ်လတ် သွက်လက်၍
[illegible]ဆက်အကွင်းကျသော မြင်းနှစ်ကောင် တပ်ဆင်သည့် မြင်းရထားတစ်စီးသည်
နယ်စားကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဆိုက်ရောက်လာလေ၏။ ရထားပေါ်၌ကား အသက် ၅၀
အရွယ်ရှိသော်လည်း လူငယ်ပုံဖမ်းလိုသည့် လက္ခဏာနှင့် ခပ်နုနု ဝတ်ဆင်ထားသော
[illegible]တစ်ယောက်ပါလာ၍ ရထားနောက်မှ လိုက်ပါလာသော မြင်းထိန်း အစေခံအား
[illegible]မိန့်ပေးလိုက်၏။ မြင်းထိန်းသည် နယ်စားကြီး၏ အစေခံအား စုံစမ်းရာ အစေခံက
[illegible]အိမ်မှာ နယ်စားကြီး၏နေအိမ် မှန်သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ဧည့်သည်များ
[illegible]က်မခံသေးကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။ နောက်ဆုံး၌ ရထားပေါ်မှ လူက
[illegible]ားချပ်ကလေး ထုတ်ပေး၍ လော့ဒ်ဒန်ဂလားက နှုတ်ဆက်လာကြောင်း ပြောရစ်ရန်
[illegible]ထားခဲ့ပြီးလျှင် ရထားထွက်သွားလေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ နယ်စားကြီးသည် မြင်းရထားကို မိမိ၏ ပြတင်းပေါက်
[illegible]လန့်ကာအကြားမှ မှန်ဘီလူးဖြင့် ချောင်းကြည့်ရင်း 'မြင်းနှစ်ကောင် ချောသလောက်
[illegible]ခင်ကဖြင့် ခွကျပါပေ့ကွယ်'ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

မြင်းရထား ထွက်သွားသောအခါ နယ်စားကြီးသည် ဘာတက်စီယိုကိုခေါ်၍–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို။ ။'ခုနင်က မြင်းနှစ်ကောင်ကို မြင်လိုက်ရဲ့လား'

ယို။ ။'မြင်လိုက်ပါတယ်'

တို။ ။'အလှဆုံး အကောင်းဆုံး မြင်းနှစ်ကောင်ကို ရအောင် ဝယ်ပါဆိုတာကြောင့် ဒီမြင်းနှစ်ကောင်ကို မဝယ်သလဲ'

ယို။ ။'ဟိုတုန်းက မရောင်းလို့ပါ။ လော့ဒ်ဒန်ဂလားက ၁၅၀၀၀ စီ ပေး၍ ဝယ်ထားပါတယ်'

တို။ ။'ကောင်းပြီ။ တစ်ကောင်ကို ၃၀၀၀၀ စီ ပေးပြီး ရအောင် ဝယ်ယူလိုက်ကြားလား'

ယို။ ။'မှန်ပါ'

တို။ ။'ဒီမြင်း ၂ ကောင် ရအောင် ဝယ်ပြီး ဒီညနေ ၅ နာရီအချိန်မှာ တန်ဆာပလာ အသစ်နဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ ရထားပြင်ပြီး ရှိစေရမယ်။ နားလည်လား'

ယို။ ။'စိတ်ချပါ။ ရပါစေ့မယ် နယ်စားကြီး'

၎င်းနေ့ ညနေ ၅ နာရီအချိန်တွင် နယ်စားကြီးသည် အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသောအခါ မိမိ မှာထားသည့်အတိုင်း နံနက်က မြင်းနှစ်ကောင်နှင့် ကကြိုးတန်ဆာပလာအသစ် တပ်ဆင် ပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျေနပ်၍ ပြုံးလျက် ရထားပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ ဒရိုင်ဘာအားမူ လော့ဒ်ဒန်ဂလား၏ နေအိမ်သို့ မောင်းနှင်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ ၎င်းနေအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ မနဥစွာ ကြွယ်ဝသည်အလေျာက် ကြွယ်ဝကြောင်းကို မောင်းထုကြေညာနေဘိသကဲ့သို့ မွမ်းမံ ခြယ်လှယ်ထားသော ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။ ကုလားထိုင်ကြီးများကို ရွှေချထားသည့်အပြင် ဖဲအဖြူထည်ကို ခင်းကျင်းပြီးမှ အနားတွင် ရွှေဇာတပ်လျက် ထားလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် အခန်း၏ ခင်းကျင်းထားပုံကို ကြည့်ရင်း ပြုံးမိလေ၏။ အကြောင်းမူကား နေထိုင်စချင်ဖွယ်ရှိအောင် ခင်းကျင်းထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်ဖော်လိုသည့် ခင်းကျင်းနည်းမျိုး ဖြစ်ပေသောကြောင့်တည်း။

အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် လော့ဒ်ဒန်ဂလား ဝင်လာ၍ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဦးခေါင်းညွှတ်ကာ နှုတ်ဆက်ကြလေ၏။

ဒန်ဂလားက 'မော်ပယာ (မစ္စတာ) မွန်တီခရစ္စတို မှတ်တယ်'ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မွန်တီခရစ္စတိုက 'မှန်ပါတယ်၊ အောက်လွှတ်တော်အမတ် ရွှေတံဆိပ်တော်မင်း ဘေရွန်ဒန်ဂလား ခင်ဗျာ'ဟု တစ်လုံးစီ ပြန်ပြောလိုက်၏။

ဒန်ဂလားသည် မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးကို ခေါ်ဝေါ်ရာ၌ သာမန် "မစ္စတာ" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လိုက်သည့်အတွက်ကြောင့် မွန်တီခရစ္စတိုက ဒန်ဂလား၏ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်များကို တစ်ခုမကျန် အပြည့်အစုံ လေးနက်စွာ ခေါ်ဝေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒန်ဂလားသည် ထိုအခြင်းအရာကို ရိပ်မိသည်ဖြစ်၍ စိတ်ထဲတွင် နင့်ခနဲ ဖြစ်သွား၍ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်နေမိသေး၏။ လူနှစ်ယောက်တို့၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်သည်နှင့် ပြင်နက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် "နယ်" ကြရလေပြီ။ ဒန်ဂလားမှာ ဘဏ်တိုက်ရှင် သူဌေးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသဖြင့် နယ်စားကြီးက အလုပ်ကိစ္စနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရောက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လား။ ။'ရောမမြို့က သွန်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီထံမှ နယ်စားကြီးအကြောင်း စာပေးလိုက်ပါတယ်'

တို။ ။'ဒါဖြင့် ကျွန်တော် သုံးစွဲဖို့ လိုတဲ့စရိတ်အတွက်ကို ခင်ဗျား တာဝန်ခံမယ်လား'

(သွန်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီသည် နယ်စားကြီးအတွက် မိမိတို့က တာဝန်ယူမည့်အကြောင်းကို ဒန်ဂလားထံ စာရေးလိုက်ပြီးဖြစ်၍ နယ်စားကြီး သုံးစွဲရာ၌ ထုတ်ပေးသော ချက်လက်မှတ်များကို ဒန်ဂလား၏ ဘဏ်တိုက်က ငွေသား ထုတ်ပေးရမည် ဖြစ်၏။ ဥပမာ–နယ်စားကြီးက ၅ သောင်းတန် အိမ်တစ်လုံးကို ဝယ်ယူ၍ ချက်လက်မှတ်ရေးပေးလိုက်သောအခါ အိမ်ရှင်သည် ၎င်းချက်လက်မှတ်ကို ဒန်ဂလား၏ ဘဏ်တိုက်သို့ ရောက်၍ ငွေသားဖြင့် လဲယူနိုင်ရမည် ဖြစ်၏။ စင်စစ်မှာ ဒန်ဂလား၏ ဘဏ်တိုက်သည် နယ်စားကြီးအတွက် အသုံးတော်ခံ ဖြစ်ရမည် ဖြစ်လေသည်။)

လား။ ။'မရှင်းလင်းတဲ့ စကားတစ်လုံး ကျွန်တော် မေးပါရစေ'

တို။ ။'မေးပါလေ'

လား။ ။'အကန့်အသတ်မရှိ တာဝန်ခံဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲ'

တို။ ။'ဒီစကား ဘာရှုပ်ထွေးဖို့ ရှိလို့လဲ။ ရှင်းသားကပဲ'

လား။ ။'မှန်ပါတယ်။ သို့သော် အကန့်အသတ်မရှိဆိုတော့ ကျယ်ဝန်းလွန်းလှ၍ မကြီးပေဘူးလား'

တို။ ။'သြော် ကျွန်တော့်ကို ဟိုကုမ္ပဏီက ယုံကြည်သော်လည်း ဘေရွန်ရဲ့ ဘဏ်တိုက်က ဒီလောက် မလိုက်နိုင်ဘူး ဆိုပါတော့'

လား။ ။'ဒီလိုလည်း တိုက်ရိုက် မဟုတ်ပါဘူး'

တို။ ။'ဒါဖြင့် ကျွန်တော် လိုသလောက် ထုတ်ပေးရအောင် ငွေမလုံလောက်ဘူးလို့ ဆိုချင်တာလား'

လား။ ။(ရင်ကော့လျက်)'ကျွန်တော်တို့ ဘဏ်တိုက်က ငွေမလုံလောက်မှာကို စိုးရိမ်လိမ့်မလဲ။ ရောမ အရင်းအနှီးကြီး စိုက်ထုတ်ထားတာကပဲ။ သို့သော် တစ်ခု မေးပါရစေ။ ငွေ ဘယ်လောက် ထုတ်ဖို့ ကြံရွယ်ထားပါသလဲ'

တို။ ။'ဘယ်လောက် လိုလိမ့်မယ်လို့ မခန့်မှန်းနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် အကန့်အသတ် မရှိတဲ့ စကားကို ကျွန်တော် သုံးထားရတာကပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ဒန်ဂလားသည် မိမိ ဘဏ်တိုက်၏ တောင့်တင်းခိုင်လုံကြောင်းက
ဘော်ပြလိုက်တော့မည်ဟု ကြံရွယ်သည်နှင့် ရင်ကို ကော့လျက် ပြောသည်မှာ–

လား။ ။'နယ်စားကြီး လိုမယ်ထင်တာလောက်ကို ခန့်မှန်းချေ ပြောစမ်းပါ
ကျွန်တော်တို့ ဘဏ်တိုက်ကတော့ လိုချင်သလောက် ထုတ်ပေးနိုင်တဲ့ အင်အားရှိပါတယ်
တတ်နိုင်လို့ နယ်စားကြီးက ငွေတစ်သန်း လိုချင်သလား၊ ထုတ်ပေးနိုင်တယ်'

တို။ ။'ဘာတဲ့ ခင်ဗျား'

လား။ ။'ကျွန်တော်တို့ ဘဏ်တိုက်က ငွေတစ်သန်း လိုချင်သလား။ ထုတ်ပေး
နိုင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်'

တို။ ။(ရှုံ့မဲ့လျက်) 'ငွေတစ်သန်း။ ခင်ဗျာ ငွေတစ်သန်းလောက်နဲ့ ဘာသွား
သုံးရမှာလဲ။ တစ်သန်းလောက် ငွေမျိုးတော့ ဘဏ်တိုက်တွေ ဘာတွေ ဘာလုပ်နေမလဲ
ကျွန်တော့်အိတ်ထဲမှာ ဆောင်နိုင်ခဲ့တာပေါ့'ဟု ပြောရင်း နယ်စားကြီးသည် ၅ သိန်းတ
လက်မှတ်နှစ်စောင်ကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်၍ ပြလေ၏။ ဒန်ဂလားကဲ့သို့သော လူစားမျိုးမှ
ငွေစက္ကူများကိုသာ နားလည်တတ်လေရကား ငါးသိန်းတန်လက်မှတ်နှစ်စောင်ကို အိတ်
ဆောင် ပြုလုပ်ထားသော နယ်စားကြီးအား အံ့သြစွာနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

တို။ ။'သွန်မဆင်ကုမ္ပဏီကို မယုံဘူးဆိုရင် ဖွင့်သာပြောပါ။ ကျွန်တော့်မှ
ဒီပြင် ကုမ္ပဏီ နှစ်ခုက ဒီပြင် ဘဏ်တိုက်နှစ်တိုက်ကို ပေးလိုက်တဲ့ သက်သေခံ စာ
လည်း ပါပါသေးတယ်။ ခင်ဗျား မတတ်နိုင်ရင် ဒီပြင် ဘဏ်တိုက်ကို သွားရုံပေါ့'ဟု
ပြောလျက် စာနှစ်စောင်ကို ထုတ်ပြလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ၎င်းစာနှစ်စောင်ကို လှမ်း
၍ လက်မှတ်တုများ ဖြစ်နေလေသလောဟု စူးစိုက်စွာ ကြည့်နေသေး၏။ ကျေနပ်သော
အခါ၌ အံ့သြမဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေတော့၏။

လား။ ။'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ။ နယ်စားကြီး လိုသမျှကို ကျွန်တော်
အသုံးတော် ခံပါ့မယ်'

တို။ ။'ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် မနက်ဖြန် ကျွန်တော့်ဆီ ကျေးဇူးပြု၍
နည်းနည်းပါးပါး ပို့လိုက်ပါ'

လား။ ။'ဘယ်လောက် ပို့လိုက်ရပါမလဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ပထမနှစ်အတွက် အသုံးစရိတ်ငွေ ၆ သန်း ပို့လိုက်ဗျာ'

လား။ ။'ခြောက်သန်း၊ ကောင်းပါပြီ။ ပို့လိုက်ပါ့မယ်'

တို။ ။'နောက်ထပ် လိုရင်လည်း ထပ်တောင်းသေးတာပေါ့။ အခုတော့
လုံလောက်ပြီ မှတ်တာပဲ'

လား။ ။'မနက်ဖြန် ၁၀ နာရီမှာ ကျွန်တော် ပို့လိုက်ပါမယ်။ ရွှေ ယူမလား
ငွေယူမလား၊ စက္ကူယူမလား'

တို။ ။'ရွှေတစ်ဝက်၊ စက္ကူတစ်ဝက် ပို့လိုက်ဗျာ'

နယ်စားကြီးလည်း ထ မည် ပြုသောအခါ–

လား။ ။'ပိုက်ဆံပေါတဲ့လူတွေ ကျွန်တော် တွေ့ဖူးပါရဲ့။ သို့သော် နယ်စားကြီး
လိုတော့ မမိကြပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒါထက် တစ်ခု မေးပါရစေ။ နယ်စားကြီး ပိုက်ဆံပေါတာ
ကြာပါပြီလား ခင်ဗျား'

တို။ ။'ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က ဆိုပါတော့။ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို ခင်ဗျား
နောက်တော့ သိပါလိမ့်မယ်'

ထိုစကားကိုပြောစဉ် နယ်စားကြီးလည်း ပြုံးရယ်လိုက်ရာ ဒန်ဂလားမှာ လန့်သွား
၏။ ဒန်ဂလားမှာ ပိုက်ဆံကြွယ်ဝသူများကို ကိုးကွယ်တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား
နယ်စားကြီး မပြန်မီ မိမိ၏ဇနီးနှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ပေးဖို့ ခွင့်တောင်း၏။ နယ်စားကြီးက
ခွင့်ဆန်သည်နှင့် ဒန်ဂလားသည် ဧည့်သည် နယ်စားကြီးကို လေဒီဒန်ဂလားရှိသော
ဧည့်ခန်းသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ဒန်ဂလားနှင့် နယ်စားကြီးတို့သည် လေဒီဒန်ဂလားရှိရာ ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်သွားကြ
သောအခါ လေဒီဒန်ဂလားနှင့် ဒီဘရေးဆိုသူတို့မှာ စန္ဒရားအနီးတွင် ထိုင်နေကြ၏။
ဒီဘရေးဆိုသူမှာ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးချုပ်၏ အတွင်းဝန်ဖြစ်၍ အဲလ်ဘတ်၏ ထမင်းစား
ပွဲတွင် နယ်စားကြီးနှင့် တစ်ကြိမ် တွေ့ဆုံကြဖူးလေပြီ။

ဒန်ဂလားက ဇနီးဖြစ်သူအား 'ဒီမလေ လူထူးတစ်ယောက် ပါလာတယ်။
နယ်နယ်လူ မှတ်သလား။ ပါရစ်မြို့မှာ တစ်နှစ်နေမည့် အတောအတွင်း ငွေ ၆ သန်း
ကုန်အောင် သုံးမလို့တဲ့။ မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးလေ ဟောဒီမှာ'

မဒမ်ဒန်ဂလားသည် လင်ယောကျ်ား၏ မယဉ်ကျေးသော မိတ်ဆက်နည်းကို
မကျေနပ်သော်လည်း ထိုမျှလောက် ကြွယ်ဝသော လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ပါဝင်စားခြင်း
မရှိဘဲ မနေနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ထုံးစံအတိုင်း ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာသော စကားတို့ဖြင့်
နှုတ်ခွန်းဆက်သလေ၏။ နယ်စားကြီးကလည်း အထိုက်အလျောက် ပြန်ပြောလေ၏။

ထိုခဏ၌ အစေခံတစ်ယောက် ဝင်လာ၍ လေဒီဒန်ဂလားအား တီးတိုးစကား
ပြောလေ၏။

လေဒီ။ ။'အလို ဟုတ်ကဲ့လား ဒန်ဂလား'

လား။ ။'ဘာဟုတ်တာတုံး'

လေဒီ။ ။'မြင်းရထားပြင်ဖို့ အစေခံက သွားတော့ ကျုပ်မြင်းတွေ မရှိတော့ဘူး
ဆိုပါကလား'

လား။ ။'ကျုပ်ပြောပါမယ်၊ နားထောင်ပါဦး'

လေဒီ။ ။'ကြည့်ကြစမ်းပါဦးရှင်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဝယ်ယူထားတဲ့ မြင်းချော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးနှစ်ကောင်ဟာ မရှိတော့ဘူးတဲ့။ ကျွန်မ မြင်းလိုဟာမျိုး တစ်မြို့လုံး လိုက်ရှာ
တစ်ကောင်မှ မရှိနိုင်ဘူး နယ်စားကြီးရဲ့။ ပိုက်ဆံမက်တဲ့ ဒန်ဂလားက ရောင်းစားလို
ကုန်ပြီလား မဆိုနိုင်ဘူး။ ပြောစမ်း'

လား။ ။'မြင်းတွေက သိပ်ဆတ်လွန်းအားကြီးတယ်။ စိုးရိမ်ရတယ် လေဒီ
တို။ ။'ကျွန်တော်လည်း ဒီကနေ့ မြင်းနှစ်ကောင် ဝယ်လိုက်တယ်။ ဒီဘ
မြင်း နားလည်သလား။ ဟိုမှာလေ ကျွန်တော့်မြင်းတွေ ကြည့်လိုက်စမ်း'

ဒီဘရေးသည် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်ပြီးနောက်–

ရေ။ ။ 'အလို ဘုရားရေ့၊ ဟောဟိုမှာ လေဒီဒန်ဂလားရဲ့ ဖောင်းဝတ်ကွ
မြင်းကလေးတွေ မဟုတ်လား။ နယ်စားကြီးရဲ့ ရထားမှာ တပ်လိုက်လို့ ခင်ဗျ'

လေဒီ။ ။'ဟုတ်ပါရဲ့တော်။ ကျုပ်မြင်းကလေးနှစ်ကောင် အစစ်ပါပဲ။ ဘယ့်
လုပ်လိုက်တာလဲ ဒန်ဂလား'

တို။ ။(အံ့ဩဟန်ဆောင်လျက်)'ထူးဆန်းလှချေကလား။ မိန်းမများ တ
ကျေး[illegible]ကန်းတတ်တယ်နော်။ လင်ယောကျ်ားက မြင်းဆိုးလို့၊ စိတ်မချလို့ ရောင်း
လိုက်တယ်။[illegible]းက ဆူတယ် ဟုတ်လား' ဟု ဒန်ဂလားအား ကြိတ်၍ အားပေးစကား
ပြော၏။ သို့ရာတွင် ဒန်ဂလားမှကား ဉာဉ်သည်များ ပြန်သွားသည့်နောက် မယား
ရန်ဖြစ်ရမည့်အရေးကို တွေးမှုသဖြင့် မှိုင်လျက်ရှိ၏။ ဒီဘရေးသည် မသာယာသေ
အိမ်တွင် ဆက်လက် မနေလိုတော့သည်နှင့် ကိစ္စတစ်ခု ရှိသည်ဆို၍ ထွက်သွားလေ၏
နယ်စားကြီးလည်း ဤနည်းအတူ အကြောင်းထစ်ချုပြ၍ ဆင်းလာခဲ့ရာ ဒန်ဂလား
အကြိမ်းခံဖို့ ပြင်လျက် ထိုင်နေရစ်လေ၏။

နယ်စားကြီးသည် ရထားပေါ်သို့ ပြန်တက်စဉ် စိတ်ကူးမိသည်ကား "နေရာ
ပြီ။ စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း အားလုံးဖြစ်လာကုန်ပြီ။ တစ်ချက်တည်းနဲ့ လင်ရော မယား
ငါ ပိုင်အောင် လုပ်နိုင်တော့မယ်။ နေရာကျပြီ။ တစ်ခုတည်းပဲ လိုတော့တယ်။ သူတို့
သမီး မစ္စဒန်ဂလားနဲ့ မတွေ့ခဲ့ရတာ တစ်ချက်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဒါလည်းပဲ တော်တော
ကြာတော့ နေရာကျမှာပေါ့လေ"စသည်ဖြင့် စိတ်ကူးရင်း ရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါသွ
လေတော့၏။

နှစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ လေဒီဒန်ဂလားသည် နယ်စားကြီးထံမှ
တစ်စောင် ရရှိလေ၏။ ၎င်း၏စာတွင် မိန်းမတစ်ယောက် မြတ်နိုးစုံမက်သော ပစ္စည်း
တစ်ခုကို သိမ်းပိုက်ထားခြင်းအားဖြင့် ပါရစ်မြို့ပေါ်၌ ကြွားဝါလိုသောဆန္ဒ မရှိသေ
ကြောင့် မြင်းနှစ်ကောင်ကို လက်ဆောင်အဖြစ်နှင့် ပြန်ပေးလိုက်ပါကြောင်းနှင့် ရေးသ
ပါရှိလေ၏။ ထိုစာနှင့်အတူ မြင်းနှစ်ကောင်လည်း ပါလာကြလေရာ ၎င်းတို့၏ နဖူး
တန်ဆာတွင် စိန်ကြီးတစ်လုံးစီ တပ်ဆင်ပါရှိသည်ကိုပင် တွေ့ရလေသေး၏။

နောက်တစ်နေ့ ၃ နာရီအချိန်ခန့်တွင် နယ်စားကြီးသည် မိမိ၏ လူယုံတော်
တုလားအစေခံ အလီကို ခေါ်၍ အတူလီလမ်းရှိ မိမိ ဝယ်ယူထားသော နေအိမ်ကြီးသို့
သွားကြလေ၏။ ဆိုက်ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးသည် အလီ၏ ကြိုးကွင်းပစ်တတ်
ခြင်းအကြောင်းကို သိထားပြီး ဖြစ်သည့်အလျောက် အလီအား အောက်ပါအတိုင်း
သွန်သင် မှာထားလေ၏။ ထိုနေ့ညနေတွင် ယမန်နေ့က မိမိစီးနင်းဖူးသော မြင်းဖောင်း
ဝတ်နှစ်ကောင် တပ်ဆင်သည့် ရထားတစ်စီး ဤလမ်းသို့ လာလိမ့်မည့်အကြောင်း၊
၎င်းမြင်းနှစ်ကောင်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ထိုအိမ်ရှေ့၌ ရပ်တန့်စေအောင် ကြိုးကွင်း
ပစ်၍ ဖမ်းရမည့် အကြောင်းများကို မှာထား သွန်သင်လေ၏။

အလီသည် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွား၍ လမ်းနံဘေးတွင် ထိုင်ကာ စောင့်နေရာ
နယ်စားကြီးလည်း အိမ်ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကြည့်နေလေ၏။ ၅ နာရီအချိန်ခန့်တွင်
မြင်းခွာသံများကို အဝေးမှ ကြားရ၍ မကြာမီအတွင်း ဖောင်းဝတ်မြင်းနှစ်ကောင်တို့သည်
ရထားတစ်စီးကို အတင်းဆွဲကာ ကဆုန်စိုင်းလာကြလေရာ ရထားမောင်းသူလည်း
မြင်းဇက်ကြိုးများကို တအားကန်၍ ဆွဲပါသော်လည်း မနိုင်နိုင်ဘဲ လိုက်ပါသွားရလေ၏။
ရထားထဲ၌ကား မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ၇ နှစ်သားအရွယ် သူငယ်ကလေးတစ်ယောက်
ပါလာလေ၏။

ရထားသည် နယ်စားကြီး၏ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
အစေခံအလီသည် လက်ဝဲဘက်မြင်း၏ လက်ဝဲလက်ကို ကြိုးကွင်းဖြင့် ပစ်လိုက်ရာ
ကွင်းလျှောချည်ထားသော ကြိုးကွင်းသည် မြင်း၏ ရှေ့လက်တစ်ဖက်တွင် စွပ်လျက်သား
ဖြစ်နေလေ၏။ မြင်းများသည် ပြေးမြဲတိုင်း ပြေးသွားကြသော်လည်း အလီ၏ လက်၌
ကိုင်ထားသော ကြိုးသည် တောင့်သွားနှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်ဝဲဘက်မြင်းသည် မြေပေါ်သို့
ဆိုးလဲသွားလေ၏။ လက်ယာဘက်မြင်းမှာ အခြား မြင်းတစ်ကောင်လုံးကို မြေပေါ်၌
ဒရွတ်ဆွဲသွားသည့်တိုင်အောင် ပြေးလွှားရန် မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်
ရလေတော့၏။ ထိုအခါ အလီသည် ရုန်းကန်လျက်ပင် ရှိသေးသော လက်ယာဘက်
မြင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှာခေါင်းကို ကိုင်ပြီးလျှင် စိစိပါအောင် ညှစ်လိုက်လေရကား
မြင်းသည် ဆတ်ဆတ်တုန်လျက် မိမိ အဖော်နှင့်အတူ လှဲအိပ်လိုက်ရလေ၏။

ထိုအခါ မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးသည် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာ၍ မြင်းရထား
တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ရထားထဲမှ မိန်းမနှင့် သူငယ်ကလေးတို့ကို အိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွင်းသွား
လေ၏။ သူငယ်ကလေးမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည့်အတွက်ကြောင့် သတိလစ်
လျက် ရှိသည်နှင့် နယ်စားကြီးကိုယ်တိုင် ပွေ့ချီသွင်းခဲ့ရလေ၏။

မိန်းမနှင့် သူငယ်ကလေးတို့မှာ သားအမိဖြစ်ကြလေရာ မိန်းမသည် သတိ
လစ်လျက် ဆိုဖာပေါ်တွင် လဲနေသော ကလေးငယ်အား ပွေ့ဖက်ကာဖြင့် 'လူ[illegible]ရေ
မေမေလေကွယ် ကြည့်ပါဦးသားရဲ့'စသည်ဖြင့် ခေါင်ငင်ပွေ့လှုပ်ကာ ရှိနေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် အိတ်ထဲမှ ပုလင်းကလေးတစ်လုံးကို ထုတ်၍ သွေးကဲ့သို့ ရဲရဲနီလျက်ရှိသော ဆေးရည်ကို သူငယ်၏ နှုတ်ခမ်းများပေါ်သို့ တစ်စက်တည်း လောင်းထည့်လိုက်လေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ သူငယ်သည် မျက်လုံးများဖွင့်လာ၍ ဖုံပေါ်တွင် ထ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ မိန်းမသည် ပြုံးရယ်နိုင်ခဲ့၍ နယ်စားကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက် 'ဒီမြင်းနှစ်ကောင်အကြောင်းကို တစ်မြို့လုံး ပြောကြလွန်းလို့ ပြောသလော ဟုတ်ပါလေရဲ့လားလို့ ငှားစီးမိပါတယ်။ ကံကောင်းလို့ အသက်မပျောက်ရပါကလား'ဟု ပြောလေ၏။

တို။ ။'လေဒီဒန်ဂလားရဲ့ မြင်းတွေ မှတ်တယ်'

မိန်းမ။ ။'ဟုတ်ပါတယ်။ ရှင်နဲ့ သိသလား'

တို။ ။'သိပြီလား။ ကျွန်တော် ဝယ်ပြီးမှ ပြန်ပြီးလက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့ မြင်း ၂ ကောင်ပေါ့'

မိန်း၏။ ။'ဩော်...ဒါဖြင့် ရှင်က မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီး ဆိုတာပေါ့'

တို။ ။'မှန်ပါတယ်'

မိန်းမ။ ။'ကျွန်မလည်း လေဒီဗီလီဖို့ပါပဲ။ ကျွန်မယောက်ျားက ဒီအကြောင်း ကြားရလျှင် ရှင့်ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်မှာပဲ။ ဒါထက် ရှင့်အစေခံကို ကျွန်မ ကျေးဇူးဆပ် ရပေဦးမယ်။ တယ်ရဲတဲ့ လူပေပဲ'

ထိုအတောအတွင်း၌ နယ်စားကြီးသည် သူငယ်၏ မျက်နှာကို ကြည့်ရှု အကဲခတ်လျက် ရှိရာ ထိုသူငယ်မှာ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ပါးနပ်ဟန်ရှိသည်ဟု မှတ်ထင် မိ၏။ သူငယ်ကမူ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသော ဆေးပုလင်းကို လှမ်းယူ၍ ဖော့ကို ဆွဲထုတ်မည် ပြုလေ၏။

တို။ ။'ဟော့...မလုပ်နဲ့ လူကလေး၊ ဒီဆေးက လိုသည်ထက် ပိုပြီး သောက်ရင် မဆိုထားနဲ့။ နမ်းရုံနဲ့တောင် ဒုက္ခဖြစ်တတ်တယ်'

ထိုခဏ၌ အစေခံအလီ ဝင်လာသည်နှင့် လေဒီဗီလီဖို့က သူငယ်အား ကျေးဇူး တင်ကြောင်း ပြောရန် တိုက်တွန်းလေရာ သူငယ်က အလီကို ကြည့်ပြီး 'ကုလားနက်ကြီး ပဲ။ ဘာကြောင့် ကျေးဇူးတင်ရမှာလဲ'ဟု လွတ်ခနဲ ပြောလိုက်လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် သူငယ်၏အမူအရာကို ကြည့်၍ "ငါ့အကြံအစည်နဲ့တော့ ဟန်ကျနေတာပဲ"ဟု စိတ်ကူး မိလေ၏။

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ဗီလီဖို့သားအမိကို ပြန်ပို့ရန်အတွက် စီမံလေ၏။ ၎င်းတို့စီးလာသော မြင်းရထားမှာ ကျိုးနေပြီဖြစ်၍ ရထားမောင်းသမားအား ပြင်ဆင်ရန် ထားခဲ့ရပြီးလျှင် မြင်းဖောင်းဝတ်နှစ်ကောင်ကို နယ်စားကြီး၏ မြင်းရထားတွင် တပ်၍ အလီက မောင်းနှင်လိုက်ပို့ရန် ဖြစ်လေသည်။ လေဒီဗီလီဖို့က ထိုမြင်းနှစ်ကောင်ကို

...တဲ့ကြောင်းနှင့် ငြင်းဆန်နေသော်လည်း အလီမောင်းလျှင် ထိုသို့ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့် နယ်စားကြီးက ပြောပြသဖြင့် စိတ်ချသွားလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ လေဒီဗီလီဖို့သည် နယ်စားကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ အလီမောင်းသော မြင်းရထားတွင် လိုက်ပါသွားကြ လေ၏။

လေဒီဗီလီဖို့မှာ "မျက်နှာကြီး" မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်လေရကား မိမိ၏ အသက်ကို နယ်စားကြီးမွန်တီခရစ္စတို၏ အစေခံက ကယ်ဆယ်ခြင်းအကြောင်းကို မိတ်ဆွေများအား ပြောပြရာ တစ်မြို့လုံးလိုပင် ထိုအကြောင်းကိုသာ ပြောနေကြ၏။ သတင်းစာများကလည်း စာလုံးကြီးများဖြင့် ကြော်ငြာပေးလိုက်ပြန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးအကြောင်းမှာ ပါရစ်တစ်မြို့လုံးရှိ အထက်တန်းစား လူ့ဟူသမျှတို့၏နှုတ်များတွင် တည်လျက် ရှိလေတော့၏။

အခန်း ၄၂

မွန်တီခရစ္စတိုနှင့် ဗီလီဖို့

တရားသူကြီး ဗီလီဖို့မှာ အရာရှိတစ်ယောက်ပီပီ ဣန္ဒြေရရ နေထိုင်လေ့ရှိသောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ လူတိုင်းကိုလည်း အသိမလုပ်။ သိကျွမ်းသော လူဟူသမျှ ကလည်း လေးစားကြရ၏။ ပွဲလမ်းသဘင်များသို့ သွားခြင်းသည် "လူပေါ"ဖြစ်တတ်သည်ဟု အယူရှိဟန် လက္ခဏာနှင့် ဗီလီဖို့သည် ကပွဲများ၊ ဇာတ်ရုံများ စသည်တို့ကို သွားရောက် ခြင်း အလွန်နည်းပါးသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ဗီလီဖို့သည် နယ်စားကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင် မြင်းရထားဖြင့် ရောက်လာ၍ အစေခံများ၏ ညွှန်ပြချက်အရ ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်လာပြီးလျှင် နယ်စားကြီးနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြလေ၏။

ဖို့။ ။'ကျွန်တော်၏ သားနဲ့ မယားတို့ကို ကယ်ဆယ်သည့်အတွက် ကျေးဇူး တင်ဖို့ ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ဝတ္တရားမပျက်ကွက်ရအောင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

တို။ ။'တရားသူကြီးမင်းကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုယ်တိုင် ကြွလာတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ချီးမြှင့်လိုက်ရာ ရောက်တဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်ထိုက်ပေ တာပါပဲ။ သို့သော် ကျွန်တော့်အဖို့မှာတော့ ကောင်းမှုတစ်ခု ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့် စိတ်ထဲက ကျေနပ်လိုက်ရတာ အရေးကြီးတာပါပဲ။ ဒီပြင်တော့ တယ်အရေးကြီး လှပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗီလီဖို့မှာ ငါသို့သော လူတစ်ယောက်ကို ထိုကဲ့သို့ မေးတော့တော့ ပြောလိုက်
သည်ဟု "ခွကျ"လျက်ရှိ၏။ ၎င်းနောက် ဗီလီဖို့သည် မည်သို့ စကားဆက်ရမည်
တွေးတောရင်း နယ်စားကြီး ကြည့်နေသော မြေပုံကို မြင်သည်နှင့်–

ဖို့။ ။'နယ်စားကြီးတို့လို အလုပ်အကိုင်မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့တော့ ထင်
မြင်ရာ လျှောက်သွားနေရတာ ကောင်းပေတာပေါ့လေ'

တို။ ။'တရားသူကြီးမင်းကတော့ ဘာအလုပ်ရှိလို့တုံး။ ခင်ဗျားလုပ်နေ
အလုပ်ဟာ အလုပ်ရယ်လို့ မည်မည်ရရ ခေါ်လောက်တဲ့ဟာမျိုး ဟုတ်ရဲ့လား'

ဗီလီဖို့လည်း တိုး၍ အံ့ဩလာလျက် ပြန်ဖြေသည်မှာ–

ဖို့။ ။'အမှုသည်များ တရားသဖြင့် ဖြစ်အောင် နှိုင်းချိန်စဉ်းစားရ
အလုပ်ဟာ လေးနက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုလို့ မခေါ်ထိုက်ပေဘူးလား'

တို။ ။'တရားသဖြင့်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာကို ခေါ်မလဲ။ ကျွန်တော့်သဘော
အရမှာတော့ ကိုယ့်မျက်စိ ဖောက်ရင် သူ့မျက်စိ ပြန်ဖောက်ဖို့၊ ကိုယ့်လက် ချိုး
သူ့လက် ပြန်ချိုးဖို့၊ အဲဒီရှေးနည်းကိုမှ တရားတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်'

ဖို့။ ။'ဒီဟာတွေ အပထားလိုက်ပါဦး။ ပြင်သစ်ဥပဒေ၊ ရောမ ဥပဒေ
ယခု ဥပဒေ၊ ရှေးက ဥပဒေ၊ ဒီဟာတွေကို စေ့ငုအောင် လိုက်ပြီး နှိုင်းချိန်စဉ်းစားရ
အလုပ်ဟာ သေးငယ်တဲ့ အလုပ်လား ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ပြင်သစ် ဥပဒေတို့၊ ရောမ ဥပဒေတို့ ခင်ဗျား နားလည်တာ က
ခွေးလောက် ရှိသေးတာကပဲ။ ကျွန်တော်လို နက်နက်နဲနဲမှ ခင်ဗျား မလိုက်စားဖူးသေး
ဟာပဲ'

ဖို့။ ။(တိုး၍ အံ့ဩလျက်)'ခင်ဗျား လိုက်စားခဲ့တာ ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချ
ရှိလို့လဲဗျာ'

တို။ ။(ပြုံးရယ်လျက်)'ဪ…လူများ လူများ၊ လူဆိုရင် တယ်ပြီး အမြင်
ပတ်ပါကလား'

ဖို့။ ။'ရှင်းလင်းစမ်းပါဦးဗျာ။ ကျွန်တော် နားမလည်ပါဘူး'

တို။ ။'ဘာ နားလည်မလဲဗျာ။ မျက်စိအလင်းရအောင် ကုသပေးတဲ့ ကောင်း
တမန်ကိုတောင် လူသာမန် ထင်နေတဲ့ လူလိုပေါ့'

ဖို့။ ။'ခင်ဗျားကိုခင်ဗျား ကောင်းကင်တမန်လို့ ဆိုချင်တာလား'

တို။ ။'ဆိုရင်ကော ဘာဖြစ်သလဲ'

ဖို့။ ။'သည်းခံပါ ခင်ဗျာ။ ဥစ္စာပေါတဲ့ လူများဟာ ပျော်ပါးဖို့လောက်
သတိရပြီး နက်နဲတဲ့ ပညာရပ်များ လိုက်စားဖို့ သတိမရပေဘူးလို့ ထင်ခဲ့မိပါပေတာ
သည်းခံပါခင်ဗျာ'

တို။ ။'တရားသူကြီးဆိုတာ လူကဲခတ် ကောင်းတယ်ဆို၊ ဘယ်သူ ဘယ်
လောက် နက်တယ်၊ ဘယ်လောက် တိမ်တယ်ဆိုတာ သိတတ်တယ်ဆို။ ကိုယ်နဲ့ မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ထိုင်ပြီး စကားပြောကြည့်လို့မှ အကဲမခတ်တတ်ဘူးလား'

ဖို့။ ။(တိုး၍ အံ့ဩလျက်) 'သည်းခံပါခင်ဗျား'

တို။ ။'မြေကြီးထဲက လာပြီး မြေကြီးထဲပြန် ဆိုတာမျိုးလို မြေကြီးပေါ်က
လူတစ်ယောက်သာ ခင်ဗျား နားလည်တတ်တယ်။ မြေကြီးကို ခြေချပြီး ကောင်းကင်မှာ
ခေါင်းထားတဲ့ လူစားမျိုး ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိမှ မသိဘဲ'

ဖို့။ ။'သည်းခံပါ ခင်ဗျား'

၎င်းနောက် ဗီလီဖို့နှင့် နယ်စားကြီးတို့သည် နာရီတစ်ဝက်ခန့် ဆက်လက်
စကားပြောနေကြသေးပေရာ ဗီလီဖို့မှာ နယ်စားကြီး၏ စကားများကို တစ်ခွန်းထက်
တစ်ခွန်း တိုး၍ တိုး၍ အံ့ဩလာသည်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ပါးစပ်ဟလျက် ငေးနေရလေ
တော့၏။ ဗီလီဖို့သည် မိမိကိုယ်ကို ဗဟုသုတဘက်တွင် အတော်ပင် လုံလောက်သည်ဟု
ထင်မှတ်ခဲ့ရာ နယ်စားကြီးနှင့် တွေ့ရသောအခါတွင်မှ ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်သဖွယ်
အဘက်မှ နားမလည်သေးကြောင်း ဝန်ခံရလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ နယ်စားကြီးကို နှုတ်ဆက်
၍ အိမ်သို့ ပြန်သွားသောအခါ "ဤလူကား စင်စစ် ထူးခြားသော လူတစ်ယောက်
ပေတကား" ဟု စိတ်ထဲတွင် မှတ်တမ်းတင်သွားရလေတော့၏။

အခန်း ၄၃

မော်ရဲတို့နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် ဗီလီဖို့ ပြန်သွားပြီးသည့်နောက် အဝတ်အစား လဲလှယ်၍
မော်ရဲ မောင်နှမနှစ်ယောက်တို့ နေထိုင်ရာ အိမ်သို့ မြင်းရထားဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

သဘော်ဗိုင်ရှင် မော်ရဲကြီးမှကား သေဆုံးခဲ့လေပြီ။ ၎င်း၌ "မက်ဆီမီလန်မော်ရဲ"
ဟူသော သားတစ်ယောက်နှင့် "ဂျူလီမော်ရဲ"အမည်ရှိ သမီးတစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ
ဂျူလီမှာ ဖခင်၏ စာရေးဖြစ်သူ မန်နူရယ်ဟာဘော့ ဆိုသူနှင့် ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြခြင်း
အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။

ယခုအချိန်၌မူ ဂျူလီသည် ဟာဘော့နှင့် လက်ထပ်ပြီးသဖြင့် အကြင်လင်မယား
အဖြစ်နှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြည်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြပြီးလေပြီ။ မော်ရဲကြီး
ကွယ်လွန်သောအခါ၌ ဥစ္စာပစ္စည်း အသင့်အတင့်မျှ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ မောင်နှမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ယောက်တို့ အညီအမျှ ခွဲဝေယူကြပြီးလျှင် ဂျူလီ၏ခင်ပွန်းသည် ၎င်းအမွေကို အရင်းအနှီးပြု၍ ကုန်စိုလ်ူစွာ စီးပွားရှာခဲ့ခြင်းအားဖြင့် အတော်အတန် အခြေအနေ ကောင်းသော ကုန်သည်တစ်ယောက်အဖြစ်သို့ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

မောင်ဖြစ်သူ မက်စီမီလန်မော်ရဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း စစ်ဘက်တွင် အမှုထမ်းသဖြင့် စစ်ဗိုလ်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပေရာ ယခုတိုင် လူပျိုကြီးဘဝ၌ ရှိနေသေးသည်နှင့် အားလပ်သော အချိန်များတွင် ဂျူလီတို့ လင်မယား အိမ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်လေ့ရှိ၏။ ကက်ပတိန်မော်ရဲသည် အဲလ်ဘတ်၏ ထမင်းစားပွဲတွင် နယ်စားကြီးနှင့် တစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံဖူးစဉ်က နယ်စားကြီးအား မိမိတို့ မောင်နှမ၏ အိမ်သို့ အလည်အပတ် လာရောက်ရန် ဖိတ်ကြားခဲ့ဖူးသည့်အတိုင်း နယ်စားကြီးက ယခု ဆိုက်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျူလီတို့ လင်မယားမှာ အလွန်တရာ ချစ်ခင် ကြင်နာခြင်း ရှိကြသည့်အလျောက် ၎င်းတို့၏ နေအိမ်မှာလည်း လွန်စွာ စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေ၏။

သမီးမယောက်ဖ နှစ်ယောက်တို့၏ အမှုအရာသည်လည်းကောင်း၊ ဂျူလီ လင်မယားတို့[illegible]အမှုအရာသည်လည်းကောင်း တစ်ယောက်အပေါ်၌ တစ်ယောက် လွန်စွာ ကြည်ဖြူနှစ်သိမ့်ခြင်း ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ပါရစ်တစ်မြို့လုံးတွင် စံနမူနာတင်လောက်သော အိမ်သူအိမ်သား တစ်စုဟူ၍ ခေါ်ဆိုလောက်ပေ၏။

ဂျူလီသည် ဥယျာဉ်ကလေးထဲတွင် ပန်းခူးလျက်လည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်းသည်သည် ဂျူလီ၏အနီးမှရပ်လျက် စေခိုင်းသမျှကို သွက်လက်စွာ ကူညီဆောင်ရွက်လျက်လည်းကောင်း ရှိနေကြသည်ဖြစ်ရာ နယ်စားကြီးသည် ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသော အခါတွင် ထိုလင်မယား၏ သင့်မြတ်ကြည်ရွှင် ချစ်ခင်ကြင်နာသော အမူအရာတို့ကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းသာခြင်း မုဒိတာစိတ် ဖြစ်ပေါ်မိ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် စာဖတ်လျက်ရှိသော ကက်ပတိန်မော်ရဲသည် နယ်စားကြီး ဆိုက်ရောက်လာခြင်းကို မြင်ပြီးဖြစ်၍ "အူယားဖားယား" ပြေးဆင်းကြိုဆိုလျက် ရှိနေလေပြီ။

၎င်းနောက် မော်ရဲသည် နှမနှင့် ယောက်ဖတို့ကို လှမ်းခေါ်၍ နယ်စားကြီးသည် အိမ်ရှင်များနှင့်အတူ ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်လျက် ရှိကြ၏။ မော်ရဲသည် နှမနှင့် ယောက်ဖတို့အား နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုဆိုသူနှင့် အဲလ်ဘတ်အိမ်တွင် တွေ့ခဲ့ရဖူးသည့် အကြောင်းများ၊ မိမိအား အခြားသူတို့ထက် ပို၍ဂရုစိုက်သည့်အကြောင်းများ၊ နယ်စားကြီးကို အလည်လာဖို့ ဖိတ်ကြားခဲ့သည့် အကြောင်းများကို ပြောပြနှင့်ပြီး ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂျူလီ လင်မယားတို့သည် နယ်စားကြီးကို "ပျာပျာသလဲ" ဧည့်ဝတ်ပြုကြ၏။ ဂျူလီ၏ စိတ်ထဲ၌ကား နယ်စားကြီး၏ အသံကို ကြားဖူးပါသည်ဟု မှတ်ထင်မိ၏။ သို့ရာတွင်

ရည်သည့်အချိန်အခါက မည်သည့်နေရာတွင် ကြားရဖူးသည် ဟူ၍မူကား စဉ်းစား၍ မရနိုင်ချေ။

နယ်စားကြီးသည် ဂျူလီလင်မယား၏ အခြေအနေ အလုပ်အကိုင် စသည်တို့ကို စိတ်ဝင်စားသည့် လက္ခဏာနှင့် မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း ပြု၏။ ၎င်းတို့ ကျေနပ်ချမ်းမြေ့စွာ နေသည့် အဖြစ်ကိုလည်း သတိပြုမိ၍ ဝမ်းမြောက်သည့်လက္ခဏာ ရှိ၏။

နောက်ဆုံး၌ နယ်စားကြီးသည် မှန်ဗီရိုတစ်ခုထဲတွင် တရိုတသေ သိမ်းဆည်းထားဟန်တူသော ပိုက်ဆံအိတ်နီတစ်လုံးကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တုန်လှုပ်သော အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ သို့ရာတွင် အိမ်ရှင်များကိုမူကား မိမိတုန်လှုပ်သည့် အကြောင်းကို မသိစေရအောင် ကွယ်ဝှက်ထား၏။ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းပိုက်ဆံအိတ်နီ ကလေးအကြောင်းကို ဂျူလီအား မေးမြန်းသည့်အခါ ဂျူလီက ၎င်းအိတ်သည် ကျေးဇူးရှင်ကြီး တစ်ယောက်၏ "လက်ရာ"ဖြစ်သောကြောင့် မိမိတို့က အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ် သိမ်းဆည်းထားရကြောင်း၊ မိမိတို့၏ ဖခင်ကြီး ဒုက္ခရောက်စဉ်က ၎င်းကျေးဇူးရှင်ကြီးသည် ထိုအိတ်ထဲတွင် အဖိုးတန်စက္ကူများနှင့် စိန်ကြီးတစ်လုံး ထည့်၍ ပေးလိုက်ဖူး ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

တို။ ။'အဲဒီကျေးဇူးရှင်က ဘယ်သူလဲ'

လီ။ ။'ကျွန်မလည်း လှေကားပေါ်မှာ တစ်ကြိမ်တည်း တွေ့လိုက်ရဖူးလို့ မှတ်မိတော့ပါဘူး နယ်စားကြီး။ သူ ပြောတော့ သွန်မဆင်နှင့် ဖရန့်ကုမ္ပဏီကလို့ ပြောတာပါပဲ။ စုံစမ်းကြည့်တော့လည်း မရပါဘူး။ သူ့ကိုယ်သူတော့ "သင်္ဘောသား ဆင်းဒဘက်"လို့ နာမည်ပေးထားတယ်ရှင့်။ ဟိုတုန်းကတည်းက တစ်ခါတည်း စုပ်စုပ် ပြုပ်သွားလိုက်တာ ခုထက်တိုင် မပေါ်လာတော့ပါဘူးရှင့်။ ကျွန်မတို့က ဒီပိုက်ဆံအိတ် ကလေးကို သူ့ကိုယ်စား ကိုးကွယ်နေကြရတော့တာပါပဲ နယ်စားကြီး'

မော်ရဲ။ ။'အောင်မယ် ဒါထက် ဖေဖေက သေခါနီးမှာ ကျွန်တော့်ကို စကား တစ်ခွန်း မှာသွားသေးတယ်'

လီ။ ။'ဘယ်လို မှာသွားသလဲ မောင်'

ရဲ။ ။'ဖေဖေက ပြောတယ်။ ငါတို့ အကျဉ်းအကျပ် ကျနေတဲ့ အခါတုန်းက ကူညီ ထောက်ပံ့တဲ့လူဟာ ဒီပြင်လူ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ ဒန်တီပဲ ဖြစ်ရမယ်တဲ့။ ပြောသွားဖူး တယ်'

လီ။ ။'ဘယ်ဒန်တီလဲ။ ဖေဖေ့သင်္ဘောမှာ အလုပ်လုပ်ဖူးတဲ့ ဒန်တီလား'

ရဲ။ ။'အစစ်ပေါ့။ သူပဲ ဖြစ်ရမယ်တဲ့'

လီ။ ။'ထောင်ကျပြီး ထောင်ထဲမှာ သေသွားရှာပြီဆို'

ရဲ။ ။'လူတွေကတော့ ဒီလို ပြောတာပဲ။ ဖေဖေက ဘယ်နည်းနဲ့ ဒီလို တွေးယူတယ်လို့ မပြောတတ်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအတောအတွင်း၌ နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုမှာ တိုး၍ ပြင်းထန်စွာ တုန်
လာပြန်သည် ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ အမှုအရာကို အိမ်ရှင်များ မမြင်စေလိုသ
လက္ခဏာနှင့် နာရီကို ထုတ်ကြည့်ပြီးလျှင် ကိစ္စတစ်ခု ရှိသေးသည်ဟု အကြောင်းပြ
နှုတ်ဆက် ထွက်သွားလေ၏။

အခန်း ၄၄

သမီးရည်းစား တွေ့ဆုံခြင်း

တရားသူကြီး ဗီလီဖို့မှာ ဤဝတ္ထု အစပြုသည့် အခန်းများတွင် စိန်မီရန် အမည်
အမတ်ကြီးဟူ၍ တစ်ယောက်၏ သမီး ရီနီနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်မည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြ
ဖူး၏။ ယင်းသို့ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဗီလီဖို့သည် ရီနီနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပြီးနော
သမီးကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားၡ ရီနီ သေဆုံးသွားခဲ့၏။ (ဗီလီဖို့အား နယ်စားကြီး
ဘက္ကူဘစ္စိုး ဘ တ်စီယိုဆိုသူက ဓားဖြင့် ထိုးသတ်မူးသည် ဟူ၍လည်း ဖြောင့်ချက်ပေ
ဖူးရာ ဤအကြောင်းမှာလည်း ဆိုင်ရာအခန်းတွင် ရှင်းလင်းဖော်ပြရပေလိမ့်ဦးမည်
ဗီလီဖို့နှင့် ရီနီတို့ မွေးဖွားခဲ့သော သမီးကလေးမှာ "ဗလင်တိုင်"ဟု ခေါ်တွင်
ရုပ်ရည်ချောမောလှသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာ၏။ ရီနီ ကွယ်လွန်သ
နောက် မကြာမီအတွင်းတွင် ဗီလီဖို့မှာ နောက်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြန်ရာ ဒုတိယ မယား
အက်ဒွပ် အမည်ရှိ သားယောကျ်ားကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွား၍ ၎င်းတို့ သားအ
နှစ်ယောက်အား နယ်စားကြီး၏အစေခံ အလီက မြင်းဆိုးနှစ်ကောင်တို့၏ ဘေး
အန္တရာယ်မှ ကယ်ဆယ်လိုက်ရသော အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း တစ်နေရာ၌ ဖော်
ခဲ့ပြီးလေပြီ။

ဗီလီဖို့၏ဖခင် နွာ်တီးယားမှာ သွက်ချာပါဒ လေရောဂါစွဲကပ်သဖြင့် လှုပ်ရှား
ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ဗီလီဖို့၏အိမ်တွင် နေထိုင်လျက် ရှိ၏။ အဘိုးကြီး
နွာ်တီယားသည် ပထမ မယားမှ မွေးထားခဲ့သော မြေး ဗလင်တိုင်ကိုသာ ချစ်ခင်
ဒုတိယ မယားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ၎င်းမှ မွေးဖွားသော မြေးကလေး အက်ဒွပ်
သော်လည်းကောင်း ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ဗီလီဖို့၏ ဒုတိယမယားသည် မိထွေးတို့ ထုံးစံအတိုင်း ဗလင်တိုင်အား နှုတ်ဖြ
ချိုသော်လည်း ဝမ်းထဲ၌ အကောက်ကြံလျက် ရှိ၏။ ထို့ပြင် မိထွေးတို့ထုံးစံအတိုင်
ဗလင်တိုင်ကို မိမိကိုလက်မှ လွတ်စေမှုအတွက်ကိုလည်း ကြိုးပမ်းလော်ခတ်လာခဲ့၏

၍ ဗလင်တိုင်ကို ဖရန့်ဆိုသူ လူကုံထံ၏ သားတစ်ယောက်နှင့် ထိမ်းမြားစေ
ထားခဲ့၏။ ဖရန့်မှာ အဲလ်ဘတ်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ ၎င်းတို့နှစ်ယောက် အတူတကွ
လည်ခဲ့ကြပုံများကို ကျွန်ုပ်တို့ အတော်အတန် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရသမျှမှာ ဖရန့်သည် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ မရှိသော လူငယ်
ယောက် ဖြစ်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဗလင်တိုင်က မိမိနှင့် ချစ်ကြိုက်ရမှုခြင်း
ဘဲ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ပြုလိုက်ဘိသကဲ့သို့ "အစွဲထုတ်"ခြင်းကို မခံမရပ်နိုင်အောင်
၏။ အဘိုးကြီး နွာ်တီယားကလည်း မြေး၏အလိုဆန္ဒကို ထောက်လှမ်း စုံစမ်း
မပြုဘဲ လက်ထပ်ရန် စီမံခြင်းကို မနှစ်သက်နိုင်ချေ။ ဗီလီဖို့ကမူ ဖရန့်သည်
ဆိုဖွယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် ဤသို့သော
ယ်တစ်ယောက်နှင့် စေ့စပ်ပေးသည့်အတွက် မိမိ မယားကိုပင် ကျေးဇူးတင်သေး၏။
င်တိုင်က လိုလိုချင်ချင် မရှိခြင်းကို ကျေးဇူးကန်းခြင်းဟူ၍ ယူဆ၏။ မိမိဖခင်က
ဘက်မှ လိုက်နေခြင်းကိုလည်း ဖျက်ဆီးရာရောက်သည်ဟု သဘောထား၏။ သို့ဖြစ်ရ
ဗီလီဖို့၏ အိမ်သူအိမ်သားများအနက်တွင် ဗီလီဖို့နှင့် ၎င်း၏မယားတို့က တစ်ဖက်၊
င်တိုင်နှင့် နွာ်တီယားတို့က တစ်ဖက် ဖြစ်နေကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ယခု ရေးသားဖော်ပြလျက်ရှိသော အချိန်အခါ၌ ဖရန့်မှာ ဥရောပ
ရှိ တိုင်းပြည်များသို့ အလည်အပတ် သွားလျက်ရှိ၏။ ဥရောပတိုက်သားများအနက်
ကုံထံများ၏ ထုံးစံတစ်ခုမှာ မိမိတို့သားများ လူလားမြောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
နှစ် လေးနှစ် တန်သည်ဖြင့် အခြားတိုင်းပြည်များသို့ လှည့်လည် ကြည့်ရှုစေရန်
တ်ကြေးငွေလုံလောက်စွာနှင့် စေလွှတ်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ပြုခဲ့ရခြင်း
ဖြင့် လူငယ်များမှာ တစ်သက်လုံးအဖို့ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတဘက်မှာ ဘယ်မျှလောက်
ထောက်အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်သည်ကို အထူးပြောရန် မလိုပေ။

ဗလင်တိုင်မှာ ဖရန့်ကို ချစ်ကြိုက် စုံမက်ခြင်း မရှိရုံမျှမက ၎င်း၏ ချစ်ဦးပန်းကို
ဆင်သူလည်း ရှိနေခဲ့လေပြီ။ ထိုသူသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေ
ဘင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ကက်ပတိန် မော်ရဲပင် ဖြစ်၏။

နယ်စားကြီး လာရောက် လည်ပတ်ပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့၌ ဗီလီဖို့၏ အိမ်
ာက်ရှိ ဥယျာဉ်တံခါးကလေးအနီးတွင် သမီးရည်းစား နှစ်ယောက်တို့ တွေ့ဆုံ စကား
ပြောလျက် ရှိကြရာ ၎င်းတို့မှာ ကက်ပတိန်မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင်တို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဗလင်တိုင်မှာ "မိတဆိုး"ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သော်ငြားလည်း ပစ္စည်း
နှင့်ပတ်သက်၍ လက်မဲ့တစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ချေ။ ဗလင်တိုင်သည် မိခင်
သေဆုံးသွားသည့်အတွက် မိခင်၏ ဝေစု ဖြစ်သော အမွေအနှစ်များကို ခံစားရရှိသည့်
အေနှင့် ဘွားအေများ သေဆုံးသောအခါတွင်လည်း ၎င်းတို့၏ ပစ္စည်း အမွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနှစ် များကို ဗလင်တိုင်တစ်ဦးတည်း ဆက်ခံရရှိဦးမည် ဖြစ်၏။ ဗလင်တိုင်၏အ စိန်မီရန်မှာလည်း ပစ္စည်းဥစ္စာ အတော်အတန် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော လူတစ်ယေ ဖြစ်လေရကား ဗလင်တိုင်မှာ ဥရောပတိုက်သား လူပျိုများ မက်မော ရည်မှန်းလေ့ရှိ (HEIRESS)"အဲယားရဲ့စ်"ခေါ် အမွေပစ္စည်း အမြောက်အမြား မွေ့ာ်လင့်ရန် ရှိသ သတို့သမီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

ဗီလီဖို့၏ ဒုတိယ မယားသည် မိမိမှ မွေးဖွားသော သားကလေး အက်ဒွစ်၏ ဖခင်၏ အမွေတစ်ခုတည်းသာ မျှော်လင့်ရန် ရှိလျက် ဗလင်တိုင်ကား မိခင်၏ အ ဘိုးအေ၊ ဘွားအေတို့၏ အမွေအနှစ်များပါ မျှော်လင့်ရန် ရှိသည်ကို သိရှိသည့်အတ ကြောင့် ဗလင်တိုင်အား ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပတ်သက်၍ ငြူစူလေ့ ရှိ၏။ မိန်းက ဗလင်တိုင်မှာမူ မျှော်လင့်ရန်ရှိသော အမွေပစ္စည်းများအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်း မဖြစ်နိုင်ဘဲ မိထွေးဖြစ်သူ၏ ငြူစူခြင်းကိုသာလျှင် သတိရနေသည် ဖြစ်သောကြေ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိတ်ညစ်ညူးခြင်း ဖြစ်ရရှာလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဗလင်တိုင်သည် သမီးရည်းစားတို့ ထုံးစံအတိုင်း မိမိ၏ နေအိ စိတ်နှလုံး မချမ်းသာဖွယ်သော အခြင်းအရာများအကြောင်းကို မော်ရဲအား ပြောပြလေ မိမိ၏ [redacted] မိမိအား ချစ်ခင်သင့်သည့်အတိုင်း ချစ်ခင်မည်ဆိုပါက မိမိ မျှော် ရန်ရှိသော အမွေပစ္စည်းများအနက်မှ တစ်ဝက်ကိုပင် ခွဲဝေပေးဖို့ အသင့် ရှိကြောင်း ပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ မော်ရဲကလည်း အားပေးစကား ပြောကြား၍ မိထွေးနှင့်ချည်း တစ်သ လုံး နေထိုင်ရမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိမှာ ရာထူးတိုးတက်၍ ကက်ပတိန် အဖြ မေဂျာဖြစ်သွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မိမိတို့ မျှော်လင့်လာခဲ့ကြသည့်အတိုင်း မကြ အတူတကွ နေထိုင်ကြရဖို့ လမ်းပွင့်လာမည် ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

ဗလင်တိုင်သည် ထိုစကားကို ကြားရသောအခါတွင် အဖြစ်အပျက်တစ် သတိရသည်နှင့် မော်ရဲအား ပြောပြသေး၏။ တစ်နေ့သ၌ ဧည့်ခန်းတွင် ဗီလီဖို့ ဒန်ဂလားတို့ ထိုင်လျက်ရှိကြစဉ် ဗလင်တိုင်က ဗီလီဖို့၏ဖခင် နော်တီယား သတင်းစာတစ်စောင်ကို ဖတ်ပြလျက် ရှိကြောင်း၊ သတင်းပိုင်းတွင် မော်ရဲ ရာ တိုးတက်ကြောင်း ပါရှိ၍ ဗလင်တိုင်က ဖတ်ပြသောအခါ ဒန်ဂလားက 'ဘယ်မော် ပါလိမ့်၊ ကျုပ်တို့ သဘော်ပိုင်ရှင်ဆိုတဲ့ မော်ရဲရဲ့သားများ ဖြစ်လေရော့သလား' ပြောလိုက်သောအခါ ဗီလီဖို့က 'ဒီအကောင်ပဲ ဖြစ်မှာပဲ'ဟု ပြောလိုက်ကြောင်း၊ ဒန်ဂလ ရော ဗီလီဖို့ပါ သဘော်ပိုင်ရှင် မော်ရဲကို နှစ်သက်ကြဟန် မတူသည့်အကြောင်း၊ အ ဖြစ်သူ နော်တီယားကမူ (နပိုလီယန် ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်း ဖြစ်သည့်အတွက်ကြော သဘော် ပိုင်ရှင် မော်ရဲကို နှစ်သက်သူဘောကျဟန် ရှိသည့်အကြောင်းများကို ကက်ပတိ (ယခု မေဂျာ)မော်ရဲအား ပြောပြလေ၏။

တိုင်။ ။ 'ဒါထက် နေစမ်းပါဦး။ ကျွန်မတို့ မေမေနဲ့ ရှင်တို့ [illegible] ရှင်ကြီးနဲ့ ဘာများ ဖြစ်ဖူးကြတယ် လို့ ရှင်ကြားဖူးသလဲ'

ရဲ။ ။ 'ကျုပ်တော့ မကြားဖူးပါဘူး။ တစ်ယောက်က နပိုလီယန်ဘက်သား တစ်ယောက်က လူဝီဘုရင် ဘက်သား၊ ဒါကြောင့်ပဲ မလိုလားကြတာ ထင်ပါရဲ့'

တို။ ။ 'ဘိုးဘိုးနဲ့တော့ ဂိုဏ်းတူချင်းမို့ လိုလားတာ ထင်ပါရဲ့နော်။ ကျွန်မတော့ အပြောပြော ဘိုးဘိုးကျေနပ်ရင် သဘောကျတာပဲ။ မေမေကတော့ မိထွေးဘက်သားမို့ တယ် အရေးမကြီးလှပါဘူး'

ထိုခဏ၌ 'သခင်မကလေး…သခင်မကလေး 'ဟူ၍ အစေခံခေါ်သည်ကို ကြား ကြရသည်နှင့် မော်ရဲလည်း ပန်းချုံထဲသို့ ဝင်ပြေးရလေ၏။

တိုင်။ ။ 'ဘာကိစ္စလဲ'

ခံ။ ။ 'ဧည့်သည်လာလို့ ခေါ်ခိုင်းတယ် သခင်မကလေး'

တိုင်။ ။ 'ဘယ်က ဧည့်သည်တဲ့လဲ'

ခံ။ ။ 'မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးတဲ့'

ထိုအခါ မေဂျာမော်ရဲသည် "နယ်စားကြီးနဲ့ ဗီလီဖို့နဲ့ ဘယ်တုန်းကများ သိသွား ကြပါလိမ့်"ဟု စဉ်းစားရင်း ဗလင်တိုင်ကို လက်ပြနှုတ်ဆက်၍ ဥယျာဉ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားရလေတော့၏။

ဗလင်တိုင်သည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ လေဒီဗီလီဖို့နှင့် နယ်စားကြီး တို့ စကားပြောလျက် ရှိကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဗီလီဖို့မှာမူ ချန်ဆလာ အမတ်ကြီးက ထမင်းစား ဖိတ်ကြားထားသောကြောင့် ထွက်သွားနှင့်လေပြီ။ နယ်စားကြီးသည် ဗလင်တိုင်ကို ပထမအကြိမ် တွေ့ရဖူးခြင်းဖြစ်၍ ၎င်း၏ ရုပ်လက္ခဏာကို ချီးမွမ်းသော အမူအရာနှင့် ကြည့်ရှုအကဲခတ်လေ၏။ အနည်းငယ် စကားပြောဆိုကြပြီးသည့်နောက် လေဒီဗီလီဖို့သည် ဗလင်တိုင်အား အဘိုးကြီး နော်တီယားကို ကြည့်ကြပ်ထမင်းကျွေးရန် စေ့လွှတ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ နယ်စားကြီးနှင့် လေဒီဗီလီဖို့တို့ နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေ ရစ်ကြလေ၏။ သားကလေး အက်ဒွပ်မှာ မနီးမဝေးတွင် ကစားစရာများနှင့် ကစားလျက် ရှိ၏။

လေဒီဗီလီဖို့သည် ယခင်တစ်နေ့က မိမိ၏ သားကလေးအား နယ်စားကြီးက ဆေးတစ်ခွက် တိုက်လိုက်သည်ကို မြင်ရပြီးနောက် ထိုဆေးပုလင်းကို မကိုင်တွယ်ရန် ပြောသံကြားလိုက်ရကတည်းက ထိုဆေးအကြောင်းကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းဦးမည်ဟု အကြံပြုထားခဲ့၏။ ထိုဆေးအကြောင်းကို မေးမြန်းသည့်အတိုင်း ဖြေဆိုရာမှာ နယ်စား ကြီးသည် မိမိဆိုက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် တိုင်းပြည်များတွင် အသုံးပြုသည့် အဆိပ်များ အကြောင်းကို ပြောပြလေ၏။ တစ်ခုသော အဆိပ်မှာ အဘယ်မျှလောက် ပြင်းထန် ပါသနည်းဆိုသော် တစ်ခုသော မုန်လာထုပ်ပင်ကို အဆိပ်ရည်နှင့် ရောစပ်၍ ရက်ရှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်းပေးသောအခါ မှန်လာထုပ်ပင်သည် ညှိုး၍ သေသွားကြောင်း၊ ၎င်း မှန်လာရွက်
ယုန်ကလေးတစ်ကောင်အား စမ်းသပ်ကျွေးကြည့်ရာ ယုန်လည်း သေသွားကြောင်
ယုန်၏အူများကို ထုတ်ယူ၍ ကြက်ကို ကျွေးကြည့်ရာ ကြက်လည်း သေတော့မည
ဆဲဆဲ ဖြစ်နေကြောင်း၊ ထိုအခိုက်တွင် ကြက်ကို သိမ်းငှက် သုတ်ချီသွား၍ ကျောက်ဆော
တစ်ခု ပေါ်တွင် စားသောက်ကြောင်း၊ ၎င်းသိမ်းလည်း သေ၍ ရေကန်ထဲသို့ ကျသွား
၎င်းအသားကို စားမိသော ငါးတိုင်း သေကြကြောင်း၊ ထိုငါးကို ဈေး၌ ရောင်း၍ အ
လူများ ဝယ်ယူစားသောက်ကြရာ စားသောက်သူအားလုံး သေဆုံးမှုကြောင်းများန
ပြောပြလေ၏။ လေဒီ ဗီလီဖို့သည် ဤမျှလောက် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ များပြာ
လှသော နယ်စားကြီး၏ စကားများကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြားနာ မှတ်သားလျ
ရှိလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ အက်ဒွပ်အား တိုက်ဖျားသော ဆေးရည်အကြောင်းကို မေးမြန်းပြန်
၎င်းဆေးမှာ အတိုင်းအရှည်နှင့် အသုံးပြုသည့်အခါ မူးဝေတတ်သော ရောဂါမျိုး
ချက်ချင်းလက်ငင်း ယူပစ်ဘိသကဲ့သို့ ပျောက်ကင်းစေတတ်သော်လည်း ထိုယ
လွန်ကဲ၍ အသုံးပြုပါလျှင်မူကား အသက် ဆုံးရှုံးသည်အထိ အပြစ်ရောက်တတ်ကြောင
များနှင့် ပြော[illegible]လေ၏။ လေဒီဗီလီဖို့က ၎င်းဆေးရည် ဖော်စပ်နည်းကို မိမိအ
ပေးနိုင်ပါမည်လောဟု မေးရာ နယ်စားကြီးက ပေးဖို့ မခဲယဉ်းကြောင်းနှင့် ပြောလေ၏
ထိုခဏ၌ မိန်းမချော်သည်တစ်ယောက် ဝင်လာသည်နှင့် နယ်စားကြီးသည် လေဒီဗီလီ
အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားလေရာ ထိုနေ့ညနေ၌ပင် လေဒီဗီလီဖို့ တောင်းထားသော
ဆေးနည်းကို စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးကူး၍ လေဒီဗီလီဖို့ထံသို့ ပို့လိုက်လေ၏။ ယင်းသ
ရေးကူးနေစဉ် 'ဩဇာထက်သန်တဲ့ မြေပေါ်မှာ အပင်စိုက်ပျိုးရသလို ကြီးပွားလွယ်ပါ
ငါ့အကြံတွေတော့ အစအတိုင်းဆိုလျှင်ဖြင့် အားလုံး ဟန်နေတော့တာပဲ'ဟု နယ်စားကြ
က ကျေနပ်စွာ ရေရွတ် ပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။

အခန်း ၄၅

သားအဖ နှစ်ယောက်

တစ်နေ့သော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ အဝတ်အစားခပ်နွမ်းနွမ်းနှင့် စစ်သားဟန်ရှိသော
တစ်ယောက်သည် နယ်စားကြီး၏ နေအိမ်တံခါးဝတွင် ရထားဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာ
အသင့် စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော နယ်စားကြီးရှိရာ ညှော်ခန်းသို့ ဝင်လာလေ၏။ ထိုသူ

ဂျာကာဗာကန့်တိဆိုသူ ဖြစ်လေရာ ၎င်းနှင့်အတူ စာတစ်စောင်လည်း ပါလာခဲ့
၎င်းစာမှာ အင်္ဂလိပ်ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီ ထံမှ ဖြစ်၍ ထိုသူမှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည့်
အကြောင်းများလည်း ပါရှိ၏။ (ကေဒရောက်တို့ လင်မယားအား စိန်ကြီးတစ်လုံး
ပေးစဉ်က အင်္ဂလိပ်ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီ ပေါ်လာခဲ့ဖူးခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြခဲ့ဖူးပြီဖြစ်ရာ
ဘူဆိုနီမှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ တွေးတော ရိပ်မိကြပြီး
ဖြစ်သည်ဟု မျှော်လင့်ပေသည်။)

နယ်စားကြီးသည် မေဂျာအား နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်ဘုန်းကြီး
ဘူဆိုနီက ပေးလိုက်သည်ဆိုသော စာကို လှမ်းယူဖတ်ကြည့်ပြီးမှ–

တို။ ။ 'မေဂျာ ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်' (အမှုအရာကား သာမန်စစ်သားလောက်သာ ရှိနေ၏။)

တို။ ။ 'တစ်နှစ်မှာ ဝင်ငွေ ၅ သိန်းရသူ တစ်ယောက် ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'ကျွန်တော်က ငွေ ၅၀၀၀ လောက် စိုက်ထုတ်ချေးငှားလိုက်ပါ ဆိုပါ
ကလား'

ဂျာ။ ။ 'ဘယ်လို သဘောရပါသလဲ'

တို။ ။ 'ဘုန်းကြီးက ချေးလိုက်ပါဆိုလျှင် ချေးဖို့ပေါ့'

မေဂျာဆိုသူလည်း စိတ်အေးသွားဟန် တူ၏။

ဂျာ။ ။ 'ကောင်းပါလေ့ဗျာ'

တို။ ။ 'သားတစ်ယောက်နဲ့ ကွဲကွာနေတာ ကြာပြီ ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ ငါးနှစ်သားလောက်က ကွဲသွားတာ ယခု ၁၅ နှစ်
သွားပါပြီ'

တို။ ။ 'မေဂျာရဲ့ မိန်းမက အမတ်ကြီးသမီး ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်။ သူ့အမေ သေဆုံးပြီး သားလည်း ပျောက်သွားပါတယ်'

တို။ ။ 'သားအဖ ပြန်တွေ့တဲ့အခါမှာ သားကို ကျွန်ုပ် လက်မှာ အပ်ထားမယ်
ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ နယ်စားကြီးက သွန်သင်ဆုံးမ ပေးဖို့ပါပဲ'

တို။ ။ '၎င်းသားကို တွေ့အောင်ရှာဖို့ ကိစ္စအတွက် ဒီမြို့ကို လာခဲ့တယ်
ဆိုပါကလား'

ဂျာ။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ မတွေ့ရတာကြာလို့ အောက်မေ့လွန်းလို့ပါ'

တို။ ။ 'အမတ်ကြီးသမီးနဲ့ မေဂျာနဲ့ လက်ထပ်တဲ့ လက်မှတ်ကော ပါလာခဲ့
သလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျာ။ ။ (စိတ်ပူသွားဟန်နှင့်) 'ဟာ...ခွကျတယ်၊ မပါခဲ့ဘူး ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဘုန်းကြီးက ပို့လိုက်လို့ ကျုပ်ဆီ ရောက်နေပြီ'

ဂျာ။ ။ (စိတ်အေးဟန်နှင့်)'ကောင်းပါလေရဲ့ဗျာ'

တို။ ။ (စာရွက်များကို ထုတ်ပေးလျက်)'ရော့..ခင်ဗျား သိမ်းထား၊ သာ
တွေ့တဲ့အခါကျတော့မှ ပေးအပ်လိုက်၊ သူ့မှာ အသုံးဝင်လိမ့်မယ်'

ဂျာ။ ။ (စာရွက်များကို လှမ်းယူလျက်) 'ကောင်းလှပါပြီ'

တို။ ။ 'သို့သော်...ကျုပ် တစ်ခု သင်ပေးမယ်။ နားထောင်'

တို။ ။ '၁၅ နှစ် ပျောက်နေပြီးမှ ပြန်တွေ့ရတဲ့သားလို့ ပြောရင် သူ့မှာ ဂုဏ်
လိမ့်မယ်။ ကောလိပ်ကျောင်းမှာ ပညာသင်ခဲ့ပြီး မြို့ရည်ဝအောင်လို့ ကျွန်ုပ်ဆီမှာ လာ
အပ်နှံထားတယ်လို့ပြော။ နားလည်လား'

ဂျာ။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ'

တို။ ။ 'ကိုင်း...ခင်ဗျားသားကို ကျွန်ုပ် သွားခေါ်ချေဦးမယ်၊ နေရစ်ဦး'

ဂျာ။ ။ 'ကောင်းပါပြီ၊ ဒါထက် ကျွန်တော့်မှာ ငွေကုန်နေပြီ'

တို။ ။ 'ဪ...ဟုတ်ပေတယ်၊ ငွေ ၅၀၀ဝိ ပေးလိုက်ပါဆိုတဲ့အထဲက
ငွေတစ်ထောင် ယူထားနှင့်ဦး'

မေဂျာလည်း ဝမ်းမြောက်စွာ ယူလေ၏။

ဂျာ။ ။ 'လက်မှတ် ထိုးရဦးမလား'

တို။ ။ '၅၀၀ဝိ လုံး ပြည့်တော့မှ လက်မှတ်ထိုးတာပေါ့'

ဂျာ။ ။ 'လူရိုးချင်း အလုပ်လုပ်တော့ လွယ်သားကပဲ'

တို။ ။ 'ဒါထက် ဒီအဝတ်နဲ့တော့ ခင်ဗျား မဟန်ဘူး'

ဂျာ။ ။ 'ကတိုက်ကရိုက် လာခဲ့ရတာကိုး'

တို။ ။ 'မှန်တယ်၊ ခင်ဗျားတည်းမည့် ဟိုတယ်မှာ အဝတ်သေတ္တာကြီးတစ်
ရောက်နေပြီ။ အဝတ်အစားတွေ အပြည့်အစုံ ပါတယ်။ ပွဲကြီးလမ်းကြီးများမှာ ရွှေ
တွေနဲ့ ယူနီဖောင်းကို ဝတ်၊ နားလည်လား'

ဂျာ။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ'

ထိုနောက် နယ်စားကြီးသည် မေဂျာကို ထိုနေရာတွင် ထားခဲ့၍ အခြားအခန်း
သို့ ဝင်သွားလေ၏။

အခန်းတွင်း၌ကား အဝတ်အစား သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လူ
တစ်ယောက်သည် ဆိုဖာကြီးပေါ်တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ မှီလျက် မိမိ၏ဘွတ်ဖိနပ်ကို ရွှေ
ထားသော ကြိမ်လုံးဖြင့် တစ်ချက်ချင်း ရိုက်ရင်း စဉ်းစား စိတ်ကူးနေလေရာ နယ်စား
ဝင်လာသောအခါတွင် ထိုင်ရာမှ ခပ်သွက်သွက် ထ လိုက်လေ၏။

တို။ ။ 'အန်ဒြီယာကာဗာကန်တီ မှတ်တယ်'

လူငယ်။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'သင်္ဘောသား ဆင်းဒဘက်ဆီက စာပါတယ် ဟုတ်စ'

ငယ်။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'မောင့် အဆက်အနွယ်ကို ပြောစမ်းပါဦး'

ငယ်။ ။ 'ကျွန်တော်ဟာ မေဂျာ ကာဗာကန်တီရဲ့ သားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါ
တယ်။ လူချမ်းသာမျိုးထဲကပါ။ သို့သော် ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ ၁၅ နှစ်တိုင်တိုင် ကွဲနေလို့
လိုက်ရှာခဲ့သော်လည်း မတွေ့ရပါ။ ယခုမှ ဆင်းဒဘက်ဆိုတဲ့ လူဆီက စာတစ်စောင်
ကို နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုထံမှာ စုံစမ်းဖို့ မှာထားလိုက်တဲ့အတိုင်း လာရောက်ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်'

တို။ ။ 'နေရာကျပြီ။ မောင့်ဖခင်လည်း ဒီရောက်နေလို့ မောင့်ကို စောင့်နေလေရဲ့'

ငယ်။ ။ 'ဪ...မေဂျာ ကာဗာကန်တီ ဆိုတာလေ'

တို။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်။ မောင့်ကို ငယ်ငယ်က ခိုးသွားတဲ့ လူက မေဂျာထံ
စာရေးပြီး ငွေညှစ်လေတော့ မေဂျာက သူတောင်းတဲ့ငွေကို ပို့လိုက်တဲ့အတွက် မောင်
ယခု ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်တာပေါ့'

ငယ်။ ။ 'ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်'

တို။ ။ 'မောင့်ဖခင် မေဂျာက မောင့်ကို သွန်သင် ဆုံးမဖို့၊ လူကြီးလူကောင်းများနဲ့
မိတ်ဆက်ပေးဖို့အတွက် ကျုပ်ထံမှာ အပ်ထားဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်'

ငယ်။ ။ 'ဒီလိုဆိုလည်း ကောင်းသားပေါ့'

တို။ ။ 'မောင့်အတွက် တစ်နှစ်မှာ ငွေ ၅၀၀ဝိ သူက ထုတ်ပေးဖို့ သဘော
တူပြီ'

ငယ်။ ။ 'ဒါဖြင့် ကောင်းသားပဲ။ မေဂျာကော ပါရစ်မြို့မှာ ဘယ်လောက်
ကြာ နေမယ်တဲ့လဲ'

တို။ ။ 'ကြာကြာ မနေနိုင်ဘူး တဲ့။ ၂ ပတ်၊ ၃ ပတ်လောက်ပဲ'

ယာ။ ။ 'ကောင်းပါလေရဲ့'

တို။ ။ 'ကိုင်း ကိုင်း...ကွဲကွာနေတဲ့ သားအဖမို့ တွေ့ချင်မြင်ချင်လှရောမယ်၊
ာက်ခန်းမှာ မောင့်ဖခင် ရှိလေရဲ့။ သွားပေတော့ သွား...သွား'

အန်ဒြီယာလည်း ထိုင်ရာမှထ၍ မေဂျာရှိရာ အခန်းသို့ ဝင်သွားလေရာ နယ်စား
လည်း အပေါက်ငယ်တစ်ခုမှ ချောင်း၍ ကြည့်နေလေ၏။

ယာ။ ။ (နယ်စားကြီး ကြားလောက်အောင် ကျယ်လောင်သော အသံ)
လှတဲ့ မွေးသဖခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီး၊ ဒီရောက်နေပြီလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျာ။ ။ 'သားနဲ့တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလေကွယ်'

ထိုအခါ လူနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဟန်လုပ်ကာ ငေးမောကြသေး၏။

ယာ။ ။ 'ဖေဖေ ဒီမှာ မကြာသေးဘူးဆို'

ဂျာ။ ။ 'ဝမ်းနည်းတယ် သားရယ်။ ကြာကြာ မနေနိုင်ဘူးကွယ်'

ယာ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဖေဖေ့သား ဖြစ်ကြောင်း လက်မှတ်တွေ ပေးခဲ့ပါနော်...ဖေဖေ'

ဂျာ။ ။ 'ရော့ပါ သားရယ်'

ယာ။ ။ 'ဒါထက် ကျွန်တော့်မှာ သားလုပ်ခ တစ်နှစ်မှာ ၅၀၀ဝိ ရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား.ကော အဖေလုပ်ခ ဘယ်လောက်ရသလဲ'ဟု တီးတိုးမေးရာ-

ဂျာ။ ။ 'ငါလည်း ဒီထက် နည်းရင် ဘာရမလဲကွယ်။ ၅၀၀ဝိ ရတာပေါ့'

ယာ။ ။ 'သို့သော် သတိထားနော်။ အဖေဆိုတဲ့အတိုင်း အဖေနဲ့ တူအောင် ဟန်လုပ်ဖို့ မမေ့နဲ့'

ဂျာ။ ။ 'ဒါလောက်တော့ နပ်ပြီးသားပါကွယ်'

ယာ။ ။ '...ခင်ဗျားရောက်လာပုံ ပြောစမ်း'

ဂျာ။ ။ 'ဘူဆိုနီဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးက စာလွှတ်ပေးလိုက်လို့ပေါ့၊ မင်းကော'

ယာ။ ။ 'ကျွန်တော်တော့ ဆင်းဒဘက်ဆိုတဲ့ လက်မှတ်နဲ့ စာတစ်စောင်ရလို့ လာခဲ့ရတာပဲ'

ငင်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်၏စာကို တစ်ယောက်အား ပြသကာ ဖတ်ရှုပြီးနောက် ရယ်မောနေကြလေ၏။ ၎င်းစာများတွင် ထိုနေ့ ထိုအချိန်၌ ပါရစ်မြို့နေ မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးထံသွား၍ ထိုကဲ့သို့ ပြောပါက ငွေ ၅၀၀... ရမည့် အကြောင်းများနှင့် အသီးသီး ဖော်ပြပါရှိလေ၏။

ဂျာ။ ။ 'နယ်စားကြီးကို မင်း တွေ့ပြီးပြီလား'

ယာ။ ။ 'ခုနင်ကပဲ တွေ့ခဲ့တယ်'

ဂျာ။ ။ 'သူ့ အကြံအစည်ဟာ ဘယ်လိုလဲ။ မင်း ရိပ်မိသလား'

ယာ။ ။ 'လုံးလုံး မရိပ်မိပေါင်ဗျာ'

ထိုခဏ၌ နယ်စားကြီးသည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။

တို။ ။ 'သားအဖ တွေ့ခါစမို့ သိပ်ချစ်နေကြတယ် မှတ်တယ်'

ဂျာ။ ။ 'ဘာပြောကောင်းမလဲ နယ်စားကြီး။ ခွဲရမှာ တွေးမိတိုင်း ရင်ထဲက မချိလွန်းလို့'

ဤနေရာတွင် လူနှစ်ယောက်စလုံး မျက်စိကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သုတ်ကြ...

တို။ ။ 'ချက်ချင်းတော့ မပြန်နဲ့ဦးလေ။ ကျုပ်မိတ်ဆွေများနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး...

ဦးမယ်။ စနေနေ့မှာ ကျုပ် မိတ်ဆွေများကို ထမင်းကျွေးဖို့ စီမံထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး လာဖြစ်အောင် လာခဲ့ကြနော်'

သားအဖ။ ။ (တစ်ပြိုင်တည်း) 'စိတ်သာချ၊ လာကြမယ်'

ထို့နောက် နယ်စားကြီးသည် အတူလီလမ်းရှိ မိမိ၏ နေအိမ်သို့ ထိုနေ့တွင် လာကြရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပြီးနောက် 'သြော်...နေဦး၊ မောင့်ဖခင်က ကျုပ်ဆီမှာ အပ်ထားတဲ့ ငွေကို ယူသွားပါဦး'ဟု ပြော၍ အန္ဒြေယာ၏လက်ထဲသို့ ငွေစက္ကူတစ်အိတ် ထည့်လိုက်ရာ ထိုသူလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အိတ်ထဲသို့ သိပ်၍ ထည့်လိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် နယ်စားကြီး၏အိမ်မှ ထွက်လာကြ၍ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လက်တွဲကာ လမ်းပေါ်၌ လျှောက်သွားကြလေရာ နယ်စားကြီးသည် ထိုလူနှစ်ယောက်ကို မျှော်ကြည့်ရင်း 'တော်တော်ဖက်မိတဲ့ လူနှစ်ယောက်ပဲ'ဟု ပြုံးရယ် ပြောဆိုနေရစ်လေ၏။

အခန်း ၄၆

နော်တီယား ဗီလီဖို

တစ်ညနေ၌ လေဒီဒန်ဂလားနှင့် ၎င်း၏သမီး ယူဂျီဒန်ဂလားတို့သည် ဗီလီဖိုတို့၏ နေအိမ်သို့ လာရောက် လည်ပတ်ကြလေ၏။ လေဒီဒန်ဂလားသည် လေဒီဗီလီဖိုနှင့် စကားပြောလျက် ရှိစဉ် ယူဂျီဒန်ဂလားနှင့် ဗလင်တိုင်တို့သည် လူငယ်တို့ဘာဝ ဥယျာဉ်ထဲတွင် နှစ်ယောက်တွဲ လမ်းလျှောက်ရင်း မိမိတို့၏ အဖြစ်အပျက်များကို အပြန်အလှန် ဖွင့်ဟ ပြောပြကြလေ၏။

ယူဂျီဒန်ဂလားမှာ အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗလင်တိုင်မှာ ဖရန့်နှင့်လည်းကောင်း လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သတိရကြပေလိမ့်မည်။ ယူဂျီက လူကြီးများ စေ့စပ်ထားသောကြောင့် အဲလ်ဘတ်ကို ယူရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဗလင်တိုင်ကလည်း လူကြီးများ စေ့စပ်ထားသည့် ဖရန့်ကို စုံမက်ချစ်ခင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။ ဗလင်တိုင်မှာ မော်ရဲနှင့် ချစ်ခင်စုံမက်နေကြသည့်အတွက် ဖရန့်ကို မချစ်ကြိုက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်လေရာ ယူဂျီမှာမူကား မည်သူ့အားမျှ ချစ်ကြိုက်နေသည် မဟုတ်ဘဲ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယဖြင့် အပျိုကြီးလုပ်ကာ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်လိုသော စိတ်သာ ရှိနေသောကြောင့်မျှသာ ဖြစ်လေ၏။ ယူဂျီမှာ မျက်လုံးပြူးပြူး၊ နှာတံကောင်းကောင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရပ်အမောင်း ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် "လုံးကြီးပေါက်လှ" တစ်ယောက် ဖြစ်ငြားသော်လည်း ၎င်း၏လုပခြင်းမှာ ယောကျ်ားဆန်လွန်းလှသည်ဟု အဲလ်ဘတ်က သူငယ်ချင်းများအား ပြောဖူး၏။ စင်စစ်မှာ ယူဂျီသည် ဗလင်တိုင်နှင့် ယှဉ်လိုက်သောအခါ မိန်းမပီပီ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဗလင်တိုင်သာလျှင် ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု ဥယျာဉ်တစ်ထောင့်မှ ချောင်းကြည့်နေသော မော်ရဲ၏ စိတ်ထဲ၌ မှတ်ထင်မိ၏။

နောက်ဆုံး၌ ယူဂျီအား လေဒီဒန်ဂလားတ ခေါ်လိုက်ပြီးနောက် သားအမိနှစ်ယောက်တို့ ပြန်သွားကြသည့်အခါ ဗလင်တိုင်လည်း ရည်းစား စောင့်မျှော်နေသည့် ဥယျာဉ်ထောင့်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လာခဲ့လေ၏။ သမီးရည်းစား နှစ်ယောက်တို့သည် ရှေ့ရေး နောက်ရေးများကို ပြောဆို၍ မဝနိုင်အောင် ရှိကြဆဲတွင် အိမ်ထဲမှ အက်ဒ်ဘပ်၏ အသံဖြင့် 'မမရေ'ဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် မော်ရဲလည်း နှုတ်ဆက် ထွက်သွားရလေ၏။

ထိုအခိုက်အတွင်း ဗီလီဖို့၏ အိမ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်လျက် ရှိသော အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြရန် လို၏။ အဘိုးကြီး နော်တီယားမှာ မျက်စိမြင်ခြင်း၊ နားကြားခြင်း မှတစ်ပါး [illegible]ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ရှိရာ ဗီလီဖို့ လင်မယားတို့က ဝဲယာ ညှပ်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နော်တီယားသည် အလျှင်း စကားမပြောနိုင်သော်လည်း ၎င်း၏မျက်လုံးများသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိအောင် ကြည့်တတ်၏။ ၎င်း၏မျက်လုံးများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သား ဗီလီဖို့သည်လည်းကောင်း၊ မြေး ဗလင်တိုင်သည်လည်းကောင်း နော်တီယား၏ အလိုဆန္ဒကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြ၏။ ဗီလီဖို့ လင်မယားတို့သည် နော်တီယား၏ ကုလားထိုင် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထိုင်နေကြ၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြကြ၏။

လင်။ ။ 'ဗလင်တိုင်ကို လင်ပေးစားတော့မယ် ဖေဖေ။ သုံးလကြာရင် လက်ထပ်စေတော့မယ်'

မယား။ ။ 'ဟုတ်တယ်ဖေဖေ၊ ဖရန့် အက်ပီနေနဲ့ ပေးစားတော့မယ်'

နော်တီယားလည်း စိတ်ဆိုးသော မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်နေလေ၏။ ၎င်း၏ ထုံးစံတစ်ခုမှာ ပြောသောစကားကို နှစ်သက်သည့်အခါ မိမိ၏ မျက်လုံးများကို မှိတ်၍ ထားတတ်လေရာ သဘောမကျသော အခါတွင်ကား မျက်တောင် ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ် လုပ်တတ်၏။

လင်။ ။ 'ဗလင်တိုင်ကို ခေါ်ပေးရမလား ဖေဖေ'

နော်တီယားက မျက်စိ မှိတ်ပြလိုက်သောကြောင့် ဗလင်တိုင်ကို ဥယျာဉ်ထောင့်မှ ခေါ်ယူရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဗလင်တိုင်မှာမူ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဘိုးကြီး စိတ်မချမ်းသာကြောင်း တွေ့မြင်ရလေ၏။

တိုင်။ ။ 'ဘိုးဘိုးကို ဘာပြောထားကြလို့လဲ။ ဘိုးဘိုး စိတ်ဆိုးနေပါကလား'

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ 'ကျွန်မအကြောင်း ပြောနေကြတယ် မှတ်တယ်'

မှိတ်ပြပြန်၏။

ဗီလီဖို့တို့ လင်မယားလည်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြလေ၏။

တိုင်။ ။ 'ကျွန်မကို လက်ထပ်ဖို့ ပြောနေတယ်၊ ဟုတ်စ'

မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ 'ဘိုးဘိုးလည်း သဘောမတူဘူး။ ကျွန်မကလည်း သဘောမကျဘူး'

မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ 'ဘိုးဘိုးက ကျွန်မကို ကယ်နိုင်သလား'

မှိတ်ပြ၏။

၎င်းနောက် အဘိဓာန် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယူ၍ ဗလင်တိုင်သည် စာလုံးများကို ထောက်ပြခြင်းအားဖြင့် ရှေ့နေတစ်ယောက် ခေါ်ပေးလိုကြောင်း သိရသည်နှင့်–

တိုင်။ ။ 'ရှေ့နေခေါ်ပေးဖို့ ဖေဖေ့ကို ပြောလိုက်ရမလား'

မှိတ်ပြ၏။

ထိုခဏ၌ အခန်းထဲသို့ ဗီလီဖို့ ဝင်လာသည်နှင့် ဗလင်တိုင်က အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေရာ ဗီလီဖို့လည်း အစေခံတစ်ယောက်ကို ရှေ့နေထံ စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ ရှေ့နေ ရောက်လာသောအခါ ဗလင်တိုင်သည် အဘိုးကြီး၏ အကြံအစည်ကို ရိပ်မိသည် ဖြစ်၍ ထပ်မံ မေးခွန်း ထုတ်လေ၏။

တိုင်။ ။'ရှေ့နေခေါ်ခိုင်းတာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဘိုးဘိုး။ သေတမ်းစာ ရေးချင်လို့လား'

မှိတ်၍ ပြ၏။

ထိုအခါ ရှေ့နေကြီးက သေတမ်းစာ ရေးရန်အတွက် ဖြစ်ခဲ့လျှင် မိမိတစ်ယောက်တည်းနှင့် မလုံလောက်သေးကြောင်း ပြောသည်နှင့် နောက်ထပ် ရှေ့နေတစ်ယောက် ခေါ်ရန် အစေခံကို စေလွှတ်ရပြန်လေ၏။ ဒုတိယရှေ့နေ ရောက်လာသောအခါ ပထမရှေ့နေက 'သေတမ်းစာရေးခဲ့ဖို့ ပစ္စည်း ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ သိရအောင် ကျွန်တော် စုံစမ်းကြည့်မယ်။ ၅၀၀၀ဝ လား'

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဒီထက် များသလား'

မှိတ်ပြ၏။

ရှေ့နေ။ ။ '၆၀၀၀ဝ လား'

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့နေ။ ။ '၇၀၀၀ဝိ လား'

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

ထိုကဲ့သို့ တပြည်းဖြည်းတက်၍ မေးသွားရာ ၉ သိန်း ရောက်သောအခါ
မျက်စိမှိတ်၍ ပြတော့၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ငွေသားလား'

မျက်တောင်ခတ်၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'အစုရှယ်ယာတွေလား'

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဘယ်မှာ ထားသလဲ'ဟု မေးသောအခါ နော်တီယားသည် ၎င်း
တွင် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် အမှုထမ်းလာခဲ့သည့် လူယုံတော် အစေခံဘော်ရစ်အား
လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ ဘော်ရစ်က 'နေကြဦး ကျွန်တော်သိပြီ'ဟု ပြော၍ အခန်းပြင်သို့
ထွက်သွားလေ၏။ အတန်ငယ် ကြာလတ်သော် ဘော်ရစ်သည် သံသေတ္တာငယ် တစ်လုံး
ကို ယူ၍ ရှေ့နေအား ပေးအပ်လေရာ ရှေ့နေနှစ်ယောက်တို့သည် သေတ္တာကို ဖွင့်၍
ရှယ်ယာလက်မှတ်များကို ရေတွက်ကြသည်တွင် အဘိုးကြီး ပြောလိုသည့်အတိုင်း
ရှယ်ယာလက်မှတ် ၉ သိန်းဖိုးတို့ကို တွေ့ကြရလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား လေဒီဗီလီဖို့လည်း
အခန်းတွင်း၌ ရှိနေခဲ့လေပြီ။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူ့ ပေးခဲ့ချင်သလဲ'

ထိုအခါ လေဒီဗီလီဖို့က 'သူ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့တဲ့ ဗလင်တိုင်
ပေးချင်ပေမှာပေါ့'ဟု ပြောလိုက်ရာ ရှေ့နေကြီးနှစ်ယောက်တို့က 'စိတ်သဘောထား
ကြီးရင့်သော မိထွေးဖြစ်ပေသည်'ဟု စိတ်ထဲက ချီးမွမ်းကြသော်လည်း နော်တီယားက
မိထွေး၏ ပရိယာယ်ကို ရိပ်မိဟန်တူ၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့လား၊ ဗလင်တိုင် ပေးခဲ့ချင်သလား'

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

လေဒီဗီလီဖို့သည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်ရသောအခါ ဝမ်းသာဟန် လက္ခဏာ
နှင့် နော်တီယားအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'ဒါဖြင့် မြေးကလေးအကျိုးဒွပ်ကို ပေးခဲ့ချင်တာပေါ့
ဟုတ်လား ဖေဖေ'

ပြင်းထန်စွာ မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဒါဖြင့် သားဗီလီဖို့ကို ပေးချင်သလား'.

မျက်တောင်ခတ်ပြန်သဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။
ဖို့။ ။ 'ဒါဖြင့် ဖေဖေက ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘယ်သူ့မှ မချစ်တော့ဘူးပေါ့
ထိုအခါ နော်တီယားသည် ဗလင်တိုင်၏ လက်ကို စိုက်၍ ကြည့်နေ၏။

တိုင် ။ ။ 'ကျွန်မလက်လား ဘိုးဘိုး'

မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ 'ဪ...နားလည်ပြီ။ ကျွန်မလက်ထပ်တာကို ပြောချင်တာလား
ဘိုး'

မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။'ဖရန့်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကို ဘိုးဘိုးက သဘောမတူဘူးပေါ့'

မျက်တောင်ခတ်ပြ၏။ (သဘောမတူဘူး ဆိုလို၏။)

ရှေ့နေ။ ။ 'ဖရန့်နှင့် လက်ထပ်ရင် အမွေမပေးဘူး။ ဒီလိုလား'

မှိတ်ပြ၏။ (မှန်တယ်ဟု ဆိုလို၏။)

ထိုအခါ ဗီလီဖို့က 'ကိုယ့်သမီးကို ကိုယ်သဘောတူတဲ့လူနဲ့ ပေးစားမှာပေါ့။
ဘယ်သူဖျက်လို့ ဘာရမလဲ'ဟု ပြောရာ ဗလင်တိုင်လည်း ငိုယိုလျက် ရှိ၏။

ရှေ့နေ။ ။ 'ဖရန့်ကို ယူလို့ရှိရင် ပစ္စည်းတွေကို ဒီပြင်တစ်ယောက် ပေးခဲ့မယ်
ဟုတ်လား'

မှိတ်ပြ၏။

'ဘယ့်နှယ်လဲ ဗီလီဖို့'

ဖို့။ ။ 'ဒါတော့ သူ့သဘောပေါ့လေ။ ကျွန်တော့်အဖေဟာ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်
ပြီးရင် ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိကြောင်း ကျွန်တော် သိတယ်။ သို့သော် ဒီကိစ္စမှာ
ကျွန်တော်ကတော့ လျှော့မပေးနိုင်ဘူး။ ကိုယ်မွေးထားတဲ့ သမီးကို ကိုယ်သဘောတူတဲ့
လူနဲ့ ပေးစားမှာပဲ။ သူ့ပစ္စည်းကို သူ ဘယ်သူ့ပေးပေး၊ ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်ဘူး'ဟု
ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထွက်သွားလေ၏။ နော်တီယားလည်း ထိုနေ့၌ပင် သေတမ်းစာကို
ပြီးစီးအောင် ရေးသားစေပြီးနောက် ထုံးစံအတိုင်း ရှေ့နေကြီး၏လက်ထဲတွင် အပ်နှံ
ထားလိုက်လေ၏။

အခန်း ၄၇

ညဉ့်စာ တစ်ပွဲ

မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးသည် အီလီဆီလမ်း၌ ၄ားအိမ်တစ်လုံး၊ အတူလီလမ်း၌
အိမ်ပိုင်တစ်လုံး ရှိနေကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သိရှိကြပြီးလေပြီ။ စနေနေ့တွင် ညဉ့်စာ
စားပွဲ ကျည်ခင်းကျွေးမွေးရန် စီစဉ်ထားသည်မှာ အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်ကြီးတွင်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည့်အလျောက် ဘဏ္ဍာစိုး ဘာတက်စီယိုသည် ထိုနေ့မတိုင်မီ ရက်ပေါင်း မှစ၍ နေအိမ်ကြီးကို ခင်းကျင်းပြင်ဆင် မွမ်းမံ ခြယ်လှယ်ထားသည် ဖြစ်သော အခန်းတိုင်းတွင် နေစချင်ဖွယ် အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများဖြင့် သာယာ သိုက်မြိုက်လျက် လေ၏။ စနေနေ့၌ နယ်စားကြီးသည် အလီနှင့်အတူ ထိုအိမ်ကြီးသို့ ရောက် ဘာတက်စီယို၏ ခင်းကျင်းထားပုံများကို အပြစ်လည်း မပြော၊ ချီးမွမ်းခြင်း မပြုဘဲ တစ်အိမ်လုံး လှည့်လည် ကြည့်ရှုနေလေ၏။

ဗိုနာရီ ထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မေဂျာမော်ရဲသည် မြင်းတစ်စီးနှင့် ဆိုက်ရောက်လာလေ၏။ ၎င်းမြင်းကို မော်ရဲ ဝယ်ယူထားပုံကား ဤသို့တည်း။ သည် မြင်းကောင်းတစ်စီးကို မြင်ထားသော်လည်း အဘိုးမှာ ၅၀၀၀ဝ ဖြစ်နေသော မိမိ အခြေအနေနှင့် မဝယ်ယူနိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။ ထိုအကြောင်းကို မော် နယ်စားကြီးအား စကားစပ်မိသည်နှင့် ပြောပြမိ၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် က မော်ရဲနှင့်နယ်စားကြီးတို့ အပျော်တမ်း ဖဲကစားကြရာမှ နယ်စားကြီး၏အကြံ အရ ငွေတုမ်း ကစားကြသည်နှင့် နယ်စားကြီးမှာ ငွေ ၅၀၀ဝ ရှုံးသွား၏။ မော်ရဲ ၎င်းငွေဖြင့် မိမိ မှန်းရွယ်ထားသော မြင်းကို ဝယ်ယူလိုက်ရာ ထိုကဲ့သို့ ဝယ်ယူစိမ့်သော နယ်စားကြီး၏ တမင် အရှုံးပေးကစားကြောင်းကိုလည်း ရိပ်မိ၏။ ကျေးဇူးတင်သ ပြောဖွယ်ရာ မရှိပေ။ မော်ရဲသည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းပြီးနောက် အသင့်ကြိုဆိုလျက်ရှိ နယ်စားကြီးအား 'ဒီမြင်းကို မြင်တော့ ငွေ ၅၀၀ဝ ရှုံးတာ နမြောဝါသလား' ဟု ကျီ မေးမြန်းသောအခါ နယ်စားကြီးက 'မနမြောတဲ့အပြင် မိတ်ဆွေ ကျေနပ်တာ မြင် တိုးပြီး ကျေနပ်နေပါတယ်' ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

၎င်းနောက် ဘာရွန်ဒန်ဂလားနှင့် လေဒီဒန်ဂလားတို့က မြင်းရထားဖြင့် ကောင်း၊ ဒီဘရေးနှင့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မြင်းကိုယ်စီဖြင့် လည်းကော ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ အိမ်ရှင်နယ်စားကြီးသည် ဧည့်သည်များကို ခရီးဦး ပြုလျက် အထိုက်အလျောက် ဧည့်ခံ စကားပြောလျက်ရှိစဉ် မေဂျာကာဗာကန် သားအဖြေယာတို့ ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ မေဂျာသည် အရောင်တဖိတ်ဖိ တောက်သော ဖဲနက် ယူနီဖောင်းအဝတ်ပေါ်တွင် ရွှေတံဆိပ် ဒိုင်းသုံးခုနှင့် လက်ဝါး တံဆိပ် ၅ ခုထက် မနည်း ရင်ဘတ်၌ တပ်ချိတ်ဆွဲဆင်ထားသည့်ပြင် နှုတ်ခမ်းမွေး ကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် အတော်ခံ့ညားသော လူတစ်ယောက် ဖြစ် လေ၏။ ၎င်း၏နံဘေး၌လည်း အသစ်ကျပ်ချွတ် အဝတ်များနှင့် ပြုံးရွှင်စွာ ရှိနေ သားအဖြေယာ ပါလာလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ခံ့ညားဟန်ရှိသော သားအဖ နှစ်ယော တို့ကို ကြည့်ပြီးနောက် နယ်စားကြီးအား တိုးတိုး မေးမြန်းနေလေ၏။

လား။ ။ 'ဒီလူနှစ်ယောက်က ဘယ်ကလဲ၊ ဘယ်သူတွေလဲ'

တို။ ။ 'ကာဗာကန်တီ သားအဖလေ'

လား။ ။ 'ကာဗာကန်တီဆိုရုံနဲ့ ဘယ်သိမလဲ နယ်စားကြီးရဲ့'

တို။ ။ 'ဘာရွန်က အီတာလီယန်လူမျိုးအကြောင်းကို မသိဘဲဟာကိုး။ ကာဗာ ဆိုကတည်းက မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဆိုတာ ဖော်ပြီးသား ဖြစ်နေတာကပဲ'

လား။ ။ 'ဩော်...ဒီလိုလား။ ဒါထက် ပိုက်ဆံ တော်တော်ပေါ်သလား'

တို။ ။ 'ငွေကို ရေလိုသုံးနေတဲ့ လူတွေကပဲ။ အင်မတန် ချမ်းသာလို့ဟာပေါ့'

လား။ ။ 'သူတို့ ဘာလုပ်သလဲ'

တို။ ။ 'သူတို့အလုပ်က ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။ ရှိတဲ့ပိုက်ဆံကို ကုန်အောင် သုံးတဲ့ ပဲ။ နို့ပေမယ့် ပိုက်ဆံက ပေါလွန်းလေတော့ သုံးလို့ မကုန်နိုင်သည့်ပြင် တိုးလို့ နေတော့တာပဲ။ မိတ်ဆွေရဲ့ ဘဏ်တိုက်မှာ သူတို့ ဆက်ဆံကြလိမ့်မယ်။ တော်တော် တော့ အသိဖွဲ့ ပေးမှာပေါ့။ သားလုပ်တဲ့လူက ပါရစ်မြို့မှာ မိန်းမ ရှာနေတယ်လို့ တယ်'

လား။ ။ 'ကောင်းသားပဲ'

ထိုခဏ၌ ဗီလီဖို့နှင့် လေဒီဗီလီဖို့တို့ ဆိုက်ရောက်လာကြ၏။

နယ်စားကြီး ဝယ်ယူထားသော ၎င်းနေအိမ်မှာ ဗီလီဖို့၏ ယောက္ခမဟောင်း ရန်၏နေအိမ် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သိရှိကြပြီးဖြစ်ပေရာ ဗီလီဖို့မှာ နေအိမ်အတွင်းသို့ ရောက်လာကတည်းက အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် လှုပ် ချောက်ချားခြင်း ဖြစ်နေသည့် လက္ခဏာရှိ၏။ နယ်စားကြီးသည် ဗီလီဖို့အား ဆွဲ နှုတ်ဆက်သည့်အခါ လက်များ ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် အခြားအခန်းသို့ ဝင်သွား၍ အလုပ်များနေသော ဍာစိုး ဘာတက်စီယိုနှင့် တွေ့လေ၏။

ယို။ ။ 'ဧည့်သည် ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်နေကြပြီ။ မင်းဘာသာ ရေတွက်ကြည့်ချေလေ'

ဘာတက်စီယိုသည် ခန်းဆီးကို ဖယ်ရှား၍ ဧည့်ခန်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ စားကြီးလည်း ၎င်း၏မျက်နှာကို အကဲခတ်နေလေ၏။

ယို။ ။ 'အလို ဘုရား...ဘုရား။ ဘယ့်နှာလဲ'

တို။ ။ 'ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ်'

ယို။ ။ 'ဟောဟို မိန်းမပဲ ခင်ဗျ။ သူပဲ သူပဲ'

တို။ ။ 'ဘယ်ဒင်းဟာလဲ'

ယို။ ။ 'စိန်တွေ များများကြီး ဝတ်ထားတဲ့ မိန်းမဟာပဲ ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'လေဒီဒန်ဂလားပဲကွယ်။ သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယို။ ။ 'ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကြီးနဲ့ ဥယျာဉ်ထဲမှာ စောင့်နေတာ သူပဲ ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ဘယ်သူ့ကို စောင့်နေတာလဲကွယ်'

ယို။ ။ 'တရားသူကြီး ဗီလီဖိုဂိုလေ။ ဪ...ဪ သူလည်း ပါလာတာ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်သတ်တာ မသေဘူးပေါ့'

တို။ ။ 'မင်း မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ။ ဟိုမှာ ငုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်နေတာ မ... ဘူးလား။ ကိုင်း...ကိုင်း လူစေ့အောင် ပြန်ရေတွက်ပါဦး'

ယို။ ။ 'တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ ငါး...အလိုလေးဗျ...လာပြန်ချေသေး'

တို။ ။ 'ဘာဖြစ်တာလဲကွယ်'

ယို။ ။ 'ဟိုအကောင်ခင်ဗျ၊ ဟိုအကောင်'

တို။ ။ 'မင်းက ငါ့ဧည့်သည်တွေကို အကောင်တွေ ဘာတွေနဲ့လား'

ယို။ ။ 'ကန်တော့ပါရဲ့ နယ်စားကြီး ခင်ဗျား။ သည်းခံပါ'

တို။ ။ 'ဘယ်သူ့ကို မင်းပြောနေတာလဲ။ မေဂျာရဲ့သား အန္ဒြေယာကို ပြော... တာလား'

ယို။ ။ 'အန္ဒြေယာတဲ့လား။ ဘာဟုတ်လိမ့်မလဲခင်ဗျ။ အဲဒါ ဘယ်နီဒက်... နယ်စားကြီး...လုံလည်း ဆုံမိတတ်ကြပါပေ ခင်ဗျား'

ယင်းသို့ဖြစ်ရကား ဘာတက်စီယို သတ်၍ သေပြီဟု မှတ်ထင်ထားသော ဗီ... သည် လည်းကောင်း၊ ဗီလီဖို့နှင့် တိတ်တဆိတ် ချစ်ကြိုက်၍ သားကလေး မွေးဖွား... သော လေဒီဒန်ဂလားသည် လည်းကောင်း၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့က မွေးထားသ... သား ဘယ်နီဒက်တို သည်လည်းကောင်း တစ်ခန်းတည်းတွင် ဆုံစည်းလျက် ရှိကြလေ...

နယ်စားကြီးသည် ဘာတက်စီယိုကို ထားခဲ့၍ ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်သွားပြီးလျှ... ဧည့်သည်များကို ထမင်းစားခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။ ၎င်းဧည့်သည်များအ... အများမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤအိမ်သို့ လာမိလေသနည်းဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိ အံ့ဩမိ... စင်စစ်သော်ကား ထိုလူတို့သည် မလာလိုဘဲလျက်နှင့် မငြင်းနိုင်အောင် ရှိသည်... လာမိကြခြင်း ဖြစ်၏။

နယ်စားကြီး၏ တည်ခင်းကျွေးမွေးပုံမှာ ပါရစ်မြို့ ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်... ပသီပုံပြင်ဝတ္ထုထဲမှ ခင်းကျင်း ကျွေးမွေးပုံမျိုး ဖြစ်သဖြင့် ဧည့်သည်များ၏ စိတ်ထ... ဆန်းပါပေသည်ဟု အောက်မေ့မိ၏။ စားသောက်ဖွယ်များမှာလည်း အလွန်ရှားပါး... ငွေကို ရေလို သုံးနိုင်သော အိမ်ရှင်မျိုးသာလျှင် တတ်နိုင်၏။ ပမာဆိုသော်-ရုရှပြည်... လက်ဆတ်သောငါး လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည်တို့မှ သစ်သီး... လည်းကောင်း၊ ဟော်လန်ပြည်မှ နို့စိမ်းများ လည်းကောင်း ပါရှိလေ၏။

နယ်စားကြီးသည် အထူးအဆန်းများကို တစ်ခုစီ ပြောပြ၍ သားအဖ နှစ်ယော...

...လည်း မြိန်ရှက်ကျေနပ်စွာ စားသောက်ကြလေ၏။ ဧည့်သည်များသည် ထမင်း... သောက်နေကြစဉ် တွေ့ရာလေးပါး စကားများကို ပြောဆိုနေကြရာမှ ဒီဘာရော... အိမ်ကြီးအကြောင်းကို စတင် ပြောလိုက်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လူမနေဘဲ ပစ်ထား... အဖြင့် ဇရပ်ကြီးသဖွယ် ကြောက်စရာကောင်းသောအဖြစ်မှ နယ်စားကြီး ခြယ်လှယ်... ...မံလိုက်သဖြင့် နေထိုင်ချင်ဖွယ် ဖြစ်လာကြောင်းကို ချီးကျူးပြောလိုက်၏။ အခြား ...ည့်သည်တစ်ယောက်က လူသတ်မှု ဖြစ်ထားသော အိမ်ကြီးကဲ့သို့ ခြောက်ခြောက် ...သွေ့ ရှိဖူးသည်ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗီလီဖို့မှာ မျက်နှာပျက်သွားသေး၏။ ထိုအခါ ...ယ်စားကြီးက-

တို။ ။ 'အိမ်တစ်အိမ်လုံးထက် အခန်းတစ်ခန်းက သာပြီး ဆန်းကြယ်လှ... ယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်ဖြင့် ဒီအခန်းထဲ ဝင်မိတိုင်း ဘာကြောင့် မဆိုနိုင်ဘူး။ ကြက်သီးတွေ ...ဖြန်းဖြန်း ထ ထ လာတော့တာပဲ။ နေကြဦး...စားပွဲစားပြီးမှ ကျွန်တော် လိုက်ပြဦးမယ်'

စားသောက်ပြီးကြသောအခါ ဧည့်သည်များသည် ထိုအခန်းသို့ သွားကြမည်ဟု ...ိုင်ရာမှ ထကြလေရာ ဗီလီဖို့နှင့် လေဒီဒန်ဂလားတို့သာလျှင် ထိုင်လျက်သား ကျန်သေး... ဘစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်နေကြလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းတို့ ...စ်ယောက် မထမချင်း စောင့်ဆိုင်းနေရကား နောက်ဆုံး၌ ထိုနှစ်ယောက်တို့လည်း ...လိုက်ဘဲ မဖြစ်နိုင်သည်နှင့် ထ၍ လိုက်ကြရလေ၏။

၎င်းအခန်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ နေဝင်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း မီးမထွန်းဘဲ ...ားသည့်အပြင် အခန်းတွင်းရှိ ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့မှာ ရှေးယခင်ကအတိုင်း မပြောင်းလဲဘဲ ...လေရကား လေဒီဗီလီဖို့က 'အောင်မယ်လေး...ကြောက်စရာကြီး'ဟု ပြောလိုက်၏။ ...လေဒီဒန်ဂလားကလည်း လူမကြားအောင် တီးတိုး ပြောလိုက်သေး၏။ နယ်စားကြီးသည် ...ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ညွှန်ပြလျက်-

တို။ ။ 'ဟိုခုတင်ကို ကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါဦး။ ကာထားလိုက်တဲ့ ကန့်လန့်ကာ ...ကြီးက စိတ်မရွှင်စရာ အသွေးအရောင်ကြီးပဲ။ ပြီးတော့ နံရံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကြီး ...ပုံကို ကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါဦး။ ဓာတ်ပုံထဲက မျက်လုံးတွေ ကြည့်ရပုံက "ငါတို့ ...မြင်ဖူးထားတာ ရှိတယ်ကွယ့်နော်။ ပြောလိုက်ရရင် မကောင်းဘဲ နေကုန်တော့မယ်" လို့ ပြောနေတာနဲ့ မတူဘူးလား'

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဗီလီဖို့မှာ မျက်နှာ၌ သွေးမရှိတော့ဘဲ လေဒီ ...ဒန်ဂလားမှာလည်း ရပ်တည်ရန် မတတ်နိုင်သည်နှင့် နီးရာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ...ထိုင်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လေဒီဗီလီဖို့က 'တယ်ပြီး သတ္တိကောင်းပါကလား... ...ဝတ်ကောင်း ထိုင်သွားတဲ့ ကုလားထိုင်မှန်း မသိဘဲနဲ့ သူ ဝင်ထိုင်ဝံ့တယ်နော်'ဟု ပြောလိုက်ရာတွင် လေဒီဒန်ဂလားလည်း ချက်ချင်းပြန်၍ ထလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်းအခန်းမှ အိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွားသော လှေကားဖုံးကလေး တစ်ခု[illegible]
နယ်စားကြီးသည် လှေကားကို ညွှန်ပြလျက်–

တို့။ ။ 'ဒီလှေကားကို ကြည့်ကြစမ်းပါဦး။ တစ်ခုခုကို တိတ်တဆိတ်လုပ်[illegible] လူသူမသိရအောင် မြေကြီးထဲမှာ မြှုပ်ဖို့ ဆင်းသွားစရာ လှေကားနဲ့ မတူဘူးလား'

ဒီဘရေး။ ။ 'ကြက်ဖြမ်းဖြန်းစိတ်ကူးတတ်ပါပေ့ဗျာ'

ထိုအခါ လေဒီဒန်ဂလားမှာ ဒူးတုန်လာလေဟန်နှင့် နံရံကို မှီနေရလေတော့[illegible]

တို့။ ။ 'ဘာဖြစ်တာလဲ လေဒီ၊ ကြောက်လို့လား'

လေဒီ။ ။ 'နယ်စားကြီး ပြောပြပုံက သရုပ်ပါလွန်းလို့ပါ'

တို့။ ။ 'စိတ်ကူးရင်း ကူးရင်းနဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်း သားဖွားပြီး ဖအေလုပ်[illegible] သူက သားပွေ့ပြီး ဟောဟို လှေကားမှ ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းနဲ့ ဆင်းသွားပုံကို မျက်[illegible] မြင်နေတော့တာပဲ'

ထိုအခါ၌ကား လေဒီဒန်ဂလားမှာ မော့လျက် ရှိနေလေပြီ။ မွန်တီခရစ္စတို[illegible] 'နေကြဦး။ လေဒီဒန်ဂလားဖို့ နှာဆေးပုလင်း သွားယူချေဦးမယ်'ဟု ပြောပြသောအ[illegible] လေဒီဗီလီဖို့က 'နေပါစေ၊ ဒီမှာ ပါပါတယ်'ဟု ပြော၍ ဆေးရည်နီပါသော ပုလင်း[illegible] တစ်လုံးကို [illegible]ပေးလေ၏။ ငင်းဆေးရည်မှာကား နယ်စားကြီး ရေးပေးလိုက်သော ဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စပ်ထားသည့် ဆေးရည်ပင် ဖြစ်လေသည်။ နယ်စားကြီးသည် လေဒီဗီလီဖို့ထံမှ ဆေးပုလင်းကို လှမ်းယူရင်း 'နေရာကျရဲ့လား'ဟုမေးရာ လေဒီဗီလီဖို့[illegible] 'ထင်တာပဲ'ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

ငင်းနောက် လူများသည် လေဒီဒန်ဂလားကို ဧည့်ခန်းထဲသို့ တွဲခေါ်လာ[illegible] နယ်စားကြီးက ငင်း၏ နှုတ်ခမ်းပေါ်တွင် ဆေးရည် တစ်စက် နှစ်စက် လောင်းချပေး[illegible] လိုက်ရာ လေဒီဒန်ဂလားလည်း သတိရလာလေ၏။ ငင်းနောက် နယ်စားကြီးသည[illegible] ဧည့်သည်များကို ဥယျာဉ်ထဲသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ခုံရှည်ပေါ်၌ အားလုံး ထိုင်လျက် ရှိကြသောအခါ–

တို့။ ။ 'ဒါထက် တစ်ခု ပြောရဦးမယ်'

အားလုံး။ ။ 'ဘာများလဲ နယ်စားကြီး'

တို့။ ။ 'တစ်နေ့တုန်းက ယောဒီသစ်ပင်အောက်မှာ ကျွန်တော့်အစေခံက မြေကြီး[illegible] ကို တူးရင်း သေတ္တာကလေးတစ်လုံး တွေ့တယ်။ ဘာပါတယ် ထင်ကြသလဲ'

မော်ရဲ။ ။ 'စိန်တွေ၊ ရွှေတွေလား ခင်ဗျာ'

တို့။ ။ 'ဘာဟုတ်မလဲ။ အရိုးတွေ တွေ့တယ်။ ဘာရိုးတွေ မှတ်ကြသလဲ။[illegible] လူ့ရိုး ခင်ဗျ။ မွေးခါစ ကလေးကလေးရဲ့ အရိုးတွေ ခင်ဗျ'

'ဟိုက်'

တို့။ ။ 'ဒါကြောင့် ဒီအိမ်ဟာ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးတဲ့ အိမ်လို့ ကျွန်တော့်[illegible] [illegible]ထဲမှာ စွဲနေတာပေါ့'

ငင်းနောက် ဧည့်သည်များသည် မြက်ခင်းပေါ်တွင် တည်ခင်းထားသော စားပွဲ[illegible] [illegible]ပေါ်တွင် ကာဖီ သောက်လျက် ရှိကြစဉ် ဗီလီဖို့သည် လေဒီဒန်ဂလားအနီးသို့ [illegible]ကပ်၍–

ဖို့။ ။ 'တိုင်ပင်စရာ ရှိတယ်'

လား။ ။ 'ဘယ်တော့လဲ'

ဖို့။ ။ 'မနက်ဖြန်ခါလောက်'

လား။ ။ 'ဘယ်မှာ ဆုံကြမလဲ'

ဖို့။ ။ 'ကျွန်တော့် ရုံးခန်းထဲမှာ တွေ့ရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်'

လား။ ။ '[illegible]ပြီ၊ လာခဲ့မယ်'

နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ တီးတိုးပြောဆိုနေခြင်းကို တစ်စောင်းမှ အကဲခတ်လျက် ရှိလေ၏။

အခန်း ၄၈

အမြိုယာနှင့် သူတောင်းစား

ဧည့်သည်များသည် ခွဲခွာရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်၍ ထိုင်ရာမှ ထ ကြလေ၏။ လေဒီဒန်ဂလားမှာ ယခင်က မူးမေ့သွားခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် မိန်းမတစ်ယောက်ယောက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ထိုက်သည်ဟု ပြောကြသည့်အတိုင်း လေဒီဗီလီဖို့၏ မြင်းရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါသွားလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် နယ်စားကြီး၏ အိမ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အခြင်းအရာများကို တစ်စုံတစ်ရာ ဂရုစိုက်ဟန် လက္ခဏာမရှိဘဲ မေဂျာကာဗာကန်တီနှင့် စကားလက်ဆုံ ဝင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငင်း၏ မြင်းရထားပေါ်၌ လေဒီဒန်ဂလား မလိုက်ပါသည့် အတွက်ကြောင့် လစ်လပ်နေသော နေရာတွင် မေဂျာကာဗာကန်တီအား ဖိတ်ခေါ်၍ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စကားပြောသွားကြလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် မေဂျာ၏ လက်မှ စိန်လက်စွပ်ကြီးကို မျက်စိကျလျက် သားတစ်ယောက်အား တစ်လ ၅၀၀၀ ထောက်ပံ့နိုင်သော ဤစစ်ဗိုလ်သည် အတော်ကြွယ်ဝချမ်းသာရမည်ဟု အကဲခတ်[illegible] နောက်ဆုံး၌ မေဂျာကာဗာကန်တီသည် ဒန်ဂလား၏ဘဏ်တိုက်နှင့် ဆက်[illegible] စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း နက်ဖြန်ပင် ဘဏ်တိုက်သို့ လာရောက်မ[illegible]ဟု [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားလေရာ ဒန်ဂလားမှာ ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ယောက် တိုးလာချေပြီဟု ဝမ်းမြော
ဝမ်းသာ ရှိနေလေ၏။

ဒီဘရေးနှင့် မော်ရဲတို့သည် မြင်းကိုယ်စီနှင့် စိုင်းသွားကြလေ၏။

အန္တြီယာမှာမူ မြင်းဖောင်းဝတ်ကြီး တစ်ကောင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဒေါက်ကား
ဖြင့် လာရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ နယ်စားကြီး၏အိမ်မှ ထွက်လာ၍ ဒေါက်ကပ်ပေါ်
ဘက်မည်ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဟောင်းနွမ်းပေကျံသော အဝတ်အစားတို့ကို
ဝတ်ဆင်ထားသော သူတောင်းစားတစ်ယောက်သည် အန္တြီယာ၏ ပခုံးကို တို့လိုက်
လေ၏။

ယာ။ ။ 'ဟေ့ ...ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလာရှုပ်တာလဲ'

သူတောင်းစား။ ။ 'လူကြည့်ပြောပါ၊ ဘယ်နှိုဒက်တိုရယ်'

ထိုအခါ အန္တြီယာသည် သူတောင်းစားကို သေချာစွာ ကြည့်၍ မှတ်မိဟန်
လက္ခဏာနှင့်မြင်းထိန်းဘက်သို့ လှည့်၍ 'ဒီလူနဲ့ စကားပြောဖို့ ကိစ္စရှိတယ်။ မြင်းရထား
မင်း လိုက်ခဲ့ပေတော့'ဟု ပြော၍ ဆိုက်ကို ဖယ်ရှားစေ၏။ ထို့နောက်–

ယာ။ ။ 'ဆိုစမ်း ...ကေဒရောက်၊ ဘာကိစ္စလဲ'

ရောက်။ ။ 'ဒီနေရာမှာရပ်ပြီး စကားပြောရင် လူတွေက မသင်္ကာစရာ ဖြစ်
လိမ့်မယ်။ ဒေါက်ကပ်နဲ့ ကျုပ် လိုက်ခဲ့မယ်။ လမ်းကျတော့ ပြောပြတာပေါ့'

ယာ။ ။ 'ကိုင်း ဒါဖြင့် တက်၊ လိုက်ခဲ့'

လမ်းခရီး၌–

ရောက်။ ။ 'သူ့မှာတော့ ဒေါက်ကပ်တွေ ဘာတွေနဲ့၊ ငါ့မှာတော့ ဝတ်ထ
ပြတ်လို့၊ တော်ပါပေကွယ်'

ယာ။ ။ 'ကိုယ့်ကုသိုလ်နဲ့ ကိုယ် အကျိုးပေးကြတာ။ ခင်ဗျားက ဘာမနာလိုစရာ
ရှိသလဲ'

ရောက်။ ။ 'မနာလိုတာ မဟုတ်ပေါင် မောင်ရယ်။ ဝမ်းသာပါတယ်။ နို့ပေမယ့်
မောင် ဝတ်ပြတ်နေတုန်းက ကျွေးမွေးခဲ့ဖူးတဲ့ ကျေးဇူးကိုတော့ ဆပ်ဖို့ ကောင်းတယ်'

ယာ။ ။ 'မဆပ်ရင် ဘာလုပ်မလဲ'

ရောက်။ ။ 'မဆပ်ရင် လူမသိသင့်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ လူသိကုန်မှာပေါ့'

ထိုအခါ အန္တြီယာသည် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြူးကို လက်ဖြင့်
စမ်းသပ်လိုက်ရာ ကေဒရောက်ကလည်း လျှို့ဝှက်စွာ ဆောင်လာသော ဓားမြှောင်ကို
လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်လေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သောအခါ အန္တြီယာသည် သေနတ်
ပေါ်တွင် တင်ထားသောလက်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။

ယာ။ ။ 'ကောင်းပြီ။ ခင်ဗျားလိုချင်တာ ပြောပြစမ်းပါ'

ရောက်။ ။ 'နေရေးထိုင်ရေးအတွက် တစ်လ ငွေ ၁၀၀ လိုချင်တယ်'

ယာ။ ။ 'ရော့... ဟောဒီမှာ ငွေ ၂၀၀၊ လဆန်း တစ်ရက်နေ့တိုင်း လာခဲ့။
တိုင်း ကျုပ် ပေးမယ်'ဟု ပြော၍ ငွေစက္ကူများကို ပေးလေ၏။

ရောက်။ ။ (စက္ကူများကို အိတ်ထဲသို့ ထည့်ရင်း) 'အဲ အလုပ်လုပ်တာ ဒီလိုမှ
ပေါ့။ ငွေကို ဘယ်မှာ လာယူရမလဲ'

အန္တြီယာက လိပ်စာ ပေးလိုက်၏။

ရောက်။ ။ 'မှန်မှန်ပြောနော်။ နို့မဟုတ်ရင် ခုနင်က အိမ်ကို လာမေးလို့
သွားမယ်'

ယာ။ ။ 'စိတ်ချပါ၊ အမှန်အတိုင်းပါ။ ကိုင်း ...ဒါဖြင့် ဆင်းတော့နော်'

ရောက်။ ။ 'ကောင်းပြီ၊ ရပ်လိုက်'

ၚင်းနောက် ကေဒရောက်သည် ဒေါက်ကပ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အပ်ချုပ်သည်ဟောင်း ကေဒရောက်အကြောင်းကို နောက်ဆုံး
တြိမ် ဖော်ပြစဉ်က ထမင်းဆိုင်ရှင် ဖြစ်နေသော ကေဒရောက် လင်မယားတို့အား
ဆိုနီအမည်ရှိ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးက စိန်ကြီးတစ်လုံး ပေးခဲ့ဖူးသည်အဖြစ်ကို သတိရမိ
ပေလိမ့်မည်။ လောက၌ အချို့လူများသည် အခြားသူတို့ စောင်မကြည့်ရှုခြင်းကို
ဘယ်မှုပင် ခံယူရရှိစေကာမူ ချောင်ချိ ချမ်းသာသည်မရှိဘဲ ဆင်းရဲမြဲတိုင်း ဆင်းရဲတတ်
၏။ ကေဒရောက်မှာလည်း ထိုသို့သော လူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ကေဒရောက်သည် စိန်ကြီးကို ရရှိသောအခါ စိန်ကုန်သည်ထံ သွားရောက်
သကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သတိရကြပေလိမ့်မည်။ တစ်ညသ၌ စိန်ကုန်သည်သည်
ကေဒရောက် လင်မယားတို့ထံ လာ၍ အဖိုးငွေ ၅၀၀၀၀ တန်သော စိန်ကြီးကို '၄၀၀၀၀
ပေးဝယ်မယ်'ဟု ပြော၏။ ကေဒရောက်တို့က '၅၀၀၀၀ တိတိ ရမှ ရောင်းချနိုင်မည်'ဟု
ပြော၏။ နောက်ဆုံး၌ စိန်ကုန်သည်က 'ငွေ ၄၅၀၀၀ နှင့် ရောင်းရမည်။ မရောင်းခဲ့လျှင်
ရာပါပစ္စည်းဟူ၍ ပုလိပ်တို့ထံ တိုင်တန်းမည်'ဟု ခြိမ်းခြောက်သည်နှင့် ရောင်းလိုက်
လေ၏။

စိန်ကုန်သည် သည် ငွေ ၄၅၀၀၀ ကို ပေးချေ၍ စိန်ကြီးကို ယူပြီးလျှင် ထွက်သွား
ရာ ထိုညဉ့်၌ မိုးရွာလေပါ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ် ရွာသွန်းသည်နှင့် စိန်ကုန်သည်
သည်၊ လမ်းတစ်ဝက်မှ ပြန်လာခဲ့ရလေ၏။ မယားကေဒရောက်သည် ဤမျှလောက်
အမြောက်အမြား ပါလာသူတစ်ယောက်ကို လွှတ်ပစ်လိုက်ရချေမည်လောဟု လင်ကို
ကြောင်း၊ ညကြောင်းနှင့် အပြစ်တင်လျက် ရှိစဉ် ထိုကဲ့သို့ ပြန်ရောက်လာခြင်း
၏။ စိန်ကုန်သည်သည် ထိုညဉ့်အဖို့၌ အိမ်သို့ပြန်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြ၍
ပ်ရာနေရာ တောင်းလေရာ ကေဒရောက်တို့က နေရာပေးကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုည၌ ကေဒရောက်သည် မယား၏ တိုက်တွန်းချက်အရ စိန်ကုန်သည် သတ်၍ စိန်ကြီးနှင့်တကွ ၎င်း၌ ပါလာသော ငွေများကို ယူကြလေ၏။

ထိုည၌ အကောက်ဘက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများသည် ပစ္စည်းများကို အကောက် မဆောင်ဘဲ တိတ်တဆိတ် ခိုးသွင်းသည်ဟု သတင်းရသည်နှင့် ကေဒရောက်၏ နေ သို့ ဝင်ရောက် ရှာဖွေကြရာ သတင်းရထားသော ပစ္စည်းကို မတွေ့ကြဘဲ စိန်ကုန်သည် အလောင်းကို တွေ့ကြလေ၏။ ထိုအခါ အရာရှိများသည် ကေဒရောက် လင်မယား ဖမ်းဆီး၍ ရုံးတင် တရားစွဲကြလေရာ ကေဒရောက်မှာ လူသတ်မှုဖြင့် ထောင်တစ်သ အပြစ်ဒဏ် ကျခံရလေ၏။ မယားဖြစ်သူမှာ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေသည့် ရောဂါသ ဖြစ်သည့်အလျောက် အမှုမပြီးပြတ်မီပင် ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သွားလေ၏။

ထိုစဉ်အခါက ဥရောပတိုက်၌ ထောင်ဒဏ် ကျခံရသူများမှာ အစိုးရ လှေ များထဲတွင် သံကြိုးများနှင့် ချည်တုပ်၍ လှေလှော်ခတ်ကြရလေရာ ကေဒရောက် စောင့်ကြပ်သူများ အလစ်တွင် သံကြိုးကိုဖြတ်၍ တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးနေခဲ့ခြင်း လေသည်။

အခန်း ၄၉

လက်ထပ်ရေးအတွက် စီမံခြင်း

ဥရောပတိုက်၌ ထိုစဉ်အခါမှစ၍ ယနေ့တိုင် ကမ္ဘာ၏ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေ စောင့်ကြည့် အကဲခတ်ခြင်းအားဖြင့် အစုရှယ်ယာများ ဝယ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်း ပြုလုပ် သူများ ရှိကြ၏။ ငွေရင်းတတ်နိုင်သဖြင့် ရှယ်ယာအမြောက်အမြား ဝယ်ယူကြသူမျ သည် တစ်နေ့အတွင်း (တစ်ခါတစ်ရံ တစ်နာရီအတွင်း) ငွေပေါင်း သိန်းသန်းကု မြတ်စွန်းခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း စသည်ဖြင့် တော်လျှင် တော်သည့်အလျောက်၊ ချော်လျှင်လည ချော်သည့်အလျောက် ခံစံရတတ်၏။ သောရှန်ဒန့်ဂလားမှာ ဘဏ်တိုက်ပိုင်ရှင်ဖြ ဖြစ်သည့်အလျောက် ရှယ်ယာများ ရောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်းတည်းဟူသော လောင်းက ခြင်း အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာ ထိုအချိန်အခါသို့တိုင်အောင် များသောအား မြတ်စွန်းသည်သာ ကြုံခဲ့ရ၏။

တစ်နေ့သ၌ နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသည် ဒန်ဂလား၏ စွန့်စားသော ဝါသနာကို ရိပ်မိသိရှိသည်ဖြစ်၍ သတင်းစာတစ်စောင်တွင် မမှန်သော သတင်းတစ်ခု ကြေးနန်းဖြင့် ပေးပို့လိုက်သဖြင့် ၎င်းသတင်းစာကို ဖတ်ရှုရသော ဒန်ဂလားသည် တ သော ကုမ္ပဏီတွင် ရှယ်ယာများ ဝယ်ယူလိုက်မိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ၎င်းသတင်း မှ

ကြောင်း သိရှိလာကြသောအခါ ၎င်းကုမ္ပဏီမှ ရှယ်ယာများ၏ တန်ဖိုးသည် ထွက်ခုန် လျှောဆင်းသွားလေရကား ဒန်ဂလားမှာ ၎င်းတစ်ချိန်တည်းတွင် ငွေ ၇ သိန်း မျှ ဆုံးရှုံးသွားလေတော့၏။

သို့ဖြစ်၍ ဒန်ဂလားသည် ကိစ္စတစ်ခုရှိသည်နှင့် နယ်စားကြီးအိမ်သို့ လာရောက် သောအခါ မျက်နှာညှိုးငယ်စွာ ရှိနေလေ၏။

တို။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ၊ မျက်နှာ ညှိုးငယ်လှချေတကား'

လား။ ။ 'ညှိုးငယ်ဆို ငွေ ၇ သိန်းဆိုတဲ့ ပိုက်ဆံဟာ နည်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ ယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ဒီလိုပေါ့လေ။ ရှယ်ယာသမားဆိုတာ ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့် ပေါ့။ ကော်တော့ ကော်လိမ့်ဦးမပေါ့'

လား။ ။ 'ဒါထက် မေဂျာကာဗာကန်တီကို ဘယ်လိုလုပ်ရ တော်ပါ့မလဲ'

တို။ ။ 'ထောက်ခံတဲ့လူ ရှိမှာရင် ငွေထုတ်ပေးပေါ့'

လား။ ။ 'ထောက်ခံတဲ့လူကတော့ ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီတဲ့'

တို။ ။ 'ဒါဖြင့် နိုင်လုံလောက်ပေသားပဲ။ သူ့သားကော သူက ဘယ်လောက် ပေးထားသလဲ'

လား။ ။ 'တစ်လ ၅၀၀၀ ပေးထားတယ်။ သားကကော စိတ်ချလောက်ရဲ့လား'

တို။ ။ 'သူ့အဖေက တာဝန်ခံရင်တော့ ကောင်းသားပဲ'

လား။ ။ 'သူ့အဖေကတော့ ချမ်းသာရဲ့နော်'

တို။ ။ 'အို ...ငွေ လေးငါးခြောက်သန်းလောက်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒါထက် မေဂျာက သူ့သားကို ပါရစ်မြို့မှာ မိန်းမပေးစားဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်လို့ ကြားတယ်'

လား။ ။ 'ဒီလူမျိုးဟာ သားကို မယားပေးစားတဲ့အခါမှာ ငွေထုတ်ပေးတတ် ရဲ့လား'

တို။ ။ 'သူ့အဖေ သဘောတူတဲ့ မိန်းမကို ယူရင်တော့ သုံးလေးသန်းလောက် တော့ လက်ဖွဲ့မှာပေါ့။ ဒါတွေ လျှောက်မေးနေပုံထောက်တော့ အန္ဒြီယာကို သမက် မ်းဖို့ ကြံရွယ်နေဟန်တူတယ်။ ဟုတ်စ'

လား။ ။ 'စဉ်းစားကြည့်တာပါပဲ'

တို။ ။ 'ဒီလိုဆိုရင် အဲလ်ဘတ်က ဘာခံလိမ့်မလဲ'

လား။ ။ 'သူက မခံရင်လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ သဘောတစ်ခုပေါ့'

တို။ ။ 'အန္ဒြီယာက အဲလ်ဘတ်ထက် သာသေးလို့လား'

လား။ ။ 'လူငယ်ချင်းတော့ ပြောစရာ မရှိပါဘူး။ သို့သော် အဲလ်ဘတ်ရဲ့ ဖ တူရကီပြည်မှာ စစ်မှုထမ်းခဲ့စဉ်က နာမည်ပျက်ခဲ့ဖူးတယ် ကြားတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို။ ။ 'ဩော်...ဒီလိုလား၊ ဒါဖြင့် ဒီအကြောင်းကို သိချင်ရင် ဂျနီနာမြို့ ခင်ဗျာ့မိတ်ဆွေ မရှိဘူးလား။ စုံစမ်းကြည့်ပါလား။ ဖာနင်ဒိုမွန်ဒီဂိုဆိုတဲ့ စစ်ဗိုလ် တစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လို လုပ်ခဲ့ဖူးသလဲလို့ မေးကြည့်စမ်းပါလား'

လား။ ။ 'ဟုတ်ပြီ။ ဂျနီနာမြို့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ရှိတယ်။ စုံစမ်းကြ ဦးမယ်'

၎င်းနောက် ဒန်ဂလားလည်း ထွက်သွားလေ၏။

အခန်း ၅၀

ဗိလိဗို့နှင့် လေဒီဒန်ဂလား

လေဒီဒန်ဂလားသည် ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း တရားသူကြီးဗီလီဗို့၏ ရုံးသို့ သွားရော လေရာ ရုံးအစေခံလည်း လေဒီဒန်ဂလားကို တရားသူကြီး၏ စဉ်းစားခန်းသို့ ခေါ်သွား နှစ်ယောက်သား တွေ့ဆုံကြလေ၏။

ဗို။ ။'ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မျက်နှာချင်း မဆိုင်မိတာ အတော် ကြာသွ ပြီနော်။ ဒါထက် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေဟာ ပက်ကျိ ပြောတာမျိုးလို အရ အကြောင်းကြောင်း ဖြစ်နေကုန်ပြီကော'

လား။ ။'နို့ပေမယ့် နှစ်နာစရာရှိတော့ မိန်းမသားချည်းပါပဲ။ ရှင်တို့ ယောက် တွေမှာတော့ ဖုတ်ဖက်ခါပြီး ထ သွားရင် ပြီးတာမျိုးပဲ။ လက်ညှိုးထိုးခံရတော့ မိန်းမချ ခံရတာပဲ'

ဗို။ ။ 'ဒါတွေ မြည်တွန်တောက်တီး မနေပါနဲ့တော့လေ။ ကျွန်တော်က အ ကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ တိုင်ပင်ဖို့ ချိန်းလိုက်တာပါ'

လား။ ။ 'ဘာများလဲ၊ ဆိုစမ်းပါဦး'

ဗို။ ။ 'ဟိုညနေက နယ်စားကြီးရဲ့ အိမ်မှာ မျက်နှာပူကြရတာက စလုံး ရှိသေးတယ်'

လား။ ။ '(ထိတ်လန့်ဟန်နှင့်)'အလို ...ဒါထက် ဆိုးတာများ ရှိသေးသလာ

ဗို။ ။ 'ရှိသေးတယ်။ အများကြီးဆိုးတာ ရှိသေးတယ်။ ဒါထက် ဟိုညဥ့် ကလေးမွေးပြီးတဲ့နောက် ကလေးဟာက လှုပ်လည်း မလှုပ်၊ အော်လည်း မအော ငြိမ်နေလေတော့ သေတယ်လို့ ထင်ပြီး သေတ္တာထဲမှာ ထည့်၊ ဥယျာဉ်ထဲ ယူသွ

ထား၊ သေတ္တာကို မြှုပ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူဆိုးကောင်က ကျွန်တော့်ကို နဲ့ ထိုးသတ်လိုက်ပါလေရော့လား။ သူကတော့ ကျွန်တော်သေပြီ မှတ်ထား န်တော်က မသေဘူး။ မသေပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာ ဒဏ်ရာရတယ်ဆိုတာ ာမကောင်းလေတော့ အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်လို့ ဒဏ်ရာရလေဟန် သတင်းလွှင့်ပြီး န်တော် တိုင်းပြည်က ရှောင်နေရပါသေးတော့၊ မှတ်မိလား'

လား။ ။ 'မေးနေဖို့ မလိုပါဘူးလေ။ ပြောပါ'

ဗို။ ။ 'ဒါနဲ့ ၆ လလောက် တိမ်းရှောင်နေပြီး အေးလောက်မှ ကျွန်တော် လာတော့ ခင်ဗျားက ဒန်ဂလားနဲ့ လက်ထပ်ပြီးနေပြီ'

လား။ ။ 'ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘဲကိုး'

ဗို။ ။'ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ နေ့ရော၊ ညဉ့်ရော ဒီကလေးအကြောင်းချည်းပဲ စွဲတည်း စွဲနေတော့တာပဲ။ ကျွန်တော် မြှုပ်ထားတဲ့နေရာမှာ ဖော်ကြည့်မယ်လို့ တော့လည်း ဟိုအိမ်ဟာက လူငှားပြီးနေပြီ။ ဒါနဲ့ အိမ်ငှားပြီးထားတဲ့ လူကို ဥပါယ် ည်နဲ့ လျော်ကြေးပေးပြီး နှင်ထုတ်၊ ညဉ့်တစ်ညဉ့်မှာ တူးရွင်းတစ်ချောင်းနဲ့ ဥယျာဉ်ထဲ ား၊ သစ်ပင်အောက် ရောက်၊ သစ်ပင်ခြေရင်းမှာ တူးကြည့်၊ ဘာတွေ့တယ် ထင်သလဲ'

လား။ ။ 'သေတ္တာကလေးလား'

ဗို။ ။ 'မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဘာဆို ဘာမှ မတွေ့ဘူး'

လား။ ။ 'အလိုလေး၊ ဘုရား ...ဘုရား နေရာများ မှားလေရော့လား'

ဗို။ ။'မမှားပါဘူးဗျာ။ ဒီနေရာမှ ဒီနေရာကို တူးကြည့်တာပါပဲ'

လား။ ။ 'ဒါဖြင့် ဘယ်ရောက်သွားသလဲ'

ဗို။ ။ 'ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်တော့ တခြားလူတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို နဲ့ထိုးတဲ့ လူဆိုးကောင်ကပဲ ဖော်ယူသွားရမယ်'

လား။ ။ 'ဟိုက်...အကျိုးနည်းကုန်ပြီကော။ ဒါဖြင့် ဒီကောင်က ကျွန်မတို့ကို ရှာတော့မှာပေါ့'

ဗို။ ။ 'ဒါက ကိစ္စမရှိဘူး။ ဒီကောင်က ဒုက္ခရှာချင်ရင် ဒီလောက်ကြာအောင် စောင့်နေပါ့မလား။ ခုလောက်ရှိ ဒုက္ခရှာပြီးပြီပေါ့'

လား။ ။' ဒါတော့ မှန်တယ်။ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလဲ'

ဗို။ ။ 'ဒါဖြင့် သေတ္တာကို ဘဏ္ဍာမှတ်လို့ ဖော်ယူသွားပြီး မဟုတ်မှန်း သိတော့မှ ထဲ ပစ်ချလိုက်ရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်'

လား။ ။ 'အလိုလေးရှင်'

ဗို။ ။ 'ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် ကလေးက အသက်ရှင်နေလို့ မွေးထားရင်လည်း နိုင်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ ။ 'သူက အမှုရှာရင် ရှင်တို့ ကျွန်မတို့မှာ လူသတ်ဖို့ ကြိုးစားမှု ဖြစ်တာပေါ့။ အမယ်လေး ...ရှက်လှချေရဲ့'

ဖို့။ ။ 'ဒါတွေလောက် မကသေးဘူး။ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးက သင်္ဘောအောက်မှာ လူရိုးတွေ မတွေ့ပါဘဲနဲ့ တွေ့ရတယ်လို့ ပြောထားတဲ့စကား ရှိသေးတယ်'

လား။ ။ 'ဟိုက် ...ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မတို့ လုပ်တာကိုင်တာတွေကို သူ ရိပ်မိလို့ တမင်ခြောက်လှန့်တဲ့ သဘောပေါ့။ ခက်ကုန်ပြီကောရှင်'

ဖို့။ ။ 'ခက်တာ အသာထား။ မွန်တီခရစ္စတို ဆိုတဲ့ လူဟာ ဘယ်က လာတယ်၊ ဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်တယ်၊ ဘယ်လို ကြံရွယ်ချက် ရှိတယ် ဆိုတာတွေကို ကျွန်တော် ထောက်လှမ်းစုံစမ်း ကြရလိမ့်မယ်'

လား။ ။ 'ဟုတ်တယ်ရှင်၊ လုပ်စမ်းပါဦး။ ကြောက်လွန်းလို့ သေရချေရဲ့'

ဖို့။ ။ 'မစိုးရိမ်နဲ့ ကျွန်တော့်တာဝန်ထား။ ကျွန်တော် စုံစမ်းထောက်လှမ်းမယ်'

၎င်းနောက် လေဒီဒန်ဂလားသည် ဗီလီဖို့၏ ရုံးခန်းမှ ထွက်လာ၍ မြင်းရထားဖြင့် နေအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။ မြင်းရထားပေါ်၌ အဘယ်မျှလောက် တုန်လှုပ် ချောက်ခြား ခြင်း ဖြစ်ရှသည့်ကို ဖော်ပြရန် လိုမည် မဟုတ်ချေ။

အခန်း ၅၁

ကပွဲ ကျင်းပခြင်း

စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖာနင်ဒိုနှင့် မာဆဒီတို့၏ နေအိမ်တွင် ကပွဲကြီး ကျင်းပလေရာ မြို့ပေါ်ရှိ လူကြီးလူကောင်း ဟူသမျှတို့ လာရောက်ကြကုန်၏။ နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသည်လည်း အဲလ်ဘတ်၏ အထူးဖိတ်ကြားချက်အရ ကပွဲသို့ လာရောက်လေ၏။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်သော ကာဗာကန်တီ သားအဖသည်လည်းကောင်း၊ ဖော်... သည်လည်းကောင်း၊ ဒန်ဂလားလင်မယားသည် လည်းကောင်း၊ ဗီလီဖို့ သားအမိသည် လည်းကောင်း လာရောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တရားသူကြီး ဗီလီဖို့မှုကား မပါရှိချေ။

နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုမှာ "လူဆန်း"တစ်ယောက်ဟူ၍ မှတ်ထင်ကြသည့် အလျောက် သုံးယောက်တစ်ဝိုင်း၊ လေးယောက်တစ်ဝိုင်း စသည်ဖြင့် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ စကား ပြောလျက် ရှိကြသော ဧည့်သည်များသည် နယ်စားကြီး အကြောင်းကို ပြောဆိုကြ၍ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထင်မြင်ချက်များ ပေးလျက် ရှိကြ၏။ ထိုခဏ၌ နယ်စားကြီး ကိုယ်တိုင် အခန်းတွင်းသို့ဝင်ရောက်လာလေရာ ဧည့်သည်တိုင်းသည် "လူဆန်းသော

..." ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှု လိုက်ကြရသည်သာ ဖြစ်လေ၏။ ဧည့်သည်များအနက်တွင် ...သည် ရုပကာယအားဖြင့် နယ်စားကြီးထက် ချောမောသူများ ရှိကြသော်လည်း ၎င်း၏ ...ရှားသော ရုပ်လက္ခဏာကိုမူကား မည်သူမျှ မီနိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

နယ်စားကြီး ဝင်လာသောအခါ မာဆဒီသည် မှန်ကြီးတစ်ခုအနီးတွင် ရပ်နေရာမှ ...တရက် မျက်နှာလှည့်လိုက်သေရာ နယ်စားကြီးသည် မာဆဒီအနီးမှ ကပ်၍ လျှောက် ...စဉ် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က စတင်၍ စကားပြောလိမ့်မည် အထင်နှင့် ...တစ်ယောက်က မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေမိ၏။ ထိုကဲ့သို့ နှစ်ယောက်လုံးက စောင့်နေသဖြင့် ...စတင်ပြောဆိုမည့်သူ မရှိဘဲ ဖြစ်နေလေရကား နယ်စားကြီးသည် ဦးညွှတ်ပြီးနောက် ...ဦးလှည့်ရာ အဲလ်ဘတ်ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေ၏။

ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ စကားပြောကြလျက်ရှိစဉ် ဘေရွန်ဒန်ဂလား ရောက်လာ၍ နယ်စားကြီးနှင့် နှုတ်ဆက်လေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ရှယ်ယာ ရောင်းဝယ်ခြင်းကိစ္စနှင့် ...သက်၍ နောက်ထပ် မိမိ ဆုံးရှုံးခဲ့ပုံများကို နယ်စားကြီးအား ပြောပြလေ၏။ ...နောက်ဆုံး၌ ဒန်ဂလားက 'မိတ်ဆွေချင်းမို့ ပြောတာပါနော်။ ကာဗာကန်တီတို့ သားအဖ ...တော့ ဒီအကြောင်းတွေ ပြောမပြလိုက်ပါနဲ့'ဟု မျက်စိမှိတ်ကာ ပြောသွားသေး၏။ ...ခဏ၌ ဒန်ဂလားသည် အခြေယာကို မြင်သည်နှင့် ၎င်းထံသို့ ထွက်သွားလေ၏။

အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီးနှင့် ခွဲခွာပြီးနောက် မိခင်မာဆဒီထံသို့ သွားရောက် ...လေရာ မာဆဒီမှာ ဘာကိုမျှ စားသောက်ခြင်း မပြုဘဲ ထိုင်နေသော နယ်စားကြီးကို ...သတိပြုမိသည်နှင့် သားအား ပြောပြသေး၏။

မိခင်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ၊ မင်းမိတ်ဆွေ နယ်စားကြီးက ဘာတစ်ခုမျှ မစားပါ ...ကလား'

သား။ ။ 'ကျွန်တော့်ဆီမှာတုန်းကတော့ နံနက်စာ စားသွားကပဲ မေမေ'

မိခင်။ ။ 'မင်းအိမ်က မင်းအိမ်ကိုကွယ့်။ ငါတို့အိမ်မှာ သူ ဘာမှ မစားဘူး ...သားရဲ့။ တစ်ခုခု စားအောင် တိုက်တွန်းစမ်းပါ'

အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ စားသောက်ဖွယ်များကို ...ဆောင်ဖို့ တိုက်တွန်းသော်လည်း မစားသောက်ဘဲ နေခဲ့၏။ ၎င်းနောက် သားအမိ ...နှစ်ယောက်တို့ ဆုံမိကြပြန်သောအခါ—

မိခင်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ငါပြောတာ မမှန်ဘူးလား'

သား။ ။ 'သူ မစားတာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ မေမေ။ ဒီအတွက်တော့ စိတ် ...ကောင်းစရာ မရှိပါဘူး'

မိခင်။ ။ 'မိန်းမဆိုတာမျိုးဟာ တယ်ခက်တယ်သားရဲ့။ ကိုယ့်ဧည့်သည် ... တစ်ခုခုတော့ စားမှ ကျေနပ်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သား။ ။ 'နေထိုင်မကောင်းလို့ ထင်ပါရဲ့ မေမေ'

တစ်ခဏမျှ ကြာလတ်သော် မာဆဒီသည် နယ်စားကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်
'ဥယျာဉ်ထဲ တစ်ဆိတ်လောက် လျှောက်ကြည့်ကြစို့လား နယ်စားကြီး'ဟု ပြောလိုက်
နယ်စားကြီးသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ မာဆဒီက (ထုံးစံအတိုင်း) လက်မောင်းကို ကိုင်လျှ
ဥယျာဉ်ထဲသို့ ထွက်လာကြလေ၏။ ဥယျာဉ်ထဲ၌ကား စက္ကူရောင်စုံ မီးအိမ်များ
ထိန်ထိန်ဝင်းလျက် ရှိရာ တခြားသော ညွှဲသည်များသည်လည်း ဥယျာဉ်ထဲ၌ ကြည့်
ဖွယ်ကောင်းသော ရှုပါရုံကို ခံစားလျက် ရှိကြလေ၏။

မာဆဒီနှင့် နယ်စားကြီးတို့သည် ဥယျာဉ်တစ်လျှောက် ဖြည်းညင်းစွာ လ
လျှောက်လာကြ၍ ရာသီမဟုတ်ဘဲ သီးပွင့်အောင် အပူရှိန်ဖြင့် စိုက်ပျိုးထားသော သစ်
ပင်များ ရှိရာသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ မာဆဒီသည် စပျစ်သီးတစ်ခိုင်ကို ဆွတ်
'ဟောဒီမျိုးဟာ သိပ်ကောင်းတဲ့မျိုးပဲ နယ်စားကြီး။ တစ်လုံးနှစ်လုံးလောက် မြည်းကြ
စမ်း'ဟု လှမ်းပေးလေ၏။ နယ်စားကြီးကမူ 'ကျွန်တော် စပျစ်သီး/မကြိုက်တတ်
သည်းခံပါ'ဟု တောင်းပန်လေ၏။ 'ဒါဖြင့် ဟောဒီ သစ်တော်သီးကို မြည်းစမ်းပါဦး'
ပြောကာ ဆွတ်ခူးပေးလေရာ နယ်စားကြီးလည်း ငြင်းဆန်နေပြန်၏။

'ဒီမျှလောက်ပဲ ငြင်းတော့တာပဲလား နယ်စားကြီး' ဟု ညည်းတွားသော အသံ
ဖြင့် ပြောပြီးနောက် ဆက်လက်၍ 'အာရေဗျပြည်မှာ ထုံးစံတစ်ခု ရှိတယ်။ ဘယ်လို
ဆိုတော့ နှစ်ယောက်သား အတူထိုင်ပြီး ပေါင်မုန့်နှင့် အသားကို စားမိလျှင် ဒီ
နှစ်ယောက်ဟာ တစ်သက်လုံးအဖို့ မိတ်ဆွေကြီး ဖြစ်သွားကြရောတဲ့။ နေရာမကျလ
နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ဟိုဟာက အာရေဗျပြည်၊ ဒီဟာက ပြင်သစ်ပြည်ကပဲ။ ကျွန်တော်ထ
တိုင်းပြည်က တစ်သက်လုံးအဖို့ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြတယ်လို့ တယ်ပြီး ရှားတာကပဲ'

ဒီ။ ။ 'နို့ပေမယ့် ရှင်တို့၊ ကျွန်မတို့ဟာ မိတ်ဆွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား'

တို။ ။ 'မှန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် မဟုတ်ရမလဲ'

နယ်စားကြီး၏ အဖြေသည် မာဆဒီ မျှော်လင့်သော အဖြေနှင့် အလွန် ကွာခြ
နေရကား မာဆဒီမှာ ပင့်သက်ရှူမိ၏။ ၎င်းနောက် စကားမပြောဘဲ အတန်ကြာအောင်
ဆက်လက် လမ်းလျှောက်နေကြရာမှ–

ဒီ။ ။ 'နယ်စားကြီးမှာ အတွေ့အကြုံ များခဲ့သလောက် ဒုက္ခအကြီးအကျယ်
တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'မှန်ပါတယ်။ စိတ်ကို အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရဖူးပါတယ်'

ဒီ။ ။' အခုတော့ စိတ်ချမ်းသာနေပြီပေါ့'

တို။ ။ 'ညည်းသံ ညူသံ မကြားကြရတော့ စိတ်ချမ်းသာတယ်လို့ ခေါ်
ရတာပေါ့'

ဒီ။ ။ 'နယ်စားကြီးမှာ အိမ်ထောင်နဲ့ ဟုတ်လား'

တို။ ။ 'ဘယ်သူ ပြောသလဲ'

ဒီ။ ။ 'ပွဲကြည့်တဲ့အခါမှာ မိန်းမချောချောလှလှတစ်ယောက်နဲ့ တွဲတွဲပြီး
ထိုင်နေတာကို မြင်တဲ့လူများက တွေးကြတာပါ။ ကျွန်မ မြင်ဖူးလို့ မဟုတ်ပါဘူး'

တို။ ။ 'ဪ... ဒါလား။ ဒီမိန်းကလေးက ကျွန်တော် မွေးစားယူတဲ့ ကျွန်မ
ကလေးပါ။ ကျွန်မ ဆိုပေမယ့် သူ့အဖေက မင်းသားတစ်ယောက်ပဲ။ ကံမကောင်း
အကြောင်းမလှရှာတဲ့အတွက် ကျွန်အဖြစ်နဲ့ ရောင်းစားခြင်း ခံရရှာတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ
လည်း ဘယ်သူမှ ခင်မင်စရာ မရှိလေတော့ သူ့ကို သမီးကလေးလို မွေးစားပြီး ချစ်ခင်
နေရတော့တာပဲ'

ဒီ။ ။ 'ဒါဖြင့် နယ်စားကြီးမှာ တစ်ကိုယ်တည်း နေတာပေါ့'

တို။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

ဒီ။ ။ 'ဆွေမျိုးဉာတိ မွေးပေါက်ဖော်များ မရှိဘူးလား'

တို။ ။ 'တစ်ယောက်မှ မရှိပါ'

ဒီ။ ။ 'လောကကြီးမှာ တွယ်တာစရာ တစ်ယောက်မှ မရှိဘဲနဲ့ နေလို့ ဖြစ်နိုင်
သလား နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ဘယ့်နှယ် တတ်နိုင်မလဲ။ ကျွန်တော့်အပြစ်မှ မဟုတ်တာပဲ။ မော်လတာ
ကျွန်းမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ နောက် ကျွန်တော် စစ်ထဲ
လိုက်သွားရတယ်။ စစ်ကပြန်လာတော့ မိန်းကလေးက လင်ယူသွားနှင့်ပြီ။ ကျွန်တော်က
ဒီပြင်လူများထက် အစွဲအလမ်း အားကြီးလို့လေလား မပြောတတ်ပါဘူး။ ဒီပြင် လူဆိုရင်
သူ လင်ယူရင် ငါ မယားယူရုံပဲ ရှိတယ်လို့ ပြောမယ်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ သူကလွဲပြီး
ဒီပြင် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယူလို့ မဖြစ်တော့ ဒီအတိုင်းပဲ နေရပါတော့တယ်'

ဒီ။ ။ 'ဟုတ်ပေမှာပဲ။ လူတစ်ယောက်ဟာ တစ်သက်မှာ တစ်ခါပဲ နှစ်နှစ်ကာကာ
ချစ်ခင်နိုင်တာကိုး။ အခုလည်း စွဲလမ်းတုန်းပဲ နေမှာပေါ့နော်။ ဒါထက် ဒီမိန်းမကို
နောက်ထပ်ပြီး တွေ့ဖူးသေးသလား'

တို။ ။ 'တစ်ခါမှ မတွေ့တော့ပါ'

ဒီ။ ။ 'မော်လတာကျွန်းမှာပဲ သူ ရှိသေးသလား'

တို။ ။ 'ဟုတ်တယ် ထင်ပါရဲ့'

ဒီ။ ။ 'ငါ့ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ရမလားဆိုပြီး ဒီမိန်းမကို စိတ်နာနေသလား'

တို။ ။ 'မနာတော့ပါဘူး။ အပြစ် လွှတ်လိုက်ပါပြီ'

ဒီ။ ။ 'မိန်းမကိုတော့ အပြစ်လွှတ်တယ်။ ရှင့်ကို ကွဲအောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဒီပြင်
လူတွေကိုကော အပြစ်လွှတ်နိုင်ရဲ့လား။ မုန်းနေသေးသလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို။ ။ 'မုန်းတယ်လို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး'

ထိုခဏ၌ အဲလ်ဘတ်၏ အသံဖြင့် 'မေမေ'

ဒီ။ ။ 'ဘာလဲ သားရယ်'

ဘတ်။ ။ 'ဒုက္ခ ရောက်ကုန်ကြပြီကော မေမေ'

ဒီ ။ ။ 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဘတ်။ ။ 'ဗီလီဖို့ လာတယ်'

ဒီ။ ။ 'လာတာ ဘာဖြစ်သလဲ'

ဘတ်။ ။ 'သူ့မယားနဲ့ သမီးကို လာခေါ်တယ်'

ဒီ။ ။ 'ဘာအတွက်လဲ'

ဘတ်။ ။ 'ဗီလီဖို့ရဲ့ ယောက္ခမဟောင်း စိန်မီရန်တို့ အဘိုးကြီး၊ အမယ်

လာကြရာမှာ အဘိုးကြီး သေပြီး အမယ်ကြီးသာ ရောက်လာကြတော့သတဲ့'

ဤနေရာ၌ မာဆဒိက စိန်မီရန် အဘိုးကြီးလင်မယားတို့သည် မြေးဖြစ်

ဗလင်တိုင်ကိုဖရန့်နှင့် လက်ထပ်ရန်အတွက် မာဆေးမြို့မှ ပါရစ်မြို့သို့ လာရောက်

ခြင်း၊ ပြ နှင့် နယ်စားကြီးအား ရှင်းလင်းပြောပြလေ၏။ ၎င်းနောက် မာဆဒိသ

နယ်စားကြီး၏လက်ကို လက်တစ်ဖက်၌လည်းကောင်း၊ သားအဲလ်ဘတ်၏လက်

အခြားလက်တစ်ဖက်၌လည်းကောင်း ဆွဲကိုင်၍ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏ လက်များ

ဆက်ပေးရင်း 'ဒီနှစ်ယောက် မိတ်မပျက်ကြပါနဲ့နော်။ နယ်စားကြီး အရာရာ

စောင့်ရှောက်ပေးပါရှင်။ ကျွန်မ သားကလေးကို 'ဟု ပြောပြီးမှ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာ

လေ၏။

အခန်း ၅၂

ထောက်လှမ်း စုံစမ်းခြင်း

တရားသူကြီး ဗီလီဖို့သည် လေဒီဒန်ဂလားအား ကတိထားခဲ့သည့်အတိုင်း မွန်တီခရစ္စ

နယ်စားကြီး အကြောင်းကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းရန်အတွက် ပုလိပ်မင်းကြီးထံ စာ

ရေးသားထားရာ ပုလိပ်မင်းကြီးထံမှ အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင် ပြန်ကြားလိုက်၏။

"မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားဆိုသောလူသည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး

လော့ဒ်ဝီလ်မိုး ဆိုသူနှင့် ရင်းနှီးစွာ သိကျွမ်းသည်ဟု သိရှိရပါကြောင်း၊

ယခု အချိန်အခါ၌ လော့ဒ်ဝီလ်မိုးဆိုသူမှာ ပါရစ်မြို့တော်သို့ ဆိုက်

ရောက်နေပြီဟု သတင်းရရှိပါကြောင်း၊ မွန်တီခရစ္စတိုကို သိကျွမ်းသော

အခြားမိတ်ဆွေတစ်ဦးမှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီဆိုသူ ဖြစ်၍

အရှေ့ဘက် တိုင်းပြည်များသို့ ၎င်းတို့နှစ်ယောက် အတူတကွ လှည့်

လည်ခဲ့ကြဖူးသည်ဟု သတင်းရရှိပါကြောင်း။"

ဗီလီဖို့သည် ၎င်းစာကို ရရှိသောအခါ လော့ဒ်ဝီလ်မိုးနှင့် ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီတို့

ကြောင်းကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းပေးရန် ပုလိပ်မင်းကြီးထံ စာရေးပြန်ရာ အောက်ပါ

တိုင်း ပြန်စာ ရရှိပြန်လေ၏။

"ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီဆိုသူမှာ ပါရစ်မြို့တော်သို့ လွန်ခဲ့သည့်

တစ်လခန့်ကတည်းက ဆိုက်ရောက်နေ၍ စိန်ဆူလ်ပိုက်လမ်းတွင်

နေထိုင်လျက် ရှိပါကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး လော့ဒ်ဝီလ်မိုးမှာ ရှုဖောင်

တိန်လမ်း၌ တည်းခို နေထိုင်လျက် ရှိပါကြောင်း။ ထိုသူမှာ အလွန်

ကြွယ်ဝချမ်းသာ၍ မိမိ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ

အတွက် သုံးဖြုန်းလာခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါကြောင်း။"

အထက်ပါစာကို ဗီလီဖို့ ရရှိပြီးသည့်နောက် တစ်နေ့သ၌ မြင်းရထားတစ်စီး

ည် စိန်ဆူလ်ပိုက်လမ်းတွင် ဆိုက်ရပ်၍ ရထားမှ ဆင်းလာသောအခါ လူတစ်ယောက်

ည် ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီ၏ အိမ်တံခါးကို ခေါက်လေ၏။ တံခါး ဖွင့်ပေးသော အစေခံက

ဆိုနီ မရှိသေးကြောင်း၊ ညနေ ရောက်လာမည်ထင်ကြောင်းနှင့် ပြောသောအခါ ထိုလူက

နေမှ တစ်ခေါက်လာဦးမည်ဟု ပြော၍ ပြန်သွားလေ၏။

ထိုနေ့ညနေ ဒုတိယအကြိမ် လာပြန်သောအခါ ထိုလူသည် ဘူဆိုနီနှင့်

ဆင်သင့်တွေ့၍ ၎င်း၏ဧည့်ခန်းတွင် စကားပြောကြလေ၏။

ဘူဆိုနီမှာ မျက်မှန်နက်ကြီးကို တပ်ထားသည့်ပြင် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတို့

း၀တ်စုံအတိုင်း ဦးခေါင်းတွင် အဝတ်ခြုံလျက် ရှိ၏။

နီ။ ။ 'ပုလိပ်မင်းကြီးဆီက လွှတ်လိုက်တဲ့လူ မှတ်တယ်'

လူ။ ။ 'မှန်ပါတယ်။ လျှို့ဝှက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းလိုက်

ပါ'

နီ။ ။ 'ဆိုစမ်းပါဦး၊ သိသလောက် ဖြေရတာပေါ့'

လူ။ ။ 'မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စား ဆိုတာ သိပါသလား'

နီ။ ။ 'မော်ဇီယာဇက်ကုန်း ဆိုတဲ့ လူကို မေးတယ် မဟုတ်လား'

လူ။ ။ 'မွန်တီခရစ္စတိုနဲ့ ဇက်ကုန်းနဲ့ လူတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ရင်လည်း

ဇက်ကုန်း အကြောင်းကိုပဲ သိလိုပါတယ်။ ကောင်းကောင်း ကျွမ်းကြတယ်ဆို'

နီ။ ။ 'အင်မတန် ကျွမ်းကြတာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ။ 'ဓာတိက ဘယ်ကပါလဲ'

နီ။ 'မော်လတာကျွန်းက သဘော်ပိုင်ရှင်ရဲ့ သားပဲ'

လူ။ 'မွန်တီခရစ္စတိုဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဘယ်က ရပါသလဲ'

နီ။ 'ဒီနာမည်နဲ့ ကျွန်းကလေးကို ဝယ်ပြီးတော့ နာမည်ယူထားတာပေါ့'

လူ။ 'သူ့မှာ ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ဘယ်က ရပါသလဲ'

နီ။ 'လူတွေက ထင်နေကြသလောက် ပစ္စည်းပေါ်ဟန် မတူပါဘူး'

လူ။ 'ဘယ်လောက် ရှိသလဲ'

နီ။ 'တစ်နှစ်အတွက် ဝင်ငွေ သုံးလေးသိန်းလောက် ရှိတော့မပေါ့'

လူ။ 'သုံးလေးသန်းလို့ ပြောနေကြပါတယ်'

နီ။ 'ထုံးစံအတိုင်း ကားပြောကြတာ ထင်ပါရဲ့'

လူ။ 'စစ်မှုထမ်းဖူးပါသလား'

နီ။ 'ထမ်းဖူးတယ် ထင်တယ်'

လူ။ 'သူ့အကြောင်းကို ဘာများ သိပါသလဲ'

နီ။ 'ရက်ရောတဲ့ သဘောရှိတယ်လို့ ကျော်ကြားနေတာပဲ။ အရှေ့ဘက်တိုင်းပြည်များ...လှည့်လည်စဉ်က ဘုရင်များ၏ မြတ်နိုးခြင်း ခံရတဲ့အတွက် လက်လေးငါးကွင်း ဆုချခြင်း ခံခဲ့ရဖူးတယ် တဲ့'

လူ။ 'သူ့မှာ မိတ်ဆွေ ပေါများပါသလား'

နီ။ 'ပေါပြီလား။ သူနဲ့ တွေ့တဲ့ လူတိုင်း ခင်မင်သွားတာချည်းပဲ တဲ့'

လူ။ 'သူ့မှာ ရန်သူများကော ရှိပါသလား'

နီ။ 'တစ်ယောက်တည်း ရှိပါတယ်'

လူ။ 'ဘယ်သူပါလဲ'

နီ။ 'လော့ဒ်ဝီလ်မိုး တဲ့'

၎င်းနောက် ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီသည် အလုပ် မအားလပ်သည့် အထိမ်းအမှတ်စာတစ်အုပ်ကို ဆွဲယူလိုက်ရာ ထိုလူလည်း အရိပ်အကဲ နားလည်သည့်အလျောက် နှုတ်ဆက် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

၎င်းနောက် တစ်နာရီခန့် ကြာရှိသောအခါ ထိုလူသည် လော့ဒ်ဝီလ်မိုး တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း ဝီလ်မိုးနေအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာ၍ ဧည့်ခန်း မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြလေ၏။ ထိုလူသည် ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီအား မေးမြန်းခဲ့သော မေးခွန်းများအတိုင်း မေးမြန်း၍ ဝီလ်မိုးက ဖြေဆိုပြီးနောက် ၎င်းအလိုအလျောက် အောက်ပါ အခြင်းအရာများကိုလည်း ပြောပြလိုက်သေး၏။

မွန်တီခရစ္စတိုခေါ် ဇက်ကုန်းသည် စစ်မှုထမ်းလျက်ရှိစဉ် သဲဆလီတောင်တန်း ငွေ(ဘော်)ထွက်နေသော နေရာကို တွေ့ရှိကြောင်း၊ စစ်ပြီးသောအခါ ဘုရင့်ထံမှ အခွင့်...

...ခင် ခံ၍ တူးဖော်ရာ ငွေသတ္တုများ တွေ့ရှိ၍ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာလာသူ ဖြစ်ကြောင်း၊ ...သော် သတ္တုဆိုသည်မှာ မကုန်ခန်းနိုင်သော ပစ္စည်းမျိုး မဟုတ်သောကြောင့် နောက်ထပ် ...တွေ့သော နေ့တစ်နေ့တွင် ဝင်ငွေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရှိဘဲ ဖြစ်သွားတတ်ကြောင်း ...နှင့် ပြောပြလေ၏။

လူ။ 'တစ်နှစ်မှာ ဘယ်လောက် သုံးစွဲသလဲ'

မိုး။ 'လူစေးနဲကြီးပါ။ သုံးရက် စွဲရက် မဟုတ်ပါဘူး'

လူ။ 'အတူလီလမ်းမှ အိမ်ကို ဘယ်လို အကြံအစည်နဲ့ ဝယ်ထားပါသလဲ'

မိုး။ 'အိမ်ဝင်းထဲမှာ ငွေထွက်တဲ့ မြေကြော တွေ့ထားသလိုလို ပြောသံကြားတယ်။ တူးထားလိုက်တာလဲ နှံ့လို့၊ တစ်ခါရ ရ နီးနီး ထင်ပါရဲ့'

လူ။ 'ခင်ဗျားနဲ့ မသင့်မြတ်ခြင်းဟာ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ပါလဲ'

မိုး။ 'အင်္ဂလန်မှာတုန်းက ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ မယားကို ကြာခိုတဲ့အတွက်ပေါ့'

လူ။ 'ဒီလိုဖြင့် ဘာကြောင့် လက်စားမချေသလဲ'

မိုး။ 'သူနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်ကြတာ သုံးကြိမ်ရှိပြီ။ ပထမ အကြိမ်မှာ ကျွန်ုပ် လက်ကျိုးတယ်။ ဒုတိယအကြိမ်မှာ ကျွန်ုပ် ရင်ဘတ်မှာ ဓားထိသွားတယ်။ တတိယအကြိမ်မှာ ဟောဒီ ဒဏ်ရာ ရခဲ့တယ်'ဟု ပြော၍ ဝီလ်မိုးသည် လည်ပင်း၌ရှိသော အမာရွတ်ကြီးကို ပြလေ၏။

'ဒါကြောင့် ဒီလူကို ကျွန်ုပ် ဘယ်တော့ ကျေနိုင်လိမ့်မလဲ'ဟု ပြောသေး၏။

နောက်ထပ် မေးမြန်းရန်စကား မကျန်တော့ရကား ပုလိပ်အရာရှိသည် ဝီလ်မိုးကို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်သွားလေရာ ဝီလ်မိုးမှာမူ အဝတ်လဲလှယ်သော အခန်းသို့ ဝင်၍ ...ဆံမွေး၊ ဆံပင်ခေါင်းစွပ်၊ အမာရွတ်ကြီး စသည်တို့ကို တစ်ခုစီ ဆွဲဖျက်လိုက်သည်နှင့် ...ာ နဂိုရုပ်အတိုင်း မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီး ဖြစ်လာလေ၏။

အခန်း ၅၃

မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင်

...လ်ဗို သားအမိတို့သည် မာဆေဒီတို့၏ ကပွဲမှ ပျာယီးပျာယာ လိုက်ပါလာကြ၍ လေဒီ ...မိရန်နှင့် တွေ့ကြလေ၏။ ဗလင်တိုင်၏ ဘိုးအေနှင့် ဘွားအေများ ဖြစ်ကြသော ...မိရန် လင်မယားတို့သည် ဗလင်တိုင်၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် မ...မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါရစ်မြို့တော်သို့ ခရီးပြင်း ထွက်လာခဲ့ကြရာ အဘိုးကြီးမှာ လမ်းခရီး၌ ကွယ်လွန်အ
ရောက်ခဲ့သဖြင့် အမယ်ကြီး တစ်ယောက်တည်း ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဘွားအေကြီးသည် မြေးသမက်လောင်း ဖရန့်အကြောင်းကို ဗီလီဖို့လင်မထ
တို့အား မေးမြန်းစုံစမ်း၍ ကျေနပ်ဖွယ်သော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု သိ
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူကြီးတို့ ထုံးစံအတိုင်း မိမိမသေမီ မြေးတစ်ယောက် နေရာတ
ဖြစ်သည်ကို မြင်သွားလိုသည်ဟု ပြော၍ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို "တက်သုတ်ရိုက်" စီ
၏။ အခြားသော အကြောင်းတစ်ခုမှာ ဘွားအေကြီးသည် ခရီးပြင်းလာခဲ့ရသ
တစ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းသည် ကွယ်လွန်သည့်အတွက် စိတ်မချမ်းသာသည် တစ်ကြော
ကြောင့် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မကျန်းမမာဖြစ်ခဲ့ရာ အမြန်ဆုံး လက်ထပ်မှသာ
အသက် မီလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပါရစ်မြို့သို့ ဖရန့် ဆိုက်ရော
လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်ထပ်စာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုးကြဖို့ ပြင်ဆင်ထ
ကြလေ၏။

ကပွဲပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့တွင် ဗလင်တိုင်သည် မိမိ မချစ်ကြိုက်သေ
လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်သို့သောနည်းနှင့် လက်ထပ်၍ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု အ
အကျယ် စိတ်ညစ်ညူးစွာနှင့် ဥယျာဉ်ထဲ၌ စကြံလျှောက်နေစဉ် မိမိအမည်ကို တီးတိုး
လိုက်သံ ကြားရလေ၏။ အသံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ရည်းစားသ
မော်ရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေရကား သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်တို့မှာ မျက်နှာချင်းဆ
တိုင်ပင်ဖို့ အခွင့်ရကြလေ၏။

တိုင်။ ။ 'ကျွန်မတို့ အရေးကဖြင့် သိပ်ခက်ကုန်ပြီ။ ဘွားအေကြီးက ဖရန့်
လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူရုံ မကဘူး။ ဖရန့် ရောက်လာရင်လာချင်း စာချုပ်လက်မှ
ထိုးကြဖို့ အတင်းတိုက်တွန်းပြီး ဖရန့်ကိုပဲ မျှော်နေတော့တယ်'

ရဲ။ ။ 'ဒါဖြင့် လက်မှတ်ထိုးဖို့သာ ပြင်ပေတော့။ ဖရန့် ရောက်လာပြီ။ မွန်
ခရစ္စတို နယ်စားကြီးအိမ်မှာ ဒီမနက် တွေ့ခဲ့တယ်'

တိုင်။ ။ 'ကျွန်မတို့တော့ ခက်တော့တာပဲ'

ရဲ။ ။ 'ကျုပ် တစ်ခု မေးမယ်နော်။ သူတို့က အတင်းတိုက်တွန်းရင် ဘယ်
လုပ်မလဲ ပြောစမ်း'

ဗလင်တိုင်လည်း မျက်နှာကို အောက်ချလျက် ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

ရဲ။ ။ 'သူတို့ ဖန်တီးတဲ့အတိုင်းပဲ ခံနေတော့မလား၊ သို့မဟုတ် လွတ်
လွတ်ကြောင်း ကြိုးစားဦးမလား။ သိပါရစေ နမရယ်။ ဒီဟာ သိချင်လွန်းလို့ ပြော
ခဲ့ရပါတယ်'

ဗလင်တိုင်မှာ ဖခင်နှင့်တကွ ဆွေမျိုးဉာတိများ၏ အကြံအစည်ကို ဆန့်ကျ

ပြုရန် စိတ်ကူး မထည့်ခဲ့ဖူးလေရကား မော်ရဲ၏ မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေသော၏။
...ကက်မှ–

တိုင်။ ။ 'ဖခင်ကို ထားလိုက်ပါဦးတော့။ သေခါနီးဆဲဆဲဖြစ်နေတဲ့ ဘွားအေကြီး
...နလုံးမသက်သာအောင် လုပ်လို့ တော်မယ် မထင်ပါဘူး။ မက်စီမီလင်'

ရဲ။ ။ 'မှန်တယ်၊ နမရေ့။ မင်း မှန်တယ်'

တိုင်။ ။ 'ဘယ်လိုအသံနဲ့ ပြောလိုက်တာလဲ မောင်'

ရဲ။ ။ 'မောင့်အတွက် ဝမ်းနည်းသော်လည်း ဝတ္တရားကျေပွန်တဲ့ သမီးရယ်လို့
...ထဲက အမှန် ချီးမွမ်းမိပါတယ် ဗလင်တိုင်'

တိုင်။ ။ 'ဒီလိုမလုပ်ရင် ဒိပြင် ဘယ်လို လုပ်ဖို့ နည်းလမ်းများ ရှိသေးသလဲမောင်'

ရဲ။ ။ 'မောင့်ကို မမေးနဲ့လေ။ ဒီအဖြစ် ရောက်နေတဲ့ လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘက်
...ယက်ပြီး ပြောမှာပဲ။ မောင့်ကို မမေးနဲ့'

တိုင်။ ။ 'သိပါရစေမောင်။ ဘယ်လိုများ နည်းလမ်း ရှိသေးသလဲလို့ သိပါရစေ'

ရဲ။ ။ 'မောင့်မှာ မကြွယ်ဝသော်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကိုတော့ ကျွေးမွေး
...လာက်အောင် ရှိပါတယ်။ ဒီတော့ကာ နမကို ဂျူလီတို့အိမ် ခေါ်သွားမယ်။ တိတ်တိတ်
...က်ထပ်မယ်။ နောက်ပြီးတော့ အင်္ဂလန်ဖြစ်စေ၊ အမေရိကန်ဖြစ်စေ သွားကြမယ်။
...လိုမှ မဟုတ်ရင် တောနယ်သွားကြမယ်။ အားလုံး အေးချမ်းတော့ ပြန်လာမယ်။
...ကောင်းဘူးလား နမရယ်'

ဗလင်တိုင်လည်း ဦးခေါင်းကို ယမ်းခါလေ၏။

ရဲ။ ။ 'ဒါဖြင့် သူတို့စီမံရာကို ဒီအတိုင်း ခံနေတော့မယ်လား'

တိုင်။ ။ 'စိတ်ညစ်လို့ လဲသေချင် သေပစေတော့။ ဖွတ် မလုပ်ဝံ့ပါဘူး မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။ 'ဒါကြောင့် နမက လမ်းမှန်တယ်လို့ မောင်ပြောသားပဲ။ မောင်ကသာ
...စိတ်နဲ့ ဟိုလို ဒီလို စိတ်ကူးမိပေတာပဲ။ တော်ပါပေ့ဗျာ ချီးမွမ်းပါတယ်။ ဒါဖြင့်
...က်ဖြန် လက်မှတ်ထိုးကြတော့မယ်ပေါ့။ ဟုတ်စ'

တိုင်။ ။ 'မောင့်စကား ကြားရတာ အသည်းကို လှံနဲ့ ဆွသလို နာလှချေရဲ့
...မောင်ရယ်။ မောင့်နမအရင်းတစ်ယောက် ဒီအခြေမျိုး ရောက်နေရင် မောင် ဘယ်လို
...ကြံပေးမလဲ၊ ဆိုစမ်း'

ရဲ။ ။ 'နမနဲ့ ချစ်ကြိုက်ကတည်းက ငါ တစ်နေ့တော့ နတ်ပြည် ရောက်ရလိမ့်
...မယ်လို့ မျှော်လင့်လာခဲ့တာ။ ယခုတော့ တံခါးဝရောက်မှ ခြေခြနဲ့ ကန်ချတာလို ဖြစ်နေ
...တော့ နမရယ်'

ဗလင်တိုင်သည် ကရုဏာသက်လှသော မျက်နှာထားဖြင့် မော်ရဲအား စိုက်...
...ကြည့်နေပြီးမှ–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်။ ။ 'မောင့်အတွက်ကော ပြောပါဦး၊ မောင်ကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

ရဲ။ ။ မောင့်အတွက်တော့ နှမလေးမှာ ကိုယ့်အိမ်ထောင်နဲ့ ပျော်ပိုက်ပြီး မော
ဒုက္ခသည်ကို သတိမရပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်သွားရုံ ရှိတော့တာ

တိုင်။ ။ 'အို ...ဖြစ်ရလေ မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။ 'ကိုင်း ...ဒါဖြင့် သွားသေးပြီ နှမရေ။ ပျော်ပျော်နေရစ်နိုင်ပါစေဗျာ'

တိုင်။ ။ 'နေပါဦးမောင်ရယ်။ ဘယ်ကိုသွားလို့ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ နှမ သိ
ရစေ'

ရဲ။ ။ (ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်လျက်)'စိတ်ချပါ နှမရယ်။ ဒီပြင် လူမျာ
ကိုယ့်အလို မပြည့်တိုင်း သူတစ်ပါးကို ဒုက္ခမပေးပါဘူး။ သတ်လား၊ ပုတ်လား၊ ရ
လား၊ ဒါမျိုးတွေ မလုပ်ဘူး။ စိတ်သာချပါ။ ဖရန့်ကိုတော့ ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး'

တိုင်။ ။ 'သူ့ကိုမလုပ်ရင် ဘယ်သူ့ကို လုပ်မလဲ၊ နှမကိုလား မောင်'

ရဲ။ ။ 'ကြံကြံစည်စည် ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းမကို လုပ်ရက်တယ်ဆိုတာ ရက်စ
လူများမှ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မောင် ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး နှမရယ်'

တိုင်။ ။ 'ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုပ်မှာလား။ မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။ ...ပြစ်ရှိရင် မောင်တစ်ယောက်တည်း အပြစ်ရှိတယ် မဟုတ်လား'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မော်ရဲလည်း လျှောက်သွားလေ၏။

တိုင်။ ။ '(မျက်ရည်များ ဝိုင်းလျက်)'မောင် ...မောင် ...နေပါဦး။ နှမ ပြေ
မယ်လေ။ နေပါဦး'

မော်ရဲလည်း ပြန်လျှောက်လာ၍–

ရဲ။ ။ 'မောင် ပြောမယ် အသက်ရဲ့။ နှမဟာ မောင့်အသက်ပါပဲ။ နှမဆုံး
အသက်ဆုံးတာနဲ့ အတူတူ ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ တတ်နိုင်သမျှ
အောင့်ပြီး ခံဦးမယ်။ နောက်ဆုံး မခံနိုင်လွန်းအားကြီးတဲ့ တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်
အဆုံးစီရင်လိုက်ဖို့ ရှိတာပဲ'

ဗလင်တိုင်သည် မော်ရဲ၏ လက်ကိုကိုင်ကာ မြေပေါ်တွင် ဒူးထောက်လျ

တိုင်။ ။ 'နှမ တောင်းပန်ပါရစေ မောင်ရယ်။ ဒီလို အစတုံးအောင်
မလုပ်လိုက်ပါနဲ့။ နှမ သည်းခံသလို အောင့်ပြီး သည်းခံနေပါဦး မောင်ရယ်။ နောက်
တစ်နေ့မှာ မောင်နဲ့နှမ ဆုံစည်းရကောင်းပါရဲ့ မောင်ရယ်နော်။ မောင် စောင့်နေ

ရဲ။ ။ 'သွားပြီ နှမရေ့'

တိုင်။ ။ 'ငါလည်း မိဘဝတ္တရား ကျေပွန်အောင် သဘောထားလျ
ဒုက္ခရောက်လိုက်ပါဘိနော်။ အို ...မောင် လာပါဦး။ မောင် ပြောသလို လုပ်ပါတော့မ
ဘယ်တော့လည်း ပြောပါတော့။ နှမ လိုက်ပါတော့မယ်'

ထိုအခါ မော်ရဲလည်း အားရဝမ်းသာနှင့် ပြန်ပြေးလာလေ၏။

တိုင်။ ။ 'လိုက်ပါတော့မယ် မောင်ရယ်။ နေ့ရက်ကိုသာ ပြောပါတော့။ အ
ာ့ အဘွားရော၊ ချစ်လှတဲ့ဘိုးအေကြီး နော်တီယားကိုရော စွန့်လွှတ်ပါတော့မယ်
ာင်ရယ်'

ရဲ။ ။ 'စွန့်ဖို့ မလိုပါဘူး။ အဘိုးကြီးကို နောက်တော့ ခေါ်ယူမှာပေါ့'

တိုင်။ ။ 'သို့သော် နှမ တစ်ခု ပြောချင်တယ်။ ဖရန့်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စကို
...နည်းနည်းနဲ့ အချိန်ဆွဲထားနိုင်ရင် မောင် စောင့်နိုင်မယ် ဟုတ်လား'

ရဲ။ ။ 'သူတို့က အတင်းပေးစားရင်ကော'

တိုင်။ ။ 'အတင်းပေးစားရင် မောင်နဲ့ လိုက်မယ်'

ရဲ။ ။ 'စိတ်ချရရဲ့နော်'

တိုင်။ ။ 'စိတ်ချပါ မောင်ရယ်'

၎င်းနောက် ဗလင်တိုင်က နောက်တစ်နေ့တွင် ဖရန့်နှင့် မိမိတို့အား စာချုပ်ကို
...က်မှတ်ထိုးခိုင်းလိမ့်မည် ထင်ရကြောင်း၊ အကယ်၍ မိမိက ငြင်းဆန်ပါလျက်နှင့်
အတင်းအဓမ္မ လက်မှတ်ထိုးခိုင်းပါလျှင်မူကား မော်ရဲထံ စာဖြင့် အကြောင်းကြား
...က်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအခါ မော်ရဲက မြင်းရထားတစ်စီးဖြင့် ထိုနေရာမှ စောင့်မျှော်
...ရမည့် အကြောင်းများကို တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပြီးလျှင် ဗလင်တိုင်သည် အိမ်ထဲသို့
ဝင်သွားလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ ညနေ၌ မော်ရဲသည် ဗလင်တိုင်ထံမှ အောက်ပါအတိုင်း စာ
တစ်စောင် ရရှိလေ၏။

"မျက်ရည်အသွယ်သွယ်နှင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ ရှိခိုး တောင်းပန်
ပါသော်လည်း မရတော့ပါ။ ယနေ့ ည၌ ၉ နာရီအချိန်တွင် လက်ထပ်
စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးကြရန် ချိန်းဆိုထားပါသည်။ ယနေ့ည ၉ နာရီ
၁၅ မိနစ်အချိန်တွင် ဝင်းတံခါးမှ မြင်းရထားနှင့် စောင့်နေပါလေ။"

ဗလင်တိုင်

၎င်းပြင် ထိုစာ၏ အောက်နားမှ ဆွယ်၍ ရေးသားပါရှိသည်မှာကား–

"ဘွားအေကြီး စိန်မီရန်မှာ ရောဂါတိုးလျက် ရှိပါသည်။
အသက်ငင်လျက်ရှိသော ဘွားအေတစ်ယောက်လုံးကို စွန့်ခွာ ပစ်ထား
ခဲ့ရသော နှမလေး ဗလင်တိုင်အား နောင်အခါ၌ မောင်က သနား
ကြင်နာစွာ ပြုမူလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ နှမတို့ လက်မှတ်
ထိုးရမည့် အကြောင်းကို ဘိုးအေကြီး နော်တီယား သိရှာဟန် မတူပါ။
ဆက်ဆက် စောင့်နေပါမောင်'

မော်ရဲသည် အထက်ပါစာကို ရရှိသောအခါ ဗလင်တိုင် မှာထားသည့်အတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်းရထားတစ်စီးနှင့် သွားရောက် စောင့်ဆိုင်းနေမည်အကြောင်းကို အထူးဖော်ပြ လိုမည် မဟုတ်ပေ။ မော်ရိသည် မြင်းရထားကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်ထားပြီးနော မီးခိုး၌ ဝါလာသော ကြိုးလှေကားကလေးကို တံတိုင်းပေါ်သို့ ပစ်တင်၍ အိမ်ဘက် လှမ်းမျှော် ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ မီးအိမ်များ လင်းထိန်စွာ မမြင်ရသောကြော လက်ထပ်စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးဖို့ ပြင်ဆင်ထားသော အိမ်နှင့် မတူချေဟုကားဟု စဉ်း မိ၏။ ၉ နာရီ ထိုးသော်လည်း ဗလင်တိုင်ကို အစအနမမြင်ရ၊ ၁၅ မိနစ် လွန်သော်လည် မပေါ်လာ၊ ၁၀ နာရီ ထိုးသည့်တိုင်အောင် အရိပ်နိမိတ် မမြင်သေးအောင် ရှိနေရ ထွက်ပြေးဖို့ ချိန်းထားသော ရည်းစားသည်တို့ ထုံးစံအတိုင်း ရောက်တတ်ရာ တွေးလျက် ရင်ထဲ၌ တဒိန်းဒိန်း တဒိုင်းဒိုင်း လှုပ်ခုန်နေလေတော့၏။

၁၀ နာရီ ခွဲလတ်သော် မော်ရိသည် ဆက်လက်၍ ထိုနေရာမှ စောင့်နေခြင်း မတတ်နိုင်တော့ရကား ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်စေတော့ဟု အောက်မေ့လျက် ဝင်းထဲသို့ ကျော်ဝင်ရောက်လာခဲ့လေ၏။ ၎င်းနောက် မော်ရိသည် မီးရောင်တလက်လက် မြင်နေရ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်သွား၍ အဝတ်ကို ဖယ်ရှားပြီးလျှ အခန်းအတွင်းသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ တဒိန်းဒိန်း လှုပ်ခုန်နေသော ရင်ဘတ်သ ရုတ်တရက် ငြိမ်သွားသည့်အလား ငြိမ်သွားလေ၏။ အကြောင်းမူကား ခုတင်တ ပေါ်တွင် စိန်မီရန်၏ အလောင်းကို ပြင်ထားရာ အနီးတွင် မျက်နှာကို လက်ဖြင့် အုပ် ငိုယိုလျက် ရှိသော ဗလင်တိုင်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့်ပေတည်း။

၎င်းနောက် မော်ရိသည် ပြတင်းပေါက်မှ ကျော်ဝင်၍ အခန်းတွင်းသို့ ရော သဖြင့် သမီးရည်းစား နှစ်ယောက်တို့သည် အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းလင်း ပြောပြလျ ရှိကြစဉ် အခန်းဆီသို့ လာနေသော ခြေသံများကို ကြားကြရလေ၏။ မော်ရိလည် ဝင်လာသော ပြတင်းပေါက်မှ ပြန်ထွက်မည် ပြုသည့်တွင် ဗလင်တိုင်က ‘ဒီလမ်း ထွက်လို့ မရဘူး။ မြင်သွားလိမ့်မယ်။ လာလာ ဒီလမ်းကို’ဟု ပြော၍ တံခါးတစ်ခု ဖွင့်ပြီးလျှင် ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ကြီးဖြစ်သည့်အလျောက် ဆောင်တော်ကူး သုံးလေးခ ဖြတ်သန်းလျှောက်လာပြီးနောက် အဘိုးကြီးနော်တီယား၏ အခန်းထဲသို့ ရောက်လာ လေ၏။ မော်ရိကမူ နော်တီယားထံသို့ မိမိအား ခေါ်လာခြင်းကို အံ့သြ၍ မဆုံး ဖြစ်နေလေ၏။ ဗလင်တိုင်သည် နော်တီယားအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍–

တိုင်။ ။ ‘မာဆေးမြို့က သင်္ဘောပိုင်ရှင်ရဲ့သား မော်ရိလေ ဘိုးဘိုး။ သူ့အ ဘိုးဘိုး သတိရတယ် ဟုတ်လား’

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ ‘သူ့ကို ကျွန်မ မရဘဲ ဒီပြင်လူနဲ့ ပေးစားရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ် လိုက်မယ် ဘိုးဘိုး’

စိုက်ကြည့်နေ၏။

တိုင်။ ။ ‘ဘိုးဘိုးက ကျွန်မတို့ဘက်က ကူမယ် ဟုတ်လား’

မှိတ်ပြ၏။

တိုင်။ ။ ‘အဲ ...နေရာကျပြီ။ ဒါဖြင့် သူ့နောက်ကို ကျွန်မ လိုက်ပြေးတော့မယ် ဘိုးဘိုး’

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။ ထိုအခါ မော်ရိက ဝင်၍–

ရဲ။ ။ ‘ဒါဖြင့် ဖရန့်ကို ကျွန်တော်က ဗလင်တိုင်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ချစ်ကြိုက် ကြောင်း ပြောပြမယ်။ သဘောကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရင် သူ ရှောင်ပေးလိမ့်မယ်။ ကယ်လို့ ရှောင်မပေးဘူးဆိုရင် သူ့ကို ရန်စပြီး ကျွန်တော်နဲ့ သတ်ကြမယ်။ ဒီလိုကော ကောင်းဘူးလား’

မျက်တောင် ခတ်ပြ၏။

ရဲ။ ။ ‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဘယ့်နှယ်လုပ်ရမှာလဲ၊ စောင့်နေရမလား’

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ရဲ။ ။ ‘စောင့်နေလို့ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ ဘိုးဘိုး ကူညီနိုင်လို့လား’

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ရဲ။ ။ ‘ဒါဖြင့် လက်မှတ် မထိုးရအောင် ဘိုးဘိုးက ကာကွယ်ပေးနိုင်သလား’

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ရဲ။ ။ ‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော် သွားစေချင်ပြီလား’

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

သို့ဖြစ်ရကား မော်ရိသည် အဘိုးကြီးနှင့် ဗလင်တိုင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၍ အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဝင်းထရံကို ကျော်၍ မြင်းရထားဖြင့် ပြန်လာခဲ့လေ၏။

အခန်း ၃၄

နော်တီယား စီမံပုံ

ဖရန့်နှင့် ဗလင်တိုင်တို့၏ လက်ထပ်စာချုပ်ကို ထိုညဉ့်က လက်မှတ်ရေးထိုးရန် စီမံ ထားခဲ့ကြသော်လည်း အမယ်ကြီး စိန်မီရန် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည့်အတွက်ကြောင့် ရှေ့သို့ နောက်ဆွ ပြီးစီးသည်တိုင်အောင် ရက်လွှဲခဲ့ကြရ၏။ လမ်းခရီး၌ သေဆုံးသော အဘိုးကြီး စိန်မီရန်၏ အလောင်းသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ပါရစ်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာလေရကား ၎င်းတို့သည် ယောက္ခမလောင်းများဖြစ်သော အဘိုးကြီးနှင့် အမယ်ကြီးတို့၏ အလောင်း များကို တစ်ပြိုင်တည်း ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ရန် စီမံလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဈာပနကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ ဆိုင်ရာ ရှေ့နေကြီးနှင့် ဖရန့်တို့သည် စာ လက်မှတ်ထိုးရန် ကိစ္စအတွက် ဗီလီဖို့၏အိမ်သို့ လာရောက်ကြလေ၏။ သို့ တစ်ခုသောအခန်းတွင် ကာယကံရှင်များနှင့်တကွ အဘိုးကြီးနော်တီယားသည် ၎င်း အတွက် စုရုံးထိုင်နေကြလေ၏။ ရှေ့နေကြီးသည် ဆိုင်ရာ စာရွက်များကို စားပွဲပေါ် စီစဉ်ထားပြီးနောက်–

ရှေ့နေ။ ။'ဖရန့် ဒီအက်ပီနေဆိုတာ မောင်ပဲလား'

ရန့်။ ။'မှန်ပါတယ်'

နေ။ ။'နော်တီယားက ဗလင်တိုင်နဲ့ မောင်နဲ့ လက်ထပ်ခြင်းကို သဘော သည့်အတွက် ဗလင်တိုင်ကို အမွေအားလုံး ပေးထားတဲ့ သေတမ်းစာကို ပြင်ဆင်လို သည့်အကြောင်း ကျွန်ုပ်က ဝတ္တရားအတိုင်း ပြောပြပါတယ်'

ရန့်။ ။'ဗလင်တိုင်ကို ကျွန်တော် လက်ထပ်မည့်အကြောင်းဟာက ဥ ပစ္စည်းအတွက် မဟုတ်သောကြောင့် အမွေရဖို့ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ ကျွန် စိတ်ပြောင်းလဲဖို့ မရှိပါ'

ဗလင်တိုင်သည် မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောရှာ၏။ ထို နော်တီယားသည် ဖရန့်အား ထူးဆန်းသော ကြည့်ခြင်းဖြင့် လှမ်းကြ လိုက်ရာ ဗလင့်တိုင်သည် ဘိုးအေ၏စိတ်ကို ရိပ်မိသည် ဖြစ်၍ စကားခင်းပေး၏။

တိုင်။ ။'ဘိုးဘိုးက ဖရန့်ကို စကားပြောစရာရှိတယ် ဟုတ်လား ဘိုးဘိုး

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ထို့နောက် နော်တီယားသည် ဗီရိုကလေးတစ်လုံးကို လှမ်းကြည့်ပြန် ဗလင်တိုင်သည် နော်တီယား၏ စိတ်အကြံကို ရိပ်မိ၍ သော့ကို ယူပြီးလျှင် ဗီရို ဖွင့်လေ၏။ ဗီရိုထဲ၌ကား စာအိတ်ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိရာ စာအိတ်ပေါ်တွင် "ဖရ အက်ပီနေသို့ ပေးရန်"ဟု ရေးသားထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရ၏။

တိုင်။ ။'ဒီစာအိတ်ကို ဖရန့်သို့ ပေးရမလား ဘိုးဘိုး'

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ရန့်။ ။(စာကို ယူ၍)'ဒီစာကို ကျွန်တော် ဖတ်စေချင်သလား'

မျက်စိ မှိတ်ပြ၏။

ထိုအခါ ဖရန့်သည် စာအိတ်ကြီးကိုဖွင့်၍ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတို ရေးသားပါရှိသော စာတစ်စောင်ကို တွေ့ရလေ၏။

"ဘောရွန် ဖလေဗီယန်ဒီ အက်ပီနေ (ဖရန့်၏ဖခင်)သည် ၁၈၀၄ ခုနှစ်မှ ၁ ခုနှစ်တိုင် နပိုလီယန် လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသောကြောင့် နပိုလီယန်ဂိုဏ်းသ များက မိမိတို့ဘက်သို့ ပါလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်ခဲ့ကြကြောင်း၊ သို့ဖြ ၁၈၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် နပိုလီယန်ဂိုဏ်းသား အစည်

သို့ တက်ရောက်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက် စေလွှတ် ခေါ်ငင်စေလိမ့်မည်ဟု ဗီယန်ထံ စာတစ်စောင် ရေးသား အကြောင်းကြားထားကြကြောင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီလ နေ့တွင် နပိုလီယန်ဂိုဏ်း ဥက္ကဋ္ဌကိုယ်တိုင် ဖလေဗီယန်ထံ လာရောက်၍ အစည်း သို့ တက်ရောက်ရမည့် စည်းကမ်းကို ပြောပြကြောင်း၊ ၎င်းစည်းကမ်းမှာ စည်းဝေး ရာကို မသိစေခြင်းငှာ မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် စည်းနှောင်ခြင်းခံပြီးမှ ထားပေါ်သို့ တက်လိုက်လာရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖလေဗီယန်သည် ၎င်းစည်းကမ်း သဘောတူညီသည်ဖြစ်၍ မျက်နှာကို ပဝါနှင့် စည်းပြီးလျှင် ဥက္ကဋ္ဌ၏ မြင်းရထားဖြင့် ပါလာခဲ့ကြောင်း၊ ဤနည်းအားဖြင့် ဖလေဗီယန်သည် အစည်းအဝေးသို့ ၎င်း၏ ဘာဆန္ဒအလျောက် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြောင်း။

"စည်းဝေးခန်းသို့ ရောက်ကြ၍ ဖလေဗီယန်သည် ပဝါကို ဖြေခွင့်ရသဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ မိတ်ဆွေဟောင်း အမြောက်အမြားကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩ ဟန် တူကြောင်း၊ ၎င်းနောက် ဂိုဏ်းသားများသည် နပိုလီယန် ရောက်လာမည့် နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြလေရာ ဖလေဗီယန်သည် မလိုလားသော မှာထားမျိုးဖြင့် နားထောင်လျက် ရှိကြောင်း၊ နောက်ဆုံး၌ ဥက္ကဋ္ဌက ဖလေဗီယန် ၎င်း၏ စိတ်နေသဘောထား မည်ကဲ့သို့ ရှိသည်ကို မေးမြန်းရာ ဖလေဗီယန်က ဘုရင်အတွက် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နပိုလီယန်အတွက် တင်ရွက်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောကြောင်း။

ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌက 'မလိုလားသော လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ်တို့က အတင်း ဆောင်ရန် အလိုမရှိပါ။ သို့သော် ဂိုဏ်းသားများ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို တင်းမပေးဖို့ ကတိ ထားစေလိုပါတယ်'

ဖလေဗီယန်။ ။'ဒီလို ကတိထားရင် နပိုလီယန်ရဲ့ အကြံအစည်ကို ကျွန်ုပ် သဘောတူရာ ရောက်နေမှာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီရာ ရောက်နေမှာပေါ့'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'စဉ်းစားပါ မိတ်ဆွေ။ ခင်ဗျားကို ကျွန်ုပ်တို့က အတင်းအဓမ္မ ခေါ်လာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားသဘောနဲ့ လိုက်လာတာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဆီ လိုက်လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖော်မယ်ဆိုရင် မတော်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မဖော်ပါဘူးလို့ ကတိထား လိုပါတယ်'

ဖလေဗီယန်။ ။'ကျွန်ုပ် ကတိ မထားနိုင်ဘူး'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'ဒါဖြင့် တခြားနည်းလမ်း မရှိဘူး။ ခင်ဗျား သေဖို့ပဲ ရှိတယ်။ တဆိတ် စဉ်းစားပြီး ကတိထားလိုက်ပါ'

ဖလေဗီယန်။ ။'လူယုတ်မာတွေ ကြံစည်တာကို ကျွန်ုပ်က ဖုံးကွယ်ပေးဖို့ ထားနိုင်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'စော်ကားတယ်ဆိုတာ လွယ်လွယ်ကလေး လုပ်နိုင်တဲ့အလုပ် [illegible] ဘယ်။ မတော်ပါဘူး။ ဖလေဗီယန် ကတိထားလိုက်ပါ'

ဖလေဗီယန်။ ။(လူ၅၀ နှင့် တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်သဖြင့်) 'ဘာ ကတိထားရမလဲ'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'ဟောဒီပုံစံမှာ လက်မှတ်ထိုးရမယ်'

ဥက္ကဋ္ဌသည် ပုံစံတစ်ခုကို ထုတ်ပြရာ ဖလေဗီယန်လည်း အောက်ပါအ[illegible] ဖတ်ရှုရလေ၏။

"၁၈၁၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် တွေ့မြင်ကြား
သိရသော အကြောင်းအရာများကို မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ
ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခြင်း မပြုပါ။ ကတိမတည်ခဲ့လျှင် သေရပါစေ"

နောက်ဆုံး၌ ဖလေဗီယန်လည်း လက်မှတ်ရေးထိုးလေ၏။

၎င်းနောက် ဖလေဗီယန်အား ရှေးနည်းအတိုင်း မျက်နှာကို စည်းနှောင်[illegible] မြင်းရ[illegible]ပေါ်သို့ တက်စေ၍ ဥက္ကဋ္ဌက ဖလေဗီယန်နှင့်အတူ ထိုင်လျက် လိုက်[illegible] လေရာ ဂိုဏ်းသား ၃ ယောက်တို့လည်း အတူလိုက်ပါလာကြလေ၏။ မြစ်န[illegible] ရောက်ကြသောအခါ ဥက္ကဋ္ဌသည် မြင်းရထားကို ရပ်စေ၏။

ဖလေဗီယန်။ ။"ဘာလုပ်ဖို့ ရပ်သလဲ'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို စော်ကားတယ်။ ကျုပ်နဲ့ ခင်ဗျား တစ်ယောက်ချင်း သတ်ကြရမယ်။ ခင်ဗျားမှာ ဓားလွယ်ပါတယ်။ ကျုပ်မှာလ[illegible] ဓားလွယ် ပါတယ်။ လာ၊ တစ်ယောက်ချင်း သတ်ကြရအောင် ဆင်း'

၎င်းနောက် ဂိုဏ်းသားများနှင့် ဖလေဗီယန်သည် ရထားပေါ်မှ ဆင်း[illegible] ရေစပ်သို့ ဆင်းကြလေ၏။ အချိန်မှ ညဉ့်အခါ ဖြစ်ရကား ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်[illegible] အနီးရှိ လှေတစ်စင်းမှ မီးအိမ်တစ်လုံး ငှားရမ်းယူလာခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် မီးအိ[illegible] မြေပေါ်၌ ချထားပြီးလျှင် လူနှစ်ယောက်တို့သည် မှေးမှိန်သော အလင်းရောင်[illegible] ဓားချင်းယှဉ်၍ ခုတ်ကြလေ၏။ ဖလေဗီယန်မှာ စစ်ဗိုလ်ကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်၍ စ[illegible] တစ်တပ်လုံးတွင် ဓားခုတ်အကျင်လည်ဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း တိုက်[illegible] နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဖိခံရ၍ ခြေချော်လဲကျသွားလေ၏။ ဥက္ကဋ္ဌသည် လဲနေ[illegible] ဖလေဗီယန်ကို ဆွဲထူပေးသေး၏။ သို့ရာတွင် ဖလေဗီယန်သည် မိမိအား မထီလေ[illegible] ပြုလုပ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်ပြီးလျှင် ဖွတ်အ[illegible] ဝင်ကာ ထိုးခုတ်လေရာ ဒုတိယအကြိမ် လဲကျသွားပြန်သည်။ အနီးရှိ သက်သေများ[illegible] ရှုတ်တရက် မထနိုင်သည်ကို မြင်သည်နှင့် ပွေ့ထူပေးကြလေရာ လက်တွင် သွေး[illegible]

[illegible]သွားကြသေး၏။ နောက်ဆုံး၌ ဖလေဗီယန်မှာ ခြေချော်လဲကျခြင်း ကြောင့်ဘဲ [illegible]ရသွားကြောင်း သိကြရလေရာ နောက် ၅ မိနစ်အတွင်းတွင် အသက် ထွက်သွား[illegible]၏။

ဥက္ကဋ္ဌမှာလည်း နံဘေးတွင် ဒဏ်ရာတစ်ချက်၊ လက်ယာလက်တွင် ဒဏ်ရာ [illegible]ချက် ရှိသေးရာ လက်မှ ဒဏ်ရာမှာ အတော်ပင် ကြီးကျယ်၏။ ဂိုဏ်းသားများသည် [illegible]လဗီယန် အသက်ကုန်ကြောင်း သိရှိကြသောအခါ အလောင်းကို မြစ်ထဲသို့ ပစ်ချခဲ့[illegible]ကလေ၏။

ဖရန့်သည် မိမိဖခင် သေဆုံးပုံ အခြင်းအရာကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် တုန်လှုပ်လျက် [illegible]မှ နော်တီယားအား–

ရန့်။ ။"ကျွန်တော့်အဖကို သတ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဆိုတာ ဘယ်သူလဲလို့ အဘိုးတော့် [illegible]ပါ။ ဘယ်သူလဲ ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် တဆိတ် သိပါရစေ'

နော်တီယားသည် မိမိ၏လက်မောင်းကို လှမ်းကြည့်သည်နှင့် ဖရန့်က လှန် [illegible]ည့်လိုက်ရာ ကြီးမားသော အမာရွတ်ကြီးကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဖရန့်၏ [illegible]င် ဖလေဗီယန်ကို သတ်သော ဥက္ကဋ္ဌမှာ နော်တီယားပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလေရကား [illegible]သင်တိုင်နှင့် ဖရန့်ကို လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် မဖြစ်နိုင်တော့သည့် အကြောင်းကို [illegible]တ်ဖော် ရေးသားရန် လိုတော့မည် မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ လက်ထပ်ဖို့ စီမံကိန်းကို [illegible]က်ဆီးရန် ဖြစ်သော နော်တီယား၏ အကြံမှာ အထမြောက်ခဲ့လေပြီ။

အခန်း ၁၁

အန္ဒြိယာ ကာဗာကန်တိ

တစ်နေ့သ၌ မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးသည် ဒန်ဂလားအိမ်သို့ ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သွားရောက် [illegible]လသောအခါ ဒန်ဂလား မရှိခိုက် ဖြစ်နေသောကြောင့် လေဒီဒန်ဂလားက ဧည့်ခန်းတွင် [illegible]ည့်ခံလေ၏။ ဧည့်ခန်း၌ကား အန္ဒြိယာ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဒန်ဂလား သားအမိနှင့် အရောတဝင် စကားလက်ဆုံ ဝင်လျက်ရှိ၏။ ထိုခဏ၌ စန္ဒရားသင်ပြသော ဆရာမ ရောက်လာသည်နှင့် ယူဂျီဒန်ဂလားသည် ဆရာမနှင့်အတူ စန္ဒရားခန်းသို့ ဝင်သွားလေရာ နယ်စားကြီးလည်း လေဒီဒန်ဂလားတို့နှင့် အထိုက်အလျောက် စကားပြောဆို နေရလေ ၏။ တစ်ခဏ ကြာလတ်သော် ဒန်ဂလား ဆိုက်ရောက်လာလေရာ အခြားအခန်း[illegible] စန္ဒရားသံ ကြားသည်နှင့် အန္ဒြိယာအား ၎င်းအခန်းသို့ ရယ်ကာမောကာနှင့် တွန်း[illegible] လိုက်လေ၏။ အန္ဒြိယာမှာ တေးချင်း အသင့်အတင့် သိဆိုတတ်သူ ဖြစ်သ[illegible]အတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယုဂိုက စန္ဒရားတီး၍ အမြို့ယာက တေးချင်း သီဆိုခြင်းအားဖြင့် အတော် လေ ဖြောင့်လျက် ရှိကြလေ၏။

ဒန်ဂလားလင်မယားနှင့် နယ်စားကြီးတို့မှာမူ ဗလင်တိုင်နှင့် ဖရန့်တို့ လက် ကြမည့် အကြံအစည် ပျက်ကွက်သွားသည့်အကြောင်းများကို ရယ်မောပြောဆို ရှိနေကြလေ၏။ ၎င်းနောက်–

လား။ ။'အမြို့ယာဟာ သိပ်လူရည်လည်တဲ့ သူငယ်ပဲ။ မျိုးရိုးကလည်း ကော ပြန်၊ ပစ္စည်းကလည်း ကြွယ်ဝပြန်ဆိုတော့ သူရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကံကော တယ် လို့ ဆိုရပေမယ်'

တို။ ။'ကံကောင်းတာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့။ နို့ပေမယ့် အခုနေအခါမှာ အဲလ်ဘ ရောက်လာလျှင် အမြို့ယာနဲ့ ယုဂျိတို့ အရောတဝင်နေပုံကို သဘောကျမယ် မ ဘူး'

လား။ ။'နယ်စားကြီး လွဲတော့မပေါ့။ အဲလ်ဘတ်က ယုဂျိကို နှစ်နှစ်ကာ စုံမက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ် ရိပ်မိပါတယ်။ တစ်ကြောင်းကလည်း သူ သဘော လို့ ဘ[illegible]နေ ကျွန်ုပ်က ဂရုမစိုက်ပါဘူး'

ယင်းသို့ ပြောဆိုလျက်ရှိကြစဉ်တွင် အဲလ်ဘတ်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင် လေ၏။ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် လေဒီဒန်ဂလားဘက်သို့ လှည့်၍...

ဘတ်။ ။'ဒါထက် ယုဂျိတစ်ယောက် မမြင်ပါကလား'

လေဒီဒန်ဂလားက မဖြေဆိုမီ ဒန်ဂလားက ဝင်၍–

လား။ ။'ဟိုဘက်ခန်းမှာ အမြို့ယာနဲ့ စုံတွဲတေးချင်း ဆိုနေကြတာ မကြ လိုက်ဘူးလား'

ယောကျ်ားတို့ မည်သည်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အဟုတ်တကယ် စုံမ စေကာမူ မိဘတို့စကားကို နားထောင်ပါတော့မည်ဟု စိတ်ကို ပိုင်းဖြတ်ထားသောအခါ မိမိထက် အခြားလူတစ်ယောက်ကို ပို၍ အရေးပေးသည်ဟု သိရှိရလျှင် မခံချင်တ သောသဘော ဖြစ်လာတတ်၏။ သို့ရာတွင် အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီး ရှိနေသ အတွက်ကြောင့် မခံချင်သော အခြင်းအရာကို မပြဘဲ အရေးမကြီး ဂရုမစိုက်လေဟန် ပြုံးရယ်ကာ နေလေ၏။ ထိုခဏ၌ စုံတွဲသီဆိုသော တေးချင်းသံသည် အခန်းတွင်း ဝင်လာရာ အဲလ်ဘတ်က–

ဘတ်။ ။ 'အသံချင်းကဖြင့် ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီပါပေ့ခင်ဗျာ။ တစ်ပု လောက် ထပ်ဆိုကြစမ်းပါဦး'

လား။ ။ (မွန်တီခရစ္စတိုအား တီးတိုးဖြင့်) 'ဘယ့်နှယ်လဲ ကျွန်တော်တို့လူ မအေးဘူးလား'

တို။ ။ 'ဘယ့်နှယ် လုပ်မလဲ။ သူ့ထက် သာတဲ့လူ တွေ့နေပြီလို့ ထင်နေကြ တို့'

လား။ ။ 'သာလည်း သာပေသားကို ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ အဲလ်ဘတ်ကို မီမယ် မထင်ပေါင်ဗျာ'

လား။ ။ 'ဟာ..ဘာဟုတ်လိမ့်မှာလဲ။ အမြို့ယာက သာပေတော့မပေါ့'

တို။ ။ 'သာတာ မသာတာ အပထား။ စကားတစ်လုံး ပြောပြီးမှ ဖျက်လို့ တ်ပါ့မလား'

လား။ ။ 'နယ်စားကြီးက တယ်ပြီး ရှေးကျတာကိုး'

တို။ ။ 'ဒါဖြင့် ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

လား။ ။ 'ခင်ဗျားနဲ့ သူ့အမေများနဲ့ ကျွမ်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အကြံ ဖျက် က်ပို့အကြောင်းကို အရိပ်အမြွက် ပြောလိုက်စမ်းပါ'

တို။ ။ 'ခင်ဗျား နိုင်းရင် ပြောရတာပေါ့'

အဲလ်ဘတ်မှာမူ တေးချင်းသံအဆုံး၌ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် က်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ဩဘာပေးနေလေ၏။

ထိုခဏ၌ စာပို့သောလူသည် စာတစ်စောင်ကို ဒန်ဂလားအား ဝင်ပေးရာ န်ဂလားသည် စာကိုဖတ်ပြီးနောက် အဲလ်ဘတ်အပေါ်၌ မျက်နှာထားတစ်မျိုး ပြောင်း သွားလေ၏။ လွန်ခဲ့သည့် ရက်အနည်းငယ်က အဲလ်ဘတ်၏ဖခင် စစ်ဗိုလ်ကြီး အကြောင်း ဆို တူရကီပြည်၌ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် နယ်စားကြီးက ဒန်ဂလားအား အကြံပေးဖူး သည်ကို စာဖတ်သူတို့ သတိပြုမိကြ ပေလိမ့်မည်။ ထိုစာမှာ ၎င်းပြည်မှ ပြန်ကြားလိုက် သော စာဖြစ်၍ စစ်ဗိုလ်ကြီးအကြောင်းကို မကောင်း ရေးသားဖော်ပြ ပါရှိ၏။

လား။ ။ (တီးတိုး)'နယ်စားကြီးရယ်၊ ဒီသူငယ်ကို တဆိတ်ခပ်မြန်မြန် မောင်းနှင် ထုတ်စမ်းပါ ခင်ဗျာ။ သူ့မျက်နှာကို ကျွန်တော် ကြည့်လို့ မရလွန်းလို့ပါ'

တို။ ။ 'ကျွန်တော် ခေါ်သွားပါ့မယ်။ သူ့အဖေကော လွှတ်လိုက်ရမလား'

လား။ ။ 'တစ်ဆိတ်လောက် ချက်ချင်း လွှတ်လိုက်ပါ'

နယ်စားကြီးနှင့် အဲလ်ဘတ်တို့လည်း နှုတ်ဆက်ထွက်သွားလေရာ အမြို့ယာ ထာဗာကန်တီမှာ ပြိုင်ဘက်မရှိဘဲ ကျန်နေရစ်လေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၅၆

ဟေဒီ

နယ်စားကြီး မွန်တီရေစ္စတိုဒွ ရုပ်ရည်ရူပကာယ အလွန်တရာ ချောမောလှပ၍ အသ ၂၀ ရွယ်ခန့်ရှိ ဂရိတ်လူမျိုး သမီးကညာတစ်ယောက် ရှိ၏။ မိန်းကလေး၏အမည် ဟေဒီဟု ခေါ်တွင်လေရာ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းအား သမီးအမှတ်နှင့် မွေးမွေ သုတ်သင်လာခဲ့၍ မိန်းမ အစေခံ ၃ ယောက်တို့ဖြင့် အမြဲစောင့်ရှောက် ပျော်မြေ လေ၏။ ဟေဒီသည် နယ်စားကြီး၏ ကြင်နာယုယခြင်းကို သိရှိရသည့်အလျော နယ်စ[illegible] ဖခင်အရင်းတမျှ ချစ်ခင်မြတ်နိုး လာခဲ့လေ၏။ ဟေဒီ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

တူရကီပြည် ဂျနီနာနယ်တွင် အလီတီဘီလန် အမည်ရှိ စော်ဘွားကြီး အုပ် စိုးစံလျက် ရှိခဲ့ရာ ဟေဒီမှာ ၎င်းစော်ဘွားကြီး၏ တစ်ယောက်တည်းသော သမီး ဖြစ်ခဲ့ ဟေဒီ လေးနှစ်သမီးအရွယ် ရောက်သောအခါ စော်ဘွားကြီးအလီမှာ တူရကီဖြ စုလတန်ဘုရင်၏ ငြိုငြင်ခြင်းကို ခံရလေရကား စော်ဘွားကြီးသည် မယားနှင့်သ ဟေဒီတို့ကို ခေါ်၍ တစ်မြို့တစ်နယ်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် နေရလေ၏။ ထိုအ စော်ဘွားကြီးသည် မိမိလက်အောက်တွင် အမှုထမ်းလျက်ရှိသော ပြင်သစ်လူ စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖာနင်ဒီမင်ဒီဂို ဆိုသူအား စုလတန် ဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်၍ မိမိအပေါ် စုလတန်ဘုရင်က အထင်အမြင် မှားခြင်းများကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ လျှောက်ထားစေ

စော်ဘွားကြီး သားအဖ သုံးယောက်တို့သည် ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်ကြီး ပြန်လာမည် စောင့်မျှော်လျက် ရှိကြရာ အကယ်၍ စုလတန်ဘုရင်က ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ သိရှိသဖြ ပြန်ခေါ်ခဲ့လျှင် နေရင်းဌာနသို့ ပြန်သွားကြရမည် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ မင်းပြ မင်းဒဏ်ပေးမည် ဆိုပါလျှင်မူကား မိမိ ပုန်းအောင်းရာ ဌာနဖြစ်သော မြေတိုက်ထ မီးရှို့၍ မိသား ဖသားတစ်စုတို့ အတူတကွ အသေခံကြရန် ကြံရွယ်ထား၏။ ထို့ကြော မြေတိုက်ထဲတွင် ယမ်းထည့်သော စည်ကြီးများကို အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြ၏။

တစ်နေ့သ၌ စစ်ဗိုလ်ကြီး မင်ဒီဂိုသည် စုလတန်ဘုရင့်ထံမှ ပြန်ရောက်လာ လေရာ စော်ဘွားကြီးတို့ သားအဖတစ်စုမှာ မည်ကဲ့သို့ စကားပြန်ကြားလိုက်သည်ကို

သိလိုဇောနှင့် စောင့်နေကြ၏။ မင်ဒီဂိုသည် ရွှင်ပျသောမျက်နှာထားဖြင့် ချည်းကပ်၍ စုလတန်ဘုရင်က စော်ဘွားကြီးအကြောင်းကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ သိရှိပြီး ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ နေရင်းဌာနသို့ ပြန်ကြဖို့ ပြင်ဆင်ရန် ပြောလေရာ စော်ဘွားကြီးမှာ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိနေရှာတော့၏။ သို့ရာတွင် ကောက်ကျစ်သော မင်ဒီဂိုသည် မြေတိုက်အောက်၌ သို့ဝှက်စွာ သွင်းထားသော မိမိစစ်သားများအား အချက်ပေးလိုက်လေရာ စစ်သား များသည် မြေအောက်မှ ရုတ်တရက် ထွက်လာကြ၍ စော်ဘွားကြီးအား မယားနှင့် သမီးတို့ရှေ့တွင် အဆုံးစီရင်လိုက်လေ၏။ စင်စစ်သော်ကား မင်ဒီဂိုသည် စုလတန် ဘုရင့်ထံ၌ စော်ဘွားကြီးအကြောင်းကို ထောက်ထောက်မမ လျှောက်ထားပြောဆိုခြင်း မပြုသည့်ပြင် တစ်စိတ်ကို တစ်အိတ်ဖြစ်အောင် ချဲ့ထွင် တင်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရင် အမျက်ထွက်အောင် ဖန်တီးစီမံခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ စုလတန်ဘုရင်က စော်ဘွားကြီးကို သတ်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ဦးခေါင်းကို မိမိထံသို့ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မင်ဒီဂိုသည် မိမိအား ရာထူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့သော ကျေးဇူးရှင်စော်ဘွားကြီး၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍ လှံဖြင့် စိုက်ထိုးပြီးလျှင် မြင်းပေါ်တွင် မိမိကိုယ်တိုင် ကိုင်ဆောင်သွားလေရကား ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ရသော စော်ဘွားကတော်နှင့် ဟေဒီတို့၏ စိတ်ထဲ၌ မည်မျှ ဆောက် အသည်းနာကြရသည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည် မဟုတ်ချေ။

စုလတန်ဘုရင်သည် ကျေးဇူးရှင်ကို သစ္စာဖောက်သော မင်ဒီဂိုအား ချီးမြှင့် သူကောင်းပြုခဲ့သည့်ပြင် စော်ဘွားကြီး၏ ဇနီးနှင့် သမီးကလေး ဟေဒီတို့ကိုလည်း ၎င်းသဘောအတိုင်း အသုံးပြုရန် အပိုင်ပေးအပ်လိုက်၏။ မင်ဒီဂိုသည် သားအမိ နှစ်ယောက်ကို ကျွန်အဖြစ် ရရှိထားသော်လည်း ၎င်းတို့မျက်နှာကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ ရက်ဖွယ်ကောင်းသော အပြုအမူကို သတိရစေဖို့ ဖြစ်စေနိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် သားအမိနှစ်ယောက်ကို မိမိထံတွင် မထားဘဲ ကျွန်ကုန်သည်တစ်ယောက်လက်သို့ ရောင်းစားလိုက်လေ၏။

အာမီနီယန်လူမျိုး ကျွန်ကုန်သည်သည် ဟေဒီ၏ ချောမောသော ရုပ်အဆင်းကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ကြီးပြင်းလာသောအခါ အဖိုးငွေ အမြောက်အမြားနှင့် ရောင်းအားနိုင် လိမ့်မည်ဟု သိနားလည်သည့်အလျောက် ဟေဒီအား ထိုခေတ်အခါက မိန်းမတို့ ဘတ်ကျွမ်းအပ်သည့် အတတ်ပညာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ သင်ကြား ထား၏။ ဆယ်သုံးနှစ်သမီးအရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် ဟေဒီမှာ ပညာ[illegible] အကောင်းဆုံးဈေးရသော အရွယ်မျိုး ဖြစ်နေရကား ကျွန်ကုန်သည်သည် [illegible] မာမွတ်ဘုရင်ထံတွင် ကြေးငွေ အမြောက်အမြားနှင့် ရောင်းစားလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးမှာ ကမ္ဘာကို လှည့်လည်ရာတွင် ထိုစဉ်အခါ တုရကီပြည်သို့ ဆိုက်ရောက်လျက် ရှိရကား စုလတန်ဘုရင်အား ပြုထားဖူးသော ကျေး... တစ်ခုအတွက်ကြောင့် ဟေဒီကို ဘုရင်ထံမှ ဝယ်ယူခွင့် တောင်းလေ၏။ စုလတန်ဘုရင်... လည်း နယ်စားကြီး၏ ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်ပေးဆပ်သောအနေဖြင့် ဟေဒီအတွက် အဖိုး... မယူဘဲ လက်ဆောင်အဖြစ်နှင့် ပေးအပ်လိုက်လေ၏။

နယ်စားကြီးသည် ဟေဒီထံမှ ၎င်း၏သနားဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်များ... ကို ကြားသိရသဖြင့် မိန်းကလေး၏ ချစ်တတ်ခင်တတ်သော သဘောကိုလည်း သိရှိသည်... ဖြစ်၍ ဟေဒီကို ကျွန်မ အမှတ်နှင့် မထားဘဲ သမီးအရင်းအမှတ်နှင့် မွေးကျွေး ပြုစုလ... ခဲ့၏။ နယ်စားကြီး၏ အကြံမှာ ဟေဒီ အရွယ်ရောက်သောအခါတွင် ထိုက်တန်သော... ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ပေးစား၍ အထိုက်အလျောက် လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများလည်း... ပေးရမည်ဟု ကြံရွယ်ထား၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဟေဒီသည် နယ်စားကြီး၏ အိမ်တွင်... အစေခံမိန်းမများ ခြံရံလျက် တစ်ဆောင်တစ်ယောင် ထားရှိလေရကား မိဘမဲ့ဖြစ်သော... ဟေဒီမှာ နယ်စားကြီးအပေါ်၌ မည်မျှလောက် ကျေးဇူးတင်၍ မည်မျှလောက် ချစ်ခင်... ကြင်နာခြ[illegible]ည်ကို အထူးဖော်ပြရန် လိုမည် မဟုတ်ပေ။

အခန်း ၁၇

ဂျနီနာ

ဗလင်တိုင်သည် အခါတိုင်း တွေ့ဆုံမြဲ ဖြစ်သော နေရာတွင် ရည်းစားမော်ရဲနှင့် တွေ့... သဖြင့် အဘိုးကြီးနော်တီယား၏ ကျေးဇူးကြောင့် မိမိနှင့် ဖရန့်တို့ လက်ထပ်ဖို့ စီမံချက်... ပျက်သွားသည့်အကြောင်းကို ပြောပြလေရာ မော်ရဲမှာ အဘယ်မျှလောက် ဝမ်းမြောက်... ဝမ်းသာ ဖြစ်သည်ကို ဖော်ထုတ်ရေးသားရန် မလိုတော့ပေ။ သမီးရည်းစားတို့ ကြုံတွေ့... တတ်သော အခက်အခဲများအနက်တွင် တစ်ပါးသူနှင့် ပေးစားဖို့ စီမံကိန်းကို ဖျက်ဆီးရန်... အလုပ်မှာ အခဲယဉ်းဆုံးဖြစ်လေရာ ထိုသူနှင့် လွဲပြီးနောက် မိမိနှင့် ဆုံဆည်းဖို့ ကိစ္စမှာ... အဆေးအနုပ်မျှသာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ထင်တတ်ကြမြဲ ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ စစ်ဗိုလ်ကြီး မော်ဆက်သည် ဒန်ဂလားအိမ်သို့ လာရောက်၍... မိမိ၏သား အဲလ်ဘတ်နှင့် ယူဂျီဒန်ဂလားတို့ လက်ထပ်ရေးကိစ္စကို တွန်းထိုးစီမံကြဖို့... တိုက်တွန်းလေရာ ဒန်ဂလားက ပထမ၌ အားစက်စက် လုပ်နေလေ၏။ မော်ဆက်က... ထပ်မံ တိုက်တွန်းပြန်ရာတွင်မူကား ဒန်ဂလားက မိမိသမီးနှင့် ၎င်း၏သားတို့ လက်ထပ်... ကြံရွယ်ချက်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ ဖြစ်၍ လက်လျှော့လိုက်ဖို့ အတည့်အလင်း ပြောဆိုလေ... ၏။ မော်ဆက်မှာ ဒန်ဂလားနှင့် ခမည်းခမက် တော်ရခြင်းကို မမက်မောလှသော်လည်း... အသေအချာ စေ့စပ်ပြီးသည့်နောက်မှ ထိုကဲ့သို့ ပေါ့လျော့စွာ ဖျက်လိုက်ခြင်းသည်... မိမိဂုဏ်ကို ထိခိုက်သည်ဟု မှတ်ယူသည်နှင့် ဒန်ဂလားအပေါ်၌ ဒေါသအမျက်... ချောင်းချောင်း ထွက်လျက် နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်သွားလေ၏။

မော်ဆက် ထွက်သွားသောအခါ ဒန်ဂလားသည် အင်ပါရှယ်(မျက်နှာမလိုက်) အမည်ရှိ နေ့စဉ် သတင်းစာကိုယူ၍ တစ်ခုသောကော်လံကို ကိုက်ညှပ်ယူထားလေ၏။ ၎င်းကော်လံတွင် "ဂျနီနာ"ဟူသော ခေါင်းစဉ်တပ်လျက် သတင်းတစ်ခု ပါရှိ၍ ရှေးအခါက ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖာနင်ဒိုမင်ဒီဂိုဆိုသူ၏ အကြောင်းအရာများ ဖော်ပြထားလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ၎င်းကော်လံကို ကိုက်ညှပ်ရင်း 'မော်ဆက်က လက်ထပ်ဖို့ စီမံကိန်းကို ဘာကြောင့် ဖျက်လိုက်သလဲလို့ သိချင်သတဲ့။ ဒီသတင်းကို မြင်လျှင် ဒိပါလိမ့်မယ်' ဟု ပြုံးရယ်ကာ ပြောနေသေး၏။ အင်ပါရှယ်သတင်းစာမှာ အဲလ်ဘတ် နံနက်စာ တည်ခင်းကျွေးမွေးစဉ်က ဧည့်သည်တစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် ပါဝင်ခဲ့သော သူငယ်ချင်း ဘိုချမ်းက အယ်ဒီတာအဖြစ်နှင့် ဆောင်ရွက်သော သတင်းစာ ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီး၏ အခန်းသို့ ပျာယီးပျာယာ ဝင်လာရာ နယ်စားကြီးက နံနက်စာစားဖို့ တိုက်တွန်း၏။

ဘတ်။ ။'မစားနိုင်သေးဘူး နယ်စားကြီး။ ထမင်းစားဖို့ထက် အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်ပေါက်နေတယ်'

တို။ ။'ဘာများလဲ မောင်ရယ်။ ပျာယီးပျာယာနဲ့'

ဘတ်။ ။'ပျာဆို ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ဘိုချမ်းနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ သတ်ကြမလို့ ဒါကြောင့် နယ်စားကြီးကို ကျွန်တော့်လက်ထောက် လုပ်ဖို့ လာပြီး တောင်းပန်တာပဲ'

(ရှေးအခါက ဥရောပတိုက်တွင် လူတစ်ယောက်က တစ်ယောက်အား စော်ကားသည့်အခါ ခံရသောလူသည် လက်အိတ်ကို ထိုလူ၏ရှေ့တွင် ပစ်ချလိုက်၍ ထိုသူက ကောက်ယူလိုက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား တစ်ယောက်ချင်း သတ်ရန် "ချဲလင်း"လုပ်၍ တစ်ဖက်ကလည်း သဘောတူသည်ဟု ဆိုလို၏။ ယင်းသို့ သတ်ကြသည့်အခါ သက်သေ များ ပါကြရသည့်ပြင် တစ်ဖက်လျှင် "လက်ထောက်"တစ်ယောက်စီ ခေါ်ခဲ့ရသေးသည်လည်းရှိ၏။ အချို့တိုင်းပြည်များတွင် ကာယကံရှင် အချင်းချင်းသာမက လက်ထောက် အချင်းချင်းလည်း သတ်ကြရသေး၏။ လက်နက်မှာ ဓားသော်လည်းကောင်း၊ သေနတ် ကလေးသော်လည်းကောင်း အသုံးပြုတတ်လေရာ ချဲလင်းလုပ်ခြင်း ခံရသောသူ၏ သဘော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း ရွေးချယ်ခွင့် ရလေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် သဘောတူသတ်ကြ၍ ... တစ်ယောက် သေသော်လည်း ဥပဒေအရ အပြစ်မရှိချေ။ ယခုလက်ထက်မှာမူ ထိုကဲ့သို့ သဘောတူ သတ်သော ထုံးစံမရှိတော့သည့်ပြင် ဥပဒေကလည်း ခွင့်မပြုတော့ချေ။)

တို။ ။'နေစမ်းပါဦး မောင်ရဲ့။ ဘိုချမ်းက ဘယ်လိုမျှား စော်ကားလို့လဲ'

ဘတ်။ ။'သူ့သတင်းစာထဲမှာ ဟောဒါကို ထည့်ထားတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါ တော့'ဟု ပြော၍ "အင်ပါရှယ်"သတင်းစာကို လှမ်းပေးလိုက်ရာ နယ်စားကြီးလည်း အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရလေ၏။

(ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းထောက်ထံမှ)

ဂျနီနာမြိုတိုက်ကို တူရကီတိုလက်ဝယ်သို့ လွှဲ၀ှက်စွာ ပေးအပ်လိုက်သော အရာရှိမှာ ပြင်သစ်လူမျိုး စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု သတင်းကြားကြရဖူးသော်လည်း အမည်နာမကို ယခုတိုင် မသိကြရချေ။ စင်စစ်မှာ စော်ဘွားကြီး အလီတီဘီလန်ကို သစ္စာဖောက်၍ မြိုတိုက်ကို အပ်နှင်းလိုက်သော အရာရှိမှာ စော်ဘွားကြီး၏ ... လူယုံတော် ဖာနင်ဒို အမည်ရှိ ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်ကြီးပင် ဖြစ်ကြောင်း။

သတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက်–

တို။ ။'ဒါနဲ့ ဘာစော်ကားရာ ရောက်လို့လဲ မောင်'

ဘတ်။ ။'ဖာနင်ဒိုဆိုတာ ကျွန်မတော့်အဖေရဲ့နာမည် ခင်ဗျ'

တို။ ။'မောင့်ဖခင်က စော်ဘွားကြီးအလီထံမှာ အမှုထမ်းဖူးလို့လား'

ဘတ်။ ။'ထမ်းခဲ့ဖူးတယ်'

တို။ ။'ဒါပေမဲ့ ဒီ ဖာနင်ဒိုဟာ မောင့်ဖခင် မော်ဆက်ပဲလို့ ဘယ်သူက အတပ် တွေးနိုင်မလဲ မောင်ရယ်'

ဘတ်။ ။'နားမလည်ဘူး ခင်ဗျ။ ဘိုချမ်းဆီသွားပြီး ဒီသတင်းကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းဖို့ ပြောရမယ်'

တို။ ။'ဘိုချမ်းက ရုပ်သိမ်းမည့် လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေဘူး'

ဘတ်။ ။'ဒါဖြင့် သတ်ရုံရှိတာပေါ့'

တို။ ။'သတင်းစာမှာပါတဲ့ ဖာနင်ဒိုဟာ စစ်ဗိုလ်ကြီးမော်ဆက်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ထင်တယ်လို့ ထည့်ပေးရင်ကော'

ဘတ်။ ။'ဒါမျိုးနဲ့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ ပြန်ပြီး အားလုံး ရုပ်သိမ်းပေးရမယ်'

တို။ ။'ဒီလိုဆိုရင် မောင်က လမ်းလွဲနေမှာပေါ့'

ဘတ်။ ။'ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်လက်ထောက်လုပ်ဖို့ သဘောမတူနိုင်ဘူးပေါ့'

တို။ ။'တယ်ခက်တာပဲ၊ သတင်းအတိုင်း မှန်နေရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ'

ဘတ်။ ။'မှန်ခြင်း မှားခြင်း အပထား။ အဖေကို စော်ကားရင် သားမှာ သတ်ပိုင်ခွင့် ...ဝန်ရှိတယ်'

တို။ ။'တစ်ခု အကြံပေးမယ်'

ဘတ်။ ။'ဆိုပါဦးခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ဟောဒီကို မေးကြည့်ပါလား'

ဘတ်။ ။'မေးကြည့်ဖို့ မလိုပါဘူး ခင်ဗျာ။ သတင်း မှန်သည် ဖြစ်စေ၊ မှားသည် ...စေ အဟောင်းအဆွေးကို ဖော်ထုတ်ပြီး ရေးထားတဲ့အတွက် စော်ကားလိုကြောင်း ...င်ရှားနေပါပြီ'

တို။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်၊ သက်သေတွေ ဘာတွေ ခေါ်မသွားသေးဘဲ ...ချမ်းနဲ့ တစ်ယောက်ချင်း စုံစမ်းကြည့်ပါဦး။ လူချစ်ချင်းကပဲ'

ဘတ်။ ။'ကောင်းပါပြီ၊ စုံစမ်းကြည့်ပါမယ်။ သို့သော် မတော်လို့ သတ်ကြရင် ...ဘာ လက်ထောက်လုပ်ဖို့ သဘောတူပါသလား'

တို။ ။'မောင့်အတွက်ဆိုရင် ကျုပ် ဆောင်ရွက်ပေးလိုတာတွေ အများကြီး ...ပါတယ်။ သို့သော် ဒီဟာတစ်ခုကိုတော့ သည်းခံပါ'

ဘတ်။ ။'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ။ ကိုင်း ... ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါဦးမယ်'

အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီးအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့၍ ဘိုချမ်း၏သတင်းစာတိုက်သို့ ...သွားလေရာ အလုပ်ခန်းဝသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် "အင်ပါရှယ်"သတင်းစာ ...ကြီးကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်ပစ်လေ၏။

ချမ်း။ ။(အံ့သြစွာနှင့်)'ဟေး...ဟေး...ဟေး လူ။ ဘာလုပ်တာလဲ'

ဘတ်။ ။'မမှန်သတင်းပါတဲ့ဟာတွေ ဒီလိုချည်းပဲ လုပ်မယ်။ မှတ်ထား'

ချမ်း။ ။'ကိုယ့်လူ ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

ဘတ်။ ။'ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ခင်ဗျား သတင်းစာထဲမှာ ပါတဲ့ မှသားသတင်းကို ...ပ်သိမ်းပေးရမယ်'

ချမ်း။ ။'ဘာအကြောင်းများလဲ သူငယ်ချင်း'

ဘတ်။ ။'ဂျနီနာဆိုတဲ့ သတင်းဟာ'

ဘိုချမ်းလည်း ဖတ်ကြည့်လေ၏။

ချမ်း။ ။'ဒီဖာနင်ဒိုနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ဘယ့်နှယ်တော်သလဲ'

ဘတ်။ ။'ကျုပ် မွေးသဖခင်ပဲ'

ချမ်း။ ။'အော်...ဒီလိုလား။ နို့ပေမယ့် ဖာနင်ဒိုဟာ မော်ဆက်ပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ...ဘယ်နေရာမှ မပါပါကလား'

ဘတ်။ ။'မပါပေမယ့် ခတ်သိတဲ့လူတွေက တွေးကြည့်ကြမှာပေါ့။ ဆိုင်... ...ပ်သိမ်း ပေးမလား၊ မပေးဘူးလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချမ်း။ ။'ဟုတ်ကဲ့၊ မမှန်ဘူးလို့ အသေအချာ သိတဲ့အခါကျတော့ ရုပ်သိမ်း
ပါမယ်'

ဘတ်။ ။ 'နားမလည်ဘူးဗျာ။ ချက်ချင်း ရုပ်သိမ်းပေးရမယ်။ မရုပ်သိမ်း
ဆိုရင် ကျုပ်သဘောကို ခင်ဗျား သိပြီး မဟုတ်လား'

ချမ်း။ ။ 'ဘာလဲ သတ်ဖို့ ဆိုချင်တာလား။ စိတ်ချပါ သူငယ်ချင်း။ သ
ပြီးမယ့်ကိစ္စ ဖြစ်ရင် ကျုပ် နောက်မဆုတ်ပါဘူး။ အဆင်သင့် ရှိပါတယ်။ သို့
ကျုပ် အမှန် ပြောမယ်။ ဒီသတင်းကို ထည့်လိုက်တဲ့ ကျုပ် ဘာမှ မသိလိုက်ဘူး'

ဘတ်။ ။ 'နားမလည်ဘူး။ ရုပ်သိမ်းပေးရမယ်'

ချမ်း။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြစို့။ ဒီသတင်း မှန် မမှန်ကို စုံစ
တနင်္ဂနွေ သုံးပတ် အချိန်ပေးသွားရင် ဝမ်းမြောက်စွာ ရုပ်သိမ်းပေးမယ်။ မှန်
ကျုပ် မရုပ်သိမ်းနိုင်ဘူး။ ဓားကြိုက်ကြိုက်၊ သေနတ်ကြိုက်ကြိုက် ကြိုက်ရာ ရွေး
ရှိတော့တယ်'

ဘတ်။ ။ 'ကောင်းပြီ။ ၃ ပတ်နော်၊ ရှိစေ'

ချမ်း။ ။ 'ဒီကနေ့ ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက် ရှိပြီ။ စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့
ကျုပ် စကားပြန်မယ်။ ကြိုက်ပြီလား'

ဘတ်။ ။ 'ကောင်းပါပြီ'

အခန်း ၅၈

လင်မနစ် သောက်မိခြင်း

အဘိုးကြီး နော်တီယားသည် လူယုံတော် အစေခံကြီးအား မော်ရဲထံသို့ စေလွှတ်ခေါ်
စေသဖြင့် မော်ရဲလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လိုက်ပါလာလေရာ အစေခံကြီးမှာ သုတ်
တင်၍ လှမ်းသွားသော မော်ရဲကို မီစေရန် အပြေးအလွှား လိုက်ရရှာ၏။ အခန်းတွင်း
ရောက်ကြသောအခါ မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင်တို့သည် နော်တီယား၏ ကုလားထိုင်အနီး
ရပ်လျက်ရှိကြရာ အစေခံကြီးမှာ အပြေးအလွှား လာခဲ့ရသောကြောင့် မောဟိုက်စွာ
နဖူးမှ ချွေးများကို သုတ်နေလေ၏။

နော်တီယားသည် ဤအိမ်၌ မနေလိုတော့သည်ဖြစ်၍ ပြောင်းရွှေ့ရန် ကြ
နေသည့် အကြောင်းများကို (စကားပြန် ဗလင်တိုင်မှ တစ်ဆင့်) မော်ရဲအား ပြောပြ
ရှိစဉ် ဗလင်တိုင်သည် အစေခံကြီး၏ မောဟိုက်ခြင်းကို သနားသည်နှင့် နော်တီ

ား၌ တည်ထားသော လင်မနစ်ဖန်ခွက်ကို အစေခံကြီးအား ပေးလိုက်လေ၏။
မနစ်မှာ နော်တီယားက အနည်းငယ်သောက်ပြီး ဖြစ်သဖြင့် တစ်ဝက်ကျော်ခန့်မျှသာ
တော့လေရာ အစေခံကြီးသည် တစ်ခါတည်း မော့ချ၍ လက်တစ်လုံးခန့်မျှသာ
န်လေတော့၏။

၎င်းနောက် ဗလင်တိုင်တို့ လူစုသည် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍
ပင်နီးနှောလျက် ရှိကြစဉ် အစေခံကြီးသည် မအီမသာဖြစ်နေသော အထိမ်းအမှတ်
ပြလာလေ၏။ ယင်းသို့ရှိရာမှ ဝမ်းဗိုက်ကို နှိပ်လျက် ပူလောင်လှသည်ဟု ညည်းတွား
သည်နှင့် အိပ်ရာပေါ်သို့ တင်ကြရသည်တွင် အပြင်းအထန် လူးလိမ့်လာလေတော့၏။

ထိုအခါ ဗလင်တိုင်သည် အစေခံကြီး၏ အခြေအနေကို အကဲမရသည်နှင့်
ော်ရဲအား ပုန်းနေရန် ပြောပြီးနောက် ဖခင်နှင့် မိထွေးတို့ကို အကြောင်းကြားရလေ၏။
ထိုသို့သည် ဆရာဝန်ကို အမြန်စေလွှတ် ခေါ်ငင်စေ၏။ ဆရာဝန် ရောက်လာ၍ စစ်ဆေး
တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း ဘာတစ်ခုမျှ မစားမိဘဲ လင်မနစ်ကိုသာ သောက်မိကြောင်းနှင့်
ပြကြလေ၏။ ဆရာဝန်လည်း ကြွင်းကျန်နေသော လင်မနစ်ရည်ကို သိမ်းထားဖို့
ိန့်ပေး၍ လူနာအား ကြပ်မတ်ကုသလေရာ လူနာမှာ သက်သာသည်မရှိဘဲ လူးလိမ့်
ာ ဝေဒနာ ခံစားနေရပြီးနောက် နာရီဝက်လောက်အတွင်းတွင် အသက်ကုန်သွားလေ
တော့၏။

ထို့နောက် ဆရာဝန်သည် ဗီလီဖို့ကို ခေါ်၍ အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်ကြပြီးလျှင်
ကြွင်းကျန်သော လင်မနစ်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုလေ၏။ ဆရာဝန်သည် သားရေအိတ်မှ
လင်းငယ်တစ်လုံးကို ထုတ်၍ ဖန်ခွက်တစ်ခုထဲသို့ ဆေးရည်အနည်းငယ် လောင်းထည့်
လေ၏။

ဝန်။ ။'ကြည့်နေနော်၊ လင်မနစ် လောင်းထည့်လိုက်မယ်။ လင်မနစ်မှာ အဆိပ်
ပါရင် ဆေးရည်ဟာ ကြည်မြဲတိုင်း ကြည်နေမယ်။ အဆိပ်ပါခဲ့လို့ ရှိရင် စိမ်းစိမ်းကြီး
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'ဟု ပြော၍ လင်မနစ်ကို လောင်းထည့်လိုက်ရာ ဆေးရည်မှာ မြရောင်
သို့ စိမ်းသွားလေ၏။

ဖို့။ ။'အလိုလေးဗျ၊ ခက်ကုန်ပါပြီကော'

ဝန်။ ။'မခက်နဲ့လေ။ စိန်မီရန် သေကတည်းက ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ စွဲစွဲ
နေတာ။ အခုမှ ရှင်းသွားတော့တာပဲ'

ဖို့။ ။'ဘယ်ပုံ ရှင်းတာလဲ ခင်ဗျ'

ဝန်။ ။' ခင်ဗျားအိမ်ထဲမှာ အဆိပ်ခတ်တဲ့လူ ရှိနေတာပေါ့ ခင်ဗျာ'

ဖို့။ ။'လင်မနစ်ဖျော်တာတော့ ကျွန်တော့်သမီး ဗလင်တိုင်ပါ ခင်ဗျာ'

ဝန်။ ။'အဲဒါကြောင့် သာပြီး မသင်္ကာတာပဲ။ လင်မနစ်က နော်တီယားသောက်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖျော်တယ်။ နော်တီယား သေရင် ဘယ်သူ ကောင်းစားမလဲ။ ဗလင်တိုင်ပဲ အမွေရ
မဟုတ်လား'

ဗို။ ။'နေပါဦး။ ကျွန်တော့်အဖေလည်း ဒီလင်မနစ်ကို သောက်သေ
ဆိုပါကလား။ သူတော့ ဘာမျှ မဖြစ်ပါကလား'

ဝန်။ ။'ဒါက ဘာမှ မထူးဆန်းဘူး။ နော်တီယား ခန္ဓာကိုယ်က သူတစ်
မတူဘူး။ အကြောတွေ ဆိုင်းပြီး ထုံနေတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ဒီပြင်လူတစ်ယော
သောက်လို့ သေလောက်တဲ့ အဆိပ်ကို သူသောက်ပေမယ့် ဘာမှ မဖြစ်နိုင်
သဘောကျပြီလား'

ဗို။ ။'ကျွန်တော်ဖြင့် စိတ်ထဲမှာ ဝေနေကုန်ပါပြီ ဒေါက်တာ။ ဘာမျှ မစဉ်း
တတ်တော့ဘူး'

ဝန်။ ။'ကျွန်တော်က ဝတ္ထုရေးအတိုင်း ကျွန်တော့်ထင်မြင်ချက်ကို ပြော
တာပဲ။ အမှုကို အရေးယူဖို့ဟာတော့ ခင်ဗျားလည်း တရားသူကြီးကပဲ'

ဗို။ ။'ခက်ကုန်ပါပြီခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်သမီးဟာ ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်
သိပါတယ် ... တန် ရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။ ငွေကြေးကိုလည်း ဒီလော
ခုံမင်တဲ့ အထဲက မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နေရာရာမှာ မှားပါလိမ့်မယ်'

ဝန်။ ။'ကိုင်း နားမလည်ဘူး၊ ခင်ဗျားသဘောပဲ။ သို့သော် ဒီအိမ်မှာ နောက်
တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ရင် ကျွန်တော့်ကို မခေါ်လာနဲ့တော့။ ကျွန်တော်တော့ မလိုက်တော့
ငင်းနောက် ဒေါက်တာလည်း ပြန်သွားလေ၏။

အစေခံကြီး၏ ဈာပနကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ ဗီလီဖို့အိမ်၌ အလုပ်လုပ်သော
အစေခံအားလုံးတို့သည် လေဒီဗီလီဖို့ထံသို့ လာရောက်ကြ၍ ထိုအိမ်၌ ဆက်လ
အလုပ်လုပ်ရန် အလိုမရှိကြကြောင်းနှင့် တညီတညွတ်တည်း ပြောဆို နုတ်ထွက်
လေ၏။ လေဒီဗီလီဖို့က လခ တိုးမြှင့်ပေးမည့်အကြောင်း ပြော၍ တားဆီးသောအ
အကြီးအမှူးဖြစ်သော အစေခံက 'အသက်ထက် ငွေကို မမက်နိုင်ဘူး။ အင်မတ
လူသေတဲ့ အိမ်ကပဲ။ ဒါကြောင့် လခကို ဆယ်ဆတိုးပေးတောင် ကျွန်တော်တို့ မလုပ်
တော့ဘူး'ဟု ပြောင်ပြောင်ကြီး ဖွင့်ပြောသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဗီလီဖို့တို့ အိမ်သ
တစ်စုမှာ အစေခံ တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ဘဲ မှုခင်းကြီးငယ်တို့ကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွ
ရသော အဖြစ်သို့ ရောက်ကြရလေတော့၏။

အခန်း ၃၉
မိတ်ဆွေဟောင်းများ

...ရှန်ဒန်ဂလားသည် စစ်ဗိုလ်ကြီးမော်ဆက်အား လက်ထပ်ရေးစီမံကိန်း ပျက်ပြီးသည့်
...ကြောင်းကို ဖွင့်ဟပြောဆိုပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့၌ အန္တြိယာကာဗာကန်တီသည်
...ဂလားအိမ်သို့လာ၍ ၎င်း၏သမီး ယူဂျီဒန်ဂလားနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားဖို့ တောင်းခံ
...၏။ ဥရောပတိုက်သားများသည် ဖခင်ထံမှ သမီးကို တိုက်ရိုက်တောင်းခံသော
...ရှိ၏။

ဒန်ဂလားသည် အန္တြိယာကို သမက်လောင်းအဖြစ်နှင့် မှန်းရှယ်ပြီးဖြစ်သော်
...ည်း လိုလားလွန်းသည်ဟု မှတ်ထင်မည်စိုးသောကြောင့် သမီးနှင့် မယားတို့ကို တိုင်ပင်
...ဦးမည်ဟု မတင်မကျ ဖြေဆိုထား၏။ ၎င်းနောက် အန္တြိယာ၏ ငွေရေးကြေးရေး
...ခြေအနေအကြောင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်ရာ အန္တြိယာက ဖခင်ထံမှ မျှော်လင့်ရန်
...သော အမွေပစ္စည်းများအပြင် မိခင်က မိမိအတွက် ပေးထားခဲ့သော အမွေသည်ပင်လျှင်
...ည်းဆုံး နှစ်သန်းကျော်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မဆိုင်းမတွ ပြောပြလေ၏။ ဒန်ဂလား
... လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိလေရကား သမီးနှင့် မယားတို့ကို တိုင်ပင်မည်
...ခြင်းသည် ပြောရိုးပြောစဉ်အတိုင်းသာ ပြောရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ စင်စစ်မှာ လက်ထပ်
...မ်းမြားဖို့ သေချာပြီဟု၍ မှတ်ယူနိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အန္တြိယာသည်
...လန်း ဝမ်းမြောက်လှသော မျက်နှာဖြင့် အိမ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။

မိမိတည်းခိုသော ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အစေခံသည် အန္တြိယာ
...ခန်းသို့ ဝင်လာ၍–

ခံ။ ။ တစ်နေ့ကလူကြီး လာပြန်ပြီသခင်'

ယာ။ ။ 'ငါ့အဖေရဲ့အစေခံဟောင်းကြီးဟာလား။ ငါအပ်ထားတဲ့ ငွေ ၂၀ဝ
...ဘိုမင်းက မပေးလိုက်ဘူးလား'

ခံ။ ။ 'ပေးတယ်သခင်၊ သူက မယူဘူးဆိုပြီး ဟောဒီစာကို ပေးထားခဲ့တယ်'

အန္တြိယာသည် စာကိုယူ၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ
...လေ၏။

"ကျွန်ုပ် နေသော နေရာကို မောင် သိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း
မနက်ဖြန် နံနက် ၉ နာရီမှာ ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ।"

စာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယာ။ ။ 'ဟေ့ ပီတ္တာ။ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ အလုံးအရပ် တူတူလောက်ပဲနော်'

တာ။ ။ 'ဟုတ်တယ်သခင်'

ယာ။ ။ 'ဒီလိုကွယ့်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဖို့ ရုပ်ဖျက်ပြီး သွားရမယ်။ မင်းအဝတ်ကို ငါ ခဏ ငှားစမ်း'

တာ။ ။ 'ကောင်းပါပြီ သခင်'

ထိုညဉ့်၌ အန္ဒြိယာသည် ဟိုတယ်အစေခံအဝတ်ကို ဝတ်လျက် ဟိုတ[...] တိတ်တဆိတ် ထွက်လာခဲ့လေ၏။ မထင်ရှားသော လမ်းတစ်လမ်း၌ မထင်ရှား[...] ဟိုတယ်ကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ အန္ဒြိယာသည် ၎င်းဟိုတယ်၌ တ[...] အိပ်လေ၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် အန္ဒြိယာသည် အစေခံအဝတ်နှင့်ပင် ဟိုတ[...] ထွက်လာခဲ့၍ ချောင်ကျသော ရပ်ကွက်တစ်ခုရှိ နုပ်စုတ်သော အိမ်ခန်းတစ်ခ[...] ဝင်သွားလေရာ ကာဒရောက်က

'ကိုယ့်လူ အချိန်မှန်လေသားပဲ' ဟု ဆီးကြိုပြောဆိုလေ၏။

ကာဒရောက်လည်း နံနက်စာ တည်ခင်းပြင်ဆင်ထားလေရာ အန္ဒြိယာက '[...] ကိစ္စ မ[...]။ ကိစ္စကို ပြောစမ်းပါဦး'ဟု မေးလေ၏။

ရောက်။ ။ 'တခြားမဟုတ်ဘူး မောင်ရယ်။ မောင့်မှာတော့ ပထမ[...] ဟိုတယ်ကြီးမှာ မင်းညီမင်းသားလို တည်းလို့။ ကျုပ်မှာတော့'

ယာ။ ။ 'ဒါတွေ ထားလိုက်ပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်လောက် လိုချင်လို့လဲ'

ရောက်။ ။ 'လယ်တစ်ကွက် ခပ်ကြီးကြီး ဝယ်လောက်အောင် လိုချင်တ[...] ဒီတော့မှ မြေပိုင်ရှင်တစ်ယောက်လုပ်ပြီး သားသားနားနား နေနိုင်မယ်'

ယာ။ ။ 'ဘယ်လောက်လဲ'

ရောက်။ ။ 'လေး ငါး ရှစ်သောင်းလောက်ပေါ့'

ယာ။ ။ 'ဟာ ...ဒီလောက်များများကြီးတော့ ကျုပ်မှာ ဘယ်ရှိမလဲ'

ရောက်။ ။ 'မောင့်မှာ မရှိတာ ကျုပ်သိတယ်။ ဒါကြောင့် မောင့်ဆီက တိုက်[...] မတောင်းဘဲ လူရည်တတ်တစ်ယောက်အိမ်ကို ညွှန်ပြစေလိုတယ်။ ကျုပ်ဘာသာ [...] မယ်။ မောင်က နေရာကိုသာ ပြပေတော့။ မောင်တော့ သိမှာပဲ'

အန္ဒြိယာသည် အတန်ကြာ စဉ်းစားစိတ်ကူးပြီးနောက်–

ယာ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်။ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးရဲ့အိမ်ကို ဝင်ခိုးပေ[...] သူ မနက်ဖြန် အတူလီလမ်းကအိမ်ကို သွားလည်မယ်လို့ သတင်းကြားထားတ[...] ဒီထက် ချောင်တဲ့အိမ်တော့ မရှိဘူး။ သူ မရှိရင် တံခါးမှူးတစ်ယောက်တည်းပဲ အ[...] ရှိတယ်'

ရောက်။ ။ 'ပစ္စည်းရှိရဲ့လား'

ယာ။ ။ 'ဟာ ရှိတာတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ညွှန်ခန်းထဲက [...] [...]းတတ်တယ်။ အသာဖွင့်ပြီး ယူရုံပဲ'

ရောက်။ ။ 'အိမ်အနေအထားကို ပြောစမ်းပါဦး'

ထိုအခါ အန္ဒြိယာသည် အလီဆီလမ်းရှိ နယ်စားကြီး၏အိမ်ကို အနေအထား [...]င်တကွ အခန်းများ တည်နေပုံကိုပါ ပုံစံရေးသား ပြသလေ၏။ ကာဒရောက်သည် [...]မလည်သော အချက်များကို မေးမြန်းပြီးနောက် ပုံစံကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သိမ်းထား[...]လိုက်လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ အန္ဒြိယာက ထ လိုက်ရာ

ရောက်။ ။ 'ဟေ့လူ၊ မောင် ဒီလိုလုပ်ရင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်'

ယာ။ ။ 'ဘာကြောင့်လဲ'

ရောက်။ ။ 'ဝတ်ထားတော့ အစေခံအဝတ်၊ လက်မှာတော့ စိန်လက်စွပ်ကြီးနဲ့၊ [...]တ်ထားခဲ့ပါ မောင်ရယ်'

အန္ဒြိယာလည်း မညည်းမညူဘဲ ချွတ်ပေးလိုက်လေ၏။ ကာဒရောက်သည် [...]ျလောက် အလွယ်တကူ ချွတ်ပေးသည့်အတွက်ကြောင့် မသင်္ကာသည်နှင့် စိန် [...]ာက်စွပ်ကိုယူ၍ မှန်ကို ခြစ်ကြည့်ရာ မှန်ပြတ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့်' စိန်အစစ် [...]စ်သည်ကို ကျေနပ်၍ ယူထားလိုက်လေ၏။

ယာ။ ။ 'ကိုင်း၊ ဒါပဲ မဟုတ်လား'

ရောက်။ ။ 'ဒါပါပဲ မောင်။ မနက်ဖြန်တော့ ဟိုအိမ်ကြီးမှာ လူမရှိဘူး ဟုတ်စ'

ယာ။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်။ စိတ်ချလက်ချ ဝင်သွားပါ'

ရောက်။ ။ 'ဟေ့လူ ဒါထက် ဒန်ဂလားသမီးနဲ့ လက်ထပ်တဲ့နေ့ကျတော့ [...]ျုပ်ကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ မမေ့ပါနဲ့နော်'

ယာ။ ။ 'ခင်ဗျား ဘယ်က ကြားသလဲ'

ရောက်။ ။ 'ကျုပ်လည်း လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး လုပ်ဖူးတဲ့ လူကပဲ မောင်ရယ်'

ယာ။ ။ 'ဒီလောက်ငွေးတဲ့အထဲက မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

ရောက်။ ။ 'မငွေးဘူးဆိုပေမယ့် လေးငါးသန်းလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ မောင် ရယ်။ ရပါစေဗျာ၊ ရပါစေ။ ငါ့လူ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၆၀

အိမ်ကို ဖောက်ခြင်း

အထက်ပါ အခြင်းအရာတို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့၌ မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စား[illegible] သည် အလီဆီလမ်းနေအိမ်မှ အတူလီလမ်းနေအိမ်သို့ အလည်အပတ် သွားလေ[illegible] အစေခံအားလုံးကို ခေါ်သွားသဖြင့် ထိုအိမ်ကြီးတွင် တံခါးမှူးတစ်ယောက်တည်းသာ[illegible] စောင့်ရှောက်ရန် ကျန်ရစ်လေ၏။ အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်သို့ ရောက်သော[illegible] နယ်စားကြီးသည် အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင်ကို ရရှိလေ၏။

"အလီဆီလမ်းရှိ နယ်စားကြီး၏ နေအိမ်သို့ ယနေ့ညဉ့် လူတစ်ယောက် ထွင်းဖောက်ဝင်၍ ညေ့ခန်းရှိ ဗီရိုထဲမှ စာရွက်များကို ယူပါလိမ့်မည်။ ပုလိပ်ကို မတိုင်တန်းဘဲ နယ်စားကြီးကိုယ်တိုင် [illegible] လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ စီမံပါလေ။ တိုင်တန်းခဲ့လျှင် ကာကွယ်နိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ရန်သူကို လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ အခွင့်မရဘဲ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ယခု အခွင့်သာခိုက်တွင် တစ်ခါတည်း လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ စီမံပါလေ"

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်

၎င်းစာကို ဖတ်ရှုရသောအခါ နယ်စားကြီးသည် ပထမ၌ မိမိကို ဘေးသ[illegible] စေခြင်းငှာ "ချောက်တွန်း"မှုသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍ ၎င်းစာကို ပုလိပ်လက်[illegible] ပို့အပ်လိုက်မည်ဟု စိတ်ကူးမိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထပ်လောင်း ဆင်ခြင်ပြန်သောအခါ[illegible] မိမိသာလျှင် မှတ်မိ၍ မိမိသာလျှင် ဖမ်းဆီးနိုင်မည့် ရန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေမည်လော[illegible] အောက်မေ့သည်နှင့် အညွှန်းအတိုင်း လိုက်နာရန် စီမံလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ နယ်စားကြီးသည် လူယုံတော် အစေခံ အလီတစ်ယောက်တည်းကို[illegible] ခေါ်၍ အိမ်မှထွက်လာပြီးလျှင် ငှားရထားတစ်စီးဖြင့် အလီဆီလမ်းဘက်သို့ မောင်း[illegible] စေလေ၏။ ထိုလမ်းအနီးသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးသည် မြင်းရထား[illegible] လွှတ်လိုက်၍ အလီနှင့်အတူ မိမိ၏ နေအိမ်ဆီသို့ ခြေကျင်လျှောက်လာကြလေ[illegible] နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးသည် တံခါးမှူး ရှိသောနေရာမှ အထင်အ[illegible] မဝင်ဘဲ အုတ်နံရံကို လျှို့ဝှက်စွာ ကျော်တက်၍ အိမ်တံခါးကို သော့ဖြင့် ဖွင့်ပြီးလျှ[illegible] ညေ့ခန်းသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ညေ့ခန်းမှာ အိပ်ခန်းတစ်ခန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိလေရာ နယ်[illegible]

[illegible]နှင့် အလီတို့သည် တံခါးမှူး မသိစေဘဲ အိမ်အတွင်းသို့ ရောက်နေကြ[illegible] [illegible]ခန်းအတွင်းမှ ချောင်းလျက် ညေ့ခန်းဘက်သို့ မျှော်ကြည့်နေကြလေ၏။ ဆရာတ[illegible] [illegible]ယောက်တို့မှာ ၅ ချက်ထွက် သေနတ်တစ်လက်စီ ဆွဲကိုင်ထားကြသောကြောင့် [illegible] ၁၀ ယောက်မျှကိုပင် (မိမိတို့က ဦးပါမူ) ကြောက်စရာမရှိဟု အောက်မေ့ကြလေ၏။

၁၂ နာရီ ထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ညေ့ခန်း ပြတင်းပေါက်ဆီမှ တခြစ်ခြစ် [illegible]ည်သံ ကြားကြရလေရာ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့သည် နားစွင့်လျက် ရှိကြစဉ် [illegible]စ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ပြတင်းပေါက်မှန်ကို အပြင်မှ လက်နက် တစ်စုံတစ်ခု[illegible] ခြစ်ခွဲနေကြောင်း သိရှိရလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ လက်လျှိုလောက်အောင် အပေါက် [illegible]စ်ခု ဖြစ်လာသောအခါ လက်တစ်ဖက်ဝင်လာ၍ မင်းတုပ်ကို ဖြုတ်လေ၏။ နောက် [illegible]စ်ခဏ၌ ပြတင်းတံခါး ပွင့်သွား၍ လူတစ်ယောက် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်လာသည်ကို [illegible]းမှိန်သော အလင်းရောင်တွင် မြင်ကြရလေ၏။

ထိုအခါ အလီသည် နယ်စားကြီး၏ ပခုံးကို လက်ဖြင့် တို့လျက် ဝင်းပြင်ဘက်သို့ [illegible]လေရာ လျှို့ဝှက်စွာ ရပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်ရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်တွင်း[illegible] တစ်ယောက်ဝင်စဉ် အပြင်မှ တစ်ယောက်က စောင့်နေသည်ဟု မှတ်ထင်ကြရ၏။ နယ်စားကြီးသည် အလီအား အပြင်ဘက်မှလူကို မျက်ခြည်မပြတ်အောင် ကြည့်ထားရန် အမိန့်ပေး၍ အိမ်ထဲက လူအတွက် မိမိ တာဝန်ယူလေ၏။

ညေ့ခန်းမှ လူသည် ကျားမျက်လုံး မီးအိမ်တစ်လုံးဖြင့် ညေ့ခန်းအခြေအနေကို ကြည့်ပြီးမှ ဗီရိုကိုမြင်သည်နှင့် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ၎င်းနောက် သော့ပြင်သမားများ သုံးလေ့ရှိသော သော့တစ်တွဲကို ထုတ်၍ တစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း စမ်းသပ်ဖွင့်ကြည့်လေရာ နောက်ဆုံး၌ ဗီရိုပွင့်သွားလေ၏။ ထိုခဏ၌ ကျားမျက်လုံး မီးအိမ်မှ အလင်းရောင်သည် ထိုလူ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ထိုးလင်းသွားလေရကား အိပ်ခန်းမှ ချောင်းကြည့်နေသော နယ်စားကြီးက "အလို ကေဒရောက်ပါကလား"ဟု တီးတိုးပြောမိလေ၏။

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းအိပ်ခန်းထဲတွင် သိမ်းထားသော ဘုန်းကြီးအဝတ်တစ်စုံကို ထုတ်ယူ၍ မိမိ၏ အဝတ်များကို ချွတ်ချွာလဲလှယ် ဝတ်ဆင်လာ၏။ ရှပ်အင်္ကျီအောက်၌ကား ပြင်သစ်ဘုရင်တစ်ပါး အမြဲဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် သံမဏိကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ ပါရှိလေရာ ၎င်းမှာ ရင်ဘတ်ကို ချိန်ရွယ်သော ဓားမြှောင်၏ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်လေ၏။ ၎င်းနောက် အလီအား 'ဘာသံကြားကြား၊ မင်းက ဘာမှ ဝင်မရှုပ်နဲ့။ ငါ ခေါ်တဲ့အခါကျမှ မျက်နှာပြရုံ ပြလှည့် ကြားလား'ဟု မှာထား၍ ညေ့ခန်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။ သူခိုးမှာမူ ဗီရိုထဲမှ ပစ္စည်းများကို မွှေနှောက်လျက် ရှိလေ၏။

တို။ ။ 'ကျန်းမာရဲ့နော်...ကေဒရောက်။ ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဒီနေရာလာပြီး [illegible] လုပ်နေသလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်။ ။ 'အလို...ဘုရားရေ၊ ဘုန်းကြီးဘုဆိုနီပါကလား'

တို။ ။ 'အင်း...ငါ့လူက၊ မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးရဲ့ ပစ္စည်းကို ခိုးမယ်

ဟုတ်စ'

ရောက်။ ။ (ထွက်ပေါက် ကြည့်သော်လည်း မမြင်သည်နှင့်) 'မလွဲမရှောင်သာ

တို။ ။ 'သူခိုးတိုင်း ဒီဆင်ခြေမျိုးချည်းပဲ'

ရောက်။ ။ 'မရှိဆင်းရဲလွန်းလို့၊ ကျွန်တော့်မှာ'

တို။ ။ 'တိတ်တိတ် နေစမ်းပါကွယ်။ ငါက စိန်ကြီးတစ်လုံး ပေးခဲ့တယ်

စိန်ဝယ်တဲ့လူကို မင်းသတ်ပြီး ငွေရော စိန်ရော ယူတယ်။ ဒါကော ဆင်းရဲလို့လားကွ

ရောက်။ ။ 'ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းမလို့လား။ ပုလိပ်တွေ ပါလာသလား'

တို။ ။ 'မပါပါဘူး။ ငါတစ်ယောက်တည်းပါ။ ငါ မေးတာကို မှန်မှန်ဖြေ

ဒီတစ်ခါ မင်းကို ငါ ချမ်းသာပေးလိုက်ဦးမယ်။ မင်း ထောင်ကျနေတုန်းက ထောင်ထဲ

လွတ်အောင် ကူညီပေးတဲ့လူဟာ ဘယ်သူလဲ'

ရောက်။ ။ 'လော့ဒ်ဝီလ်မိုးပါ ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'မင်းနဲ့ အတူတူ လွတ်တာ ဘယ်သူလဲ'

ရော[illegible] 'ဘယ်နီဒက်တိုပါတဲ့ ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'လွတ်လာကြပုံ ပြောပြစမ်း'

ရောက်။ ။ 'လော့ဒ်ဝီမိုးက တိတ်တဆိတ်ပေးတဲ့ တံစဉ်းနဲ့ သံခြေကျဉ်း

တိုက်ဖြတ်ပြီး အစောင့်တွေ အိပ်ပျော်နေတုန်းမှာ ထွက်ပြေးလာကြပါတယ်'

တို။ ။ 'အဲဒီ ဘယ်နီဒက်တိုဟာ ယခု ဘယ်ရောက်နေသလဲ'

ရောက်။ ။ 'သူ့ကို မွန်တီခရစ္စတိုဆိုတဲ့ နယ်စားကြီးက ကြည့်ရှုထားလေတော

အင်္ဂလိယာအမည်နဲ့ ချမ်းသာနေပါတယ်'

တို။ ။ 'ဒန်ဂလားသမီးနဲ့ လက်ထပ်မလို့ ဟုတ်စ'

ရောက်။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'လူဆိုးတစ်ယောက်က လူကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ သမီးကို လက်ထပ်

ကိုတောင် မင်းက တိတ်တိတ်ကလေး နေတယ်'

ရောက်။ ။ 'သူတို့ကြိုက်လို့ သူတို့ယူရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ'

တို။ ။ 'ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် မင်းက မဖော်ရင် ငါက ဖော်လိုက်ရလိမ့်မယ်'

ထိုအခါ ကောဒရောက်သည် ရင်ဘတ်ထဲ၌ ဝှက်ထားသော ဓားမြှောင်ကြီး

ရုတ်တရက် ဆွဲထုတ်၍ နယ်စားကြီး၏ ရင်ဘတ်ကို တည့်တည့်ကြီး ထိုးလိုက်လေ၏

သို့ရာတွင် ဓားဦးသာလျှင် ခွေသွား၍ နယ်စားကြီးမှကား တစ်စုံတစ်ရာမျှ မဖြစ်ချေ

နောက်တစ်ခဏ၌ ကောဒရောက်၏ လက်ယာလက်သည် နယ်စားကြီး၏ လက်ထဲသို

စိစိပါအောင် မိနေရာမှ နယ်စားကြီးက လက်ကို တစ်ပတ်လိမ်လိုက်ရာ ဓားမြှောင်သည်

လက်ထဲမှ လွတ်ကျ၍ ကောဒရောက်သည် ကြမ်းပေါ်သို့ ဒူးထောက်လျက် ကျသွားရာ

လူးမှောက်လျက် လဲသွားလေ၏။ ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်၏

ခေါင်းကို ခြေဖြင့် နင်းထား၍ 'တယ်လေ...ငါ နင်းချေခွဲလိုက်ရရင်'ဟု အံကြိတ်

ဝါးလေရာ ကောဒရောက်လည်း 'ချမ်းသာပေးတော်မူပါ အရှင်'ဟု တောင်းပန်

သ၏။

ငင်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်အား ကြမ်းပေါ်မှ ထစေ၍

အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင် ရေးသားစေ၏။

> ဘောရွန်ဒန်ဂလားခင်ဗျား–
>
> ခင်ဗျား၏သမီးနှင့် လက်ထပ်မည့်သူမှာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ထောင်ထွက်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူက နံပါတ် ၅၉၊ ကျွန်တော်က နံပါတ် ၅၈ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ အမည်ရင်းမှာ ဘယ်နီဒက်တိုဖြစ်၍ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ထောင်မှ ထွက်ပြေးလာသူ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ငင်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်အား ထိုစာကို လက်မှတ်ရေးထိုး

၍ မိမိကိုယ်တိုင် သိမ်းယူထားလိုက်လေ၏။

ရောက်။ ။ 'ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'မောင်မင်းကို ဒီတစ်ခါ ချမ်းသာပေးလိုက်ဦးမယ်။ အိမ်ကို ကောင်း

ကောင်း မှန်မှန် ပြန်၊ ရောက်သို့ရှိရင် ဒီပြည်မှာ မင်းမနေရဘူး။ ချက်ချင်း ထွက်သွားဖို့

ပြင်ဆင်ရမယ်။ ဘယ်မှာ ရောက်ရောက်၊ မင်း ကောင်းကောင်းနေထိုင်ရရင် မင်း စားဖို့

သောက်ဖို့ လစဉ်မှန်မှန် ငွေတင်ပို့လိုက်မယ်။ ရောက်တဲ့နေရာက အကြောင်းကြား

လိုက်။ ကိုင်း...သွားတော့'

ကောဒရောက်သည် ထိုအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့၍ နံရံကို ကျော်ပြီးလျှင် အပြင်သို့

ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မှောင်ရိပ်မှ စောင့်နေသော လူတစ်ယောက်သည်

ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာ၍ ကောဒရောက်၏ကျောကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ

ကောဒရောက်မှာ 'ကယ်တော်မူပါ'ဟု အော်လျက် မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေ၏။

ထိုလူသည် ကောဒရောက် နံဘေးကို ဒုတိယတစ်ချက် ထိုးလိုက်ပြန်သည်နှင့် ကောဒရောက်

မှာ မြေပေါ်၌ လူးလိမ့်လျက်ရှိရာ ထိုလူသည် တလွန့်လွန့်ဖြစ်နေသော ကောဒရောက်

ဆံပင်ကို ဆွဲကိုင်ကာ ပက်လက်လှန်လိုက်ပြီးလျှင် ရင်ဘတ်တည့်တည့်တွင် တတိယ

တစ်ချက် ဆက်ထိုးလိုက်ပြန်လေ၏။ ကောဒရောက်မှာ ကယ်ပါ ယူပါနှင့် ငယ်သံပါအောင်

အော်ဟစ်လျက်ရှိရာ နယ်စားကြီးနှင့် အလီတို့ အသံကြားရာသို့ ပြေးသွားကြရာတွင်

ထိုသူလည်း ထွက်ပြေးသွားလေတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၆၁

မကောင်းကြံ၊ မကောင်းဖြစ်

မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးနှင့် အလီတို့သည် ကောဒရောက်အနီးသို့ ရောက်ကြသော
နယ်စားကြီးသည် အလီအား သေခါနီး စစ်ချက်ယူရန်အတွက် တရားသူကြီး ဗီလီ
ခေါ်ရန် စေလွှတ်လိုက်သည့်ပြင် တံခါးမှူးကိုလည်း နှိုး၍ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ခေါ်
မှာထားလိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်အနီးတွင် ဒူးထော
လျက် သေခါနီး တတွတ်တွတ်ပြောနေသော ကောဒရောက်၏ စကားများကို နားထော
ရာ ၎င်းအား "ထိုအိမ်ဖောက်ထွင်းဖို့ လမ်းညွှန်လိုက်သူမှာ ဘယ်နီဒက်တို ဖြစ်သ
ထိုနေရာ၌ ဓားနှင့် ထိုးသတ်သွားသူမှာလည်း ဘယ်နီဒက်တိုပင် ဖြစ်ကြောင်းများ
ကြားသိ...

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် သေခါနီး စစ်ချက်ယူမည့် တရားသူကြီး မရော
လာမီ အသေခံကုန်တော့မည့်အရေးကို သိမြင်သည်နှင့် အောက်ပါအတိုင်း စက္ကူတစ်ရွ
အပေါ်တွင် ရေးသားလေ၏။

> "ကျွန်ုပ်ကို သတ်သောသူမှာ တူလောင်အကျဉ်းထောင်တွင်
> အကျဉ်းသမား နံပါတ် ၅၉ ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ ထွက်ပြေးခဲ့ကြ
> ဖူးသည့် ဘယ်နီဒက်တိုပင် ဖြစ်ပါသည်။"

ထိုနောက် နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်ကို ပွေ့ထူ၍ ကလောင်တံကို ပေး
လိုက်ရာ ကောဒရောက်လည်း စာအောက်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးလေ၏။ ၎င်းနော
ကောဒရောက်က ရေတောင်းသည်နှင့် ရေတစ်ခွက်ပေး၍ ဦးခေါင်းကို ပွေ့ထူထားလေ
ကောဒရောက်သည် နယ်စားကြီး၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီးလျှင်–

ရောက်။ ။ 'အရှင် ဘယ်သူလဲ။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲမှာ တရေးရေး ထင်မြင်လာ
သည်။ မှန်မှန် ပြောပါ။ အရှင် ဘယ်သူလဲ'

တို။ ။ (အလင်းရောင်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လျက်) 'စေ့စေ့ကြည့်စမ်း
ဘယ့်နယ်လဲ'

ရောက်။ ။ 'လော့ဒ်ဝီလ်မိုးဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ'

တို။ ။ 'ကြည့်စမ်းပါဦးလေ။ သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါဦး'

ရောက်။ ။ 'ကျွန်ုပ် ရေးတုန်းက မြင်ဖူးတဲ့ လူထဲကနဲ့ တူတယ်'

တို။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်။ ရှေးက မြင်ဖူးတဲ့ လူထဲက တစ်ယောက်ပါပဲ။ တွေးကြည့်
...ကြည့်စမ်းပါဦး'

ရောက်။ ။ 'သိတော့ သိဟောင်းထဲကပဲ။ တွေးလို့ မရဘူး။ ဘယ်သူလဲ'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် ကောဒရောက်နားသို့ ကပ်၍ 'ကျွန်ုပ်ကား...'ဟု
...အမည်တစ်ခုကို တိုးတိုးပြောလိုက်လေရာ ကောဒရောက်မှာ မျက်လုံးများပြူးပြီး 'အလို
...လား၊ ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ'ဟု တစ်ချက်လွှတ် နောက်ဆုံး အော်လိုက်ပြီးနောက်
...အသက်ပျောက်သွားလေတော့၏။

ပြင်သစ်သတင်းစာများသည် မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးအိမ်ကို ဖောက်ထွင်း
...ခြင်းအကြောင်းနှင့် သူခိုးသေဆုံးသည့် အခြင်းအရာများကို အကျယ်တဝင့် ထည့်သွင်း
...ဖော်ပြကြ၏။ သူခိုးက သေခါနီးတွင် မိမိအား ဘယ်နီဒက်တိုဆိုသူက သတ်သွားကြောင်း
...ဆို လက်မှတ်ရေးထိုးသွားခဲ့သည့် ဟူ၍လည်း ဖော်ပြပါရှိ၏။ နယ်စားကြီးကမူ မိမိမှာ
အတူလီလမ်းရှိ နေအိမ်၌ ရှိနေခိုက်ဖြစ်သောကြောင့် ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီ ပြောပြသဖြင့်သာ
...လျှင် ထိုအကြောင်းအရာများကို မိမိ သိရလေဟန် ပြောဆိုလေ့ ရှိ၏။ နယ်စားကြီး၏
...အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်သော ဘာတက်စီယိုသည်သာလျှင် ဘယ်နီဒက်တို၏ အမည်ကို ပြောဆိုသံ
...ကြားရသောအခါများတွင် မျက်နှာပျက်လေ့ ရှိ၏။

အခန်း ၆၂

ဘိုချမ်းနှင့် အဲလ်ဘတ်

...တနင်္ဂနွေသုံးပတ် ကြာရှိလတ်သော် လူတို့သည် နယ်စားကြီးအိမ်ဖောက်ထွင်းမှုအကြောင်း
...ကို သတိမရကြတော့ဘဲ အဲ့ဂျီယာနှင့် ယူဂျီဒန်ဂလားတို့ လက်ထပ်မည့် အရေးကိုသာလျှင်
...စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြလေ၏။ အဲ့ဂျီယာ၏ ဖခင် ကာဗာကန်တီသည် လက်ထပ်ခြင်းကို
...သဘောတူသည်ဖြစ်၍ ငွေသုံးသန်းမျှ ဒန်ဂလားထံတွင် အပ်နှံထားမည်ဟု စာပြန်ကြား
လိုက်ရကား ဒန်ဂလားမှာ အလွန်တရာ ရွှင်ပြုံးကျေနပ်လျက် ရှိ၏။ ယူဂျီဒန်ဂလားကမူ
သတို့သားအား ချစ်ကြိုက်ခင်မင်သည့် လက္ခဏာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ဖခင်ဒန်ဂလားကမူ
...၎င်းအမှုအရာမှာ သတို့သမီးတို့၏ "ဟန်လုပ်ခြင်း"မျှ သာဖြစ်သည်ဟု သဘောထား
တစ်စုံတစ်ရာမျှ အရေးလုပ်ခဲ့ချေ။

ထိုအတောအတွင်း ဘိုချမ်းနှင့် အဲလ်ဘတ်တို့ သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေသုံးပတ်မှာ စေ့ကုန်လု နီးခဲ့လေပြီ။ ထိုရက်များအတွင်း၌ ဘိုချမ်းမှာ လုံး ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိရာ မည်သည့်အရပ်သို့ မည်သည့်ကိစ္စနှင့် သွားရောက်နေသည် မည်သူမျှ မသိရချေ။ တစ်နေ့သော နံနက်၌ ဘိုချမ်းသည် အဲလ်ဘတ်ထံ လာရော စကားပြောကြလေ၏။

ဘတ်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုယ့်လူ၊ ဘယ်များ ငုပ်နေသလဲ'

ချမ်း။ ။ 'ငုပ်နေဆို ဂျနီနာက ခုပဲ ပြန်ရောက်တယ်'

ဘတ်။ ။ (အံ့သြစွာနှင့်) 'ဟုတ်ကဲ့လား သူငယ်ချင်း'

ချမ်း။ ။ 'သူငယ်ချင်းကို ချစ်ခင်တဲ့အတွက် အမှန်အတိုင်း သိရအောင် ဂျနီနာ ကိုယ်တိုင်သွားပြီး စုံစမ်းခဲ့ရတယ်။ ၇ ရက်သွား၊ ၇ ရက်ပြန်၊ ဆိပ်ကမ်းမှာ ၄ ရ သီးသန့် ခွဲခြားထားခြင်းခံရ။ ဟိုမှာ ၂ ရက်တိတိ စုံစမ်း၊ ပေါင်း တနင်္ဂနွေ ၃ ပ ကုန်ရော ဟုတ်လား။ မနေ့ကပဲ ကျုပ် ပြန်ရောက်တယ်'

ဘတ်။ ။ 'စုံစမ်းခဲ့တော့ မှားကြောင်းသိခဲ့လို့ တောင်းပန်မယ်လို့လား'

ချမ်း။ ။ 'ဝမ်းနည်းတယ် သူငယ်ချင်း၊ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်နေတယ်'

ဘတ်။ ။ 'ဒါဖြင့် သစ္စာဖောက်တယ်ဆိုတဲ့ ပြင်သစ်အရာရှိဟာ'

ချမ်း။ ။ 'တခြားလူ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားအဖေ အစစ်ပဲ။ ဟောဒီမှာ သက် ခံစာတွေ ဖတ်ကြည့်ပေတော့'

အဲလ်ဘတ်သည် ဘိုချမ်းပေးသော စာအိတ်ကို ဖွင့်၍ဖတ်ကြည့်ရာ ၎င်းပြည် ယုံကြည်စိတ်ချလောက်သည့် လူကြီးလူကောင်း အရာရှိကြီးများ၏ လက်မှတ်မျာ ပါရှိသော သက်သေခံစာကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ၎င်းစာ၌ စော်ဘွားကြီး အလီတီဘီလန်ကို သစ္စာဖောက်သော ပြင်သစ်အရာရှိမှာ ဖာနင်ဒိုမွန်တီဂိုပင် ဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှ ဖော်ပြပါရှိလေ၏။ ၎င်းနောက်–

ချမ်း။ ။ 'ယုံပါတော့ သူငယ်ချင်း။ ကျုပ် သွားစဉ်တုန်းကတော့ ဒီသတင်းဟာ မှားပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး သူငယ်ချင်းကျေနပ်အောင် ရပ်သိမ်းပေးချင်လွန်းလို့ သွား ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုတော့ သတင်းဟာ မမှားတဲ့ပြင် ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှာ လို့သာ လာတော့တယ်။ သို့သော် တစ်ခု ရှိတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ဂနသေချာ သိရှိတဲ့လူဟာ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ အလျောက် နှုတ်စောင့်စည်းပါလို့ ပြောခဲ့လို့ ရှိရင် စောင့်စည်းဖို့ ကျုပ် အဆင်သင့် ရှိပါတယ် ဘယ့်နှယ်လဲ သူငယ်ချင်း'

ထိုအခါ အဲလ်ဘတ်သည် ဘိုချမ်း၏ လည်ပင်းကိုဖက်လျက် 'သဘောထား ကြီးပါပေ့ သူငယ်ချင်း။ တော်ပါပေ့၊ တော်ပါပေ့'ဟု ငိုသံပါနှင့် ပြောဆိုလေ၏။

ချမ်း။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ရော့'ဟု ပြောလျက် သက်သေခံစာများပါသော

အိတ်ကို အဲလ်ဘတ်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ အဲလ်ဘတ်လည်း စာရွက်များကို အပိုင်း လေးများ ဖြစ်အောင် ဆုတ်ပစ်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်–

ဘတ်။ ။ 'သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သဘောထားကြီးမြတ်ပုံကိုတော့ ဝမ်းမြောက် ပါပေရဲ့။ နို့ပေမယ့် ကိုယ့်မွေးသဖခင် လုပ်တဲ့လူက လူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း သိရတာ ပြီး ဝမ်းနည်းတယ် သူငယ်ချင်း။ သားဆိုတာ မွေးသဖခင်ကို ချစ်ရုံခင်ရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ ကျင့်ပါ ဖြူစင်တယ်လို့ မြတ်နိုးရမှ တော်တာကိုး သူငယ်ချင်း။ အခုတော့ ကျုပ်မှာ မျက်နှာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကြည့်ရမယ် မပြောတတ်ဘူး။ ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းပါ နော်။ ဒီအဖြစ်ကို မွေးသမိခင်သိရင် ဘယ်လိုများ စိတ်ဒုက္ခရောက်ရှာမယ် မပြောတတ် ဘူး။ ဘုရားမှတ်လို့ ကိုးကွယ်ပါတယ်၊ ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပို့မှန်းသိ ဆိုတာလို ဖြစ်နေ ကုန်ပြီကော သူငယ်ချင်း'

ချမ်း။ ။ 'ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းတာတော့ မှန်တယ်။ အနို့ပေမယ့် ယောကျ်ားပီပီ အိုက်မိုက်ခံပေါ့ သူငယ်ချင်း။ နို့မှသာ အရှက်ကွဲတဲ့တစ်နေ့မှာ ခံနိုင်ရည် ရှိတော့မပေါ့'

ဘတ်။ ။ 'အလို...သူငယ်ချင်း ပြောပုံကတော့ ဒီဟာနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ ရှေ့ လျှောက်ပြီး အရှက်ကွဲဖို့ ရှိသေးတယ်လား'

ချမ်း။ ။ 'တပ်အပ်တော့ မပြောလိုပါဘူး။ လမ်းရှိတာကိုသာ ပြောပါတယ်။ ဒါထက် ယူဂျီဒန်ဂလားနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ဘယ့်နှယ်လဲ'

ဘတ်။ ။ 'ဖျက်လိုက်ပြီးပြီ၊ ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူး'

ချမ်း။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ကျုပ် အကြံပေးချင်တယ်။ မွန်တီရေစ္စတိုနဲ့ သွားပြီး တွေ့ဖို့ ကောင်းတယ်။ ဒီလူကြီးဟာ အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်တယ် သူငယ်ချင်း'

ဘတ်။ ။ 'ကောင်းသားပဲ။ ဒီလူကြီးကို ကျုပ်လည်း အင်မတန် ခင်မင်တယ်။ လာ သွားကြစို့'

နယ်စားကြီးသည် အဲလ်ဘတ်နှင့် ဘိုချမ်းတို့ နှစ်ယောက်အတူ တွဲလျက် ဝင်လာ သည်ကို မြင်သောအခါ ဝမ်းသာသော မျက်နှာထားနှင့်–

တို။ ။ 'ကောင်းပါလေ့ မောင်တို့ရယ်။ အားလုံး ကျေကျေနပ်နပ် ရှင်းလင်းပြီးခဲ့ ကြပြီပေါ့'

ချမ်း။ ။ 'ရှင်းလင်းပြီးပါပြီ။ ဒီအကြောင်း နောက်ထပ် မပြောကြပါနဲ့ စို့'

၎င်းနောက် မွန်တီခရစ္စတိုက ယူဂျီဒန်ဂလားနှင့် အဇြီယာတို့ လက်ထပ်မည် အကြောင်းများကို ပြောပြလေရာ အဲလ်ဘတ်သည် စင်စစ်အားဖြင့် မိမိနှင့် ကွဲသွား သည့်အတွက် "ဝင့်ကြွတ်"သွားသည်ဟု မှတ်ယူသော်လည်း ဝမ်းနည်းဟန် ပရိယာယ် ဆောင်လျက် နှုတ်မြွက်သည့်အလား ပြောနေသေး၏။ သို့ရာတွင် ဘိုချမ်းနှင့် နယ်စားကြီး တို့သည် ၎င်း၏စိတ်ရင်းသဘောကို ရိပ်မိကြပြီး ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ အဲလ်ဘတ်မှာ မှတ်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသာမယာရှိနေရကား နယ်စားကြီးက မိမိနှင့်အတူ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းသို့ သွား
ငါးမျှားလိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ငင်လေ၏။ (ဥရောပတိုက်သားများမှာ ထိုအချိန်ကာလမှ
ယခုတိုင် ငါးမျှားခြင်းအလုပ်ကို တောလည်ခြင်း အလုပ်ကဲ့သို့ပင် စိတ်ဝင်စားတ
ကြလေသည်။)

နယ်စားကြီးသည် လူငယ်နှစ်ယောက်လုံးအား မိမိနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ရန် ဖိတ်
သော်လည်း ဘိုချမ်းမှာ အလုပ်ကိစ္စကြောင့် မလိုက်နိုင်ဘဲ ရှိရာ အဲလ်ဘတ်မှ
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဘောတူညီလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုနေ့ညဥ့်ပင် အဲလ်ဘတ်
နယ်စားကြီးတို့သည် ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ကြီပိုမြို့သို့ မြင်းရထားဖြင့် ထွက်ခွာသွာ
လေ၏။ ခရီးမထွက်မီ အဲလ်ဘတ်သည် မိခင်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ လိုသောပစ္စည်း အနည်း
ကို အိမ်မှ ဆောင်ယူခဲ့လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ထိုခရီးအတွက် ယခင်ကပင် အ
စီစဥ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ရကား လမ်းတွင် မြင်းများကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လဲလှယ်၍ မိုင်ပေ
၁၈၀ ခန့် ဝေးသော ခရီးကို ၁၂ နာရီခန့်မျှနှင့် တောက်လျှောက်ရောက်အောင် မောင်
လာခဲ့ကြလေ၏။

ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ ငါးမျှားရန် ရွက်လှေနှင့် တကွ အ
အရာရာ လိုအပ်သေးမှုရှိရအောင် စီမံပြီး ဖြစ်ရကား အဲလ်ဘတ်မှာ လွန်စွာ စိတ်ကျေ
လှ၍ ဘယ်အရာမဆို နေရာကျအောင် စီမံတတ်သော လူကြီးတစ်ယောက်ပေတကား
စိတ်ထဲ၌ များစွာ ချီးမွမ်းမိလေ၏။

တတိယနေ့ ညနေတွင် အဲလ်ဘတ်၏ အစေခံသည် မြင်းတစ်စီးနှင့် ဆိုက်ရော
လာ၍ ဘိုချမ်းက သတင်းစာတစ်စောင် ပေးလိုက်ကြောင်း ပြောဆိုကာ သတင်းစာ
ထုတ်ပေးလေ၏။ အဲလ်ဘတ်သည် တုန်လှုပ်သော အမူအရာဖြင့် သတင်းစာကို ဖွင့်
လေရာ ပထမစာကြောင်းကို ဖတ်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိတ်လန့်ဟန်နှင့် ဟစ်
လိုက်မိသေး၏။ နယ်စားကြီးလည်း အနီးတွင် ထိုင်လျက်ရှိရာမှ လှမ်းကြည့်လိုက်

ဘတ်။ ။ 'ကျွန်တော် ချက်ချင်းပြန်မှ ဖြစ်မယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'အရေးကြီးရင် ပြန်ပေမှပေါ့။ မြင်းရထား ပြင်ခိုင်းလိုက်ရမလား'

ဘတ်။ ။ 'တော်ပါပြီ။ မြင်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော် မြန်တော့မယ်'

တို။ ။ 'အလီ၊ မြင်းတစ်စီး မြန်မြန်ပြင်လိုက်'

အဲလ်ဘတ်သည် အဝတ်များ လဲလှယ်ပြီးသောအခါ–

ဘတ်။ ။ 'အစစ အရာရာအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နယ်စားကြီး။
ကျွန်တော်သွားတော့မှ ဟောဒီသတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်ရစ်ပါတော့။ ကိုင်း သွားသေ
နယ်စားကြီး'

နယ်စားကြီးသည် သတင်းစာကို ယူ၍ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရလေ၏။

"ယခင်တလောက အင်ပါရှယ် သတင်းစာ၌ ဖော်ပြပါရှိသည့်
အတိုင်း မိမိ၏ ကျေးဇူးရှင် စော်ဘွားကြီးကို သစ္စာဖောက်ဖျက်၍
အသက်ပါ ဆုံးရှုံးအောင် ကြံဆောင်သည် ဆိုသော ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်
ဖာနင်ဒို ဆိုသူမှာ ယခုအခါ စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက် ဟူသော
ဘွဲ့နာမဖြင့် အထက်လွှတ်တော်တွင် အမတ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း။"

သို့ဖြစ်ရကား ဘိုချမ်း ဖုံးဖိသိုဝှက်ထားခဲ့သော သတင်းမှာ အခြား သတင်းစာ
တစ်စောင်တွင် အတိအလင်း ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြ ပါရှိနေခဲ့လေပြီ။ ယခင်ပါရှိသော သတင်းမှာ
ဖာနင်ဒိုဟူ၍ သာမည ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖာနင်ဒိုအမည်ပေါင်း ထောင်သောင်း
ကာ ရှိနိုင်ပေရာ ယခုမှာမူကား စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက်ဟူ၍ တိုက်ရိုက် ဖော်ပြထားသည့်
အတွက်ကြောင့် သို့လော သို့လော တွေးတောရန် မရှိတော့ဘဲ တပ်အပ် သေချာ စွပ်စွဲ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့၏။

အခန်း ၆၃

စစ်ဆေးခြင်း

နံနက် ၈ နာရီအချိန်တွင် အဲလ်ဘတ်သည် ဘိုချမ်း၏ အလုပ်တိုက်သို့ သွားရောက်
တွေ့ဆုံလေရာ ဘိုချမ်းက ထိုသတင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြသော အယ်ဒီတာနှင့် တွေ့ဆုံပြီး
ဖြစ်၍ လုံလောက်သော သက်သေခံ အကိုးအကားများ ရှိနေကြောင်းနှင့် ပြောပြသည်ဟု
သူငယ်ချင်းအား ပြောပြလေ၏။ ထို့ပြင် အထက်လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့ ဒီမော်ဆက်
တက်ရောက်သောအခါ အခြားသောအမတ်များက ဒီမော်ဆက်အား မထီလေးစား ပြုလုပ်
ကြကြောင်း၊ ဒီမော်ဆက်မှာမူ ၎င်းသတင်းစာကို မဖတ်မိသေးသည်နှင့် တုံ့ပြန်ကာ
ထိမဲ့မြင် ပြုလုပ်သေးကြောင်း၊ အစည်းအဝေး စတင်ကျင်းပသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
ဒီမော်ဆက်ကို မုန်းတီးနေသော အမတ်တစ်ယောက်က ထ၍ ၎င်းသတင်းအပိုင်းကို
ဖော်ပြလိုက်ကြောင်း၊ ၎င်းနောက် ထိုသတင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ မှန် မမှန်ကို ဒီမော်ဆက်က
ရှင်းလင်းထုချေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်းနှင့် ဖော်ပြကြောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌက ဒီမော်ဆက်
အား မည်သို့နည်းဟု မေးမြန်းရာ ဒီမော်ဆက်မှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် မျက်နှာ
၍အကြောင်းကို သေချာစွာ စစ်ဆေးရှင်းလင်းဖို့ အချိန်တောင်းကြောင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအမှုကို ၎င်းနေ့ညနေ၌ပင် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် ဘိုချမ်းက အဲလ်ဘတ်အ
ပြောပြလေ၏။

၎င်းနောက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ခွဲခွာသွားကြလေ၏။

ထိုနေ့ည ၈ နာရီအချိန်တွင် ဒီမော်ဆက်၏အမှုကို အထက်လွှတ်တော်တွ
စစ်ဆေးလေရာ ဒီမော်ဆက်က ဇော်ဘွားကြီးအလီတီဘီလန်သည် မိမိအား အလွန်တ
ယုံကြည်စိတ်ချသည်ဖြစ်၍ မည်သည့်အချိန်အခါ မည်သည့်နေရာ၌ဖြစ်စေ၊ ထွက်
ခွင့်ရစေခြင်းငှာ ဇော်ဘွားကြီး၏ လက်မှတ်တံဆိပ် ပါရှိသော လက်စွပ်ကိုပင် မိမိအ
ပေးအပ်ထားကြောင်းနှင့် ပြောဆို၍ အဆိုပါလက်စွပ်ကိုပါ ထုတ်ပြသေး၏။ ထို့အပြ
ဇော်ဘွားကြီးသည် မိမိအပေါ်၌ မည်မျှအထိ ယုံကြည်စိတ်ချပါသနည်းဆိုသော် ၎င်း
ဇနီးနှင့် သမီးကလေးကိုပါ မိမိ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် အပ်နှံထားကြောင်းနှင့်လည်း
ဒီမော်ဆက်က ပြောသေး၏။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ဒါဖြင့် သမီးနှင့် ဇနီးတို့ ယခု ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ'

ဆက်။ ။ 'ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ပြီး လေလွင့်ကုန်ကြပြီ မှတ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ပြ
စောင့်ရှောက်[illegible] မပြုနိုင်သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ဒီအတိုင်း မှန်ကြောင်း သက်သေပြနိုင်သလား'

ဆက်။ ။ 'သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသူတွေ အားလုံး သေသူ သေ၊ ပျောက်သူ ပျောက်ကု
သည့်အတွက် မပြနိုင်တော့ပါ'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ယခုအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာတစ်စောင် ရရှိထားတယ်။ ဖတ်ပြမ
နားထောင်ကြ' ဟု ပြော၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ပြလေ၏။

> "စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက်၏ အမှုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အလုံးစုံ သိပါသည်။ ဇော်ဘွားကြီး အလီတီဘီလန် ကွယ်လွန်စဉ်က ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် အနီးမှာ ရှိပါသည်။ ဇော်ဘွားကြီး၏ ဇနီးနှင့် သမီးတို့ အကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ် သိပါသည်။ ဤစာကို ဖတ်သောအခါ အပြင်ခန်းမှာ ကျွန်ုပ် စောင့်နေပါမည်။ မေးလိုသမျှကို ဖြေရန် အသင့် ရှိပါသည်"

ဥက္ကဋ္ဌသည် ကော်မတီလူကြီးများ၏ သဘောတူညီချက်အရ စာရေးသူ
ခေါ်သွင်းစေခဲ့ရာ တံခါးမှူးသည် မျက်နှာကို လုံအောင် ခြုံထားသည့် မိန်းမတစ်ယောက်
အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်သွင်းလာလေ၏။ ၎င်းနောက် ဥက္ကဋ္ဌ၏ အမိန့်အရ ခေါင်းမြီး
အဝတ်ကို လှစ်စေရာ ရုပ်ရည်ရူပကာယ အလွန်တရာ ချောမောလှပသော မိန်း
တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် ပရိသတ်အားလုံး အံ့အားသင့်လျက် ရှိကြ

မော်ဆက်သည် ထိုမိန်းမကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဒူးများ ညွတ်ကျသွားသကဲ့သို့
ခိုင်လိုက်ရ၏။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ဂျနီနာမှ အဖြစ်အပျက်များကို သိပါသလား'

မိန်းမ။ ။ 'သိပါသည်'

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ဘယ်လိုကြောင့် သိနိုင်ပါသလဲ'

မိန်းမ။ ။ 'ဇော်ဘွားကြီး အလီတီဘီလန်ဆိုတာ ကျွန်ုပ် မွေးသဖခင် ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်မှာ သူ၏သမီး ဟေဒီ ဖြစ်ပါသည်'

ထိုအခါ ဒီမော်ဆက်မှာ ဦးခေါင်းကို ဝရမ်းလက်နက် ထိမှန်ဘိသကဲ့သို့ ကုပ်ကျုံး
သွားလေ၏။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ (ရိုသေသော အမူအရာနှင့်) 'ပြောသည့်စကားများ မှန်ကန်ကြောင်းကို
သက်သေခံ ပြနိုင်ပါသလား'

ဒီ။ ။ 'ပြနိုင်ပါသည်။ ကြည့်ကြပါ' ဟု ပြောလျက် ဟေဒီသည် အိတ်ငယ်
တစ်လုံးကို ထုတ်ပြီးလျှင် မိမိ မွေးဖွားသော လက်မှတ်များ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ထုံး
အတိုင်း နှစ်ခြင်းခံသော လက်မှတ်များ၊ ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်က မိမိနှင့် မိခင်တို့ကို ကျွန်
ကုန်သည်လက်ဝယ်သို့ ရောင်းစားလိုက်သော လက်မှတ်များ စသည်တို့ကို ဥက္ကဋ္ဌလက်သို့
ပေးအပ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ အာရေဗျဘာသာစကားတတ်သော ကော်မတီ လူကြီး
တစ်ယောက်သည် ကျွန်အရောင်းအဝယ် ပြုထားသော စာချုပ်လက်မှတ်ကို ဖတ်ကြည့်
ပြီးနောက် ပြင်သစ်စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖာနင်ဒိုမွန်တီဂိုဆိုသူက သားအမိနှစ်ယောက်ကို ငွေ
၄ သောင်းနှင့် ရောင်းချသော လက်မှတ် မှန်ကန်ကြောင်းနှင့် ထွက်ဆိုလေ၏။

ပရိသတ်များလည်း တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်လျက် ရှိကြလေရာ ဥက္ကဋ္ဌက
မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးကို ဆင့်ခေါ်စစ်ဆေးထိုက်ပါသလောဟု မေးမြန်းသည်တွင်
ဟေဒီက နယ်စားကြီးမှာ ယခုအချိန်အခါ၌ ပါရစ်မြို့တော်တွင် မရှိကြောင်းနှင့် ပြေဆို
လေ၏။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးအား အထက်လွှတ်တော်၌ ယနေ့စစ်ဆေးမည့်
အကြောင်းကို ဘယ်နည်းနှင့် သိပါသနည်း'

ဒီ။ ။ 'ဒီသတင်းစာထဲမှာ တွေ့ရ၍ သိပါသည်။ ချက်ကောင်းကို ကျွန်မ
စောင့်နေသည်မှာ ကြာလှပါပြီ'

ဋ္ဌ။ ။ 'မယ်မင်းက ယခုလို အစစ်ခံမည့်အကြောင်းကို နယ်စားကြီး သိပါသလား'

ဒီ။ ။ 'မသိပါ။ ကျွန်မ၏ မွေးသဖခင်အတွက် ဤလူ့အပေါ်မှာ နယ်စားကြီး
မရှိခိုက်တွင် လက်စားချေခွင့်ရ၍ ဝမ်းသာလှပါသည်'

ထိုအတောအတွင်း၌ စစ်ဗိုလ်ကြီးမော်ဆက်မှာ သုန်မှုန်သော မျက်နှာနှင့်
ရှိနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဠ။ ။ 'ဇော်ဘွားကြီးသမီးဆိုသော ဤသူငယ်မကို သိပါသလား'

ဆက်။ ။ 'မသိပါ'

ဒီ။ ။ (မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လျက်) 'ကျွန်မကို ရှင် မသိဘူးလား။ ရှင်
မသိပေမယ့် ကျွန်မက ရှင့်ကို သိတယ်။ ကျွန်မ မွေးသဖခင် ဇော်ဘွားကြီး လက်အော
မှာ အမှုထမ်းတဲ့ ပြင်သစ်အရာရှိ "ဖာနင်ဒိုမွန်တီဂို" ဆိုတာ ရှင်ပဲ။ ဂျနီနာဗြိတိုက်
ရန်သူ့လက် အပ်လိုက်တာ ရှင်ပဲ။ ဇော်ဘွားကြီးက ရှင့်ကို ရုလတန်ဘုရင်ဆီ လွှတ်လို
ပြီး လက်မှတ်လိမ်တစ်စောင်နဲ့ ပြန်လာတဲ့သူဟာ ရှင်ပဲ။ လက်မှတ်လိမ်ကို ပြပြီး ဇော်ဘွ
ကြီးရဲ့ လက်စွပ်ကို ရအောင် ယူတဲ့လူဟာ ရှင်ပဲ။ ကျွန်မတို့ သားအမိနှစ်ယောက်
ကျွန်ကုန်သည်လက်ထဲ ရောင်းစားတဲ့လူဟာ ရှင်ပဲ။ ကိုယ့်အရှင်သခင်ကို လှည့်စား
အသက်ကို သေကြောင်းကြံတဲ့ လူဟာ ရှင်ပဲ။ ကြည့်လိုက်ကြပါ ပရိသတ်တို့၊ ဘ
လောက်များ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်လဲ၊ ကြည့်လိုက်ကြပါ။ သ
နဖူးမှာ သွေးစက်တောင် ရှိသေးတယ်။ မြင်ကြလား'

ဟေဒီသည် အထက်ပါ စကားများကို အလွန်တရာ စိတ်အား ထက်သန်လျ
သော အသံဖြင့် ပြောသည်နှင့် ပရိသတ်တို့သည်လည်း မော်ဆက်ကို စိုက်ငေးလျ
ကြည့်နေကြလေရာ မော်ဆက်သည် မလုံမလဲ ဟန်လက္ခဏာနှင့် နဖူးကို လက်ဖြင့် စမ်းသ
ကြည့်မိသေး၏။

ဠ။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ မော်ဆက်။ ပြောစရာရှိရင် ပြောပါ။ မှန်ရာအတို
ဖြစ်စေရမယ်။ မကျေနပ်ရင် ဂျနီနာသို့ လွှတ်တော်အမတ်နှစ်ယောက်ကို စေလွှတ်
ထောက်လှမ်း စုံစမ်းပါစေမယ်။ ပြောပါ'

ဆက်။ ။ (လေသံဖြင့်) 'ကျွန်ုပ် ဘာမျှ ပြောစရာ မရှိပါ'

ဠ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဤသူငယ်မ စွပ်စွဲတဲ့အတိုင်း အားလုံး မှန်သလား'

ထိုအခါ မော်ဆက်သည် သနားဖွယ်ရာ အလွန်ငယ်လှသော မျက်နှာကလေး
ပရိသတ်တို့ကို ပတ်ပတ်လည် လှမ်းကြည့်၍ အသက်ရှူကျပ်လှသည့် အမူအရာ
အကျီကို ဆုတ်ဖြဲလိုက်ပြီးလျှင် လူရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ လွှတ်တော်ထဲမှ စွတ်
ထွက်ပြေးလေတော့၏။

ဠ။ ။ 'လူကြီးမင်းများ၊ မော်ဆက်မှာ အပြစ်ရှိပါသလား'

ကော်မတီများ။ ။ (တစ်ပြိုင်တည်း) 'အပြစ်ရှိပါသည်'

အခန်း ၆၄

တစ်ယောက်ချင်း တိုက်ရန် ချဲလင်းလုပ်ခြင်း

ထိုနေ့ညနေ၌ အဲလ်ဘတ်သည် သူငယ်ချင်းဘိုချမ်းကို တွေ့အောင်ရှာပြီးနောက်–

ဘတ်။ ။ 'ကျုပ်တော့ လူ့ပြည်မှာ အရှက်ကြီးကွဲပြီ သူငယ်ချင်း။ ကျုပ်
အလုပ်ဟာ ဖခင်ကို အရှက်ခွဲတဲ့လူကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သူသေသေ၊ ကျုပ်သေသေ
အဆုံးတိုင် တိုက်ဖို့အလုပ် ရှိတော့တာပဲ။ ရန်သူအစစ်ကို တွေ့အောင် ရှာဖို့ကိုတော့
ကူညီပါဦး သူငယ်ချင်း'

ချမ်း။ ။ 'ကျုပ်စကား နားထောင်ပါ သူငယ်ချင်း။ အရှယ်လည်း ရှိ၊ ပစ္စည်းလည်း
ပေါသားပဲ။ သုံးလေးနှစ်လောက် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်မှာ ရှောင်နေပြီး မင်းသမီး ချောချော
တစ်ယောက်နဲ့ ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ ယခုအဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့ကုန်ကြမှာပေါ့
သူငယ်ချင်းရဲ့'

ဘတ်။ ။ (ဦးခေါင်းကို ယမ်းလျက်)' မဖြစ်နိုင်ဘူး သူငယ်ချင်း၊ ရန်သူအစစ်ကို
တွေ့အောင် ရှာဖို့သာ ကူညီပါတော့'

ချမ်း။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ရှိစေ။ ကျုပ် ကူညီမယ်'

ဘတ်။ ။ 'ကျေးဇူးပါပဲ သူငယ်ချင်း 'ဟု ပြောလျက် လက်ကို ဆွဲခါလေ၏။

ချမ်း။ ။ 'ဒါဖြင့် တစ်ခု ကျုပ် ပြောမယ်။ ဂျနီနာက ကျုပ်ပြန်လာတော့
ဘဏ်တိုက်တစ်တိုက်ကို သွားပြီး စုံစမ်းရာမှာ မန်နေဂျာက ဒီအကြောင်းကို တစ်နေ့ကပဲ
ဒန်ဂလားလာပြီး မေးသေးတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒီတော့ ကေန့ ဒန်ဂလား သိရမယ်
သူငယ်ချင်း'

ဘတ်။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် လာ။ ဒန်ဂလားဆီ ချက်ချင်း သွားကြမယ်'

လမ်းခရီး၌–

ဘတ်။ ။ 'ဒန်ဂလားဟာ ကျုပ်တို့ရန်သူ ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် ဒန်ဂလားနဲ့ ကျုပ်
သတ်ရမယ်။ ဒန်ဂလား မသတ်ချင်ရင် သူ့သမက် အန္ဒြေယာကို ရန်စရမယ်။ ဒီလူက
တော့ မနေပေဘူး။ သတ်မှာပဲ။ ကျုပ်ကတော့ ဘယ်သူနဲ့ဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့
သတ်ရရင် ပြီးတာပဲ။ လက်ကို ယားလှပြီ သူငယ်ချင်း'

ဒန်ဂလား၏ နေအိမ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ အစေခံက ဒန်ဂလား မရှိကြောင်း
ပြော၏။ သို့ရာတွင် အဲလ်ဘတ်နှင့် ဘိုချမ်းတို့သည် အခန်းထဲသို့ အတင်းဝင်သွားကြ
သောအခါ ဒန်ဂလားနှင့် အန္ဒြေယာတို့ကို တွေ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ။ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ် အတွေ့ခံချင်တဲ့လူမှ အတွေ့ခံ[ရ] ပေါ့။ ဘယ့်နှယ် ခွင့်အခမဲ့ ဝင်လာကြတာလဲ။ ဘာကိစ္စလဲ'

ဘတ်။ ။ 'အတင်းဝင်လာရတဲ့ ကိစ္စကတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ လူပြတ်[တဲ့] နေရာမှာ ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး တစ်ယောက်ယောက် မသေမချင်း အလုပ်လုပ်ကြဖို့ ကိစ္စ အတွက်ပါပဲ'

ထိုအခါ ဒန်ဂလားမှာ မျက်နှာပျက်သွား၍ အမ္ဗြိယာမှုကား ရှေ့သို့ လှမ်းလာ[၏]

ဘတ်။ ။ (အမ္ဗြိယာဘက်သို့ လှည့်၍) 'ခင်ဗျားလည်း လိုက်ချင် လိုက်ခဲ့[။] သူနဲ့ပြီးရင် ခင်ဗျားနဲ့ သတ်မယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ပြီးရင် ဘယ်သူလိုက်ဦးမလဲ။ လိုက်ချင် သလောက် လိုက်ခဲ့။ ကျုပ်ကတော့ အသတ်ချည်းပဲ'

လား။ ။ (လူငယ်နှစ်ယောက် အကြားသို့ ဝင်၍ ရယ်လျက်) 'မောင်နဲ့ မပေးစား[ဘဲ] သူနဲ့ ပေးစားမယ်ဆိုလို့ ရန်ရှာတာလား။ ဒီလိုဆိုရင် ရုံး ရှိပါတယ် မောင်'

ဘတ်။ ။ 'ကျုပ် ရန်ဖြစ်ချင်တာက ဒါနဲ့ ဘာမျှ မဆိုင်ဘူး။ တခြားစီပဲ'

လား။ ။ 'သြော်...နားလည်ပြီ။ နို့ပေမယ့် မောင့်အဖေ အရှက်ကွဲတာနဲ့ ကျုပ်[နဲ့] ဘာဆိုင်လို့လဲ မောင်'

ဘတ်။ ။ 'အရှက်ကွဲအောင် ခင်ဗျားက ဘာ့ကြောင့် တို့ပေးသလဲ'

လား။ ။ 'ကျုပ်ကလား မောင်'

ဘတ်။ ။ 'ဂျနီနာကို စာရေးတာ ခင်ဗျားမရေး ဘယ်သူရေးသလဲ'

လား။ ။ 'ရေးရပါသော်ကော မောင်။ ကိုယ့်သမီးနဲ့ ပေးစားမယ့် လူတစ်ယောက် ရဲ့ အဆက်အနွယ်အကြောင်းကို စာနဲ့ရေးပြီး စုံစမ်းရတာပေါ့ မောင်ရယ်'

ဘတ်။ ။ 'ခင်ဗျားက သိလျက်သားနဲ့ ရေးပေးတာ မဟုတ်ဘူးလား'

လား။ ။ 'မသိရပါဘူး မောင်ရယ်၊ ယုံပါတော့'

ဘတ်။ ။ 'ဒါဖြင့် ဂျနီနာကို လမ်းညွှန်တဲ့လူဟာ ဘယ်သူလဲ'

လား။ ။ 'မောင်တို့မိတ်ဆွေကြီး မွန့်တီခရစ္စတိုပေါ့'

အဲလ်ဘတ်နှင့် ဘိုချမ်းတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ကြသေး၏။

ဘတ်။ ။ 'ခင်ဗျာ ပြန်စာရတော့ မွန့်တီခရစ္စတို သိသလား'

လား။ ။ 'သိပြီလားမောင်၊ ကျုပ်က သူ့ကို ပြသေးတာကပဲ'

ထိုအခါ အဲလ်ဘတ်မှာ မိမိဖခင်၏ အရှက်ကို ခွဲလိုသူ စင်စစ်မှာကား မွန့်တီ ခရစ္စတိုနယ်စားကြီးပင် ဖြစ်နေသည်ကို တပ်အပ်သေချာ သိရှိရလေပြီ။ စင်စစ်မှာ အဲလ်ဘတ်သည် တရားခံအစစ်ကို ရှာလိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်ရကား ဒန်ဂလားထံမှ ယုံကြည် လောက်အောင် အစစ်ခံချက် ရရှိရာတွင် သမက်လောင်းနှင့် ယောက္ခမလောင်းတို့[တိုင်]

[ကြ]ည့်၍ပင် နှုတ်မဆက်ဘဲ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ဒန်ဂလား[၏] [အိမ်မှ] [ဆ]ည့်ထွက် လာခဲ့ကြလေ၏။

အခန်း ၆၅

ရန်စခြင်း

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ဒန်ဂလားအိမ်မှ ထွက်လာကြသောအခါ–

ချမ်း။ ။ 'အရင်းစစ်တော့ မွန့်တီခရစ္စတိုအပေါ် သတ္တုကျနေပြီကော သူငယ် ချင်း'

ဘတ်။ ။ 'ဘာ ခရစ္စတိုဖြစ်ဖြစ်၊ ကျုပ် ကျေနပ်အောင် ရှင်းရင် ရှင်း။ မကျေနပ်ရင် သတ်ကြဖို့ပဲ သူငယ်ချင်း။ ကျုပ်က မသတ်ဘဲ ငြင်းမှာလောက်သာ ပူနေတယ်'

ချမ်း။ ။ 'စိတ်ချပါ သူငယ်ချင်း။ မွန့်တီခရစ္စတိုက ရှောင်မယ့်လူစားမျိုး မဟုတ် ပါဘူး။ ကျုပ် စိုးရိမ်တာက သူငယ်ချင်းဟာ သူနဲ့ဖက်ပြိုင်ပြီး မသတ်နိုင်ပေဘူး ထင်တယ်'

ဘတ်။ ။ (ပြုံးလျက်) 'မသတ်နိုင်လို့ ကျုပ်က ရှုံးပြီး သူ့လက်ချက်နဲ့ ကျုပ်သေ သွားလည်း ကိစ္စ ငြိမ်းတာပေါ့ သူငယ်ချင်း။ သေတာ ရှင်တာ အပထား။ မွေးသ[ဖ]ခင်ရဲ့ အသရေကို ဆည်လိုက်ရရင် ကျုပ်မှာ ဝတ္တရား ကျေသွားတာပဲ သူငယ်ချင်းရဲ့'

နယ်စားကြီးအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ နယ်စားကြီးမှာ တောမှ ပြန်ရောက်လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရေချိုးလျက် ရှိကြောင်းနှင့် အစေခံက ပြောလေ၏။

ဘတ်။ ။ 'ရေချိုးပြီးတော့ကော'

ခံ။ ။ 'ထမင်းစားလိမ့်မယ်'

ဘတ်။ ။ 'ထမင်းစားပြီးတော့ကော'

ခံ။ ။ 'တစ်နာရီလောက် အိပ်လိမ့်မယ်'

ဘတ်။ ။ 'ဒီနောက်ကော'

ခံ။ ။ 'ဇာတ်ပွဲ သွားလိမ့်မယ်'

ဘတ်။ ။ 'ကောင်းပြီ၊ ဒါပဲ ကျုပ် သိချင်တယ်'ဟု ပြော၍ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။

၎င်းနောက် အဲလ်ဘတ်က ထိုညဉ့် ၈ နာရီအချိန်တွင် ဇာတ်ရုံ၌ ဆုံကြရန် မှာထားပြီးနောက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ခွဲခွာသွားကြလေ၏။ နေအိမ်သို့ ရောက်သော အခါ အဲလ်ဘတ်သည် မိခင်၏အခန်းသို့ ဝင်သွားလေရာ မိခင်ဖြစ်သူမှာ လင်ယောကျ်ား ၏ အရှက်ကွဲမှုကြောင့် မည်မျှလောက် စိတ်ဒုက္ခ ရောက်နေသည်ကို ဖော်ပြ[ရန်] မလို တော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သား။ ။ 'ကျွန်တော် တစ်ခု မေးပါရစေ မေမေ။ ဖေဖေမှာ ရန်သူတွေ ဘယ်
ဘယ်သူ ရှိတယ်ဆိုတာ မေမေ သိသလား'

မိခင်။ ။ 'ရာထူးဌာနန္တရကြီးနဲ့ လူဆိုတာ မလိုလားသူတွေတော့ ရှိတာပေါ့ သားရ

သား။ ။ 'ဒါထက် ဟိုနေ့ညက မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးဟာ ကျွန်တော်
အိမ်မှာ ဘာတစ်ခုမှ မစားတာကို မေမေ သတိပြုမိတယ် မဟုတ်လား'

မိခင်။ ။ 'ဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ သားရယ်'

သား။ ။ 'မဟုတ်ဘူး မေမေ။ အရှေ့တိုင်းသားတွေဟာ ရန်သူ့အိမ်မှာ ဘာတစ်
မှု မစားမသောက်တတ်တဲ့ ထုံးစံတစ်ခု ရှိသတဲ့။ နယ်စားကြီးကလည်း အရှေ့တိုင်းသ
တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေလို့ မေးရပါတယ်'

မိခင်။ ။ 'နယ်စားကြီးက မေမေတို့ ရန်သူ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး သားရယ်
သားကို ဘယ်သူက ပြောသလဲ။ သားနဲ့သူနဲ့ သင့်မြတ်နေတယ် ဟုတ်လား။ ဒါထ
ငါ့သား ဘယ်မှ မသွားပါနဲ့ သားရယ်။ မေမေ စိတ်ညစ်လွန်းလို့ အနားမှာ နေစမ်း
သားရယ်'

[illegible] 'နေချင်ပါတယ် မေမေ။ သို့သော်လည်း ဒီကနေ့ညတော့ ကိစ္စလေး
တစ်ခု ရှိသေးလို့ပါ'ဟု ပြောကာ ခွင့်တောင်းလျက် ထွက်သွားလေ၏။ မိခင်က
လှယုံတော် အစေခံတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ အဲလ်ဘတ်သွားရာသို့ လိုက်ကြည့်ပြီး မိမိ
ပြန်ပြောရန် မှာထားလိုက်လေ၏။

ဓာတ်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ အဲလ်ဘတ်သည် ဘိုချမ်းနှင့် တွေ့၍ ရုံထဲသ
ဝင်ကြပြီးလျှင် ပထမတန်း အခန်းတစ်ခုတွင် ထိုင်နေကြလေ၏။ တစ်ခဏမျှကြာလ
သော် မွန်တီခရစ္စတိုသည် မော်ရဲနှင့်အတူ ရုံထဲသို့ဝင်လာ၍ အခြား အခန်းတစ်ခန်းတွ
ထိုင်နေကြလေ၏။ ဒုတိယအခန်း ကပြပြီးလတ်သော် အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီး
အခန်းဆီသို့ လျှောက်လာလေရာ ဘိုချမ်းလည်း နောက်မှ လိုက်ပါလာလေ၏။

တို။ ။ (ခပ်ရွှန်းရွှန်း မျက်နှာထားနှင့်) 'ရွှေမျက်နှာအဒီ ဘာအလိုတော် မကျပါလ
မိတ်ဆွေကြီး အဲလ်ဘတ်'

ဘတ်။ ။ 'ကျွန်တော် လာရခြင်းကား စကားရွှန်းပြောရအောင် လာရခြင်း
မဟုတ်၊ မခင်ဘဲလျက်နှင့် ခင်မင်ယောင်ဆောင်ဖို့ လာရခြင်းလည်း မဟုတ်။ မရှင်းလင်
တာကလေးရှိလို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရအောင် လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ပါရစ်မြို့ ထုံးစံက ပွဲလယ်ခေါင်ကြီးမှာ ထရျေလွှာ တောင်းတယ်လ
ထုံးစံ ရှိပါသလား မောင်'

ဘတ်။ ။ 'အိမ်ကိုလာလျက်နဲ့ မတွေ့ချင်လို့ ပုန်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုတော
နေရာရွေး မနေနိုင်ဘူး နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ကျုပ်က တွေ့ဖို့ ခဲယဉ်းတဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်ပါကလား မောင်
[illegible]အိမ်ကို မောင် ဝင်ထွက်နေတာ ဘာကြာသေးလို့လဲ'

ဘတ်။ ။ 'ဝင်မိ ထွက်မိတာက ခင်ဗျားအကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သေိရ
[illegible]သေးလို့ဟာ့ကိုး နယ်စားကြီး'ဟု ခပ်ကျယ်ကျယ် ပြောလိုက်၏။

တို။ ။ 'မောင့်စကားကို ကျုပ် နားမလည်ပေါင် မောင်။ နားမလည်တာ
[illegible]ည်တာ အပထားလို့ မောင့်အသံက ကျယ်လွန်းလှပါတယ်။ ဒါက ကျုပ်နေရာဖြစ်လို့
[illegible]ယ်ကျယ်ပြောလိုရင် ကျုပ်ကသာ ပြောဖို့ အခွင့်ရှိပါတယ်။ တဆိတ် ထွက်သွားလိုက်ပါ
[illegible]င်'ဟု ပြောလျက် နယ်စားကြီးက ထွက်လမ်းကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ၏။

ဘတ်။ ။ 'ခင်ဗျားက ခင်ဗျားနေရာလို့ ပြောတယ်။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားနေရာက
[illegible]င်ဗျား ထွက်လာအောင် ကျွန်တော်က လုပ်ယူရမှာပေါ့'ဟု ပြောစဉ် အဲလ်ဘတ်သည်
[illegible]က်အိတ်တစ်ခုကို လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားရာ နယ်စားကြီးလည်း ၎င်းကို သတိပြုမိ၏။

[ဥရောပတိုက်သားတို့၏ ထုံးစံမှာ တစ်ယောက်သော သူက တစ်ယောက်အား
[illegible]တစ်ယောက်ချင်း သတ်လိုသည်ဟု "ချဲလင်း"လုပ်သည့်အခါ လက်အိတ်ကို ရှေ့၌
[illegible]စ်ချရလေရာ ထိုသူကလည်း သတ်ဖို့ သဘောတူခဲ့လျှင် ("ချဲလင်း"ကို လက်ခံခဲ့လျှင်)
[illegible]လက်အိတ်ကို ကောက်ယူရလေသည်။]

တို။ ။ (တုန်ယင်ခြင်း ကင်းသော လေသံဖြင့်) 'သြော်...အမောင်က ကျုပ်နဲ့
[illegible]န်ဖြစ်ချင်လို့ ရန်စနေတာကိုး။ သို့သော် ကျုပ် တစ်ခု သင်ပေးလိုက်မယ်။ တစ်သက်လုံး
[illegible]မှတ်နေ့။ တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို ချဲလင်းလုပ်လိုရင် လုပ်ကြရတာပေါ့။ သို့သော်
"ချဲလင်း"လုပ်တာကို အသားယူပြီး လူရှေ့သူရှေ့မှာ ကျယ်လောင်ကျယ်လောင်နဲ့
[illegible]ဆော်ကြီးဟစ်ကြီး လုပ်တာတော့ နေရာမကျဘူး။ ရိုင်းလွန်းပါတယ် မော်ဆက်ရယ်'

၎င်းအမည်ကို ကြားကြရသောအခါ အနီးအပါးမှ နားစိုက်ကာ ငေးကြည့်
[illegible]နေကြသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာကြလေ၏။ အဲလ်ဘတ်မှာ
[illegible]ပရိသတ် ကြားစေအောင် မိမိအမည်ကို ထုတ်ဖော်ခေါ်လိုက်ခြင်းအတွက် ဒေါသအမျက်
[illegible]ချောင်းချောင်းထွက်လျက် လက်အိတ်ကို နယ်စားကြီးမျက်နှာသို့ ပစ်ပေါက်တော့မည်
[illegible]ပြုလေရာ မော်ရဲနှင့် ဘိုချမ်းတို့က ဆွဲထားသည်နှင့် မပေါက်လိုက်ရဘဲ ရှိလေ၏။
ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် အဲလ်ဘတ်၏ လက်ထဲ၌ ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်အိတ်ကို
[illegible]လှမ်းယူလျက် 'ကိုင်း...ကိုင်း...တော်ပါတော့မောင်၊ ကျုပ်က လက်ခံလိုက်ပြီ ဆိုပါတော့။
လက်အိတ်အစား ကျုပ်ဆီက ကျည်ဆန်လာပါစေမယ်။ စိတ်ချပါ။ ကိုင်း သွားပါတော့။
[illegible]မဟုတ်ရင် အစေခံတွေခေါ်ပြီး ဆွဲထုတ်ခိုင်းရပါလိမ့်မယ်'

၎င်းနောက် အဲလ်ဘတ်နှင့် ဘိုချမ်းတို့သည် နယ်စားကြီး၏ နေရာမှ ထွက်သွား
[illegible]ကြလေရာ နယ်စားကြီးမှာမူ ဘာမှမဖြစ်သော အမူအရာနှင့် ပွဲကြည့်မြဲ ကြည့်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောက်ယူကာ ရုံပွဲကို ကြည့်နေလေ၏။ မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်
လေသံဖြင့် တီးတိုးမေးမြန်းလေ၏။

ရဲ။ ။ 'ဘာဖြစ်ကြတာလဲ၊ နယ်စားကြီးက သူ့ကို ဘာမျှား လုပ်ဖူးလို့လဲ'

တို။ ။ 'ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘာမျှ မလုပ်ရပေါင် မောင်'

ရဲ။ ။ 'သို့သော်လည်း အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုတော့ ရှိမှာပေါ့ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'သူ့အဖေ အရှုက်ကွဲလေတော့ သူငယ်က စိတ်တိုနေ ထင်ပါရဲ့'

ရဲ။ ။ 'နယ်စားကြီးနဲ့ ဒီအမှုနဲ့ ဘယ်လိုဆိုင်လို့လဲ'

တို။ ။ 'ကျုပ်သမီး ဟေဒီက သူ့အဖေအကြောင်းကို အထက်လွှတ်တော်
အစစ်ခံခဲ့တယ်ဆို ထင်ပါရဲ့'

ရဲ။ ။ 'ဒါဖြင့် နယ်စားကြီးက ဘယ့်နှယ်လုပ်ပါ့မယ်'

တို။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လုပ်ဖို့ ရှိသလဲ။ သတ်ပစ်လိုက်ရုံ ရှိတာပေါ့။ မနက်ဖြန်နံနက်
၁၀ နာရီမထိုးမီ အဲလ်ဘတ်ကို ကျုပ် သတ်ပစ်ရမယ်'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် နယ်စားကြီး လက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကြည့်
ထိုသို့ [illegible] အခြေအနေမျိုး၌ ရှိနေသူများ၏ လက်ကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှ တုန်ခြင်း
ခါခြင်း မရှိဘဲ [illegible] ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မော်ရဲ
ကြက်သီး ထမိသေး၏။

ရဲ။ ။ 'သနားပါတယ် နယ်စားကြီး။ သူ့အဖေက သူ့သားကို အင်မတန်
ချစ်ရှာပါတယ်'

တို။ ။ (မီးတဖျတ်ဖျတ် လက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် တစ်ချက်မျှ လှည့်ကြည့်
လျက်) 'ဒီအကြောင်းကို ကျုပ် လာမပြောစမ်းနဲ့။ ဒင်အဖေကို ဒုက္ခရောက်စေရမယ်'

ရဲ။ ။ (ကိုင်ထားသော လက်ကို လွှတ်ချ၍) 'နယ်စားကြီးရယ်၊ တကယ်ဆိုတော့

တို။ ။ 'နားထောင်စမ်း မော်ရဲ၊ ကချေသည်မ ဒုပရေး တေးချင်းဆိုပုံ အ
လောက် သာယာသလဲ'

မော်ရဲမှာ နောက်ထပ် စကားပြောခြင်းငှာ မဝံ့သည်နှင့် ဆိတ်ဆိတ် နေလိုက်
ရလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဘိုချမ်းသည် နယ်စားကြီး၏ နေရာသို့ ချဉ်းကပ်
လေရာ နယ်စားကြီးက ဝင်ခွင့်ပြုသည်နှင့် အခန်းကလေးထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။

ချမ်း။ ။ 'အဲလ်ဘတ်က ဒေါသကြီးတာ သိပ်မှားတာပဲ နယ်စားကြီး။ ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်က သူ့အတွက် တောင်းပန်ရအောင် လာရပါတယ်။ နယ်စားကြီးက ကျေနပ်
အောင် ရှင်းပြောလိုက်ရင်'

တို။ ။ 'တော်ပါတော့ ဘိုချမ်း။ ရှေ့လျှောက် မဆက်ပါနဲ့တော့။ ကျုပ်က
ကျုပ်ထင်တာ ကျုပ်လုပ်တဲ့ လူပဲ။ ကျုပ်လုပ်သမျှလည်း အမှန်ချည်းပဲ၊ လွဲတယ်
ဘယ်တော့မှ မရှိဘူး'

ချမ်း။ ။ 'သဘောရိုးနဲ့ လာပြောတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီလို'

တို။ ။ 'တော်ပါ။ အဲလ်ဘတ်နဲ့ ကျုပ်နဲ့က တစ်ယောက်သွေးကို တစ်ယောက်
သောက်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မည့် အခြေရောက်နေကြပြီ။ သူ့သွေးဟာ ဘယ်လို အရောင်ထွက်
ရှိတာ မနက်ဖြန်နံနက် ၁၀ နာရီမထိုးမီ ကျုပ် ကြည့်ရလိမ့်မယ်'

ချမ်း။ ။ 'ဒါဖြင့် သတ်ကြဖို့ ပြင်ဆင်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ် ဆိုပါတော့'

တို။ ။ 'မှန်တယ်။ ထုံးစံအတိုင်းမှာတော့ ကျုပ်က စော်ကားခြင်းခံရသူ
ဖြစ်လေတော့ ကျုပ် ကြိုက်တဲ့ လက်နက်ကို ရွေးခွင့်ရှိတယ်။ သို့သော် ကျုပ် မရွေးလိုဘူး။
ဓားလား၊ သေနတ်လား ဆိုတာ သူ ကြိုက်ရာ ရွေးပေစေတော့။ ဘာပဲ သူရွေးရွေး
ကျုပ် နိုင်မှာပဲ၊ သူ သေမှာပဲ'

ဘိုချမ်းမှာ ဤမျှလောက် စိတ်ချလက်ချရှိသော နယ်စားကြီးအား အံ့သြစွာနှင့်
ငေးကြည့်နေမိလေ၏။

တို။ ။ 'ဘယ်လို လက်နက်နဲ့ ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ကြဖို့ဆိုတာကို
ကျုပ်ဆီကို ဒီကနေ့ည အကြောင်းကြားလိုက်ပေစေ ကြားလား'

ချမ်း။ ။ 'မနက်ဖြန်နံနက် ၈ နာရီမှာ ဗင်ဆင်ကွက်လပ်မှာ သေနတ်နဲ့ တိုက်ကြဖို့
ရွေးချယ်ပါတယ်'

တို။ ။ 'ကောင်းပြီလေ'ဟု ပြောကာ ဦးခေါင်းညိတ်၍ ထုတ်လိုက်လေရာ
ဘိုချမ်းမှာ ထိုနေရာမှ ထွက်သွားစဉ် နယ်စားကြီး၏ အေးဆေးလှစွာသော အမူအရာနှင့်
နိုင်မည်ဟု စိတ်ချထားသော အခြင်းအရာတို့ကို စဉ်းစားမိသည်နှင့် လူကြွားကြီး
တစ်ယောက်လေလော သို့တည်းမဟုတ် လူထူးတစ်ယောက်ပေလောဟု တွေးတောရင်း
ပြန်သွားလေ၏။

ထုံးစံအတိုင်းမှာ ထိုကဲ့သို့ တစ်ယောက်ချင်း တိုက်ခိုက်ကြသော တိုက်ပွဲမျိုးတွင်
တစ်ဖက်လျှင် အနည်းဆုံး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်စီ ခေါ်ခဲ့ရ၏။

တို။ ။ 'မောင် လိုက်ဖို့ ကျုပ် စိတ်ချထားတယ်နော်'

ရဲ။ ။ 'စိတ်ချပါ ခင်ဗျား၊ လိုက်ပါ့မယ်။ သို့သော်လည်း အဖြစ်အပျက်ကို
အမှန်အတိုင်း သိဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'အင်း...အမှန်အတိုင်းဆိုတော့ အဲလ်ဘတ်တောင် မသိဘူး။ ကျုပ်နဲ့
ဘုရားသခင်ပဲ သိတယ်။ သို့သော် ဒီလောက် သိတော်မူထားတဲ့ ဘုရားသခင်ဟာ
စေန် မုချ ကျုပ်ကို အနိုင်ပေးမှာပဲ။ ကျုပ် ယုံကြည်တယ်။ ဒါထက် နားထောင်စမ်း၊
တေးချင်း ဆိုနေပြီ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၆၆

ညအခါ အဖြစ်အပျက်များ

ထိုနေ့ညဥ့်၌ နယ်စားကြီးသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အလီကိုခေါ် လက်ကိုင်တွင် ဆင်စွယ်လက်ဝါးကပ်တံဆိပ်ဖြင့် လှပသေသပ်စွာ လုပ်ထားသေ သေနတ်တစ်စုံကို ယူခဲ့စေပြီးနောက် သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုလျက် ရှိလေ နယ်စားကြီးသည် "ပစ်(စ်)တဲလ်"ခေါ် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်၍ ပစ်ရသော သေနတ် ပစ်ခတ်ခြင်း အလုပ်မျိုး၌ အထူးတလည် လေ့ကျင့်ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရ ကိုက် ၃၀ ခန့်၌ ကပ်ထားသော ဖဲချပ်တစ်ချပ်၏ ဖဲပွင့်များကို ချက်တိုင်းမလွဲအော ပစ်နိုင်လေ၏။ တစ်ခါက "အေ့စ်"ခေါ် ဖဲပွင့်တစ်ပွင့်တည်းပါသော ဖဲချပ်ကို ကပ်ထာ ဖဲပွင့်ကို ပစ်ခတ်ရာ ဗဟိုတည့်တည့်တွင် မမှန်ဘဲ ဖဲပွင့်၏ အစွန်းကိုသာ ထိမှန်သွားသ အတွက် [illegible] ရက်လုံးလုံး ဆက်လက် လေ့ကျင့်ခဲ့သေး၏။ ဤမျှလောက် လက်ဖြောင့်သေ လူတစ်ယောက်သည် လူ၏ ရင်ဘတ်ကို ဖြစ်စေ၊ ဦးခေါင်းကိုဖြစ်စေ အဘယ်မှာလျှ လွဲချော်နိုင်ဖွယ်ရာအကြောင်း ရှိပါအံ့နည်း။

နယ်စားကြီးသည် သေနတ်များကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုလျက် ရှိစဉ် အစေခံသ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေရာ ၎င်း၏ နောက်မှ ခေါင်းမြီးခြုံထားသော မိန်းမတစ်ယော လည်း အခန်းပြင်၌ ရပ်လျက် ကျန်ရစ်နေသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရလေ၏။ နော တစ်ကြော့၌ မိန်းမသည် အခန်းတွင်းသို့ ရုတ်တရက် ဝင်လာလေရာ နယ်စားကြီး 'သင် ဘယ်သူနည်း'ဟု အံ့သြစွာနှင့် မေးလိုက်၏။

ထိုမိန်းမသည် အခန်းပတ်လည်သို့ လှည့်ကြည့်ပြီးနောက် လက်နှစ်ဖက် ရှေ့တွင် ယှက်လျက် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဖမ်းနည်းသော အသံဖြင့် 'အက်ဒမန် မောင်ကြီ ရယ်၊ ကျွန်မ သားကလေးကို သတ်ရက်တော့မလား မောင်ကြီးရှင်'

တို။ ။ (နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လျက်) 'ခုနင်က ခေါ်လိုက်တဲ့နာမည်က ဘာတဲ့၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်'

မိန်း။ ။ (မျက်နှာဖုံးကို လှစ်လိုက်လျက်)'မောင်ကြီးရဲ့နာမည်အရင်းကို ကျွန် ခေါ်ပါတယ်။ ဒီနာမည်ကို တစ်လောကလုံးက မေ့သော်လည်း နမ မမေ့ဘူး မောင်ကြီ ရှင်။ ယခု ကျွန်မ လာရခြင်းဟာ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်အဖြစ်နဲ့ လာရခြင်း မဟုတ်ပါ မာဆဒီအဖြစ်နဲ့ လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အက်ဒမန် မောင်ကြီးရှင်'

တို။ ။ 'မာဆဒီ ဆိုတာ သေပြီ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်။ မရှိတော့ဘူး'

ဒီ။ ။ 'မာဆဒီ မသေပါဘူး အက်ဒမန်။ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေပါသေးတယ် ဗိုလ်ကြီး မော်ဆက်ကို ထိုးလိုက်တဲ့ လှံချက်ဟာလည်း ဘယ်သူ့ရဲ့လှံချက် ဖြစ်တယ် ဆိုတာ မာဆဒီ သိပါတယ် အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'ဖာနင်ဒို ဆိုပါတော့။ နာမည်ဟောင်းတွေ ဖော်မယ့်ဖော်ရင်လည်း အောင် စုံအောင် ဖော်သင့်ပါတယ်'

ဒီ။ ။ 'မှန်ပါတယ် အက်ဒမန်။ သို့သော် ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ သားကလေး ဆိုတော့ဖြင့် ချမ်းသာပေးတော်မူပါ အက်ဒမန်။ နမ တောင်းပန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်ရဲ့ သားကို ကျွန်ုပ်က ရန်မူတယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောသလဲ'

ဒီ။ ။ 'မိခင်ဆိုတာ ရင်သွေးအတွက် ပူပန်မိလေတော့ အစေခံတစ်ယောက်ကို ထည့်လိုက်လို့ ကျွန်မ အလုံးစုံ သိရပြီးပါပြီ အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'ဒါဖြင့် ဖာနင်ဒိုရဲ့ သားဟာက ကျွန်ုပ်ကို ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံအလယ်မှာ စော်ကားတယ်ဆိုတာလည်း စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော် သိမှာပေါ့'

ဒီ။ ။ 'သနားပါ အက်ဒမန်၊ နမ တောင်းပန်ပါတယ်'

တို။ ။ 'ဖာနင်ဒိုရဲ့သားဟာက ကျွန်ုပ်မျက်နှာကို လက်အိတ်နဲ့ ပေါက်မယ် လုပ်လေတော့ အနားက မိတ်ဆွေများက ဆွဲထားရတာကိုလည်း စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော် သိမှာပေါ့'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မ ပြောပါရစေ။ ကျွန်မသားက သူ့အဖေ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရခြင်းဟာ မောင်ကြီးရဲ့လက်ချက် ဖြစ်တယ်လို့ သူ ရိပ်မိထားလို့ပါ'

တို။ ။ 'သူ့အဖေ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရခြင်းဟာ ဘယ်သူ့အပြစ်လဲ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်။ ကျွန်ုပ် လက်စားချေဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားခြင်းဟာလည်း ပြင်သစ် စစ်ဗိုလ်ကြီးအပေါ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ အထက်လွှတ်တော်အမတ် ကောင့်ဒီမော်ဆက် အပေါ်မှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ တံငါရွာသူ မာဆဒီရဲ့ လင်ယောက်ျား တံငါသည် ဖာနင်ဒို အပေါ်မှာ လက်စားချေပါမယ်လို့ ကျမ်းသစ္စာ ပြုထားခြင်း ဖြစ်တယ်'

ဒီ။ ။ 'ဒါမတော့ မောင်ကြီးရှင်။ မကောင်းတဲ့ ကံကြမ္မာ ဖန်တီးလာလို့ မလွှဲမရှောင်သာလို့ ပြုမိပြုရာ ပြုခဲ့မိတဲ့ နမရဲ့ အပြစ်အတွက် ဒီလောက်ကြီး အပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်းဟာတော့ လွန်လွန်းလှပါတယ် အက်ဒမန်။ အမှန်အတိုင်းမှာတော့ အပြစ်ကျူး လွန်ခဲ့မိသူက ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အပြစ်ဒဏ် ပေးရင်လည်း ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းကိုသာ အပြစ်ပေးထိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မမှာလည်း မောင်ကြီး မရှိ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်ပြီး အားငယ်လွန်းတာနဲ့ ပြုမိတဲ့အပြစ်ပါ မောင်ကြီးရှင်'

တို။ ။ 'နေပါဦး။ ကျွန်ုပ် မရှိရတာက ဘာကြောင့်တဲ့တုံး၊ ဆိုစမ်းပါဦး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီ။ ။ 'အဖမ်းခံရပြီး ထောင်ချထားကြလို့ပါ အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'ဘာကြောင့် အဖမ်းခံရပြီး ဘာကြောင့် ထောင်ချထားကြတာတဲ့

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မ မသိရပါ အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'ဟော…မသိဘူး။ အင်း…မသိဘူးလို့ပဲ ဆိုကြပါစို့။ ဒါဖြင့် သိအော ပြောပြရဦးမှာပေါ့။ ကျွန်ုပ် အဖမ်းခံရခြင်းက ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထပ်ဖို့ဆဲဆဲမှာ ဒန်ဂ ဆိုတဲ့လူက ဟောဒီစာကို ရေးပြီး ဖာနင်ဒီဆိုတဲ့လူက သူကိုယ်တိုင် စာတိုက်မှာ ထ လိုက်တယ်။ ရော့ ဖတ်ကြည့်စမ်း'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် ဗီရိုတစ်လုံးကိုဖွင့်၍ စာတစ်စောင်ကို ထုတ်ယူပြီး မာဆဒီလက်သို့ ထည့်လေရာ စက္ကူမှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာရှည်လှသောကြောင့် ဝါတာ ဖြစ်နေ၍ မင်မှာလည်း လျှော်တော်တော် ဖြစ်နေလေတော့၏။ မာဆဒီသည် စာ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရလေ၏။

(အစိုးရရှေ့နေချုပ်ကြီးထံမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သတင်းပေးပို့ လိုက်သည်မှာ ဖာရွန်းသင်္ဘော၏ ဒုတိယအရာရှိ ဒန်တီဆိုသူသည် …ထားကျွန်း၌ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်စဉ်အခါက စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နပိုလီယန်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ နပိုလီယန်က ပါရစ်မြို့တော်၌ ရှိသော မိမိဂိုဏ်းသားများထံသို့ စာတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်ပါကြောင်း။ ၎င်းစာမှာ ဒန်တီ၏ ကိုယ်၌ ဖြစ်စေ၊ သူ၏ဖခင် နေအိမ်တွင် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ဖာရွန်းသင်္ဘောပေါ်၌ ဖြစ်စေ ရှာဖွေပါက တွေ့လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း)

ဒီ။ ။ 'ဖြစ်ရပလေ အက်ဒမန်၊ ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ'

တို။ ။ 'ဘာဖြစ်ရမှာလဲ။ ကျုပ်ကို ဖမ်းပြီး ထောင်ချထားတာပေါ့။ ၁၄ တိုင်တိုင် ကိုယ်ချစ်တဲ့လူနဲ့ တစ်မိုင်မျှ မဝေးတဲ့ ခြံတိုက်ထဲမှာ အကျဉ်းခံနေရပြီး ကို အကြောင်း သူ မသိ၊ သူ့အကြောင်းကို ကိုယ် မသိ နေခဲ့ရခြင်းများဟာ ဘယ်လော ကြီးတဲ့ဒုက္ခလဲလို့ 'စဉ်းစားလို့သာ ကြည့်ပေတော့။ ဒီ ၁၄ နှစ်အတွင်းမှာ ကျွန်ုပ် ဒုက္ခပေးတဲ့ လူများကို လက်စားချေပါမယ်လို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုခဲ့တယ် တစ်ရက်မှ မလပ်ခဲ့ဘူး။ ဒါတောင် ဟိုတုန်းက ကိုယ့်ရန်သူဟာ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ရည်းစား ရနေပြီ ဆိုတာလည်း မသိရသေးဘူး။ မွေးသဖခင်ကြီးတစ်ယောက်လုံး ထမင်းငတ် သေသွားရရှာတယ် ဆိုတာကိုလည်း မသိရသေးဘူး'

ဒီ။ ။ (ကြက်သီး ထလျက်) 'ဒီလောက်ပဲ ဖြစ်သွားသလား အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'ကျွန်ုပ် လွတ်လာတော့ ဒီလိုပဲ သတင်းကြားရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့

…သွားလေသူ မွေးသဖခင်ကြီးရဲ့ အတွက်ရော၊ အသက်ရှင်နေသေးတဲ့ မာဆဒီအတွက်ရော …နင်ဒို့အပေါ်မှာ လက်စားချေပါမယ်လို့ သစ္စာပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ပြုခဲ့တဲ့ သစ္စာ အတိုင်း ယခု လက်စားချေခွင့် ရပေပြီ'

ဒီ။ ။ 'ဖာနင်ဒိုလက်ချက်လို့ တပ်အပ် သေချာ သိရပါသလား အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'သေသေချာချာ သိရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ စော်ဘွားကြီး အလီတီ အီလန်ကို သူလုပ်ခဲ့ပုံ ထောက်ကြည့်ပါဦးတော့လား။ ဘယ်လောက် ယုတ်မာတဲ့ လူ တစ်ယောက်လဲ။ ဟိုမျော့မှာတော့ လက်စားမချေနိုင်ရှာဘဲ သေသွားပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာတော့ သူ့ကို အပြစ်အတိုင်း စီရင်ရအောင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်က လွှတ်လိုက်လို့မို့ ဟောဒီမှာ ကျွန်ုပ် ရောက်လာရပြီ'

ဒီ။ ။ (ကြမ်းပေါ်တွင် ဒူးထောက်လျက်) 'ချမ်းသာပေးပါ အက်ဒမန်။ ရှေးက လည်း ချစ်၊ ယခုတိုင်လည်း ချစ်မြတ်နိုးလျက်ပင် ရှိနေသေးတဲ့ နမရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ပြီး ချမ်းသာပေးပါ အက်ဒမန်'

မာဆဒီသည် ကြမ်းပြင်ကို နဖူးနှင့် ထိလုသည့်တိုင်အောင် တိုးလျှိုးပြားဝပ်လျက် ရှိရာ နယ်စားကြီးသည် ချစ်ခင်ဖူးသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ နိမ့်ချခြင်းကို မကြည့်ရက် နိုင်သည်နှင့် လက်ကို ကိုင်လျက် ဆွဲထူပေးလေ၏။ ထို့နောက်–

တို။ ။ 'ဒီလူယုတ်မာရဲ့ သားကို မျိုးဖြုတ်မပစ်ရဘူးလား။ အနှစ်နှစ် အလလက ချော်မှန်းလာခဲ့တဲ့ အကြံအစည်တစ်ခုကို ထမြောက်လုဆဲဆဲတွင်မှ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတော့ မယ်လား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး'

ဒီ။ ။ 'အက်ဒမန်၊ နမက အက်ဒမန်လို့ ခေါ်နေလျက်နဲ့ မောင်ကြီးက မာဆဒီလို့ ခေါ်နိုင်ဘူးလား၊ အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'မာဆဒီ…မာဆဒီ…ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒီနာမည်ကလေးဟာ ယခုထက်ထိ နားဝင်ချိုတုန်းပဲ ရှိနေသေးတယ်။ ဒီနာမည်ကလေးကို တ တ ပြီး ကျလိုက်ရတဲ့ မျက်ရည်တွေ၊ တောင်းလိုက်ရတဲ့ ဆုတွေ မရေမတွက်နိုင်ပါဘူး မာဆဒီ။ ကိုင်း…ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ် နောက်ဆုံးစကား ပြောတော့မယ်။ ၁၄ နှစ်လုံးလုံး ခံခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခကြောင့် လက်စား ချေဖို့ အလုပ်ကို ကျွန်ုပ် မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး မာဆဒီ'

ဒီ။ ။ 'ဒါဖြင့် ချေပါတော့ မောင်ကြီး။ သို့သော် တရားခံအစစ်ကိုသာ အပြစ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ နမကို အပြစ်ပေးပါ၊ နမခင်ပွန်းကို အပြစ်ပေးပါ။ သို့သော် အပြစ် မရှိတဲ့ သားကလေးကိုတော့ အပြစ်မပေးပါနဲ့ မောင်ကြီးရှင်'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် သက်မကြီးချလျက် မိမိ၏ ဆံပင်ကို လက်နှင့်ဆ ဖြင့် ဆွဲဖွမိလေ၏။

ဒီ။ ။ 'အက်ဒမန်နမဟာ မောင်ကြီးနဲ့ ပထမစပြီး သိကျွမ်းတဲ့ နေ့မှာ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ကြီးရဲ့ နာမည်ကို ဘယ်အခါမဆို ရှိသေခဲ့ပါတယ်၊ မြတ်နိုးခဲ့ပါတယ်။ မောင်ကြီး အသက်ရှင်နေတယ်လို့ မှတ်ထင်စဉ်က ပြန်လာဖို့ ဆုတောင်းခဲ့ရတာတွေ၊ သေရှာပြီ မှတ်ထင်ပြီးတဲ့နောက် ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းခဲ့ရတာတွေ မောင်ကြီး အကုန်သိရရင်လေ နှမစကားကို ပယ်ရက်မယ် မဟုတ်ဘူး ထင်တယ် နှမတို့ မိန်းမသားမှာတော့ ငိုဖို့နဲ့ ဆုတောင်းဖို့လောက်သာ တတ်နိုင်ပေတာကို မောင်ကြီးနှမ တစ်ညတော့ အိပ်မက် မက်တယ်။ မောင်ကြီးဟာ အကျဉ်းသမား တစ်ယောက်ရဲ့ အလောင်းနေရာမှာ ဝင်ပြီးနေလို့ ထောင်သားတွေက အိတ်ကြီး ကျောက်ဆောင်ပေါ်က ပစ်ချလိုက်တော့ မောင်ကြီးက အော်လိုက်တာကို။ မောင်ကြီး အော်လိုက်တဲ့အသံကို နားထဲမှာ စွဲပြီး ၁၀ နှစ်လုံးလုံး ညတိုင်း ညတိုင်း ဒီအိပ်မက်ရှည် မက် မက်ပြီး ညတိုင်း ညတိုင်း ထိုင် ထိုင် ငိုရပါတယ် မောင်ကြီးရှင်။ နှမလည်း မောင်ကြီးအတွက် ခံစားရတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာလည်း မသေးပါဘူး မောင်ကြီးရှင်'

တို။ ။ 'ကိုယ်မရှိတုန်းမှာ မွေးသဖခင်ကြီး ငတ်ပြီးသေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ တွေ့ဖူးရဲ့လား၊ မြေတိုက်ထဲမှာ လှောင်ထားပြီး ကိုယ့်ရည်းစားကို သူတစ်ပါးယူသွား ဒုက္ခဝေဒနာ[illegible]ကြာ ခံစားဖူးရဲ့လား'

ဒီ။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ မခံစားရဖူးပါပေဘူး။ နို့ပေမယ့် ကိုယ်တစ်သက်လုံး ချစ်မြတ်နိုးလာခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာက ကိုယ့်သားကို သတ်မယ်လုပ်နေတဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာမျိုး ခံစားနေရပါတယ် မောင်ကြီးရှင့်'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော အခါတွင်မူကား အလွန်တရာ တင်းမာ ကြံခိုင် သော စိတ်နှလုံးရှိသည့် နယ်စားကြီးသည် ရင်ထဲ၌ ဆို့၍ တက်လာသည်နှင့် ဖြေဆည်ခြင်း ငှာ မတတ်နိုင်သဖြင့် တစ်ချက်မျှ ရှိုက်သွားလေတော့၏။ မာကျောလှသော ကျောက်ခဲ သည် အရည်ပျော်ခဲ့လေပြီ။ ကြံ့ခိုင်လှသော သံမဏိချောင်းသည် ကွေးညွှတ်သွားခဲ့လေပြီ

နယ်စားကြီးသည် မာဆဒီနှင့် ယှဉ်ကာ ဖုံကြီးပေါ်တွင် ထိုင်လျက်ရှိရာ ရုတ်တရက် ထ၍ ပြောင်းလဲသော အသံထားဖြင့် 'လိုချင်တာက ဘာလဲ။ သားရဲ့အသက် မဟုတ်လား၊ ကိုင်း...ဒါဖြင့် သားအသက် ချမ်းသာစေ'

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ မာဆဒီမှာ ဝမ်းသာကြီးမက ဝမ်းသာသည်နှင့် လွှတ်ခနဲ အသံထွက်မိလေရာ နယ်စားကြီးမှာ မျက်ရည်ဝိုင်းလျက် ငေးကြည့်နေမိလေ၏ ၎င်းနောက် မာဆဒီသည် နယ်စားကြီးလက်ကို ကိုင်ကာ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ထိစေလျက်

ဒီ။ ။ 'မောင်မင်းကြီးသား သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေရှင်။ ဟောဒါ နှမ တစ်သက်လုံး ကြည်ညိုကိုးကွယ်လာခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးပီပီ စိတ်သဘောထား ကြီးရင့် မြင့်မြတ်ပါပေတယ် မောင်ကြီးရှင်။ သာဓု...သာဓု...သာဓု'

တို။ ။ 'ကြည်ညိုတယ် ဆိုရင်လည်း ကြည်ညိုရစ်ပေတော့ နှမ မာဆဒီ မောင်ကြီးတော့ သက်တမ်းစေ့ကုန်ပြီ'

ဒီ။ ။ 'ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ အက်ဒမန်'

တို။ ။ 'မာဆဒီရဲ့ စကားကို နားထောင်ပြီး မောင်ကြီး အသေခံပါတော့မယ်'

ဒီ။ ။ 'ဘယ့်နှယ် ဒီလို ဟုတ်ရမလဲ အက်ဒမန်။ တစ်ယောက်က အပြစ်လွှတ် တယ်ဆိုရင် တိုက်ကြဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့'

တို။ ။ (လူမြွေကြီးလှသော မျက်နှာထားနှင့်) 'ဒီလို မဖြစ်နိုင်ဘူး မာဆဒီ။ တိုက်ဖို့ဟာက တိုက်မြဲတိုင်း တိုက်ကြရမယ်။ သို့သော် အဲလ်ဘတ်ရဲ့သွေး မဟုတ် တော့ဘူး။ ကျွန်ုပ်ရဲ့သွေး မြေသို့ ကျရလိမ့်မယ်'

ဒီ။ ။ 'နေ့ဇစ္ဆ တွေးလေလေ၊ စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်လေလေ ရှိပါဘိတော့ တယ် မောင်ကြီးရှင်။ သို့သော် ဒီလို ဖြစ်စေရဦးလား။ မဖြစ်ရဘူး၊ မဖြစ်ရဘူး။ ဒီလောက် မြင့်မြတ်တဲ့လူ မသေစေရဘူး'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံသည့်ကိစ္စ ပြီးဆုံးပြီ ဖြစ်သည့် အမူအရာဖြင့် လက်ပြလိုက်လေရာ မာဆဒီသည် နောက်ဆုံးအကြိမ် လက်ကို နမ်းရှုပ် ပြီးနောက် အခန်းမှ ထွက်သွားလေ၏။

အခန်း ၆၇

တွေ့ဆုံကြခြင်း

မာဆဒီ ထွက်သွားသောအခါ မှန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် တစ်ယောက်တည်း တွေဝေစိတ်ကူးလျက် ကျန်နေရစ်လေ၏။ ထောင်ထဲ၌ ၁၄ နှစ်မျှ လည်းကောင်း၊ ထောင်မှ လွတ်လာသည့်နောက် ၁၀ နှစ်မျှလည်းကောင်း နေ့ရှိသမျှ မျှော်မှန်းကာ ပြုစုပျိုးထောင် လာခဲ့သော အကြံအစည်ကြီးမှာ ပျက်စီးခြင်းတိုင်ရချေတော့မည်တကား။ မိမိ၏ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရခြင်းသည် ပြောပလောက်သော အခြင်းအရာတစ်ခု မဟုတ်။ အကြံအစည် အထမြောက်ပေတော့မည်ဟု အရသာ ခံရတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် ထိုအကြံကို လက်လျှော့လိုက်ရခြင်းသည်သာလျှင် နမြောဖွယ်ရာ ကောင်းလှချေသည်တကား။ မိန်းမတစ်ယောက်အပေါ်၌ အချစ်တည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်သည် မိမိ၏ရင်ထဲ၌ တဖြည်းဖြည်း ညှိုးပိန်ခြောက်ကပ်လျက် အမြစ်ပါ ပြတ်သွားချေပြီဟု မှတ်ထင်နေမိခဲ့ ယခု မျက်နှာကို ကိုယ်တိုင်မြင်ရ၍ အသံကို နားဆတ်ဆတ် ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရင်ထဲမှ အချစ်ပင်သည် အသစ်ပြန်၍ ဖွံ့ဖြိုးထက်သန် လာပြန်ချေပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကားဟုသော စိတ်ကူးမျိုးဖြင့် ညည်းတွားမှိုင်တွေ ရှိနေချေ၏။ သို့သော် မိမိက အသက်ကိုပါ စွန့်လွှတ်တော့မည်ဆိုခြင်းကို မာဆဒီသည် သဘောတူခြင်း ဟုတ်ပါလေ လော။ မိမိ သိခဲ့သော မာဆဒီအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သဘောတူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် အဲလ်ဘတ်နှင့် မိမိတို့ ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံလျက် ရှိကြ နှစ်ယောက်အကြားမှ ဝိုကာယိုကာ တစာစာနှင့် ဝင်ရောက်တားမြစ်ရန် အကြံရှိ သလော။ ထိုသို့ ပြုမည်ဆိုပါက လူရယ်စရာကြီး ဖြစ်နေပေတော့မည်။ မည်သည့်အ မဆို မိမိ အောင့်အည်းသည်းခံနိုင်သည်။ သို့သော် လူအများ ဝိုင်း၍ ရယ်မောခြင်းကိုမူ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မိမိ မခံနိုင် စသည်ဖြင့်လည်း တွေးတော စိတ်ကူးမိသေး၏။

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် စာရေးစက္ကူနှင့် မင်တံတို့ကို ယူ၍ မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် အသေခံလိုက်သည့် အကြောင်းအရာများကို ကမ္ဘာက သိစေခြင်း စုံလင်စွာ ရေးသားဖော်ပြ၍ သေတမ်းစာကိုလည်း စီစဉ်ရေးသားသေး၏။ အလုံး ကိစ္စပြီးလတ်သော် နယ်စားကြီးသည် အခန်းထဲတွင် စကြံလျှောက်ချည်တစ်ခါ၊ ထိုင် တစ်လှည့်ဖြင့် မိုးသောက်သည့်တိုင်အောင် နေမိလေ၏။

၅ [illegible]သည်နှင့် နယ်စားကြီးသည် အခြားအခန်းသို့ ကူးသွားသောအ ဆိုဖာကြီးပေါ်တွင် အိပ်ပျော်လျက်ရှိသော ဟေဒီကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ဟေဒီ၏ နဖူးကလေးကို ယုယစွာ ပွတ်သပ်လျက် 'ကြည့်စမ်း၊ ငါနဲ့ စကားပြောစရာရှိ ငါ့ကို စောင့်ရင်း အိပ်ပျော်သွားရှာသကိုး။ မာဆဒီက သူ့သားကို သူ သတိရတယ် ငါ့မှာတော့ သမီးတစ်ယောက် ရှိလျက်သားနဲ့ သတိမေ့နေမိတယ်။ ဖြစ်ရပလေကွယ်'ဟု ညည်းညူရေရွတ်ပြီးနောက် ယခင်က သေတမ်းစာကိုယူ၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖြည့်စွ ရေးသားလေ၏။

"ကျွန်ုပ်၏ ကျေးရွာရှင် သဘော်ပိုင်ရှင် ပီယာမော်ရဲ၏ သား မက်ဇီမီလင် မော်ရဲသို့ ကျွန်ုပ်ပိုင် ပစ္စည်းများအနက်မှ ငွေနှစ်ကုဋေ ပေးခဲ့သည်။ မော်ရဲမှာ ချစ်ကြိုက်သူ ရည်းစား မရှိသေးလျှင် စော်ဘွား ကြီး၏သမီး (ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားသောသမီး) ဟေဒီကို ထိမ်းမြား လက်ထပ်စေလိုသည်။ ဟေဒီမှာ အစေခံများနှင့် အခြားသော အမွေခံများအား ပေးဝေခဲ့သော ပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့ကို နုတ်လိုက် ပြီးနောက် ကျန်ရှိသောအမွေ ခြောက်ကုဋေကို တစ်ဦးတည်း ခံစံခွင့် ရစေရမည်"

နယ်စားကြီးသည် နောက်ဆုံးစာပိုဒ်ကို ရေးပြီးနောက် ခြေသံကြားသည်နှင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပန်းပေါ်မှကျော်၍ ဖတ်နေသော ဟေဒီကို တွေ့မြင်ရလေ၏

တို။ ။ 'ငါ့သမီး ဖတ်ကြည့်လိုက်သလား'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မကို အမွေအားလုံး ပေးခဲ့တာ ဘယ်လို အကြံအစည် ရှိလို့လဲ ကျွန်မနဲ့ ခွဲဖို့ စိတ်ကူးလို့လား ဒက်ဒီ'

တို။ ။ 'ခရီးသွားဖို့ ကိစ္စရှိလို့။ ငါ့သမီး မဆင်းရဲအောင် အမွေပေးထားခဲ့တာလေ'

ဒီ။ ။ 'ဒက်ဒီ သေတော့မယ် ကြံလို့လား'

တို။ ။ 'လူဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး သမီး၊ ပြင်ဆင်ထားရတယ်'

ဒီ။ ။ 'ဒါဖြင့် အမွေကို ဒီပြင်လူ ပေးရစ်တော့ ဒက်ဒီ။ သမီးကို ပေးလို့ အလကားပဲ။ ဒက်ဒီသေရင် သမီးလည်း သေလိုက်မှာပဲ။ ပေး ပေး ဒီစာကြီး'ဟု ပြော၍ ဟေဒီသည် သေတမ်းစာကို လုယူ ဆုတ်ပစ်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ဟေဒီသည် နိုက်ကြီးတငင် ငိုယိုလျက်ရှိရာ နယ်စားကြီးသည် ပခုံးကို လက်ဖြင့် ပွတ်လျက် 'အင့်ဟင်… ဒီလိုလည်း ဖြစ်တတ်သေးသလား။ ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ငါ့အချစ်ပင်ဟာ အမြစ်ပါ နုတ်သတ်ပစ်ဖို့ မတော်သေးဘူး ထင်တယ်'

ထို့နောက် နယ်စားကြီးသည် ဟေဒီကို ချော့မော့ကာ အခန်းမှ ထုတ်လိုက် ပြီးနောက် သေတမ်းစာကို တစ်ဖန် ကူးရေးရပြန်လေ၏။ ရေးပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မော်ရဲတို့ သမီးယောက်ဖ နှစ်ယောက်သည် မြင်းရထားနှင့် ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ အခန်းထဲသို့ ရောက်လာသောအခါ မော်ရဲက-

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော်တို့ရောက်တာ နည်းနည်းစောနေပြီ မှတ်တယ်။ စောရင်သာ စောရမယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် တစ်ညလုံး တစ်မှေးမှ အိပ်မပျော်ဘူး နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော် တို့ တစ်အိမ်သားလုံးလည်း ဘယ်သူမှ မအိပ်နိုင်ကြဘူး။ ဒါကြောင့် နယ်စားကြီးကို မြင်ရရင် ကျွန်တော် စိတ်အားတက်ကြွကောင်းပါရဲ့ ဆိုပြီး စောစောစီးစီး လာခဲ့ခြင်းပဲ'

တို။ ။ 'ကျုပ်ကို ဒီလောက် ဂရုစိုက်တဲ့လူများ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ သိရလို့ ဝမ်းမြောက်ပါတယ်'ဟု ပြော၍ အလီကို ခေါ်ပြီးလျှင် သေတမ်းစာကို ရှေ့နေကြီးထံ သွားရောက်အပ်နှံထားရန် စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်-

တို။ ။ 'ယခု ပို့လိုက်တာ ကျုပ် သေတမ်းစာပဲ။ ကျုပ် သေတဲ့နောက် မော်ရဲ ဖတ်ကြည့်ရလိမ့်မယ်'

ရဲ။ ။ (အံ့သြစွာနှင့်) 'ဘယ့်နယ်ကြောင့် နယ်စားကြီး သေရမှာတုံး ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'မသိနိုင်ဘူးလေ၊ လူဆိုတာ အရာရာအတွက် ပြင်ဆင်ထားရတာပေါ့'

ရဲ။ ။ 'ဒါထက် ကျွန်တော်က မနေ့တုန်းက ဘိုချမ်းတို့ဆီ သွားပြီး သေနတ် အစား ဓားလက်နက် အသုံးပြုကြဖို့ ပြောကြည့်သေးတယ်။ သူတို့က နယ်စားကြီးဟာ ဓားဘက်မှာ သန်လွန်းတယ်ဆိုပြီး ငြင်းလိုက်ကြတယ် ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ဒါထက် ကျုပ် သေနတ်ပစ်တာ မြင်ဖူးသလား မော်ရဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ။ ။ 'မမြင်ဖူးဘူး ခင်ဗျ'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် ညှင်းပွင့်တစ်ပွင့်ပါသော ဖဲတစ်ချပ်ကို သံပြားတွင် [illegible] ခတ်ထားရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ပြရာ ညှင်းပွင့်တွင် အတက်ကလေး [illegible] ရှိသည့်အနက် တစ်တက်လျှင် သေနတ်တစ်ချက်စီဖြင့် ဖြုတ်ချ ချေပစ်လိုက်လေ၏။ သမီးယောက်ဖနှစ်ယောက်တို့လည်း တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် လှမ်းကြည့် [illegible] ကာ ပါးစပ်ဟလျက် ငေးနေကြရလေ၏။ ၎င်းနောက်–

ရဲ။ ။ 'အဲလ်ဘတ်တော့ ဒုက္ခပဲ။ သို့သော် သေအောင်တော့ မသတ်လိုက်ပါနဲ့ [illegible] နယ်စားကြီး။ သူ့မှာ မိခင်တစ်ယောက် ရှိရှာပါတယ်'

တို။ ။ 'မှန်ပေတယ်။ ကျုပ်မှာတော့ မရှိပေဘူး။ စိတ်သာချပါ၊ သေစရာရှိရင် [illegible] ကျုပ်သာ သေဖို့ ရှိပါတယ်။ သူ ကိစ္စမရှိပါ'

ရဲ။ ။'ဘယ့်နှယ် မနေ့ကတော့ တစ်မျိုးပါကလား ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'မှန်တယ် မနေ့ကတစ်မျိုး၊ ဒီကနေ့တော့ တစ်မျိုး ဖြစ်သွားပြီ။ ကိုင်း [illegible] ဒါထက် အချိန်နီးလာပြီ။ သွားကြမှ တော်မယ်'

[illegible] ထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နယ်စားကြီးတို့ လူစုသည် ချိန်းဆိုထားသော [illegible] နေရာသို့ မြင်းရထားတစ်စီးဖြင့် ဆိုက်ရောက်သွားကြလေ၏။ ရထားပေါ်မှ ဆင်းသက် [illegible] ပြီးနောက် နယ်စားကြီးသည် မော်ရဲကို တစ်နေရာသို့ ဆွဲခေါ်၍–

တို။ ။ 'မောင့်မှာ ချစ်သူရည်းစား မရှိသေးဘူး ဟုတ်လား'

ရဲ။ ။ 'မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကြိုက်နေတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'သိပ်ကြိုက်နေကြသလား'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော့်အသက်ထက် မြတ်နိုးပါသေးတယ်'

တို။ ။ 'ဟိုက် မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု ပျက်သွားပြန်ပြီ။ ဟေဒီတော့ ဒုက္ခပဲ'

ထိုခဏ၌ ဘိုချမ်းနှင့် ရေးနော့တို့ ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ ရေးနော့ [illegible] အဲလ်ဘတ်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ တစ်ဖက် နှစ်ယောက်စီ ခေါ်ကြရသည့် ထုံးစံအတိုင်း [illegible] လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရဲ။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ခင်ဗျားတို့လူ အဲလ်ဘတ်ကော'

ချမ်း။ ။ 'ဒီနေရာကို သူ တိုက်ရိုက်လာခဲ့မယ်လို့ မနက်တုန်းက ပြောလိုက် [illegible] တယ်။ လာပါလိမ့်မယ်'

ထိုခဏ၌ မြင်းရထားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပြန်လေရာ အဲလ်ဘတ်ဖြစ်မည် [illegible] မျှော်လင့်နေကြသော်လည်း အဲလ်ဘတ် မပါလာဘဲ ဖရန့်နှင့် ဒီဘရေးတို့ ဖြစ်နေလေ [illegible] မိတ်ဆွေများလည်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် နေရာကို သတ်မှတ်၍ ခြေလှမ်း [illegible] တိုင်းတွေပြင်ဆင် နေကြလေ၏။ သူငယ်ချင်းများလည်း တမျှော်မျှော်နှင့် ရှိနေကြ [illegible]

အဲလ်ဘတ်သည် မြင်းတစ်စီးနှင့် စိုင်းလာ၍ နောက်မှ အစေခံတစ်ယောက်လည်း လိုက်ပါ လာသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။

ချမ်း။ ။ 'တယ်ခွကျတဲ့လူပဲ။ ဒီလိုနေ့ကြီးများမှာ မြင်းစီးပြီး လာမှ လာပါဆော လူရယ်။ အထပ်ထပ် မှာလျက်သားနဲ့ ခွလုပ်တဲ့လူကိုး'ဟု ညည်းတွားရေရွတ်လေ၏။

အဲလ်ဘတ်သည် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်း၍ မြင်းဇက်ကို အစေခံသို့ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး နောက် သူငယ်ချင်းများရှိရာသို့ လျှောက်လာလေရာ ၎င်း၏ မျက်လုံးများမှာ နီရဲ ရောင်လျက် ရှိသည်ကို ထောက်သဖြင့် တစ်ညဉ့်လုံး မအိပ်ခဲ့ရကြောင်း ထင်ရှားပေ၏။

ဘတ်။ ။ 'မိတ်ဆွေများ ရောက်နေကြတဲ့အတွက် သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ'

ချမ်း။ ။ 'ကိုင်း မော်ရဲ၊ ခင်ဗျား နယ်စားကြီးကို ပြောလိုက်ပေတော့'

မော်ရဲလည်း သွားခေါ်တော့မည် ပြုသောအခါ–

ဘတ်။ ။ 'နေကြပါဦးဗျာ တဆိတ်ကလေး။နယ်စားကြီးကို ကျွန်တော် ပြောစရာ စကား တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း ရှိနေပါသေးတယ်'

ရဲ။ ။ 'နှစ်ယောက်တည်းလား'

ဘတ်။ ။ 'မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးရှေ့မှာ ပြောရမယ်'

မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးနှင့် ယောက်ဖကို ခေါ်လာခဲ့ရာ နယ်စားကြီး၏ တည်ကြည် ငြိမ်သက်လှသော မျက်နှာမှာ အဲလ်ဘတ်၏ လှိုင်းထနေသော မျက်နှာနှင့် ခြားနားခြင်း ရှိလှပေ၏။ အခြားလူများလည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရပ်နေကြလေ၏။

ဘတ်။ ။ 'ရှေ့တိုးခဲ့ကြပါ။ ကျွန်တော်ပြောရမည့် စကားက အားလုံးကြားရမှ ပြီးမည့် စကားပါ။ လာသာ လာကြပါ'

ထိုအခါ အားလုံးသည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြလေ၏။

တို။ ။ 'ပြောသာ ပြောပါ'

ဘတ်။ ။ (ပထမ၌ တုန်ယင်သော်လည်း တဖြည်းဖြည်း တည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်) 'ကျွန်တော်၏ မွေးသဖခင် ဖာနင်ဒိုသည် နယ်စားကြီးအပေါ်၌ စဉ်းလဲသော ဝဏ္ဏဉာဏ်ဖြင့် အကောက်ကြံခဲ့ခြင်းအတွက် နယ်စားကြီးမှာ မကြုံဖူး၊ မကြားဖူးအောင် ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးများ ခံစားခဲ့ရကြောင်းကို ကျွန်တော် သိရှိရပါသဖြင့် နယ်စားကြီး အပေါ်တွင် ကျွန်တော် စိတ်ကျေနပ်ပါပြီ။ ထို့မျှမကသေး၊နယ်စားကြီးက ဖခင်အပေါ်မှာ လက်စားချေခြင်းသည် နည်းမှန်လမ်းမှန် ကျရုံမျှမက ယခုထက် နည်းနည်းပြင်းထန်စွာ လက်စားမချေသည့်အတွက်ပင် သားဖြစ်သူ ကျွန်တော်က ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိ ကြောင်းကို မိတ်ဆွေများ ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်တော် ဝန်ခံရပါတော့သည်'

ထိုခဏ၌ အထက်ကောင်းကင်မှ ဝရဇိန်လက်နက် ပေါက်ကွဲကျ [illegible] သူငယ်ချင်းများသည် ထိုမျှထက် ပိုမို၍ အံ့သြနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ချေ။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမူ ကျေးဇူးတင်သော မျက်နှာနှင့် အထက်ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်၍ မာထေ
လက်ချက် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ရိပ်မိ သိရှိလေ၏။ ထို့နောက် အဲလ်ဘတ်က–

ဘတ်။ ။ 'နယ်စားကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့၏ တောင်းပန်ဝန်ချချက်ကို
လက်ခံပါရင် လက်ဆွဲပါရစေ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ နယ်စားကြီးကဲ့သို့ အပြစ် လုံး
ကင်းရှင်းအောင် မပြုမူတတ်သော်လည်း ပြုမိခဲ့သော အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းသည်
လည်း သေးငယ်သော အပြုအမူတစ်ခု ဟုတ်မည် မထင်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာတော့ လူ
သာမညတို့ ပြုရိုးအတိုင်းသာ ပြုမူတတ်ပါသည်။ နယ်စားကြီးမှာတော့ လူသာမညတို့
မပြုစွမ်းနိုင်သော အပြုအမူမျိုးကိုပါ ပြုမူနိုင်ပါပေသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သူတော်
ကောင်းမကြီး ကျေးဇူးကြောင့် တစ်ယောက်ယောက် အသက် မသေရတော့တဲ့ ချမ်းသာရာ
ရကြပါသည်။ နယ်စားကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ယခုဘဝတွင် မိတ်ဆွေအရင်းအချာ
ဖြစ်နိုင်ဖို့နည်းလမ်း မရှိခြားသော်လည်း ၎င်းသူတော်ကောင်းမကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့်
တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မြတ်နိုးနိုင်သောနည်းလမ်း ရှိသေးသည်ဟု မျှော်လင့်ပါ
သည်'

ထိုစကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နယ်စားကြီးသည် မျက်ရည်ဝိုင်းသော
မျက်လုံး၊ [illegible]လျက်ရှိသော ရင်ဘတ်တို့ဖြင့် လက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ရာ အဲလ်ဘတ်
သည် ကြောက်ရွံ့ ရှိသေသော အမူအရာဖြင့် လက်ကို ကိုင်ဆွဲ လှုပ်ခါလေ၏။

နယ်စားကြီးမှာမူ ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် ၂၄ နှစ် တိုင်တိုင် ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးသော
ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို စိတ်ထဲတွင် အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာဟန်ဖြင့် တွေဝေလျက်
ရှိနေလေ၏။ စဉ်းစားမိသည်ကား ထိုသူတော်ကောင်းမကြီးသည် မိမိထံသို့ ရှေးဦးစွာ
လာရောက်၍ သား၏အသက် ချမ်းသာမှုအတွက် တိုးလျှိုးတောင်းပန်ပြီးနောက် ဖခင်
အပေါ်၌ သားဖြစ်သူက အရှိအသေ ပျက်ကွက်စေလောက်သည့် ရှေးအဖြစ်အပျက်
များကိုပါ ဖွင့်ဟ ပြောပြခြင်းအားဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးရှာသည်တကားဟု စဉ်းစား
မိလေသတည်း။

အခန်း ၆၈

မိခင်နှင့်သား

မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီးသည် ဣန္ဒြေကြီးရင့်သော မျက်နှာထားဖြင့် လူငယ်တစ်စုအား
ဦးခေါင်းညိတ်ပြီးနောက် မော်ရဲ သမီးယောက်ဖ နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ မြင်းရထား
ပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ ၎င်းနောက် ဘိုချမ်းက–

ချမ်း။ ။'ကောင်းပါပေ့ မောင်မင်းကြီးသားရယ်၊ စိတ်မချမ်းသာစရာ ကိစ္စကြီး
တစ်ခုဟာ မမျှော်လင့်တဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ ကျေကျေအေးအေး ပြီးပြတ်သွားတဲ့ အတွက်
ကျုပ်တော့ သိပ်ဝမ်းမြောက်တာပဲ '

ရေးနော့။ ။(မဲ့ရွဲ့လျက်)'ကျုပ်တို့တော့ အမှန်ပြောရမှာဖြင့် ဒီလိုလုပ်ဖို့ သိပ်
ခဲယဉ်းတာပဲ '

ဘတ်။ ။'ကျုပ်နဲ့ နယ်စားကြီးနဲ့ ကိစ္စမှာ အရေးတကြီး တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်
တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မသိကြဘဲကိုးဗျ '

ချမ်း။ ။'မှန်တယ်… မှန်တယ်၊ ခုနင်က ခင်ဗျားပြောလိုက်တဲ့စကားမျိုး
ပြောနိုင်ဖို့ဟာ ဘယ်လောက်ကြီးတဲ့ သတ္တိမျိုး လိုတယ်ဆိုတာ လူပြိန်းတွေက ဘာ
နားလည်မလဲ။ သို့သော် ကျုပ် အကြံတစ်ခု ပေးမယ်။ တစ်ပြည် တစ်နိုင်ငံကို ထွက်သွား
ပြီး သုံး လေးနှစ်ကြာမှ ပြန်လာခဲ့ဗျာ၊ မကောင်းဘူးလား ရေးနော့ '

နော့။ ။'ကျုပ်လည်း ဒီအတိုင်း သဘောရတယ်။ မတိုက်ဖြစ်တဲ့ တိုက်ပွဲကို
အကြောင်းပြုပြီး တကယ်တိုက်ဖြစ်တဲ့ တိုက်ပွဲတွေ ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်'

(ဤနေရာ၌ အနည်းငယ် ရှင်းလင်းရန်လို၏။ တိုက်ပွဲတစ်ခုကို ချိန်းဆိုပြီးမှ
ဝန်ချတောင်းပန်ခဲ့လျှင် "သွေးကြောင်"သည်ဟု မှတ်ဆို ယူတတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်
လည်း ရေးနော့က မဲ့ရွဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ လိုရင်းကား ဝန်ချတောင်းပန်မှုကြောင့် သူရဲဘော
နည်းသည်ဟု တချို့က ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင် ပြုမိချေသော် အဲလ်ဘတ်မှာ ထိုသို့သော
လူများနှင့် ရန်ဖြစ်ရန် နည်းလမ်းရှိသောကြောင့် ရေးနော့က ထိုစကားကို ဆိုခြင်း
ဖြစ်လေသည်။)

ဘတ်။ ။'မှန်ပါတယ် မိတ်ဆွေတို့၊ ကျုပ်လည်း ဒီအတိုင်းလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထား
ပြီးပါပဲ။ ကိုင်း …ဒါထက် ကျုပ် သွားလိုက်ဦးမယ်'

အဲလ်ဘတ်သည် အစေခံလက်မှ မြင်းကိုယူ၍ ခုန်တက်ပြီးလျှင် တစ်ဟုန်တည်း
စိုင်းသွားလေ၏။

နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အဲလ်ဘတ်သည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသက်၍ မိမိ၏
အခန်းဆီသို့ သွားစဉ်တွင် မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့် အခန်းထဲတွင် ငေးမှိုင်ကာ ထိုင်နေ
သော ဖခင်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် သက်ပြင်းချမိသေး၏။ မိမိ၏ အခန်းသို့
ရောက်သောအခါ အဲလ်ဘတ်သည် မိမိပိုင် ပစ္စည်းအားလုံးကို စာရင်းဖြင့် ရေး၍ အိတ်ထဲမှ
ပိုက်ဆံအကြွေများကိုပင် သွန်ချထားခဲ့ပြီးလျှင် မိမိ၏ ဓာတ်ပုံတစ်ခုတည်းကိုသာ (ဘောင်
မပါဘဲ) စက္ကူဖြင့် ပတ်ယူခဲ့၍ အိမ်မှ ဆင်းတော့မည် ပြုလေ၏။ ထိုအခါ အစေခံတ
ချဉ်းကပ်၍ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးက မေးပါသည်။ မည်သို့ ပြန်ပြောလိုက်ရပါမည်နည်း'ဟု
မေးလေ၏။ အဲလ်ဘတ်က 'ပြော်…နယ်စားကြီးကို ငါက ဝန်ချတောင်းပန်ခဲ့ပြီလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောလိုက်' ဟု ပြောလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် အဲလ်ဘတ်သည် ပစ္စည်းစာရင်းကို စစ်ဆေးနေပြန်ရာတွင် အိမ်ရှေ့မှ မြင်းရထားသံ ကြားသည်နှင့် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဖခင် စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် မြင်းရထားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်၍ ရထားထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။

အဲလ်ဘတ်သည် စာတ်ပုံကို ပိုက်လျက် မိခင်၏အခန်းသို့ လျှောက်လာ၍ ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ မိခင်မှာလည်း မိမိနည်းတူ ပစ္စည်းများကို စာရင်းလုပ်နေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

သား။ ။'ကျွန်တော့်မှာတော့ ယောကျ်ားသားမို့ ဆင်းရဲပေမယ့် ကိစ္စမရှိဘူး။ မေမေ့မှာတော့ ကျွန်တော့်လို ဆင်းရဲခံလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား မေမေ။ ဖရန့်ဆီက ငွေ နည်းနည်းလောက် မေမေ့ဖို့ ချေးယူခဲ့ဦးမှ မှတ်တယ်'

မိခင်။ ။'ရှိပါစေတော့ သားရယ်။ မေမေလည်း လူ့ပြည်မှာ ကြာကြာနေရ လမ်းမမြင်ပါဘူး။ ဒီအိမ်မှာ မေမေ မနေလိုတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတုန်း ငါ့သား တစ်ယောက် အဲဖော်ရတာ မေမေ သိပ်အားရှိတာပဲ'

သား။ ။'ကျွန်တော်က အတိတ်ဆိုရင် အကုန်လုံး စွန့်လိုက်ပြီ။ နာမည်ကို တောင် စွန့်လိုက်တော့မယ် မေမေ'

မိခင်။ ။'ဒါဖြင့် မေမေတို့ ဖေဖေရဲ့နာမည်ကို ယူပါလား။ ဟာရီယာတဲ့'

သား။ ။'ကောင်းပြီ မေမေ။ ဒီကနေ့ကစပြီး အဲလ်ဘတ် ဒီမော်ဆာက် ပျောက်စေ။ အဲလ်ဘတ် ဟာရီယာ ရောက်စေ'

ငင်းနောက် သားအမိ နှစ်ယောက်တို့သည် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၍ မြင်းရထား တစ်စီးဖြင့် စိန့်ပီယာလမ်းသို့ မောင်းနှင်စေပြီးလျှင် အိမ်လွတ်တစ်ဆောင်၏ ရှေ့၌ ရပ်တန့်လေ၏။ ထိုခဏ၌ လူတစ်ယောက်သည် အဲလ်ဘတ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ စာတစ်စောင်ကို ပေးအပ်လေရာ အဲလ်ဘတ်လည်း အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရလေ၏။

အဲလ်ဘတ်

"မောင်တို့သားအမိ၏ အကြံအစည်ကို ကျွန်ုပ် အားလုံး သိပါ၏။ မောင့်မှာ ယောကျ်ားဖြစ်၍ ဆင်းရဲခံနိုင်သော်လည်း မိခင်အား မောင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲခံစေလျှင် မောင့်တာဝန် ဖြစ်လိမ့်မည်။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၂၄ နှစ်ကျော်ခန့်က ကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ်ခရီးဖြင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားလာခဲ့ရခြင်းအားဖြင့် စုဆောင်းထားသော ရွှေဒင်္ဂါး ပြားရေ ၁၅၀ ရှိပါသည်။ ငင်းငွေမှာ ကျွန်ုပ် ချစ်ကြိုက်ဖူးသော ရည်းစားအတွက် ရည်မှန်း၍ ဖခင်၏ အိမ်နောက်ဖေးရှိ သဖန်းပင်

ကြီး အောက်၌ မြှုပ်နှံထားပါသည်။ အလိုရှိလျှင် သန်းပေါင်းများစွာ ငွေကို ကျွန်ုပ် ပေးနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မောင့်မိခင်သည် ကျွန်ုပ် ယခု ပေးသော သန်းပေါင်းများစွာထက် ထိုရွှေဒင်္ဂါး ၁၅၀ ကို မြတ်နိုး လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် မှတ်ထင်ပါသည်။ သူ့အဖို့ မူလကတည်းက ရည်မှန်းထားသောငွေကို ပစ္စည်းလက်မဲ့ ဖြစ်နေသော ယခုအချိန် အခါတွင် လက်ခံလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ မောင့်အားလည်း ကိုယ်ချင်းစာရန် ကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ ကျွန်ုပ် မွေးသဖခင်သည် အစာငတ်ပြတ်၍ သေရရှာပေရာ မောင်သည်လည်း မောင့်မိခင် အတွက် ထိုနည်းအတူပင် ပူပန် စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုငွေကို လက်ခံဖို့ မောင်ကလည်း ကူညီ တိုက်တွန်း ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါကြောင်း'

အဲလ်ဘတ်။ ။(စာကို ဖတ်ပြပြီးနောက်)'ဘယ့်နှယ်လဲ မေမေ'

မိခင်။ ။'မူလက ရည်ရွယ်ရင်း ပစ္စည်းဖြစ်လို့မို့ လက်ခံဖို့ သဘောတူတယ် သားရယ်။ မေမေလည်း သီလရှင်ကျောင်းတစ်ကျောင်း သွားရမယ်'

အခန်း ၆၉

အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာ

နယ်စားကြီးနှင့် သမီးယောက်ဖနှစ်ယောက်တို့သည် မြင်းရထားဖြင့် မောင်းနှင်လာကြ၍ ဂျူလီတို့အိမ်ရှေ့သို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ ယောက်ဖသည် ဂျူလီအား သတင်း ကောင်းကို ပြောပြချင်လှပြီဆို၍ ဆင်းနေရစ်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါ –

တို။ ။'မောင့်မှာ ရည်းစားရှိတာ ကျုပ်တော့ ဒီကနေ့မှ သိရတယ်'

ရဲ။ ။'တစ်နေ့နေ့ကျတော့မှ ကျွန်တော် အစုံအလင် ပြောပြပါဦးမယ်'

တို။ ။'ပြောချင်မှ ပြောနိုင်ပါတယ်လေ။ သို့သော် ကျုပ် တစ်ခုတော့ မှာထား မယ်။ အကျပ်အတည်းများ တွေ့လို့ရှိရင်တော့ ကျုပ်ကို အကြောင်းကြားနော်။ ကျုပ်ဟာ လောကမှာ တော်တော် ဩဇာ ရှိပါတယ်။ မောင့်အတွက် ကူညီဖို့လိုရင် ကူညီပေးပါ့မယ်'

ရဲ။ ။'ကောင်းလှပါပြီ ခင်ဗျာ။ ဒါထက် ကျွန်တော် အိမ်ထိအောင် မောင်းပို့ပါ ရစေနဲ့။ ကိစ္စလေး ရှိပါသေးတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို။ ။(ပြုံးရယ်လျက်) 'ဒီကိစ္စပဲ ဟုတ်လား'

ရဲ။ ။'မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ကိုင်း...ကိုင်း ဒါဖြင့် နေရစ်ပေတော့လေ။ မနက်ဖြန်တော့ လာခဲ့ဦးနော်'

နယ်စားကြီးသည် အိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ ဘဏ္ဍာစိုး ဘာတက်စီယိုလည်း နယ်စားကြီးထံ ချဉ်းကပ်လာလေ၏။

တို။ ။'ဘယ့်နှယ်လဲ...'

ယို။ ။'အိမ်က ထွက်သွားမယ်'ထင်တယ်'

တို။ ။'နို့ ...သူ့သားကော'

ယို။ ။'သားလည်း အတူတူပဲ တဲ့'

ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် စာတစ်စောင်ကို ရေး၍ ဘာတက်စီယိုကို စေလွှတ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုစာအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးလေပြီ။ စာကို ပို့လိုက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မှူးဒီသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ အသက် မသေမပျောက် ပြန်ရောက်လာသော ဖခင်ကို မြင်သည်နှင့် ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ရှိနေကြစဉ် အစေခံ ဝင်လာ၍ စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက် ရောက်လာကြောင်း ပြောပြလေ၏။

ဒီ။ ။'...ဒီကိစ္စကလည်း ခုတောင် မပြီးနိုင်သေးဘူးလား'

တို။ ။'မပြီးသေးဘူးတဲ့ သမီးရယ်။ သို့သော် စိုးရိမ်စရာတော့ မရှိပါဘူး။ အေးအေးသာ နေပါ'

စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက်မှာ သားဖြစ်သူက မွန်တီခရစ္စတိုနှင့် မတိုက်ဘဲ ဝန်ချတောင်းပန်လာခဲ့သည်ဟု ကြားသိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဓားနှစ်စင်းကို ယူခဲ့၍ နယ်စားကြီးနှင့် တစ်ယောက်ချင်း တိုက်အံ့ဟု လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် နယ်စားကြီး၏ ဧည့်ခန်းတွင် စကြံလျှောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိစဉ် နယ်စားကြီး ဝင်လာလေ၏။

တို။ ။'စောစောစီးစီး ဘာကိစ္စ ကြွလာပါလိမ့်၊ စစ်ဗိုလ်ကြီး'

ဆက်။ ။'ကျွန်တော့်သားနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ မနက်က မဆိုင်မိကြဘူးလား'

တို။ ။'တွေ့တော့ တွေ့ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားသားက မတိုက်ချင်တော့ဘူးတဲ့'

ဆက်။ ။'ဒါ ဘာကြောင့်တဲ့ လဲ'

တို။ ။'ကျွန်တော့်ထက် ဆိုးတဲ့လူ ရှိတယ်လို့ သူက သဘောရလို့ ထင်ပါရဲ့'

ဆက်။ ။'ဘယ်သူလဲ'

တို။ ။'သူ့အဖေ...ခင်ဗျားလေ'

ဆက်။ ။'လက်ထဲမှာ ဓားကိုင်ပြီး ရန်သူကို တွေ့လျက်နဲ့ မတိုက်ဝံ့ဘဲ လှည့်ပြန်သွားကြောင်တဲ့ လူပေါ့'

တို။ ။'ဒါမှာတော့ ခင်ဗျားတို့ သားအဖချင်း ပြောကြပေတော့လေ။ ကျွန်တော်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး...'

ဆက်။ ။'မဆိုင်တာတော့ မှန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ခုကာလ သားသမီးများက သွေးညံ့လို့ မတိုက်ဝံ့ရင် အဖေကိုယ်တိုင် တိုက်ရတာပေါ့၊ ဘယ့်နှယ်သဘောရသလဲ'

တို။ ။'ဒီလိုပဲ သဘောရတာပါပဲ'

ဆက်။ ။'လာဗျာ၊ ဒါဖြင့် ချက်ချင်း သွားကြပါစို့။ သက်သေတွေ ဘာတွေ ထုပ်မနေကြပါနဲ့တော့'

တို။ ။'မှန်ပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဒီလောက်တောင် သိနေမှပဲ'

ဆက်။ ။'ဒါတော့ လွဲပြီ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘာမျှ မသိကြသေးပါကလား'

တို။ ။'ဘာလို့ မသိရမလဲ၊ ကျုပ် ပြောပြမယ်။ ဝါတာလူးစစ်ပွဲကို တိုက်ခါနီးမှာ ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သားဖာနင်ဒိုဆိုတာ ခင်ဗျား မဟုတ်ဘူးလား။ ကိုယ်တိုင်က စပိန်ပြည်သား ဖြစ်လျက်နဲ့ ပြင်သစ်ဘက်လိုက်ပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်သစ္စာဖောက်တဲ့ ဖာနင်ဒိုဆိုတာ ခင်ဗျားပဲ မဟုတ်လား။ ကိုယ့်ကျေးဇူးရှင် ဇော်ဘွားကြီး အလီကို သစ္စာဖောက်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးအောင် စီရင်လိုက်တဲ့ စစ်ဗိုလ်ဖာနင်ဒိုဆိုတာ ခင်ဗျား မဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီ ဖာနင်ဒိုတွေ အားလုံး စုပေါင်းလိုက်တော့ အထက်လွှတ်တော်အမတ်၊ စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖာနင်ဒိုဒီမော်ဆက် ဖြစ်လာတယ် မဟုတ်လား'

ဆက်။ ။'အောင်မယ် တယ်စော်ကားတဲ့ လူပါတကား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာနယ်စားလေး၊ ညာနယ်စားလေးနဲ့။ ခင်ဗျားကို ဘယ်ဘုရင်က ဘာနယ်ကို ပေးလို့ ဘာနယ်ကို စားရလို့လဲ။ ခင်ဗျား ဘယ်သူတဲ့လဲ ပြောစမ်း။ ခင်ဗျာ့ရင်ဘတ်ထဲ ကျုပ်ဓားနိုက်တဲ့အခါကျတော့ နာမည်ခေါ်ပြီး စိုက်ရအောင်ဟာ အမှန်အတိုင်း ပြောစမ်း။ ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ'

ထိုအခါ မွန်တီခရစ္စတိုသည် အခြားအခန်းသို့ ပြေးဝင်သွား၍ အဝတ်များကို ချွတ်ချွာပြီးလျှင် သင်္ဘောသားများ ဝတ်ဆင်သော အကျႌနှင့် ဦးထုပ်တို့ကို လျင်မြန်စွာ ဆောင်းခဲ့ပြီးမှ လက်ပိုက်ကာ ပြန်ဝင်လာခဲ့လေ၏။

တို။ ။'ကျုပ် ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သင် သိတယ် ဟုတ်လား။ ဖာနင်ဒို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်စမ်း'

ထိုအခါ စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် ကြောင်တောင်ငေးလျက် ကြည့်နေရာမှ မျက်လုံးများသည် ပြူးသည်ထက် ပြူးထွက်လာ၍ ပါးစပ်မှာလည်း ဟ သည်ထက် ဟ လာပြီးလျှင် နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း ဆုတ်ခွာ၍ အပေါက်သို့ ရောက်သည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကစ်ပြိုင်နက် 'အက်ဒမန်ဒန့်တီ'ဟု ရေရွတ်ကာ တစ်ခါတည်း ထွက်ပြေးလေ ရထားပေါ်သို့ ထိုးဝင်လိုက်ပြီးနောက် 'အိမ်ကို မြန်မြန်မောင်း'ဟု အမိန့်ပေးသည့် ဒရိုင်ဘာလည်း မြင်းကို ကြာပွတ်နှင့် ရိုက်ကာ ကဆုန်စိုင်းလာ ခဲ့လေတော့၏။

နေအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ ငှားရထားတစ်စီးသည် အိမ်ရှေ့တွ ဆိုက်ကပ်လျက် ရှိရာ စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် လှေကားမှ တက်လာသောအခါ၌ သားအ နှစ်ယောက်တို့ ဆင်းလာကြသည်ကို မြင်သည်နှင့် အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်၍ ပုန်းရှော နေလိုက်ရသေး၏။ ထိုအခိုက်တွင် သားဖြစ်သူ အဲလ်ဘတ်က 'စိတ်တင်းပေါ့ မေမေ ဒီအိမ်ဟာ ကျွန်တော်တို့အိမ် မဟုတ်တော့ဘူး'ဟု ပြောလိုက်သည်ကို စစ်ဗိုလ်ကြ ကြားလိုက်ရသေး၏။ ထိုကဲ့သို့ သားနှင့် မယားတို့က ပစ်ပစ်ခါခါ ပြောဆို ထွက်သွားကြ သည်များကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ စစ်ဗိုလ်ကြီးမှာ ရင်ထဲ၌ ဆို့တက်လာသည် ရှိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားလေတော့၏။ သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည် မြင်းရထားပေါ်သို့ တက် မြင်းရထား ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုအိမ်ကြီးအတွင်းမှ 'ဒိုင်း' သေနတ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၍ မီးခိုးများလည်း ပြတင်းပေါက်မှ အူထွက်လာ တော့[illegible]

အခန်း ၇၀

ဗလင်တိုင်

မော်ရဲသည် ဗလင်တိုင်တို့ အိမ်သို့ ရောက်၍ အဘိုးကြီး နော်တီယား၏ အခန်းထဲတွင် ဗလင်တိုင်နှင့် တွေ့သဖြင့် နယ်စားကြီးတို့၏ "တိုက်ပွဲ"အကြောင်းကို ပြန်ပြောင် ပြောပြလေ၏။ ဗလင်တိုင်မှာ ထိုကဲ့သို့ ကျေကျေနပ်နပ် ပြီးဆုံးပြီးသွားသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ပြောပြပြီးနောက် အဘိုးကြီး နော်တီယား၏ တိုက်တွန်းချက်အ အဘိုးကြီးသောက်သုံးသော ဆေးရည်ကို နေ့စဉ် သောက်သုံးနေကြောင်းနှင့် မော်ရဲအား ပြောပြလေ၏။ ၎င်းဆေးရည်မှာ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်များမှ ကာကွယ်နိုင်သောသတ္တိ ရှိပေရာ ဗလင်တိုင်သည် တစ်နေ့ တစ်စက် သောက်သုံးရာမှ တဖြည်းဖြည်းတိုး၍ တစ်နေ့ ၄ စက်အထိ သောက်သုံးနေခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် ဗလင်တိုင်မှာမူ ၎င်းဆေးရည် သည် အဆိပ်ကာကွယ်နိုင်သော သတ္တိရှိသည်ဟု မသိရှာချေ။ အဘိုးကြီးကလည်း စုံလင်စွာ ပြောပြနိုင်သည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် ၎င်းနေ့နံနက်၌ ဗလင်တိုင်သည် အဘိုးကြီးအတွက် ဖျော်စပ်ထားသော အဖျော်ရည်တစ်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်တွင် တွေ့ရှာ ရေငတ်သည်နှင့် တစ်ဝက်ခန့် သောက်လိုက်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

၎င်းစကားများကို နားထောင်လျက်ရှိသော နော်တီယားသည် နောက်ဆုံး[illegible] ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ၎င်း၏ မျက်လုံးများမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ထိုခဏ၌ ညွှဲခန်းသို့ ညွှဲသည်များ ရောက်နေ ကြောင်းနှင့် အစေခံက ပြောသောကြောင့် ဗလင်တိုင်သည် ညွှဲခန်းသို့ ကူးသွားလေရာ မော်ရဲသည် နော်တီယား၏ အမူအရာကို ရိပ်မိသည်နှင့် အဘိဓာန်စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ယူ၍ မည်သည့်စကားများ ပြောလိုသည်ကို စာအုပ်၏ အကူအညီဖြင့် မေးမြန်းနေလေ၏။

ဗလင်တိုင်မှာမူ ညွှဲခန်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ၌ လေဒီဒန်ဂလားနှင့် သမီးယူဂျီ ဒန်ဂလားတို့ ဖြစ်နေသည်နှင့် ညွှဲခံစကား ပြောနေလေ၏။ ဒန်ဂလား သားအမိတို့မှာ အာဗာကန်တီနှင့် လက်ထပ်မည့်အကြောင်းကို မိတ်ဆွေများထံသို့ ထုံးစံအတိုင်း လာရောက် အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်လေရာ ယူဂျီက ဗလင်တိုင်အား မိန်းမ သူငယ်ချင်း တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မိမိ၏ စိတ်ဆန္ဒမှာ လွတ်လပ်စွာ နေလိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်၍ မိဘများ၏ သဘောသက်သက်ဖြင့် စီမံနေကြောင်းများနှင့်လည်း ပြောပြလေ၏။ ထို့နောက် သားအမိ နှစ်ယောက်တို့လည်း ပြန်သွားလေ၏။

ညွှဲသည်များ ပြန်သွားကြသောအခါ ဗလင်တိုင်သည် နော်တီယားအခန်းသို့ ပြန်ကူးလာရာတွင် မူးဝေသကဲ့သို့ ရိပ်ခနဲ ဝေခနဲ ဖြစ်သွားသည်နှင့် နံရံကို မှီကာ ရပ်နေသေး၏။ ၎င်းနောက် ဆက်လက်လျှောက်လာပြန်ရာ အခန်းဝသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိုးရိမ်သောမျက်နှာဖြင့် မျှော်ကြည့်နေသော မော်ရဲ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ဗလင်တိုင် လည်း ထိုးလဲသွားလေတော့၏။ ထိုအခိုက်တွင် အစေခံသည် နော်တီယား၏ အခန်းသို့ ဝင်လာ၍ ဗလင်တိုင်၏ အခြေအနေကို မြင်သည်နှင့် မိဘများကို အကြောင်းကြားရန် ပြေးထွက်သွားလေ၏။

လေဒီဗီလီဖို့သည် ရင်ဘတ်စည်တီးအမူအရာနှင့် ရောက်လာ၍ ဗီလီဖို့လည်း စာကြည့်ခန်းမှ ပြေးထွက်လာလေရာ မော်ရဲမှာ ဗီရိုကြီးတစ်လုံးထဲတွင် ဝင်၍ ပုန်းနေရ လေ၏။ ဗီလီဖို့သည် သတိမရှိဖြစ်နေသော လူနာကို ဇနီးနှင့် လွှဲထားခဲ့ပြီးနောက် ဆရာဝန်ထံ မိမိကိုယ်တိုင် မြင်းရထားဖြင့် အပြင်းမောင်းသွားလေ၏။ ဆရာဝန်က 'အို...တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လည်းဖြစ်နိုင်ပေတယ်'ဟု ပြောလျက် ဗီလီဖို့နှင့် အတူ လိုက်လာလေ၏။

လေဒီဗီလီဖို့သည် အစေခံများ၏ အကူအညီဖြင့် ဗလင်တိုင်ကို အခန်း ပြောင်း ရွှေ့စေရာ မော်ရဲလည်း အခွင့်သာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗီရိုမှ ထွက်ပြေးလာခဲ့လေ၏။ ထိုနေ့နံနက်၌ပင် အရေးကိစ္စရှိလျှင် အကူအညီ တောင်းနိုင်သည်ဟု မွန်တီခရစ္စတိုက မှာထားလိုက်သောစကားကို သတိရသည်နှင့် မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးအိမ်သို့ တိုက်ရိုက် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးနှင့် အဆင်သင့် တွေ့သည်နှင့် ဗီလီဖို့အိမ်၌ လူများသ
တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ရောဂါစွဲကပ် သေဆုံးသွားကြကြော
တစ်နေ့သ၌ မိမိသည် ဥယျာဉ်ထဲ၌ ပုန်းအောင်းလျက်ရှိစဉ် ဆရာဝန်က ဗီလီဖို့အ
ထိုလူများ၏ သေဆုံးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ အဆိပ်ကြောင့် ဖြစ်ရမည်ဟု ပြော
သည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်း၊ ယခုလည်း ဗလင်တိုင်ဆို
သူငယ်မမှာ ထိုအိမ်တွင် ရုတ်တရက် ရောဂါစွဲကပ်နေပြန်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် ပြော
လေ၏။

တို။ ။'နေပါဦး၊ ဗလင်တိုင်ဆိုတာ ဗီလီဖို့ရဲ့သမီး ဟုတ်လား'

ရဲ။ ။'မှန်ပါတယ်'

တို။ ။'ဒီဟာ မောင်နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ'

ရဲ။ ။'ကျွန်တော်ချည်းစားပါ၊ သူသေရင် ကျွန်တော်ပါ လိုက်သေရပါတော့မ

တို။ ။(နှလုံးခွေ့သွားသော အမူအရာနှင့်)'အို…ဖြစ်ရပလေ မောင်ရယ်။ ကိုယ်
သင့်ထားတဲ့ ဒီအမျိုးနဲ့မှ မောင် ကြိုက်ရပလေ မောင်ရယ်။ ဒုက္ခ…ဒုက္ခ'

မော်ရဲမှာ မည်သို့မျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နယ်စားကြီး၏ မျက်နှာကို အံ့ဩသေ
အမူအရာနှင့် ကြည့်လျက်ရှိရာ နယ်စားကြီးမှာလည်း ဦးခေါင်းကိုယမ်းကာ အ
ကြာအောင် တွေဝေစဉ်းစား နေလေ၏။ နောက်ဆုံး၌-

တို။ ။'တယ်ဆန်းတဲ့ လောကကြီးပဲနော်။ ကိုယ် ရှို့လိုက်တဲ့မီးဟာ ဘယ်
ဘယ့်နှယ် လှည့်ပြီး ကိုယ့်ဆီ ပြန်လောင်လာတယ်လို့ ပြောပဲ မပြောတတ်တော့
ကိုင်း…သို့သော် တတ်နိုင်သလောက် ပြန်ဖြေရဦးမှာပေါ့။ ဗလင်တိုင်ဟာ
မသေသေးရင်တော့ မသေရအောင် ကျုပ် တတ်နိုင်တယ်။ သိပ်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့ မော်

ရဲ။ ။(နဖူးကို လက်ဝါးနှင့် ရိုက်လျက်)'ကျွန်တော် ထွက်လာတော့ အသ
ငင်နေရစ်တာပဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ကိုင်း…ကိုင်း အိမ်ကို ပြန်၊ ဘာမှ မလုပ်နဲ့။ ငြိမ်ငြိမ်သာ နေ။ သ
ကောင်း ကြားရစေမယ်။ ကိုင်း ပြန်ပေတော့'

ငင်းနောက် မော်ရဲသည် နယ်စားကြီး၏ လက်ကို ဆွဲခါ၍ နဝေတိမ်တော
အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ ဆရာဝန်သည် လူနာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာ အသက်
လျက် ရှိသေးကြောင်း ကြေညာလိုက်သဖြင့် ဖခင်ဗီလီဖို့မှာ နှစ်သိမ့်ခြင်း ဖြစ်ရလေ
ငင်းနောက် ဆရာဝန်သည် နော်တီယားနှင့် နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဆုံ၍ နော်တီယာ
မေးမြန်းသောနည်းကို သိရှိသည့်အတိုင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရာ အောက်ပါအခြင်းအ
များကို သိရှိရလေ၏။

နော်တီယားမှာ အစေခံအဘိုးကြီး သေဆုံးခြင်းသည် အဆိပ်ကြောင့် သေဆုံးခြင်း
ဖြစ်သည်ကို သိရှိကြောင်း၊ ဗလင်တိုင်မှာလည်း ထိုနည်းအတိုင်း သေရန် လက်ရှိသည်
သိမြင်ထားသောကြောင့် အဆိပ်ကာကွယ်ဆေးများကို ကြိုတင် တိုက်ကျွေးထားခဲ့
ကြောင်း၊ အဆိပ်များ ခပ်ကျွေးနေသော တရားခံသည် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကိုလည်း
မိမိ သိရှိရကြောင်းများ စုံစမ်းသိရှိရလေ၏။

ဆရာဝန်သည် နော်တီယားကို စုံစမ်းစစ်ဆေးလျက်ရှိစဉ် ဗီလီဖို့တို့၏ အိမ်ကြီး
နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အိမ်ကြီးသို့ ဘူဆိုနီအမည်ရှိ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးသည်
ထိုနေ့ပင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လျက် ရှိလေ၏။ ယခင်က နေထိုင်ဖူးသော လူများသည်
ထိုအိမ်ကြီး၏ အောက်ခြေ၌ မခိုင်ခံ့ဟု အကြောင်းပြ၍ ပြောင်းရွှေ့ထွက်သွားလေရာ
ထိုဘုန်းကြီးကမူ ထိုအကြောင်းပြချက်ကို ဂရုစိုက်ဟန်မရှိဘဲ ဝင်ရောက်နေထိုင်လျက်
ရှိလေ၏။

အခန်း ၇၁

လက်ထပ်စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးခြင်း

အထက်ပါ အခြင်းအရာတို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် သုံးရက်ညဉ့်မြောက်နေ့တွင် အန္ဒြီယာ
သည် နယ်စားကြီး၏ အိမ်သို့ ရောက်လာ၍ ဧည့်ခန်းတွင် နယ်စားကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ထိုင်မိကြလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ဥစ္စာပေါ ရုပ်ချော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်
ရရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိပါကြောင်းနှင့် အန္ဒြီယာအား ပြောကြား
လေရာ အန္ဒြီယာမှာလည်း အလွန်နှစ်သိမ့်ကြည်ရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ကျေနပ်စွာ ထိုင်နေ
လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ အန္ဒြီယာက မိမိ၏ဖခင်သည် လက်ထပ်ပွဲသို့ ကိုယ်တိုင် လာရောက်
ရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ်သောကြောင့် နယ်စားကြီးက ဖခင်၏ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ရန်
ပြောဆိုလေရာ နယ်စားကြီးက မိမိမှာ မည်သူ၏ မင်္ဂလာဆောင် အခမ်းအနားတွင်မှ
အထင်အရှား အပါအဝင် မပြုလုပ်လိုကြောင်းနှင့် ငြင်းဆန်လေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့ည
လက်ထပ်စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးမည့် အခမ်းအနားသို့မူ နယ်စားကြီး လာရောက်ရန်
သဘောတူလိုက်လေ၏။ ငင်းနောက် အန္ဒြီယာက မိမိဖခင်ထံမှ မျှော်လင့်ရန်ရှိသော
လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများ ရောက်လာမည်ဟု စိတ်ချရပါ၏လောဟု မေးမြန်းရာ နယ်စားကြီးက
မကြာမီ ရောက်မည် ထင်ကြောင်းနှင့် ဖြေဆိုလိုက်သဖြင့် ကျေနပ်ချမ်းမြေ့စွာ ရှိနေလေ၏။
စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးသောအခါ၌ နယ်စားကြီးကိုယ်တိုင် သက်သေအဖြစ်နှင့် လက်မှတ်
ထိုးရန်ကိုလည်း သဘောတူညီလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုည၌ ၈ နာရီခွဲ အချိန်ခန့်တွင် ဒန်ဂလား၏ ညှိခန်းကြီးမှာ လှပဆန်းကြ သော အဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်ယင်လျက် ရေမွှေးနံ့ တထောင်းထောင်းရှိသော ဧ ဧည့်သည်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိလေ၏။ ယနေ့ဒန်ဂလားမှာ အချို့သော သတို့သမီး ကဲ့သို့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ မိုးမွှန်အောင် ဆင်ယင်ဝတ်စားခြင်း မရှိဘဲ အဖြူ အဝတ်ပေါ်တွင် နှင်းဆီဖြူတစ်ပွင့်တည်းဖြင့် အလွန်ရိုးရိုးကြီး ဝတ်ဆင်လျက် ရှိ ညှိမရိသတ်များအထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သိကျွမ်းဟောင်းများဖြစ်သော ဒီဘရေး၊ ဘို ရေးနော့ စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအပြင် မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးလည်း ပါဝင်လေ နယ်စားကြီးမှာ မည်သည့်ပရိသတ်မျိုး၌ဖြစ်စေ လူအများ ဝိုင်းရံရသော လူတစ်ယော ဖြစ်သည့်အလျောက် လူကြီးရော လူငယ်ပါ ၎င်း၏စကားများကို ကြားနာ မှတ်သ နေကြလေ၏။ သတို့သား အန္ဒြီယာသည် သစ်လွင်သော အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်လျ နယ်စားကြီးအား နှုတ်ဆက်နေစဉ် ရှေ့နေများ ရောက်လာသည်နှင့် ပရိသတ်စုံလင်ပြီ သဘောပိုက်ကြလေ၏။ အခန်း၏အလယ်၌ ကတ္တီပါတွင် ရွှေဇာသတ်ထားသ စားပွဲခင်းဖြင့် ဖုံးထားသော စားပွဲကြီးပေါ်တွင် လက်မှတ်ထိုးရန် စာရွက်၊ မင်တံ စသည် ပါ ပြင်ဆင်လျက် ရှိလေ၏။

ရှေ့နေ...တစ်ယောက်သည် စာချုပ်ကိုဖတ်ပြသဖြင့် ပရိသတ်တို့သည် ငြိမ်သက် နားထောင်လျက်ရှိကြရာ ဖတ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စကားသံများသည် ညံမြ ည် ထွက်လာပြန်လေ၏။ အန္ဒြီယာမှာမူ မိမိ၏ အကြံအစည်ကြီး ထမြောက်အောင် ချေတော့မည်ဟု တပြုံးပြုံး တရွှင်ရွှင် ရှိနေလေ၏။ ထိုခဏ၌ ရှေ့နေကြီးက 'ပရိသတ် ခင်ဗျား၊ လက်မှတ်ထိုးရန် အသင့်ရှိနေပါပြီ' ဟု ကြေညာလိုက်ရာ လူများလည် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်လေ၏။

ရှေးဦးစွာ ဒန်ဂလား လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဒုတိယ အန္ဒြီယာ ဖခင်၏ ကိုယ် လှယ် လုပ်သူက လက်မှတ်ထိုးရ၏။ ထို့နောက် လေဒီဒန်ဂလား လက်မှတ်ထိုးရလေ လေဒီဒန်ဂလားသည် လေဒီဗီလီဖို့နှင့် တွဲလျက် စားပွဲသို့ ချဉ်းကပ်လာလေ၏။

လေဒီဒန်ဂလား။ ။'နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုရဲ့အိမ်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်တာ ပတ်သက်ပြီး ဗီလီဖို့ကိုယ်တိုင် မလာနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်မတို့ သိပ်ပြီး အားလျော့တာ

လေဒီဗီလီဖို့။ ။'ကျွန်မယောကျာ်းကလည်း လိုက်ချင်ရှာတယ်။ နို့ပေမ လူသတ်မှုဆိုတော့ အရေးက အင်မတန် ကြီးနေတာကိုး'

နယ်စားကြီး။ ။'ဟုတ်ပါရဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အိမ်ကိစ္စကို အကြောင်းပြု လူကြီးမင်း မလာနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်က သိပ်အားနာတာပဲ။ ဒါထက် ကျွန်တော် ဖောက်တုန်းက ဓားထိုးခံရတဲ့လူဟာ သူတို့ သူခိုးအချင်းချင်း ထိုးတာ ဆိုပါကလာ

ဒန်ဂလား။ ။'ဟုတ်တယ်၊ သေတဲ့လူကို အဝတ်တွေချွတ်ပြီး စစ်ဆေးကြ တော့ ဓားဒဏ်ရာ တစ်ချက် ရင်ဘတ်မှာ တွေ့တယ်။ ပြီးတော့'

တို။ ။'ဒါထက် သေသူရဲ့ အတွင်းအင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ စာတစ်စောင် တွေ့တယ် ဆိုပါကလား။ အဲဒီစာက ဘယ်သူ့ဆီ လိပ်တပ်ထားတယ် မှတ်သလဲ။ အေရှုန့်ဒန်ဂလား ထက်သို့ ပေးရန် လိပ်တပ်ထားသတဲ့ ခင်ဗျ...'

ထိုစကားများကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နားထောင်လျက် ရှိသော အန္ဒြီယာမှာ ဂနာ မငြိမ်အောင် ဖြစ်နေလေတော့၏။

လေဒီဒန်ဂလား။ ။'ဒီစာကကော အခု ဘယ်မှာတဲ့တုံး'

တို။ ။'ဗီလီဖို့ဆီကို ပို့လိုက်ပြီတဲ့'

ထိုအခါ၌ကား အန္ဒြီယာသည် အခြားအခန်းသို့ ကူးသွားလေတော့၏။

ဒန်ဂလား။ ။'အသတ်ခံရတဲ့လူက အကျဉ်းသမားဟောင်းဆို...'

တို။ ။'ဟုတ်တယ်၊ နာမည်က ကေဒရောက်တဲ့...'

ဒန်ဂလားလည်း မျက်နှာပျက်သွားသေး၏။ ပရိသတ်များလည်း နယ်စားကြီး၏ စကားကို ဝိုင်းဝန်းနားထောင်နေကြလေရာ နယ်စားကြီးက 'ကိုင်း...ဘယ့်နယ်လဲ၊ လုပ်ကြလေ လက်မှတ်ထိုးကြမှပေါ့'ဟု သတိပေးယူရလေ၏။ လေဒီဒန်ဂလားသည် လက်မှတ်ထိုးပြီးနောက် ကလောင်တံကို ရှေ့နေကြီးလက်သို့ ပေးအပ်လေရာ ရှေ့နေကြီး ကလည်း 'အန္ဒြီယာ လက်မှတ်ထိုးရအောင်၊ ဘယ်မှာလဲ အန္ဒြီယာ'ဟု ခေါ်လေ၏။ လူများက သည် 'အန္ဒြီယာ...အန္ဒြီယာ'ဟူ၍ ကူညီဟစ်အော် ခေါ်ကြလေ၏။ သို့ရာတွင် အန္ဒြီယာ မှာကား မည်သည့်နေရာ၌မျှ မတွေ့ရတော့ချေ။

ထိုခဏ၌ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ယောက်သည် ပုလိပ်အမှုထမ်းများကို တံခါးဝ များတွင် အစောင့်ထားခဲ့ပြီးနောက် ဒန်ဂလားရှိရာသို့ လျှောက်လာလေရာ လေဒီဒန်ဂလား မှာ ပုလိပ်အရာရှိကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် (ဥရောပတိုက်သူတို့ ထုံးစံအတိုင်း) မူးမေ့ လဲကျသွားလေ၏။ ထိုအခါ နယ်စားကြီးသည် လူအုပ်ထဲမှ ထွက်လာ၍ ပုလိပ် အရာရှိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးလျှင်–

တို။ ။'ဘာကိစ္စလဲ အရာရှိ...'

လိပ်။ ။(နယ်စားကြီး၏ မေးခွန်းကို မဖြေဘဲ)'ဒီလူစုထဲမှာ အန္ဒြီယာ ကာဗာ ကန်တီဆိုတာ ဘယ်သူလဲ...'

လား။ ။'အန္ဒြီယာ ကာဗာကန်တီဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

လိပ်။ ။'တူလောင် အကျဉ်းထောင်က ထွက်ပြေးလာတဲ့ အကျဉ်းသမားမို့လို့ ဖမ်းချင်လို့ပဲ...'

လား။ ။'သူက ဘာများ လုပ်ခဲ့သေးသလဲ...'

လိပ်။ ။'သူ လုပ်တာကတော့ တယ် မကြီးကျယ်လှပါဘူး။ ကေဒရောက်ဆိုတဲ့ ထောင်ထွက် တစ်ယောက်ကို မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးရဲ့အိမ်ကို ဖောက်စဉ်က သတ် သွားလို့ပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၇၂

ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခြင်း

ညှိပရိသတ်များသည် ပုလိပ်အရာရှိ၏ စွပ်စွဲချက်ကို ကြားသိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားရာမှ ဆုတ်ဆုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်လာ ပြီးလျှင် အခြေမလှသည့် အဖြစ်ကို သိမြင်ကြသည်နှင့် ကိုယ်စီကိုယ်င အသီးသီး အသ ထွက်ခွာသွားကြလေကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခင် ၅ မိနစ်ခန့်က ပျော်ရွှင် ဆူညံစွာ ရှိနေသေ အိမ်ကြီးမှာ တစ်ခဏချင်းတွင် ခြောက်သွေ့ တိတ်ဆိတ် သွားလေတော့၏။

ယူဂျီဒန်ဂလားသည် စန္ဒရားတီး သင်ပြသော မိတ်ဆွေ ဆရာမနှင့်အတူ အိမ် သို့ ထ ၍ မိမိအခန်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် အဝတ်အစားများကို သေတ္တာကြီးတစ်လုံးထဲ သိပ်ထည့်၍ ယောကျ်ားကလေးတစ်ယောက်၏ အဝတ်အစားများကို လျင်မြန် လဲလှယ် ဝတ်ဆင်လေ၏။ ထို့နောက် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တို့သည် မောင်း နှစ်ယောက် အတူတကွ ခရီးသွားသည့်အဟန် စီမံကြပြီးလျှင် နောက်ဖေး လှေကား သေတ္တာကြီးကို နှစ်ယောက်သယ်ချ၍ မြင်းရထားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ကြလေ ဥရောပတိုက်၌ ခရီးရှည်သွားလိုသူများအဖို့ မြင်းရထားနှင့် မြင်းများကို အဆင်သ ဆက်လက်လဲလှယ်ရန် စီမံပေးသော ခရီးသည်များ၏ ဌာနဟူ၍ မြို့ကြီးတိုင်း ရှိတတ်ပေရာ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တို့သည် အဆိုပါ ဌာနတစ်ခုသို့ ရှေးဦး မောင်းနှင်စေလေ၏။ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်တို့သည် ဘဲလ်ဂျီယံပြည်သို့ သွား ယခင်ကပင် ပတ်စ်ပို့ လက်မှတ်များ ယူထားပြီး ရှိနေရကား ဌာနပိုင်ရှင်သည် အလိုရှိ မြင်းရထားနှင့် မြင်းများကို တပ်ဆင်စေ၍ မိန်းကလေးများသည် မြင်းရထားပေါ် တက်ကာ ပါရစ်မြို့တော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်ဂလားမှာ သ တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရလေပြီ။

အန္ဒြိယာမှာမူ အကဲမရသည့်အဖြစ်ကို သိမြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ညှိခန် ထွက်လာခဲ့၍ အိမ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ယူဂျီ၏ အခန်းတွင် မွှေနှောက် ရှာဖွေလေ ယူဂျီမှာ ထိုညဉ့်က လက်ဝတ်လက်စားများ အလျှင်းဝတ်ဆင်ခြင်း မပြုဘဲ စားပွဲအံ တစ်ခုတွင် ထည့်ထားခဲ့လေရာ အန္ဒြိယာသည် အံဆွဲ၌ အဆင်သင့် တွေ့သော လက် လက်စားများကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှိုက်ယူခဲ့ပြီးလျှင် နေအိမ်မှ တိတ်တဆိ

ဆင်းလာခဲ့လေ၏။ ၎င်းနောက် အဆင်သင့် တွေ့ရှိသော မြင်းရထားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်၍ မြို့၏ အစွန်အဖျား၌ရှိသော ဟိုတယ်တစ်ခုသို့ မောင်းနှင်စေ၏။ ဟိုတယ် သို့ ရောက်သောအခါ အန္ဒြိယာသည် ရထားသမားကို ပိုက်ဆံပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဟိုတယ်သို့ ဝင်၍ မြင်းတစ်စီးကို ငှားရမ်းလေ၏။ ဟိုတယ်ရှင်သည် မြင်းကို ပြန်ယူခဲ့ စေရန် သူငယ်တစ်ယောက်ကို အခြားမြင်းတစ်စီးနှင့် ထည့်လိုက်လေရာ အန္ဒြိယာလည်း ချက်ချင်း ထွက်လာခဲ့၍ နံနက် ၄ နာရီ အချိန်တွင် ကွန်ပိန်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာ ခဲ့လေ၏။ ၎င်းနောက် အန္ဒြိယာသည် သူငယ်နှင့် မြင်းများကို ပြန်လွှတ်လိုက်၍ "ခေါင်းလောင်းနှင့် ပုလင်း" တံဆိပ် ဆွဲကပ်ထားသော ဟိုတယ်၏ တံခါးကို ခေါက် လေ၏။

အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဟိုတယ်ရှင်အား အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခု နှင့် ခရီးပြင်းလာခဲ့ရကြောင်း ပြောပြပြီးလျှင် စားစရာနှင့် အရက်တစ်ပုလင်း အပြင် အိပ်ခန်းတစ်ခန်းလည်း အလိုရှိကြောင်း ပြောပြလေ၏။ အန္ဒြိယာသည် ကြက်တစ်ကောင် နှင့် ဝိုင်အရက်တစ်ပုလင်းကို စားသောက်ပြီးနောက် အိပ်ခန်းသို့ ဝင်လာ၏။ ၎င်း၏ အကြံမှာ နံနက်မိုးမလင်းမီ ဟိုတယ်မှ ထသွား၍ တောသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သစ်ခုတ်သမား တစ်ယောက် အသွင်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း နယ်စပ်သို့ ခြေကျင်ရောက်အောင် သွားရန် ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ အန္ဒြိယာသည် အိပ်ခန်းသို့ ဝင်သောအခါ အခန်းထဲသို့ အလင်းရောင် ဝင်စေခြင်းအားဖြင့် စောစောနိုးစေခြင်းငှာ ပြတင်းပေါက် တရုတ်ကပ်ကို ဖွင့်ထားလေ၏။ ၎င်းနောက် မောင်းချဓားကြီး တစ်ချောင်းကို စားပွဲတွင် တင်ထား၍ အိပ်ရာသို့ ဝင်လေရာ အန္ဒြိယာမှာ အတန်ငယ် ခရီးပန်းလာသည် ဖြစ်သောကြောင့် နံနက် ၇ နာရီအချိန်တွင်မှ လန့်နိုးလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား ကျဲကျဲလင်းလျက် ရှိနေလေပြီ။

အန္ဒြိယာသည် အိပ်ရာမှ ခုန်ထ၍ အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သော အခါ ပုလိပ်သားတစ်ယောက် လျှောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်နှင့် ထိတ်လန့်သွားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဟိုတယ်တို့ မည်သည်မှာ ပုလိပ်သားများ ထွက်ဝင်တတ်မြဲ ဖြစ်သောကြောင့် ထိတ်လန့်ရန် အကြောင်းမရှိဟု စိတ်တင်းလျက် အဝတ်များ လျင်မြန်စွာ လဲလှယ်လေ၏။ ထို့နောက် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သောအခါ ပထမ ပုလိပ်သားအပြင် ဒုတိယတစ်ယောက်သည် လှေကားရင်း၌ ရပ်နေသည့်ပြင် ဝင်းတံခါး၀၌ သေနတ် ထမ်းလျက်ရှိသော တတိယ မြင်းစီးပုလိပ်တစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရလေ၏။

ပထမ၌ အန္ဒြိယာသည် ပြင်းထန်စွာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော် အတွေ့အကြုံများခဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အလျောက် ရှုံ့ကြောက်သော စိတ်ကို မျိုသိပ်၍ အောက်ပါ စာတစ်စောင်ကို ရေးသားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်ုပ် စာရင်း ရှင်းပေးရန် ပိုက်ဆံ မလွယ်ပါ။ သို့သော် ရိုးဖြောင့်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဟိုတယ်ဘီ၏ ဆယ်ဆမက အဖိုးတန်သော ဤပင်း (စိန်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ရင်ထိုး)ကို အပေါင်ထားခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ရသည့်အတွက် ရှက်လှသောကြောင့် မိုးမလင်းမီ ကျွန်ုပ် ထွက်သွားရပါတော့သည်။"

ထို့နောက် အန္တြိယာသည် ပင်းကို ဖြုတ်၍ စားပွဲပေါ်ရှိ စာရွက်ပေါ်၌ ဖိထားလေ၏။ ၎င်းနောက် တံခါးမှ ထွက်သွားသည့်ဟန်ဖြင့် မင်းတုပ်ကို ဖြုတ်၍ တံခါးကို မစေ့တစေ့ ထားပြီးမှ ခေါင်းတိုင်မှ တက်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ (ဥရောပတိုက်မှ ဟိုတယ်များမှာ အိပ်ခန်းတိုင်းတွင် မီးလှုံရန်အတွက် မီးဖိုတစ်ခုစီ ရှိ၍ မီးခိုးများ ထွက်စေရန် အတွက်လည်း ခေါင်းတိုင်တစ်ခုစီ တပ်ထားလေ၏။)

အန္တြိယာသည် မီးမထည့်ရသေးသော မီးဖို၏ ခေါင်းတိုင်အတွင်းမှ အမိုးပေါ်သို့ ထွက်သွားလေရာ ထိုအခိုက်၌ ပထမ ပုလိပ်သားမှာ အန္တြိယာ၏ အခန်းကို စုံစမ်းလျက် ရှိနေလေပြီ။ အမှန်စင်စစ်မှာ အန္တြိယာ ထွက်ပြေးသွားသည့်အကြောင်းကို တစ်ပြည်လုံးရှိ ပုလိပ်များသို့ ကြေးနန်းများ ပေးပို့လိုက်ပြီ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကွန်ပိန်မြို့ရှိ ပုလိပ်များသည် လည်း နံနက်လေးနာရီအချိန်တွင် ဧည့်သည်တစ်ယောက် ဆိုက်ရောက်လာကြောင်း သတင်းရသည်နှင့် မသင်္ကာသဖြင့် လာရောက် စုံစမ်းကြရခြင်း ဖြစ်၏။

ပုလိပ်သားသည် အခန်းတံခါး မစေ့တစေ့ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသော အခါ တိုး၍ မသင်္ကာသောစိတ်ဖြင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာရာ စားပွဲပေါ်မှ "ပင်း"နှင့် စာတို့ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား တရားခံ ထွက်ပြေးပြီဟု အောက်မေ့မိ၏။ သို့ပါသော်လည်း ဝတ္တရား ကျေပွန်စေခြင်းငှာ အိပ်ရာ၊ ဗီရို၊ ရေချိုးခန်း စသည်တို့ကို စေ့ငအောင် လျှောက်ကြည့်ပြီးနောက် ခေါင်းတိုင်သို့ ရောက်လာသဖြင့် ရပ်တန့်၍ နေလေ၏။ ၎င်းနောက် သတင်းစာ စက္ကူများကို ယူ၍ မီးဖိုထဲ၌ မီးရှို့စမ်းသေး၏။ ၎င်း၏စိတ်ကူးမှာ တရားခံသည် ခေါင်းတိုင်ထဲ၌ ရှိနေခဲ့လျှင် မီးခိုးနှင့် မီးရှိန်တို့ကြောင့် လျှောကျလာရမည်ဟု ယူဆ၏။ သို့ရာတွင် မည်သူမျှ ကျ၍ မလာခဲ့ချေ။

စင်စစ်မှာ ထိုအခိုက်၌ အန္တြိယာသည် ခေါင်းတိုင်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်၍ အမိုးပေါ်တွင် ခေါင်းတိုင်အနီးမှ ဝပ်တွားလျက် လမ်းစခန်းကို မျှော်ကြည့်နေ၏။ အခန်းတွင်းရှိ ပုလိပ်သားက 'ဒီအခန်းထဲမှာတော့ မရှိဘူး'ဟု ဟစ်အော်ပြောလိုက်သံကို ကြားရသည်နှင့် "ငါတော့ လွတ်တော့မည်"ဟု အောက်မေ့မိသေး၏။

နောက်တစ်ခဏ၌ အန္တြိယာသည် ထွက်လမ်းကို ဆင်ခြင်မိရာ အမိုးပေါ်မှ အထင်အရှား ဆင်းသက်ရန် မဖြစ်နိုင်သည်ကို ရိပ်မိသည်နှင့် အခြားသော ခေါင်းတိုင် တစ်ခုမှ အခြားသော အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဆင်းသက်မှသာ ဖြစ်နိုင်မည်ဟု စဉ်းစားမိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မီးခိုးများ မထွက်သော ခေါင်းတိုင်တစ်ခုကို ရှာဖွေရာ အဆင်သင့် တွေ့ရှိသည် နှင့် ၎င်းမှ ဆင်းသက်လာခဲ့လေ၏။

ထိုခဏ၌ အန္တြိယာ၏ အခန်း၌ ရှိသော ပုလိပ်သားသည် တစ်ခုသော အခန်းမှ လန့်၍ အော်ဟစ်လိုက်သော အသံကို ကြားသည်နှင့် အပြေးထွက်လာခဲ့လေ၏။ ပုလိပ် သားလည်း အပြေးအလွှား လာခဲ့စဉ် အော်သံများအပြင် ၎င်းအခန်းမှ ခေါင်းလောင်းသံ များ ကိုပါ ကြားရလေ၏။ ထိုအခါ အခြားသော ပုလိပ်သားများသည်လည်း အော်သံ ကြားရာ အခန်းဆီသို့ စုရုံး ပြေးလွှား လာကြလေ၏။

အန္တြိယာမှာ ထိုခေါင်းတိုင်မှ ဆင်းသက်လာစဉ် ခြေချော်သွားသည်နှင့် မိမိ ကြံရွယ်သည့်အတိုင်း တဖြည်းဖြည်း မဟုတ်တော့ဘဲ ဒရောသောပါး ကျလာလေ၏။ သို့ပါသော်လည်း ထိုအခန်းထဲ၌ လူသူမရှိခဲ့ပါမူ အကြောင်းထူးလှမည် မဟုတ်ချေ။ ယခုမှာမူ ၎င်းအခန်းတွင် မိန်းကလေးနှစ်ယောက် အိပ်ပျော်လျက် ရှိကြရကား ယောက်ျား တစ်ယောက် ကျလာသည်ကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်ကြ လေ၏။ တစ်ယောက်ကမူ ခေါင်းလောင်းကြိုးကို အားကုန် ဆောင့်ဆွဲလိုက်သေးသည်နှင့် ဟိုတယ်တစ်ခုလုံး ခေါင်းလောင်းသံများဖြင့် ဆူညံနေရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

တစ်ယောက်က 'အန္တြိယာပဲ၊ လူသတ်လာခဲ့တဲ့ အကျဉ်းသမားပဲ'ဟု ဟစ်အော် ပြောလိုက်သေး၏။ ထိုအခါ အန္တြိယာသည် အံ့သြစွာနှင့် 'အလိုလေး၊ ယူဂျီဒန်ဂလား တို့ပါကလား'ဟု ပြောလိုက်မိသေး၏။ ယူဂျီကမူ 'ကယ်တော်မူကြပါ။ လူသတ်တဲ့ လူကြီး ဝင်လာပါပြီ၊ ကယ်ကြပါ'ဟု ဟစ်အော်လျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ အန္တြိယာသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်လျက် 'ချမ်းသာပေးပါ ယူဂျီ။ ကျွန်ုပ်ကို ပုလိပ်တွေ လိုက်နေ ကြပါပြီ။ ကယ်မ သနားပါဦး ယူဂျီ'ဟု တောင်းပန်နေလေ၏။

ယူဂျီသည် တစ်ဖက်သား၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို ရုတ်တရက် သတိရသည်နှင့်– 'ကောင်းပြီ။ လာခဲ့တဲ့လမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်သွားလိုက်'ဟု အမိန့်ပေးသဖြင့် အန္တြိယာ လည်း ခေါင်းတိုင်မှ တက်တော့မည် ပြုဆဲတွင် 'ရှိတယ်...ရှိတယ်။ ဟောဟိုမှာ ရှိတယ်'ဟု သော့ပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လျက်ရှိသော ပုလိပ်သားက အော်ဟစ်လိုက် လေ၏။ နောက် တစ်ခဏ၌ တံခါးကို အတင်းဖွင့်၍ ပုလိပ်များ ဝင်လာကြလေရာ အန္တြိယာမှာ ခေါင်းတိုင်တွင်းသို့ ဦးခေါင်းမှ မသွင်းရသေးမီ ပုလိပ်များက ဆွဲငင်ကာ လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ကြလေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၇၃

သန်းခေါင်ယံတွင် ပေါ်လာသူများ

ဗလင်တိုင်မှာ စိုးရိမ်ရသော အခြေအနေမျိုးမှ ကျော်လွန်လာပြီဟု ထင်မှတ်ကြသော်လည်း ၎င်း၏ ရောဂါမှာ ရှင်းလင်းစွာ မပျောက်သေးချေ။ အဘိုးကြီး မော်တီယားသည် နေ့ခင်း အချိန်များတွင် ဗလင်တိုင်၏အခန်းသို့ မိမိကိုယ်ကို ပြောင်းရွှေ့သယ်ယူထားစေ၍ မြေးကလေးကို မျက်စိအောက်တွင် အမြဲ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုလျက် ရှိ၏။ ဖခင် ဗီလီဖို့ မှာလည်း အားလပ်သော အချိန်ဟူသမျှကို ဗလင်တိုင်၏ အခန်း၌သာ ကုန်လွန်စေ၏။ မော်ရဲမှာလည်း နံနက်တိုင်း လာရောက်၍ လူနာအကြောင်းကို အဘိုးကြီးထံမှ နေ့စဉ် သတင်းယူလျက် ရှိ၏။

ထိုည၌ ဗလင်တိုင်သည် အိပ်ရာပေါ်၌ မှိန်းလျက် ယူဂျိဒနံဂလား ထွက်ပြေး ခြင်းအကြောင်း၊ အန္ဒြီယာကို ပုလိပ်တို့ ဖမ်းဆီးရမိသည့် အကြောင်းများကို စဉ်းစား စိတ်ကူးနေစဉ် အချိန်မှာ ၁၁ နာရီထိုးပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူနာပြုဆရာမလည်း အခန်းမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။ ဆရာမ ထွက်သွား၍ ၁၀ မိနစ်ခန့် ကြာလတ်သော် စာကြည့်ခန်း တံခါးသည် တဖြည်းဖြည်း ပွင့်လာ၍ လူတစ်ယောက်သည် မိမိခုတင်ဆီသို့ လျှောက်လာ သည်ဟု ဗလင်တိုင် မှတ်ထင်မိ၏။ ဗလင်တိုင်မှာ လူမရှိဘဲလျက်နှင့် လူရှိသည်ဟု မှတ်ထင်ခဲ့ဖူးလေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အကယ်၍ အိပ်မက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း နိုးလာ ခြင်းငှာ ရေသောက်လိုက်မည်ဟု စားပွဲကလေးပေါ်မှ ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်လေ၏။ လျှောက်လာသော လူသည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လျင်မြန်စွာ ဆက်လက် လျှောက်လာပြီးလျှင် ဖန်ခွက်ကိုင်သော လက်ကို ဆွဲထားလေ၏။ ၎င်းနောက် ထိုသူသည် ဖန်ခွက်ထဲမှ ရေကို ဇွန်းကလေးဖြင့် ခတ်၍ မြည်းကြည့်ပြီးမှ ဖန်ခွက်ကို ဗလင်တိုင်သို့ ပြန်ပေး၍ 'သောက်ချင် သောက်တော့'ဟု ပြော၏။ ယင်းသို့ ရှိစဉ် ဗလင်တိုင်သည် ထိုသူ၏ မျက်နှာကို မီးရောင်တွင် မြင်လိုက်သည်နှင့် 'မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီး'ဟု ခေါ်လိုက်ရာ နယ်စားကြီးက တိတ်တိတ်နေစေလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် ပိတ်ပြလေ၏။ ၎င်းနောက်–

တို။ ။'မကြောက်နဲ့ ဗလင်တိုင်၊ သူငယ်မကို စောင့်ကြပ် ပြုစုဖို့ ရောက်လာ တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးလို့ သဘောထားပါ'

ဗလင်တိုင်လည်း မယုံတယုံနှင့် ငေးကြည့်နေလေ၏။

တို။ ။'မော်ရဲကို ကျွန်ုပ် ချစ်တဲ့အတွက် သူငယ်မကို ကျွန်ုပ် စောင့်ကြည့် လာခဲ့တာ ၄ ရက်တိုင်တိုင် ရှိပြီ။ တရေးမှ ကျွန်ုပ် မအိပ်ရဘူး'

တိုင်။ ။'မော်ရဲက အားလုံး ဖွင့်ပြောပြပြီးပြီလား'

တို။ ။'ပြောပြီးပြီ၊ ဒါကြောင့် သူငယ်မ မသေစေရဘူးလို့ ကျွန်ုပ် ကတိထား လိုက်တယ်'

တိုင်။ ။'ဘယ်နေရာက စောင့်ကြည့်နေသလဲ'

တို။ ။'ဟောဟိုတံခါးနောက်က ကျွန်ုပ် စောင့်ကြည့်နေတယ်။ နေတော့ ဟိုဘက်က အိမ်မှာ ကျွန်ုပ် နေတယ်'

တိုင်။ ။'စောင့်ကြည့်တော့ ဘာတွေများ တွေ့ရပါသလဲ . . .'

တို။ ။'သူငယ်မအသက်ကို အဆိပ်နဲ့ လုပ်ကြံနေတဲ့လူ ရှိကြောင်း တွေ့ရလေ တော့ သူက အဆိပ်ခပ်တိုင်း ကျွန်ုပ်က သွန်ပစ်ပြီး နေ့တိုင်း ရေ လဲလဲပေးနေရပါတယ်။ ရေငတ်ရင် ရော့ ဟောဒါ နည်းနည်းသောက်လိုက်။ နောက်ကို ဒီညအတွက် ဘာမှ မသောက်နဲ့တော့နော်၊ ကြားလား'ဟု ပြော၍ ရဲရဲနီသော ဆေးရည် သုံးလေးစက်ကို ရေနှင့် ရောစပ်၍ ဗလင်တိုင်အား တိုက်လေ၏။ ဗလင်တိုင်သည် ၎င်းဆေးရည်ကို သောက်ချလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အားသစ်လောင်းထည့်လိုက်သကဲ့သို့ တစ်ကိုယ် လုံး ရှိန်းရှိန်းတက်လာလေ၏။ ၎င်းနောက်–

တိုင်။ ။'ဒါဖြင့် အဆိပ်ခပ်တဲ့လူကို ရှင် မြင်ရမှာပေါ့ . . .'

တို။ ။'မြင်ရတာပေါ့'

တိုင်။ ။'ခပ်တဲ့လူ ဘယ်သူလဲရှင်'

တို။ ။(နားစွင့်နေပြီးနောက်)'ဟော လာပြီ။ မြင်ရတော့မယ်။ ဒါထက် အိပ်ချင် ယောင်ဆောင်ပြီး ကြည့်နေနော်'

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် အခန်းတွင်းမှ တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်သွားလေရာ ဗလင်တိုင်သည် မျက်လုံးပေါ်တွင် လက်တင်လျက် အိပ်ချင်ဟန် ပြုနေလေ၏။ တစ်ခဏ မျှ ကြာလတ်သော် မိန်းမတစ်ယောက်သည် ခြေဖျားထောက်ကာ ဝင်လာ၍ ဖန်ခွက်ထဲသို့ ပုလင်းငယ်တစ်ခုမှ ဆေးရည် အနည်းငယ် လောင်းထည့်ပြီးလျှင် ရေနှင့် ရောစပ်လျက် ရှိရာ ဗလင်တိုင်သည် လက်အောက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါတွင် မိမိ၏ မိထွေး လေဒီဗီလီဖို့ ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြစွာနှင့် တွေ့မြင်ရလေ၏။ ၎င်းနောက် ထိုမိန်းမသည် ဗလင်တိုင်အား တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ဝင်လာခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြည်းညင်းစွာ ထွက်သွားလေ၏။

တစ်ခဏမျှ ကြာပြန်သော် နယ်စားကြီးသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာပြန်လေ၏။

တို။ ။'မြင်လိုက်ရပြီလား . . .'

www.burmeseclassic.com

တိုင်။ ။'မြင်လို့သာ ယုံရတော့...ယုံနိုင်စရာတောင် မရှိပါဘူးရှင်'

နယ်စားကြီးသည် ဖန်ခွက်ကို ယူ၍ နမ်းကြည့်ပြီးနောက်–

တို။ ။'တော်တော် ပြင်းပြင်း...ခပ်ထားတဲ့ အဆိပ်ပဲ။ ဒီရေကို သောက်မိ[illegible] ကျွန်ုပ်တောင် တတ်နိုင်မယ် မဟုတ်တော့ဘူး'

တိုင်။ ။'နေပါဦးရှင်၊ ဘာလို့ ကျွန်မကို သေစေချင်တာတဲ့လဲ'

တို။ ။'မိန်းကလေးမှာ အမွေတွေ ရစရာ ရှိတာကိုး... သူ့သဘောက ဒီအမွေ[illegible] သူ့သားကလေး အက်ဒွပ် ရစေချင်လို့ပေါ့'

တိုင်။ ။'ဖြစ်ရပလေရှင်။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မ အမွေကို တစ်ဝက်ခွဲပြီး မော[illegible] ကလေးကို ပေးချင်ပါရဲ့ရှင်'

တို။ ။'ပေးချင်တာ အသာထားဦး၊ ဒီကိစ္စ မပြီးသေးဘူး။ အလုပ် လုပ်စရာ[illegible] အများကြီး ရှိသေးတယ်'

တိုင်။ ။'ဘယ်လို လုပ်ရမို့လဲ ရှင်'

တို။ ။'လုပ်ဆို ဒီလို ရှိတယ်။ အလုပ်က ကျွန်ုပ် အားလုံး...လုပ်ရမယ်[illegible] သို့သော်[illegible]ကို ယုံကြည်ပြီး အလုံးစုံ ပုံလွှဲရမယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ အဖေကိုတောင် မသိစေရဘူး'

တိုင်။ ။(ထိတ်လန့်ဟန်နှင့်) 'ဖေဖေကော ဒီအထဲမှာ ပါနေသလားရှင်'

တို။ ။'သူတော့ မပါပါဘူး။ သို့သော် စောင့်ရှောက်ထိုက်သလောက် မစောင့် ရှောက်ဘူး။ အင်မတန် ပေါ့လျော့တယ်'

တိုင်။ ။'သဘောအတိုင်းပါပဲရှင်။ ကျွန်မ လိုက်နာပါတော့မယ်...'

တို။ ။'တစ်ခု သတိပေးထားမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မကြောက်နဲ့နော်...ကျွန်ုပ်[illegible] ရှိတယ်။ ခေါင်းထဲပဲ ထည့်ထည့်၊ ဝမ်းထဲသွင်းသွင်း ဘာမှ မကြောက်လေနဲ့။ ဖခင်သဖွယ် အလုံးစုံ စောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုနေတဲ့ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်လုံး ရှိတယ်ဆိုတာ စိတ်ချ[illegible] နေ၊ ကြားလား...'

တိုင်။ ။(ကြက်သီးမွေးညင်း ထလျက်)'အလိုလေး... ကြောက်ဖို့ ကောင်းလိုက်[illegible] ပါဘိတော့ရှင်'

တို။ ။'သတ္တိကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကပဲ၊ ဘာ ကြောက်ရမလဲ[illegible] နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ ကိုယ်ချစ်ခင်တဲ့ မော်ရဲနဲ့ ဆုံစည်းကြဖို့ပဲလို့ အောက်မေ့ပြီး အား[illegible] သည်းခံမှပေါ့နော်...မိန်းကလေး'

တိုင်။ ။'ကောင်းလှပါပြီရှင်'

ထို့နောက် နယ်စားကြီးသည် မြကြုတ်ဖြင့် ထည့်ထားသောဆေး အနက်[illegible] ပဲစေ့ခန့် ပမာဏရှိ ဆေးလုံးကလေးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူ၍ ဗလင်တိုင်၏ လက်သို့[illegible]

ထည့်လိုက်ရာ ဗလင်တိုင်သည် နယ်စားကြီးမျက်နှာကို မော်ကြည့်ပြီးနောက် [illegible] လိုက်လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် စားပွဲပေါ်မှ ဖန်ခွက်ကို ယူ၍ ဗလင်တိုင် သောက်သည် ဟု မှတ်ထင်စေခြင်းငှာ လေးပုံ သုံးပုံခန့်သော ရေကို သွန်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် ဖန်ခွက်ကို ပြန်ထားခဲ့လေ၏။ ဗလင်တိုင်မှာမူ မျက်စိများ မှိန်းစ ပြုလာလေရာ နယ်စားကြီးသည် တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

အခန်း ၇၄

ဗလင်တိုင်

ပါရစ်မြို့တော်ကြီးသည် အိပ်မောကျလျက်ရှိသော မြို့သူမြို့သားတို့ဖြင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေရာ လေဒီဗီလီဖို့သည် ဗလင်တိုင်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၍ စားပွဲပေါ်တွင် ရေ လေးပုံတစ်ပုံခန့် ရှိသော ဖန်ခွက်ကို ယူပြီးလျှင် ရေကို ကုန်စင်အောင် သွန်ပစ်ပြီးမှ ဖန်ခွက်ကို ပြန်ထားလေ၏။ ၎င်းနောက် ခုတင်ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော ဗလင်တိုင်ကို လှမ်းကြည့်၍ ရင်ဘတ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ လှုပ်ရှားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ကိစ္စ ပြီးခဲ့လေပြီ။ ထိုခဏ၌ တိုင်ကပ်မီးအိမ်သည် ဆီကုန်လုနီးသည်နှင့် မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် လုပ်နေရာ လေဒီဗီလီဖို့မှာ ထိတ်လန့်သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည် နှင့် ဗလင်တိုင်၏ခုတင်မှ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ လမ်းတစ်ဝက် ရောက်လတ်သော မီးအိမ်သည် ဝုတ်ခနဲ ငြိမ်းသွားသည်နှင့် တစ်ခန်းလုံး မှောင်သွားလေရကား လေဒီဗီလီဖို့မှာ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်ဘဲ အခန်းထဲမှ အပြေးအလွှား ထွက်လာခဲ့လေ၏။ မိမိအခန်းသို့ ရောက်သောအခါ လေဒီဗီလီဖို့သည် ခုတင်ပေါ်သို့ ပစ်လှဲ၍ ခေါင်းကို ခေါင်းမြီးခြုံကာ အိပ်လိုက်လေ၏။

နံနက်လင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူနာပြု ဆရာမသည် ထုံးစံအတိုင်း လူနာ၏ အခန်းသို့ ဝင်ကြည့်ရာ တောင့်စင်းလျက်ရှိသော ဗလင်တိုင်ကို မြင်သည်နှင့် စမ်းသပ် ကြည့်ရှုသည်တွင်မှ အသက်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် အလန့်တကြားဟစ်အော် ပြေးထွက် လာခဲ့လေ၏။ ထိုခဏ၌ ဆရာဝန်လည်း ဆိုက်ရောက်လာလေရာ အိမ်သူ အိမ်သား အားလုံးတို့မှာ အထိတ်ထိတ် အပျာပျာနှင့် ကယောကသီ ဖြစ်နေကြလေတော့[illegible]။

လေဒီဗီလီဖို့သည် မိမိအခန်းထဲမှ ထွက်လာ၍ လူနာ၏ အခန်းသို့ ဝင်လာသော အခါ ဆရာဝန်သည် အိပ်ရာအနီးရှိ စားပွဲကလေးပေါ်မှ ဖန်ခွက်ကို သေချာစွာ [illegible] နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ လေဒီဗီလီဖို့မှာ ယမန်ညဉ့်က ဖန်ခွက်ထဲမှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွန်ပစ်ထားခဲ့ပါလျက် ယခုအခါ၌ ဆရာဝန်၏ လက်ထဲမှ ဖန်ခွက်တွင် ရေအနည်းငယ် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် များစွာ အံ့သြလျက် ရှိ၏။ ဆရာဝန်သည်လည်း ဖန်ခွက်ထဲ ရေကို မသင်္ကာသော မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေ၏။ ၎င်းနောက် ဆရာဝ သည် ဖန်ခွက်မှ ရေအနည်းငယ်ကို ယူ၍ ဆေးဖြင့် ရောစပ်ကြည့်ရာ အရောင်တစ် ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အဆိပ်ပါကြောင်း သိရှိသည့် လက္ခဏာနှင့် ဦးခေါင်း ယမ်းကာ ငေးနေလေ၏။ မလဒီဗီလီဖို့မှာမူ ဆရာဝန်၏ အပြုအမူကို မြင်သည် တစ်ပြိုင်နက် မိမိ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ပြေး၍ ခုတင်ပေါ်တွင် ပစ်လှဲချလိုက်လေ၏။

ထိုခဏ၌ မော်ရဲသည် ထုံးစံအတိုင်း ရောက်လာ၍ အဘိုးကြီး နော်တီယား မျက်နှာထားကို မသင်္ကာသည်နှင့် ဗလင်တိုင်၏အခန်းသို့ ဝင်ပြေးလေရာ စင်းစင်း ဖြစ်နေသော ဗလင်တိုင်ကို မြင်သည်နှင့် ခုတင်ကို ဦးခေါင်းနှင့် ဆော့ကာ အိပ်ရာခင်းများ ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ဝါးလျက် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် ဖြစ်နေလေ၏။

ထိုခဏ၌ ဗီလီဖို့သည် ဗလင်တိုင်၏အခန်းသို့ ဝင်လာ၍ မော်ရဲကို မြင်သော အခါ . . .'သင် မည်သူနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝမ်းနည်းနေသည့်အခိုက်တွင် အဘယ်ကြော လာ၍ [illegible]နည်း' ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မော်ရဲသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ထ ထိုအိမ်သို့ မိမိ ဝင်ထိုက်သည့်အခွင့် မရှိသည့်အဖြစ်ကို သတိမရနိုင်ဘဲ 'ကျွန်ုပ်က ဗလင်တိုင်၏ ချစ်လှစွာသောရည်းစား ဖြစ်သည်။ မည်သူက အခွင့်မပြုသည်ကို ကျွ နားမလည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချစ်ကြိုက်နေခြင် သည်သာလျှင် ပဓာနဖြစ်သည်။ ဗလင်တိုင် သေရခြင်းကား သွေးရိုးသားရိုး သေရခြ မဟုတ်သည်ကို ဖခင် တရားသူကြီး သိသင့်သည်။ မသိလျှင် သိအောင် ထောက်လှ စုံစမ်းသင့်သည်။ ဗလင်တိုင်အား သတ်သော တရားခံကို ပေါ်ပေါက်အောင် စစ်ဆေ အပြစ်မပေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ် မကျေနပ်နိုင်။ သူတစ်ပါးက မစုံစမ်းလျှ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပြီး ဗလင်တိုင်အတွက် ကျွန်ုပ် လက်စားချေရလိမ့်မည် . . ဟု ပြောဆိုကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။ တရားသူကြီး ဗီလီဖို့မှာ မော်ရဲ နည်းလမ်းမကျသော အပြုအမူကို အရေးယူရန် မတတ်နိုင်အောင် အံ့သြငေးမောလျ ရှိနေသည် အတွက်ကြောင့် မော်ရဲ၏ စကားဆုံးသည့်တိုင်အောင် နားထောင်နေရလေ ၎င်းနောက် ဗီလီဖို့လည်း ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များကို လက်ဖြင့် ဖွလျက် အခန်းထဲ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

အခန်း ၇၅

ဒန်ဂလာ၏ လက်မှတ်

ဗလင်တိုင် သေဆုံးသောနေ့၌ နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသည် ဘဏ်တိုက်ရှင် ဒန်ဂလာ၏ အလုပ်ရုံးခန်းသို့ ဝင်လာရာ ဒန်ဂလာက မိမိ၏သမီး ယူဂျီ ထွက်သွားသည့် အကြောင်းခြင်းရာများကို ပြောပြသည်နှင့် နယ်စားကြီးက ထုံးစံအတိုင်း ဝမ်းနည်းစကား ပြောရလေ၏။ ၎င်းနောက် နယ်စားကြီးက ဒန်ဂလာထံမှ ငွေ ၅ သန်း ထုတ်ရန် လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေရာ ဒန်ဂလာသည် ဘင့်အော့ဖရန့် ခေါ် ဘဏ်တိုက်မှ ငွေ ၅ သန်း ထုတ်ယူရန် ရေးသားဆဲဖြစ်သော စာရွက်ကို နယ်စားကြီး လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်လေ၏။ စင်စစ်မှာ ဒန်ဂလာ၏ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေသည် (ရှယ်ယာများ အကြိမ်ကြိမ် ဆုံးရှုံးမှုကြောင့်) ယခုတလော၌ လွန်စွာ လျော့ကျလျက် ရှိရာ အထက်ပါ ဘဏ်တိုက်၌ လွှဲအပ်ထားသော မိမိ၏ ငွေများအနက်မှ လက်ကျန် ဖြစ်သော ငွေ ၅ သန်းကို ထုတ်ယူရန် စာရေးနေခိုက်တွင် နယ်စားကြီး ဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ဒန်ဂလာသည် နယ်စားကြီးကို မိမိ၌ ငွေ မရှိ ဟု မပြောလိုသည် ဖြစ်၍ အထက်ပါ ငွေထုတ်သောစာကို ပေးအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ နယ်စားကြီးသည် မိမိ ရရှိသော ငွေ ၅ သန်းအတွက် လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးခဲ့သောကြောင့် ဒန်ဂလာမှာ နယ်စားကြီး၏ လက်မှတ်ကို ပြခြင်းအားဖြင့် မည်သည့်ဘဏ်တိုက်မှာဖြစ်စေ ထိုငွေကို ထုတ်ယူနိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဒန်ဂလာသည် မိမိ၏ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေကို နယ်စားကြီး မသိရလေအောင် ဖုံးကွယ်ထားသော်လည်း မိမိ၌ နစ်နာရန် နည်းလမ်းမရှိဘဲ ထိုငွေကို တစ်ခုသော ဘဏ်တိုက်မှ ပြန်လည် ထုတ်ယူနိုင်မည်သာ ဖြစ်၏။ နယ်စားကြီး လည်း ငွေရကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးခဲ့ပြီးလျှင် ဒန်ဂလာ၏ အလုပ်ခန်းမှ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

တစ်ခဏမျှ ကြာလတ်သော် ဆေးရုံဘက်ဆိုင်ရာ မင်းကြီးသည် ဒန်ဂလာ၏ အလုပ်ခန်းသို့ ဝင်လာ၍ ဆေးရုံများနာမည်နှင့် ဒန်ဂလာ၏ [illegible]တွင် အပ်နှံ ထားသော ငွေ ၅ သန်းကို ထုတ်ယူရန် လာရောက်ကြောင်းနှင့် ပြောလေ၏။ ဒန်ဂလာ မှာ ထုတ်ပေးရန် ငွေမရှိတော့ချေ။ ဘဏ်တိုက်ကြီး၌ လက်ကျန်ငွေ ရှိသမျှကို [illegible] ခရစ္စတိုသို့ လွှဲအပ်လိုက်ပြီး ဖြစ်လေပြီ။ သို့ရာတွင် ဘဏ်တိုက်ရှင်တို့ [illegible] ငွေ မရှိသေး ဟူ၍ ပြောနိုင်သော ထုံးစံ မရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်ဂလာသည် [illegible] နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသို့ ငွေ ၅ သန်း ထုတ်ပေးလိုက်ရကြောင်း ပြော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ပြပြီးလျှင် ဘင့်အော့ဖရန့်မှ တစ်နေ့အတွင်း ငွေ ၅ သန်းကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ထုတ်ယူရန် မလျော်သည့်အကြောင်းပြ၍ မနက်ဖြန်မှ လာရန် တောင်းပန်လေ၏။ မင်းကြီးမှာ နယ်စားကြီး၏ ၅ သန်းလက်မှတ်ကို မျက်စိနှင့် ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ရ သောကြောင့် မသင်္ကာရန်အကြောင်း မရှိဘဲ ဟုတ်ပါပေသည်ဟု ကျေနပ်စွာနှင့် မနက်ဖြန်မှ လာဦးမည် ပြောကာ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

မင်းကြီး ထွက်သွားသောအခါ ဒန်ဂလားက 'မနက်ဖြန်တော့ လာခဲ့။ ရပါလိမ့် မဗျာ ခင်ဗျား ငွေကြီး...'ဟု ရယ်မောကာ တီးတိုးပြောရင်း အံဆွဲမှ ငွေစက္ကူနှင့် အကြွေများကို သိမ်းထည့်ခြင်း၊ မီးရှို့တန်သော စာရွက်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ အချို့ကို ကြဲဖြန့်ထားခြင်း စသည်ဖြင့် စီမံနေပြီးနောက် လေဒီဒန်ဂလားထံ စာတစ်စောင် ရေးသား လေ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်ဂလားသည် အခန်းကို သော့ခတ်၍ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေ ၏။ ဘဏ်တိုက်ရှင် ဘောရွန်ဒန်ဂလားမှာ အလုပ်ကိုစွန့်၍ ထွက်ပြေးခဲ့ရလေပြီ။

အခန်း ၇၆

ဗလင်တိုင်၏ ဈာပန

ဗလင်တိုင်မှာ တရားသူကြီး၏သမီး ဖြစ်သည့်အလျောက် ၎င်း၏ဈာပနတွင် မြို့ပေါ်ရှိ လူကုံထံများ အားလုံးလိုပင် လိုက်ပါကြသဖြင့် စည်ကားလှပေ၏။ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ များသည် ပန်းရထားနောက်တွင် ခြေကျင်လိုက်ကြ၍ သာမန် မသာပို့များမှာ ကား မြင်းရထားများဖြင့် နောက်ဆုံးမှ လိုက်ပါကြ၏။ နယ်စားကြီးမှာ ခြေကျင်လိုက်သူများ အနက်တွင် ပါဝင်လေ၏။

သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ အလောင်းကို ဂူသွင်း၍ မသာပို့များလည်း အသီးသီး ပြန်သွားကြလေရာ နယ်စားကြီးသည် အခြားလူများနှင့်အတူ မပြန်သေးဘဲ ဂူတစ်ဂူနောက်၌ ပုန်းကွယ်ကာ ကျန်ရစ်လေ၏။ လူရှင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နယ်စား ကြီးသည် ပုန်းကွယ်ရာမှ ထွက်လာ၍ ဗလင်တိုင်၏ ဂူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာရာတွင် သံတိုင်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ဦးခေါင်းနှင့်တိုက်လျက် 'ဗလင်တိုင်ရေ... မောင့်အသက်ဘူးကြီးရေ၊ အချစ်တုံးကြီးရေ...'စသည်ဖြင့် ရေရွတ် တသကာ ငိုကြွေး လျက် ရှိသော မော်ရဲကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

နယ်စားကြီးသည် ပခုံးကို ပွတ်သပ်လျက် ချော့မော့ပါသော်လည်း မော်ရဲမှာ

မတုန်မလှုပ် ရှိလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ နယ်စားကြီးသည် မော်ရဲ၏ အင်္ကျီကို ရှာဖွေရာ တွင် သေနတ်တစ်လက်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။

တို။ ။'ကိုယ့်ကိုယ်ကို အစတုံး စီရင်တော့မယ်လို့လား လူကလေးရယ်'

ရဲ။ ။'လူ့ပြည်မှာ ကျွန်တော် ကြာကြာနေရင် ကြာကြာကြီး ဆင်းရဲဒုက္ခသာ ရှိပါတော့တယ် နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော်ဖြင့် ရင်ကွဲပြီ၊ မျှော်လင့်ချက်အားလုံး ကုန်ပြီ။ သူ့နောက်ကို ကျွန်တော် မြန်မြန်လိုက်တော့မယ် နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော့်ကို မတားပါနဲ့ တော့၊ ရှိကြီးခိုးပါရဲ့'

တို။ ။'သည်းခံပါဦး လူကလေးရယ်'

ရဲ။ ။(ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထ၍)'ဘာ သည်းခံရမှာလဲ။ ခင်ဗျားက ဘာလာ ရှုပ်တာလဲ။ ခင်ဗျား တတ်နိုင်သလေး ဘာလေးနဲ့ ကတိထားပြီး ဘယ်မှာလဲ ခင်ဗျား တတ်နိုင်တာ။ ဘယ်မှာလဲ ကျွန်တော့်ဗလင်တိုင်။ ပေးပါဗျာ သေနတ်'

တို။ ။'မလုပ်နဲ့ လူကလေး။ မလုပ်ရဘူး'

ရဲ။ ။'လုပ်ရင် ခင်ဗျားနဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ။ ခင်ဗျားက တားမြစ်နိုင်ရအောင် ခင်ဗျားက ဘယ်သူမို့လဲ'

တိုင်။ ။'ကျွန်ုပ် တားပိုင်ခွင့် အရေးရှိလို့ တားတာပေါ့ မော်ရဲ။ မောင့်ဖခင်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေမယ်လုပ်တုန်းက ဘယ်သူ့ကြောင့် မသတ်ဖြစ်တာ မှတ်သလဲ။ ကျွန်ုပ်ကြောင့်။ ဟိုတုန်းက အိတ်နီကလေးနဲ့ ထည့်ပြီး ငွေတွေပို့လိုက်တာ ဘယ်သူ မှတ်သလဲ။ ကျွန်ုပ်ပဲ။ ဖာရွန်းသင်္ဘောကို ကုန်စည်တွေနဲ့တကွ ပြန်ပို့လိုက်တာ ဘယ်သူ မှတ်သလဲ။ ကျွန်ုပ်ပဲ။ မောင် ငယ်ငယ်တုန်းက ပွေ့ဖက်ပြီး ချီလာခဲ့တဲ့ အက်ဒမန် ဒန်တီ ဆိုတာဟာ ကျွန်ုပ်ပဲ'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် မျက်လုံးများပြူးလျက် နယ်စားကြီးကို ငေးကြည့်နေရာမှ မြေပေါ်တွင် ဒူးထောက်ပြီးလျှင် နယ်စားကြီး၏ခြေရင်း၌ ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် ဖြစ်နေ လေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ယုယကြင်နာသော အမူအရာနှင့် မော်ရဲ၏ လက်ကိုကိုင်ကာ ဆွဲထူလေ၏။

တို။ ။'ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ် တားမြစ်ပါတယ်။ မတော်ပါဘူး၊ လူကလေးရယ့်နော်'

ရဲ။ ။'ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသတ်ရင်လည်း ကျွန်တော့်အသက် မရှည်ပါဘူး။ ရင်ကွဲနာနဲ့ သေမှာပါပဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'သေနိုင်ပါ့မလား မောင်ရယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း အကြီးအကျယ် ဝမ်းနည်းခဲ့ရ ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ'

ရဲ။ ။'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်လောက် မဆိုးပေဘူး မှတ်တယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။'မောင့်ဟာက တစ်ခါတည်း သေရုံ သေသွားတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာတော့ သူကိုယ်တိုင် ထောင်ထဲကျနေပြီး ကိုယ်နဲ့ ယူတော့မည့်ဆဲဆဲ ရှိနေတဲ့ ရည်းစားသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်သူက မတရား လုယူသွားတဲ့ အဖြစ်ပါကလား မောင်ရယ်။ ဒီထက် ဆိုးရင်သာ ဆိုးတော့မပေါ့။ ဘယ်က လျော့လိမ့်မှာလဲ မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။ (သက်ပြင်းချလျက်) 'ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လို လုပ်စေချင်ပါသလဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'တစ်ခုလောက် ကတိထားစေချင်တယ် လူကလေး'

ရဲ။ ။'ဘယ်လို ကတိမျိုးပါလဲ ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ဒီကနေ့ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက် ရှိပြီ။ နောက်တစ်လတိတိ ကြာလို့ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့မှာ မောင့်စိတ်ထဲ၌ လောကကြီးမှာ နေလို့ဖြင့် မဖြစ် တော့ဘူး မှတ်ထင်သေးလို့ ရှိရင် မောင့်သဘောအတိုင်း ပြုလုပ်ပါတော့။ သို့သော် ဒီတစ်လ အတွင်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တဆုံးတစ မစီရင်ပါဘူးလို့ ကတိထားစေချင်တယ် မောင်။ ဘယ့်နှယ်လဲ'

ရဲ။ ။'ကိုင်း–ဒါဖြင့် ကတိထားရုံ မကဘူး၊ ကျွန်တော်က ကျမ်းရွက်ပြီး သစ္စာပြု ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ဒီတစ်လအတွင်းမှာ ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခဲ့သည် ရှိသော် ဗလင်[illegible]နဲ့ ယခုလွဲရုံသာမက သေသည့်နောက်၌လည်း လွဲရပါစေသား'

တို။ ။'ကိုင်း ကျေနပ်ပါပြီ။ ဒါထက် ဒီအတောအတွင်းမှာ ဟောဒီအခန်း လာပြီး ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ မောင် နေရမယ်'

ရဲ။ ။'ဟောဒီ ဘယ်ရောက်သွားလို့လဲ ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ကိစ္စရှိလို့ ဟောဒီ သွားပြီ'

ရဲ။ ။'ပြန်လာမယ် ဟုတ်လား ခင်ဗျာ'

တို။ ။'သူပြန်လာဖို့ မရှိဘူး။ ကျွန်ုပ်က လိုက်ရမယ်'

ရဲ။ ။'ကောင်းပါပြီ၊ လာနေပါ့မယ် နယ်စားကြီး'

ထို့နောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် သချိုင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေ၏။

အခန်း ၇၇

ပစ္စည်း ခွဲဝေကြခြင်း

အဲလ်ဘတ်တို့ သားအမိ နှစ်ယောက်သည် စိန်ဂျာမိန်လမ်းရှိ အိမ်တစ်ဆောင်၏ အောက်ထပ်တွင် ငှားရမ်းနေထိုင်လျက်ရှိရာ ၎င်းနေအိမ် အပေါ်ထပ်၌ကား ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်သည် လျှို့ဝှက်စွာ နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုလူသည်

၎င်းနေအိမ်သို့ ရံဖန်ရံခါမျှသာ လာရောက်လေ့ရှိရာ ထိုကဲ့သို့ လာရောက်သောအခါမှာ၌ မျက်နှာကို လုံခြုံစွာ ခေါင်းမြီးခြုံလျက် အထက်တန်းစားထဲကနှင့်တူသော မိန်းမ တစ်ယောက်လည်း ထိုအိမ်သို့ ဝင်၍ တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီ စသည်ဖြင့် တိုင်ပင်လေ့ရှိ၏။ ယောကျ်ားမှာ အခြားလူမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ သိဟောင်း ကျွမ်းဟောင်း ဖြစ်သော ဒီဘရေးပင် ဖြစ်ရာ မိန်းမမှာမူ လေဒီဒန်ဂလားပင် ဖြစ်၏။

ဒီဘရေးနှင့် လေဒီဒန်ဂလားတို့သည် တိတ်တိတ်ပုန်း ချစ်ကြိုက်လာခဲ့ကြရာ ဒန်ဂလားသည် ထိုအခြင်းအရာကို ရိပ်မိသော်လည်း အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် မသိဟန်ဆောင် နေထိုင်လာခဲ့၏။ ဒန်ဂလား ထွက်သွားပြီးသည့် နောက်တစ်နေ့၌ လေဒီဒန်ဂလားသည် ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းမြီးခြုံလျက် ထိုအိမ်သို့ ရောက်လာ၍ အဆင် သင့် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိသော ဒီဘရေးနှင့် တွေ့ဆုံလေ၏။ ဆိုက်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လေဒီဒန်ဂလားသည် ဒီဘရေးအား စာတစ်စောင်ကို ထုတ်ပြလေရာ ဒီဘရေးလည်း အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရလေ၏။

"သစ္စာရှိလှသော ဇနီး လေဒီဒန်ဂလားသို့"

ဤစာကို သင်ဖတ်ရသော အချိန်တွင် သင်၌ လင်ယောကျ်ား မရှိတော့ပြီ။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်သည် ကြွေးကျန်သော ငွေ ၅ သန်းနှင့် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သင်၏အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်ုပ် အလုံးစုံ ရိပ်မိသော်လည်း သမီး ကလေး၏ မျက်နှာကို ထောက်၍ မျက်စိမှိတ်နေခဲ့၏။ ယခုမူကား သမီးကလေးလည်း မရှိတော့ပြီ။ သင်နှင့် လက်ထပ်သည်မှစ၍ ကျွန်ုပ်၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာများသည် ဒီရေတက်သကဲ့သို့ တိုးတက်လာ ခဲ့ရာ ယခုမူကား ကျိန်စာသင့်သကဲ့သို့ တစ်နေ့တခြား ဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားလာခဲ့လေပြီ။ သို့သော် သင့်မှာ ကျွန်ုပ် ရိပ်မိသလောက် သိုဝှက်ထားသော ပစ္စည်းများ ရှိပါသေး၏။ မည်သူ၏ လက်ဝယ်၌ ရှိနေသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ၎င်းပစ္စည်းများဖြင့် တတ်နိုင် သလောက် စိတ်ချမ်းသာအောင် ကြံဖန်နေရစ်ပေတော့။ ယခုအချိန် မှစ၍ သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုယ့်ဝန် ကိုယ်ထမ်း ကိုယ့်လမ်း ကိုယ် သွားကြပါကုန်အံ့။

ချစ်မြတ်နိုးလှသော ခင်ပွန်းသည်

ဘေရွန်ဒန်ဂလား

စာကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် ဒီဘရေးသည် လေဒီဒန်ဂလား၏ မျက်နှာတို ကြည့်၍ လျက်–

www.burmeseclassic.com

ရေး။ ။'ဘယ့်နယ်လဲ...'

လား။ ။'ဘယ်နယ့်လဲလို့ ကျွန်မက မေးဖို့ ရှိပါတယ်'

ရေး။ ။'ကျွန်တော့်ကို မေးရင် နည်းလမ်းရှိတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြရုံပေါ့'

လား။ ။'နည်းလမ်းက ဘယ်လိုလဲ'

ရေး။ ။'နည်းလမ်းက နှစ်ဦးဆိုင်ပစ္စည်းကို ထက်ခြမ်းခွဲပြီး ကိုယ့်လမ်း ကို[ယ်] သွားကြရုံပေါ့'

လား။ ။(အလွန်စိတ်ပျက်သော အမူအရာနှင့်) 'ကောင်းလှပါပြီရှင်၊ ခွဲ[ကြ] ပါတော့'

၎င်းနောက် ဒီဘရေးသည် စက္ကူနှင့် မင်တံတို့ကို ယူ၍ တွက်ချက်လေ[ရာ] စုစုပေါင်း ပစ္စည်း ၂ သန်းခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ရေး။ ။'နှစ်ဦးဆိုင် ငွေပေါင်း ၁၉၉၈၉၉၅ ရှိတယ်။ သို့သော်လည်း စစ်[စစ်] ပေါက်ပေါက် တွက်ချက်မနေလိုပါဘူး။ လေဒီဒန်ဂလားက တစ်သန်းတိတိ ယူသွား[ပါ] တော့။ ကျွန်တော်က အစွန်းအကြွေတွေ ယူရစ်ပါတော့မယ်'

[လား]။ ။'ကောင်းလှပါပြီရှင်'

ရေး။ ။'ချက်လက်မှတ် ယူမလား၊ ငွေသား ယူမလား'

လား။ ။'ငွေသားနည်းနည်းနဲ့ ချက်လက်မှတ် ပေးပါတော့'

ထိုအခါ ဒီဘရေးသည် မိမိအကျႌအိတ်ထဲ၌ ရှိသော ငွေစက္ကူများကို ထုတ်ရေ[တွက်ရာ] ၃၀၀၀ဝ ဖိုးခန့် ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်နှင့် ၉၉၇၀၀၀ တန် ချက်လက်မှတ်တစ်ခု ရေး[၍] လျှင် ချက်ရော ငွေစက္ကူများပါ လေဒီဒန်ဂလားလက်သို့ ထည့်လိုက်လေ၏။ လေ[ဒီ] ဒန်ဂလားသည် ချက်လက်မှတ်နှင့် ငွေစက္ကူများကို အိတ်ကလေးတစ်လုံးထဲသို့ ထည့်[၍] ဒီဘရေးအား နှုတ်မျှပင် မဆက်ဘဲ လှေကားမှ ဆင်းသွားလေ၏။ ဒီဘရေးလည်း ဦးခေါင်းယမ်းကာ ကျန်နေရစ်လေ၏။ ဤသည်ကား မျောက်မထားတတ်သော မိန်းမ[တို့] ကြုံတွေ့တတ်သော မွေတာသဘောပေတည်း။ လင်ကြီး၏လက်ထဲ၌ ရှိစဉ် လင်ငယ်က မြတ်နိုးလေယောင် ပြုတတ်သော်လည်း လင်ကြီးနှင့် ကွဲကွာ၍ မိမိအပေါ်သို့ ဝန်တ[င်] လာမည်ဟု သိမြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လင်ငယ်လုပ်သူက ခွာ၍ ချတတ်ပေ[၏]။ လင်ကြီးရှိလျက်နှင့် မျောက်မထားသော မိန်းမအား လင်ငယ်သည် စင်စစ် မြတ်နိုးသ[ည်] ဟူ၍ မရှိနိုင်ဘဲ "သူ့လက်ထဲ၌ မျောက်မထားလျှင် ငါ့လက်ထဲ၌လည်း အခြားယောက်[ျား] တစ်ယောက်နှင့် မျောက်မထားမည်သာ ဖြစ်သည်"ဟု လင်ငယ်က ယူဆပြီးသာလျှ[င်] ဖြစ်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် များစွာသော သစ္စာမဲ့ မိန်းမများမှာ လင်ကြီးမိ၍ သတ်ဖြ[တ်] ခြင်း မခံရပါလျှင်လည်း နောက်ဆုံးတစ်နေ့၌ လင်ငယ်၏ "ကန်ချ"ခြင်း ခံကြရသည်သာ ဖြစ်၏။

ထိုအိမ်အပေါ်ထပ်၌ သစ္စာမဲ့သော မိန်းမနှင့် လင်ငယ်တို့သည် ပစ္စည်းများ ခွဲဝေလျက် ရှိကြစဉ် အောက်ထပ်တွင်လည်း သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည် အလားတူ ခွဲဝေလျက် ရှိကြလေ၏။ အဲလ်ဘတ်သည် နယ်စားကြီး ညွှန်ကြားလိုက်သော နေရာတွင် တူးဖော်သောအခါ ရွှေဒင်္ဂါးပြားရေ ၁၅၀ ကို တွေ့ရှိလေရာ ၎င်းမှာ ဖရန့်ဒင်္ဂါး ၃၀၀၀ ခန့်နှင့် ညီမျှ၏။ ထို့ပြင် အဲလ်ဘတ်သည် မိမိနာရီကို ဖရန့်ဒင်္ဂါး ၁၀၀ နှင့် လည်းကောင်း၊ ရွှေကြိုးကို ၃၀၀ နှင့် လည်းကောင်း ရောင်းချပြီးသည့်ပြင် အာဖရိကတိုက်တွင် စစ်မိုလ် ကလေးအဖြစ်နှင့် အမှုထမ်းရန် လက်မှတ်ထိုးခဲ့သည့်အတွက်လည်း စရန်ငွေ ၁၀၀၀ ရရှိခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ စုစုပေါင်း ဖရန့်ဒင်္ဂါး ၄၄၀၀ ရှိသည့်အနက် အိမ်လခနှင့် အခြား အသေးအဖွဲ့ အသုံးစရိတ်များကို နုတ်လိုက်သည့်အခါ ၄၀၀၀ ကျော် ကျန်ရှိသေး၏။

ဘတ်။ ။'ကိုင်း မေမေ၊ ငွေ ၄၀၀၀ တောင်ဆိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ၂ နှစ် လောက်တော့ မေမေ စားသောက်ဖို့ ရပြီ။ နောက်ထပ် ကျွန်တော် ငွေရရင်လည်း ကျွန်တော် တင်ပို့လိုက်ဦးမယ်ပေါ့။ မေမေ နေတော့ ဘယ်မှာ နေရစ်ချင်သလဲ... မေမေ'

ဒီ။ ။'မေမေမွေးတဲ့ မာဆေးမြို့မှာ နေရစ်ပါရစေ... သားရယ်။ ဒါထက် အာဖရိကတိုက်ကိုတောင် ငါ့သား သွားရမယ်ဆိုရင် မေမေလွမ်းတာနဲ့ ရင်ကွဲနာကျပြီး သေရတော့မယ် သားရယ်'

ဘတ်။ ။'ဒီလိုဖြစ်ရိုးလား မေမေရယ်။ ဒီပြင်လူတွေလည်း ဒီလိုသွားနေကြတာ ကပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ မေမေ့အနားမှာ နေချင်တာပေါ့။ နို့ပေမယ့် တစ်သက်လုံး ကြီးပွားဖို့ အရေးက ရှိသေးတယ် မေမေရဲ့'

ဒီ။ ။'ငါ့သားပြောတာတော့ မှန်ပါတယ်။ နို့ပေမယ့် မေမေ့မှာတော့ ဒီပြင် လူတွေနဲ့ မတူဘဲ စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေ ဆက်ဆက်ပြီး တွေ့ရလွန်းလို့ပါ'

ဘတ်။ ။''ကျွန်တော် ကြီးပွားလာတာ၊ တိုင်းပြည်အကျိုး သယ်ပိုးတာတွေကို မေမေ မြင်ရတော့ စိတ်ချမ်းသာလာမှာပေါ့ မေမေ'

နောက်ဆုံး၌ အဲလ်ဘတ်မှာ စစ်တပ်နှင့်အတူ အာဖရိကတိုက်သို့သွားရန်၊ မိခင် မာဆဒီမှာ မာဆေးမြို့၌ နေရစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၇၈

တရားသူကြီး ဗီလီဗို့

ဓာတ်ချောင်းကိုသတ်သော အဖြူယာ သို့မဟုတ် ဘယ်နီဒက်တို့၏ အမှုကို စစ်ဆေးရမည့် တနင်္လာနေ့၌ တရားသူကြီး ဗီလီဗို့သည် စာကြည့်ခန်း၌ထိုင်ကာ ဆိုင်ရာအမှုတွဲများကို ဖတ်ရှုစဉ်းစားလျက် ရှိ၏။ နံနက်စာ စားချိန်တိုင် ရောက်လတ်သော် အစေခံသည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၍-

ခံ။ ။'၁၁ နာရီ ထိုးနေပါပြီ။ ၁၂ နာရီမှာ အမှုစစ်ဆေးစရာ ရှိတယ်လို့ မင်းကတော်ကြီးက သတိပေးခိုင်းပါသည်'

ဗို့။ ။'အေးလေ၊ ဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

ခံ။ ။'မင်းကတော်ကြီးက အဝတ်လဲထားပါသည်။ ရုံးလိုက်ပြီး အမှု နားထောင်ရမလားလို့ မေးခိုင်းပါသည်'

ဗို့။ ။'သူနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ခံ။ ။'ဒါဖြင့် မင်းကတော်ကြီးကို မလိုက်နဲ့လို့ ပြောလိုက်ရပါမလား'

ဗို့။ ။'သူ့အခန်းကို ငါလာမယ်လို့ ပြောလိုက်။ သူနဲ့ စကားပြောစရာ ရှိတယ်'

တစ်စကဏမျှ ကြာလတ်သော် ဗီလီဗို့သည် အမှုတွဲကို ချိုင်းတွင်ပိုက်လျက် လေဒီ ဗီလီဗို့အခန်းသို့ သွားလေ၏။ လမ်းခရီးတွင် ဗီလီဗို့သည် ဖခင် နော်တီယားယား ကုလားထိုင်ပေါ်၌ မြင်ခဲ့ရာ အဘိုးကြီး၏ မျက်နှာထားမှာ မိမိအား ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့နေသည့် လက္ခဏာရှိသောကြောင့် ဗီလီဗို့သည် မိမိ စိတ်ကူးထားသော အကြံအတိုင်း ပြုလုပ်အံ့တကားဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချလာခဲ့၏။ လေဒီဗီလီဗို့မှာ ဆိုဖာကြီးပေါ်တွင် သတင်းစာ ဖတ်လျက် ရှိရာ ဗီလီဗို့ ဝင်လာသောအခါ၌-

မယား။ ။'ဘာဖြစ်လို့လဲ မျက်နှာမကောင်းလှပါကလား။ နံနက်စာ မစားရသေးတော့ဘူးလား'

လင်။ ။(ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ အနီးရှိ သားကလေး အက်ဒွပ်ဘက်သို့ လှည့်၍) 'အက်ဒွပ် အပြင်ထွက်သွားလိုက်စမ်း'

သားကလေးသည် မသွားဘဲ ငြင်းနေလေ၏။

လင်။ ။'ဟေ့...ကောင်ကလေး၊ ထွက်သွားဆို ထွက်သွားလိုက်စမ်း'

သားကလေးလည်း ငိုမဲ့မဲ့နှင့် ထွက်သွားလေ၏။

မယား။ ။'ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

လင်။ ။'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ တစ်ခု မေးချင်တယ်။ မင်း ခါတိုင်း သုံးသုံးနေတဲ့ အဆိပ်ဟာ ဘယ်နေရာမှာ ထားသလဲ'

မယား။ ။'ဘယ့်နှယ်စကားလဲ။ ကျွန်မ နားမလည်ပါဘူး ရှင်'

လင်။ ။(တည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်) 'ဘာနားမလည်တာလဲ။ ကျွန်ုပ် ...ယောက္ခမ ယောက်ျားသူကြီးရယ်၊ မိန်းမသူကြီးရယ်၊ အစေခံ အဘိုးကြီးရယ်၊ သမီး ဗလင်တိုင်ရယ် အဲဒီလေးယောက်ကို သတ်လိုက်တဲ့ အဆိပ်ဟာ ဘယ်နေရာမှာ ဝှက်ထားသလဲလို့ မေးပါတယ်'

မယား။ ။(လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်လျက်)'ဘာပြောလိုက်တာလဲ ရှင်'

လင်။ ။'မင်းက မေးဖို့ အလုပ် မရှိပါဘူး။ မေးတာကို ဖြေဖို့သာ အလုပ်ရှိပါတယ်'

မယား။ ။'ဒါဖြင့် လင်အမေးနဲ့ မေးခြင်းလား၊ တရားသူကြီး အမေးနဲ့ မေးခြင်းပါလားရှင်'

လင်။ ။'တရားသူကြီး မေးတယ်။ လင် မမေးဘူး'

မယား။ ။'အိုရှင်...အိုရှင်...အို အို အို'

ဤမျှထက် တိုး၍ မဖြေနိုင်တော့ချေ။

လင်။ ။'မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်ဘူး ဟုတ်စ။ ဒါဖြင့် ဟုတ်တာပေါ့၊ မငြင်းနိုင်တော့ဘူး ဟုတ်စ'

လေဒီဗီလီဗို့သည် မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဖုံးလျက် –

'အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရှင်... မှားပါလိမ့်မယ်...'

လင်။ ။'သူ့တစ်ပါးကို သတ်ရက်ပြီး လူသိရင် ဘယ်လိုဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ တွက်မထားဘူးလား။ လူသိရင် အရှက်ကွဲတော့ မခံဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စီရင်မယ်လို့ ပြင်ဆင်ပြီး မထားဘူးလား'

လေဒီဗီလီဗို့သည် ကြမ်းပေါ်တွင် ဒူးထောက်လျက် တောင်းပန်လေ၏။

လင်။ ။'တောင်းပန်တယ်ဆိုတာ အပြစ်မပေါ်ခင်က ဖွင့်ပြောပြီး တောင်းပန်ရတယ်။ မလုံနိုင်လို့ ပေါ်လာတော့မှ တောင်းပန်နေလို့ ဘာမျှ အကြောင်းမထူးဘူး။ အပြစ်အတိုင်း စီရင်ဖို့သာ နည်းလမ်း ရှိတယ်'

မယား။ ။'အလိုလေး... စီရင်ရက်တော့မလား အစ်ကိုကြီးရယ်'

လင်။ ။'သူ့တစ်ပါးကို တရားစီရင်နေတဲ့ တရားသူကြီးရဲ့ မယားဖြစ်ပြီးကောလို့ ချမ်းသာရာရမယ် ထင်သလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဦးအောင် စီရင်လျှင် စီရင်၊ မစီရင်လျှင် တရားဥပဒေအတိုင်း ခေါင်းဖြတ်ခံပေတော့။ ဒါပဲ ရှိတယ်'

လေဒီဗီလီဗို့မှာ ပြင်းပြစွာ တုန်လှုပ်သည်နှင့် ဟစ်အော်လိုက်မိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်။ ။'သို့သော် ရုံးပြင်ကနားတက်ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုပါ အရှက်မခွဲပါနဲ့တော့ ကိုယ့်တရားကိုယ်သာ စီရင်ပါတော့ မင်းကတော်'

မယား။ ။'အောင်မယ်လေး ရက်စက်ပါပေ့ အစ်ကိုကြီးရယ်'

လင်။ ။'ကိုယ် ရက်စက်တာကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ'

မယား။ ။'ချမ်းသာပေးပါ အစ်ကိုကြီးရယ်'

လင်။ ။'မပေးနိုင်ဘူး'

မယား။ ။'ကျွန်မကို ချစ်တဲ့ မေတ္တာကို ထောက်ထားပြီး ချမ်းသာပေးပါ အစ်ကိုကြီးရယ်'

လင်။ ။'မပေးနိုင်ဘူး'

မယား။ ။'သားကလေး မျက်နှာကို ထောက်ထားပါဦး အစ်ကိုကြီးရယ်'

လင်။ ။'မထောက်နိုင်ဘူး။ ကျွန်ုပ် ပြန်လာတဲ့အခါမှာ အရှင်တွေ့ရရင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ပုလိပ်ခေါ်ပြီး အပ်ရလိမ့်မယ်။ ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ထား၊ ကြားရဲ့လား'

လေဒီဗီလီဗိုမှာ ကြမ်းပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက်ရှိနေရာ ဗီလီဗိုလည်း အိမ်မှ ထွက်လာ၍ ရုံးသို့ သွားလေ၏။

အခန်း ၇၉

တရားရုံးတော်

ဘယ်နီဒက်တို၏ အမှုမှာ ပါရစ်မြို့တော်ကြီး တစ်မြို့လုံးက စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြသည့်အတွက်ကြောင့် ထိုအမှု စစ်ဆေးသောနေ့တွင် ဂုဏ်အသရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ လာရောက်နားထောင်ကြသဖြင့် တစ်ရုံးလုံး ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အမှုမစစ်ဆေးမီ တစ်နာရီခန့် အချိန်၌ပင်လျှင် ဝတ်စားတန်ဆာ ကောင်းမွန်စွာ ဆင်ယင်ဝတ်စားထားသည့် လူကုံထံသမီးများ၊ "လူပေါ်ကြွား"များသည် အကောင်းဆုံးသော နေရာတွင် စုရုံးရောက်ရှိ နေကြလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သိကျွမ်းဟောင်းများဖြစ်သော ဘိုချမ်း၊ ဒီဘရေး၊ ရေးနော့ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ထိုလူစုများအနက်တွင် ပါဝင်ကြလေ၏။ နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုမှုကား မလာရောက်ချေ။

၁၂ နာရီထိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တရားသူကြီးအဖွဲ့သည် ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၍ ပရိသတ်တို့လည်း တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိ၏။ ထို့နောက် ဂျူရီလူကြီးများသည်

မိမိတို့နေရာ၌ အသီးသီး ထိုင်ကြလေ၏။ ဗီလီဗိုမှာ တရားသူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ ၎င်းတရားသူကြီးအဖွဲ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌလည်း ပါရှိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ပုလိပ်အရာရှိများသည် တရားခံ ဘယ်နီဒက်တိုကို ရုံးခန်းတစ်ခုထဲသို့ ခေါ်လာ၍ ကြက်တူရွေးတန်းထဲသို့ သွင်းလိုက်ကြလေ၏။

တရားခံမှာ လူသတ်မှုနှင့် စစ်ဆေးခြင်း ခံရမည် ဖြစ်သော်လည်း ၎င်း၏ အမူအရာမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသည့် လက္ခဏာ မရှိဘဲ အတော်အတန် တည်ကြည်ငြိမ်သက်သည်ဟု ပရိသတ်က ပြောကြရ၏။ ဘယ်နီဒက်တိုသည် ကြက်တူရွေးအခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဥက္ကဋ္ဌအားလည်းကောင်း၊ ဗီလီဗိုအားလည်းကောင်း အတော် ကြာရှည်စွာ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သေး၏။ တရားခံက မိမိအမှုကို လျှောက်လဲရန် အတွက် ရှေ့နေ အလိုမရှိဟု ပြောသော်လည်း ရုံးတော်က ထုံးစံအတိုင်း ရှေ့နေ တစ်ယောက် ထည့်ပေးထားလေ၏။

ဥက္ကဋ္ဌသည် တရားခံအား စွပ်စွဲချက်များ ရေးသားထားသည့် စာရွက်ကိုယူ၍ ပြတ်သားသောအသံဖြင့် ပီသစွာ ဖတ်ပြလေ၏။ ထို့နောက်မှ–

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'တရားခံ မောင်မင်းအမည် ဘယ်သူလဲ ...'

ခံ။ ။'ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောပါရစေ။ ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်းမေးရင် မေးရိုးမေးစဉ်အတိုင်း မမေးစေလိုပါ။ အစီအစဉ် ပြောင်းလဲပြီး မေးစေလိုပါသည်။ ကျွန်တော် ပြောသလို မမေးရင် ကျွန်တော် ဖြေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ ...'

ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်တကွ တရားသူကြီးအဖွဲ့သည် အံ့သြစွာနှင့် ငေးကြည့်နေကြရာ တရားခံမှုကား ခပ်အေးအေးပင် ရပ်နေလေ၏။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။'မောင်မင်း အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ ...'

ခံ။ ။'၂၁ နှစ်ပြည့်ဖို့ ရက်အနည်းငယ် လိုပါတော့သည်။ အမှန်အတိုင်းမှာ ၁၈၁၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ညမှာ မွေးဖွားပါသည် ...'

ဗီလီဗိုသည် ရေးမှတ်လျက်ရှိရာမှ ထိုနေ့စွဲကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဦးခေါင်း ထောင်၍ ကြည့်မိသေး၏။

ဋ္ဌ။ ။'ဘယ်မှာ မွေးသလဲ'

ခံ။ ။'အတူလီလမ်းမှာ မွေးဖွားပါသည်'

ထိုအခါ ဗီလီဗိုသည် ဒုတိယအကြိမ် ဦးခေါင်းထောင်ကြည့်ရာမှ တရားခံအား စိုက်ငေးနေမိလေ၏။ တရားခံမှာမူ မျက်နှာကို ပိုးလက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ချွေးသုတ်လျက်ရှိ၏။

ဋ္ဌ။ ။'အလုပ်အကိုင်ကော'

ခံ။ ။(တည်ငြိမ်လှသော အသံဖြင့်) 'ပထမတော့ လက်မှတ် လိမ်ထိုးတဲ့ အလုပ် လုပ်ပါသည်။ ဒီနောက် သူခိုးအလုပ် လုပ်ပါသည်။ ဒီနောက် လူသတ်တဲ့အလုပ် လုပ်ပါ သည်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗီလီဖို့မှာ မျက်နှာ၌ သွေးဆုတ်လျက်ရှိရာမှ နီမြန်းလာလေ၏။ ထို့နော[illegible] ထိုင်ရာမှထ၍ အသက်ရှုကျပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေ၏။ ထိုအခါ တရားခံက–

ခံ။ ။'တရားသူကြီးမင်း ဘာအလိုရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ...'ဟု မေးရာ ဗီလီဖို့လည်း တစ်ဖန် ထိုင်ချလိုက်လေ၏။

ဌ။ ။'တရားခံ မောင်မင်းနာမည်ကို ယခု ပြောတော့မည်လား။ ကိုယ့် ဖြစ်ရ[illegible] တွေကို ကိုယ် အသားယူချင်တဲ့ လူဆန်းတစ်ယောက်ပဲ။ နာမည် ဘယ်သူလဲ'

ခံ။ ။'ကျွန်တော့်နာမည်ကို ကျွန်တော် မသိပါ။ သို့သော် ကျွန်တော့်[illegible] နာမည်ကို ကျွန်တော် သိပါသည်။ ပြောရမည်လား'

ဌ။ ။'ဖခင်နာမည် ဘယ်သူတဲ့ လဲ'

ခံ။ ။'ကျွန်တော့်ဖခင်ဟာ တရားသူကြီး ဗီလီဖို့ပါ တဲ့'

ထိုအခါ တရားရုံးတော် တစ်ခုလုံးသည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သွား[illegible] ၏။ အတန်ငယ် တိတ်ဆိတ်လာသောအခါ–

ဌ။ ။'မောင်မင်းက တရားရုံးတော်ကို ကျီစယ်စရာ မှတ်သလား။ တ[illegible] စော်ကား[illegible]ခံပါတကား...'

ထိုခဏ၌ အံ့မှုနားထောင်ကြသော ပရိသတ်အနက်မှ မိန်းမတစ်ယောက်သည် မူးမေ့သွားသည်နှင့် နာပုလင်းများ ကမ်းလှမ်းပေးကြရလေ၏။

ခံ။ ။(တည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်)'ဥက္ကဋ္ဌမင်း ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်သည် ရုံးတော်[illegible] ကျီစယ်လိုသော အကြံအစည် မရှိပါ။ ကျီစယ်ရမည့်နေရာ မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော် သိပါသည်။ အသက်ကို မေး၍ ကျွန်တော် ပြောပြပါသည်။ မွေးဖွားရာ[illegible] အရပ်ကို မေး၍ ကျွန်တော် ပြောပြပါသည်။ အလုပ်အကိုင်ကို မေး၍ ကျွန်တော် ပြောပြ[illegible] ပါသည်။ အမည်ကိုမေး၍ ကျွန်တော့်အမည်ကို မသိသောကြောင့် ဖခင်၏ အမည်ကို ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်ကား ဗီလီဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ မယုံလျှင် ကျွန်တော်[illegible] သက်သေပြနိုင်ပါသည်...'

ပရိသတ်နှင့်တကွ တရားသူကြီးများသည် တရားခံက ပြက်ရယ် ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်၊ အတည်ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်စိတ်ချကြသည်နှင့် ဗီလီဖို့အ[illegible] လူအများက ဝိုင်း၍ စိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

ဌ။ ။'နို့...မောင်ဟာ ဘယ်နီဒက်တို ခေါ်တယ်ဆို။ မိဘ မရှိဘူးဆို...'

ခံ။ ။'ဒါတော့ ပြောချင်သလို ကျွန်တော် ပြောထားတာပေါ့။ ဟိုတုန်းက အမှု[illegible] အတိုင်း ဖွင့်ပြောထားရင် အခုလို ပြောခွင့်မရဘဲ နေမှာစိုးလို့ တော်အောင် လျော်အောင် ပြောထားရတာပေါ့ ဥက္ကဋ္ဌမင်း။ ဒီပြင် သိချင်သေးသလား။ ကျွန်တော့်ကို မွေးမွေးချင်း ကျွန်တော့်ဖခင်က မိခင်ကို ကျွန်တော် သေပြီပြောပြီး အိမ်နောက်က ဥယျာဉ်ထဲ သွားပြီး အရှင်လတ်လတ် မြှုပ်ပစ်လိုက်ပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌမင်း...'

ထိုအခါ တစ်ရုံးလုံး ကြက်သီးမွေးညင်း ထ မိလေ၏။

ဌ။ ။'ဒီလို အဖြစ်အပျက်တွေကို မောင်မင်း ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'

ခံ။ ။'ဒီလိုပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ဖခင်အပေါ်မှာ ရန်ငြိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် က ဥယျာဉ်ထဲက စောင့်နေတုန်း ဖခင်ပေါ်လာပြီး မြေကြီးထဲ မြှုပ်နေလေတော့ ဒီလူက သူ့ကို ဓားနဲ့ထိုးပြီး ပစ္စည်းမှတ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ယူသွားပါရော ခင်ဗျာ။ သူတို့ မွေးကျွေး လို့ ကျွန်တော် ကြီးပြင်းလာရပါတယ်...'

တစ်ရုံးလုံး ဆိတ်လျက် နားထောင်နေကြလေ၏။

ဌ။ ။'ဆိုပါဦး...'

ခံ။ ။'သူတို့ မောင်နှမက ကျွန်တော့်ကို မွေးကျွေးလို့ အတော် ကြီးပြင်းလာတော့ ကျွန်တော်က လူဆိုးလူမိုက်ကလေးတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ဆိုးသွမ်းမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျိန်ဆဲမိလေတော့ ဟိုလူက မင်းအပြစ် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ မင့်ဖခင်ရဲ့ အပြစ်ပဲဟဲ့ ပြောပြီး အဖြစ်အပျက်တွေကို ကျွန်တော့် ပြန်ပြောပြတာကိုး ခင်ဗျ။ ဒီတော့ ကာ ကျွန်တော် ဆိုးရ မိုက်ရခြင်းဟာ ကျွန်တော့်အပြစ်လား၊ ဖခင်အပြစ်လား စဉ်းစား ကြည့်ကြပါတော့ ဥက္ကဋ္ဌမင်း...'

ဌ။ ။'မောင်မင်း မိခင်ကော...'

ခံ။ ။'မိခင်ကတော့ ကျွန်တော် သေပြီလို့ မှတ်ရှာပါတယ်။ သူ့အပြစ် မဟုတ် ပါပေဘူး။ သူဟာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါလဲလို့ ကျွန်တော် သိလည်း မသိဘူး။ သိလည်း မသိချင်ဘူး'

ထိုခဏ၌ ယခင်က မူးမေ့လျက်ရှိသော မိန်းမသည် စူးရှသောအသံဖြင့် တစ်ချက် တည်း ဟစ်အော်လိုက်ပြီးနောက် သတိလစ်သွားပြန်လေ၏။ ထိုလူများသည် ထိုမိန်းမကို ရုံးခန်းအပြင်သို့ ပွေ့ချီထုတ်ကြရာတွင် မျက်နှာ၌ ဖုံးထားသော အဝတ်သည် ကျွတ်ကျ သွားသည်နှင့် လေဒီဒန်ဂလား ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့မြင်ကြရလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် လေဒီဒန်ဂလား၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဆတ်ခနဲ လန့်ဖျပ်သွားလေသေး၏။

ဌ။ ။'တရားခံ၊ မောင်မင်း ပြောကာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ သို့သော် ပါးစပ်မှ ပြောရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ထင်ရှားအောင် သက်သေပြရလိမ့်မယ်...'

ခံ။ ။'ဗီလီဖို့ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ကြပါတော့။ သက်သေပြနေဖို့ လိုပါသေး သလား...'

ထိုအခါ လူများသည် ဗီလီဖို့အား ဝိုင်း၍ ကြည့်ကြလေရာ ဗီလီဖို့မှာ ဦးခေါင်း စုတ်ဖွားနှင့် ထိုင်ရာမှထ၍ ဗိုလ်ထုအလယ်တွင် ရပ်နေလေ၏။

ခံ။ ။'ဖခင်ကြီးခင်ဗျား၊ သူတို့က သက်သေတောင်းနေပါတယ်။ [illegible] ပြစေချင်ပါသလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖို ။ ‘မပြပါနဲ့တော့ မလိုပါဘူး။ အပိုပါပဲ’

ဌေး ။ ‘ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ပိုရမှာလဲ’

ဖို ။ ‘ကြမ္မာငင်ပြီး ဒီလိုဖြစ်ဖို့ ဖန်တီးလာပြီပဲ။ ကျွန်ုပ် မငြင်းကွယ်လိုတော့ပါဘူး။ ဒီသူငယ် ပြောတာတွေ အားလုံး အမှန်ချည်းပါပဲ လူကြီးမင်း ခင်ဗျား…’

ဌေး ။ ‘မဟုတ်နိုင်တာဘဲ ဗီလီဖို။ အရမ်းစွပ်စွဲခြင်း ခံရလေတော့ မှန်ပြီး ကယောင်ကတမ်း ပြောနေရှာပြီ မှတ်တယ်’

ဖို ။ ‘ကယောင်ကတမ်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းကြီး သတိရပါတယ်။ ဒီသူငယ် စွပ်စွဲတဲ့ အပြစ်အားလုံးကို ကျွန်ုပ် ဝန်ခံပြီး ကျွန်ုပ် နေရာဆက်ခံမည့် တရားသူကြီးထံမှာ ကျွန်ုပ် စစ်ဆေးခြင်း ခံပါတော့မည်’

ထိုအခါ တစ်ရုံးလုံးမှာ အံ့သြခြင်းမကဘဲ အံ့သြလှသည်နှင့် ကြောင်တောင် ဆေး လျက် အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေမိကြသေး၏။ ၎င်းနောက် ဥက္ကဋ္ဌက ဤအမှုကို ထပ်မံစုံစမ်းပြီး နောက်တစ်ပတ်တွင်မှ ဆက်လက်စစ်ဆေးမည်ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ပရိသတ်များလည်း ရုံးခန်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။ ပုလိပ်အရာရှိများလည်း တရားခံ ဘယ်နီ[illegible]တို့အား အတော်အတန် ရှိသေလေးစားသော အမူအရာနှင့် အချုပ်ထောင်သို့ ခေါ်သွင်း သွား[illegible]လေကုန်၏။

အခန်း ၈၀

အပြစ်ဒဏ် ခံရခြင်း

တရားသူကြီး ဗီလီဖို့သည် နဝေတိမ်တောင် အမူအရာနှင့် ရုံးခန်းမှထွက်လာ၍ ရထား ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် အိမ်သို့ အမြန်မောင်းနှင်စေ၏။ ဗီလီဖို့၏ စိတ်ထဲ၌ ဘယ်ကဲ့သို့ ရှိနေသည်ကို ဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်းထက် စာဖတ်ရှုသူတို့ တွေးဆရန် လွဲထားခြင်းက သာ၍ လေးနက်လိမ့်မည် ထင်မြင်မိ၏။

လမ်းခရီးတွင် ဗီလီဖို့သည် လေဒီဗီလီဖို့ မေ့ကျန်ထားသော ယပ်တောင် ကလေးတစ်စင်းကို ရထားပေါ်တွင် တွေ့မြင်သည်နှင့် နံနက်ခင်းက အဖြစ်အပျက်များကို ရုတ်တရက် သတိရမိလေ၏။ စင်စစ်သော်ကား မိမိသည်လည်း လူ၏အသက်ကို သတ်ရက်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလျက် မယားဖြစ်သူအပေါ်၌ ကိုယ်တိုင် အပြစ်ကင်းလေဟန် တင်းတင်းမာမာ ပြုမိချေပြီတကားဟု နောင်တကြီးရလျက် လေဒီ ဗီလီဖို့ကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ချေတော့မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ သန္နိဋ္ဌာန် ချလာခဲ့လေ၏။ မိမိ ပြန်မရောက်မီ လေဒီဗီလီဖို့မှာ လက်လွန်

အားမိချေမည်လောဟု စိုးရိမ်ခြင်းကြီးစွာနှင့် မြင်းရထားကို လျင်မြန်သည်ထက် လျင်မြန် စွာ မောင်းနှင်စေရန် အမိန့်ပေးလေ၏။

နေအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗီလီဖို့သည် ရထားပေါ်မှ ဆင်း၍ ဇနီး၏အခန်းသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးတက်သွားလေ၏။ အဘိုးကြီး နော်တီယား ၏ အခန်း၌ လူနှစ်ယောက် စကားပြောနေကြသည်ကို ဗီလီဖို့ မြင်လိုက်သော်လည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ ပြေးမြဲတိုင်း ပြေးတက်သွားလေ၏။

လေဒီဗီလီဖို့၏ အခန်းသို့ ရောက်၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လေဒီဗီလီဖို့ကို မမြင်သည်နှင့် အိပ်ခန်းထဲ၌ ရှိမည်ဟု အောက်မေ့၍ ပြေးဝင်သွားလေ၏။ အိပ်ခန်းဝသို့ ရောက်သောအခါ တံခါးကို မင်းတုပ်ချထားကြောင်း တွေ့ရသည်နှင့် တံခါးကို ခေါက်ကာ ‘ဟဲလိုက်…ဟဲလိုက်’ဟု နာမည်ကို ခေါ်လေ၏။ မည်သူမျှ မထူးသော်လည်း ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ခု ရွေ့သည့်အသံကို ကြားရသည်နှင့် ‘ဟဲလိုက်…ဟဲလိုက်’ ဟု ထပ်၍ ခေါ်လေ၏။

ထိုအခါ အခန်းတွင်းမှ ‘ဘယ်သူလဲ’ဟု လေသံဖြင့် သဲ့သဲ့ကလေး မေးသံ ကြားရ၏။

‘တံခါးဖွင့်စမ်းပါ။ ကျွန်ုပ်ပဲ၊ မင့်ယောကျ်ားလေ’

သို့ရာတွင် မည်သူမျှ လှုပ်ရှားခြင်းလည်း မရှိ။ တံခါးလည်း မပွင့်ခဲ့ချေ။

ထိုအခါ ဗီလီဖို့သည် သောကတကြီးနှင့် တံခါးကို အတင်းပြေးတိုက်ရာ ကျောင်းခနဲ ပွင့်သွားလေ၏။ အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လေဒီဗီလီဖို့သည် ခုတင်အနီးတွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ကြောင်တောင်တောင် ရှိနေသော မျက်လုံးများဖြင့် ငေးကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

‘ဟဲလိုက်…ဟဲလိုက် ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါ။ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ’ဟု ပခုံးကို ကိုင်လျက် မေးရာတွင် လေဒီဗီလီဖို့သည် တောင့်တင်းသော လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလျက် ‘ပြီးပြီ…ကိစ္စပြီးပြီ၊ ဘာလုပ်ချင်သေးသလဲ’ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရှေ့သို့ ဟပ်ထိုးလဲကျပြီး အသက်ကုန်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ ဗီလီဖို့သည် မရှိမဆန့်ဖြစ်လျက် နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ထွက်လာခဲ့ပြီး လျှင် ‘အက်ဒွပ်ရေ…သားကလေးရေ၊ လူကလေး…လူကလေး’ဟု တကြော်ကြော် ဟစ်အော်ကာ ဤအခန်းမှ ထိုအခန်းသို့ ကူးသန်းပြေးဝင်လျက်ရှိရာ အစေခံများသည်း အလန့်တကြား ပြေးလွှားလာကြလေ၏။

‘အက်ဒွပ်ရေ၊ ဘယ်မှာလဲ။ သားကလေး မမြင်စေနဲ့။ မြန်မြန် ခေါ်သွား[illegible] မယ်။ ဘယ်မှာလဲ အက်ဒွပ်’

‘ခုနင်က သူ့မေမေက ခေါ်လို့ အိမ်ပေါ်တက်သွားတာ မြင်လိုက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟော...သူ့မေမေ ခေါ်တယ် ဟုတ်လား'

၎င်းနောက် ဗီလီဖို့သည် အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်၍ ဇနီးသည်၏ အခေါ အနီးမှ ဖြတ်ပြီးလျှင် အက်ဒွပ်၏ အခန်းဘက်သို့ ပြေးဝင်သွားလေ၏။ အက်ဒွ ဆိုဖာကြီးပေါ်တွင် လဲလျောင်းလျက် ရှိ၏။

'တော်ပါသေးရဲ့ လူကလေးရယ်။ အောင်မယ်လေး ငါ့သားရယ်'ဟု ရေရွတ် သူငယ်ကို ပွေ့ချီနမ်းရှုပ်ရာတွင် အေးစက်စက် တွေ့သည်နှင့် သေချာစွာ ကြည့်လို သောအခါမှ အသက်မရှိကြောင်း သိရှိရလေ၏။ ဗီလီဖို့သည် သူငယ်၏ အလောင်း ပွေ့ဖက်၍ ကယောင်ကတမ်းနှင့် ပြေးလွှားနေစဉ် သူငယ်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ စာတစ်စေ ထွက်ကျလာသည်ကို မြင်သည်နှင့် အလောင်းကို မိခင်၏ အလောင်းအနီး၌ ချထ ပြီးလျှင် စာကို ကောက်ယူ၍ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရလေ၏။

"ကျွန်မ ပြုခဲ့မိသော အပြစ်များမှာ သားကလေးကို ချစ်လှသည့်အတွက်ကြောင့် ပြုမိခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဘယ်မျှလောက် ကြင်နာသော မိခင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို ရှင် သိနိုင်ပါသည်။ ဤမျှလောက် ချစ်ကြင်နာခြင်းရှိသော မိခင်တစ်ယောက်သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သားကို ခွဲခွာ စွန့်ပစ်ထားခဲ့ရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အလျောက် ကျွန်မ၏သားကို ကျွန်မနှင့် အတူ ခေါ်သွားရပါတော့သည်"

ဗီလီဖို့သည် အလောင်းရော စာပါ တွေ့မြင်ပါလျက်နှင့်ပင် မယုံနိုင်သေးသကဲ့ ဖြစ်နေ၍ အလောင်းများအနီးသို့ ပစ်လှဲကာ ကိုင်တွယ် ကြည့်ရှုနေသေး၏။ ထိုနောက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ် ကောင်းလှသော အခြင်းအရာများသည် ဗီလီဖို့၏ စိတ်နှလုံး အစွမ်းကုန် တိုးဖော့ ထိခိုက်စ ပြုလာသည့် လက္ခဏာနှင့် ဗီလီဖို့မှာ ရင်ခေါင်းထဲ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ တိုးထွက်လာသည့် နက်ကျယ် စူးရှလှစွာသော အသံဖြင့် 'ရက်စက် လေရဲ့ ဘုရားသခင်'ဟု ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်မိလေ၏။ နောက်ဆုံး အပြစ်ကျူးလွန်မိသူများအား ဘယ်အခါမျှ သနားကရုဏာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိသော ဗီလီဖို့သည် မိမိ၏ ဒုက္ခများကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ငိုကြွေးတိုင်တန်းရခြင်း အားဖြင့် သက်သာခွင့် ရသည်ဟု မှတ်ထင်တတ်သော လူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဖခင် နော်တီယားအား တိုင်တန်းပြောဆိုရန် ၎င်း၏အခန်းသို့ ကူးသွားလေ၏။

အဘိုးကြီး နော်တီယားမှာမူ တည်ငြိမ်သော အမူအရာဖြင့် စကားပြောလျက် ရှိသော ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး ဘူဆိုနီကို နားစိုက်ကာ ကြားနာလျက် ရှိ၏။ ဗီလီဖို့သည် ဘူဆိုနီကို မြင်သောအခါ နဖူးကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်လျက် 'ဘုန်းကြီး ဒီမှာ ရောက်နေ ပြီလား'ဟု မေးလိုက်၏။

ဘူဆိုနီသည် ဗီလီဖို့၏ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသော အမူအရာကို တွေ့မြင်ရသော ခါ ဘယ်နီဒက်တို့၏ အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ရုံး၌ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီဟူ၍ကား ထင်မိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုထက် ပိုမို၍မူကား မတွေးတောမိသေးချေ။

ဖို့။ ။ 'ဘုန်းကြီး ဘာကိစ္စ ရောက်လာသလဲ'

နီ။ ။ 'တရားသူကြီး ပြုခဲ့ဖူးသော အပြစ်များအတွက် အပြစ်ဒဏ် လုံလောက်စွာ ပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က အပြစ်လွှတ်သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်က သင့်အား အပြစ်လွှတ်တော် ပါလို့ ဆုတောင်းပေးဖို့ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ဖို့။ ။ (နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လျက်) 'ဘုရားသခင်ရေ့၊ ဒီအသံဟာ ဘုန်းကြီးဘူဆိုနီရဲ့အသံ မဟုတ်ပါတကား'

နီ။ ။ 'မဟုတ်ဘူးပေါ့'ဟု ပြော၍ ဦးခေါင်းကို ယမ်းခါလိုက်သည်တွင် ဘုန်းကြီး ဦးထုပ် ကျွတ်ကျ၍ ဆံပင်များသည် ပခုံးပေါ်သို့ ဝဲကျလာလေ၏။(ထိုခေတ်အခါက ဥရောပတိုက်သား ယောကျ်ားများသည် ဆံပင်ကို အရှည်ထားကြသေး၏။)

ဖို့။ ။ 'အလို...ဒီဟာက မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးရဲ့ မျက်နှာပါကလား'

နီ။ ။ 'နီးတော့ နီးလာပြီ။ သို့သော် လုံးလုံးကြီး မမှန်သေးဘူး။ ဒီထက်လွန်ပြီး ရှေးဘက်ကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါဦး'

ဖို့။ ။ 'ဒီအသံဟာ ကြားဖူးပါတယ်။ ဘယ်သူ့အသံနဲ့ တူပါလိမ့်'

နီ။ ။ 'ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ ၂၃ နှစ်ကျော်ကျော်လောက်တုန်းက မာဆေးမြို့မှာ ပထမဦးစွာ ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ အသံပေါ့။ စိန်မီရန်ရဲ့ သမီးနဲ့ သင်နဲ့ လက်ထပ်တဲ့နေ့ကလေ၊ သတိရပြီလား'

ဖို့။ ။ 'ဒါဖြင့် သင်ဟာ ဘူဆိုနီလည်း မဟုတ်၊ မွန်တီခရစ္စတိုလည်း မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ မကြေချမ်းနိုင်တဲ့ ရန်သူထဲက တစ်ယောက်ပေါ့။ မာဆေးမှာတုန်းက သင့်ကို ကျွန်ုပ် ပြစ်မှားခဲ့ဖူးတယ် ဆိုလိုသလား'

နီ။ ။ 'သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ကို တဖြည်းဖြည်း ဆွေးပြီး သေတဲ့နည်းနဲ့ သေအောင် အပြစ်ဒဏ် ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်ုပ် အဖေကို သင် သတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လွတ်လပ်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ချစ်ခြင်းများကို ခွင်းပြီး လောကငရဲသို့ ကျွန်ုပ်ကို ပို့ခဲ့ဖူးတယ်'

ဖို့။ ။ 'ဒါဖြင့် သင် ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်းပါ။ ဘယ်ကလူလဲ'

နီ။ ။ 'ကျွန်ုပ်ဟာ ရှက်တိုဒီအစ်ဆိုတဲ့ ထောင်ကြီးထဲ သင် ချထားဖူးတဲ့ လူပေါ့။ ထောင်ထဲက လွတ်ပြီး ပစ္စည်းဘဏ္ဍာတွေ ရလာလို့ မွန်တီခရစ္စတို ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ သင့်ခြေရာကို ခံလိုက်လာခဲ့တဲ့ လူပေါ့'

ဖို့။ ။ 'ဩော်...သိပြီ...သိပြီ။ ကျွန်ုပ် သတိရပြီ။ သင်ဟာ သင်ဟာ—'

နီ။ ။ 'အက်ဒမန် ဒန်တီဆိုတဲ့ လူပေါ့'

www.burmeseclassic.com

ဖိုး။ ။ 'အက်ဒမန် ဒန်တီလား။ လာစမ်း...လာစမ်း...ဒါဖြင့် ကြည့်လှည့်

ဗီလီဖို့သည် ဒန်တီ၏လက်ကို ကိုင်ဆွဲကာ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်သွား၍ ဗီလီဖို့၏ အခန်းသို့ ရောက်ကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ (အလောင်းများကို လက်ညှိုးညွှန်လျက်) 'ကြည့်လိုက်စမ်း အက် ဒန်တီ။ ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ဘယ့်နှယ်လဲ။ စိတ်ကျေနပ်ပြီလား'

ထိုအခါ ရန်သူများကို လက်တုံ့ပြန်ရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးပမ်း အား လာခဲ့သော ဒန်တီပင်လျှင် မိမိ ရည်ရွယ်သည်ထက် ပိုသွားကုန်ချေပြီလောဟု စိတ် ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်လာသည် ဖြစ်၍ သူငယ်၏အလောင်းကို ပွေ့ယူ ကောက်ချီ လေ၏။ ဗီလီဖို့မှာမူ 'အို...ငါ့ကလေးကို သူ ချီတယ်။ ငါ့သားကို သူ ချီတယ် ပြောကာ မိမိ၏ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့် ဆွဲဆုတ်ရာ အရေစုတ်ပြတ်၍ သွေးများ ထွက်သည့်ပြင် နဖူးပြင်ထက်၌လည်း စိတ္တဇဝေဒနာ ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသော ဦးနှော ၏ တိုးဝေ့မှုကြောင့် အကြောကြီးများသည် ငေါငေါကြီး ပေါ်ထွက်လျက် ရှိလေ

ဒန်တီမှာမူ သူငယ်၏အလောင်းကို ပွေ့ယူ၍ မိမိ၌ အသင့်ဆောင်ထား "ဖြေ...ငြင်းမှ ဆေးရည် သုံးလေးစက်ကို ခံတွင်းမှ လောင်းထည့်လေ၏။ နောက် ဒန်တီသည် နာရီကို ကိုင်လျက် ငါးမိနစ်ခန့်မျှ စောင့်ကြည့်နေပါသော်လ ထူးခြားခြင်း မရှိသည့်အဖြစ်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်တီသည် မျှော်လင့် မရှိသည့်အဖြစ်ကို သိရှိ၍ သူငယ်၏အလောင်းကို မိခင်၏ရင်ခွင်၌ ယုယစွာ ချ ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။

လှေကားပေါ်၌ ဒန်တီသည် အစေခံတစ်ယောက်ကို တွေ့သည်နှင့် ဗီ အဘယ်နေရာ၌ ရှိသည်ကို မေးကြည့်ရာ အစေခံက ဥယျာဉ်ထဲသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြသ လိုက်သွားလေ၏။ ဥယျာဉ်ထဲတွင် တစ်နေရာ၌ အစေခံများ ဝိုင်းရံလျက်ရှိသ အလယ်တွင် ဗီလီဖို့သည် တူးရွင်းတစ်ချောင်းဖြင့် မြေကြီးကို အရေးတကြီး တူ နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ 'ဒီနေရာမှာလည်း မရှိဘူး။ ဟိုနေရာမှာလည်း မရှိ ဒါဖြင့် ယောဒီနေရာမှာ ရှိလိမ့်မယ်'ဟု ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ကာ အပြင်းအ တူးဆွလျက် ရှိလေ၏။

နယ်စားကြီးသည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ ကြင်နာလှစမန်း ရှိသော အသံ 'ခင်ဗျားမှာ သားတစ်ယောက် ဆုံးတာတော့ မှန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း'

ဖိုး။ ။ 'ဆုံးရင် ဘာဖြစ်သလဲ။ မတွေ့ တွေ့အောင် တူးရှာမှာပေါ့။ ယော တူးမှာပေါ့။ ယောဒီလို ယောဒီလို ကြိတ်လိုက်စမ်းကွ။ ကြိတ်လိုက်စမ်းကွ။ ကြိတ်လ စမ်းကွ'

ဗီလီဖို့မှာ သွက်သွက်ချာအောင် ရူးသွပ်နေသည့် အဖြစ်ကို နယ်စားကြီး သ

လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအိမ်တွင် ဆက်လက်၍ မနေတော့ဘဲ နယ်စားကြီးသည် မ်းဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့ရာ မိမိပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းများသည် စင်စစ် ည်းလမ်းကျလေ၏လောဟု ပထမအကြိမ် ယုံမှားခြင်း ဖြစ်မိလေ၏။

နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မော်ရဲနှင့် တွေ့၍ 'ကိုင်း...မော်ရဲရေ့၊ မနက်ဖြန် နံပ်တို့ ဒီမြို့က ထွက်ခွာကြစို့။ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပေတော့'

ရဲ။ ။ 'ဒီမှာ လုပ်စရာအလုပ် မရှိတော့ဘူးလား'

တို။ ။ 'မရှိတော့ဘူး ဆိုပါတော့ မောင်ရယ်။ လုပ်လိုက်တာတောင် များကုန် ပေပြီလား မပြောတတ်ပါဘူး'

အခန်း ၈၁

ထွက်ခွာကြခြင်း

ရာအနည်းငယ် အတွင်း၌ ပါရစ်မြို့သူ မြို့သားများသည် စစ်ဗိုလ်ကြီး ဒီမော်ဆက်၊ ၎င်းနောက် ဒန်ဂလားတို့အိမ်သားများ၊ ၎င်းနောက် ဗီလီဖို့၏ အိမ်သူအိမ်သားများ၊ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်ကာဆက်ကာ ဆားတွေ့ကြသော အခြင်းအရာများ အကြောင်းကို ပြော၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ကြလေ၏။ ၎င်းသုံးအိမ်ထောင်တို့ ဆားတွေ့စေရန် ကြိုးဆွဲ ပေးနေသော လူတစ်ယောက်ရှိကြောင်းကိုမူကား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကမျှ ရိပ်မိ သိရှိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။

နယ်စားကြီးနှင့် မော်ရဲတို့သည် ပါရစ်မြို့တော်မှ ထွက်ခွာခါနီးတွင် မော်ရဲ၏ နမဖြစ်သူ ဂျူလီနှင့် ၎င်း၏ ခင်ပွန်းသည်တို့ကို နှုတ်ခွန်းဆက်သကြလေရာ ဂျူလီသည် ခင်လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် မိမိတို့ အိမ်သူအိမ်သားများအား ကောင်းကင် တမန် တစ်ယောက်သဖွယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့သော နယ်စားကြီးအား လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားပုံမှာ စိတ်နှလုံးကို ထိခိုက်လောက်ပါပေ၏။ (မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို မော်ရဲက ပြောပြပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဂျူလီတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာလည်း သိရှိကြလေပြီ။) ဂျူလီက မိမိတို့ဖခင် လက်ထက် ကတည်းက နယ်စားကြီး ပေးဖူးသည့် ပိုးနီအိတ်ကလေးကို အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ် သိမ်းဆည်းထားကြောင်း ပြောပြ၍ မြတ်သောနေရာတစ်ခု၌ တင်ထားသော ပိုးနီအိတ် ကလေးကို ယူပြသည့်အခါ နယ်စားကြီးမှာ မျက်လုံးများ နီလာသေး၏။ လောက၌ လူယုတ်မာများ ရှိသော်လည်း ကျေးဇူးသိတတ်သော လူကောင်းများလည်း ရှိသေး

www.burmeseclassic.com

သည်ဟု အားရှိမိ၏။ နောက်ဆုံး၌ နယ်စားကြီးနှင့် မော်ရဲတို့သည် မြင်းရထားပေါ် တက်ကြ၍ နယ်စားကြီးက နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ကောင်းမှ တွေ့ကြရမည် ဖြစ် ကြောင့် အဆုံးစွန်သော နှုတ်ဆက်ခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု ပြောသောအခါ ဂျူလို ဖျက်ရည်တတွေတွေဖြင့် မှိုင်ငေးကာ မျှော်ကြည့်နေရစ်ခဲ့လေ၏။

အတန် ခရီးပေါက်ရောက်လာ၍ ခရီးသည်များသည် မြင်းရထားပေါ် နေသားတကျ ရှိနေကြသောအခါ–

တို။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ မော်ရဲ။ ကျွန်ုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ရတာ မှားတယ်လို့ အောက် သလား'

ရဲ။ ။ 'ဒီလိုတော့ မအောက်မေ့ပါဘူး ခင်ဗျာ။ သို့ပေမယ့် ပါရစ်မြို့တော်ကြီး ထွက်ခွာရတယ်ဆိုတော့'

တို။ ။ 'ဒီမြို့မှာ မောင် စိတ်ချမ်းသာနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ် မခေါ်ခဲ့ပါဘူး ထားပစ်ခဲ့မှာပေါ့'

ရဲ။ ။ 'ဒီပြင်ဟာ ကိစ္စမရှိဘူး နယ်စားကြီး။ ဗလင်တိုင်ရဲ့ အလောင်းရှိတဲ့နေရာ စွန့်ခွာသွားရမယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အသစ်ဖြစ်လာပြီး တစ်ခါပြင် နှ ထပ်ပြီး ဆုံးရှုံးရသလို အသည်းနာလွန်းလို့ပါ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့လူတွေ သေသွားတဲ့အခါ သူတို့ဟာ မြေ ထဲမှာ ကျန်ရစ်တယ်လို့ မမှတ်ရဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးသားထဲမှာ မြှုပ်ထားတယ် သဘောပိုက်ကြရမယ်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ရင်ထဲမှာ အမြဲထာဝရ မြှုပ်နှံထားတဲ့ ပု နှစ်ဦး ရှိတယ်။ တစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို မွေးကျေးခဲ့တဲ့ မွေးသဖခင်ပဲ။ တစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို လိမ္မာရာ လိမ္မာကြောင်း နည်းကောင်းလမ်းပြ ပြုလုပ်ပြီး ပညာရင်နို့ တိုက် ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဖြစ်ပေတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ အခက်အခဲများ တွေ့ကြုံတိုင်း ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး စိတ်ထဲမှာ တိုင်ပင်ပြီး သူ ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ အကဲခတ်ပြီး ဒီအတိုင်း ကျွ လုပ်ခဲ့တာပဲ။ တစ်ခါမှ မှားတယ်လို့ မရှိသေးပေဘူး။ ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ ယ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် အမူအရာမျိုး ပြထိုက်၊ မပြထိုက် ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် မေးကြည့်ပါဦး မော်ရဲ'

ရဲ။ ။ 'ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မေးကြည့်တော့ ကျွန်တော်ဖြင့် နှလုံးမသာယာ အဖြစ်ကိုသာ တွေ့ရပြီး ရှေ့အဖို့မှာလည်း စိတ်မသက်သာစရာတွေချည်း ဖြစ်မိတော့ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'စိတ်အားနည်းတဲ့ လူဆိုတာ ဒီလိုပဲလေ။ ကိုယ်က နှလုံးမသာယာ အခါမှာ နှလုံးမသာယာစရာတွေချည်း မြင်နေတတ်တာမျိုးပဲ'

ရဲ။ ။ 'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့ နယ်စားကြီး။ ဘာပဲပြော

ကျွန်တော်တော့ ဗလင်တိုင် သေဆုံးပြီးကတည်းက လောကကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်သွားသလို မြင်ရတော့တာပဲ နယ်စားကြီး'

၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် စကား ဆက်လက်၍ မပြောကြတော့ဘဲ မိမိစိတ်ကူးနှင့် မိမိ လိုက်ပါလာကြလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ ခရီးသည်များသည် ချာလုံမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်၍ နယ်စားကြီး၏ စက်သင်္ဘောသည် အဆင်သင့် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိရာ နယ်စားကြီးသည် ရထားနှင့် မြင်းများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ဆောင်ယူလာခဲ့လေ၏။ (မြင်းများမှာ အနက်ရောင်တွင် အဖြူနှာတံကျားလျက် အလွန်လှပ၍ အလွန်လည်း လျင်မြန်စွာ ပြေးနိုင်ကြသည်ဖြစ်ရာ နယ်စားကြီးသည် ၎င်းအသွေးအရောင်ရှိသော အာရပ်မြင်းတစ်နံမှ သားဖောက် မွေးမြူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

သင်္ဘော ထွက်ခွာလာသောအခါ နယ်စားကြီးမှာ မိမိ ချက်မြှုပ်ဌာနမှ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခွဲခွာနေရပြီးနောက် တစ်ဖန် ပြန်ရောက်လာရသည့် လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကြည့်ရှုင် ချမ်းမြေ့ နှလုံးမွေ့လျက် ရှိလေ၏။ မာဆေးမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသောအခါ အာဖရိကတိုက် အဲလ်ဂျီယာပြည်သို့ ထွက်ခွာမည့်ဆဲဆဲ ရှိနေသော ရွက်သင်္ဘော တစ်စင်းနှင့် တွေ့ဆုံမိကြ၍ ၎င်းသင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ပါသော ခရီးသည်များ၏ ဆွေမျိုးဉာတိများသည် ထွက်ခွာမည့် ခရီးသည်များနှင့် နှုတ်ဆက်ရန်အတွက် သင်္ဘော တန်းပတ်ပေါ်၌ စုရုံးရောက်ရှိ နေကြလေ၏။ နယ်စားကြီးနှင့် မော်ရဲတို့သည် ထို အခြင်းအရာကို မျှော်ကြည့်လျက် ရှိကြစဉ်–

ရဲ။ ။ 'ဖာရွှန်းသင်္ဘော ဆိုက်လာတုန်းက ကျွန်တော့်အဖေ ရပ်ကြည့်နေတာ ဟောဟိုနေရာပဲ နယ်စားကြီးရဲ့။ ဟိုတုန်းက ကျွန်တော့်အဖေက ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဖက်ပြီး ကျေးဇူးရှင်ကြီးအကြောင်းကို ပြောပြတာ ကျွန်တော် ယခုတောင် နားထဲမှာ ကြားယောင်ယောင် ရှိနေပါသေးတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။ (ထစ်ခုသော နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်လျက်) 'ကျွန်ုပ်လည်း မြင်ပါတယ်။ ဟောဟိုနေရာက ကျွန်ုပ် စောင့်ကြည့်နေတာကပဲ' ဟု ပြောစဉ် မွန်တီခရစ္စတို ညွှန်ပြသော နေရာအနီး၌ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ထွက်လုဆဲဆဲ ရှိနေသော သင်္ဘောပေါ်ရှိ ခရီးသည်တစ်ယောက်အား လက်ယမ်းကာ နှုတ်ဆက်နေသည်ကို နယ်စားကြီး မြင်လိုက်သည်နှင့် တုန်လှုပ်သော အမူအရာ ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

ရဲ။ ။ 'အလို ...ဟိုမှာ ကြည့်စမ်းပါဦး နယ်စားကြီး။ သင်္ဘောပေါ်က ဦးထုပ် ယမ်းပြနေတာ အဲလ်ဘတ်ဒီမော်ဆက် မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်လည်း မြင်ပါတယ်'

ရဲ။ ။ ဘယ့်နှယ်လုပ် မြင်သလဲ။ နယ်စားကြီးက ဟိုဘက်လှည့်ကြည့် မဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်မှာ နယ်စားကြီးသည် ကမ်းပေါ်မှ မိန်းမကို မျှော်ကြည့်လျက် မော်ရဲကမူ ထိုမိန်းမကို မမြင်ဘဲ အဲလ်ဘတ်ကိုသာ မြင်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြော ဖြစ်၏။ ထိုမိန်းမမှကား ဦးခေါင်းရော မျက်နှာပါ လုံခြုံစွာ ဖုံးအုပ်လျက် လက် နှုတ်ဆက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

တို။ ။ 'ဒီမြို့မှာ မောင် ဘာများ လုပ်ဖို့ ရှိသေးသလဲ'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော်တော့ တခြားအလုပ် မရှိပါဘူး။ အဖေ့သချိုင်း သွား ကန်တော့ဖို့ပဲ ရှိတာပါပဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် သွားပေတော့။ ကျွန်ုပ်လည်း အဲဒီကို လာခဲ့မ စောင့်နေပေတော့'

ရဲ။ ။ 'နယ်စားကြီး တခြားသွားစရာ ရှိသေးသလား'

တို။ ။ 'ကျွန်ုပ်လည်း နှုတ်ဆက်စရာ လူတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်'

နယ်စားကြီးသည် မော်ရဲ ထွက်သွားသည့်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်း၍ မျက် ပြတ်လောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့ သိခဲ့ဖူးလေပြီ ဖြစ်သော နေအိမ်ဘက် လျှောက်လာခဲ့လေ၏။ ၎င်းနေအိမ်မှာ အခြားမဟုတ်။ အက်ဒမန်၏ဖခင် အဘိုးကြီး ဒန်တီ နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော အိမ်ပင် ဖြစ်ရာ ထိုအိမ်ကို နယ်စားကြီး ဝယ်ယူခဲ့ပြီးသည့်အကြောင်း ကိုမူကား စာဖတ်သူတို့ သိရှိကြပြီး ဖြစ်၏။ အဘိုးကြီး နေထိုင်စဉ်ကမူ အထက် အထပ်ကလေးမျှသာ ဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌မူကား နယ်စားကြီးက မာဆဒီတို့အား တစ်အိမ်လုံးကို လက်ဆောင်အဖြစ်နှင့် ပေးအပ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်လေ၏။

သဘောဆိပ်မှ ပြန်လာသော ထိုမိန်းမသည် ၎င်းနေအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်သွား လေရာ နယ်စားကြီးလည်း ၎င်း၏နောက်မှ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်လိုပင် ရောက်ရှိလာ၍ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နယ်စားကြီးသည် ရှိုက်သံကဲ့သို့ တစ်ချက် ကြားလိုက်ရ၏။ အသံကြားရာသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ စပယ်ရုံတစ်ရုံအောက်၌ ထိုင်ကာ ငိုယိုလျက်ရှိသော မာဆဒီးကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် စပယ်ရုံဆီသို့ လျှောက်လာစဉ် မာဆဒီက ခြေသံကြားသည်နှင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်တွင် ယောကျ်ား တစ်ယောက် ချဉ်းကပ်လာသည်ကို မြင်သောကြောင့် ထိတ်လန့်သွားလေ၏။

တို။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်ခင်ဗျား၊ ဒီလောကမှာ စိတ်ချမ်းသာခွင့်ရအောင် ကျွန်ုပ် မစွမ်းဆောင်နိုင်သော်လည်း မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ သနားကရုဏာ ဖြစ်ရုံလောက်တော့ဖြင့် ကျွန်ုပ် တတ်နိုင်ပါသေးတယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့ ကရုဏာကို ခံယူ လိုပါရဲ့လား စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မမှာ ယခုဖြင့် အများကြီး စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရပါတယ်။ တစ်လောကလုံးမှာ သားကလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ယခု ဒီသားကလေးဟာ ကျွန်မနဲ့ ခွဲခွာသွားရပါပြီ'

တို။ ။ 'ဒီသူငယ်ဟာ အင်မတန်မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်နှလုံး ရှိပါပေတယ် စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်။ ယခု သူပြုခြင်းဟာလည်း နည်းလမ်း အင်မတန်ကျပါတယ်။ မိခင်နှင့် ခွဲခွာဘူးဆိုပြီး အတူနေပါသော်လည်း ခများမှာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ဖို့သာ ရှိပေမှာပေါ့ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်ရဲ့။ နောင်ရေးကို ဒီသားလက်ထဲမှာ တစ်ခါတည်း ပုံပြီး လွှဲထား လိုက်ရင် မမှားပါဘူး မှတ်တယ်။ အင်မတန်တော်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပါပဲ စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော်'

ဒီ။ ။ (ဦးခေါင်းကို ယမ်းလျက်) 'ကျွန်မအဖို့ နောင်ရေးဆိုတာတော့ အရေး မကြီးလှဘူး နယ်စားကြီး။ သားကလေးအတွက် ချမ်းသာဖို့လောက်သာ ကျွန်မ ဆုတောင်းမိပါတော့တယ်။ ကျွန်မအဖို့တော့ လူ့ပြည်မှာ ကြာကြာနေရဖို့ မရှိဘူးလို့ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒါထက် ဟိုရှေးတုန်းက ကျွန်မ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေခဲ့ရဖူးတဲ့ နေရာကို ပြန်ရောက်အောင် စီမံပေးသည့်အတွက် နယ်စားကြီးရဲ့ ကျေးဇူး ကြီးလှပါပေတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်မ ဘဝတုံးရလျှင် အကောင်းဆုံးပဲလို့ မှတ်ထင်မိပါတယ်'

တို။ ။ 'စစ်ဗိုလ်ကြီးကတော် ပြောပုံကြားရတာ ကျွန်ုပ် အသည်းကို လှံနဲ့ ဆွသကဲ့သို့ နာလှပါတယ်။ ယခုလို ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်အောင် ကျွန်ုပ်ပင် ပြုမိသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်ကို မုန်းထိုက်ပေတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို ကျေးဇူးတင်နေစရာ အကြောင်း ဘာမျှ မရှိပါ'

ဒီ။ ။ 'ရှင့်ကို မုန်းရမယ် အက်ဒမန်၊ မဖြစ်နိုင်တာပဲရှင်။ ကျွန်မ သားကလေးရဲ့ အသက်ကို ချမ်းသာပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးတစ်ယောက်လုံးကို ကျွန်မက မုန်းရမယ်။ မတော်တာပဲ အက်ဒမန်။ ကြည့်စမ်းပါ။ ကျွန်မမျက်နှာကို ကြည့်စမ်းပါ။ ရှင့်ကို မုန်းတဲ့ အမူအရာများ တစ်ကွက်တလေတောင် မြင်မိပါသလား အက်ဒမန်'

နယ်စားကြီးသည် မာဆဒီအား စိုက်လျက်ကြည့်နေရာ မာဆဒီသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလျက် 'ကျေးဇူးရှင်ကြီး အက်ဒမန်။ ကျွန်မကို ကြည့်စမ်းပါဦး။ ရှင့်အပေါ်မှာ မုန်းတဲ့စိတ်မျိုး၊ အပြစ်တင်ချင်တဲ့ စိတ်မျိုးဆို၍ တစ်ရွေးသားလောက်များ မြင်မိပါသလား အက်ဒမန်။ ကျွန်မက ဘယ်သူ့မှ အပြစ်မတင်ချင်ဘူး၊ ဘယ်သူ့မှ မမုန်းချင်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မုန်းတာလောက်ပဲ ရှိပါတယ် အက်ဒမန်၊ ဟိုတုန်းက ကျွန်မဟာ အပြစ်ကင်းတယ်၊ လူချစ်ခံရတယ်။ ယခု ကျွန်မ ဘယ်နှယ် ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ ကြည့်ပါတော့'

နယ်စားကြီးသည် မာဆဒီ၏လက်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ဆုပ်ကိုင်လေရာ မာဆဒီ သည် လက်ကိုပြန်ရုပ်လျက် 'ကျွန်မကို မထိပါနဲ့ အက်ဒမန်၊ ကျွန်မဟာ ရှင့်လို ယောကျ်ားမျိုး လက်ဖျားနဲ့ ထိထိုက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူး။ ရှင် ဒီပြင်လူတွေကို လက်တုံ့ပြန်ပြီး ကျွန်မကိုတော့ ချမ်းသာပေးထားတာပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စင်စစ်တော့ ကျွန်မဟာ အပြစ်အကြီးဆုံး မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ပေတယ် အက်ဒမန်။ မကိုင်ပါနဲ့၊ ကျွန်မကို ရှင်က ကရုဏာအလျှောက် ပြောမယ်လို့ ဟုတ်လား။ ကျွန်မအသည်းမှာ ကရုဏာ မထားပါနဲ့။ ကရုဏာနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် မဟုတ်သေးဘူး အက်ဒမန်။ ကြည့်စမ်း...ကျွန်မဟာ ငယ်ငယ်ရှိပါသေးလျက်နဲ့ ဆံပင်တွေ ဖြူစပြေးလာပြီ။ ရှင့်မှာ ကြည့်လိုက်စမ်း။ နလို့ ပို့လို့၊ ချောလို့ လှလို့၊ ခံ့ညားလိုက် ကျက်သရေရှိလိုက်တာလည်း မပြောပါနဲ့တော့။ ကျွန်မသားကလေးဟာ ရှင်ကဲ့သို့ နလုံးဖြူစင်ပြီး ရှင်ကဲ့သို့ လူသာရှ ခေါ်၊ နတ်သားရှခေါ် ဖြစ်လာရင် ကျွန်မ ကျေနပ်ပါပြီရှင်'

တို့။ ။ 'မာဆဒီ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တွေချည်း မြင်ပြီး ကျွန်ုပ်မှာ ချီးမွမ်းစရာတွေချည်း မြင်နိုင်ခြင်းဟာ သင်၌ ဘယ်လောက် မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်သဘောထား ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ် ရိပ်မိပါတယ်။ သို့သော်-'

ဒီ။ ။ 'ဘာပဲပြောပြော အက်ဒမန်။ ကျွန်မကို ဘယ်လို သိဒ္ဓိတင်တင် ရှင်နဲ့ ဒီပြင်ယောကျ်ားတွေနဲ့ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျရင် ဇမ္ဗူရစ်ရွှေစင်နဲ့-ကြေးနဲ့၊ ပတ္တမြားနဲ့-ဖန်ကွဲနဲ့၊ နေရောင်နဲ့-မီးရောင်နဲ့ ကွာခြားသလို ကွာခြားတာတွေ [illegible]တော့ ဒီလို ယောကျ်ားကြီးတစ်ယောက် ကျွန်မလက်ထဲက လွတ်သွားရတာ နမြော[illegible] အတောမသတ်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတော့တယ် အက်ဒမန် မောင်ကြီးရယ်။ သို့သော် ကျွန်မတို့ ခွဲကြဖို့ တော်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်'

တို့။ ။ 'ကောင်းပါပြီ။ ဒါထက် ကျွန်ုပ် တစ်ခု မေးပါရစေ။ ကျွန်ုပ်ထံမှာ တောင်းခံစရာ ဘာမျှ မရှိတော့ဘူးလား။ ဘာမျှ မလိုတော့ဘူးလား'

ဒီ။ ။ ကျွန်မ လိုချင်တာ တစ်ခုတည်း ရှိပါတော့တယ်။ ကျွန်မသားကလေး စိတ်ချမ်းသာမှု တစ်ခုတည်း ကျွန်မ အလိုရှိပါတယ်'

တို့။ ။ 'အသက်ရှည်ဖို့ အတွက်သာ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းပါ။ ချမ်းသာမှုအတွက်တော့ ကျွန်ုပ်တာဝန် ထားလိုက်ပါတော့။ ဒါထက် သင့်အတွက်ကော ဘာမျှ တောင်းဖို့ မရှိဘူးလား မာဆဒီ'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မအဖို့တော့ ဘာမျှ အလိုမရှိတော့ပါ။ ကျွန်မမှာ သင်္ချိုင်းနှစ်ခု အကြား နေရသူနဲ့ တူပါတယ်။ တစ်ယောက်က အက်ဒမန်ဒန်တီတဲ့။ ကျွန်မအဖို့တော့ အက်ဒမန် ဒန်တီဟာ သေရှာပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့ ချစ်ခြင်းဟာ သူနဲ့အတူ ပါသွားသေတော့ ကျွန်မ လက်ထပ်ရသော်လည်း အချစ်ပါတဲ့ လက်ထပ်ခြင်း မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းတိုင်းကျေပြုလုပ်ခြင်းနဲ့ တူပါတယ်။ ဒုတိယ တစ်ယောက်ဟာလည်း ပထမလူရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သင်္ချိုင်း ရောက်သွားပါပြီ။ သို့သော် ကျွန်မကတော့ ရှင် ပြုတာ သဘောတူပါတယ်။ သူ သေရခြင်းကို သဘောတူသော်လည်း သွားလေသူအတွက် ဆုတောင်းဖို့ ကျွန်မမှာ ဝတ္တရား ရှိတဲ့အတိုင်း ဆုတောင်းရပါမယ်'

တို့။ ။ 'သင့်သားအတွက်တော့ ကျွန်ုပ် တာဝန် ထားပါ'

ဒီ။ ။ 'ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မမှာ စိတ်ချမ်းသာခွင့် ရစေဖို့ ဖြစ်လာတာပါပဲ။ ကျေးဇူးပါ'

တို့။ ။ 'ဒါထက် သင့်အဖို့ ဘယ်လိုများ အကြံအစည် ရှိပါသလဲ'

ဒီ။ ။ 'ကျွန်မမှာတော့ ဝမ်းစာအတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်။ ဈေးကဲလို အားခွန်ဗလလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ ရှင်ပေးတဲ့ငွေကို တူးဖော်ရလို့ ချေတာသုံးစွဲရင်း ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းနေဖို့ ရှိတော့တာပါပဲ'

တို့။ ။ 'ဒါထက် အပြစ်တင်တယ်လို့လည်း မအောက်မေ့ပါနဲ့။ ဒီမော်ဆက်ထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းများအနက် တစ်ဝက်ဟာ သင် ယူထိုက်ပါတယ်။ ချို့ချို့ငဲ့ငဲ့ ဆင်းရဲခံပြီး မနေထိုက်ဘူး မှတ်တယ်'

ဒီ။ ။ 'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အက်ဒမန်။ ကျွန်မရဲ့သားကလည်း သဘောတူမယ် မဟုတ်ပါဘူး'

တို့။ ။ 'ဒီလိုဆိုရင်လည်း ဟုတ်ပေတာပေါ့လေ။ သို့သော် အဲလ်ဘတ်က ကျွန်ုပ် ထောက်ပံ့ကြည့်ရှုခြင်းကို လက်ခံလို့ ရှိရင် သင်က ကန့်ကွက်မှာလား'

ဒီ။ ။ 'သူ သဘောတူရင် ကျွန်မ မကန့်ကွက်လိုပါဘူး'

တို့။ ။ 'နောက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဖို့ အခွင့်ပြုပါဦးမည်လား'

ဒီ။ ။ 'ခွင့်ပြုရုံ မကပါဘူး။ တွေ့ဖို့ ကျွန်မက မျှော်လင့်ပါတယ်'

၎င်းနောက် မာဆဒီသည် နယ်စားကြီး၏ လက်ကို ကိုင်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ပြေးလေရာ နယ်စားကြီးလည်း အိမ်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ မာဆဒီသည် နယ်စားကြီး ထွက်သွားသည်ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကာ ပင်လယ်ပြင်၌ တရေးရေး မြင်ရသော သင်္ဘောကို ငေးကြည့်နေသော်လည်း နှုတ်မှမူ 'အက်ဒမန်...အက်ဒမန်'ဟု တ သလျက် ရှိလေတော့သတည်း။

အခန်း ၈၂

ရွှေမြစ်ဟောင်း

နယ်စားကြီးသည် မာဆဒီ၏အိမ်မှ ညှိုးငယ်လှစွာသော မျက်နှာထားနှင့် ထွက်[illegible] ခဲ့လေ၏။ ဗီလီဖို့၏ သားကလေး အက်ဒွပ် သေဆုံးသည်ကို တွေ့မြင်ရသည့် [illegible] နယ်စားကြီးမှာ အမှုအရာ ပြောင်းလဲခြင်း ရှိလာခဲ့လေ၏။ လက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူသော တောင်ထွတ်သို့ ရောက်အောင် ကွေ့ကောက်ခဲယဉ်းလှသော လမ်းဖြင့် လာ[illegible] ရပြီးနောက် အထွတ်သို့ ရောက်သောအခါတွင်မှ မိမိပြုခဲ့သော အလုပ်သည် စင်[illegible] ပြုထိုက်သောအလုပ် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ၏လောဟု ယုံမှားသံသယများ ဝင်လာခဲ့လေ[illegible] ယခုတစ်ဖန် မာဆဒီနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင်လည်း သာ၍ ယုံမှားခြင်း ဖြစ်စေဖို့ ဖြစ်နေခဲ့[illegible] လေပြီ။ "ငါသည် အလွဲလမ်းသို့ လိုက်နေမိခဲ့ပါလျှင်မူကား ခဲလေသမျှ သဲရေ[illegible] ဖြစ်၍ ရှုံးသွပ်သွားဖွယ်ရာသာ ရှိချေတော့သည်" ဟူ၍လည်း စဉ်းစားမိ၏။

မြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးသည် ကူးတို့လှေတစ်စင်းကို ခေါ်၍ လှေပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ရှက်တိုဒီအစ်ခေါ် ထောင်ကြီးဆီသို့ လှော်ခတ်စေ၏။ လမ်းခရီး၌ နယ်စားကြီးသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော် အချိန်က မိမိအား လှေပေါ်သို့ တင်သော နေရာ၊ မိမိက လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားသော နေရာ၊ မိမိ အကြံအစည်ကို ရိပ်မိသဖြင့် စစ်သားများက အတင်းချုပ်နှောင်သော နေရာ စသည်တို့ကို စိတ်ထဲ၌ ပေါ်လွှာသည်နှင့် ရှေးဖြစ်ဟောင်းများကို တရေးရေး တစိမ့်စိမ့် ထင်မိမြင်မိ လေတော့၏။

ရှက်တိုဒီအစ်ခေါ် အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲ၌ အကျဉ်းသမားများ သိုလှောင်ခြင်း မပြုသည်မှာ အတော်ကြာခဲ့လေပြီ။ အစောင့်တစ်ယောက်သည် ထောင်ကြီး၏ တံခါးဝတွင် စောင့်၍ လာရောက်ကြည့်ရှုသူ ဧည့်သည်များအား လှည့်လည် လိုက်လံပြသလျက် ရှိ၏။

နယ်စားကြီးသည် ထောင်ဆိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ကူးတို့သမားအား စောင့်ဆိုင်းရန် မှာထားခဲ့၍ ထောင်ကြီးသို့ တက်လာခဲ့ပြီးလျှင် အစောင့်ကို ခေါ်၍ ယခင်က မိမိ နေခဲ့ဖူးသည့် မြေတိုက်သို့ သွားကြ၏။ မိမိ၏ ခုတင်ထားသောနေရာ၊ ဘုန်းကြီး ဖာရီယာ တူးထားသည့် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း တည်ရှိသောနေရာ စသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ နယ်စားကြီးမှာ ဒူးများ တုန်လာမိလေ့သေး၏။

တို။ ။ 'ဒီအခန်းအကြောင်းကို ဘာများ ကြားရဖူးသလဲ'

အစောင့်။ ။ 'ဒီအခန်းကို စောင့်တဲ့ အန်တွိုင်က ပြောလို့ ကျွန်တော် ကြားရဖူးတယ်။ တော်တော် ဇွန့်စားတဲ့လူနဲ့ တူတယ်'

တို။ ။ 'ဘယ်လို ဇွန့်စားပုံလဲ'

အစောင့်။ ။ 'ဒီအခန်းကလူက သိပ်ဆိုးတဲ့ လူတဲ့ခင်ဗျ။ သူက ဘုန်းကြီး ဖာရီယာဆိုတဲ့ အကျဉ်းသမားနေတဲ့အခန်း ရောက်အောင် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း တူးသွားတယ်တဲ့'

(အမှန်မှာ ဒန်တီ တူးရသည်မဟုတ်။ ဖာရီယာ တူးခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သိကြပြီးပြီ ဖြစ်၏။)

တို။ ။ 'လိုဏ်ခေါင်းတူးထားတာ ဘယ်နေရာလဲ'

အစောင့်။ ။ 'ဟောဒီမှာ'

အစောင့်လည်း သံမံတလင်းအသစ်များ ပိတ်ထားသော နေရာတစ်ခုကို ပြလေ၏။

တို။ ။ 'တူးပြီး ဘာလုပ်သလဲ'

အစောင့်။ ။ 'ဘုန်းကြီးနဲ့ ဒီလူနဲ့ တိတ်တိတ်ကလေး တွေ့တွေ့ပြီး တိုင်ပင်ကြတာပေါ့။ တစ်နေ့တော့ ဘုန်းကြီးအကျဉ်းသမား သေတော့ ဒီလူက ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲက ဖြတ်ဝင်ပြီး အလောင်းကို သူ့နေရာမှာ ထား၊ အလောင်းနေရာမှာ သူ ဝင်နေ၊ ထောင်မှူးတို့လူစုက ထုံးစံအတိုင်း အလောင်းမှတ်လို့ ထုတ်ယူသွားပြီး ရေထဲ ပစ်ချလိုက်တာ သေရှာပါလေရောလား ခင်ဗျ'

တို။ ။ 'ဟင်...ဖြစ်ရလေ။ လွတ်လိမ့်မယ်လို့ ကြိုးစားပါတယ်၊ ရေထဲမှာ သေရှာရော့လား။ ဒါထက် သူက ရေမကူးတတ်ဘူးလား'

အစောင့်။ ။ 'ရေကူးတတ်ပေမယ့် ခြေရော လက်ရော ကြိုးတွေနဲ့ ချည်ထားပြန်၊ ပြီးတော့ အိတ်ကြီးထဲလည်း ထည့်ထားပြန်တော့ ဘယ်ထွက်နိုင်တော့မှာလဲ။ ပြီးတော့ ခဲကြီးတစ်လုံးလည်း ထည့်ထားလိုက်သေးဆို ထင်ပါရဲ့။ လူရော ခဲရော စုပ်စုပ်မြုပ်သွားတော့တာပ ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'သူ့နာမည်ကော သိသလား၊ ဘယ်သူလဲ'

အစောင့်။ ။ 'နာမည်တော့ မသိဘူး၊ ဒီထောင်ထဲမှာ နာမည် မရှိဘူး၊ နံပါတ်သာ ရှိတယ်။ သူ့နံပါတ်က ၃၄ ဆို ထင်ပါရဲ့'

တို။ ။ 'ဒါထက် ဘုန်းကြီးရဲ့ အခန်းကို ကြည့်ပရစေဦး'

၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် အစောင့်နှင့်အတူ ဖာရီယာ၏ အခန်းသို့ သွားကြလေရာ ဖာရီယာ့ကျေးဇူး အလွန်ကြီးလှသော နယ်စားကြီးမှာ ဖာရီယာ၏ အလောင်းထားဖူးသည့် ခုတင်ကို မြင်ရသောအခါ မျက်ရည်များ ဝိုင်းလာသေး၏။ ထို့နောက် နယ်စားကြီးသည် အစောင့်အား ရွှေဒင်္ဂါးလေးပြားကို ထုတ်ပေးလေရာ အစောင့်မှာ ဤမျှလောက် ရက်ရောသော ဧည့်သည်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ကြုံဖူးသည်နှင့် ရွှေမှ ဟုတ်ပါလေ၏လောဟု ဒင်္ဂါးများကို ပွတ်သပ်ကြည့်ရှုနေသေး၏။ အစောင့်သည် ကျေးဇူးတင်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ၎င်းမြေတိုက်ထဲ၌ တွေ့သော ကြိုးလှေ[illegible] တံစဉ်း၊ ဆောက် စသော လက်နက်ကိရိယာများကို လက်ဆောင်အဖြစ်နှင့် [illegible] နယ်စားကြီးမှာ ရှေးအခါက မိမိတို့ သုံးခဲ့ဖူးသည့် လက်နက်များကို [illegible] အလွန်ဝမ်းမြောက်ဖွာနှင့် ငွေစက္ကူ သုံးလေးချပ်ကို ထပ်၍ ဆုချပြန်လေ[illegible] မှုကား ထိုနေ့အဖို့၌ ရတနာပုံ ဆိုက်နေသည်ဟု မှတ်ထင်မိ၏။ နောက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ထောင်မှ ပြန်ထွက်လာ၍ လေ့သို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ပြီးလျှင် မော်ရဲနှင့် ချိန်းထားသည့် သချိုင်းဆီသို့ လှော်ခတ်စေလေ၏။

ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ နယ်စားကြီးသည် လှေသမားကို အခပေး၍ လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် သချိုင်းဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့လေ၏။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၀ နှစ်အခါက နယ်စားကြီးသည် ကုဋေပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးကြီးအဖြစ်နှင့် မြို့သစ်ပြည်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ရာ အစာငတ်မွတ်ခြင်းအတွက်ကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံး ရရှာသော ဖခင်၏ အလောင်း သင်္ဂြိုဟ်ရာ နေရာကို ပြနိုင်သူအား တစ်ကုဋေမျှသော ငွေကို မငြိုမငြင် ပေးမည် ဖြစ်၏။ သင်္ချိုင်းပိုင်ရှင် မော်ရဲသည် ဒန်တီကို ချစ်ခင်သော အားဖြင့် အဘိုးကြီး မြှုပ်နှံရာနေရာတွင် လက်ဝါးကပ်တိုင်တစ်ခု စိုက်ထောင်ခဲ့သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ လဲပြိုသွားခဲ့ပြီဖြစ်ရကား သချိုင်းစောင့်သည့် သူဘရာဇာများသည် သစ်သားအစအန ဟူသမျှကို မီးရှို့ပစ်လိုက်ကြသောကြောင့် အဘိုးကြီး၏ အလောင်း တည်ရာအရပ်မှာ အမှတ်အသား မရှိတော့ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။

သင်္ချိုင်းပိုင်ရှင် မော်ရဲမှာမူကား သားသမီးများ၏ ဂရုတစိုက်မှုကြောင့် ၎င်း၏ အလောင်း[illegible]မြေပုံအံနီးတွင် ယှဉ်လျက် မြှုပ်နှံထားသည်ပြင် သံတိုင်များ ဝိုင်းရံ၍ ကျောက်ပြားကြီးနှင့်မိုးပေါ်တွင် အမည်၊ ရက်စွဲများနှင့်တကွ ကမ္ပည်းထွင်းထုထားကြ လေ၏။ မော်ရဲသည် သံတိုင်ကိုမှီလျက် မျက်ရည်ဝိုင်းသော မျက်လုံးတို့ဖြင့် မြေပုံများကို ငေးစိုက်ကာ ကြည့်နေလေရာ လွန်မင်းစွာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်နေသည့်အတွက် ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့ကို စိတ်အာရုံ မရောက်နိုင်အောင် ရှိနေလေ၏။

တို။ ။ 'မြေပုံကို မကြည့်ရဘူး မော်ရဲရဲ့။ ဟိုမှာ ကြည့်ရမယ်'ဟု ပြောလျက် အထက်ကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ၏။

ရဲ။ ။ 'သေတဲ့လူဆိုတာ နေရာတိုင်းမှာ ရှိတယ်ဆို'

တို။ ။ 'ဒါလည်း ဟုတ်ပါပေရဲ့။ ဒါထက် မာဆေးမြို့မှာ ရက်အနည်းငယ် မနေရစ်ချင်သေးတယ်လို့ လမ်းတုန်းက ပြောတာ ဘယ့်နယ်လဲ။ နေရစ်ချင်သလား'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော့်အဖို့တော့ မနေချင်တာ၊ နေချင်တာတွေ မရှိတော့ပါဘူး နယ်စားကြီး။ ဒီမှာနေရင် ဒီပြင်နေရာမှာ နေရတာထက် ဒုက္ခနည်းနည်းလောက် လျော့မလားလို့ ပြောမိတာပါပဲ'

တို။ ။ 'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ နေရစ်နိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ် ခရီးသွားစရာ ကိစ္စကလေး ရှိသေးတယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ကို ပေးထားတဲ့ ကတိကိုတော့ မဖျက်နဲ့နော်'

ရဲ။ ။ 'စိတ်ချပါ နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော် မမေ့ပါဘူး'

တို။ ။ မမေ့ဘူးဆိုတာ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါတယ်။ သို့သော် ထပ်ပြီး ကတိထား စေချင်သေးတယ်'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော့်ကိုလည်း သနားပါဦး နယ်စားကြီး။ လူ့ပြည်မှာ အသက်ရှင် နေရခြင်းဟာ ကျွန်တော့်မှာ ဝန်လေးလှပါပြီ'

တို။ ။ 'မော့င့်ထက် စိတ်ဒုက္ခရောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူး သေးတယ်'

ရဲ။ ။ 'ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်တာကပဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'နားထောင်၊ ကျွန်ုပ် ပြောပြမယ်။ မောင့်လိုပဲ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အစွဲကြီးစွဲပြီး ချစ်ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးတယ်။ အရွယ်ကလည်း ငယ်ငယ်၊ အလွန်ချစ်ခင်တဲ့ ဖခင်အိုကြီးတစ်ယောက်လည်း ရှိ၊ လက်ထပ်တော့မည့်ဆဲဆဲ ရည်းစားတစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်။ ဒါနဲ့ လက်ထပ်တော့မည့်ဆဲဆဲမှာ ရည်းစားနဲ့ ကွဲသွားရုံမျှမက မြေတိုက်ကြီးထဲကို ဒီလူ ရောက်သွားရှာတယ်'

ရဲ။ ။ 'မြေတိုက်ထဲ ရောက်ပေမယ့် ကြာလှရင် တစ်ပတ် နှစ်ပတ်၊ တစ်လ နှစ်လ၊ အလွန် တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ပေါ့ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'မကဘူး မော်ရဲ။ ဒီလူဟာ ၁၄ နှစ်တိုင်တိုင် မြေတိုက်ထဲမှာ ပိတ်လှောင် ခြင်း ခံရတယ်'

မော်ရဲလည်း ဘာမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ကြက်သီးထလျက် ငေးကြည့်နေ၏။

တို။ ။ 'ဒီ ၁၄ နှစ် အချိန်အတောအတွင်းမှာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်ရတဲ့ အကြိမ်ပေါင်းဆိုတာ မရေမတွက်နိုင်ဘူးပေါ့။ မောင့်လိုပဲ သူကလည်း သူ့ကိုယ်သူ လူ့ပြည်မှာ စိတ်ဒုက္ခအရောက်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲလို့ မှတ်ထင်ခဲ့တာပလေ။ သို့သော်လည်း ၁၄ နှစ်ကြာတဲ့ အခါကျတော့ အံ့သြဖွယ် ကောင်းလောက်တဲ့ နည်းမျိုးနဲ့ မြေတိုက်ကြီးထဲက လွတ်လာပြီး ရတနာရွှေငွေ အများကြီး ရလာခဲ့တာကိုး။ ဒါနဲ့ လွတ် လွတ်ချင်း သူ့အဖေကို ရှေးဦးစွာ သတိရလို့ စုံစမ်းကြည့်တော့ ဖခင်လည်း သေနေနှင့်ပါရောတဲ့'

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော့်အဖေလည်း သေတာပဲ ခင်ဗျာ'

တို။ ။ 'မှန်တယ်။ နို့ပေမယ့် မောင်တို့ဖခင်က သားတွေ၊ သမီးတွေ ဝိုင်းလို့ ရွှေအပြည့်၊ ငွေအပြည့်နဲ့ သေရတယ်။ ဟိုခများရဲ့ ဖခင်မှာတော့ ဘယ်လောက်မွဲလိုက် သလဲဆိုတော့ အစာမစားရတာနဲ့ အားပြတ်ပြီး သေရရှာသတဲ့။ ဒါတွင် မကသေးဘူး၊ သူ့သား လွတ်လာလို့ ရှာကြည့်တော့ ဟောဒါ ငါ့အဖေရဲ့ သချိုင်းပဲလို့ လက်ညှိုးထိုး ပြစရာတောင် မရှိဘူးတဲ့'

ရဲ။ ။ 'ဒါပေမဲ့ ချစ်တဲ့ ရည်းစားတော့ တွေ့ရသေးတယ် ဟုတ်လား'

တို။ ။ 'ဘာ ဟုတ်လိမ့်မလဲ မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။ 'သေနှင့် ရှာရော့လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့။ ‘သေတ္တာထက် ဆိုးသေးတယ် မောင်ရယ်။ မိန်းမက သစ္စာမရှိလေတော့ ယောက်ျားကို နှိပ်စက်တဲ့လူထဲက တစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး ဖြစ်နေပါရော မောင်ရဲ့ ကိုင်း...ဘယ့်နှယ်လဲ၊ မောင့်ထက် မဆိုးပေဘူးလား’

ရဲ။ ‘ဒါဖြင့် ဒီလူဟာ လောကမှာ စိတ်ချမ်းသာဖို့များ မျှော်လင့်နိုင်သေး သတဲ့လား ခင်ဗျာ’

တို့။ ‘မျှော်လင့်သေးသတဲ့ မောင်’

ထိုအခါ မော်ရဲလည်း ဆင့်ခြေမပေးနိုင်တော့သည်နှင့် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် ဖြစ်နေ လေ၏။

တို့။ ‘ကိုင်း...ဘယ့်နှယ်လဲ’

ရဲ။ ‘ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် နောက်ထပ်ပြီး ကတိပေးပါတယ်’

တို့။ ‘အဲဒီလိုမှပေါ့။ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့မှာ မွန်တီခရစ္စတိုကျွန်းက ကျွန်ုပ် မျှော်နေမယ်။ ၄ ရက်နေ့မှာ ဘာစ်တီယာဆိပ်ကမ်းမှ စောင့်နေပေတော့ ယူရှတ်ဆိုတဲ့ ရွက်သင်္ဘောကလေးတစ်စင်း လွှတ်လိုက်မယ်။ မောင်က သင်္ဘော ကက်ပတိန်ကို မောင့်နာမည်ကိုသာ ပြောပြပေတော့။ ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်အောင် သူ ခေါ်လာလိမ့်မယ်။ နားလည်ပြီလား’

ရဲ။ ‘ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ။ နို့...နယ်စားကြီးကော ယခု ဘယ်သွားမလို့လဲ’

တို့။ ‘ကျွန်ုပ်တော့ အီတလီမှာ ကိစ္စကလေးတစ်ခု ရှိသေးတယ်။ သို့သော် အချိန်မီ ပြန်လာခဲ့မယ်၊ စိတ်သာချ’

နောက်များမကြာမီအတွင်း မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီး စီးနင်းလိုက်ပါသော သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းမှ ခွာသွားလေ၏။

အခန်း ၈၃

ပက်ပီနို

မော်ရဲသည် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမှ ရပ်လျက် နယ်စားကြီး၏ သင်္ဘောကို မျှော်ငေးကြည့်နေသည့် အချိန်ခန့်တွင် ပြင်သစ်လူမျိုး ခရီးသည်တစ်ယောက်သည် ဖလောရင့်မြို့မှ ရောမမြို့တော်သို့ သွားသော လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် မြင်းရထားဖြင့် ခရီးပြင်းနှင်လျက် ရှိလေသည်။ ရောမမြို့တော်ကြီးကို မြင်နိုင်လောက်သော နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ခရီးသည်သည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ခါးပိုက်ဆောင် စာအုပ်ငယ်ကလေး တစ်အုပ်ကို ထုတ်၍

၎င်းအတွင်း၌ လေးချိုးခေါက်၍ ညှပ်ထားသော စာတစ်ရွက်ကို ထုတ်ကြည့်ပြီးလျှင် ‘တော်ပါသေးရဲ့၊ သူကလေး ပါလာလို့ တော်ပါသေးရဲ့’ ဟု ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ရေရွတ် ပြောဆိုမိလေ၏။

ရောမမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ မြင်းရထားသည် လန်ဒန် ဟိုတယ်ရှေ့၌ ရပ်တန့်၍ မန်နေဂျာသည် ဦးထုပ်ကို လက်တွင်ပိုက်ကာ တံခါးဝမှ ခရီးဦးကြို ပြုလေ၏။ ခရီးသည်သည် ညစာထမင်း မှာယူစားသောက်ပြီးနောက် သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ဘဏ်တိုက်၏ လိပ်စာကို မေး၍ ခြေကျင်လျှောက်သွားလေ၏။ မြင်းလေးကောင် တပ်ဆင်ထားသည့် ရထားဖြင့် ခရီးသည်တစ်ယောက် ဆိုက်ရောက် လာခြင်း တည်းဟူသော အခြင်းအရာမှာ ၎င်းလမ်းရှိ လူလေလူလွင့်ကလေးများအတွက် စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာတစ်ခု ဖြစ်သည့်အလျောက် ဝိုင်းအုံစိုက်ငေးကာ ကြည့်ရှုနေရာ လူတစ်ယောက်သည် ၎င်းတို့အနက်မှ ခွဲထွက်၍ ဘဏ်တိုက်သို့သွားသော ခရီးသည် နောက်သို့ အမှတ်မဲ့ လိုက်ပါသွားလေ၏။

မြင်းရထားကိုမူ မြင်းများကို လဲလှယ်တပ်ဆင်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘဏ်တိုက်သို့ လိုက်လာခဲ့ရန် ခရီးသည်က အမိန့်ပေးထားလေ၏။ ခရီးသည်သည် ဘဏ်တိုက်ထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ နောက်မှ လိုက်ပါလာသော လူသည်လည်း ဝင်၍ လိုက်သွားလေ၏။ အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ စာရေးတစ်ယောက်အနီးတွင် ထိုင်လျက် ရှိသော အစေခံက ‘နာမည် ဘယ်လို ပြောလိုက်ရပါ့မလဲ ခင်ဗျာ’ဟု မေးရာ ခရီးသည်က ‘ဘေရွန်ဒန်ဂလားလို့ ပြောလိုက်’ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

၎င်းနောက် ဒန်ဂလားသည် အစေခံနောက်သို့ လိုက်ပါသွား၍ တံခါးတစ်ခုမှ ဝင်သွားကြလေရာ နောက်ယောင်ခံလိုက်သော လူမှာမူ ခုံရှည်တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေရစ် လေ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ စားပွဲတွင် ငုံ့လျက် စာရေးနေသော စာရေးသည် ဦးခေါင်းထောင်ကြည့်၍...

‘ဟလို...ပက်ပီနိုပါကလား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘‘ဒီလူကြီးက ငွေတော်တော်ပါသလား’

‘ ဘယ်သိမလဲ၊ ထုတ်ယူတော့မှ သိမှာပေါ့’

‘ကျုပ် သိအောင် လုပ်ပေးမယ်၊ စိတ်သာချပါ’

‘‘စိတ်ချတာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့။ ဟိုတစ်နေ့ကလိုတော့ တော်အောင် လော့အောင် မလုပ်နဲ့နော်’

‘တစ်နေ့က ဘာများ မှားလို့လဲ’

‘မှားပြီလား ဆရာ။ သုံးသောင်းလို့ သတင်းပေးပြီး ၂၅၀၀ တည်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သေသေချာချာ ရှာမကြည့်လို့ ထင်ပါရဲ့'

'သေချာတာတော့ မပြောနဲ့တော့ဆရာ၊ လှိုဂီဗမှာကိုယ်တိုင် ရှာကြည့်တာပဲ'

'ကိုင်း...ကိုင်း...ဒါထက် နေရစ်ပေဦးတော့၊ ကျုပ် သွားပြီး ကြည့်ချေဦးမယ်'

အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် စာရေးသည် ရွှင်ပျသော မျက်နှာနှင့် ပြန်ထွက်လာလေ၏။

'ဘယ့်နှယ်လဲ ဆရာ'

'တွေ့ကော်ပြီ ပက်ပီနိုရေ့ ...တော်ပြီ'

'တယ်လောက်လဲ ၅ သန်းလား၊ ၆ သန်းလား'

'အောင်မယ် ကိုယ့်လူက သိနှင့်ပြီး နေပြီလား'

'မွန်တီခရစ္စတိုနယ်စားကြီးရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ ငွေထုတ်ယူမယ် မဟုတ်လား'

'ဒါတွေ ဘယ်က သတင်းရထားသလဲ'

'ကျုပ် အားလုံး သတင်းရထားပြီးသားပဲ'

'ဒါဖြင့် ကျုပ်ကို မေးဖို့ ဘာအလုပ် ရှိသေးသလဲ'

'[illegible] သိပြီးပါပြီ။ လူလွဲနေမှာ စိုးလို့ ထောက်လှမ်းကြည့်ရတာပေါ့'

'မလွဲပါဘူးတဲ့ လူရယ်။ ဒီလူမှ ဒီလူပါပဲ။ ငွေ၅ သန်း ထုတ်ယူမယ်လို့တဲ့။ တော်တော်များတယ်နော် ပက်ပီနို'

'ရှူး...လာကြပြီ တိတ် ...'

ထိုခဏ၌ ဒန်ဂလားသည် ရွှင်ပျသော မျက်နှာနှင့် ထွက်လာလေရာ ဘဏ်တိုက်မန်နေဂျာလည်း တံခါးဝသို့ ရောက်အောင် လိုက်ပို့လေ၏။ ၎င်းနောက် ဒန်ဂလား ထွက်သွားသောအခါ ပက်ပီနိုလည်း နောက်မှ လိုက်ပါသွားလေ၏။

မြင်းရထားသည် ဒန်ဂလား မှာထားခဲ့သည့်အတိုင်း ဘဏ်တိုက်ဝ၌ ရပ်လျက်စောင့်နေရာ "ဂိုဒ်"ခေါ် လမ်းပြသည်လည်း ရထားတံခါးကို ဖွင့်ပေးလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် အသက် ၂၀ ကျော်အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်၏ ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ခြင်းဖြင့် ရထားပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ လမ်းပြသည့် ဒရိုင်ဘာနှင့်အတူ ယှဉ်လျက် ထိုင်လေရာ ပက်ပီနိုသည် ရထားနောက်မြီးရှိ ခုံပေါ်တွင် ခိုလျက် လိုက်ပါသွားလေ၏၊

ဒန်ဂလားသည် မြင်းရထားကို ဟိုတယ်သို့ မောင်းနှင်ရန် အမိန့်ပေး၍ ဆိုက်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခရီးပန်းလာခဲ့သည့်အလျောက် မိမိအခန်းသို့ဝင်ကာ အိပ်ရာပေါ်တွင် အမောအပန်း ဖြေလျက်ရှိ၏။ ပက်ပီနိုမှာမူ ရထားပေါ်မှ ဆင်း၍ အနီးအပါး၌ မယောင်မလယ် ရပ်လျက်ရှိသော လူတစ်ယောက်အား စကားတီးတိုးမှာကြားလိုက်ရာ ထိုလူသည် မြို့အလယ်ပိုင်းဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ငွေစက္ကူများထည့်သည့် ခါးပိုက်ဆောင် စာအုပ်ငယ်ကို ခေါင်းအုံး

အောက်တွင် ထိုးထားပြီးမှ ခုတင်ပေါ်တွင် မှိန်းလျက်ရှိရာ [illegible] အောက်ထပ်တွင် အရက်တစ်ပုလင်းနှင့် ပျော်ပြေလျက် ရှိလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ ဒန်ဂလားသည် အိပ်ရာမှ ထ လာ၍ [illegible] စားပြီးလျှင် မွန်းတည့်အချိန်တွင် ခရီးဆက်လက်ထွက်ရန်အတွက် မြင်းရထား[illegible] အမိန့်ပေးထားလေ၏။ သို့ရာတွင် ရထား၌ တပ်ဆင်မည့် မြင်းများသည် [illegible] နှစ်ချက်အချိန်တွင်မှ ရောက်လာ၍ ခရီးသွားလက်မှတ်(ပတ်စ်ပို့) လဲလှယ်ရန် [illegible] ဆလွှတ်လိုက်သော "ဂိုဒ်"လမ်းပြသည်လည်း သုံးနာရီထိုးပြီးမှ ပြန်ရောက်လာလေ၏။

ဒန်ဂလား၏ အကြံမှာ ဘဲနစ်မြို့သို့ ရှေးဦးစွာ သွား၍ မိမိ၏ ပစ္စည်းတစ်ဝက်ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ဗီယာနာမြို့သို့ ဆက်လက်သွား၍ ကျန်သောငွေကို ထုတ်ယူရန် ဖြစ်၏။ (နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတိုသည် ဒန်ဂလားအား ငွေ ၅ သန်းတန် ပြေစာလက်မှတ် တစ်ခု ပေးထားကြောင်း စာဖတ်သူတို့ သတိပြုမိကြမည် ဖြစ်ရာ ၎င်းလက်မှတ်ကို သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ဘဏ်တိုက်မှ ထုတ်ပေးသော ချက်လက်မှတ်ဖြင့် အခြားဘဏ်တိုက်များတွင် ငွေသား ထုတ်ယူရမည် ဖြစ်၏။ နယ်စားကြီးမှာ သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ဘဏ်တိုက်တွင် မိမိ၏ငွေများ အပ်နှံထားရကား ၎င်း၏ ပြေစာလက်မှတ်များကို အဆိုပါ ဘဏ်တိုက်က ချက်လက်မှတ်များနှင့် လဲလှယ်ပေးရခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

မြင်းရထားသည် ရောမမြို့တော်မှ ထွက်လာ၍ ၁၀ မိုင်ခန့် ခရီးပေါက်ရောက်လာသည့်အခါ နေရောင် ပျောက်ကွယ်စ ပြုခဲ့လေပြီ။ ဒန်ဂလား၏ အကြံမှာ နောက်မြင်းများ လဲလှယ်မည့် စခန်းတွင် ရပ်တန့်အိပ်စက်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည့်အလျောက် ရထားထဲတွင် မှိန်းလျက် လိုက်ပါလာလေ၏။

ရထားသည် အလွန်ကြမ်းတမ်းသော လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် မောင်းနှင်လာခဲ့ရကား ကျောက်ခဲများနှင့် ဆောင့်မိတိုင်း ဒန်ဂလားမှာ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လာရလေ၏။ ၎င်းနောက် ညဉ့်အချိန်တိုင် ရောက်လာခဲ့ရာ အလွန်ချမ်းအေးလှသည့်ပြင် မိုးကလေး တစိမ့်စိမ့် ရွာသွန်းစ ပြုလာလေ၏။ နောက်စခန်းသို့ ခရီးမည်မျှ ကွာလှမ်းသေးသည်ဟု သိလိုလှသော်လည်း ဒန်ဂလားမှာ အီတာလျံစကား မတတ်သည့်ပြင် ရထားပြင်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းထုတ်၍ မေးရခြင်းမှာလည်း ချမ်းအေးလှသောကြောင့် နေရာ၌ပင် ငြိမ်ဝပ်စွာ ကွေးလျက် လိုက်ပါလာလေ၏။

မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားရာမှ ရထားရပ်သည်နှင့် ဒန်ဂလား နိုးလာ၍ နောက်စခန်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပြီ အထင်နှင့် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမျှော် ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိ မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း မြို့တစ်မြို့ သို့မဟုတ် ရွာတစ်ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်[illegible] မဟုတ်ဘဲ အဆောက်အအုံပျက်ကြီးတစ်ခု အနီးတွင် ဆိုက်ရပ်၍ လူလေး[illegible] ထွက်ချည်ဝင်ချည် ပြုလုပ်နေသည်များကိုသာ တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထို[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဖက်၌ တောင်ပူစာ၊ တစ်ဖက်၌ မြက်ပင်ရှည်ကြီးများရှိသော နေရာတွင် ရပ်တန့်ကြလေ၏။ တောင်ပူစာတွင် အပေါက်ကြီးတစ်ခုရှိရာ လူတစ်ယောက်သည် သေနတ်ကို ထမ်းလျက် အပေါက်ဝတွင် စောင့်လျက်ရှိ၏။ ဒန်ဂလားမှာ မည်သည့် အဓိပ္ပာယ်ပေနည်းဟု မေးလိုလှသော်လည်း ၎င်း၏လျှာသည် အာခေါင်တွင် ကပ်လျက် နေလေတော့၏။

ပက်ပီနီသည် ရှေ့ဆုံးမှ လျှောက်သွား၍ ဒန်ဂလားမှာ လူသုံးယောက် ခြံရံကာ နောက်မှ လိုက်ပါသွားရလေရာ အဝသို့ ရောက်ကြသောအခါ 'လျှောဆင်းလိုက်'ဟု အမိန့်ပေးသည်နှင့် ဒန်ဂလားသည် မြေပေါ်၌ ဖင်ထိုင်ကာ မျက်စိမှိတ်၍ လျှောချလိုက်ရလေ၏။ အောက်သို့ ခြေထောက်မိသောအခါ ရှေ့၌ ကျယ်ဝန်းသော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကြီး ရှိသည်ကို တွေ့ရလေရာ ပက်ပီနီသည် မီးရှူးတိုင်တစ်တိုင်ကို ထွန်းညှိ၍ ရှေ့ဆုံးမှ လျှောက်သွားသဖြင့် ဒန်ဂလားလည်း နောက်မှ လိုက်ပါသွားရလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ခပ်တွန့်တွန့်လုပ်၍ ဆိုင်းလင့်နေသည့် အခါတိုင်း နောက်မှ လူများက ခပ်ကြမ်းကြမ်း တွန်းပေးကြလေ၏။

ကွေ့ကောက်သော လိုဏ်ခေါင်းလမ်းများ တစ်လျှောက် လျှောက်လာကြပြီး နောက် သေနတ်ထမ်းလျက် စောင့်နေသော စန္ဒလီနှင့် တွေ့၍–

'ရပ်လိုက်စမ်း၊ ဘယ်သူများလဲ'

'မိတ်ဆွေများပါပဲ၊ ဗိုလ်ကြီးကော ဘယ်မှာလဲ'

'ဟောဟိုမှာ'

၎င်းနောက် မီးတိုင်များ ဝင်းထိန်လျက်ရှိသော အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်လာကြသောအခါ ဆိုဖာကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ရှုလျက်ရှိသော လူတစ်ယောက်၏ ရှေ့သို့ ရောက်လာကြလေ၏။

ပက်ပီနီက 'အဖိုးတန် လူတစ်ယောက်ပဲ ဗိုလ်ကြီးခင်ဗျား'ဟု ပြောလျက် ဒန်ဂလားကို လည်ကုပ်မှ ကိုင်ကာ ရှေ့သို့ တွန်းပေးလိုက်လေရာ ဒန်ဂလားသည် ဗိုလ်ကြီးရှေ့သို့ မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှိနေလေတော့၏။

ဗိုလ်။ ။'ဒီလူလားကွယ့်'

နီ။ ။'မှန်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး၊ သူကိုယ်တိုင်ပါပဲ'

ဗိုလ်။ ။'မှန်းစမ်း၊ ကြည့်ရအောင်'

ထိုအခါ ပက်ပီနီသည် မီးရှူးတိုင်ကို ဒန်ဂလား၏မျက်နှာ အနီး၌ကပ်[illegible] ကိုင်ထားလေရာ ဒန်ဂလားမှာ မျက်တောင်မွေးများကို မီးမရှပ်စေခြင်းငှာ [illegible] မော့ရှောင်ပေးလိုက်ရ၏။ ၎င်း၏မျက်နှာမှာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်း[illegible] သွေးဆုတ်၍ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။

ဗိုလ်။ ။'မင်းတို့လူက ပင်ပန်းနေဟန် တူပါတယ်။ အိပ်ရာသို့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒန်ဂလားသည် လူများနောက်သို့ လိုက်သွားစဉ် "အိပ်ရာဆိုတာ ခေါင်းသွင်း... များ ပြောတာလေလားကရို."ဟု စဉ်းစားမိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ကျောက်သားတွ... ထွင်းထားသည့် အခန်းကလေးတစ်ခန်းသို့ ရောက်ကြ၍ လူများသည် ဒန်ဂလားအ... အခန်းထဲသို့ တွန်းသွင်းလိုက်ကြပြီးနောက် တံခါးကို ပိတ်ထားလိုက်ကြလေ၏။

ဒန်ဂလားသည် ကောက်ရိုးအိပ်ရာပေါ်တွင် ထိုင်လျက် အဖြစ်အပျက်များ... ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားရာတွင် အဲလ်ဘာတ် ပြောပြသဖြင့် ကြားရဖူးသော တောပုန်းဓား... များမှာ ဤလူစုပင် ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု အောက်မေ့မိ၏။ အဲလ်ဘာတ်ကို ဖမ်းခေါ်သွား... စဉ်က ရွှေဒင်္ဂါး ၄၀၀၀ တောင်းဖူးသည်ဟု ကြားရဖူးရာ မိမိအားလည်း ဤမျှလောက်... တောင်းမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ဆိုပါလျှင် ငွေ ၅ သန်း လက်ကိုင်ရှိသော ... တစ်ယောက်အဖို့ စိုးရိမ်ပူပန်စရာ ဘာမျှမရှိဟု စဉ်းစားမိသည်နှင့် စိတ်၏သက်သာခြင်း... ရရှိသွားသေး၏။ မိမိအဖို့မှာမူ အလွန်ဆုံး ရွှေဒင်္ဂါး ၈၀၀၀ တောင်းချိမ့်မည်။ ၎င်းမှာ... ငွေ ၄၈,၀၀၀ မျှနှင့် ညီမျှသောကြောင့် ပေးနိုင်လောက်သည် ဟူ၍လည်း တွက်ချက်... နေမိ၏။

အခန်း ၈၄

လွိုင်ဂီဗမ္ပာ၏ ထမင်းဆိုင်

ဒန်ဂလားသည် ခရီးပန်း၊ စိတ်ပန်း ဖြစ်လာသည့်အလျောက် ကောက်ရိုးအိပ်ရာပေါ်၌ အိပ်ပျော်သွား၍ နောက်တစ်နေ့ နိုးလာသောအခါ မိမိတစ်ကိုယ်လုံးကို လက်ဖြင့် စမ်းသပ် ကြည့်ရှုမိ၏။ 'ဟာ . . .တော်ပါသေးရဲ့၊ ငါ့ကို သူတို့ ဘယ်နှယ်မှ မလုပ်ကြသေးပေဘူး' ဟု အောက်မေ့မိ၏။ ၎င်းနောက် မိမိ၏ စာအုပ်ငယ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ပြန်ရာ နေရာ၌ပင် ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်နှင့် အသက်ရှူ ချောင်သွားလေသေး၏။ 'တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ ဓားပြတွေပဲ။ လူကိုလည်း ဘာမျှမလုပ်၊ ပစ္စည်းကိုလည်း လက်ဖျားနဲ့မတို့။ တော်ကြပါ ပေတယ်' ဟု ချီးမွမ်းမိသေး၏။ ၎င်းနောက် ဒန်ဂလားသည် မိမိ၏ ခါးပိုက်ဆောင်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ ၅ နာရီခွဲနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ဓားပြများအား မည်ကဲ့သို့သော ရည်ရွယ်ချက် ရှိကြသည်ဟု ဖွင့်မေးရလျှင် ကောင်းမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့ ပြောပြသည့်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းက ကောင်းမည်လောဟု စဉ်းစားနေ၏။ နောက်ဆုံး၌ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းက သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ၁၂ နာရီအထိ စောင့်ကြည့်မည်ဟု ကြံရွယ်ထား၏။ ထိုအတောအတွင်း တံခါးဝ၌ စောင့်ကြပ်သော

စနွလီများသည် ၄ နာရီလျှင် တစ်ယောက်ကျ လဲလှယ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဒန်ဂလားသည် တံခါးကြားမှ ချောင်း၍ စနွလီစောင့်သူကို ကြည့်လိုက်ရာ ထိုသူသည် သားရေဘူးတစ်လုံးမှ ဘရန်ဒီအရက်ကို မော့ချိုက်နှင့် ဆုံလျက်ရှိသောကြောင့် သားရေနံ့သည် ဒန်ဂလား၏ နှာခေါင်းသို့ ထိုးဝင်သွားသဖြင့် အော်ဂလီဆန်၍ ပျို့တက်လာမိသေး၏။

၁၂ နာရီ ထိုးလတ်သော် လူတစ်ယောက် လဲလှယ်ပြန်သည်နှင့် ဒန်ဂလားသည် အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်ပြန်ရာ နှုတ်ခမ်းထူထူ၊ နှာခေါင်းပြားပြားနှင့် အလွန်ကြမ်းတမ်း ထွားကျိုင်းလှသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုလူသည် လွယ်အိတ်တစ်လုံးတွင် ထည့်ထားသော ပေါင်မုန့်၊ ဒိန်ခဲနှင့် ကြက်သွန်နီများကို ထုတ်၍ မြိန်ရှက်စွာ ကိုက်ဝါး စားသောက်လျက်ရှိရာ ဒန်ဂလားက ဤမျှလောက် ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသော အစားအစာမျိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စားသောက်နိုင်ကြလေမည်နည်းဟု အံ့ဩမိသေး၏။

သို့ရာတွင် လူတို့သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာသောအခါတွင် အကြမ်းဆုံးသော အစားအစာမျိုးကို မြိန်ရှက်စွာ စားလိုတတ်မြဲ ဖြစ်လေရကား နေစောင်းလာသော အချိန်ကာလတွင် ဒန်ဂလားမှာ ယခင်က ကြမ်းသည်ဟု မှတ်ထင်ခဲ့မိသည့် ကြက်သွန်နီ၊ ဒိန်ခဲ စသော စားစရာများကို ကောင်းနိုးနိုး မှတ်ထင်စ ပြုလာလေ၏။

ထိုအခါ ဒန်ဂလားသည် တံခါးကို ခေါက်လေရာ အပြင်မှ လူက–

'ဘာလဲ ဆရာကြီး'

'ဟော့ . . .ဆာလှပြီကွယ်၊ စားစရာကလေးများ မပေးကြတော့ဘူးလား'

ထိုလူသည် အဖက်လုပ်၍ ပြန်မပြောဘဲ စားမြဲတိုင်း စားနေလေရာ ဒန်ဂလားသည် ဤလူစားမျိုးထံတွင် အောက်ကျနောက်ကျခံ၍ တောင်းရမ်း မနေလိုသည်နှင့် ဆိတ်ဆိတ်နေကာ ငြိမ်ဝပ်စွာ လှဲအိပ်နေလေ၏။

၄ နာရီကြာပြန်သော် လူကြမ်းကြီးနေရာတွင် အခြား အစောင့်တစ်ယောက် လဲလှယ်လေ၏။ ထိုအခါ ဒန်ဂလားမှာ အတော်ကြီး အပြင်းအထန် ဆာလောင်မွတ်သိပ် လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်ပြန်ရာ ပက်ပီနိုကို မြင်ရလေ၏။ ပက်ပီနိုသည် အပေါက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်လျက် မြေအိုးတစ်လုံးကို ခြေထောက်များအကြား၌ ချထား၍ ပဲနှင့် ဝက်သားခြောက်များ ပြုတ်ထားသောဟင်းကို ပေါင်မုန့်နှင့် တို့စား နေလေ၏။ အနီး၌လည်း စပျစ်သီးတစ်ခိုင်နှင့် ဝိုင်အရက် တစ်ပုလင်း ချထားသေး၏။ ဒန်ဂလားမှာ ၎င်းတို့ကို မြင်ရသောအခါ သွားရည်ကျလာသည်နှင့် တံခါးကို ဖြည်းညင်း စွာ ခေါက်လေ၏။

လား။ ။ (ပြုံးချိုသော မျက်နှာထားနှင့်) 'မေးပါရစေ မောင်ရယ်။ ... စားစရာကလေးများ မကျွေးကြတော့ဘူးလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီ။ ။ 'ဆရာကြီး ဆာလှပြီလား'

လား။ ။ '၂၄ နာရီလုံးလုံး ဘာတစ်ခုမှ မစားရ၊ မသောက်ရတဲ့ လူတစ်ယော
ကို ဆာသလားလို့မှ မေးပေတယ် မောင်ရယ်။ ဆာတာပေါ့၊ သိပ်ဆာနေတာပေါ့'

နီ။ ။ 'ဘာများ စားချင်သလဲ ဆရာကြီး'ဟု ပြော၍ မြေအိုးကို လှည့်လိုက်
ဟင်းနံ့သည် ဒန်ဂလား၏နှာခေါင်းသို့ ထောင်းခနဲ ထိုးဝင်သွားလေတော့၏။

လား။ ။ 'ဒီမှာ ချက်ပြုတ်စရာ မီးဖို ရှိသလား'

နီ။ ။ 'ရှိတာပေါ့၊ အိုးခွက်တွေမှ စုံလို့'

လား။ ။ 'ချက်ပြုတ်မည့် လူများကော ရှိသလား'

နီ။ ။ 'ပထမတန်းချည်း ရှိပါတယ်'

လား။ ။ 'ဒါဖြင့် ကြက်တစ်ကောင်လောက်ရယ်၊ ငါးရယ်၊ ချေသား၊ သမင်သာ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခမ်းတောင့်အောင် စားရရင် ကြိုက်ပါပြီ။ ယူသာ ယူခဲ့ပါ ...'

နီ။ ။ 'ကြက်တစ်ကောင် ဟုတ်စ ခင်ဗျာ။ ဟော လူတွေ ဆရာကြီးဖို့ ကြ
တစ်ကောင် ရိုးစ်လုပ်ထားတာ ယူခဲ့ကြဟေ့'ဟု အော်ပြောလိုက်လေ၏။

ခဏချင်း၌ ကြာလတ်သော် သူငယ်တစ်ယောက်သည် ရိုးစ်လုပ်ထားသော
ကြက်တစ်ကောင်ကို ငွေလင်းပန်းတစ်ခုတွင် ထည့်ကာ လက်မကိုင်ဘဲ ရွက်လျ
ယူလာလေ၏။ ထိုအခါ ဒန်ဂလားက "ပါရစ်မြို့တော်က ဟိုတယ်ကြီးလို ရှိပါ
တော့တယ်"ဟု အောက်မေ့၏။ ပက်ပီနီသည် နီရဲနေအောင် ရိုးစ်လုပ်ထားသော ကြက်ကို
စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်ရာ ဒန်ဂလားက ဓားနှင့်ခက်ရင်း ရှိသလောဟု မေးသည်နှင့်
ပက်ပီနီက ထုတ်ပေးလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် ဓားနှင့်ခက်ရင်းကို ယူ၍ စားပွဲ၌ ထိုင်ကာ
ကြက်ကို လှီးဖြတ်တော့မည် ပြုသည်တွင် ပက်ပီနီက–

'တစ်ဆိတ် သည်းခံပါဦး ခင်ဗျာ။ ဒီအရပ်ထုံးစံက မစားခင် ပိုက်ဆံ ပေးရပါ
တယ်၊ နို့မဟုတ်ရင်'

လား။ ။ 'ဒီလိုဖြင့် ပေးရတာပေါ့ မောင်ရယ်။ ကြက်တစ်ကောင်ဆိုရင် ဒီမှာ
ဒီ လောက် တန်လိမ့်မလား၊ ရော့ ၂ ကျပ်ယူ' ဟု ပြော၍ ထုတ်ပေးလေ၏။

နီ။ ။ 'သည်းခံပါခင်ဗျာ၊ လိုပါသေးတယ်'

လား။ ။ 'ဟေ .. ဘယ်လောက်များ လိုသေးသလဲ မောင်'

နီ။ ။ 'ဆရာကြီး ပေးထားတာက ၂ ကျပ်တည်း ရှိသေးတယ်'

လား။ ။ '၂ ကျပ် ဟုတ်ပါတယ်။ ဘယ်လောက် လိုနေသေးလို့လဲ'

နီ။ ။ '၂ ကျပ် ပေးထားတော့ ၄၉၉၉၈ ကျပ် လိုသေးတာပေါ့'

လား။ ။ (မျက်လုံးများ ပြူးလျက်)'နောက်မနေစမ်းပါနဲ့ မောင်ရယ်။ ကျုပ်မှာ
ဆာလွန်းလို့ပါ။ ရော့...ရော့...မုန့်ဖိုး ဒီ ထပ်ယူပေဦးတော့'

နီ။ ။ 'ဒါဖြင့် ၄၉၉၉၇ ကျပ် လိုတော့တာပေါ့။ အချိန်တန်တော့ ရလိမ့်မပေါ့လေ'

လား။ ။ (စိတ်တိုလာလျက်)'အချိန်တန်လည်း မရဘူး၊ ဘယ်တော့မှ မရဘူး
မောင်၊ စိတ်သာချ'

ထိုအခါ ပက်ပီနီသည် သူငယ်ကို အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် သူငယ်လည်း
ကြက်ရော လင်ပန်းပါ ခပ်သုတ်သုတ် သယ်ထုတ်သွားသေ၏။ ဒန်ဂလားမှကား အိပ်ရာ
ပေါ်၌ ပစ်လှဲ၍ အိပ်ယိုက်လေရာ ပက်ပီနီသည် တံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီးလျှင် စားမြဲတိုင်း
ဆက်လက်စားနေလေ၏။ ဒန်ဂလားမှာ အိပ်ရာပေါ်တွင် နံ့ချိုဗျာ ခွေလျက်ရှိစဉ်
ပက်ပီနီ၏ တဂျွတ်ဂျွတ်ဝါးသော အသံများကို ကြားရလေ၏။ ထိုအခါ ဒန်ဂလား
လည်း 'ခွေးမသားတွေ ...ခွေးမသားတွေ'ဟု အဆက်မပြတ်အောင် ကြုံးဝါးရေရွတ်
နေရာ ပက်ပီနီမှာမူ အစားမပျက်ဘဲ မှန်မှန်ကြီး ဝါးလျက် ရှိလေ၏။

ထိုအတောအတွင်း ဒန်ဂလား၏ဝမ်းဗိုက်မှာ အကောင်းတွေချည်း စား၍
ဖောင်းချင်တိုင်း ဖောင်းလာခဲ့ဖူးရာမှ ကျောနှင့် ကပ်လုမတတ် ရှပ်ရှပ်ကလေး ဖြစ်နေ
လေတော့၏။ မှတ်သိပ်လိုက်သည်မှာလည်း ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ချေ။ သို့ဖြစ်သော်လည်း
ငွေ ၅၀,၀၀၀ ပေးရမည်ကို နှမြောလှသောကြောင့် ပိန်လိန်ကာဖြင့် နာရီတစ်ဝက်ခန့်
ကြာအောင် ခံနေခဲ့သေးရာ ၎င်းနာရီဝက်သည် ဒန်ဂလား၏စိတ်၌ အနှစ်တစ်ရာကဲ့သို့
မှတ်ထင်မိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်ဂလားသည် အိပ်ရာမှထ၍ တံခါးဆီသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး
လျှင်–

လား။ ။ "လုပ်စမ်းပါ မောင်ရယ်။ ကျုပ်ကို အလကားတော့ နှိပ်စက်မနေကြ
ပါနဲ့။ ဘာလိုချင်ကြတယ် ဆိုတာကိုသာ ဖွင့်ပြောပါတော့'

နီ။ ။ 'ကျွန်တော်တို့က ပြောဖို့ မရှိပါဘူး။ ဆရာကြီး အလိုရှိတာကိုသာ
ပြောဖို့ပါ။ လိုတာကို ဘာမဆို ရအောင် ကျွန်တော်တို့က ရှာပေးဖို့ပါ'

လား။ ။ 'ဒါဖြင့် တံခါးဖွင့်လိုက်စမ်း'

ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

လား။ ။ 'စားစရာ တစ်ခုခု ယူခဲ့စမ်းပါ။ ကြားရဲ့လား'

နီ။ ။ 'ဘာများ စားလိုပါသလဲ'

လား။ ။ 'ကြက်က ရှားပါးလွန်းလှတယ်။ ပေါင်မုန့်ခြောက် တစ်ပဲ့လောက်သာ
ယူခဲ့ပါတော့ မောင်ရယ်'

နီ။ ။ 'ပေါင်မုန့်တဲ့ ဟုတ်လား ခင်ဗျာ။ ဟေ့လူများ ပေါင်မုန့်တစ်လုံး ဆရာကြီး
ယူခဲ့ကြစမ်း'

ယခင်က သူငယ်လည်း ပေါင်မုန့်တစ်လုံး ယူလာလေ၏။

လား။ ။ 'ဒါကကော ဘယ်လောက်လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နို။ ။'၄၃၉၉၇ ကျပ် ကျမှာပေါ့။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ၃ ကျပ် ပေးပြီးပြီဟာကိုး'

လား။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲ့ မောင်ရယ်။ ကြက်တစ်ကောင်မှ ၅၀၀၀ဝိ ဆို'

နို။ ။'တချို့မြို့များမှာ ၆ ပြားဆိုင်လို့ ရှိတယ် ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ၅၀,၀၀ဝိ ဆိုင်ပဲ။ ဘယ်ဟာကြိုက်ကြိုက် ၅၀,၀၀ဝိ စီချည်းပဲ။ တစ်ဈေးတည်း ရောင်းပါတယ်'

လား။ ။'ကျီစားတဲ့ အလုပ်ကို တော်ပါတော့ မောင်ရယ်။ ကျုပ် ဆာလှပါပြီ။ ဒီလိုဆိုရင်လည်း ကျုပ်ကို အစာငတ်ထားပြီး သတ်ဖို့ အကြံရှိတယ်လို့ တစ်ခါတည်း ဖွင့်ပြောလိုက်ကြပါတော့ မောင်ရယ်'

နို။ ။ 'ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်တော်တို့က သတ်ဖို့ မကြံဘူး။ ဈေးရောင်းစားတာပဲ။ စားချင်တာ ရှိရင် ပိုက်ဆံပေးပြီး စား။ ဒါပဲ ရှိတယ်'

လား။ ။ 'ဘယ်က ပိုက်ဆံနဲ့ ပေးရမှာလဲ မောင်ရဲ့။ ကျုပ်မှာ ၅၀,၀၀ဝိ တောင် ဘယ်က ပါနိုင်ပါမလဲ'

နို။ ။ ဆရာကြီးမှာ ငွေ ၅ သန်း ရှိသားကပဲ။ ကြက်ကောင်ပေါင်း တစ်ရာ တောင် [illegible]ပဲ'

ထိုအ[illegible]န်ဂလားသည် မိမိ၌ ငွေ မည်မျှ ရှိသည်ကိုပင် သိနှင့်ပြီး ဖြစ်နေကြ၍ ကျီစားခြင်း မဟုတ်၊ အကယ် တောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလေ၏။

လား။ ။ 'ကိုင်း...ရှိပါစေ မောင်ရယ်။ ငွေ ၅၀,၀၀ဝိ ပေးရင် ကျေနပ်ပါတော့။ ကြက်တစ်ကောင်သာ ယူခဲ့ပါ။ မြန်မြန်...မြန်မြန်'

နို။ ။ 'စိတ်ချပါ ဆရာကြီး'

လား။ ။ ပေးတော့ ဘယ်လို ပေးရမှာလဲ'

နို။ ။ 'ဆရာကြီးမှာ သော်မဆင်နှင့် ဖရန့်ဘဏ်တိုက်မှာ ငွေ ၅ သန်း ရှိတယ် ဟုတ်လား။ ဒီအထဲက ၅ သောင်းတန် ချက်လက်မှတ်တစ်ခု ရေးပေးပြီး ကျွန်တော်တို့ နာမည်နဲ့ လွှဲလိုက်တာပေါ့'

ထိုအခါ ဒန်ဂလားသည် ပေးရမည့်အတူတူ အသာတကြည်နှင့် ပေးခြင်းက သာ၍ ကောင်းသည်ဟု သိရှိသည့်အတိုင်း ၅ သောင်းတန် လက်မှတ်တစ်ခု ရေး၍ ပေးလိုက်လေ၏။

လား။ ။ 'ရော့ မောင် ...ငွေ'

နို ။ ။'ရော့ ဆရာကြီး ကြက်သား'

ဒန်ဂလားသည် ပင့်သက်ရှူလျက် ကြက်ကောင်ကို လှီးဖြတ်လေရာ ငွေ ၅ သောင်းနှင့်စာကြည့်သော် အတော်ပိန်သော ကြက်ကလေးဟု အောက်မေ့မိ၏။ ပက်ပီနို မှာမူ ချက်လက်မှတ်များကို သေချာစွာ ကြည့်၍ ခေါက်ပြီးလျှင် အိတ်ထဲ၌ ထည့်ထား လိုက်လေ၏။

အခန်း ၈၅

ချမ်းသာပေးလိုက်ခြင်း

နောက်တစ်နေ့တွင် ဒန်ဂလားမှာ ဆာလောင်မွတ်သိပ် လာပြန်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကြေးငွေနှင့်ပတ်သက်၍ အတော်ကျစ်လျစ်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အလျောက် ယမန်နေ့က ကုန်စင်အောင် မစားဘဲ တစ်ဝက်ခန့် ချန်လှပ်ထားခဲ့သော ကြက်ကို ထုတ်၍ စားသောက်လေ၏။ ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရေငတ်မွတ်လာခဲ့ရာ တံခါးကို ခေါက်၍ ဖွင့်စေပြီးနောက် ရေတစ်ခွက် တောင်းလေ၏။ အစောင့်မှာ ပက်ပီနို မဟုတ် .တာ့ဘဲ အခြားလူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေ၏။

အစောင့်။ ။'ရေ သောက်မလား၊ ဝိုင်အရက် သောက်မလား'

လား။ ။'ဘာသောက်ရင် ဘယ်လောက်လဲ'

စောင့်။ ။ 'ဘာသောက်သောက် ငါးသောင်းချည်းပဲ၊ အတူတူပဲ'

လား။ ။'တစ်ပုလင်း ငါးသောင်းပဲလား'

စောင့်။ ။'မှန်တယ်၊ ငါးသောင်းပါပဲ'

လား။ ။ ဒါဖြင့် တစ်ခွက်တည်း ပေးပါ မောင်'

စောင့်။ ။ 'လက်လီခွက်ခြင် မရောင်းဘူး။ ပုလင်းလိုက် ယူမှ ရမယ်'

လား။ ။'ကျုပ်မှာ ရှိတာ အကုန်လုံးသာ ယူလိုက်ကြပါတော့ မောင်တို့ရယ်။ အလီလီ အလာလာ လုပ်မနေကြပါနဲ့တော့'

စောင့်။ ။ ''ကျွန်တော်တို့ သခင်ရဲ့ အမိန့်အတိုင်း လုပ်ကြရတာပဲ'

လား။ ။ 'မောင်တို့သခင်က ဘယ်သူလဲ။ ကျုပ် တွေ့ချင်တယ်၊ မတွေ့ရ ဘူးလား'

စောင့်။ ။ 'တွေ့ချင် တွေ့နိုင်မှာပေါ့'

တစ်ခဏမျှ ကြာသောအခါ လွီဂီဗမ္ပာ ရောက်လာလေ၏။

ပါ။ ။'ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆို'

လား။ ။ 'ကျုပ်ကိုလွှတ်ဖို့ ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ'

ပါ။ ။'ခင်ဗျားမှာပါတဲ့ ငွေ ၅ သန်းကို လိုချင်တာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ ။(ရင်ထဲ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားလျက်)'ကျုပ်မှာ ရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေ အနက်က ဒီဟာကလေး ကျန်ပါတော့တယ် မောင်တို့ရယ်။ ဒီဟာကို ယူရင် ကျုပ် အသက်ကိုပါ သတ်ပစ်လိုက်ကြပါတော့'

ပါ။ ။'ကျွန်တော်တို့မှာ လူသတ်ဖို့ အမိန့်မရှိပါဘူး'

လား။ ။'အမိန့်တွေ ဘာတွေနဲ့၊ ဘယ်သူ့ရဲ့ အမိန့်လဲ မောင်ရယ်'

ပါ။ ။'ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးပေါ့'

လား။ ။'မောင်က ဆရာကြီးပဲ မဟုတ်လား'

ပါ။ ။'ကျွန်တော့်အထက်က ရှိသေးတယ်'

လား။ ။'ကျုပ်ကို ဒီလိုညှဉ်းဖို့ဟာ မောင်တို့ဆရာကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်းလား'

ပါ။ ။'ဟုတ်တာပေါ့'

လား။ ။'တော်ပါတော့ မောင်ရယ်။ တစ်သန်းပဲ ယူပါတော့၊ ကျေနပ်ကြပါတော့'

ပါ။ ။'မယူနိုင်ဘူး'

လား။ ။'ဒါဖြင့် ၂ သန်း၊ ၃ သန်း၊ ၄ သန်း ယူပါတော့ မောင်ရယ်။ ကျုပ်ကိုသာ လွှတ်ပါတော့'

ပါ။ ။'၅ သန်းတိတိတန်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို ၄ သန်းနဲ့ ဆစ်လို့ ဘာရမလဲ ခင်ဗျာ။ ငါးသန်း ပွန်းရင် ကျွန်တော်တို့ မယူနိုင်ဘူး'

လား။ ။ 'ဒါဖြင့် ယူကြ...ယူကြ၊ အားလုံး ယူလိုက်ကြ။ ယူပြီး ကျုပ်ကို သတ်လိုက်ကြပေတော့'

ပါ။ ။'အော်ကြီးဟစ်ကြီး မလုပ်နဲ့လေ။ အော်ရင် ရေငတ်တတ်တယ်၊ ရေငတ်ရင် ပိုက်ဆံ ကုန်နေဦးမယ်'

လား။ ။'နေပါဦး၊ ဒါနဲ့ ပိုက်ဆံ ကုန်ပြီးတဲ့နောက် ဘယ့်နှယ်လုပ်ပါမယ်'

ပါ။ ။'ပိုက်ဆံကုန်ရင် အစာမစားဘဲ နေရုံ ရှိမှာပေါ့'

လား။ ။'အစာ မစားရဘူး'

ပါ။ ။ 'ဟုတ်ကဲ့'

လား။ ။'နို့ ကျုပ်ကို သတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးဆို'

ပါ။ ။'ကျွန်တော်တို့ လက်ချက်နဲ့တော့ မဖြစ်စေရဘူး။ သူ့ဘာသာသူ အစာမစားရလို့ ငတ်သေတာတော့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ'

လား။ ။'ခွေးက မွေးတဲ့ အကောင်တွေ လုပ်ကြ။ စိတ်ထင်သလို လုပ်ကြ၊ ညှဉ်းဆဲကြ၊ နှိပ်စက်ကြ။ လုပ်ချင်သလို လုပ်လိုက်ကြ။ ငါ့တော့ နောက်ထပ်ပြီး ပိုက်ဆံ တစ်ပြားဖိုးမျှ လက်မှတ်မထိုးတော့ဘူး။ သဘောရှိ လုပ်လိုက်ကြစမ်း'

ပါ။ ။ 'ဒါမတော့ ခင်ဗျားသဘောအတိုင်းပေါ့'

ဗမွာလည်း ထွက်သွားလေ၏။

ဒန်ဂလားသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ပစ်လှဲလျက် ၎င်းတို့အထက်က လူဆိုသည်မှာ မည်သူလေနည်း။ မိမိအပေါ်၌ မည်သို့သော အကြံအစည် ရှိလေသနည်း။ အခြားလူများအား ငွေဖြင့် ရွေးနုတ်ခွင့်ပြုပါလျက် မိမိအားမူ အဘယ့်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ရွေးနုတ်ခွင့် မပြုလေနည်း စသည်ဖြင့် တွေးတောစိတ်ကူးရင်း ထိုလူများကို ငွေမပေးရဲ့ ဆေခြင်းဟာ သေသွားလျှင် ကောင်းလေစွဟု အကြံဖြစ်မိလေ၏။ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒန်ဂလား၏အိတ်ထဲတွင် ငါးသန်းတန်လက်မှတ် ရှိသော်လည်း ဒန်ဂလား လက်မှတ်ထိုးမှသာလျှင် ငွေထုတ်ယူနိုင်ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။)

၎င်းနောက် ဒန်ဂလားသည် ထွက်ပြေးဖို့ စိတ်ကူးမိသေး၏။ သို့သော် တစ်ဖက်၌ ကျောက်နံရံ၊ တစ်ဖက်၌ တစ်ရာမကသော အစောင့်အကြပ်များ ရှိနေကြသည့်အတွက်ကြောင့် အကြံကို လက်လျှော့လိုက်ရ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒန်ဂလားသည် နှစ်ရက်တိုင်တိုင် အငတ်ခံနေပြီးနောက် ဆက်လက်၍ မခံနိုင်တော့သည်နှင့် ငွေတစ်သိန်းတန် အစားအစာများကို မှာယူရလေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ဒန်ဂလားသည် အငတ်မခံတော့ဘဲ စားစရာများကို ခပ်ချွေချွေ မှာယူ စားသောက်လေတော့၏။ ဤနည်းအတိုင်း ဆက်လက် စားသောက်ခဲ့၍ တစ်လ ကျော်ခန့် ကြာရှိသည့်အခါ ဒန်ဂလား၏ငွေ ၅ သန်းအနက် တစ်သိန်းခန့်လောက်သာ ကျန်လေတော့၏။ ထိုအခါ၌မူကား ဒန်ဂလားမှာ စိတ်သဘော တစ်မျိုးတစ်မည် ပြောင်းလဲလာပြန်၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဤငွေတစ်သိန်းကို အကုန်မခံတော့ပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒန်ဂလားသည် ထိုနေ့မှစ၍ အစားအစာ တစ်ခုမျှ မစားသောက်တော့ပါဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်လေ၏။

၎င်းသန္နိဋ္ဌာန်အတိုင်း သုံးရက်တိုင်တိုင် တည်လာခဲ့ရာ ဒန်ဂလားသည် ထို အတောအတွင်း ဘုရားသခင်ထံ ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆုတောင်း၍ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငိုယို မိလေ၏။ ၎င်း၏မျှော်လင့်ချက်မှာ ထိုငွေတစ်သိန်းနှင့် လွတ်လပ်ခြင်း ရခဲ့လျှင် ငွေကို ချွေတာစွာ သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် ငတ်မွတ်သောဘေးမှ လွတ်အောင် ရှောင်ရှားရန် ဖြစ်၏။

စတုတ္ထနေ့တိုင် ရောက်လတ်သော် ဒန်ဂလားမှာ လူနှင့်မတူတော့ဘဲ အလောင်း ကောင်တစ်ခုနှင့် တူနေ၍ အသက်ရှူရှိက်နေသေးခြင်း တစ်ချက်သာလျှင် ခြားနားခြင်း ရှိတော့၏။ လွန်ခဲ့သောနေ့များ၌ ဒန်ဂလားသည် ယခင်က ကျကျန်နေခဲ့သော [illegible] ခြောက် အစ အနများကို လိုက်လံရှာဖွေစားသောက်ရာမှ ထိုနေ့၌ ကောက်[illegible] များကိုပင် ကိုက်ဝါးနေရလေတော့၏။

နောက်ဆုံး၌ ပက်ပီနို၏အသံကို ကြားသည်နှင့် ဒန်ဂလားသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါင်မုန့်တစ်လုံးမျှ ပေးခဲ့လျှင် ငွေ ၁၀၀၀ ပေးပါမည်ဟု ပြော၍ တောင်း၏။ သို့ရာတွင် ပက်ပီနိုက "လှေ့ဥဈေး" နှင့် ရောင်းသောဆိုင်မျိုး မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ငြင်းဆိုနေလေ၏။

ပဥ္စမနေ့၌ ဒန်ဂလားက ပက်ပီနိုအား ဒူးထောက်လျက် 'လူနဲ့လူချင်းအပေါ်မှာ ဒီလောက်တောင် ရက်စက်တော့မလား မောင်ရယ်။ မုန့်ကလေးတစ်ဖဲ့လောက် ပေးပါ တော့လား မောင်ရယ်'ဟု သနားစဖွယ် ခ ယ တောင်းခံသေး၏။ ပက်ပီနိုကား မလှုပ်[illegible] နောက်ဆုံး၌ ဒန်ဂလားက 'မောင့်ဆရာကို ခဏကလေး တွေ့ပါရစေ မောင်ရယ်'ဟု တောင်းပန်ရာ လွိုဂီဗမ္ပာလည်း မကြာမီ ရောက်လာလေ၏။

ပါ။ ။'ကျွန်ုပ် လာပါပြီ။ ဘာများ ပြောချင်လို့လဲ'

လား။ ။ 'ကျွန်ုပ်မှာ ကျန်တဲ့ငွေအားလုံးကို ယူပါတော့၊ အသက်ရှင် နေဖို့လောက် ကလေးသာ ကျွေးမွေးကြပါတော့'

ပါ။ ။ 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား တော်တော် ဒုက္ခ ရောက်နေပြီ မှတ်တယ်'

လား။ ။ 'မပြောပါနဲ့တော့ခင်ဗျာ။ ဝမ်းထဲမှာ ပူလွန်းလို့ ကမ္ဘာမီးလောင်နေ ကုန်ပါပြီ'

ပါ။ ။ '[illegible]မယ့် ခင်ဗျားထက် ဒုက္ခကြီးစွာ ရောက်ဖူးတဲ့လူတွေ ရှိသေးတယ်'

လား။ ။ 'ကျွန်ုပ်ဖြင့် ရှိမယ် မထင်ပါဘူး ခင်ဗျာ'

ပါ။ ။ 'ခင်ဗျားမှာ သေမှ မသေသေးကပဲ။ သေအထိ ဒုက္ခရောက်တဲ့လူ ရှိသေးတယ်'

ထိုခဏ၌ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော အသံတစ်သံဖြင့် 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား နောင်တ ကောင်းကောင်းရပြီလား'ဟု မေးလိုက်သည်ကိုကြားရသည်နှင့် ဒန်ဂလားသည် ၎င်းအသံ ကို ကြားဖူးပါသည်ဟု အောက်မေ့၍ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ ဗမ္ပာ၏နောက်မှ ဝတ်လုံအင်္ကျီကြီးတစ်ထည်ကို ဝတ်လျက် ရပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ရ လေ၏။

လား။ ။'ဘာလို့ ကျွန်ုပ် နောင်တ ရ ရမှာလဲ'

အသံ။ ။ 'သင်ပြုခဲ့သော အမှားများကို နောင်တရပြီလား'

လား။ ။ 'ရပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ရပါပြီ' ဟု ပြောလျက် ဒန်ဂလားသည် ရင်ဘတ်ကို လက်သီးနှင့် ထုလေ၏။

အသံ။ ။ 'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ် ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်'ဟု ပြောလျက် ထိုလူသည် ဝတ်လုံအင်္ကျီကို ချွတ်ချ၍ ရှေ့သို့ လှမ်းလာလေ၏။

လား။ ။'နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတို ပါကလား'ဟု ပြောလျက် ကြောင်တောင် ငေး၍ ကြည့်နေလေ၏။

ထိုလူ။ ။ 'ခင်ဗျား မှားနေပြီ။ ကျွန်ုပ် မွန်တီခရစ္စတို မဟုတ်ပါဘူး'

လား။ ။ 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ'

ထိုလူ။ ။ 'ကျွန်ုပ်ဟာ ခင်ဗျား ရောင်းစားပြီး ဝဋ်အသရေ ဖျက်ခံရတဲ့ လူပဲ။ လက်ထပ်မည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်နေတဲ့ ရည်းစားနဲ့ ခွဲပြီး ရည်းစားကို လုလုခံရတဲ့လူပဲ။ ကျွန်ုပ်ကို ကန်လှဲပြီး ကျွန်ုပ် ဦးခေါင်းပေါ်နင်းပြီး ခင်ဗျား ကြီးပွားသွားတယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်ုပ်အဖေဟာ ခင်ဗျားကြောင့် အစာငတ်ပြီး သေရရှာတယ် ဟုတ်လား။ ခင်ဗျားက ထောင်ထဲ တွန်းချပေမယ့် ထောင်ထဲက လွတ်မြောက်ခဲ့တဲ့ အက်ဒမန်ဒန်တီဆိုတာ ကျွန်ုပ်ပေါ့'

ထိုအခါ ဒန်ဂလားသည် စူးရှသောအသံဖြင့် တစ်ချက်အော်လိုက်ပြီးနောက် ကြမ်းပေါ်သို့ လှဲချလိုက်လေ၏။

ဒန်တီ။ ။ 'ထပါ...ထပါ။ ခင်ဗျားမှာတော့ ကံကောင်းလို့ အသက်ချမ်းသာရာ ရပါသေးရဲ့။ ခင်ဗျားနဲ့ ကြံဖော်စည်ဖက်ဖြစ်သူတွေမှာတော့ တစ်ယောက် ရူးသွားပြီ။ တစ်ယောက်တော့ သေသွားရပြီ။ ကျန်တဲ့ငွေ တစ်သိန်းကို ခင်ဗျား ယူပါတော့။ ငွေ ၅ သိန်းကတော့ ဆေးရုံပစ္စည်းကို ခင်ဗျား ညစ်ယူပြေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လို့မို့ သူ့ဥစ္စာရှင်လက် သို့ ကျွန်ုပ် ပြန်ပေးလိုက်ပြီ။ ကိုင်း...ကိုင်း၊ စားပါ သောက်ပါတော့။ ဒီညအဖို့တော့ ကျွန်ုပ်က ကျွေးမွေးပါမယ်။ ဟော့...ဗမ္ပာ ဒီလူကို ဝအောင်ကျွေးပြီး လွှတ်ပစ်လိုက်ပါကွယ်'

၎င်းနောက် ဒန်တီသည် ထိုနေရာမှ ရှောင်ထွက်သွားလေရာ ဗမ္ပာသည် အကောင်းဆုံးသော ခဲဖွယ်များနှင့် ဝိုင်အရက်များဖြင့် ဒန်ဂလားအား ကျွေးမွေးစည်ခံ ပြီးနောက် ရောမမြို့သို့ သွားသောလမ်းသို့ ရောက်အောင် တပည့်များအား လိုက်၍ ပို့စေလေ၏။ ဒန်ဂလားသည် မိုးလင်းသည့်တိုင်အောင် စောင့်နေ၍ မိုးလင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရေဆာမွတ်သည်နှင့် အနီး၌ရှိသော စမ်းချောင်းတစ်ခုသို့ သွား၍ ရေသောက် ရာတွင် မိမိ၏အရိပ်ကို စမ်းရေတွင် မြင်လိုက်မိရကား တစ်ခေါင်းလုံးရှိ ဆံပင်များမှာ ဖွေးဖွေးဖြူဖြူလျက် ရှိနေသည့်အဖြစ်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

အခန်း ၈၆

အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့

တစ်နေ့သော ညနေ ၆ နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ရွက်သင်္ဘောငယ်တစ်စင်းသည် [illegible] ပင်လယ်ပြင်တစ်လျှောက် ရွက်လွှင့်လာခဲ့ရာ မွန်တီခရစ္စတိုအမည်ရှိ [illegible] ရောက်သောအခါ၌ ကက်ပတိန်က ရပ်တန့်ရန် အမိန့်ပေး၍ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပါလာသော ခရီးသည်ထံသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ထိုခဏ၌ ကျွန်းပေါ်မှ လူစုသည် သေနတ်တစ်ချက် ဖောက်ကာ အချက်ပေးလိုက်ရာ ကက်ပတိန်က ၎င်းခရီးသည်အား သေနတ်တစ်လက်ကို ကမ်းပေး၍ 'ကမ်းပေါ်မှ အချက်ပေးနေပါပြီ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ထ၍ သေနတ်ဖောက်ပြီး အချက်ပေးလိုက်ပါ'ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ခရီးသည်သည် သေနတ်ကို ယူ၍ တစ်ချက် ပစ်ဖောက်လိုက်လေ၏။

၎င်းနောက် လှေငယ်တစ်စင်းကို သင်္ဘောပေါ်မှချ၍ သင်္ဘောသား ၄ ယောက် တို့သည် တက်ကိုယ်စီနှင့် လှေပေါ်တွင် ထိုင်နေကြရာ ခရီးသည်နှင့် ကက်ပတိန်တို့လည်း လှေပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍ ကမ်းဘက်သို့ လှော်ခတ်လေ၏။ ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်၍ ကမ်းပေါ်သို့ တက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူတစ်ယောက်သည် ခရီးသည်၏ ပခုံးပေါ် တွင် လက်တင်လျက် 'တော်ပါပေ့ မော်ရဲ၊ အချိန်မှန်မှန်ကြီး ရောက်ပါပေတယ်'ဟု ပြောရာ–

'အို နယ်စားကြီးပါတကား'ဟု ပြောလျက် လက်ကို အကြိမ်ကြိမ် လှုပ်ယမ်းကြ လေ၏။

ထိုနောက် မော်ရဲသည် သင်္ဘောသားများအား အခပေးမည်ဟု လှည့်ကြည့်လိုက် သောအခါ ၎င်းတို့ထွက်သွားကြပြီး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် 'ဘယ့်နှယ်လဲ သင်္ဘောခတောင် ကျွန်တော် မပေးရသေးဘူး'ဟု ပြောရာ မွန်တီခရစ္စတိုက ရယ်မောလျက် 'နေပါစေ၊ ဒီကျွန်းကို ဘယ်သူလာလာ သင်္ဘောခ လွတ်အောင် ကျွန်ုပ် စီမံပြီးပါ' ဟု ပြောလေ၏။

ရဲ။ ။'ဒီရောက်မှ နယ်စားကြီးက တစ်မျိုးဖြစ်နေပြီ'

တို။ ။'ဘယ်လို ဖြစ်ပုံလဲ'

ရဲ။ ။'ပါရစ်မြို့တုန်းက တစ်ခါမှ နယ်စားကြီး ရယ်တာကို ကျွန်တော် မတွေ့ ရဖူးဘူး။ အခုတော့ ရယ်လို့ မောလို့ ပါကလား'

တို။ ။(ချက်ချင်း မျက်နှာပိုး သတ်လျက်) 'ခင်မင်တဲ့လူတစ်ယောက် ပြန်တွေ့ရ လို့ ပျော်သွားမိလို့ပါ မော်ရဲ။ လောကကြီးဟာက ဆင်းရဲတာတွေ များလွန်းလို့ ပျော်စရာ တွေ့ရရင်လည်း ခဏပဲလို့ ဆိုတာကို မေ့သွားမိပေတယ်'

ရဲ။ ။'မလုပ်ပါနဲ့ နယ်စားကြီးခင်ဗျာ။ နယ်စားကြီး ရယ်တာကို ကျွန်တော် မြင်ချင်လှပါတယ်။ ရယ်စမ်းပါ၊ ပျော်စမ်းပါ၊ ကျွန်တော် သဘောကျပါတယ်'

တို။ ။'ကျွန်ုပ် ပျော်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ မောင့်မှာကော ပျော်နိုင်တဲ့ အခြေမျိုး ရောက်နေပါပြီလား'

ရဲ။ ။'ကျွန်တော့်မှာတော့ ဒီတစ်သက်မှာ ပျော်နိုင်ပါးနိုင်တဲ့ အဖြစ်မျိုး ရောက်နိုင် ဦးမယ်လို့ နယ်စားကြီး ထင်နေရင်တော့ မှားတာပဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ပျော်နိုင်သလား မေးတာ ဒီလိုပါ။ ဟိုတုန်းကလို လူ့ပြည်မှာ မနေချင် လောက်အောင် ငြီးငွေ့တဲ့စိတ်မျိုး ရှိသေးသလားလို့ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လောက ကြီးက ဒုက္ခ သောကတွေ အင်မတန်ပေါများတဲ့ လောကကြီး ဖြစ်လေတော့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန် အောင် ပူဆွေးဒုက္ခ မရောက်ရရင် တော်တယ်လို့ ခေါ်ကြရတာပဲ မော်ရဲ။ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ဟိုတုန်းကလိုတော့ အူယားဖားယား မနေနိုင်အောင် လောင်ကျွမ်းတာမျိုးတော့ မဟုတ် တော့ဘူး ဟုတ်လား'

ရဲ။ ။(တည်ငြိမ်၍ ပျော့ပျောင်းလှသော အသံထားဖြင့်)'ဒီလိုပါ နယ်စားကြီး ခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ယခုလာခဲ့ခြင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်တဲ့ မိတ်ဆွေကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ သေဖို့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်တဲ့လူတွေ အခြားအရပ်မှာလည်း ရှိကြပါရဲ့။ နမ ဂျူလီယာလည်း ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်ပါတယ်။ ယောက်ဖလုပ်တဲ့လူကလည်း ခင်မင်ရှာပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် လိုချင်တာက ကျွန်တော် သေခါနီးဆဲဆဲမှာ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်နဲ့ အားပေးစကား ပြောနိုင်တဲ့ စိတ်တန်ခိုး သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မိတ်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်ကို လိုချင်ပါတယ်။ ဂျူလီဆိုလျှင်ဖြင့် ကျွန်တော် သေမယ်ဆိုရင် သူက ရှိုက်ကြီးတငင်နဲ့ အော်ကြီးဟစ်ကြီး ငိုလားယိုလား လုပ်နေလို့ သူ့ကို ကျွန်တော်က ပြန်ပြီး အားပေးဖို့ လိုနေပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်နှမ စိတ်ဆင်းရဲတာကိုလည်း သေခါနီးမှာ ကျွန်တော် မြင်မသွားရက်ပါဘူး။ ယောက်ဖဆိုတဲ့ လူကလည်း ကျွန်တော့်လက်ထဲက လက်နက်ကို ဆွဲလုပြီး တစ်ရပ်လုံး ဝိုင်းလာအောင် အော်လားဟစ်လားလုပ်မည့်လူ ဖြစ်ပါတယ်။ နယ်စားကြီးဆိုတာမှာတော့ လူသာမန်တွေ လို မဟုတ်တဲ့အတွက် ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးနဲ့ နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော် သွားရမည့်လမ်းကို သက်သာအောင် ကူညီပြင်ဆင်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဟုတ်မေ ဘူးလား နယ်စားကြီးခင်ဗျား'

တို။ ။'ဒါထက် ကျွန်ုပ်မှာ ဒွိဟသံသယတစ်ခု ရှိနေပါသေးတယ်။ မောင်ဟာ ကိုယ်ခံစားရတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ကိုယ် အသားယူရလောက်အောင် စိတ်အားနည်းတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား မော်ရဲ'

ရဲ။ ။'ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ဝေဒနာကို အကျယ်ချဲ့ပြီး မိတ်ဆွေများအပေါ်မှာ အသားယူ ပြောဆိုတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်လက်ကို စမ်းကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်ဟာ စိတ်အားနည်းတဲ့ လူတွေလို တုန်တုန်ယင်ယင် မဟုတ် ပါဘူး ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ရှိသလဲဆိုတော့ လူအသီးသီးဟာ ဆိုခဲ့ ပန်းတိုင် ရောက်အောင် ကိုယ်သွားကြရပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ပန်းတိုင်ရောက်ရှိပြီး ဖြစ်ပါသောကြောင့် နောက်ထပ်ပြီး ခရီးသွားဖို့လမ်း မရှိတော့ပါဘူး ခင်ဗျား နယ်စား ကြီးက တစ်လစောင့်ဖို့ အတင်းတားထားတယ် မဟုတ်လား။ ကားဘဲ့အတင်း ရှည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင့်နေရတာ ဘယ်လောက်များ ပင်ပန်းဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ မပြောပါနဲ့တော့ နယ်စား ကြီး၊ နယ်စားကြီး ပြခဲ့သမျှတွေဟာ မှန်တာချည်း ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရဖူးပါတယ် သို့သော် ဒီနေရာတစ်ချက်တော့ နယ်စားကြီး မှားသွားပြီခင်ဗျာ။ တစ်လ တားထားလိုက် တာ ကျွန်တော့်မှာ အပုံကြီး ဆင်းရဲတာရှည် သွားပါတယ်။ သို့မို့ကြောင့် ယခု သဘောကြည်ကြည်နဲ့ ဒီဘဝကို စွန့်လွှတ်ဖို့အလုပ် ရှိပါတော့တယ် နယ်စားကြီး ခင်ဗျာ

မော်ရဲသည် နောက်ဆုံးစကားများကို ပြောလိုက်ရာတွင် သေရမည့်အဖြစ်ကို အရသာနှင့် မျှော်လင့်နေဘိသကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နေလေရကား ကြားရသော နယ်စားကြီးပင်လျှင် ကြက်သီးမွေးညင်း ထ မိသေး၏။

၎င်းနောက် မော်ရဲက ဆက်လက်၍-

ရဲ။ ။ 'နယ်စားကြီး ကတိတောင်းစဉ်က အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့ အထိ ကတိတောင်းထားတယ် ဟုတ်လား။ ဒီကနေ့ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့ တိုင်လာပြီ ခင်ဗျာ'ဟု ပြော၍ နာရီကို ကြည့်ပြီးနောက် 'အချိန်မှာလည်း ၉ နာရီထိုးနေပါပြီ ဒီကနေ့ အချိန်ကုန်အောင် စောင့်ရမယ် ဆိုရင်တောင် နောက်သုံးနာရီတည်း လို တော့တယ် တော့ ကျွန်တော့်မှာ အသက်ရှင်နေဖို့ သုံးနာရီတည်း အချိန်ရှိပါတော့တယ် နယ်စားကြီး ခင်ဗျား'

တို။ ။' ဒီလိုဖြင့်လည်း ရှိပါစေတော့မောင်။ ကိုင်း...ကိုင်း လာပါဦး'

မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးနှင့်အတူ ဂူတစ်ခုထဲသို့ ဝင်သွားကြလေရာ မော်ရဲ ခြေသည် အလွန်ထူထပ်နူးညံ့လှသော ကော်ဇောကြီးပေါ်သို့ ချမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တံခါးတစ်ခုသည် ရုတ်တရက် ပွင့်လာ၍ အလွန်တရာ ဝင်းထိန်လှသော အလင်းရောင် သည် မော်ရဲ၏မျက်စိသို့ တိုးဝင်သည်နှင့်အတူ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်လှသော ရနံ့တို့သည် မော်ရဲ၏နှာခေါင်းသို့ တိုးဝင်လေ၏။ မော်ရဲမှာ ထိုနေရာ၌ မရွံ့မရဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးဖို့ကိုပင် ဆိုင်းတိုင်းတိုင်း ဖြစ်နေမိ၏။

ထိုအခါ မွန်တီခရစ္စတိုသည် ဖြည်းညင်းစွာ ဆွဲခေါ်လျက် ပြောသည်မှာ-

တို။ ။'ရှေးအခါတုန်းက ရောမပြည်မှာ နီရိုးဘုရင်က သေစေဖို့ အမိန့်ပေး မှတ်ထားတဲ့ ရောမလူမျိုး လူကြီးတွေဟာ စားပွဲမှာ ဝိုင်းထိုင်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ ပန်းရနံ့တွေ ရှူရှိုက်ရင်း တဖြည်းဖြည်း မျက်စိမှိတ်သွားပြီး အသက်ကုန်သွားကြတယ် လို့ ပြောသံကြား ရဖူးတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ယခု ကျန်သေးတဲ့ နာရီအချိန်ကလေးကို သူတို့လို စကား တပြောပြောနဲ့ နေလိုက်ကြဦးစို့လား မော်ရဲ'

ရဲ။ ။(ပြုံးရယ်လျက်)'ဒါတော့ သဘောအတိုင်းပေါ့ နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော့် မှာတော့ သေတယ်ဆိုတာ လောကကြီးမှာ ခံစားရတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို မေ့သွားပြီး ကျေနပ်တော့တာပါပဲ'

၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထမင်းစားခန်းထဲတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လျက်ရှိရာ လူ၏ အရွယ်အတိုင်း ထုလုပ်ထားသည့် ကျောက်မိန်းမရုပ်များသည် သစ်သီးများနှင့် ပန်းများပါသော ခြင်းတောင်းများကို ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ရွက်လျက် ရပ်နေကြလေ၏။ မော်ရဲမှာမူ အစစအရာရာ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ခင်းကျင်းပြင်ဆင် ထားသည်များကို အမှတ်မဲ့သာလျှင် ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍ ထူးထူးခြားခြား မှတ်သည်ဟု အမှတ်ပြုမိသည့် လက္ခဏာ မရှိချေ။

ရဲ။ ။'ကိုင်း...ကျွန်တော်တို့ ယောကျ်ားပီပီ စကားပြောကြရအောင်'

တို။ ။'ဆိုစမ်းပါဦး မောင်'

ရဲ။ ။'နယ်စားကြီးခင်ဗျာ၊ နယ်စားကြီးဟာ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ လူတို့ တတ်သိလိမ္မာနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှိသမျှကို စခန်းကုန် ကမ်းကုန် တတ်သိလိမ္မာထားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည်အတွက် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာသားတစ်ယောက်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ တခြားကမ္ဘာက လူတစ်ယောက်များ ဖြစ်နေလေသလားလို့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ မကြာခဏ တွေးမိပါတယ်'

တို။ ။ 'မောင် တွေးထားတာ တယ်ကြီး မရိုင်းလှပေဘူး။ ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီကမ္ဘာသား ဟုတ်ကောင်းမှ ဟုတ်လေမလား မဆိုနိုင်ဘူး။ ဒုက္ခ ဒေါမနဿဆိုတဲ့ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုက ရောက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်'

ရဲ။ ။'နယ်စားကြီး ပြောသမျှ စကားတွေဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလေသလား၊ မရှိလေ သလားရယ်လို့ ကျွန်တော် ဘယ်အခါမှ မစဉ်းစားမိဘူး။ နယ်စားကြီးရဲ့နှုတ်မှ ထွက်ရင် ကျွန်တော်ဖြင့် စိတ်ချ၊ နှလုံးချ ယုံကြည်လိုက်တာချည်းပဲ။ သက်သေ သာဓက ပြရမယ် ဆိုရင် နယ်စားကြီးက တစ်လ ကတိထားဖို့ ကျွန်တော့်ဆီမှာ တောင်းခဲ့တယ် ဟုတ် လား။ ကျွန်တော်က ချက်ချင်းပဲ ကတိထားလိုက်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် နယ်စားကြီးဟာ အလုံးစုံ သိနားလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရယ်လို့ ကျွန်တော်က ယုံကြည်သည့် အားလျော်စွာ မေးစရာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ မေးပါရစေ။ သေတယ်ဆိုတာဟာ ဝေဒနာ ပြင်းပြစွာ ခံစားရတာချည်းပဲလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ဝေဒနာ မခံစားရဘဲ သေတဲ့နည်းများ ရှိပါ သလား။ သိပါရစေ ခင်ဗျား'

တို။ ။ 'မှန်တယ်၊ အချိန်မစေ့ကုန်သေးမီ အသက်ဇီဝိန်ကို ခြေဖြတ်ပစ်လိုက် မယ်ဆိုရင် ဝေဒနာ အပြင်းအထန် ခံစားရမှာချည်းပဲ။ ခြေဖြတ်လိုက်တဲ့ လူကတော့ လောက ဒုက္ခကြီးမှ လွတ်အောင်ရယ်လို့ ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်လိုက်တာပဲ။ သို့သော် ဇီဝိန်ချုပ် မထွက်မီ ဝေဒနာပြင်းပြစွာ ခံစားရတဲ့ အခါကျပလားဆိုရင် ငါလုပ်မိတာ မှားလေခြင်း ဆိုပြီး နောင်တကြီး ရတတ်ပါတယ်'

ရဲ။ ။'ခံရမယ်ဆိုရင်လည်း ခံရဖို့ပေါ့ နယ်စားကြီး။ သို့သော် ကျွန်တော်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်ပြောသလို နောင်တကြီး ရလောက်အောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဒါထက် ဆေးဒနာ မခံစားဘဲနဲ့ အသက်ထွက်နိုင်တဲ့ နည်းများကော နယ်စားကြီး မသိဘူးလား ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ကျုန်ုပ်တော့ သိပြီလား မောင်'

ရဲ။ ။'ဒါဖြင့် ဒီနည်းကလေး တစ်ခုတော့ဖြင့် နောက်ဆုံးတောင်းခြင်း အဖြစ်နဲ့ ကျွန်တော် တောင်းပါရစေ ခင်ဗျာ'

တို။ ။'မောင်က တောင်းနေဖို့ မလိုပါဘူး။ မောင့်ကို ဒီနေရာသို့ ချိန်းပြီး ခေါ်ကတည်းက မလွဲမရှောင်သာတဲ့ တစ်နေ့မှာ ဒီနည်းကို မောင့်အား ပေးဖို့ ကျုန်ုပ် ကြံရွယ်ပြီးပါ'

ရဲ။ ။'ကောင်းပါလေ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီး ခင်ဗျား။ ဒါဖြင့် မြန်မြန်ကြီး ပေးတော်မူပါ'

တို။ ။'ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား'

ရဲ။ ။'ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်ရှိခိုက်မှာ ပြင်လိုက်ဦးနော်'

ရဲ။ ။'မပြင်ဆင်လိုတော့ပါဘူး ခင်ဗျာ။ နည်းကိုသာ ပေးပါတော့'

တို။ ။'လောကကြီးကို စွန့်ခွာမယ်ဆိုရင် နှမြောတွယ်တာစရာ ဘာတစ်ခုမျှ မရှိတော့ဘူးလား'

ရဲ။ ။ 'မရှိတော့ပါဘူး ခင်ဗျာ'

တို။ ။'ဘယ့်နှယ်လဲ မောင်။ ကျုန်ုပ်ကို ချစ်ခင်တယ် ဆို။ ကျုန်ုပ်ကိုတောင် မတွယ်တာတော့ဘူးလား'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးအား ကြောင်တောင် ငေးကြည့်လျက် နေရာမှ မျက်ရည်နှစ်ပေါက်တို့သည် မော်ရဲ၏ပါးပြင် တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ယိုစီး၍ ကျလာလေ၏။

တို။ ။'ဒါဖြင့် ဘယ့်နှယ်လဲ။ တွယ်တာရမယ့်လူ ရှိပါလျက် စွန့်ခွာဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့မလား'

ရဲ။ ။'ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါရစေ နယ်စားကြီး။ ကျွန်တော်၏ဒုက္ခဝေဒနာကို တစ်မိနစ်၊ တစ်စက္ကန့်မှာ ပိုပြီး ကြန့်ကြာအောင် မလုပ်တော်မူပါနဲ့ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

တို။ ။'နားထောင်ပါဦး၊ ကိုယ့်အသက် ကိုယ်သတ်ခြင်းဆိုတာ ဘယ်လို အပြစ်မျိုး ခံရမယ်လို့ တွက်ကြည့်ပြီးပြီလား'

ရဲ။ ။'ဝိညာဉ်ဆုံးရှုံးခြင်း ခံရမယ်လို့ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်'

တို။ ။'ဒါဖြင့် အဆုံးခံတော့မလား'

ရဲ။ ။'ခံလိုက်တော့မယ် နယ်စားကြီး၊ မနေချင်တော့ဘူး'

တို။ ။'ကျုန်ုပ် တစ်ခုပြောဦးမယ်။ ကျုန်ုပ်မှာ ငွေပေါင်း ဆယ်ကုဋေ ကြွယ်ဝတယ်။ ဒီပစ္စည်းအားလုံးကို မောင့်အား ကျုန်ုပ် လွှဲပေးလိုက်မယ်။ လောကကြီးမှာ ဆယ်ကုဋေ ဆိုတဲ့ငွေနဲ့ ထင်တာကို လုပ်နိုင်တယ် မော်ရဲ။ ဒီလောက် ငွေပေါတဲ့ လူ တစ်ယောက်ရဲ့ရှေ့မှာ တစ်လောကလုံး ဒူးညွတ်ကြရမယ်၊ နားလည်ရဲ့လား။ ကောင်းတာ လုပ်လုပ်၊ ဆိုးတာလုပ်လုပ် အများကြီး လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီငွေတွေ အားလုံးကို ကျုန်ုပ် လွှဲပေးပါ့မယ် မောင်ရယ်၊ မသေပါနဲ့နော်'

ရဲ။ ။(နာရီကြည့်လျက်)'အချိန်ကုန်ပါတယ် နယ်စားကြီး။ ၁၁ နာရီခွဲ သွားပါပြီ နည်းကိုသာ ပေးပါတော့'

တို။ ။ 'တစ်ခု စဉ်းစားပါဦး မောင်။ ကျုန်ုပ်အိမ်၊ ကျုန်ုပ်မျက်စိအောက်မှာ လုပ်လို့ တော်နိုင်ပါ့မလား မောင်ရယ်'

ရဲ။ ။'ဒီလိုဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် တခြားနေရာ သွားပါရစေ နယ်စားကြီး'ဟု ပြော၍ ထိုင်နေရာမှ ထ လေ၏။

တို။ ။'မောင်ကတော့ဖြင့် ဒီအကြံကို မလျှော့တော့ဘူးနော်။ ကိုင်း...ရှိစေ ဒါထက် ထိုင်ပါဦး၊ ကျုန်ုပ် စီမံထားတာကလေး ရှိပါသေးတယ်'

ထိုအခါ မော်ရဲသည် ပြန်ထိုင်၍ နယ်စားကြီးသည် ထိုင်ရာမှ ထ ပြီးလျှင် ရွှေကြိုးဖြင့် ဆွဲချိတ်ထားသော သော့ဖြင့် ဗီရိုကလေးတစ်လုံးကို ဖွင့်၍ ငွေကြုပ်တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလေ၏။ ၎င်းနောက် နယ်စားကြီးသည် ငွေကြုပ်ကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်၍ အဖုံးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ရွှေသေတ္တာကလေးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူ၍ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သေတ္တာအဖုံးလည်း ပွင့်သွားလေ၏။ သေတ္တာငယ်ကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ သေတ္တာ၌ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော ရတနာအမျိုးမျိုးတို့၏ အရောင်ဟပ်သည့်အတွက်ကြောင့် မည်သည့်အသွေးအရောင်ဟူ၍ မပြောနိုင်သည့် ခပ်ပျော့ပျော့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်မျိုး ပေါ်လာရာ ၎င်းကို ရွှေဇွန်းငယ်ဖြင့် ကော်ခပ်လိုက်သောအခါတွင်မှ စိမ်းလဲ့လဲ့ အရောင်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရလေ၏။ နယ်စားကြီးသည် ရွှေဇွန်းအဖျားတွင် ပါသမျှသော ဆေးကို မော်ရဲအား လှမ်းပေးလျှင်–

တို။ ။'မောင် တောင့်တနေတဲ့ ဆေးဟာ ဟောဒီဆေးပဲ။ ဒီဆေးကို ကျုန်ုပ် ပေးချင်လို့ မောင့်ကို ဒီနေရာသို့ ကျုန်ုပ် ချိန်းခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်တယ်'

ရဲ။ ။'ကျေးဇူးပါပဲ နယ်စားကြီး'

၎င်းနောက် မော်ရဲသည် နယ်စားကြီး၏လက်မှ ဆေးကို လှမ်းယူသည်နှင့် နယ်စားကြီးလည်း အခြားဇွန်းတစ်ချောင်းဖြင့် ဆေးအနည်းငယ်ကို နောက်ထပ် ခပ်ယူ ပြန်လေ၏။ ထိုအခါ မော်ရဲသည် နယ်စားကြီးလက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ။ ။ 'ဘာလုပ်မလို့လဲ နယ်စားကြီး'

တို။ ။ 'ကျွန်ုပ်လည်း လောကကြီးကို ငြီးငွေ့ပါပြီ။ ယခုလို အဖော်ကောင်းတုန်းမှာ'

ရဲ။ ။'ဟာ...မတော်တာပဲ နယ်စားကြီးကလဲ။ နယ်စားကြီးမှာ လောကမှာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးတဲ့ လူတွေ ဝိုင်းရံနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေတော့ ကျွန်တော်လုပ်သလို လုပ်ရင် အပြစ်ကြီးနေမှာပေါ့။ မတော်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ မလုပ်ပါနဲ့။ ကိုင်း ကျွန်တော်တော့ သွားပါသေးပြီ နယ်စားကြီး၊ ဗလင်တိုင်နဲ့ ဟိုရောက်လို့ တွေ့ပြီဆိုမှ နယ်စားကြီး အကြောင်းကို ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်ရဦးမယ်'ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မော်ရဲသည် နယ်စားကြီး ပေးထားသော ဆေးကို ဆိုင်းတွ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ မျိုချလိုက်လေ၏။

ၚင်းနောက် မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့သည် စကားပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ တစ်ယောက်၏မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်ရှုနေကြလေရာ အစေခံ အလီလည်း "ဟုကာ"ဆေးအံနှင့် ကာဖီတို့ကို တည်ခင်းပေးခဲ့ပြီးနောက် ရှောင်ထွက်သွားလေ၏။

မော်ရဲသည် ဆိုဖာကြီးပေါ်၌ ပက်လက်လှန်လျက် ရှိစဉ် ကျောက်ရုပ်များ၏ လက်တွင် [illegible]အိမ်များမှ အလင်းရောင်သည် တဖြည်းဖြည်း မှိန်သွား၍ ပန်းများ၏ ရနံ့သည်လည်း နှာခေါင်းထဲ၌ တဖြည်းဖြည်း ပြယ်စ ပြုလာသည်ဟု မော်ရဲ အောက်မေ့မိ၏။ နယ်စားကြီးသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လျက် မော်ရဲကို အကဲခတ်နေရာ မော်ရဲ၏ မျက်စိထဲ၌ နယ်စားကြီး တဖြည်းဖြည်း ပျက်ပျောက်သွား၍ မျက်လုံးနှစ်လုံးသာ ကျန်ရစ်တော့သည်ဟု မှတ်ထင်မိလေ၏။ မော်ရဲမှာ ရင်ထဲ၌ လေးလာနေသည်ဟု အောက်မေ့၍ လက်များကိုမှ မသယ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာရာ အခန်းတွင်း၌ရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းများမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပုံသဏ္ဌာန် ပျက်ပြယ်လျက် နံရံတွင် တံခါးများ ပွင့်လာ၍ ခန်းဆီးတွေ ပေါ်လာသည်ဟု မှတ်ထင်ရလေ၏။

ရဲ။ ။ 'ကျွန်တော် သွားသေးပြီ မိတ်ဆွေနယ်စားကြီး။ ကျေးဇူးပါပဲ ခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးပါပဲ ခင်ဗျာ'ဟု ပြောလျက် နှုတ်ဆက်နေစဉ် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်တူသော ဝေဒနာမျိုး ခံစားနေရာမှ ငြိမ်းချမ်းနှစ်သိမ့်ခြင်းဟူသော သုခဝေဒနာသို့ ကူးပြောင်းလာလျက် ခေါင်းကို မလှုပ်ရှားဘဲ တောင်မြောက်လေးပါးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ရာတွင် တံခါးတစ်ခု ပွင့်လာ၍ ဝင်းထိန်လှစွာသော အလင်းရောင်သည် မော်ရဲတို့ရှိရာသို့ ထိုးဝင်လာလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ငေးစိုက်လောက်အောင် လှပချောမောလှသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် ထိုအခန်းဝမှ ပေါ်ထွက်လာ၍ မော်ရဲရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာလေရာ မော်ရဲက" ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်လာပြီ ဖြစ်၍ ကောင်းကင်တမန်နှင့် တွေ့နေရလေပြီ"ဟု မှတ်ထင်မိ၏။ မော်ရဲသည် မိန်းမပျိုအား ငေးစိုက်လျက် ကြည့်နေစဉ် "ဤမိန်းမကို ငါ မြင်ဖူးပါသည်။

ငါ ချစ်မြတ်နိုးသော မိန်းမနှင့် တူလှချေသည်"စသည်ဖြင့် စိတ်ကူးမိ၏။ မိန်းမပျိုသည် မော်ရဲအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာစဉ် မျက်နှာထားမှာ ပြုံးရွှင် ကြည်ရွှင်စွာ ရှိနေလေ၏။

'ဗလင်တိုင်၊ ဗလင်တိုင်'ဟု မော်ရဲက ဟစ်အော်ရန် ကြိုးစား၏။ သို့သော် အသံသည် နှုတ်ဖျားမှ ထွက်မလာနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်ရကား မော်ရဲသည် သက်ပင့်ရှူလျက် မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်ရာ မိန်းမပျိုလည်း မော်ရဲ၏လက်ကို ကောက်ယူကိုင်တွယ်လေ၏။

တို။ ။'မော်ရဲက မိန်းကလေးကို ခေါ်နေတယ်။ ခများမှာ မိန်းကလေးနဲ့ တွေ့ကွင်းရသည့်အတွက် သေမင်းပြည်ကို လိုက်ပါတော့မယ်လို့ ပြင်နေတုန်း ကျွန်ုပ် တားထားလိုက်လို့မို့ ကံကောင်းလို့ ဆုံစည်းကြရတယ်။ ဗလင်တိုင် သေပြီ မှတ်ရှာလို့ သေမင်းပြည် လိုက်လောက်အောင် သစ္စာရှိတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို တစ်သက်မှာ ဘယ်တော့မှ မခွဲပါဘိနဲ့ ဗလင်တိုင်။ ကျွန်ုပ် မရှိရင် သင်တို့နှစ်ယောက်စလုံး သေရှာရတော့မယ် အမှန်ပဲ။ အို...ဘုရားသခင်၊ အခြားလူများအပေါ်မှာ ကျွန်ုပ် လက်တုံ့ပြန်ခဲ့သော်လည်း ဤအသက်နှစ်ချောင်းကို ကယ်ဆယ်လိုက်သည့် ကျေးဇူးအတွက် ကျွန်ုပ်အား အပြစ် သွှတ်တော်မူပါ'

ထိုအခါ ဗလင်တိုင်သည် နယ်စားကြီး၏ လက်ကို ကိုင်ဆွဲ၍ ကျေးဇူးတင်လှသော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် မိမိ၏နှုတ်ခမ်းဖြင့် ထိတွေ့လေ၏။

တို။ ။'ကျွန်ုပ် ပြုခဲ့သမျှသော အပြုအမူများ အနက်တွင် သင်တို့နှစ်ယောက် အသက်ကို ကယ်ဆယ်ပြီး နှစ်ယောက်လုံး ပျော်ရွှင်စွာ ပေါင်းသင်းရအောင် ဖန်တီး ပေးရခြင်းဟာ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာ အကျေနပ်ဆုံးပါပဲ ဗလင်တိုင်'

တိုင်။ ။ 'ကျေးဇူး အလွန်တရာ ကြီးလှပါတယ် နယ်စားကြီး။ ကျွန်မက ဘယ်လောက် ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မအစ်မကြီး ဟေဒီကိုသာ မေးကြည့်ပါတော့။ ပြင်သစ်ပြည်က ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့တဲ့နေ့က စပြီး နယ်စားကြီး ကျေးဇူးကြီးကြောင်းကို ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပြောလို့ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြရ ပါတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။' ဒါဖြင့် ဗလင်တိုင်က ဟေဒီကို ချစ်ခင်တယ်ပေါ့'

တိုင်။ ။ 'အူထဲ အသည်းထဲက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချစ်ပါတယ် နယ်စားကြီး'

တို။ ။'ဒါဖြင့် နားထောင်စမ်း၊ ကျွန်ုပ် တောင်းခံစရာ ရှိတယ်'

တိုင်။ ။'တောင်းချင်တာ တောင်းပါ နယ်စားကြီး။ ပေးဖို့ အသင့်ပါ'

တို။ ။'ကျွန်ုပ်ကို ကျေးဇူးတင်ရင် ဟေဒီကို အစ်မအရင်းလို

စောင့်ရှောက်ရစ်ပါ။ ဟေဒီ ခများမှာ မကြာမီ လောကကြီးမှာ

ကျန်ရစ်ရှာပါလိမ့်မယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘယ့်နှယ်ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ရမှာတဲ့လဲ'ဟု ပြောသံကြား လိုက်ကြသည်နှင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ဟေဒီသည် နယ်စားကြီး နောက်မှ ရပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။

တို။ ။'ဘယ့်နှယ်ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရမှာတဲ့လဲဆိုတော့ မနက်ဖြန် ကစပြီး သင့်ကို ကျွန်ုပ် လွတ်လပ်ခြင်းပေးမည့်အပြင် စော်ဘွားကြီးတစ်ယောက် ၏ သမီးတော်တစ်ပါးနှင့် လျော်ညီစွာ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများနှင့် တကွ သင့်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်မြင့် ပြောက်စားဖို့ အကြံရှိတဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်'

ဒီ။ ။'မြောက်စားတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အရှင်က ဘယ်သွားမလို့ ကျွန်မက ဘယ်မှာ နေရစ်မှာတဲ့လဲ'

တို။ ။'ဟေဒီ၊ ငါ့သမီးမှာ အရွယ်ကလည်း ငယ်၊ ရုပ်ရည်ကလည်း ချော ကျွန်ုပ်ဆိုတဲ့ လူကို နာမည်ပါ မေ့ပစ်လိုက်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

ဒီ။ ။'ကောင်းလှပါပြီ အရှင်။ အရှင့် အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာပြီး နာမည်ကိုပါ မေ့ပစ်ဖို့ ကျွန်မ ကြိုးစားပါတော့မယ်'

ဤသို့ဆို၍ ဟေဒီသည်လည်း ထွက်သွားမည့် ပြုလေ၏။

ထိုအခါ ဗလင်တိုင်သည် မော်ရဲ၏ဦးခေါင်းကို မွေ့ထူလျက် ရှိရာမှ–

တိုင်။ ။'ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ နယ်စားကြီး။ ဒီစကားအတွက်ကြောင့် ခများမှာ နှလုံးကွဲမတတ် ဖြစ်သွားတာကို နယ်စားကြီး မမြင်လိုက်ဘူးလား'

ဒီ။ ။'ပြောမနေပါနဲ့ ဗလင်တိုင်။ သူက သခင်၊ ကျွန်ုပ်က ကျွန်။ သခင် ဆိုတာမျိုးဟာ ကျွန်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဘာ့ကြောင့် ဂရုစိုက်ပေ လိမ့်မလဲ။ ပြောမနေပါနဲ့၊ နေပါစေ'

ဟေဒီ ပြောလိုက်သော စကားများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် အသံနေ အသံထား တို့သည် နယ်စားကြီး၏ နှလုံးသားထဲသို့ သံချွန်ဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်သလို စူးစိုက်ဝင်သွား သည့် အဟန်နှင့် နယ်စားကြီးမှာ မျက်ခနဲ နာကျင်သွားသည်နှင့် ဟေဒီသို့ လှမ်းကြည့် လိုက်ရာ စကားလုံးပေါင်း တစ်ထောင်တို့ဖြင့် ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခြင်းထက် လေးနက်သော၊ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ကြည့်ခြင်းဖြင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်မိ ကြလေ၏။

တို။ ။'နေပါဦး... ဟေဒီ၊ ကိုယ် ထင်မိသလိုများ ဖြစ်နေလေရော့သလား။ ကျွန်ုပ်နဲ့ တကယ့်ကို မခွဲချင်ဘူးလား ဟေဒီ'

ဒီ။ ။'ကျွန်မမှာ ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသူ ဖြစ်လို့မို့ သေရမှာကို ကြောက်သေး လို့ပါ အရှင်'

တို။ ။'အို...ဘယ်သူက သေဖို့ ပြောလို့ဟာလဲ'

ဒီ။ ။'အရှင်နဲ့ ခွဲရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ သေတော့မှာပေါ့'

တို။ ။'အို ဒီလိုဖြင့် အသေ မခံနိုင်ပေါင်ဗျာ...ဘာကြောင့် ခွဲကြဖို့ ရှိသလဲ။ ကျွန်ုပ်ကို ဒီလောက်ပဲ ချစ်ခင်တာတွယ်နေပြီလား'

ဒီ။ ။'မေးမှ မေးရက်တယ် အရှင်။ ကျွန်မကို မမေးပါနဲ့။ ဗလင်တိုင်ကိုသာ မေးပါတော့။ သူ အားလုံး သိပါတယ်'

ထိုစကားများသည် နယ်စားကြီး မွန်တီခရစ္စတို၏ နားထဲ၌ ပျားရည်တစ်စုံ သွန်းလောင်းလိုက်ခြင်းမျှမက ချိုမြိန်စွာ ဝင်သွားလေတော့၏။ သို့ဖြစ်၍ နယ်စားကြီး သည် အလွန်ရွှင်ပျသောကြည့်ခြင်းဖြင့် ဟေဒီအား ကြည့်လျက်ရှိစဉ်...

ဒီ။ ။'ဒီပြင်မိန်းမများ ချစ်တာက ရည်စားလိုဆိုရင် ရည်းစားလို တစ်မျိုးတည်း ချစ်ကြလိမ့်မယ်။ ကျွန်မမှာတော့ နယ်စားကြီးကို အစ်ကိုကြီးလိုလည်း ချစ်ရတယ်၊ အဖေလိုလည်း ချစ်ရတယ်၊ ကျေးဇူးရှင်လိုလည်း ချစ်ရတယ်။ ပြီးတော့...ပြီးတော့...

တို။ ။(အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ဟေဒီလက်ကို ကိုင်လျက်) 'ပြီးတော့ ဘယ်လို ချစ်သေးသလဲ ဟေဒီ'

ဒီ။ ။'ပြီးတော့... ပြီးတော့ ဗလင်တိုင်က မော်ရဲကို ချစ်သလိုလည်း ချစ်တာပေါ့'

တို။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ရှိစေ၊ ချစ်ပေတော့ ဟေဒီရေ... သဘောရှိ ချစ်ပေတော့ မှလက ကျွန်ုပ် စိတ်ကူးပုံ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ကျွန်ုပ် ရန်သူတွေကို အားလုံးကုန် နှိမ်နင်းပြီးပြီ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမတဲ့သဘောနဲ့ တောထဲက ရသေ့များလို ကျုပ်ကျုပ်တည်းတည်း နေတော့မယ်လို့ အောက်မေ့ခဲ့တယ်။ ယခု ဟေဒီက ကျွန်ုပ်ကို ချစ်ပါတယ်၊ အတူတူပဲ နေချင်ပါတယ် ဆိုပြန်တော့လည်း ဘုရားသခင်က ပျော်ပျော် နေဖို့ ဖန်တီးပေးလိုက်ပြန်သည့်အတွက် ဟေဒီနဲ့ ပျော်ပျော်ကြီး နေကြရဦးမှာပေါ့လေ။ ဟေဒီရဲ့ မေတ္တာအဟုန်ကြောင့် ကျွန်ုပ်မေ့ပျောက်ပစ်လိုတဲ့ အခြင်းအရာများကို မေ့ပျောက် ပစ်နိုင်ကောင်းပါလား ဟေဒီ'

ဒီ။ ။'ဘယ်လို ပြောလိုက်ပါလိမ့် အရှင်'

တို။ ။'ဘယ်လိုပဲ ပြောပြော၊ ကျွန်ုပ်မှာ လောကကြီးနဲ့ အဆက်ဖြတ်ပစ်လိုက် တော့မယ်လို့ ကြံစည်နေတာ။ ဟေဒီကို အကြောင်းပြုပြီး လောကကြီးနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ဆက်ရပြန်ဦးတော့မယ်။ ဟေဒီဟာ လောကကြီးနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ စပ်ကြားမှာ အောင်သွယ် ကိုင်း...လာ ဟေဒီ'

ထိုနောက် နယ်စားကြီးသည် ဗလင်တိုင်အား နှုတ်ဆက်၍ ဟေဒီ၏လက်ကို ကိုင်ကာ အခြားအခန်းသို့ ကူးသွားကြလေ၏။

ဗလင်တိုင်သည် တစ်နာရီခန့် ကြာသည့်တိုင်အောင် မော်ရဲအား စောင့်ကြည့် လျက် ရှိရာ နောက်ဆုံး၌ မော်ရဲသည် အသက်ရှူ ပြင်းသည်ထက် ပြင်းလာ၍ လှုပ်ရှား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထိမ်းအမှတ်များ ပေါ်ပြလာလေ၏။ ၅ မိနစ်ခန့် ကြာပြန်သောအခါ မော်ရဲသည် ရှက်လုံးများ ဖွင့်လာ၍ 'အလို...ဘယ့်နှာလဲ၊ ငါ မသေပါပဲတကား။ တယ်လိမ်တဲ့ နယ်စားကြီးပဲ...' ဟု ပြောလျက် စားပွဲပေါ်မှ ဓားကို ဆွဲယူကာ မိမိကိုယ်ကို ထိုးမည် ပြုသည်တွင် ဗလင်တိုင်က 'ဘာဖြစ်တာလဲ အသက်ရှယ်။ ယောင်တာလား၊ နိုးတာလား ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဒီမှာ ဗလင်တိုင်လေ'ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါမှ မော်ရဲသည် ဗလင်တိုင်ကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြီးမက မြောက်လှသော အသံမျိုးဖြင့် လွတ်ခနဲ တစ်ချက်အော်မိပြီးနောက် အားရပါးရ ပွေ့ဖက်လိုက်လေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးသောက်အချိန်တွင် မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင်တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လက်တွဲလျက် ပင်လယ်ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် စကြံ့လျှောက်လှျက် ရှိကြစဉ် ဗလင်တိုင်က မော်ရဲအား မိမိ အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်းပြောပြနေလေ၏။ မိမိ မကျန်းမာစဉ်က နယ်စားကြီးသည် မိမိအခန်းသို့ ဝင်လာကြောင်းနှင့် မိမိ မသိသော အခြင်းအရာများကို နယ်စားကြီးက ပြောပြကြောင်း၊ မိမိအား နစ်မြော်သွားအောင် နယ်စားကြီးက ဆေးတစ်ခွက် တိုက်ကျွေး၍ လူအများက သေပြီ ထင်မှတ်၍ ဂူသွင်းလိုက်သောအခါမှ ဖော်ထုတ်ပြီးလျှင် ဆေးတစ်ခွက် တိုက်ပြန်၍ ကောင်းစွာ သတိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဟောဒီနှင့်အတူ ပြင်သစ်ပြည်မှ ထွက်စေ၍ ဤအရပ်သို့ ပို့လိုက်ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလျက် ရှိ၏။

ယင်းသို့ရှိစဉ် နယ်စားကြီး၏ တပည့်တစ်ယောက်သည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာရာ–

ရဲ။ ။'ဟော့လူ ဘာကိစ္စလဲကွယ့်'

လူ။ ။'နယ်စားကြီးက စာတစ်စောင် ပေးခဲ့လို့ပါ'

ရဲ။ ။'ပေးခဲ့တယ်တဲ့၊ ဘယ်သူ့ဖို့လဲ'

လူ။ ။'မော်ရဲဖို့ပါ တဲ့'

ရဲ။ ။'မော်ရဲတော့ ကျွန်ုပ်ပဲ။ ပေးခဲ့တယ် ဆိုရအောင် နယ်စားကြီး ဘယ်ရောက်သွားလို့လဲ'

လူ။ ။'စာဖတ်ကြည့်ပါတော့'

မော်ရဲလည်း စာကို ဖွင့်၍ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရလေ၏။

ချစ်လှသော မော်ရဲ

ဆိပ်ကမ်းတွင် သင်္ဘောကလေးတစ်စင်း စောင့်လျက်ရှိသည်။ ဤလှေသည် သင်တို့နှစ်ယောက်ကို သင်္ဘောသို့ ခေါ်သွားလိမ့်မည်။ လိပ်ဟွန်းမြို့၌ အဘိုးကြီး နော်တီယား စောင့်နေ၍ သင်တို့ လက်

မထပ်မီ တွေ့လိုလှသည်ဟု ကျွန်ုပ် သိရသည်။ ဤကျွန်း၌ ရှိသမျှသော ပစ္စည်းများကို လည်းကောင်း၊ ပါရစ်မြို့၌ရှိသော ကျွန်ုပ်၏ အိမ်များကို လည်းကောင်း တပည့်ဖြစ်သော အက်ဒမန်ဒန်တီက ဆရာမော်ရဲ၏သားဖြစ်သော မော်ရဲတို့ မောင်နှံအား မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ ပစ္စည်းအဖြစ်နှင့် ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည်ကား ဤကမ္ဘာလောကကြီးတွင် ဒုက္ခဝေဒနာ အကြီးအကျယ် ခံစားရဖူးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤလောကကြီးတွင် ဒုက္ခ၊ သုခ ဟူ၍ အစစ်အမှန် မရှိ။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအားဖြင့်သာလျှင် ဒုက္ခ၊ သုခ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နက်နက်နဲနဲ ဒုက္ခဆင်းရဲ ရောက်ဖူးသူ တစ်ယောက်သာလျှင် နက်နက်နဲနဲ သုခချမ်းသာ ခံစားနိုင်သည်ဟု မှတ်ထင်ရစ်ပါလေ။

အက်ဒမန် ဒန်တီ

မွန်တီခရစ္စတို နယ်စားကြီး

စာကို ဖတ်ပြီးနောက်–

ရဲ။ ။'ရက်ရောပါပေ့ဗျာ။ ဒါထက် နယ်စားကြီးကော လူရဲ့'

ထိုလူသည် ပင်လယ်ဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ၏။

ရဲ။ ။'ဘယ့်နှယ်အဓိပ္ပာယ်လဲ ငါ့လူရဲ့'

လူ။ ။'သေသေချာချာ ကြည့်ပါဦးလေ။ ဟောဟိုမှာ'

ထိုအခါ မော်ရဲနှင့် ဗလင်တိုင်တို့သည် လက်ညှိုးညွှန်ရာ အရပ်သို့ စိုက်ကြည့်မိကြသည်တွင် အလွန်ဝေးလံသော အရပ်၌ ရွက်ကလေး တဖွေးဖွေးနှင့် ရေးရေး[illegible] မြင်ရသည့် ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်းကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။

ရဲ။ ။'အို...သွားကုန်ကြပြီ အစုလေ၊ ကျေးဇူးရှင်ကြီးနယ်ကော ခင်ဗျာ'

တိုင်။ ။'အို...သွားကုန်ကြပြီ၊ အမိ အဘလောက် မကတဲ့ ကျေးဇူး[illegible] ရယ်'

ရွှေဥဒေါင်း

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com